

ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପ୍ରକାଶିତ ଅବତରଣ ପୈଲୋ-୧

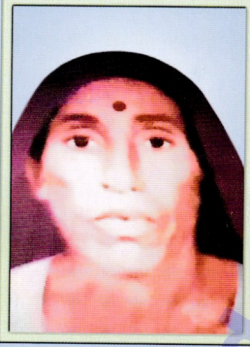
ବାଘିଞ୍ଚି ପାତର

ପ୍ରଧାନ ସମ୍ପାଦକ : ବାବୁଲ ମେଘା 'ସ୍ବପ୍ନ'
ସହ ସମ୍ପାଦକ : ଯାଜ୍ଞବଲ୍ଲଭ ଜୋଶୀ 'ଦ୍ବିଜ'

અર્પણ

શતેષુ જાયતે સુરઃ સહસ્રેષુ ચ પંડિત ।
વક્તા દશસહસ્રેષુ દાતા ભવતિ વા ન વા ॥

સ્વ.ભાનુશાલી મોંઘીબાઈ વેલજી ગોરી
(બેરાચીયા, તા. અબડાસા)
(ઉ.વર્ષ-૪૮)
(સ્વધામ ગમન : ૨૭/૧૧/૧૯૯૨)

સ્વ.ભાનુશાલી વેલજી અરબજી ગોરી
(બેરાચીયા, તા. અબડાસા)
(ઉ.વર્ષ-૭૨)
(સ્વધામ ગમન : ૨૬/૯/૨૦૧૧)

:: આત્મજ ::

ભાનુશાલી જગદીશભાઈ વેલજી ગોરી (પુત્ર)
ભાનુશાલી અ.સૌ. મીનાબહેન જગદીશભાઈ ગોરી (પુત્રવધૂ)
કું. જિનીશા જગદીશભાઈ (પૌત્રી)
કું. જનલ જગદીશભાઈ (પૌત્રી)
કું. પ્રિયા જગદીશભાઈ (પૌત્રી)
ચિં. મીત જગદેશભાઈ (પૌત્ર)
એવમ્ સ્વ. વેલજી અરબજી ગોરી પરિવાર

VARAMA SIR INDIA LOGISTIC
& INFRASTRUCTURE PRIVATE LIMITED

Off. No. 14, 2nd Floor, Kama Paes, Avenue, Near City Bus Stand,
Vasco-da-gama, Goa-403 802

(કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ પ્રકાશિત)

‘વાણીજી વત-’

અરસિકેષુ કવિત્વ નિવેદનમ્ । શિરસિ મા લિખ, મા લિખ, મા લિખ ॥
‘હે...! વિધાતા, સંવેદના વિગરજે જડ માડૂએવટ સંવેદનાજ્યું ગાલિયું કરેજો દુર્ભાગ્ય મૂંજે
કિપારતે મં લિખજ, મં લિખજ, મં લિખજ.’

:: પ્રકાશક ::

કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ

૩૩-શ્રી વાલરામ એપાર્ટમેન્ટ, જ્યુબિલી ગ્રાઉન્ડ

ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧

ગાલબોલ-૮૩ ૨૦ ૩૧ ૩૭ ૩૧/૮૧ ૪૧ ૭૭ ૭૫ ૯૦

'VANIJEE VATAR'

(Editing By kachchhi Literature)

©

ଓନ લેખજે લેખકજી

Editor :

Limda Lalji Velji (લાલજી મેવાડા 'સ્વપ્ન')

Publication :

2018

Edition :

1st.

Copy :

500

ISBN :

978-93-5311-477-0

Published by :

Limda Lalji Velji (લાલજી મેવાડા 'સ્વપ્ન')
Plote No: 41, Block No: 33,
Shree Valram Apartment, Jubilee Ground,
Bhuj Kachchh-370 001
સંપર્ક : 832 031 3731, 814 177 7590
E - Mail: laljimevada33@gmail.com

Language :

Kachchhi

Price :

Rs. 250/-

Page :

288

Author :

Limda Lalji Velji

Type Setting :

Lalji Mevada 'Swapna'

Inprint :

Bhuj
Shree Hari offset
(02832) 226007

E - Mail: ksmandalbhuji@gmail.com

બાણીજી બત-2

॥ શ્રી ॥

卐 શ્રી કોંકણ-ગોવા ભાનુશાલી મિત્ર મંડળ, કોલ્હાપુર 卐

દિપ્તિ ગ્રીન વ્યુ એપાર્ટમેન્ટ, રો હાઉસ નં.-૯, ૧૦, ૧૧, ૧૨. ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર,
ન્યુ પેલેસ રોડ, મલાવીર કોલેજની પાછળ, કોલ્હાપુર-૪૧૬ ૦૦૩.
(રજી. નં. મહારાષ્ટ્ર-૧૨૧૬૭, કોલ્હાપુર)

॥ શ્રી ॥

સંદર્ભ ક્ર.....

તારીખ. ૦૮/૦૪/૨૦૧૮

શ્રી કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ

પ્રમુખશ્રી.....

કચ્છી ભાષાના સર્જકોની કૃતિઓનું સંપાદિત પુસ્તક

ભાનુશાલી શ્રી મોંઘીબાઈ વેલજીભાઈ ગોરીની પુણ્ય સ્મૃતિમાં છપાવીને
પ્રસિદ્ધ કરો છો.

અને આપણી કચ્છી સંસ્કૃતિનું જતન તેમજ કચ્છી ભાષાનો
પ્રસાર પ્રચાર કરો છો
એનો આનંદ અને ગર્વ છે.

આ પુસ્તકને અમારા મંડળ તરફથી લાખ લાખ શુભેચ્છા..
તથા લેખક/કવિઓને શુભેચ્છા.....

લી.

શ્રી કોંકણ-ગોવા ભાનુશાલી મિત્ર મંડળ (કોલ્હાપુર)
વતી....પ્રમુખ...

ભાનુશાલી રમેશ કાનજી નંદા
(ચીપલુન)ના જય ઓધવરામ

ભેરપેજ ગાલ

‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ’-ભુજ.

ઇનજે પાઇયેજી ગાલ કરીયાં ત! ઘણે સર્જક ઘોસ્તારેજો ચેજો હો ક, કચ્છી સાહિત્ય જે પ્રસાર પ્રચારલા પાં પ કિતેક ભેરા થીયું. જેમેં પાંજે વિચારેજો આદાન પ્રદાન થીએ, તીં કચ્છી સાહિત્ય સર્જનજે પુડંઘે વેંણમેં પ ગતિ અચે. નેં ઇન બાને મિલોં પણ ખરા. ઇં યોગાનુયોગ આયોજન કરેલા માત્ર પંજ-સત જેંણા ભેરા થયાસીં. નેં મિણકિ એડી હોંશ થિઇ ક, ચર્ચા વિચારણા પોચ ‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ’જી સ્થાપના થિઇ વિઇ.

જેમેં એડો નિકી કરેમેં આયો ક, હર મેંણેજે બે નેં ચોથે બુધવારજો મિલણું, નેં તેમેં *કચ્છીસાહિત્યિક કૃતિયું રજૂ કેંણીયું. *જેમેં કોચ પ હોદ્દો ન રખણું, નેં ભંડોળ પ ભેરો ન કેંણું. હા..સભ્ય ફી જા સો (૧૦૦) રૂપિયા રખણાં. નેં કોચ પ હિકડી વ્યક્તિ ઇનજી જવાબદારી સંભારે. જેજે ભારજો ભાગ મૂતેં આયો. ઇં તા. ૩૧-૦૧-૨૦૧૮જો મંડળજી સ્થાપના થિઇ જેંજી પેલી બેઠક તા.૧૪-૦૨-૨૦૧૮જો હોટલ વિરામમેં મિલઇ.

ઘણે રાજીપેજી ગાલ ઇ આચ ક, પ્રિન્ટ મીડિયા નેં ઇલેક્ટ્રોનિક મીડિયાજે માધ્યમસેં ઘણેં હિન મંડળજી ગાલકે વધાય ગિડોં નેં ઘારે કનાં અસાકિ સલારી સફળતા મિલઇ.

હિન ગાલજી બબર જેર જગદીશભાઈ ગોરી (ભાનુશાલી) કે પિઇ તેર ઇની પિંઢજી ઇચ્છા વ્યક્ત કંઘે અજાવ રાજીપો વતાર્યો, નેં ચ્યો જ હી મિડે કૃતિએકે એં પુસ્તક સ્વરૂપ ડ્યો, તીં કચ્છી ભાષામેં સર્જન કરીંધલ કચ્છ નેં બૃહદ કચ્છમેં વસંધલ સર્જકજી કૃતિકે પ હિન પુસ્તકમેં સ્થાન ડ્યો. નેં પાં આષાઢી બીજ (૨૦૧૮) કચ્છી નચેં વરેંજો વિમોચન કંધાસીં.

ઇં હિન કાર્યજા શ્રીગણેશ થયા. જેજે ફલસ્વરૂપ ‘વાણીજી વતર’ પુસ્તકજો અવતરણ થયો.

હિન મંડળજી બેઠકમેં નામાર્કિત સર્જક પ પિંઢજો મોભો મોભતેં રખી હારોહાર વિઠા વેંતા, નેં પિંઢજયું કૃતિયું રજૂ કરીયેંતા.

‘વાણીજી વતર’ સંપાદનજો કમ ઘારે કનાં ઘણેં સલારો થિઇમેં સામેં આયો, સંપાદનજો કમ મૂરમેં ત બોરો અગરો નેં લિગરો હોયતો, પ અસાકિ હી મિડે કમ આં મિણી ભાએંજી હીંચારીસેં સોખો થિઇમેં લગો.

કચ્છમિત્રમેં હિન પુસ્તકલા કૃતિયું હલાયજો નોંતરો કિનુંને મિણી સર્જક ભાએં વેરાસર કૃતિયું પ પુજાર્યો.

સંપાદનજે કમમેં કિઇ કૃતિ ગિનણી, નેં કિઇ કૃતિકે મઢે વારણી ઇ હમેશાં સંપાદકકે વડી મુંજ રિઇ આચ. પ મૂકે સે નં નડઇ. હા..કિતરેંક સાહિત્યકારેં વટ કૃતિએંજી ઓગરાણી પ કિઇ. ત કિતરેંક હલાયોં નેં કિતરેંક નં પ હલાયોં, જેજો ભારોભાર અપસોસ પ આચ.

કૃતિએજી ક્રમમે ગોઠવણી ને પુસ્તકકે કચ્છીયત ભયો નાં ડીણું ઇ વડી સમસ્ત્યા હુઇ. જેકે જગદીશભાઇજી ઉપસ્થિતિમે શ્રી ‘શબાબ’ સાહેબ ને ડો. કાન્તિભાઇ ગોર સાહેબ પિંઢજી ફર્જ સમજી ‘વાણીજી વતર’ જેડે નાં જો સૂચન કયો. જેજો સંપાદક આભારી આય.

હિન ક્રમમે રાત-ડીં જાગી ભને તિતરો સરળ ભનાયજી કોશિશ કિઇ આય. પુસ્તકમે સંપાદિત કૃતિએજો લેખકે વટ નમ્ર ગુજારીશ આય ક; હિનમે અગા ડીં પ સુધારા-વધારા લગે ત ઐ મૂકે જરૂર સૂચન કજા.

‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ’જી પ્રવૃત્તિમે હેડા અગા બ્યા પુસ્તક અર્ચીધા તેર આંજા સૂચન મૂકે ક્રમ અર્ચીધા.

હિન પુસ્તકમે બ વિભાગ ઐ, હિકડો પદ્ય ને બ્યો ગદ્ય. પદ્ય વિભાગમે જપ કૃતિએજો સમાવેશ કરેમે આયો આય, તીં ગદ્ય વિભાગમે પઠ કૃતિએજો સમાવેશ કરેમે આયો આય. જેમે વાર્તા, ટુંકી વાર્તા, નિબંધ, લેખ, ચરિત્ર નિબંધ, નાટક ઇ મિડે થિઇને લપ સર્જકે ‘વાણીજી વતર’ કે ગૌરવ ડિનો અયો જેજો અજાપ આનંદ આય.

હિન પુસ્તકમે જિત જિત જરૂર પિઇ આય તિત તિત કચ્છી દેશ્ય શબ્દજો અર્થ ઉન શબ્દજે ઉત થીંધલ ભાવકે ધ્યાન રખી નીચે ડિનું આય.

હરેક સર્જકકે ઉનજી કૃતિ મૂઝ રીડિંગલા કો નં કો માધ્યમસેં હલાઇ આય. છતાં પ કિત ભુલચુક રિઇ વિઇ વે, ત ઐ વડો ઘિલ રખી માફ કજા.

હિન કાર્યજી ખબર જેર ‘કોંકણ-ગોવા ભાનુશાલી મિત્ર મંડળકે પિઇ તેર ઇની રાજીપો વ્યક્ત કંધો પત્ર હલાયો. જુકો હિન પુસ્તકમે સામેલ આય. પણ ! ઇન પત્રસેં અસી ભારી પોરસાણાસી જેજો ભેઘ રાજીપો આય.

અનુક્રમણિકામે હરેક કૃતિજી મૂલવણી કંઘી ટૂંકી નોંધ યાજવલ્કચ જોશી ‘ઢિજ’ લિખ્યો અયો, જેજી અસી ખાસ નોંધ ગિનોતા.

લાયપાય...હેડે જશનામી ક્રમજો ખરો જશ જગદીશભાઇ ગોરી કે વિગેતો. જેજી આર્થિક ને હાર્દિક ભાવનાસેં હી મનહાર ક્રમ થિઇ સગ્યો આય.

-નેં ઇતરા જ જશનામી ઊ ઐ, જિની ઘોસ્તારેં હિન પુસ્તકલા સંકલનનું કરે સંપાદન તેં, તીં અજ તેં, ભેઠ બધીને ભેરા ઉભા ઐ, ઇની મિણી કે હિન પ્રકાશનજો જશ ડીધિ આઉં મૂંજો રાજીપો વ્યક્ત કરીયાંતો.

નેં ઇતરો જરૂર ચોંધોસેં ક;

**‘જિનીં તિની નં થીએં હી કીરત સંધા ક્રમ,
રાણું સ્ત તડેં નિકરે જડેં ચીરાજે ચમ’.**

સંપાદક
લાલજી મેવાડા ‘સ્વપ્ન’

॥ આ પુસ્તકમાં કચ્છી ભાષાની જોડણી વિશે ॥

- ૧.) તત્સમ શબ્દોની જોડણી તે મુજબ જ છે.
દા.ત. ભાષા, ક્રિયાપદ, સંસ્કૃત, સંસ્કૃતિ, પ્રાકૃત, અભિમાન, શરીર, અર્થ, પ્રદાન, વેદ, સ્વરૂપ, નિત્યક્રમ, કીર્તિ, સંતોષ, કક્ષા, પ્રયાસ, પ્રવાહી, દેવ, બક્ષિસ.. વગેરે..
- ૦૨.) અપભ્રંશ શબ્દોમાં આપતા **દ, ષ, શ, ણ**, જે ગુજરાતી શબ્દો સાથે સંબંધ ધરાવે છે તેવા શબ્દોની જોડણી તે પ્રમાણે છે. દા.ત. દૂધ, દરગુજર, વેદ, દાવ, શરૂઆત, પાછળ, શાહુકાર, વિશેષ, કાળ વગેરે...
- ૦૩.) મૂળ કચ્છી દેશ્ય શબ્દોમાં **‘દ’** ની જગ્યાએ **‘ડ’** સ્વીકાર્યું છે. અને **શ, ષ**, ની જગ્યાએ **‘સ’** સ્વીકાર્યું છે, તેમજ **‘ળ’** માટે **‘ફ’** પ્રયોજેલું છે. દા.ત. ડાડા. ડાડી. હિકડો. અચડો. એડો....વગેરે..
- ૦૪.) વિવૃત ઉચ્ચાર ઊંઘી માત્રા કરી બતાવેલું છે. દા.ત. **‘એ’** (સંવૃત), **‘ઐ’** (વિવૃત) એવી જ રીતે **‘ઓ’** સંવૃત, **‘ઔ’** વિવૃત સમજવું.
- ૦૫.) વિવૃત અને અનુસ્વારવાળા બંને શબ્દ સ્વરૂપ સ્વીકાર્યા છે.
દા.ત. બેંણી-બેણી, મેંમાણ-મેંમાણ, રોંણું-રોંણું, વેંણી-વેંણી, તોંયં-તોંયં.
- ૦૬.) ગુજરાતી જોડણી સાથે સંબંધ ધરાવતા સંવૃત, વિવૃત બંને સ્વીકાર્યા છે. દા.ત. કોમ-કોમ, સોરઠો-સોરઠો, ટેમ-ટેમ, મોત-મોત, સોબત-સોબત.
- ૦૭.) ગુજરાતીમાં બોલાતા લઘુ **‘ઈ’** અને **‘ઉ’** કચ્છી ભાષામાં અતિ લઘુ બોલાતા હોઈ અહીં એવા કોમળ ઉચ્ચાર માટે (ગુજરાતીમાં બોલાતા) **‘ઈ’** અને **‘ઉ’** કોમળ સમજવા બાકીના **‘ઈ’** અને **‘ઉ’** દીર્ઘ લીધા છે. વાંચન કર્તાએ કચ્છી શબ્દોનો અતિ લઘુ ઉચ્ચાર કરવો.
- ૦૮.) **‘ઝ’** અને **‘ડ’** (અનુસ્વાર નિષેધ) સ્વીકાર્યા છે.
દા.ત. અઝા, વિઝાતો, વિઝાણું, પિઝણ, સાઝાય, તાઝી, મઝણું, વિઝે, રડ, અડ, જડણું, અડણ..વગેરે..
- ૦૯.) અગ્રકંઠ્ય અને અગ્રતાલવ્ય ઉચ્ચારો સ્વીકાર્યા છે.
અગ્રકંઠ્ય : વગ, ગાલ, પગ, અગલો, ગરો, ગાય...વગેરે..
અગ્રતાલવ્ય : અજ, સજો, જમાર. સજી, પુજે, ભજી, ભજાય....વગેરે..
- ૧૦.) ગુજરાતી અને કચ્છીભાષામાં બોલાતા સમાન ઉચ્ચારવાળા શબ્દોની જોડણી તે જ (ગુજરાતી જોડણી) પ્રમાણે કરી છે. દા.ત. ઝાડ, આગળ, પાછળ, શેલડી, નિરાંત, મશકરી, પુરાવો, આશરો, કેળવણી, ખાસિયત, શરમ, શોભે, શાંત, શોખ, પાટિયા.
- ૧૧.) **જોળાક્ષર :** વ્યા, થ્યા, પ્યા, ર્યા, ડ્યો, ર્યા, ક્યા, ચ્યા.

અનુક્રમણિકા

કવિતા

૦૧. કવિતા ડૉ. પી. બી. ગઢવી
પરંપરાગત ચારણી સાહિત્યજો ઉત્કૃષ્ટ કવિકર્મ..... ૧૫
૦૨. મં કર સરસ્વતી બહેન સોલંકી
ઠાવકે ગઝલ સર્જનમેં જીવન સંદેશ..... ૧૬
૦૩. કર્યો જપાટે રમેશચન્દ્ર વૈદ્ય 'ચન્દ્ર'
જિંદગીજો અનુભવેજો નીચોડ છતો કંધલ સુઠો કાવ..... ૧૭
૦૪. કલાકાર તેજપાળ ધારસી 'તેજ'
સર્જક ઈશ્વરજો નજીક વેતો, એડો ભાવ નિરૂપણ કંધી ગઝલ..... ૧૮
૦૫. સૃષ્ટિજો સર્જન વ્રજ ગજકંઠ
જીયણજો ત્રે તબક્કે કે તાદશ કંધી સાંઘાડા ઉતાર સંગર..... ૨૦
૦૬. ભાષાજી આરતી વિશનજી શાહ 'વસંત'
ભાષા પ્રત્યેજો પ્રેમકે જાગૃત કંધી કચ્છી ભાષાજી આરતી..... ૨૪
૦૭. ખુમારી (ગઝલ) ખત્રી હુસેન ઈસ્માઈલ 'કમર કચ્છી'
ગઝલમેં 'ખુમારી' જો નિડારો અંદાજ..... ૨૫
૦૮. રોડટચ વાછીયા ચંદે
જિમીનજો સાટે સોધેમેં ધલાલેંજી કલાજો ઠાવકો વર્ણન..... ૨૬
૦૯. અસોસાર શામજી મલેશ્વરી 'શામ'
જીયણજો વાંણ મંઝિલ તેં નં પુરો તેજો થીંધલ વિસવિસો..... ૨૭
૧૦. અસીં તોજા સંતાન ચંદ્રવદન મલેતા 'સારસ'
લિકડી ભાવસભર પ્રાર્થનાજો ઠાવકો આલેખન..... ૨૮
૧૧. મિઠી ડિનેજો મન થીંએ મલમદ ઉમર લોઢિયા
માડૂજો મનજી સ્થિતી દર્શાઈધો સખર કાવ..... ૨૯

૧૨. પખી નરેન્દ્ર મારાજ 'મારાજ'
જીવાત્મા કે પખીજો રૂપક ડિઈ સર્જેલ સુફેર કાવ..... ૩૧
૧૩. નિખ્યાપ તોજે ધિલજી જગદીશ પુરૂષોત્તમ ગોર 'પાગલ'
નીંણાઈવારી લથરોટીસેં આવેખાયેલ કવિતાકર્મ..... ૩૨
૧૪. હુચ્ચ હૂરે હડડ થીઓતો રસિક મામતોરા
ઘડલ લથરોટીસેં ઠપલ લયબદ્ધ કાવ..... ૩૩
૧૫. સુરો પોંધો સાગ્રાથમેં આસમલ ધુલિયા 'અગમ'
માનવતાજી ડિસ ડેખારીંધી સુદી સંગર..... ૩૪
૧૬. ગરી ગ્રાલિયું મુરજી ચાવડા 'પ્રેમ'
નકારાત્મક નેં હકારાત્મક ભાવજો નિરૂપણ કંધો સુઠો કાવ..... ૩૫
૧૭. મોભો અશોક માંડલિયા
મોભેલા કરે થીંધલ મલાખડુંજો ભાવવાલી શબ્દચિતર..... ૩૬
૧૮. ખેડૂ જગજો પે... મહેશ પુરૂષાત્તમ સોલંકી 'બેનામ'
ખેડૂજી કથા-વ્યથા કે વાચા ડીંધો ઠાવકો આવેખન..... ૩૭
૧૯. તત્ ત્વમસિ. રવિ પેથાણી 'તિમિર'
નિવડલ લથરોટીસેં હરિજી હાજરી મેં સુસ કરાઈંધી ઠાવકી ગઝલ..... ૩૮
૨૦. કવિત માણેક થાર્યા જસાણી 'માણેક'
જીવનજ્યું નામી ગ્રાલિયેકે છતીયું કંધો સુઠો કવિકર્મ..... ૪૧
૨૧. મિઠડા માડૂડા શક્તિસિંહ પાંચુભા જાડેજા
કચ્છ પ્રદેશજી બુસકારકે શબ્દ દેલ ડિનલ ઠાવકો કાવ..... ૪૨
૨૨. વાંચેને વિચાર કર લુહાર ઈબ્રાલીમ મહમદ 'ગુલશન'
જીયણ અરેં નં વિએ, તેં કુરા આંગરી ચિંધીંધી બડકી સંગર..... ૪૩
૨૩. પ્રકીર્ણ (ડૂઆ) મહેશ ભટ્ટ 'પાગલ'
નિડારે નિડારે રૂપકેસેં ઠાપલ કવિકર્મસેં ઓપંધા ડૂઆ..... ૪૫
૨૪. માનવતા પ્રભુલાલ સિદ્ધપુરા
સાંપ્રત સમયજો કિતરેંક પાસેં કે ડિનલ શબ્દ દેલ..... ૪૬

૩૮. મોત અચે	વાલજી હરશીભાઈ બડગા ‘સનમ’
વિરલ કે પ્રેમ સભર શબ્દેમેં ઘૂટેલી કાવબાની.....	૬૨
૩૯. મૂંજો મન	હેમશીલા માલેશ્વરી
સજણ કે મિલેજી લુછકે વ્યક્ત કંધો સબર શબ્દચિતર.....	૬૩
૪૦. સવેયા	રામ કવિ
પરંપરાગત ચારણી શૈલીમેં સાંપ્રત સમયજી રજૂઆત.....	૬૪
૪૧. ઉઝરે ઉઝરે	જયેશ ભાનુશાલી ‘જયુ’
શબ્દેજી અર્થ સભર વિભાવનાજો નામી ગઝલકર્મ.....	૬૫
૪૨. છડ	ગાયત્રી કમલકાન્ત મજીઠીયા
જીયણજો સાર્થકતાજી ગાલજો ઠાવકો નિરૂપણ.....	૬૬
૪૩. તકડ તકડમેં	જગર ફરાદીવાલા
તકડ કરે વિગર સુઠી નેં સબર હથરોટીસેં ઠયેલ ગઝલ.....	૬૭
૪૪. ગાલ કર	દીપક નંદા
આત્મખોજજી ભાવનાવારી વાણીજો ભાવ સભર આલેખન.....	૬૮
૪૫. પ્રદૂષણ	વિરમ ગઢવી ‘વીર’
પ્રદૂષણસેં થીંધલ પ્રકૃતિકે જફાજી ઠાવકી ગાલ.....	૬૯
: વાર્તા-લેખ :	
૪૬. કવિ રાઘવજો ભાષાકર્મ	દેવાનંદભાઈ ગઢવી
કવિ રાઘવજી કવિતા મથે સંશોધનાત્મક ભાષાકર્મ.....	૭૦
૪૭. થયે પે થયો :	ધનજી ભાનુશાલી ‘કડક બંગાલી’
પદ લા કાવાધાવાનેં મિંજાઈ મિંજ રમાંધી રાંધજો સુઠો આલેખન.....	૭૮
૪૮. શ્રમજો જન્મ :	કાનજી મલેશ્વરી ‘રિખીયો’
માણસાઈ નેં ફરજ પ્રત્યેજી વફાદારીજી ગાલ ઈતરે શ્રમજો જન્મ.....	૮૨
૪૯. ભાષાજો ભાવ	નિર્મલાબહેન ત્રિપાઠી ‘નિર્મલ’
માતૃભાષા જે અદ્ભુત પ્રેમજી ગાલજો આલેખન.....	૮૫

૫૦. પ્રાયશ્ચિત : બાબુલાલ ગોર
પ્રાયશ્ચિત કરેસેં કિઈ ભુલસેં છુટકારો મિલેતો, એડો સંદેશ ડીધલ ગાલ.....૮૮
૫૧. આખરી ખ્વાઈશ : સરોજચંદ્ર ગોર
ધોસ્તી નેં વફાદારી કુરો આય? તીં કોમી એકતાજો અદ્ભુત આવેખન.....૯૧
૫૨. અણૂસરો આતમ : નારાયણ જોશી 'કારાયલ'
બિઈ ધન દોલત જેં વટ તુચ્છ આય એડી ખેડૂ વટા લીધ્યા નં ઉતરંધલ ધરતીમાતા
જી ગાલજો સુકો આવેખન.....૯૫
૫૩. જનક કુરો જભાભ ડે : પ્રભુલાલ ટાટારીઆ
જુકો જિન સ્થાનતેં આય, ઉતે ડી ઉત્તમ આય, સ્ત્રી, પુરૂષજે સ્થાનજી અધલા
ભઘલીસેં સર્જાંધો પ્રશ્નાર્થજો?.....૯૯
૫૪. અધોઅધ : નવીન ત્રિપાઠી 'અલ્પ'
બોઈં માણૂ(પતિ-પત્ની)એજો પુતર પ્રત્યે પ્રેમજો અદ્ભૂત આવેખન..... ૧૦૫
૫૫. રૂડકી : કનુભાઈ જોશી
માતૃવસેં છિલકાંધી ભાવનાજો બરૂકો નિરૂપણ..... ૧૦૭
૫૬. ચિકલીજો ચીં ચીં નેણશી મીઠિયા
નિંદપણજી જાઘ ડેરાઈંધો ઠાવકો લેખ..... ૧૦૯
૫૭. કચ્છી કાવ 'વ્રજ ગજકંઘજી ખેડૂ' ડો. ધીરજ છોડા
મૂર્ધન્ય કવિ-લેખક 'વ્રજ ગજકંઘ' જે સર્જન મિંજા ટીપેખનજો આચનમ લેખક
નિવડેલી હથરોટી(આચમની)સેં પીરાઈયેતા..... ૧૧૧
૫૮. કવિએં કથા વાંચાયોં : પી. જી સોની 'દાસ'
હિકડે ભિરા ખિલ અચે નેં બે ભિરા કરૂણા ફુટે, એડી કવિએંજી સ્થિતિજો
નિરૂપણ કંઘલ હાસ્ય લેખ..... ૧૧૭
૫૯. તુલસી ઈસ સંસારમેં કિશોર શાહ
સર્જક નેં શ્રોતા વિચજે વેછે કે લોન્ડ્રીજે માધ્યમસેં 'ધિલ' કે છૂઈ ગિને એડો
સંવાદાત્મક આવેખન..... ૧૧૯
૬૦. કુરિવાજ નેં અંધશ્રદ્ધા (સામાજિક અનિષ્ઠ) કમલા નરેન્દ્ર ઠક્કર
ભૂતકાળ નેં સાંપ્રત સમયજે કુરિવાજેં મથે ઉજારો..... ૧૨૬

૬૧. વધાવો હરિદાસ ઠક્કર
કેંકજી ભુલસેં મધ્યમવગળે માફ્ફે થીંધી લાવાકી કે વાચા..... ૧૨૯

૬૨. કૃષ્ણાર્પણમસ્તુ જયંતી જોશી ‘શબાબ’
ઈશ્વર તેં અતુટ શ્રદ્ધાજો સુફેર આલેખન..... ૧૩૦

૬૩. કવિ જીવરામ અજરામર ગોર અરવિંદભાઈ રાજગોર
કવિવરશ્રી જીવરામ અજરામર ગોરજી કવિત્વ શક્તિકે ઉજાગર કંધો સુઠો
લેખ..... ૧૩૫

૬૪. માજો મોં મદનકુમાર અંગ્રારિયા ‘ખવાબ’
માતૃપ્રેમજો ભાવજગત ઉભો કંધી સુકી ગાલ-વાર્તા..... ૧૩૯

૬૫. પ્રવેશોત્સવ કૃષ્ણકાન્ત ભાટિયા
લેખક પિંઢ શિક્ષક હુંધે જે નાતે શિક્ષણમેં લલંધીએ બદીએ મથે વાણીજે પ્રકાશરૂપ
વાર્તા..... ૧૪૧

૬૬. શબ્દ, અર્થ નેં ભાવ લાલજી મેવાડા ‘સ્વપ્ન’
શબ્દ, અર્થ નેં ભાવજો વિગતવાર અર્થભાવ છત્રો કંધલ આલેખન..... ૧૪૪

૬૭. કામાંધજા કરતૂત (રહસ્ય નાટિકા) ડૉ. કાન્તિ ગોર ‘કારણ’
નિવરણ હથરોટીસેં રહસ્ય નાટિકાજો આલેખન..... ૧૪૮

૬૮. નેહૂ ડૉ. ગુલાબ દેઢિયા
ઉપકારી ઉપકાર જ કરીધા રેંતા, એડી ઠાવકી ગાલ..... ૧૬૭

૬૯. લોકભાષાજી લાક્ષણિકતા ડૉ. વિસન નાગડા
લોકવાણીજી સંસ્કારિતાજો અભ્યાસપૂર્ણ ઊનાંણવારી ગાલજો આલેખન... ૧૬૮

૭૦. રતજી સગાઈ : દિલીપ આચાર્ય
સસ-નોં જે ભેદ જે છેદ કે જોરે, સ્ત્રી સ્ત્રી કે મદદ કરે ત, વસુધૈવ ‘કુટુંબકમ્’ પંધા
થીએ એડો ભાવ છત્રો કરીધલ સુકી વાર્તા..... ૧૭૭

૭૧. હાથીસેં કુસ્તી (ઐતિહાસિક વાર્તા) દીપક શેઠિયા ‘ચિંતન’
લૂંઆરો લૂંઆરો ફરકાય છેડે એડી ઐતિહાસીક ગાલજી સુકી રજૂઆત..... ૧૭૯

૭૨. મોં મુઠો : ડૉ. રમેશ ભટ્ટ ‘રશ્મિ’
ખેડજી કથા-વ્યથાકે ભાવસભર શૈલીમેં આલેખેલ શબ્દકર્મ..... ૧૮૪

૭૩. સમજણનો સોજરો રામજી જે. જોશી 'રામ'
માતૃપ્રેમજી ભાવસભર દિબસે રજૂઆત ઈતરે સમજણનો સોજરો..... ૧૮૮
૭૪. પારસનો સ્પર્શ નરેન્દ્ર ગોર 'સાગર'
પિંદતે વેતલ નેં હિડ્ડે સહદયી કંપાઉન્ડરજી લાગણી સભર રજૂઆત..... ૧૯૬
૭૫. સુલેમાન : ગૌતમ શાન્તિલાલ જોશી
ઈમાનધારી નેં કોમી એકતાજી સ-રસ રસ નિરૂપણ કંધી સુઠી વાર્તા..... ૧૯૯
૭૬. પાણી અરવિંદ સોમૈયા
ગ્રામ્યવિસ્તારમેં પાણીજી લુછકે છતી કંધો ઠાવકો ભાષાકર્મ..... ૨૦૫
૭૭. આમેંજી પોખ શિવજી મોઢ 'શિવ'
સંસ્કાર નેં સંસ્કૃતિજી સુઠી સબર ગાલ ઈતરે 'આમેંજી પોખ..... ૨૦૮
૭૮. ભવાઈનો ભાર : શ્રીમતી અલ્કાબહેન અનિલભાઈ જોશી
ધીકે ભણાયજી નેં, શિક્ષકજી ફરજ ફુરા આંગરી ચિંધીધો સ-બર આવેખન... ૨૧૧
૭૯. ભાવીનો ફેંસલો : હસમુખ અબોટી 'ચંદન'
ચીંધલ મિથ્યા નતો થીએ, એડે અર્થભાવજી રજૂઆત કંધી બડકી હથરોટી ઈતરે
'ચંદન' જી કલમેં 'ભાવીનો ફેંસલો..... ૨૧૫
૮૦. નિમજો ઝાડ : શ્રીમતી રૂપલબહેન અશ્વિન મહેતા
જીપણમેં ઝાડજો મહત્વ રથયાત્રાનું પ વિશેષ, એડી ગાલજો સુઠો શબ્દરૂપ.... ૨૨૧
૮૧. પરીક્ષા ક્લાધર મુતવા
વિચરંધી કોમમેં શિક્ષણજી સૂગ ડીયાં જાગૃતતાજી પરીક્ષા..... ૨૨૩
૮૨. ભારતીય સંસ્કૃતિ દર્શન-કચ્છ નીતા જોશી
ભુજી શાન જેડો 'ભારતીય સંસ્કૃતિ દર્શન-કચ્છ' તેં અભ્યાસપૂર્ણ લેખ..... ૨૩૧
૮૩. ભર્યો પિચકારી (બાલ વાર્તા) ભારતી ગોર
બાલ માનસ કે પશુ-પંખી ફુરા પ્રેમ કરેજો સંદેશો ડીંધલ આવેખન..... ૨૩૬
૮૪. આંતકવાદી (નાટક) શ્રીમતી અરુણા અરુણા ઠક્કર 'માધવી'
બોઈપાત્રેં વિચ મહોબતજી અનુભૂતિજો એસાસ કરાઈધલ, ધિલકે જયે એડી
રજૂઆત..... ૨૪૦

૮૫. અધૂરો મિલણ	કીર્તિભાઈ માધવજી
ઘટના પ્રધાન ટૂંકી વાર્તાજો સુઠો પોત.....	૨૪૭
૮૬. ઉગ	રાજુલ સુરેશ ભાનુશાલી
અભાવજો ભાવકો સૂક્ષ્મ રીતે રજૂ કરેલ ઠાવકો સર્જન.....	૨૪૯
૮૭ કચ્છજો તાજ - વિજય વિલાસ	કમલેશ મોતા
સંશોધનાત્મક ને સ-બર સુઠો ભાષાકર્મ.....	૨૫૧
૮૮. અજનબી	વિશ્રામ ગઢવી
અજાણી ભૂમિતે અજાણે માડૂજી લાગણી સભર ગાલ.....	૨૫૫
૮૯. ઘોસ્તારેજી ઘોસ્તી	કૃપા આર. નાકર
હિલી મિલીને રે જો બોધ ડીંધી ઠાવકી બાળવાર્તા.....	૨૬૧
૯૦. જાડી માની	જોશી ચેતનાબહેન સંદીપભાઈ
માતૃપ્રેમજી સુઠી આજાણીજો લેખનકર્મ.....	૨૬૪
૯૧. ઈંધરલઠ	રમેશ રોશિયા 'રોશન'
સુઠે વાર્તા પોતજો સાંઘાડા ઉતાર ભાષાકર્મ.....	૨૬૬
૯૨. કુલ ને પ્રફુલ	રંજનબા જાડેજા
નિંદે બાર કે નિંદે છોડ સેં સરખાયને કેલ સ-રસ આલેખન.....	૨૭૩
૯૩. સાજનજો ઘર	ડૉ. પૂજા ભરત જોશી
અપેક્ષાજી ત્યાગજો લાગણી સભર આલેખન.....	૨૭૬
૯૪. ઈલમજી લઠ	વસંતગિરિ ગોસ્વામી
લોકમાનસજો શ્રમજો સુઠો ને સૂક્ષ્મ આલેખન.....	૨૮૦
૯૫. ગૌતમ બુદ્ધ	વિશાલ છગનલાલ સુથાર
સંશોધનાત્મક સુઠો સ-બર આલેખન.....	૨૮૫

ડૉ. પી.બી. ગઢવી ‘પાગલ’

જન્મ-૧૯૨૮(વિક્રમ સંવત ૧૯૮૪, કારતક વદ ૧૩, સોમવાર) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-મેટ્રીક. સરનામું-શ્રી સિદ્ધેશ્વર મંદિર પાછળ, કિખા કોટેજિસ, શેરી નં.-૧, મકાન નં.-૩, વાલદાસ નગર, ભુજ કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલભોલ-૯૮૨૫૦ ૯૭૦૪૭/૯૭૧૨૦ ૩૬૨૩૬. શોખ-વાંચન-લેખન. *‘પાગલજી વાણી’-કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ-૨૦૧૦.

કવિત

ટૂંકી પોત પેરે ચડી, ચાખડી તેં ત્રુટા અચે,
જવાહર ઝાકીટ લેક, ખાસો ઝભ્ભો ખાધીજો.
ચુંજ વારી ટોપી કે, ચાંવતસેં પેરી જાણેં,
અય કર ઈજારો જાણેં, ઈનીજો અનાદિજો.
હૂંઈ હેરાન થીયોં પાણ, મિડે પેટલાય,
સચી મોજ ગિડોં મુંઢે, પાં મ્યાં આઝાધીજો
‘પાગલ’ તું પેરે અંડી, પોતડી નેં ન્યાર પોય,
અચે તો ક નં વારો, મેણેં-માસ ગાધીજો.

* * *

કોક ચેંતા માંસ ખ્યો, મચ્છી ખ્યો કોક ચેંતા,
કોક ચેંતા ફલ-ફૂટ, મથે જોર રખજા.
કોક ચેંતા છાય દૂધ ગિનો, એં છિલકાય પેટ,
ધી મખણ ગુંધ ગિની, માની તેં મખજા,
જેકે જીં ભાસે તીં, ભાષણતા ભેડીં રૂગા,
દમડી કો ડેખાડીં નતા, લેખા કરીં લખજા.
છુટાઈયેંતા હુચ હરામખોર હાણેં ‘પાગલ’ ચે,
વિસધ વિચારીં નતા, હિત વાંધા એં વિખજા.

સરસ્વતીબહેન સોલંકી

જન્મ-૯/૦૬/૧૯૩૪. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.A.B.ad. હિન્દી કોવિદ. *સેવા-શિક્ષિકા (ઈન્ડ્રાબાઈ ગર્લ્સ હાઈસ્કૂલ.) *સરનામું- ગુજરાત હાઉસીંગ બોર્ડ-૧, નયા અંજાર-કચ્છ. *ગ્રાલબોલ-૯૮૭૯૭ ૦૦૮૬૨ *આકાશવાણી-ભુજના માન્ય કવિ. *‘સાંધ્યદીપ’, પી. પી. એસ ક્લબના કારોબારી સભ્ય. *‘કાવ્ય નિર્દરી’, ‘છટ્ટી બારી મહિલા મંડળ’, જા સભ્ય. ‘હેમ સંધ્યા મહિલા મંડળ’, (છટ્ટીબારી) જા સલાહકાર. *‘નેલ વુંદ’ નિવૃત્ત શિક્ષિકાએજે મિલનમેં અગ્રણિય, *સામાજિક પ્રવૃત્તિ-સેવા. *ગમંધા કવિ-અમૃત ઘાયલ, મનોજ ખંડોરિયા, રમેશ પારેખ. નિદા ફાજલી, જલન માતરી, સુરેશ દલાલ, શૂન્ય પાલનપુરી.

મં કર

કરેંક તાં તું ડાતારી કર,
નિપટ તોવારી મં કર.

અટો પિનૈં પીસાજી વેંધો
જંધરજી ખૂવારી મં કર.

આયો માલ, ત ચે, વિજો વખારમેં,
ઉડાં તું કરેં વિએવારી મં કર.

બ્યા ભલેં ડીયારી બારીયેં ડીયા,
તું જાત બારી, ડીયારી મં કર.

ટાંઢો હરેં હરેં ઠરી વેંધો,
હાંણેં ઘી વિજનેં ^૧ઉભાણી મં કર.

ટાંણુ થીંધો ત, ઘોડે ચડી અચીંધો,
તેનું મોર વિએજી તૈયારી મં કર.

રમેશચન્દ્ર જાદવરાય વૈદ્ય (રમેશ વૈદ્ય) ‘ચન્દ્ર’

જન્મ ૧૬-૧૦-૧૯૩૬. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-ગ્રજ્યુએટ. *સરનામું- નાગર ચક્રવો, સુવાસ પાન હાઉસ પાસે. ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-૯૫૫૮૭ ૨૭૧૭૬. *પ્રકાશન-‘માત્રા’ કાવ્ય સંગ્રહ (ગુજરાતી)-૧૯૭૨. *‘સ્તવરાજ’ જેમાં પંચરત્ન ગીતાજે સંસ્કૃત મ્યાનું સમન્વલોકી પદ્યમેં અનુવાદ (ગુજરાતી)-૧૯૯૪. *‘અનુસ્મૃતિ’ ગીતાજીજો સંસ્કૃત મિંજા સમન્વલોકી અનુવાદ (ગુજરાતી)-૨૦૧૩.

*સ્વ. મહામોપાધ્ય કે.કા. શાસ્ત્રીજી ગુજરાતજે બહુશ્રુત વિદ્યાન પરમર્શ કર્યો. *‘સાંજ’ છંદોબદ્ધ કાવ્ય સંગ્રહ (ગુજરાતી)-૨૦૦૭. *‘ધિલજ્યું ગાલિયું’ (કચ્છમિત્ર). ‘ચીંગાર’ મેં પ્રકાશિત કચ્છી રચનાઉં. ‘ધીઓસોફિક્સ’ મેં પ્રકાશિત થીંધા જ્યોતિષ વિષય લેખ. *આકાશવાણી રાજકોટ, અમદાવાદ નેં ભુજનું પ્રસારિત કાર્યક્રમ. *સાંધ્યદીપ’, ‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ’જા સભ્ય.

કર્ચો જપાટે

વિએતી જિંધગી સેકંડ કાંટે,
જુગ જેડો સમય મિણીકે બાંટે.

ઈજોઈજ નં ઘટના કોય પ ભનેતી,
ગેભ મેં જે વિધો હથ, ગિની ગિડે આટે.

કિડે કેકે નં ચોખો ચિઈ સંજ્યાસીં અસીં,
મિડે માખ્યોં તે જુધે જ તોલમાપે.

લિખી ભાગ ખુદા અસાંજે કિપારતેં,
-નેં ઉપસાય રેખાઉં હથમેં તો છાપે.

ભર્યા ઐ પુરાતાર જામ જિંધગીજા,
ખપે તિતરો પીઓ, ‘ચન્દ્ર’ કર્ચો જપાટે.

તેજપાળ ધારશી શાહ 'તેજ'

જન્મ-૧૯૩૬. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા- ૪ ગુજરાતી. *સરનામું- પ્લોટ નં. ૭૭-એફ, વોર્ડ નં. ૯-બી (ડી) આદિનાથ સોસાયટી, ગોપાલપુરી, ગાંધીધામ-કચ્છ. *ગાલબોલ-૯૪૨૮૦ ૩૨૦૮૧/૯૪૨૬૨ ૬૨૫૪૬.

‘ધર્મજી વાણી’-અંતરવ્યાથાઓ લિન કથામાં અવનવીનું કલ્પનાઉં દષ્ટિગોચર થીએં ત્યું. હી કલ્પનાઓના દર્શન સમર્થ કવિજી કલમ વિગર

થિઈ સર્ગોં તીં નેં.

-દુલેરાય કરાણી

કચ્છી માડૂજે સ્નેહાદર કે કરેજો ઠામ ઈતરે કવિ ‘તેજ’, કચ્છી ભાષાજે સર્વકાલિન ઉત્તમ કવિઓંમાં ઈનીજો આસન ઉચું આય. ઈનીજો તળપદો ભાષાકર્મ, લયાન્વિત શબ્દ સંગીત નેં વ્યંજનાશક્તિ વિચ હોડ જમે તી. તડેં સરસ્વતીજી વીણાજા તાર પ અંકૃત થીંધા અનુભવાજેંતા.

-પ્રભાશંકર ફડકે.

કચ્છી ભાષા લિન માડૂ વટ પિંઢજો હૃદય ખોલેં આયં. વિષયેંજો વ્યાપ અપાર આય, ભાષા સાદી નેં સરળ આય. પણ ! ઊનાંણજો પાર નાંય. હી કવિતા પ્રાદેશિકતા નેં વૈશ્વિકતા બોંઈં કે ભેરો ઊનીનેં લલેતી. હાસ્ય નેં લાઘવ ઈ ‘તેજ’જી કવિતાજી આઉગી મૂડી આય. સસ્તો થે વિગર લોકપ્રિય, ભાવકપ્રિય થીંશું ઈ કવિજો સદ્ભાગ્ય આય.

-ડો. ગુલાબ દેઢિયા

કચ્છજી સંસ્કૃતિજા ભૂંસાંધા વેંધા લોકજીવનજો ચિતરેં કે શબ્દચિતરેંમં મઢે લિકડી વિશિષ્ટ સેવા લિન લોકપ્રિય કવિ કેં આયં.

-માવજી સાવલા

‘તેજ’ જી કવિતાઓંમાં આડંબર નાંય, સમાજ જીવનજી રોજિંદી ઘટનાઉં , જનસામાન્યજી સુખ-ડુખજી ગાલ, ઈ તેજજી કવિતા સામગ્રી આય. ઈનમેં કોક અદીઠ તત્ત્વ પણ આય. ઈતરે જ વગડેંમેં રોંધલ ગ્રામજન કે ‘તેજ’જી રચનાઉં મોંએં હોંયત્યું. માડૂકે માંગલ્યજો રસ્તો પ્રેરીંધલ કવિ કાન્તદષ્ટા આય.

-ઉમિયાશંકર અજાણી

કવિ ‘તેજ’જી રચનાઉં ગાતે ટાંણે અદ્ભુત ભાવજગત સર્જજેતો એડો વારંવાર અનુભવ્યો આય. તેજજી રચનાએં વિગરજો કો ડાયરો જાધ અચે નતો. વિશિષ્ટ વ્યક્તિ, વિશિષ્ટ જીવનશૈલી નેં વિશિષ્ટ અભિવ્યક્તિ સામર્થ્ય!

-લાલ રાંભિયા

કલાકાર

ગજભજી શક્તિ ભરઈ આય કલાકારમેં,
નિરાકાર કે ધારે ત વ્યારે આકારમેં.

વેરાન પલમેં ગુલઝાર ભનાય ડે,
ચુંજ બોડેતો જૅર કસભજી બુસકારમેં.

ધુનિયાંજો બંધ કો ઈનકે બધી નતો સગે,
કિનારે પિંઢ હોય નેં મન મઝધારમેં.

નજરજો નિમરો અંતરજો અમીર ઈ,
જુકો કુલમેં ડિસે ઈ જ ડિસેતો ખારમેં.

ભમરો ભમંધલ આય ધિલજો ધિવાનું.
ઘડી મેફલમેં ઘડી ઉડે સુઝકારમેં.

કેર રંગમેં બુડેતો કેર તરંગમેં તરેતો
કેર ધબજી વિઝેતો કલ્પનાજે ભારમેં.

‘તેજ’ ઈનકેનં સમજે ઊ આણસમજુ ચોવાજે,
ગેબ તો ગજે ઈનજે ધિલજે ધબકારમેં.

(કવિજી અવસ્થાકે ધ્યાનમેં રખી અસીં ઈનીજે સમગ્ર સર્જન મિંજા હિક્કો પ્રગટ અંશ ગિડો આય)

સંપાદક.

પ્રવલ્લભ નખુભાઈ ગજકંઘ

જન્મ-૨૨-૦૮-૧૯૩૯. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A.B.Ad. L.L.B. *સરનામું-૬ 'આદિત્ય' કવિ નગર સોસાયટી. સંસ્કાર નગર, મંગલમ્ ચાર રસ્તા, ભુજ-૬૨૬૭-૩૭૦ ૦૦૧. *ગાલબોલ-(૦૨૮૩૨) ૨૫૪૧૦૪. *સેવા-નિવૃત્ત. *સાહિત્ય-કલાક્ષેત્રમેનાલો-પ્રજ ગજકંઘ/યાજ્ઞેય/બી.-પ્રજ. *શૈક્ષણિક સિદ્ધિ-નેશનલ એવોર્ડ-૧૯૮૮. *સાહિત્યિક સિદ્ધિ-ડો. મનુભાઈ પાંધી એવોર્ડ. *કચ્છી

સાહિત્ય અકાદમી (ગાંધીનગર) પારાં *કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ 'મંધીયાણી' કે એવોર્ડ. *શ્રીમતી તારામતી વિસનજી ગાલા પારાં લાઈફ ટાઈમ એચીવમેન્ટ એવોર્ડ. *સાહિત્ય અકાદમી (મુંબઈ) સોમેયા ટ્રસ્ટ પારાં સન્માન. *કચ્છ મહારાવશ્રી મદનસિંહ પારાં સન્માન. *સ્વામિનારાયણ મહિનગર ગાદી સંસ્થાન પારાં પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી હથે સન્માન. *મલાલક્ષ્મીધામ ટ્રસ્ટ-ભુજ પારાં સન્માન. *જૈન મુનિશ્રી નરેશચંદ્ર મ.સા. પારાં સન્માન. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી (ગાંધીનગર) પારાં ગૌરવ પુરસ્કાર.)મંત્રી-કચ્છી સાહિત્ય સભા-ભુજ. *આકાશવાણી ભુજના માન્ય કવિ.

સૃષ્ટિને સર્જન

(સંગર)

બ્રહ્મા લિકડો ડીં વિઠા કરીયેતા વિચાર,
સજો ડીં અજ વિઠે વિઠે કીં થીંધો પસાર ?
નિવરા તાં નિખોધ વારીં ઈ નં પાંજા સંસ્કાર
કેણું પોંધો કમજો જરૂર કીંક ઉપચાર.

થ્યો ચિતડે ચમકાર

હથ લગી વ્યો કમ કુટરો.

હથ લગી વ્યો કમ કુટરો ખણી ગિડો હથીયાર,
છેંણી-હથોડીજો થીંએ ટનન ટનન ટંકાર.

નવલા નવલા ઘાટ મિડે રૂપે રહેમે ધાર,
જાત અલગ ને ભાત અલગ કારીગરી અપાર.

સરજે સર્જનહાર,

જીવ સજી સૃષ્ટીજા.

જીવ સજી સૃષ્ટીજા ઉભા હારોહાર,
કો બડકા કો નાબરા, કો મૂરખ-હોંશીયાર.
સાથ મિણીજો સામટો, હલ્યા લારોલાર,
ઉતાવડા થ્યા આકરા પુઠિયા રૂયા મુડધાર,
થોભી વિગો યાર,
માડૂ અચીનેં વિચ પ્યો.

માડૂ અચીનેં વિચ પ્યો, ચેત્યા તેનું મોર,
પાછા ફિર્યા ઉન ઘડી કર્દધા શોરબકોર.
બ્રહ્મા કે ઘેરે ગિડોં ગઢજી ચારે કોર,
લેખે લગા ઉન કમમેં જોરાવરેંજા જોર.
હલ્યો મિણીનું મોર,
માડૂ ઉભો બ્રહ્મા વટે.

માડૂ ઉભો બ્રહ્મા વટે, સામા પ્રમાણ ધરે,
ચેં, અસાકિ ધરણીતેં રોણું કિતરા વરે?
ડ્યો હિત આવરધાજી લક્ષ્મણરેખા કરે.
રખજા એડી વ્યવસ્થા પાછા અચોં ઘરેં.

સ્વર્ગ જડે સંભરે,
બોલાઈજા એં પ્રેમસેં.

બોલાઈધોસેં પ્રેમસેં, રોજ કર્દધોસેં જાધ,
રોવાંધો સુખચેનસેં, ધરા મથે આઝાદ,
મૂંજે મન મિડે સરખા નં કો વાદ-વિવાદ,
મન રખીનેં મોકડા વંશ કળા આભાધ.

મૂંજા આશીવાદ.

વિગો, ડિના ચાલી વરે.

વિગો ડિનાં ચાલી વરેં, સુણીનેં કઢચોં સટ,
પાછા ફિરીનેં પુઠિયા ન્યારીયેં નતા નિપટ.
કો છાણ્યા કો આખડ્યા, કેકે ક લગી ઝપટ,
ધોડાધોડમેં નિંઢડા ચિપલાજી નેં થ્યા ચટ.

કિતરાક ચટયોં પટ,
 માડૂ અચી આડો ફિયો.
 માડૂ અચી આડો ફિયો, કે ડારો ડફારો,
 લિકડી લકલ કે જોરસેં, સુણીનેં ઈ લવારો,
 કીડી કે પણ લગો જિજો, ચાલીજો મારો.
 પ્રભુ! હી કડો ધારો?
 લેખ્યાં મિણીકિ લિકડી લઠ.
 લેખ્યાં મિણીકિ લિકડી લઠ, રખીનેં સચી નેમ,
 ગુરાં નં ઈચ્છા મન વરી, નં રખજા ખોટો વેમ.
 સમાનતાસેં પ્રગટંધા, સલા, સંપ નેં પ્રેમ.
 પુજોં એં હેમખેમ,
 મૂંજી હી શુભ કામના.
 આંજી હી શુભ કામના, મૂંકે લગે નં ઠીક,
 ચિઈ, માડૂ અગિયા વધ્યો, મનમેં રખીનેં બીક.
 અરજ સુણોં મૂંજી ઈતરી, મંડાતો આઉં ભીખ.
 આડા નં અચેં આશિષ હી, વિચારીજા કીક.
 માર્યો વિના અકીક,
 સાવ પાણીજે મટમેં.
 સાવ પાણીજે મટમેં, છડ એડા વિચાર,
 ઘાટ ઘડેં પુઠિયા કરેં, થીએ નં કો ફેરફાર.
 વચન તેં બ્રહ્માંડ ટિક્યો, વચન તેં મિડે મધાર.
 છતાં વધુ ઉમર ખપે ત, ગિન બેં વટ ઉધાર.
 ઈ જ લિકડો ઉપચાર,
 તોજી ઉમર વધાયલા.
 તોજી ઉમર વધાયલા, આઉં થીયાં તૈયાર,
 ચિઈ ઢગો અગિયા વધ્યો, ગિન થોડી તું પાર.
 ઉમર મૂંજી ડિયાં તોકે સોધો કરીયાં ભાર,
 વી રખાં આઉં મૂં વટે, વી રખ તોજી પાર.

કરીયાં પરોપકાર,
 આખર અર્ચીધો કમ ઈજ.
 આખર અર્ચીધો કમ ઈ જ, એડો રખીને ખ્યાલ,
 પટપટાઈધો આયો પુછ, કુતો કે ધૂમ-ધમાલ.
 ચાલીમે કેકે ખબર કુરો કાલજા હાલ,
 સમૂરા ડીણા વી વરે, નાંચ ગાલમે માલ.
 ખપે નં હી જિજાલ,
 ભલે થીએ તોજો ભલો.
 ભલે થીએ તોજો ભલો, ડીયાં તોકે થોડા,
 ઘુવડ ઘુરક્યો ઘેનમે, મૂકે પ લગેતા બોરા.
 વી કરીયાં આઉં આઘા, વી કર તો વટ ઓરા.
 માલ મેં મં વિજ પોરા,
 ઘુવડ ડિને વી ડાનમે.
 ઘુવડ ડિને વી ડાનમે, મિડે વરે થ્યા સો,
 તરે બ્રહ્મા પુછ્યો, માડૂ થ્યો તોકે ધ્રો.
 અઆ ખપે? મિલંધા તોકે, વિચારેને ચો.
 હાજર હિતે ડાની ઝે, હિકડો ખપે તિત ડો.
 ભાં કરીને ચિઈ ભો,
 માડૂ પુઠલે પગ ભગો.
 એસી જડે પૂરા થીએ, ઘઢપણ કરે અસર,
 વાર ઘોરા ડંધ છણે, વિંગી થીએ કમર.
 ડિસે નં મૂર ડીજો, રાતજો નં પે નજર,
 ઘૂવડ જ ન્યારે વિઠો, સામે ટગર ટગર.
 ‘ગજકંધ’ કેડી ખબર
 કિરતાર કેડે કોઠાઈધો.

વિસનજી પાલણ શાહ ‘વસંત’

જન્મ-૦૩/૧૦/૧૯૪૦. (બેરાજા-મુન્દ્રા-કચ્છ) *શૈક્ષણિક
યોગ્યતા-૭ ગુજરાતી. *સરનામું-૨૦૪, કંદોઈ એપાર્ટમેન્ટ, નાહૂર
રોડ, મુલુંડ (વેસ્ટ) મુંબઈ-૪૦૦ ૦૮૦. ગાલબોલ-૯૯૩૦૯
૬૫૩૫૭. વ્યવસાય-ન્યુઝ પ્રિન્ટ (કોરા કાગળ)નો. *કવિ નેં ગાયક.
*શોખ-નાનપણથી જ ગીતો કવિતાઓ (કચ્છી ખાસ) ગાવાનો. *ગાયક
તરીકે પ્રતિષ્ઠિત એવોર્ડ સેં સન્માન. *ઘણે ડાયરેમેં કચ્છી રચનાઈ જેડીયુંક;

‘વસ રે મેલુલિયા વસ રે વિઠો’ કે ચાર ક પંજ પંજ વખત ગારાયજી શ્રોતા માંગ કયોં નોં.
*ભાષા (કચ્છી)જી આરતી કે પ શ્રોતા ભારી વખાણ્યો. નેં *‘મોંઘા મેંમાણ આજ્યું મોંઘીયું
મેંમાણીયું’, *‘વાલમ નઈ રે વિઆ પાણીલા રાત ઢરઈ’. *‘એડા એડા રે મુંકે માડૂડા મિલેં’,
*‘વલે વતન જ્યું સોં સોં ગાલિયું’. *‘અખિયેં કે ત અખિયેંજા તલપ થિઈ વિઝે કડેં’, *‘ઘર
ઘર નેં ગામ ગજાયં, ગોરી તોજો ગજાયો’. અતિ લોકપ્રિય રચનાઈ.

ભાષાજી આરતી

પિરથમ વંદન પરમેસર કે, પોય જનમ ડિનેં ઉન મા કે,
ભુલોં કડેં નં જનમભોમકા, નેં રગ રગમેં રૂંડે ઈ ભાષાકે.

સબધેંજી સાધના, અખરેંજી આરાધના,
અખિયેં તેં આસન જેજા ઢારિયું.
હલોં ! પાંજ ભાષાજી આરતી ઉતારીયું...આરતી...

ભાષા આય નીલી વાડી, ઈ જ પાંજ મિઠડી માડી,
ધિલમેં ત હરપલ ધબકે, ઈનજ્યું ધબકારીયું...આરતી...

સબદ સબધમેં સુર સુરીલા, અખર અખર ઐંકુલ ફેરીલા,
મિઠડો ર્યાણ-રસ પીઊં નેં પીયારીયું....આરતી...

બરૂકા ઐં જેજા બોલ, દોલત પાંજ ઈ ત અમોલ,
વાણીજો પાણી પાં ધુનિયાં કે વતારિયું...આરતી...

પ્રેમ-ભાવ, હુભ-હીંયારી, ‘વસંત’ આય સગતી ન્યારી,
ઘર ઘરમેં જણ જણ જણે, ફરીયુંરખવારિયું...આરતી...

ખત્રી હુસેન ઈસ્માલ 'કમર કચ્છી'

જન્મ-૨૩-૦૮-૧૯૪૨. *સિરનામું : વોરા ફરાસ શેરી, ખત્રી ચોકજે મૂરમેં, ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C-૧૯૫૯. *ગાલબોલ-૯૭૨૭૫ ૯૨૩૯૮. *સેવા-(કંડલાપોર્ટ ટ્રસ્ટમેં/ દિનદયાલપોર્ટ ટ્રસ્ટ)લાલ-નિવૃત્ત. *શોખ-ગુજરાતી, હિન્દી, કચ્છીમેં લેખન કાર્ય, જુકો ગઝલવિશ્વ, કવિતા, કચ્છ-શ્રુતિ, મેં પ્રગટ થિઈયું. *આકાશવાણી-ભુજ માન્ય કવિ. *કચ્છી સાહિત મંડળ-ભુજ-જા સભ્ય.

ખુમારી

(ગઝલ)

ધિલમેં વસેતી, ખુમારી અસાંજ,
કલીજ ખુલેતી ખુમારી અસાંજ.

મિરૂ ભા ઉભા રેં, વતનજે જતનલા,
છિલોછિલ છિલેતી, ખુમારી અસાંજ.

લરી પોં ડિસી ડુખ, નં સુખમેં ^૧છિકોંતા,
રગારગ કુછેતી, ખુમારી અસાંજ.

ફનાગીર થિઈનેં, લૂંટાપું સિરકે,
રખિવાણજં ^૨ખિલેતી, ખુમારી અસાંજ.

નમે કોય જિત કુઠ, નમો વેથ પૂરી,
નમેસેં ચડેતી, ખુમારી અસાંજ.

ધિલમેં મલોભત, ખુસીજા હિલોરા,
ખુસીમેં ભિરેતી, ખુમારી અસાંજ.

અલિંસા અમનજા, અયું ભેખધારી,
ભલી થિઈ ભલેતી, ખુમારી અસાંજ.

અલગ નાયં કોય હિત, સજે જગ લિકડો,
ખલકતેં રમેતી, ખુમારી અસાંજ.

વજેં સાજ ભેરા, 'કમર' લય રખીનેં,
સુરીલો કુછેતી, ખુમારી અસાંજ.

૧-છકી-બહેકી જવું. ૨-વીજળી. ૩-ચમકેતી, ઝબકેતી.

વાછિયાભાઈ ફકીરભાઈ ચંદે

જન્મ-૧૯૪૭. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૪ ધોરણ. *સરનામું-ડુમરા, તા. અબડાસા-૩૭૦ ૪૯૦. *ગાલબોલ-૯૯૭૮૨ ૮૦૬૭૩. *શોખ-કચ્છીમાં સર્જન. કચ્છી લોકસાહિત્ય (પિરૂલીયું), **‘વાછીયેજા વીચાર’ કાવ્ય સંગ્રહ. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં ‘વાછીયેજા વિચાર’ દ્વિતીય સ્થાનતે પરિતોષિક. -૨૦૧૨.

રોડટચ

પાંજે હિન કચ્છમેં, હલી રિઈ આય રોડ ટચ,
જિત ન્યારીયું તિત જિમીનજો, જભરો બરેતો મચ.
લાલચ લગી લખેજનેં, માડૂ ઘોડ્યા ગચ.
મોભાઈલ રખી કનતેં, નેં પિટચોં વિઠે ફૂડસચ.

કિઈક એડા હુચ.

ડિસીનેં ખેતર ખિલ્યા.

ડિસીનેં ખેતર ખિલ્યા, ઘલાલેંજ કલા,
પખ મિજા કાગડો ક્યોં, ભુલા નં કેકે ભલા.
કેકે રોકડા, વાયધા, ઉધાર નેં, કેકે ફકત ^૧તલા,
ગુસેં ન ગિરાક કે વરી, લગેં ધુસ્મણકે વલા.

હી જ ઈનીજ રચલા,

ક્યાનું સિખ્યા કલ નં પિઈ.

ક્યાનું સિખ્યા કલ નં પિઈ, રોડ ટચજ કીંમત,
પાસેવારેજ ઓછી આકે, હૈયા થીઓ ^૩સંમત.
ઊંધા-સાં આંગૂઠા ક્રાય, લિખાય ગિનેંતા ખત,
પોય કિતરા પાંપરા, લિફું, મુસીભતું આફત.

એડી કરીયેં ગત,

ઘણી નં લિડાંજો નં લુડાંજો રે,

ઘણી નં લિડાંજો નં લુડાંજો રે, બિઈ નાલેસી નેં લુલ,

ધ્રિજ એડે ધ્રાનું નાબરા, હથડા છંદીંતા ^૪કુલ.

‘વાછીયો’ ચે વીચારીજા અધા, કજા માડૂજો ^૫તુલ.

નિકા કેણું પોંધો મુલ.

આંજે જ ખેતરમેં આકે.

૧-વાયદા. ૨-રીતરિવાજ. ૩-સહમત. ૪-બધા. ૫-તુલના

શામજી મહેધરી 'શામ'

જન્મ-૧૨-૦૯-૧૯૪૩. *અભ્યાસ-મેટ્રીક. *સેવા-શિક્ષક, હાલ-નિવૃત્ત. *સરનામું-અલકાનંદા સોસાયટી. જી.ઈ.બી પાસે. મુન્દ્રા-કચ્છ-૩૭૦ ૪૨૧. *ગ્રાલબોલ-૮૪૬૯૯ ૧૪૮૧૪. સેવા-શિક્ષક (નિવૃત્ત) શોખ-ચિત્રકલા, ફોટોગ્રાફી, *લેખન-સર્જન-કચ્છી, ગુજરાતી, હિન્દી, જુદાં જુદાં સામયિક ને અખબારમાં સ્થાન. *કચ્છમિત્ર 'ધિલજ્યું ગાલિયું' વિભાગમાં યોગદાન ભઘલ વરે ૨૦૦૫માં માન-અકરામ. *પ્રકાશન-'સંભાર' (કાવ્ય સંગ્રહ) ૨૦૧૭જો પ્રકાશન. *અર્ચીધલ પ્રકાશન-'જુઘાઈજી પીડા' (કાવ્ય સંગ્રહ)

અસોસાર

જાઘ અચે પિઈ અસોસાર,
 નતી જીયારે નતી મારે.
 ડ્રાયતી અસોસાર,
 ચંધર ને તારા,
 વડરે લિકી રોજ
 રમેં રાંધ
 રાતું જાગી નેરે,
 કરીયાં જાઘ.
 નતા મોસમેંજા,
 અલીચાર ભઘલેં
 આડીનું જુઘા.
 થીયેં સુકા પન.
 વરી કિતક મોરી પેં જાડપન
 થીએ થધ નેં, મીં જા મંઢાણ
 ડિસી જાઘ અચેં અસોસાર,
 જુકો પુગો જ નં પાર,
 ભુલેલ વાંણ હીયેંજો.

ચંદ્રવદન ગુલાબરાય મહેતા ‘સારસ’

જન્મ-૦૮-૦૪-૧૯૪૩ (માંડવી-કચ્છ) શૈક્ષણિક યોગ્યતા-ગ્રેજ્યુએટ B.A.(ગુજરાતી) *સરનામું-૮૯-‘શબ્દલોક’, સંસ્કાર નગર, ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *ગાલબોલ-૯૯૭૮૦ ૫૨૮૦૦/૯૯૭૮૭ ૧૫૨૧૭. સેવા-એસ.ટી. કચ્છ વિભાગ નિવૃત્ત કર્મચારી. પ્રકાશન-‘કચ્છ જે લેખક, કવિ ને કલાકારજી સંપર્ક બુક-૧૯૮૦. *‘રામવાડા પરિચય’-૧૯૮૯. *મારી ગુજરાતી વાતચિતો’ (ગુજરાતી)-૨૦૦૩. *‘સારસનો કાર્ટૂન સંસાર’-૨૦૦૮. કાર્ટૂન સંગ્રહ. *એસ.ટી.માં બનતા રમૂજ બનાવો’ (ગુજરાતી)-૨૦૧૦. *સખી

ગીતો (ગુજરાતી)-૨૦૧૨. *કચ્છી બાળ ગીત’-૨૦૧૩. *કવિયુગના દોહરા’(ગુજરાતી)-૨૦૧૬. *‘હાસ્ય કલબ-ભુજ’ જા સ્થાપક. *સાંધ્યદીપ-ભુજજા સ્થાપક સભ્ય. *‘કાર્ટૂનિસ્ટ સોસાયટી ઓફ કચ્છ’, *‘કલરવ’-માંડવી, *‘કચ્છી સાહિત્ય સભા’, *‘સેવામંડળ’, મેં સ્થાપક સભ્ય. *શોખ-‘ટિકિટ સંગ્રહ’, (ફીલાવીટી) પુસ્તક નેં સિક્કા સંગ્રહ.

અસીં તોજા સંતાન

અસીં તોજા સંતાન પરમ પિતા

અસીં તોજા સંતાન...

તું જ અસાંજો જન્મદાતા નેં, તું જ અસાંજી જાન,

અસીં તોજા સંતાન...

માડૂજો અવતાર ડિઈ નેં, તું જભરો કે અંસાન,

માડૂ અજ માડૂ કિડાં રયો, ભની વ્યો સેતાન.

એડેં ખોટેં માડૂએંજા, (૨)

મિટાઈ ડે નામોનિશાન...અસીં તોજા સંતાન...

દયા કરૂણા નેં પ્રેમસેં તાં શોભેં માનવજાત,

એડેં દયાડૂ માડૂએંસેં શોભે માનવજાત.

પ્રભુ, અસીં બાલૂડા વિનંતી કરીયું,

એડા પેંધા કર્ઈ જ સંતાન...અસીં તોજા સંતાન...

ડુખ બેં જા હટાય ઈ, માડૂ સચો ચોવાજે,

ડુખીયારેજા રૂંગા લૂંછે, ઈ માડૂ સચો ચોવાજે.

હથ જોડેનેં પ્રભુ કરીયું પ્રાર્થના (૨)

એડા દાતા તું ડીજ મહાન...અસીં તોજા સંતાન...

પરમ પિતા...અસીં તોજા સંતાન...

મહમદ ઉમર લોઢિયા

જન્મ-૩૦-૦૪-૧૯૪૫ *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૭ ગુજરાતી.
*સરનામું-કોટડા (ચકાર) તા. ભુજ-૬૪૭-૩૭૦ ૧૦૫. *ગાલબોલ-૯૬૩૮૩ ૫૪૬૮૫. *શોખ-વાંચન, લેખન, રમતગમત. *સેવા-નિવૃત્ત. *આરાધ્ય સંસ્થા ભુજ કચ્છ પારાં કાવ્ય સ્પર્ધામાં પ્રથમ-૨૦૦૯. *સ્વ. શાંતાગૌરી ખરાશંકર આચાર્ય સેવા પ્રતિષ્ઠાન પારાં કાવ્ય સ્પર્ધામાં દ્વિતીય-૨૦૧૦. *સંસ્કાર સરિતા ધ વ્હાઈત ઈંગલ્સ સ્કૂલ (દેવપર-પક્ષ) પારાં કાવ્ય સ્પર્ધામાં આશ્વાસન ઈનામ-૨૦૧૭/૧૭ *વૃક્ષમિત્ર આયોજિત શીઘ્ર કાવ્ય સ્પર્ધા 'નદી-સરિતા' કાવ્ય કે આશ્વાસન ઈનામ. *ભારતીય સંસ્કૃતિ ફાઉન્ડેશન (ભુજ) પારાં ડો. જયંત ખત્રી શતાબ્દિ નિમિત્તે કચ્છી વાર્તા સ્પર્ધામાં આશ્વાસન ઈનામ-૨૦૦૯. *શબ્દ સુર સંવાદ' (ગુજરાતી) પારાં સેમિનારમાં સંલગ્ન. *'હાસ્ય ક્લબ-ભુજ પારાં રસિકલાલ ઝવેરી લાલજીના જન્મ દિન નિમિત્તે હાસ્ય વાર્તા 'મુંજો કુરો ગુનો?' કે પ્રથમ પુરસ્કાર-૨૦૧૨. *ગુજરાત ઈતિહાસ પરિષદ જે સચુકત ઉપક્રમે 'ગાંધી યુગના ખાસ માનવ' નિબંધકે આશ્વાસન ઈનામ-૨૦૧૭. *ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી પારાં જુનાગઢ ખાતે યોજાયેલ નવોદિત વાર્તા સેમિનાર' મેં સ્થાન-૨૦૧૬. *વિવેકાનંદ રિસર્ચ એન્ડ ટ્રેનિંગ ઈન્સ્ટિટ્યૂટ (માંડવી) વાર્તા લેખન કૌશલ્ય સેમિનારમાં સ્થાન-૨૦૧૬. *આકાશવાણી-ભુજના માન્ય કવિ. *આકાશવાણી-ભુજ પારાં નાટ્ય સ્વર પરીક્ષામાં બી ગ્રેડમાં સ્થાન-૨૦૧૪. *ગુજરાત રાજ્ય આયોજિત રમતગમત પારાં ગોળા ફેંક સ્પર્ધામાં બ્યો સ્થાન-૨૦૧૫. *ગુજરાત રાજ્ય આયોજિત રમતગમત પારાં બરછી ફેંક સ્પર્ધામાં બ્યો સ્થાન-૨૦૧૫. *માસ્ટર્સ એથેલેટીક ચેમ્પિયનશીપ ઑફ ગુજરાત (વડોદરા) મેં ૧૫૦૦ મીટરજી ધ્રોણે પ્રથમ વિજેતા-૨૦૧૧. *ગુજરાત સ્ટેટ માસ્ટર્સ એનથેટીક ચેમ્પિયનશીપ ૨૦૦૯ પારાં ગોળા ફેંક સ્પર્ધામાં ત્રે ક્રમે વિજેતા. *અખિલ કચ્છ ધીણોધર આરોહણ-અવરોહણ સ્પર્ધામાં સ્થાન-૨૦૧૧. *યંગ સ્ટ્રૂટ સર્વિસ ક્લબ ગુજરાત પારાં હિમાલય આરોહણ અવરોહણમાં સ્થાન-૨૦૧૦. *અલમદ મનસૂર અલ-એ-અલી (બેલરીન-ઓમાન) કંપનીમાં 'ગુડ વર્ક એન્ડ વર્કર' જે પ્રમાણપત્ર-૧૯૯૪.

મિઠી ડિનેજો મન

ધિલ વિચાડો ધિલ, કરે મલ, કરે માફૂડીનું વ્યો.
ધિલ કરે પાણી પાણી, કરે પાથંણ થિઈ વ્યો.
ધિલ કરે ગમ ખુશીજી મારસેં ધબકાર ચુકી વ્યો,
ઈન ધિલતેં પાગલ કે મિઠી ડિનેજો મન થ્યો.

બાર લઠનું તંગ માતા, લણેં લપણ પિંઢકે જનેતા,
મા જી મિઠી ગાલ તેં ખિલે પ્યો વલાલ જનેતા.
જીજલ આધાર જગમેં ધિલજો ધબકાર ચાલુ થ્યો.
ઈન જીજલ મા કે મિઠી ડિનેજો મન થિઈ વ્યો.

પ્યારમેં હો હવસી વિચાર, વાટ હલંધે થિઈ વ્યો,
પ્રેમદાજે પ્રેમમેં અંધો પુતર મા કે ભુલી વ્યો.
તોયં મા ચે; પુતર ડીયો, ડિસો મમતાજો હીયું
ઈ મમતા કે મિઠી ડિનેજો મન થિઈ વ્યો.

બ ધિલ ધબકેં, લિકડે ધબકાર, ઈનજો નાં પ્યાર,
પ્યાર સેં અખિયું ચાર, ત નાત કેં ગામનું બાર.
તોયં પરવા નં કેંજી કરે, ભેરા રૂયા જમાર.
ઈન યુગલ કે મિઠી ડિનેજો મન થિઈ વ્યો.

નરેન્દ્ર ગોર 'મારાજ'

જન્મ-૧૨-૦૮૧૯૪૭. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-નોન મેટ્રીક. *સરનામું- પ્રમુખ સ્વામી નગર, છઠ્ઠી શેરી, ભુજ કચ્છ-૩૭૦૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-૯૯૭૯૫ ૦૬૨૬૬. *સેવા-૩૪ વર્ષ એસ.ટી. મેં સેવા. *શોખ-વાંચન. લેખન. સંગીત.

પખી

પખી છુટો પીંજરે મ્યાં. પોય થિઈ પિઈ રાડોરાડ.

થિઈ પિઈ રાડોરાડ, ઉઘરકે આંસુડે ચોધાર...

-પખી છુટો પીંજરે મ્યા...

મા-પે ચેંતા પુતર અસાંજો, અકકલમંદ હુશીયાર,

ભા-ભેંણું પણ મથો કુટીયેત્યું, પુતર કરીયે પોકાર...

-પખી છુટો પીંજરે મ્યા...

ઘરવારી પણ વિઈ ઘેરાઈ, વડા વિઈ ઉબરાડ,

ચૂડી ચાંધલો વ્યા ચોરાજી, કેં વટ કેંણી રાડ...

-પખી છુટો પીંજરે મ્યા...

હરધમ જેસીં હલસે વિઠો સા, રામ રટણ કર પાર,

અગિયા ઓખી વાટ હલણજી, ઉત ડાઢી આય સરકાર...

-પખી છુટો પીંજરે મ્યા...

મા જે પેટા જુકો જનમ્યો, તેકે વિનાણું આય લિકીયાર,

ચે 'મારાજ' હરિ રટ ભંધા, પાં પણ લારોલાર...

-પખી છુટો પીંજરે મ્યા...

જગદીશચન્દ્ર પુરુષોત્તમ ગોર ‘પાગલ’

જન્મ-૧૮-૦૨-૧૯૪૭. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-કૃષિ ડીપ્લોમા.

*સરનામું-૨૮, ઝુલેલાલ સોસાયટી, ભુજ-૬૨૬-૩૭૦ ૦૦૧.

*ગાલબોલ-૯૮૨૫૩ ૪૪૩૨૦. સેવા-સેવાકિય પ્રવૃત્તિ. શોખ-વાંચન,

લેખન, જાદુ. અદાકારી. સંગીત, વિડિયોગ્રાફી. ચિત્રકામ. *૭ વરેજી

ઉમરમાં બાળ અદાકારીમાં પેલો ઈનામ. *ભુજ રાજગોર જ્ઞાતિજ્ઞ કારોબારી

સભ્ય તરીકે ૧૫ વરેં સેવા. *૨૦૦૪માં અખિલ કચ્છ નાટ્ય સ્પર્ધામાં

અદાકાર તરફે પ્રથમ. *રામ નગરી નેં શિવરા મંડપ-ભુજમાં શિક્ષણ વંચિત જ્ઞાતિવા રાતજી

નિશાળજો પ્રારંભ. *હોલીવુડજી ફિલ્મ ‘ધ મેમ’ મેં રાજ્યગુરુજો અગત્યજો પાત્રમાં પસંદગી.

*આમીર ખાનજી ફિલ્મ ‘લગાન’ મેં શોલ્જરજો પાત્ર. *આંતર રાષ્ટ્રીયકક્ષા ફિલ્મ ‘હિડા હુડાં’

મેં મુખિયાજો પાત્ર. ૧૪ આંતરરાષ્ટ્રીય ફેસ્ટીવલમાં ભાગ. *શ્રી સ્વામિનારાયણ સત્સંગ મંડળજો

પ્રમુખ તરીકે. *શ્રી રામેશ્વર મહાદેવ મંદિર-ભુજ જો ટ્રસ્ટી તરીકે ૨૫ વરેં. *ભુજજી જુની

શાક માર્કેટ એસોસિએશનજી પ્રમુખ. *બ ફિચર ફિલ્મ મેં આર્ટ ડાયરેક્ટરજી કમગીરી.

નિખાપ તોજે ધિલજી

પખી તોજે પખજી મૂકે જિરા હવા ડે,

નિખાપ તોજે ધિલજી મૂકે જિરા ધોઆ ડે.

નિખાપ તોજે ધિલજી મૂકે જિરા ધોઆ ડે.

હી ધોસ્તાર નેં સબંધી, હી સાથી નેં સંગી,

મતલભવારી ચાલનેં, હલેતાં ચાલ અંધી.

ભોગી ઝેં હી રોગી, ઈન રોગજી ધવા ડે,

નિખાપ તોજે ધિલજી મૂકે જિરા ધોઆ ડે.

મિસીધ નેં હી મિનારા, મિંધર નેં ગુરુદ્વારા,

મૂંજે પ્યારનું લગેતાં, અહમ્સેં નિડારા.

ઉન ડભ નેં અહમ્જી ઉનકે જિરા ગવાહ ડે.

નિખાપ તોજે ધિલજી મૂકે જિરા ધોઆ ડે.

પખી તોજે પખજી મૂકે જિરા હવા ડે,

રસિક નારાણજી મામતોરા (બ્રહ્મક્ષત્રિય)
જન્મ - ૧૪-૧૦-૧૯૪૭ (માંડવી-કચ્છ)
*શૈક્ષણિક યોગ્યતા-
ઈન્ટર સાયન્સ, (સોમેયા
કોલેજ, મુંબઈ)

*સરનામું-૩૭-બી, ભાનુશાલી નગર, ભુજ
કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *ગાલબોલ-૯૯૧૩૧
૩૩૩૪૪. *શોખ : કવિતા, વાંચન,
ચિત્રકામ, ભાઈબંધે ભેરી બેઠક / ગોષ્ઠી. *કાવ્ય
લેખન : ૧૯૭૫નું, કચ્છીમાં ૧૯૮૫થી. *કવિ
સંમેલન : ૧૫૦નું વધુમાં કાવ્ય પઠન ને ૪૦ નું
વધુમાં સંચાલન/આયોજન. તે સિવાય આકાશવાણી
ભુજ / રાજકોટ માં કાવ્ય પઠન, મુંબઈ ને અમદાવાદ
ટેલીવિઝન તે કાવ્ય પઠન. *સેવા-સિનિયર હોધે તે
આશાપુરા ગ્રુપમાં, સાંઘી સિમેન્ટ ને એબીજી
સિમેન્ટમાં. ૨૦૧૩ નું નિવૃત્ત *સામાજિક પ્રવૃત્તિ-
રોટેરિયન ૨૦ વરેનું *ટ્રસ્ટી : સંસ્મૃતિ (ડો.
જયંત ખત્રી પુઠિયા સાહિત્ય પ્રોત્સાહન લા કમ
કરીંધલ સંસ્થા) *સ્થાપક ને જોઈન્ટ એમ.ડી-
ફેડકશન ઓફ કચ્છ ઈન્ડસ્ટ્રીઝ એસોસિએશન્સ. ને
બિઈ પંજ સેવાભાવી સંસ્થામાં પ્રવૃત્ત.

કવિ
રસિક
નારાણજી
મામતોરા

થે વારો થિ
તોનું કુરો થિ
મોજ મિલે
લેખા-જોખ
હાંફી હાંફી પ
ભુંગે મિંજ
ઢઢરઘોડો થ
માની તાં બ
ટક ટકજે સાં
ધૂડ હાંણો ભ
ઈતરો અગિ
વા જો ફુંગો
ગાલિયેજા
લખ લખ ડ
એડો સે તું
બોલ જો નં

ઈ વ્યો, થીણ વારો થિઈ ને રોંધો, ફિકર તું છડ યાર ઈજોઈજ થ્યા કરીંધો,
ઈ સગંધો, તું કુરો કરી ગિનને, તું ફકત ઓઠો ઝેંયેં, ઊંધો કેં ઊ જ ભરીંધો.
ન માણે ગિન, સુખી વેં ત સારો કર, અભરો કેજો કજ મં, ઊ ઈજ થ્યા કરેતો.
છડ તું, ધોડધક છડ ઠલી, જુકો મિડે કેં આંચ, ઊ જ મિડે ક્યા કરીંધો.

પગેં પગેં, સાઈકલ સુધી પુજને, અજ મારુતીમેં વિઈનેં વેમાન સોંણે ન્યારેયેંતો
ખોલીમેં, ત્યાનું વધી ચાલીમેં, ફલેટ મિંજા વિઠે વિઠે, બંગલા સોંણે ડિસેંતો.
જ મં, નીચું નમી હલ્યા કર, અભતેં ટંગા રખને ત ભક્ક ડિઈનેં છણનેં,
મ ટક ખપે, હીંયારીલા ઘર ખપે, કેંકે કડેં કિતરો ડીંણુ, નાથ નીયા કરેતો.

સેતાનું, પીઝા સુધી પુગો ઝેંયેં, ચુલેતાનું ગેંસ ઓવન, એંસી-ફીઝ તું લભેંતો,
પુછી લગે, કંઢો આરપાર લગે, એંડો તું સુંવાલો થિઈ, ધુબી-ધિરજી જીયેંતો.
યા વેજ મં, ક હેકલો તું થિઈ વિઝે, ભાઈબંધ ભુછો લગે, પિંઢજા ઓપાધી લગેં.
સુસી વેંધો, પરપોટો કુટી પોંધો, પિંઢજે કે ભેરા રખનેં, રભૂ-રામ રાજી રોંધો.

વાંણ ફાડે, ઠિઠી નેઠ છડે કરે, બુજણ કે સિખાઈનેં કોર્પું કકરા કરીયેંતો,
ધિ ડીધે, ફિલસૂફીજો ફર ભની, ગીતા વેદ વાંચે વિગર, વિજોવિજ કરીયેંતો.
કુરો ઝેંયે? પિંઢકે સુઆણતું, તું ખાસો ત જગ ખાસો, ગાલ ગંઠ બધી ગિન.
તોલ જિત, ‘રસિક’ મિઠી માઠ ઉત, હી નં સમજે ઊ હુચ્ય હૂરે હડડ થીએંતો.

આસમલ ધુલિયા 'અગમ'

જન્મ-૦૭-૧૨-૧૯૪૮. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-મેટ્રીક. *મૂળ ગામ-મરકા. *સરનામું-E-૧૩૮, No.4/4, સપના નગર, ગાંધીધામ-કચ્છ-૩૭૦ ૨૦૧. *ગ્રાલબોલ-૮૮૬૬૬ ૦૪૦૦૬. પ્રકાશન-(૧) જ્ઞાતિવાદ-પરમાત્માનો અનાદર. (ગુજરાતી) ૧૯૯૮. (૨) 'લાખેણી લાંણ' -કચ્છી-૨૦૧૨. *'લાખેણી લાંણ' કે શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા સાહિત્ય કલા પુરસ્કાર-૨૦૧૩. *હિન્દી, કચ્છી-ગુજરાતીમાં લેખન-સર્જન, નિડારેં નિડારેં સામાયિકેમં પ્રકાશિત થીંધા

રેંતા. કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી (ગાંધીનગર) વરેં ૨૦૧૨જો 'લાખેણી લાંણ' શ્રેષ્ઠ પુસ્તક પારિતોષિક. *સમાજ ગૌરવ SC/ST. યુનીયન. *વરે ૨૦૧૨જો સાહિત્ય સૌરભ (અંજર) 'મામઈ-મેંકણ' એવોર્ડ.

સુરો પોંધો સાચાયમેં

પેટારો મં ભર પાપજો, બાફ નિકરંધી બાર,

પિઈ વેનેં પ્યારે, તેકે લગંધી લિખવાર.

સજણા ભની સાચાય રખ. ઘણીજે ધરબાર.

અધમ મં કર એલાન, કન ડેતો કિરતાર.

ધસે વિજંધો ધરા,

ઉથી નં સગનેં ઓતાક મ્યાં.

ઉથી નં સગનેં ઓતાક મ્યાં, સમજ વિઝ સેતાન,

ભર પુઝજા પેટારા, અલખતેં રખી ઈમાન.

જીયણ તોજો જિરા વારજો, હુંઈ થીંતો હેરાન.

ફૂડાઈ કઢ કાયા મિંજા, કર સચાઈજો સનાન.

અનેરો ભન ઈન્સાન,

નૂરાની રખી નજર.

નૂરાની રખી નજર, ન્યાર નેસડેં નીર.

ધરમજે ધામ મથા, વ્યા પયગંબર પીર.

કુપાઈજી કમાન મિંજા, તરોરી મં હણ તીર.

વિંધાજી વેનેં વાટ હલંધે, ીછેડક કે મં ડે છીર.

'અગમ'ભન વાલીડો વીર.

નિકા સુરો પોંધો સાચાયમેં.

મુરઝ ચાવડા ‘પ્રેમ’

જન્મ-૧૦-૧૦-૧૯૫૦. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C*સરનામું :
મકાન નં. ૧૪, ગણેશ નગર, સેક્ટર-૬, ગાંધીધામ-કચ્છ. *ગાલબોલ-
૯૯૦૪૮ ૯૪૫૬૭. *કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ ‘અમીરસ’-૨૦૦૭. *કચ્છી
કાવ્ય સંગ્રહ ‘રસાંગ’ પ્રેસમેં. *સંપાદન ‘વીણેલા ફૂલ’-૨૦૧૧.
*કાન્તિપ્રસાદ જુનાગઢ પારાં દેશભક્તિ ગીત સ્પર્ધામેં ગુજરાતમેં પ્રથમ-
૨૦૦૫. *‘કચ્છ કલાનિધી’ નેં ‘સાહિત્ય સરગમ’ પારાં સન્માન-
૨૦૦૬. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં કાવ્ય સંગ્રહ ‘અમીરસ’ કે દ્વિતીય સ્થાન તેં શ્રેષ્ઠ
પુસ્તક પસંદગી-૨૦૦૭. *ગ્રામ્યવિકાસ યુવક મંડળ (સમાજ) પારાં ‘સાહિત્ય મેઘ રત્ન’
એવોર્ડ-૨૦૦૮. *સત્યમ શિવમ્ વિકાસ ટ્રસ્ટ સંચાલિત ‘સાહિત્ય સૌરભ’ પારાં કચ્છી કાવ્ય
સ્પર્ધામેં પ્રથમ પસંદગી. ‘મામઈ મેંકણ’ સ્મૃતિ એવોર્ડ.-૨૦૧૧.

ગરી ગાલીયું

છડ મિઠા! નફરતજ્યું ગરી ગાલીયું,
કર, વલા! મોભતજ્યું ગરી ગાલીયું.

મર અચે બહાર વેરાનમેં,
કર ભલા! વસંતજ્યું ગરી ગાલીયું.

ડીયા પ્રગટેં ધિલમેં માણસાઈજા,
કહેંકતાં કર સરાફતજ્યું ગરી ગાલીયું.

રુખી માની પ લગંધી મિઠા મિઠી,
કર જાત મેનથજ્યું ગરી ગાલીયું.

થીએ દીદાર જેમેં નૂરે-ખુદાજા,
કર સાઈ જેહેં સંતજ્યું ગરી ગાલીયું.

જીયરે કાં મોએ મિલે જત્રત,
કર એડી ઈબાદતજ્યું ગરી ગાલીયું.

અચે મિંજા બુસ્કાર ‘પ્રેમ’ નેં વફાજી,
કર ગુલ-એ-ઉલ્કતજ્યું ગરી ગાલીયું.

અશોક માંડલિયા

જન્મ-૦૭-૦૧-૧૯૫૨. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.A (Spe.) L.L.B (Spe.) *સરનામું-૧૦૧-એ. સંતોષ ટાવર, હોસ્પિટલ રોડ, ભુજ-૬૨૬-૩૭૦ ૦૦૧. *ઓફિસ-ન્યુમિન્ટ રોડ, મહાદેવ નાકા પાસે, ભુજ-૬૨૬. સેવા-એડવોકેટ. *ગ્રાલબોલ-૯૮૨૫૧ ૬૬૬૦૬/૯૪૨૬૬ ૮૧૬૦૬. *પૂ. ગીતાદેવી હસ્તે સેવાકીય પ્રવૃત્તિ બદલ સન્માન-૧૯૭૩, શ્રીમતી યુશીલાબહેન શેઠ જે હર્થે સન્માન. *કચ્છ જ્યોતિષ મંડળ. ભગવતી બાળ મંડળ, ગુરુ એવોર્ડ વિશેષ પુરસ્કાર-સન્માન-૨૦૧૫. *ભારત સેવક સમાજ' સન્માન. *આશરે ૬૬ સંસ્થાઓ સાથે જોડાણ.

મોભો

આંઉં મજાતો મોભેમેં
મોભો કીં ઈં જં નતો ઠય!
ઇનલા કરે..
કિતરેંજ્યુ ધુખંધલ
ઉમેઘેતેં પાણી ફિરાણું પેતો.
સા કે નિસારસેંમેં ફિરાણું પેતો
આંઉં મોભેદાર વ્યક્તિ ઐયાં.
મૂંજો મોભો જ મૂંજી રોજીરોટી આય.
-નેં ઈચ્છાઉં અજા મોભેતેં
ઓરગોર ઐં.
કુલા?
ઐ મોભે વિગરજે
માફૂ કે ડિઠાં અયાં?
ટુટી પેલ લુગડે જેડો
કુટી પેલ ઠાં જેડો કેનકમાણી
મિનરલ વોટરજી બોટલ જેડો.
ઈતરે જ આંઉ મોભેકે મજાતો.

મહેશ પુરુષોત્તમ સોલંકી 'બેનામ'

જન્મ-૬-૭-૧૯૫૧. (માધાપર-ભુજ-કચ્છ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-
Pri. Artf. *સરનામું 'ચિંતનકાર્મ' શ્રીરામકૃષ્ણ ટ્રસ્ટ, આહિર
સમાજવાડી સામે, ગામડિયા ડુંગર પાછળ, કુકમા-અંજાર હાઈવે,
કુકમા (તા. ભુજ) કચ્છ. ગ્રાલબોલ-૯૯૭૯૬ ૨૩૮૪૪. *સેવા-
નિવૃત્ત સ્ટેનોગ્રાફર, પોલીસખાતું-સી.આઈ.ડી. (ઈન્ટે.) ભુજ.
શ્રીરામકૃષ્ણ ટ્રસ્ટ, કુકમા-કચ્છ. ગાય આધારિત સજીવ ખેતી,
ગ્રામવિકાસ, પર્યાવરણ વિષયક પ્રચાર-પ્રસાર ને સાહિત્ય સર્જન, ઇતિહાસ સંશોધન.
*આકાશવાણી માન્ય કવિ. પ્રકાશન-(૧) 'તમે ટલૂકો અને વાંસવન' (ગુજરાતી ગીત-
ગઝલ સંગ્રહ)-૧૯૮૦. (૨) 'મલાર' (કચ્છી ગીત ગઝલ સંગ્રહ)-૧૯૯૭. (કચ્છી સાહિત્ય
અકાદમી પારાં પુરસ્કૃત.) (૩) 'શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના સંતોની કચ્છી વાણી'-
૨૦૦૭. *સંપાદન-સંશોધન-'કચ્છી ભક્તિ પદ્ય' (પ્રકાશક : કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી)
*કચ્છરચના સામયિક (મુંબઈ) લગ્નગીત વિશેષાંકનું સંપાદન. *અર્ચીધલ પ્રકાશન- (૧)
કચ્છની સંગીત પરંપરા (ઇતિહાસ). (૨) કચ્છી કાફી પ્રતિનિધિ સંગ્રહ (સંપાદન-સંશોધન)

ખેડૂ જગજો પે

આંઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ, ગાલ આંઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ,

ખેડૂ જગજો પે, અજ કીં થઈ વ્યો ડે ભેલાલ?...

...આંઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ...

જીયણ મિંજા સંતોષ હલ્યો વ્યો, થે લા માલામાલ,

લોભ-લાલચજી લુચ્છ લગી ને ભધલઈ પિંઢજી ચાલ...

...આંઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ...

જડે ઝેરજો ક્યાં વાવેતર, થઈ વ્યોસેં પાયમાલ,

ધરમ છડી ક્યાં ધંધો ખેતી, થઈ વ્યોસે કંગાલ...

...આંઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ...

પાલન-પોષણ પાંજો કરીયે, ગોવંશ ઉર્જા ભંડાર,
ખીર ને ખાતર ડીયે અમુલખ, હલે ખેડમેં હારોહાર...

...આઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ...

ખેતી ભેરો પશુપાલન અય, અર્થતંત્રજો અસલ આધાર,
પરંપરા, વિગ્યાન બોંઈ કે ભેરા સમજી કર્યું વિચાર...

...આઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ...

રસાયણોંસે જીવ મરેંતા, કુદરત રે કીં રાજી,
ડેસી ખાતર વાપરીયું ત, આય પાંજો હથમેં બાજી

...આઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ...

પ્રેમ, પ્રકૃતિ પ્રભુ લિક ઝોં, ઈનકે પાં સુઆણ્યું,
હલો, હલું પાં કુધરત ખોરે, અસલ જીયણ પાં માણ્યું

...આઉં કરીયાં મૂંજી ગાલ...

રવિશંકર રામજી પેથાણી (રવિ પેથાણી ‘તિમિર’)

જન્મ-૧૫.૩.૧૯૫૨. *વતન : ફરાદી-કચ્છ. *શિક્ષણ-ફરાદી, મસ્કા (કચ્છ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-એમ. એ. બી.એડ. (ગુજરાતી-સંસ્કૃત) *સરનામું-સી/૪૦૩, શુકન લોટસ, તુલસી બંગલો પાસે, વંદે માતરમ્ રોડ, ચાંદલોડિયા, અમદાવાદ-૩૮૨ ૪૮૧. *ગ્રાવબોલ-૯૭૨૬૮ ૧૦૨૬૭. *લાઈસ્કૂલ-કાલેજ શિક્ષણ-માંડવી, મુન્દ્રા.

શ્રીરાજગોર બાળાશ્રમ, મસ્કા-કચ્છ (૧૯૬૨ નું ૧૯૭૪) *સેવા-શ્રીકચ્છ સુથરી વેલ્ફેર ફંડ સંચાલિત લાઈસ્કૂલ, સુથરી-કચ્છમાં શિક્ષક/આચાર્ય-૧૯૭૫ નું ૧૯૯. *શ્રીમાનકુવા કેળવણી મંડળ સંચાલિત લાઈસ્કૂલ, માનકુવામાં આચાર્ય-૧૯૯૩ નું ૨૦૦૬. *શૈક્ષણિક સિદ્ધિ-ગુજરાતરાજ્ય શ્રેષ્ઠ શિક્ષક પારિતોષિક-૧૯૯૯. *વિદ્યાર્થીકાળનું વક્તૃત્વ, નિબંધ/કાવ્ય લેખન, સુલેખન, નાટ્ય, હસ્તલિખિત અંક સંપાદન. *યુવક નેતૃત્વ તાલીમ ને એસ.એસ.બી. તાલીમ શિબિરમાં જોડાણ. *ગુજરાતી/કચ્છી બોઈ ભાષામાં ગદ્ય-પદ્યમાં લેખનકાર્ય. *આકાશવાણી ભુજ કેન્દ્રતા કવિતાઉ, વાર્તાલાપ પ્રસારિત. *કચ્છી સાહિત્યઅકાદમી પાસે આયોજિત સેમિનારોમાં કાવ્યપઠન, સંશોધનાત્મક નિબંધ અભિવ્યક્તિ. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી જે મુખપત્ર ‘ચીંગાર’જો સંપાદન કાર્ય. *ગુજરાત, મહારાષ્ટ્ર, મધ્ય પ્રદેશમાં વિવિધ ટેકાણે આયોજિત કિર્દક કવિ-સંમેલનમાં ભાગીદારી. *પ્રકાશિત સાહિત્ય-(૧) ‘અપાકે’ કાવ્ય સંગ્રહ-૧૯૮૯. (૨) ‘વતર’ કાવ્ય સંગ્રહ -૧૯૯૯. (૩) ‘સાત ઢગલી ધૂળમાં’ (ગુજરાતી) નિબંધ સંગ્રહ-૨૦૧૦. (૪) ‘ઓર્ગાઈવાટ’ કાવ્ય સંગ્રહ-૨૦૧૫. (૫) *શિક્ષાપત્રી (કચ્છીભાષાંતર)-૨૦૦૧ (૬) *‘વગડાઉ ફુલ’ (કચ્છી કવિતાઅંજી વી.સી.ડી.) (૭) *‘નીણાઈ’ (કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ)-૨૦૦૬. પારિતોષિક : *કચ્છ સાહિત્ય અકાદમી(ગાંધીનગર) પાસે પુરસ્કૃત ઉપરોક્ત ક્રમે ૧, ૨, ૩, ૪, ૬ પુસ્તકો. *સંસ્મૃતિ (માંડવી-કચ્છ) *‘અપાકે’ કાવ્ય સંગ્રહકે ડૉ. મનુભાઈ પાંધી પારિતોષિક. *શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા સાહિત્ય-કલા પુરસ્કાર(મુંબઈ) *કાવ્ય સંગ્રહ ‘વતર’ કે ૨૦૦૬. *કચ્છી સાહિત્યજો લાઈફ ટાઈમ એચિવમેન્ટ અવોર્ડ -૨૦૧૦. * સાહિત્યરત્ન : કચ્છી સાહિત્યસભા-૨૦૧૬. * કચ્છી સાહિત્ય અકાદમીજો ગૌરવ પુરસ્કાર-૨૦૧૨.

સે તૂં અઈએં

જગતમેં ભલેંજી અસર તત્ ત્વમસિ.

ભુછેંમેં જિકીં પ કસર તત્ ત્વમસિ.

ધુબ્યો નેં મિટી થ્યો નગર તત્ ત્વમસિ.

મિટીતેં સુરેતી ગડર તત્ ત્વમસિ.

ગજે બાર કેંજા નતા સુખ ક દુખ વેં,

ભરાભર મિણીતેં નજર તત્ ત્વમસિ.

અઈએં તૂં જ તીરથજો પાણી પવીતર,

મુલઈજે અડે જો પગર તત્ ત્વમસિ.

ઘરેં ભાંદુ સીરાણ પીધાં ત હુનાં,

ભુખઈ માવડીજી ફિકર તત્ ત્વમસિ.

અડાબીડ જંગલ નં ડિસજી ખબર પેં,

ડિસાજે અચાનક સગર તત્ ત્વમસિ.

કુલી, પન, ટગું, ડાર, થુડ, મૂર, કડૂવા,

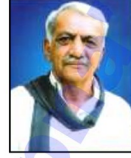
નિમોરી પકલમેં સકર તત્ ત્વમસિ.

છણો, આખડેતી, 'તિમિર' જંજકેતી,

છતાં નય કરેતી સફર તત્ ત્વમસિ.

માણેક યાર્યા જસાણી ‘માણેક’

જન્મ-૧૯૫૨, * શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૪ ધોરણ. * સરનામું-ઘોઘરા વાડી,
ઝરપરા-મુન્દ્રા-૩૨૬૭- * ગ્રાલબોલ-૯૯૦૯૫ ૭૮૩૭૧.

કવિત

ભુલી વિઝ ભુલી અરે ભુલું બેજ્યું ભુલી વિઝ,
આડી નેં અવરી મિડે રાંધું વિઝ ભુલી તું.
ભુલી વિઝ ભા, લોકવડાઈયું ભુલી વિઝ,
ગુમ્તાજી ગંઠ સાવ કરે વિજ ખુલી તું.
ભયંકર ભૌતિક ભોગ મિડે ભુલી વિઝ,
તિતરતુલી થી ભરાય ભાજસેં મં કુલી તું.
ભુલી જ નં સગનેં ‘માણેક’ ઇ ભુલ જ મં,
ભોગ ભની ભુલજો નેં સાવ પોનેં રુલી તું.

* * * *

જાધ રખ જાજરી હી જાન નં ટિકંધી જિજો,
જોરાવરી જરા રોજ ખાયતી જુવાની કે.
ઝોચીંધો અચીંધો ડીં આખરજો જાધ રખ,
બરંધો શરીર વા વેંધો ખણી વાની કે.
જાગી જગદીશ કે તું, જીવનભર જાધ રખ,
જાધ રખ જાની તોજી સચી લાભ હાની કે,
જાધ જ નં રખનેં ‘માણેક’ એ જાધ રખ,
કુટીનેં કિપાર જાધ નિકી કનેં નાની કે.

શક્તિસિંહ પાંચુભા જાડેજા

જન્મ-૨૮-૦૨-૧૯૫૪. *ગામ વિંઝાણા (અબડાસા) હાલ-મિરઝાપર સહજાનંદનગર, ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *ગાલબોલ-૯૫૮૬૨ ૬૪૩૪૮. સેવા-(પોલીસ ખાતેમે) હાલ-નિવૃત્ત. *૧૯૬૨નું કરે કચ્છમિત્રજી રવિવારજી પૂર્તિમે 'ધિલજ્યું ગાલિયું' વિભાગમે મૌલિક લેખ, વાર્તા, કવિતા પ્રકાશિત થીંધા રૂયા ઁ. તીં આકાશવાણી ભુજતા ૫ વાર્તા, કવિતાજો પ્રસારણ ઘણું વખત, તીં ઘણું થ્યો આપ.

મિઠડા માડૂડા

(રાગ-‘બાર બાર વરસે નવાણ ગળાવ્યા’.)

મિઠડી મિટીજા મિઠડા માડૂડા, મિઠડીયું જેજ્યું ગાલિયું જી...રે..
કચ્છડો મિઠો મૂંજો વલો વતન જિડાં બાબાણીજ્યું બોલીયું જી...રે..
ડિસી દીદાર જેજા નેણાલા દરેં એડીયું, કચ્છડેજ્યું કુરબાનીયું જી...રે..
ગામજે વથાણ નેં તરાજી પારતેં, શૂરેં સતીયેંજ્યું ખાંભીયું જી...રે..
વંકા કુંવરને વંકી પાઘડીયું, વંકિયું જેજ્યું ઘોડીયું જી...રે..
હીરેં જડઈ જિત વંકી તરાણું નેં ભેઠ બઘઈયું કટારીયું જી...રે..
મનત મહે જિડાં રામ નેં રહીમજ્યું. એડીયું પીરેં પીરાયું જી...રે..
ભજન ભાવને હેલા નેં હેલીયું, ગાવાજે જિત નિત કાફીયું જી...રે..
ડિઠા રે સરોવર નેં ડિઠા રે કોટેશ્વર, ધીણોધરજ્યું ઘજાઉં જી...રે..
હિંગરીયે ^૧ધવારા ડિઠા સંત સાહેભજા, મેકણજ્યું મઢૂલિયું જી...રે..
ડુંગરે ડુંગરે દેવેં જ્યું ડેરીયું, મેરામણજ્યું મેડીયું જી...રે..
‘શક્તિ’ શરણ આઈ આશાપુરાજ્યું. સમંધર જેડીયું લેરીયું જી...રે..

હુદારવાઢા ઈબ્રાહીમ મહમદ ‘ગુલશન’

જન્મ-૧૯૫૫. શૈક્ષણિક યોગ્યતા-પ્રાથમિક. *સરનામું-૪૯-મજીદ મંજીવ, ખારસરા ગ્રાઉન્ડ રીંગ રોડ, મુસ્કાન નગર, ભુજ-૩૭૦ ૦૦૧ *ગાલગોલ-૭૫૬૭૧ ૫૧૪૧૦. *‘ગુલશનજ્યું સંગરું’ ભાગ-૧. (કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં પ્રકાશિત)-૨૦૦૬. *‘ગુલશનજ્યું સંગરું’ ભાગ-૨-૨૦૦૯. *‘ગુલશનજ્યું સંગરું’ ભાગ-૩-૨૦૧૦. *‘ગુલશનજ્યું સંગરું’ ભાગ-૪-૨૦૧૪. *‘ગુલશનજ્યું સંગરું’ ભાગ-૧-૩ જો ભેરપો- ૨૦૧૨. *સેવા-

૨૦ વરેનું ‘જાણ સુજાણ પરિક્ષામે સંવત્ર. ફિલ્મ ૩-D. મૂવી પારાં સ્કૂલ પ્રોગ્રામેમે છેલા ૩ વરેનું વિજ્ઞાન, અને ટેકનોલોજીજો અભ્યાસ-માહિતી જાણકારી ડિઈ શિક્ષણ ક્ષેત્રે કમગીરી. *ધિલજ્યું ગાલિયું, કચ્છમિત્ર દીપોત્સવી અંક, ‘ચીંગાર’, કુંજલમે પ્રકાશિત થીંધા કાવ. *પ. પૂ. મોરારી બાપુજી કેરા રામકથામે આશીર્વાદ-૨૦૦૪. *‘માનસ મહોબત’ રામ કથા હાજીપીર (કચ્છ) મેં આશીર્વાદ-૨૦૦૭. *તુલસી સુજાન પરિવાર તીં પૂ. મોરારી બાપુજે સાનિધ્યમે સન્માન. કોમી એકતા મથે સંગર (કાવ) સુયો. *૧૫ ઓગસ્ટ ૨૦૧૩ મેં માનનિય મુખ્યમંત્રીશ્રી નરેન્દ્ર મોદી સાહેબ નેં કમલા બેનીવાલ (રાજ્યપાલશ્રી) જે હથા ગુલશન પરિવારજો સન્માન. *આર. ડી વરસાણી સ્કૂલ સભાખંડમે કચ્છ કલ્યાણ ફાઉન્ડેશન (મુંબઈ) પારાં સન્માન. શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી સંસ્થાન મણિનગર પારાં પી. પી. સ્વામીજીજો હથા સન્માન-૨૦૧૨. *પૂ. રમેશભાઈ ઓઝાજા ધ્રંગ ખાતે કથામે આશીર્વાદ-૨૦૧૩.

વાંચેને વિચાર કર (સંગર)

ધોસ્ત હિન ધુનિયાં મથે, રોંણું આય ડીં ચાર,
ફાની ધુનિયાં ચંધ ઘડિયું, ^૧આખરતકે સંભાર.
નાલો તેંજો નાસ થીંધો, અંતે આખર કાર.
હયાતીજી હર ઘડી, તું મોંત કે સંભાર.

જુધાયું મં રખ પાર,

જયણ મિઠો કર જગમેં.

જયણ મિઠો કર જગમેં, સંભારે ધુનિયાં સારી,
બારો સાલ બચપણજા, પોય જવાની જારી.
વખત નાંય કો વાટ ન્યારે, વડપણજી પોય વારી.
હજારે લેખે હલ્યા વ્યા, પુગી પાંજી વારી.

પોય રાત અંધારી,
પટી થૂડી ને પંધ ઘણું,
પટી થૂડીને પંધ ઘણું, લમી આય સફર,
ગૂડે લલાણ ઘટ્યો, ને બાઈ છડ્યો બર.
ઘણાખરીતાં ગુઘરી વિઈ, જુનાં થ્યા જંતર.
નજર ઘટઈ ને પીડા વધઈ, કુંઢી થિઈ કમર.

સુકી રોંધી વતર,
પોય હારી હણને લથડા.
હારી હણને લથડા, હી ધુનિયાંજા ધીધાર,
ફૂડી કમેણી કમ નં અચીંધી, સચાઈમેં રખ સાર.
મકાન બંગલા મેડીયું, મ્યુજીકવારી કાર,
જોખમવારી જિંઘગીમેં, ચેતે રોજેં યાર.

ભર્યા છડે ભંઢાર,
હલ્યો વેનેં હેકલો.
હલ્યો વેનેં તું હેકલો, છડે વતન ઘર,
વડા કરીયેં તો વાયધા, પલજી નાંય ખબર.
ખ્યાલ મિડે ખાસા અચીંધા, મોતજી કિઈ ફિકર,
આખરી મંઝીલ આય ભંધા, કાયમીં ઘર કિભર,
તોજી પૂરી થિઈ બાજર,
કાંધી તોકે કંધ ડીંધા.

કાંધી તોકે કંધ ડીંધા, પોય ઘોંખા કંધા સે ધાર,
મિડે પુઠિયા ભુલી વેંધા, સ્વાર્થી આય સંસાર.
ધિલમેં મડો ઘોંઆ કરેંક, હમેમેં લિકીયાર.
ટી.વી. મેં તાં ટેમ કઢીં, મરહુમલા નાંય વાર.

વાંચેનેં વિચાર,
અમલ કજા 'ઈભરામ' ચે..

મહેશ કાન્તિલાલ ભટ્ટ (મહેશ ભટ્ટ ‘પાગલ’)

જન્મ-૨૩-૦૩-૧૯૫૫. (વતન-ઘડાણી, તા. નખત્રાણા-કચ્છ)
શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C. *સરનામું-૮૯, મા આશાપુરા નગર, ગીતા
કોટેજસ-૩, ભુજ કચ્છ-૩૭૦૦૦૧. *ગાલબોલ-૯૯૦૯૧
૭૧૫૬૯. *સેવા-ધોળાવીરા, પાન્દ્રો, દહિંસરા, ખાવડા, માતાના
મઢ, -(જિલ્લા પંચાયત મેલેરિયા)-૨૦૦૭ મેં નિવૃત્ત. *હાલ સેવા-
કચ્છમિત્ર દૈનિક-ભુજ. *‘ત્રભાગો’-કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ-૨૦૧૩-કચ્છી

સાહિત્ય અકાદમી (ગાંધીનગર) પુરસ્કૃત-૨૦૧૩.

પ્રકીર્ણ

(ડૂઆ)

સભર કર તું સરોવર, ‘પાગલ’ મં થી સાવ,
લજ તોજ રખેતા ઓગન ને આવ.

પ્રજા સિકેતી અચ્છ કે, ‘પાગલ’ વિચૂવા ખેંતા દહીં,
મોલેં પાણી કીં પુજેં જિત ધુરીયા નતા ઘેં.

ગુઢારથમેં અવગુણ ચાં, ‘પાગલ’ મૂંજે ધોસ્તજા,
સતરો અડ સોનજા, પ હોકડો ^૧ઉજખો પિતરજો.

પનારે મિરચી જે ‘પાગલ’ બીં કુરાજો મરો,
રાતજો બારે આંધરા, નેં ઉગોજો બારે તરો.

‘પાગલ’ અજ ભલેં રંગમોલમેં રૂઈ ગુજાર્યું રાત,
પ-ખિલ્યા ઝેંધું ખનેરમેં જેનીં સજણ વા સાથ.

૧. (કોઈ) વસ્તુનો ભાગ-વિભાગ. (૨) અટકળ ઉપાય.

પ્રભુલાલ સિદ્ધપુરા

જન્મ-૩૧-૦૫-૧૯૫૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૭ ગુજરાતી. *સરનામું : 'પરાત્મનુ' સર્વોદય સોસાયટી, પ્લોટ નં.-૫૦૪, સેક્ટર-૫, ગાંધીધામ (કચ્છ)-૩૭૦ ૨૦૧. *ગ્રાલબોલ : ૯૮૭૯૭ ૦૦૩૬૯. *સમાચારજ્યું સંઘર્ષ' (સમાચારતે આધારિત કાવ.)-૨૦૧૮. *'ભીતરનો નાદ' (ગુજરાતી)-૨૦૧૭. *સાહિત્ય સરગમ (ગાંધીધામ)-ઉપગ્રમુખ. *ધિલજ્યું ગાલિયું' રજત જયંતિ વરેજો સન્માન. *'ધ વ્હાઈટ ઈંગલ સ્કૂલ (દેવપર) યોજિત હાસ્ય કવિતા સ્પર્ધામે ભાગ. (૨) *'ધ વ્હાઈટ ઈંગલ સ્કૂલ (દેવપર) આયોજિત ગઝલ સ્પર્ધામે ભાગ. *આકાશવાણી ભુજજા માન્ય કવિ. *ધિલજ્યું ગાલિયું', 'ચીંગાર', 'કુંજલજી કુણકાર', 'કચ્છશ્રુતિ', 'કચ્છ રચના' 'વિવેકગ્રામ', 'કચ્છ ઉમંગ', 'વિશ્વકર્મા ટુ ડે', શ્રીવિશ્વકર્મા લુહાર', 'લુહાર ધર્મ'. મિણીમે પ્રસિદ્ધ થીંધા લેખ, વાર્તા,

માનવતા

અજ માડૂ જ માડૂ કે મારે પ્યો,
ધૂડૂ જોડી ગાલમે કોંકે ટારે પ્યો.
છડે માણસાઈ ને ^૧મધમે મગન,
ભની શૂરો પિંઢ કીંક સારે પ્યો.
ભંધૂક કડે ચાંકા-છુરી, તલવાર પણા!
પોય અમૂલ જિંધગી જેલમે ગારે પ્યો.
અધિકાર નાંયં તાયં ગિને જાન,
જનમજો ડીંધલ મિડે ન્યારે પ્યો.
ખાલી વેરજેર તેમે રે નં કોંજ ખેર,
પિંઢજે જ હથે જિંદગાની હારે પ્યો.
'પ્રભુ' અકલ ડિઈ ડે ઓથમીર કે,
હથ થિઈ હાણે માનવતા વિસારે પ્યો.

ગૌરીશંકર મીઠુભાઈ કેશવાણી ‘જ્યોત’

જન્મ-૧૦-૦૫-૧૯૫૬. *અભ્યાસ-S.S.C. *સરનામું-(મૂર ગામ-ટુંડા, તા. મુન્દ્રા) હેવર-૨૨, શ્રી નિવાસ ચાલ, શ્રી નિવાસ રોડ. જે.બી નગર. અંધેરી (ઈ) મુંબઈ-૪૦૦ ૦૫૯. *ગાલબોલ-(૦૨૨) ૨૮૩૭૩૨૨૪/૭૯૯૦૧ ૯૭૫૫૪/૯૮૩૩૮ ૧૩૬૩. *સેવા-જી ૨૪ કલાક ગુજરાતી ચેનલ-સર્ટીનગર-રીપોર્ટર. ‘આજકાલ’ દૈનિક-ભુજ, -માજી બ્રાન્ચ મેનેજર. -હેવર બ્યુરો ચીફ-મુંબઈ. ‘માનવમિત્ર’ હિન્દી માસિક (મુંબઈ)-સંપાદક. શ્રી કચ્છી રાજગોર શૈ.પ્ર.કેન્દ્ર (મુંબઈ) જો મુખપત્ર ‘શિક્ષણ જ્યોત’ જા સ્થાપક સંપાદક. *‘કચ્છ વાગડ સમાચાર’ સાપ્તાહિક (મુંબઈ) પ્રતિનિધિ. * શ્રી અખિલ મહારાટ્ર ગુજરાતી સમાજ (મુંબઈ) ટ્રસ્ટી-મંત્રી. *અખિલ ભારત માનવ અધિકાર એસો. જા જનરલ સેક્રેટરી. *શ્રી રાજગોર શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિ કેન્દ્ર (મુંબઈ) ઉપ પ્રમુખ. *‘કચ્છ ફિલ્મ સોસાયટી-ભુજ’જા મંત્રી. *ભગવાન મહાવીર પશુ રક્ષા કેન્દ્ર, અંકરવાલા અહિંસાધામ (પ્રાગપર રોડ-કચ્છ)જા કારોબારી સભ્ય. *શ્રી ધ્રુવડી તીર્થસ્થાન ગુંડીપાલી વિકાસ સમિતિજા કારોબારી સભ્ય. *શ્રી કચ્છી રાજગોર બાળાશ્રમ (મસ્કા) જા શુભેચ્છક સમિતિ સભ્ય. * શ્રી સાંઈબાબા ભક્ત મંડળ (શીરડી) આજીવન સભ્ય. * શ્રી કચ્છી રાજગોર કેશવાણી પરિવાર (મુંબઈ) સ્થાપક-પ્રમુખ. *ઓલ ગુજરાત ફિલ્મ આર્ટિસ્ટ સ્ટેજ, ટેલીવિઝન, ટેકનિશિયન, વર્કર એસોસીયેશન (કચ્છ) કન્વીનર. *શ્રી કચ્છી રાજગોર પ્રગતિ મંડળ (મુંબઈ) સલાહકાર.

હલ્યા વ્યા

જિંધગીજી નમંધી સાંજી ટાંણે ઈ અચીનેં મૂંજે ધિલકે જાગાય વ્યા,
અખજે લિકડે તીરસેં મૂંજે ધિલકે ઈ ઘાયલ કરીધે હલ્યા વ્યા.
મૂંજે તન મન અંતરકે અનોખી રીતે ખબર નં પે તીં, ઈ છૂઈ વ્યા,
હવાજી લિકડી થધી લેર વારેજીં ઈ તેરઈં હલ્યા વ્યા.
સૂમસામ ખાલીખમ મૂંજે ધિલજે હિન સિંહાસનતેં
તૂફાન વારેજીં ઓચંધા અચી, ઈ પટરાણી ભની વિઈ ર્યા.
જિભાનસેં ઈ કીં પાણ કુછે વિગર કિતરાક અખીયેંજા
ઈશારા કરેનેં, અંધારી ઘનઘોર કારી રાતજો
-ચમકંધી વિજ વારેજીં અચીનેં મૂંજે
નાજૂક ધિલતેં હલકે હથેં હસ્તાક્ષર કરેનેં હલ્યા વ્યા.
મૂંજે ધિલકે સીરફ લિકડી પલમેં કેદ કરેનેં ઈ હિન
પ્રમાણ ‘જ્યોત’ કે પ્રેમજી વાટતેં હેકલા છડેનેં હલ્યા વ્યા.

પાલુભાઈ જીવાભાઈ ચારણ (પાલુ ભગત)

જન્મ-૧૯૫૬ (વિ.સદ્ગ.-૨૦૧૨ જેઠ માસ-વવાર) *શૈક્ષણિક
યોગ્યતા-પ્રાથમિક. *સરનામું-કાળીપાટ રાજકોટ. *ગ્રાલબોલ-૯૯૭૪૪
૧૯૩૧૯. સેવા-નિવૃત્ત. શોષ-વાંચન, લેખન સત્સંગ, કાવ્ય રચના.
પ્રકાશિત પુસ્તક-‘સુબોધ બાવની’ (ગુજરાતી)-૨૦૧૨ *પ્રતાપ
પચ્ચીસી’ (ગુજરાતી)-૨૦૧૮. *હરિસ પ્રબોધ (ગુજરાતી)-૨૦૧૮.

કુટીનેં કિપાર કે

(કવિત)

ભુલી ભગવાન મૂઢ, જુલેતો જંગલ મિંજ,
સપ ભેરી ખીર લેરું કિતરા ડીં સટીનેં?
આંઈ જાણાં આંઈ કીંક, ધુનિયાંમેં આંઈ આઈ,
આંઈ મિંજ અંધા, સામી ખડ ન્યાર ઘટીનેં.
ખાઈ ખાઈ કરીં તેસીં, ખાઈ કરે કાલ ખેંધો,
કીંક તાં વિચાર મહા કલ્યાણ કે કુટીનેં
હૂંઈ લોંણાં ચટીનેં જ, રામ કે નં રટીનેં ત,
પાય ધૂડ બીં હથેંસેં યાર મથો પિટીનેં.

* * * *

મમતામેં રચ્યો પચ્યો, વાંનરો થિઈ નાચ નચેં,
અંધો થી ખડમેં અચેં, ભારી ઢેરે ભારકે.
રાંક થીંતો જેર રખેં, સુમે નતો કરેં સુખેં,
પતંગથી ધોડી ધુખેં, જલીંતો મોઝાર કે.
કમાઈતો રુણો કૂડ, મજાજી કહેંતો મૂર,
અખિયેંમેં આઝીયેંતો ધૂડ, છડેનેં આચાર કે.
સંસારકે સટીનેં જ રામકે નં રટીનેં ત!
પાય ધૂડ બીં હથેંસેં, કુટીનેં કિપાર કે.

મણીલાલ ગાલા

જન્મ-૧૯૫૭ (પત્રી) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.A.(મુંબઈ યુનિવર્સિટી)
 *સરનામું-પત્રી. તા. મુન્દ્રા,કચ્છ-૩૭૦ ૪૨૫. સેવા-કચ્છી ભાષા
 સંવર્ધન/વિકાસ. *પ્રકાશિત પુસ્તક-‘સંજીવે મં ધબલ પીડા’-૧૯૯૪.
 -બિઈ આવૃત્તિ-૨૦૦૨. *કચ્છી ભાષાજો નિંદો કોશ-૨૦૦૨.
 *કચ્છીબાર પોથી-૨૦૦૧. ઉઠ માઈયો-(બાર ગીત-લોક
 આખાણીયું)-૨૦૦૧. *અલેકરી (કચ્છી કાવ.)-૨૦૦૩. *સંપાદન-
 આવડા સૂલડા-(કચ્છી કંઠય પરંપરા)-૧૯૯૦ નું ૨૦૦૦ તેં ૫ (પંજ)અંક. *વાધોડ-
 ૨૦૦૧ (કચ્છી વિદ્યાજો સમાક્ષ) નું અજ તેં. *અનુવાદ-કચ્છ દેશજ્યું ગાલિયું (જેમ્સ
 મેકમેન્ડો)-૨૦૦૩. *બાઈબલ (અંગ્રેજી) મ્યાં કચ્છી-૨૦૧૧. *ઈ-મેગેઝીન-‘વાધોડ
 વખતો વખત-૧,૨-૨૦૧૫/૧૭. વેબ-vadhod.com. કિતરીક જાણો જોગ માલિતી.

સંદર્ભ બિન્દુ

સંદર્ભ બિન્દુ

વિચારેજો પાડેમેં

ઉભો નં રે, ભેરપો નં કરે નેં

વ્યક્તિ કે ઉંગી ફિગાઈલાય

નેં અગોચર ઠલી જગેમેં

સુરજી વિએ ત!

નરક મિંજાનું

કારી-કારી ઈચ્છાઉં^૧ ઉધખેં

મગચ કે ઠગી, ^૨ચુરપલાઈ કંધે કંધે

મિંજોમિંજ ઉતરેં,

નેં ડેઆરખિયેં ઠલી વ્યંજનાકે

રૂપક કિતે આય?

ઈનજા અર્થ જિજા ઝેં ક,

અર્થ સજા નેં?

ફ...અર્થ નેં?

૧-ઉપડે, નીપજે. ૨-ચાળો કરી ખીજવવું. ૩-ચીતરવું.

જોશી મોહનલાલ શંકરજી

જન્મ-તા. - ૧/૦૬/૧૯૫૮. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૭
ગુજરાતી. *સરનામું - (મૂળ-ફરાદી) હાલ-સહજાનંદ બંગલો, બી-
૧૨-રાવલવાડી નવી, ત્રિમૂર્તિ મંદિર રોડ, સ્વામીનારાયણ નગર-૨.
ભુજ કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-૯૯૭૯૫ ૨૨૩૪૪. સેવા-
એસ. ટી .(કચ્છ-ગુજરાત) હાલ-નિવૃત્ત. *શોખ-કચ્છી ભાષામાં
લેખન-વાંચન-સર્જન.

ફૂઆ

પધવીલા પાતક કરીયે, કરીયે કૂડા કમ,
રોકે કે રંજાડીયે, (ઈ) નર નં પ નરાધમ.

ખુરસીલા ખોટો કુછે, ભને જોરાતા જમ.
નિપૂટા ડીયે નિર્દોષ કે, (ઈ) નર નં પ નરાધમ.

ગોં જો ખીર પી વડો થ્યો, ખેડે ઢગો સજી જમાર,
ગઢા થ્યા પાંજરાપર છડે, ઈન નર કે ધિક્કાર

કાયા ધૂઓ, લૂગડા ધૂઓ, ધૂઓ ભલેં ઘરબાર,
જડે ધૂઆજે આતમા, તડે મિલે કિરતાર.

૧જર નેં જોમ વે જેં સુધી, સગા ભનેં સહુ કોય,
અછત અચે કાયા થકે, પુછા કરે નં કોય.

મણા નં કો અધમણા ખપે, ખપે હિકડી પાયલી,
ત્રે ટોણા ઈનકે ભર્યો, તાય ખાલી નેં ખાલી.

માની ખા તું હક્કજી, છડ હરામ કે યાર,
ભુલું બેં જ્યું ન્યારીજ પોય, પેલાં પિંઢે ન્યાર.

સ્વાર્થ જે તાં કમમ્, કઢંધો અંધી ઘોડ,
પરમાર્થ જે કમમ્, કરે નં થીએ મોર.

પરમાર્થ નં ક્યાં કરે, નં દયા દાન ક્યાં કરી,
સેવા થિઈ નં સનેજી, પોય રામ રાજી કરી?.

અકેકાર નેં અધમ કરીયે, શૂરા ભને સી,
બિજ બાવરજી પોખીયે, પોય આમાં ઉરેં કી?.

વિઠે વિઠે ઈ ડીં કઢે, હોટલ હટ ભાજર,
પોય ચેતો કરીયાં કુરો! નિસીભમેં નાયં યાર.

કમ કેકે નં અચી સગો, ત નડો મં કેકે યાર,
કેકે કરી નં ડિઈ સગો, ત ગિનેજો કુરો અધિકાર.

સૂઈ જેડા થીજા સજણ, કતર મં થીજા યાર,
કતર કપી ટુકરા કરે, સૂઈ સંધેતી યાર.

અભરી તાં મૂકે મં ચો, ઐયાં કમજી યાર,
કતર નં વીતરે લૂગડા, (ત) સૂઈ કરી સિર્ભીધી યાર.

દાતારી કરીયે વિઠા, વડા શેઠ શાલુકાર,
પણ-પિંઢજી મિંજાનું અધ ડે, ઈ જ વડો દાતાર.

ચોપા ખેં ઘા-પન ચરો, માડૂ ખાય અનાજ,
બોઈં મિંજાનું ખીર ભને, કેડો કુધરતજો રાજ?.

પ્રેસમાં)

ડૉ. મંજુલાબહેન રમેશ ભટ્ટ ‘યાચના’

જન્મ-૦૭-૦૨-૧૯૫૯. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-ગુજરાતી વિષયમાં એમ. એ. પી. એચ. ડી. પી.ટી.સી. *સરનામું : ‘કેકારવ’ ઉમિયાધામ, શ્રી અરવિંદ માર્ગ, નવાવાસ, નખત્રાણા-કચ્છ-૩૭૦ ૬૧૫. *ગ્રાલબોલ-૯૬૩૮૩ ૦૩૦૬૭. સેવા-શિક્ષિકા. (હાલ-નિવૃત્ત) *સિદ્ધિ-રાજ્ય રાષ્ટ્રિય આંતરરાષ્ટ્રિય એવોર્ડ પ્રાપ્ત. *પ્રકાશન-૪-ગરબા સંગ્રહ (ગુજરાતી) ‘હિતરે હિતરે પાણી’-૨૦૧૭. *ગભૂરેંજ્યું ગાલિયું (કચ્છી-

આયા ઐયું

રુલી રુલી આંજે અહણ આયા ઐયું,
મિઠી મોભતમેં ભિજણ આયા ઐયું.

વે હોરી ક ડીયારી પાં ભેરા મનાયું પોય,
ઠાયોં ક બાર્યોં, અસીં ઉજણ આયા ઐયું.

હી લેરું નેં લાંગા, ભઘલંધ્યું તારીખું
સમોજે વગ આં વટ ચારણ આયા ઐયું.

આય ભરોંસો ઐં કડેંક ત મિલંધા,
નં રાવ ડિનેજે કારણ આયા ઐયું.

જિંધગીજે ચીચોડો પ્યો ઈંજ ફિરંધો.
‘યાચના’ હિન મેડે કે ન્યારણ આયા ઐયું.

પબ્લુ ગઢવી 'પુખ્ત'

જન્મ-૨૫-૦૮-૧૯૬૦. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.A.B.Ad *સરનામું-
૩૭૦-એ, આઈયા નગર. મુન્દ્રા રોડ, ભુજ-૩૭૦-૩૭૦ ૦૦૧.
*ગાલબોલ-૯૮૨૫૮ ૫૭૩૯૪. સેવા-નિવૃત્ત. આકાશવાણી-ભુજ
માન્ય કવિ. આકાશવાણી ભુજતા કચ્છી-ગુજરાતી રચનાઓનો પ્રસારણ.
*કચ્છ, મુંબઈ, અમદાવાદ, વડોદરા, સુરત ને રાજકોટમાં યોજાયેલ
મુશાયરોમાં સામેલ. *હીપારી' નાં જો કાવ્ય સંગ્રહ પ્રકાશનમાં.

ધરમજો વેપારમેં

પીંગા બધી લુડંધા હુઆસીં, આમરીજી ડારમેં,
હિકડા હોઆસીં કોક ડીં, આચારનેં વિચારમેં.
કેજી લગી કારી નજર હિન ભાવરેંજો પ્યારમેં,
તોડે વિધોં ધિલડા અસાંજા ધરમજો વેપારમેં.

ભેરા હલી પાછા વરી વ્યા ઢોલતેં ડાંઢી હિઈ,
ગંજો છડે વ્યા ઊ હરામીં ગામકે ટાંઢી હિઈ.
ભડભડ બરેંતા બેટડાનેં ભેનડેં લિખવારમેં,
તોડે વિધોં ધિલડા અસાંજા ધરમજો વેપારમેં.

ઈમાનકે બરંધે હિઈ, અરમાન પણા બારે વિધાં,
જિજમાન કે મારે નેં મેમાન પણા બારે વિધાં.
હલંધે ધુખાયાં રામ નેં રહેમાન કે ભાજરમેં,
તોડે વિધોં ધિલડા અસાંજા ધરમજો વેપારમેં.

રૂએ વિઠી હિત માવડી નેં ભાયડા દુસકેં વિઠા,
વાવડ સુણીનેં વેડજા ધુસ્માણ મિડે મુરકેં વિઠા.
માતમ હિતે મેફીલ મંઢાજો રોજ સરહદ પારમેં
તોડે વિધોં ધિલડા અસાંજા ધરમજો વેપારમેં.

હિન્દુ નેં મુસ્લીમ મોભી બોઈં કે સમજાયો ખપે,
હિન રાજકારણકે છડે પિંઢમેં નિવેડો ક્યો ખપે.
વિડંધા 'પબુડા' ક્યાં સુધી ઝોં ખાર નેં ઝેકારમેં,
તોડે વિધોં ધિલડા અસાંજા ધરમજો વેપારમેં.

આવાભાઈ ખેતશીભાઈ ગઢવી (કવિ ‘આલ’)

જન્મ-૦૧-૦૬-૧૯૬૧. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-પ્રાથમિક. *સરનામું-
શેખડિયા, તા. મુન્દ્રા. *ગ્રાવબોલ-૯૯૭૮૩ ૨૫૨૯૫. *પ્રકાશન-
‘કિરતાર કવિતા કુટિર-૨૦૧૨. *શ્રી ખોડિયાર બાવની-
૨૦૧૮(પ્રેસમાં) *‘અરદાસ’-૨૦૧૮-(પ્રેસમાં) *કવિ કાગ એવોર્ડ
પૂ. મોરારી બાપુજી હથેં-૨૦૧૬. *આકાશવાણી-ભુજબા ડૂઆ-છંદજા
માન્ય કલાકાર.

સંભારીજે

મૂઢતા નિવારે કરે, દઢતા કે ધારે કરે,
સમયકે સારે કરે, સારી ચીજું સારીજે.
પારકી પંચાત તજે, નીતિ અને ન્યાય સજે,
કરેક ભનેલી ભુલ, પારકી વિસારીજે.
ભને નં ભલો ત કીં નં, ભુજો તાં કજે નં કેજે,
સચ્ચાઈકે ધારે, ખોટો ટરે તેસીં ટારીજે.
દીનકે ડિસીને કીંક, ડીજે તાં જરૂર ‘આલા’,
હલેતો શરીર તેસીં, હરિકે સંભારીજે.

* * * * *

મે’રભાની કરે કો’ક, મોહન મિલાયો મિઠો,
વિજલ વતાયો આંઉં, નેણા ભરે નારીયાં.
કામણગારે કાન મથાં, જાન કુરભાન કરે,
યશોદાજે જાયે મથાં, જીવન ઓવારિયાં.
ગોરજીતા વિઝા આંઉં, ગોવિંદજી ગાલ મથા,
માધવજી ચાલ મથાં, વલી ચીજું વારિયાં,
હારિયાં નં હૈયે મેં, વાલમ વિસારિયાં નં,
ટારિયાં નં ટક ‘આલ’, સજે ડીં સંભારિયાં.

રજનીકાંત ઓઝા

જન્મ-૧૯/૦૫-૧૯૬૨ *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.A. L.L.B.

*સરનામું- મહ્ત શેરી, રિંગ રોડ, સોનીવાડ પાસે. ભુજ કચ્છ-૩૭૦

૦૦૧. *ગાલબોલ-૯૪૨૮૮ ૯૫૮૭૦. *સેવા-ઑડવોકેટ. *ભુજ

મેં ૧૯૭૭/૭૮મેં 'ઉપવન' સંસ્થાના સ્થાપક. હિનમેં કચ્છી નેં ગુજરાતી

કવિ-લેખક ભાગ ગિર્નેતા. *રેડિયો નાટક સંગ્રહ 'પ્રતિકૃતિ' (ગુજરાતી)-

૧૯૮૩. *'શબ્દના સૂરજમુખી' કાવ્ય સંગ્રહ. (ગુજરાતી)-૨૦૧૭.

*'આજકાલ'-(ભુજ) દૈનિકમેં 'ગપસપ' નાં જી કોલમ ચાલુ. *સાક્ષરનો સાક્ષાત્કાર

રાધેશ્યામ સંપાદિત પરિચય કોશમેં સ્થાન. *આકાશવાણી-ભુજ માન્ય કવિ.

જિન્દગી

હી....!

જિન્દગી

પણ

કુડી

કમાલ આપ!

રાતજો

સુમીરેંતા

તરેં

ખ્યાબ

લગેતી

નેં

સુભાણેં

ઉથીયેંતા

તરેં

હકીકત

વે તી.

ચવાણ દાઉદ સુલેમાન ટાના માસ્ટર

જન્મ-૨૬-૦૨-૧૯૬૧. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-પ્રાથમિક. *સરનામું-મોટા સલાયા, માંડવી-કચ્છ. ગાલબોલ-૯૭૨૬૭ ૬૨૧૨૫. સેવા-વલાણવટી. શોખ-કવિતા પઠન નેં શ્રવણ, *પિતા કવિ-શાયર વા, નેં મામા પ વડે ગજેજા કવાલ વા, જેસેં આખે ઘરમેં સાહિત્યજો માલોલ હુંધે કવિતા કુરા લગની જાગઈ. ૧૯૮૬મેં આકશવાણી પારાં ગોકુલ રંગ ભવનમેં કચ્છી-ગુજરાતી મુશાયરેજો આયોજન કેમેં આયો, તિન

ડીં પોય મૂકે કાવ્ય કુરા અજાવ રસ જાગ્યો. મડઈ કોલેજજો મુશાયરેમેં ભગીરથ બ્રહ્મભટ્ટ તીં કલ્યાણજી સાવલા ‘ઊર્મિલ’ જે પરિચયમેં અચી મૂકે ભારી પોરસ ચડ્યો. ઈની મૂકે હૈદ્રાબાદ, બેંગ્લોર (કર્ણાટક) રાજસ્થાન, તીં માઉન્ટ આબુ નેં ગુજરાતજેં વડે સરેમેં મુશાયરેમેં રજૂ થેજો મોકો ડિનોં. *સલાયાજા પ પોરબંદરમેં નવોદય સ્કૂલમેં સેવા ડીધલ વા. પ્રિન્સિપાલ ઈસાકમિયાં અબ્બાસીજો સંપર્કમેં રિઈ ઉર્દૂ તીં ગુજરાતી-કચ્છી ગજલેં મથે અભ્યાસ કરેજો લાભ મિલ્યો. *આકાશવાણી ભુજજા માન્ય કવિ.

આય કુરો?

કવિએંજી ર્યાણ ફોગઠ આય કુરો?

ત પોય ચો ફેલજી ખોરાક આય કુરો?

કવિએં કનાં ભજી કિડાં ભજનેં યાર?

જ્યણ તોજો કવિતા નાંયં ત આય કુરો?

ધિલ મં તોડ કવિજો, ઈ મિઠો અમુલખ માફૂ.

ધિલ મિલાય જેડો બ્યો કમ આય કુરો?

જ્યણમેં સચો થિઈ નેં હલ તું વલા ‘ટાના’

થિઈં ઈયેંજી રંગત ધુનિયાંમેં, બ્યો આય કુરોડ

હરેક સા તેં ક્યો આય જિંદગીજો ઝગડો,

તું વખત વટા હિસાભ ગિની સગેંત અચ.

જગદીશ વિકલજી ગોર 'શરમાળ'

જન્મ-૧૧-૦૯-૧૯૬૨. (વિંઝાણા તા. અબડાસા) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૧૨ (Jr. College) (N.G.Bedekar College of Commerce-Thane Mumbai (Eng.Medium)) *સરનામું -બ્લોક નં. ૧૦૦/૩, 'ચ' ટાઈપ સરકારી ક્વાર્ટર્સ, સિદ્ધાર્થ લો કોલેજની બાજુમાં, સેક્ટર-૧૬, ગાંધીનગર-૩૮૨ ૦૧૬ *ગ્રાવબોલ-૯૪૨૭૨ ૦૮૬૧૬. *ઈ-મેઈલ-jgor11930@gmail.com. *પ્રકાશિત ૭ પુસ્તક (૧) 'વાચા' કાવ્ય સંગ્રહ (ગુજરાતી)-૧૯૮૫.(૨) *'વેવાર' કાવ્ય સંગ્રહ (કચ્છી)-૧૯૮૯. *(૩) 'વેદના' કાવ્ય સંગ્રહ (ગુજરાતી) ૧૯૯૫. *(૪) 'ધડિસજી ધલભાજી' કાવ્ય સંગ્રહ (કચ્છી)-૧૯૯૫. *(૫) 'ભુજ લાગે ભંકાર'-૨૦૦૧ મેં થેલ ભૂંડપ મથે કાવ્યેજો પેલો કાવ્ય સંગ્રહ.-૨૦૦૨. *મોટાભાઈ વિનોદભાઈની સ્મૃતિમાં 'સ્મરણ વીધિકા' કવિ મેઘબિંદુ નેં શ્રી કિરીટ બારોટ ભેરો સહ સંપાદન-૨૦૦૩. *(૭) 'પ્રસંગ પર્વનો મિજાજ' કાવ્ય સંગ્રહ (ગુજરાતી)-૨૦૧૭. *વિવિધ કાર્યક્રમોમાં સફળ ઉદ્ઘોષક. *માનનિયશ્રી નરેન્દ્ર મોદી સાહેબજી રૂબરૂ ત્રી કાગર-પતર મારફત અભિનંદન મિલ્યા ઐ. *ગુજરાતજે સ્વણિમિ વરેજી ઉજવણીજે સમાપન ટાંણે ગાંધીનગર ખાતે ગાંધીનગરજી અંગ્રેજી/ગુજરાતી મિડિયમજી તમામ બી.એડ કોલેજ નેં પીટીસી કોલેજમેં યોજાયેલ કાવ્ય પાઠ સ્પર્ધામેં સ્વણિમિ ગુજરાત અંતર્ગત પ્રથમ ઇનામ. *ભગવતી ધામ ભુજ પારાં કચ્છી સાહિત્ય જો 'ગુરુ ગોરવ' એવોર્ડ-૨૦૧૪.

કલમ જે સહારે

ખિલીનેં રૂઆંતો કલમ જે સહારે,
રૂઠ નેં ખિલાંતો કલમ જે સહારે !

ધરધનું છુટેલા કવિતા ભન્યો સેં,
હિતે પણ રુલાંતો કલમ જે સહારે !

ઘગાખોર ધૂનિયા ઘગો ડિઇ ખિલેતી,
નેં આઉ ભયાંતો કલમ જે સહારે !

લિખી ભૂસીયાં પિંઢેકે ભૂસી લિખાંતો,
ફિટાંતો ભનાંતો કલમ જે સહારે !

અખરજા અબોલા નેં 'શરમાળ' કાગર,
છતાં પણ જીયાંતો કલમ જે સહારે !

વેરશી દેવરાજ માતંગ 'દેવ'

જન્મ-૨-૧૨-૧૯૬૩ (આદિપુર-કચ્છ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૪
ગુજરાતી. *સરનામું-શ્રી ચામુંડા જનરલ સ્ટોર. જુની સુંદરપુરી,
ગાંધીધામ-૩૭૦ ૨૪૦. *મૂર વતન-નારાણાપર (રાવરી-
ભુજ)*ગાલબોલ-૯૯૭૮૭ ૪૩૯૬૪. *વ્યવસાય-ડ્રાઈવર. *‘કંડલા
પોર્ટ ટ્રસ્ટ’ (લેબર યુનિયન એસોસિયેશન) પારાં સન્માન-૨૦૧૬.
*‘વાસરો’ (કચ્છી કાવ સંગ્રહ)-૨૦૧૦. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી
પારાં ‘વાસરો’ શ્રેષ્ઠ પુસ્તક-૨૦૧૩ *‘ધ વાઈટ ઈંગ્લેસ સ્કૂલ (દેવપર-પક્ષ) પારાં સંસ્કાર
સરિતા ગઝલ સ્પર્ધામાં સન્માન પત્ર.-૨૦૧૭. *આકાશવાણી -ભુજના માન્ય કવિ. શોખ-
લેખન, વાંચન, રેડિયો સુણાણું, નવે માડૂએસે ભાઈબંધી, સેવા.

આષાઢી બીજ

કચ્છી ઢોલજે ધબકારસે,

વધાયું પાં આષાઢી બીજ કે,

કચ્છી ભાવરેં કે લખ લખ વધાયું.

કચ્છી ઢોલજે ધબકારસે...

સોણા ડિસોં પાં હિલણ મિલણજા,

કચ્છી વાણીજે ઘર ઘર ચલણજા.

કર્યું મેઢાવા લુભકારસે...કચ્છી ઢોલજે ધબકારસે...

ચંગ, રાગણી નેં જોડિયા પાવા,

બ્યા મોર મલારીં ટૌકા વા વા.

મિલેં અભ-ધરા ખીંકારસે...કચ્છી ઢોલજે ધબકારસે...

કડે વડર પિંઢ પિંઢલા સિકેતા,

બધી સંધરો બખ વિજેંતા.

પોય છણેંતા ધરાતેં ઓભારસે...કચ્છી ઢોલજે ધબકારસે...

‘દેવ’ બીજજા સુઠા ગીત ગાઈયું.

મિડે ભેરા થિઈ આષાઢી બીજ મચાયું.

પ્યારજો સુર મિલાયું પ્યારસે...કચ્છી ઢોલજે ધબકારસે...

આશાનંદ સુરાભાઈ ગઢવી

જન્મ-૧૫-૦૯-૧૯૬૬. *જન્મભૂમિ-ઓખા-મીઠાપુર, સૂરજ કરાડી.
 *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C. P.T.C. *સરનામું-મુ.પો.-ઝરપરા, તા-
 મુંન્દ્રા, કચ્છ-૩૭૦ ૪૦૫. *ગ્રાલબોલ-૯૮૨૪૦ ૭૫૯૯૫. *સેવા-
 પ્રાથમિક શિક્ષક (સી.આર.સી.કો-ઓડીનેટર ને પ્રધાનાચાર્ય શ્રી ઝરપરા
 ગ્રુપ કુમાર શાળા) *શોખ-સાહિત્ય, ઇતિહાસ, પુરાતત્વ, વાંચન, લેખન,
 કાવ્ય, પ્રવાસ, કથા, પ્રાચીન સિક્કા સંગ્રહ. પ્રાચીન હસ્ત પ્રત-પર્વેજો
 સંગ્રહ, નૃવંશશાસ્ત્ર, લોકસાહિત્ય, ધર્મ, આધ્યાત્મ, યોગ, પર્યટન. ફોટોગ્રાફી. *સિદ્ધિ-ભુજ-
 વ્રજભાષા પાઠશાળા પારાં કવિરાજી પદવી પ્રાપ્ત કરીધલ હરિદાન ઈસરદાન કારિયા વટાનું
 પિંગળ-ડીંગળ સાહિત્ય ને ઇતિહાસજો અભ્યાસ. *પ્રાથમિક શિક્ષક સમાજ પારાં વિશિષ્ઠ
 સેવા-સન્માન-૨૦૦૩ *વી.આર.ટી.આઈ પારાં જિલ્લા પ્રા. શિક્ષકેજો પ્રતિભા પ્રસાર કાર્યક્રમ
 પારાં અભિવાદન-૨૦૦૩. *શ્રી રાવળપીર મંદિર નિર્માણ કાર્યમે સેવા ભઘલ સન્માન. *ભૂંડપ
 કમગીરીમેં યુવાનેજા પ્રેરક તરીકે અખિલ ચારણ સમાજ પારાં સન્માન. *‘આઈ શ્રી હાંસભાઈ
 મા જીવન ગાથા’ પુસ્તકજે લેખન કાર્યમેં સહયોગ ભઘલ સન્માન. *‘શ્રી દાનેશ્વર મહાદેવ
 મંદિર’ જગદગુરુ શંકરાચાર્ય માધવતીર્થ મહારાજ જે વરદ હસ્તે સન્માન. *શ્રી અખિલ કચ્છ
 ચારણ સભા-પૂર્વ મહામંત્રી. *માધવ સેવા ટ્રસ્ટ (ઝરપરા)-પ્રમુખ. *આઈશ્રી સોનલધામ
 દેવસ્થાન સમિતિ (ઝરપરા)-પ્રમુખ. *શ્રી રાવળપીર મંદિર વિકાસ ટ્રસ્ટ (વલસરા-માંડવી)-
 પૂર્વ ઉપપ્રમુખ. *શ્રી લક્ષ્મણ રાગ કેળવણી ફંડ ટ્રસ્ટ (માંડવી)-ટ્રસ્ટી. *શ્રી અખિલ કચ્છ
 ચારણ સભા (માંડવી)-ટ્રસ્ટી. *શ્રી લક્ષ્મણ રાગ ચારણ બોર્ડિંગ (માંડવી)-ટ્રસ્ટી. *શ્રી
 રાવળપીર મંદિર વિકાસ ટ્રસ્ટ (વલસરા-માંડવી)-ટ્રસ્ટી. *શ્રી મુન્દ્રા તાલુકા ચારણ સેવા
 સમાજ (મુન્દ્રા)-ટ્રસ્ટી. *શ્રી ઝરપરા ચારણ સેવા સમાજ (ઝરપરા)-ટ્રસ્ટી. *શ્રી માધવ
 સેવા સમાજ (ઝરપરા)-ટ્રસ્ટી. *શ્રી આઈ સોનલધામ દેવસ્થાન સમિતિ (ઝરપરા)-ટ્રસ્ટી.
 *માનદ પ્રતિનિધિ-‘કચ્છમિત્ર’ દૈનિક-ભુજ. *પ્રકાશન-‘ચારણ પુનશી જીવન-કવન’-
 કચ્છી ભજનેજો પુસ્તકજો પ્રકાશન. *‘દુહા અસાંજે દેશજો’-આગામી કચ્છી પુસ્તક પ્રકાશન.
 *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમીજે સેમિનારમેં સંશોધન પેપરજો વાંચન. *કચ્છમિત્ર તીં બેં સામાયિકેમેં
 કચ્છી લેખેજો પ્રકાશન. *રામાયણ ને ભાગવત તેં કચ્છી ભાષામેં પ્રવચન. *કચ્છી કાર્યક્રમેંજો
 સંચાલન. *શિક્ષકે કચ્છીભાષા તાલિમ વર્ગમેં તજજ્ઞ તરીકેજી સેવા. *‘વિરલ પદાવલી’-
 સંપાદન. *પ્રેમ ઝરણું પદાવલી’-સંપાદન. *કચ્છના ધર્મરક્ષક સંતશ્રી રાવળપીર દાદા -
 લેખન. (હિન પ્રકાશન મથા ‘વલસરાના વીર દાદા રાવળપીર’ ટેવીફિલ્મ ભનઈ આય.) *
 સોનલ ચરિત્ર-લેખન. ‘વિરલ પદાવલી’-સંપાદન (દ્વિતીય આવૃત્તિ) *આઈશ્રી સોનલ કથા
 અમૃત’-લેખન. *‘શ્રી દેવા વિલાસ’-સંપાદન. *આદેશ ઓડિયો કેસેટ (ગાયક ઈસરદાન
 ગઢવી)-રેકીટ લેખન. *નંદનવન-કાવ્યસંગ્રહ. *કચ્છના ચારણ કવિઓ. (૨) કચ્છના ચારણ
 રત્નો. (૩) રત્નુ ગાથા. (૪) ચારણ પુનશી.-જીવન કવન-લેખન. *આઈશ્રી સોનલ ચાલીસા.
 (૨) ચારણ આઈ પરંપરા. (૩) વીર કવિ વાઝ. (૪) શેષાવતરા રાવળપીર-દ્વિતીય આવૃત્તિ.
 સફળ સંચાલક. *આકાશવાણી-ભુજના માન્ય કવિ.

પુતર પોઢે રે...

મિઠડો પોઢેરે...મૂંજો પુતર પોઢે રે...

હાલર કરીયાં વીર તોજા...આઉં...

પુતર મૂંજો અજતાં પોઢે રે...૧.

પુતર તોજા વીર દાદા વા. વીરા તોજા વીર દાદા વા,

મિઠડા તોજા વરેંજો વંશવાર..રે...પુતર મૂંજો અજતાં પોઢે રે...૧.

પુતર પાંજો દેશતાં વડો રે, વીરા પાંજો દેશતાં વડો રે...

મિઠડો થીંધો દેશજો તાં દાતાર..રે...પુતર મૂંજો અજતાં પોઢે રે...૨.

પુતર તું તાં ઘોડલે ચડી વેજ, વીરા તું તાં ઘોડલે ચડી વેજ,

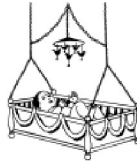
મિઠડો ચડંધો ગોઈયેજતાં વાર..રે...પુતર મૂંજો અજતાં પોઢે રે...૩.

પુતર પાંજો ધરમતાં વડો રે, વીરા પાંજો ધરમતાં વડો રે,

મિઠડો થીંધો દેશજો તાં રખેવાડ..રે...પુતર મૂંજો અજતાં પોઢે રે...૪.

પુતર પાંજા માન તાં વડા રે, વીરા પાંજા માન તાં વડા રે,

મિઠડા જાગી વેલો કજ વિચાર..રે...પુતર મૂંજો અજતાં પોઢે રે...૫

જયંતિભાઈ મંગલદાસ રાજગોર (જયંતી ગોર ‘જખ્મી’)

જન્મ-૧૧-૧૦-૧૯૬૭. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.Com. *સરનામું- પ્લોટ નં.-૧૪, નરનારાયણ નગર, કલેક્ટર કચેરી પાછળ-(ભુજ-૩૭૦૦૦૧. *ગ્રાવબોલ-૯૯૦૯૯ ૧૬૭૨૨. સેવા-સબ રજીસ્ટ્રાર કચેરી(ભુજ)મેં સબ રજીસ્ટ્રાર. *પ્રકાશન-‘ઉંઘાણ’ કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ-૧૯૯૪. (કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી (ગાંધીનગર) જો તૃતીય સ્થાને પુરસ્કૃત. *‘ભેરપો’ રાજગોર સમાજજો માસિક મુખપત્રમેં સંપાદન.

*‘ભેરપો’ સેવા ટ્રસ્ટમેં ટ્રસ્ટી. *શ્રી માહતિધામ વિકાસ ટ્રસ્ટ (ગુંધીયારી)-ટ્રસ્ટી. *‘ધિલજ્યું ગાલિયું’, ‘કુંજલજી કુણકાર’, ‘ચીંગાર’, ‘ભેરપો’, મેં (કચ્છી-ગુજરાતી) લેખન.

જાગૌંતા

(ગઝલ)

મિણીનું ઘા લિકાઈને, અસીં ડીં રાત જાગૌં તા,
છતાં આંકે વતાર્દને, અસીં ડીં રાત જાગૌં તા.

મિલણજી વિઈ ઉજી સિંજા, લગી જિત વાંચ વેછે જ,
ડીઓ ધિલજો પેટાઈને, અસીં ડીં રાત જાગૌં તા.

ઠરેલા પણ કિતે ડીયુંતા, મુઘલ હી જાધમેં ટાંઢો,
અસાંજો ધિલ ધુખાઈને, અસીં ડીં રાત જાગૌં તા.

અસાંજે લિન જીણમેં તાં, લિખ્યો વેછો સનમ આસેં,
મિલણજા ગીત ગાઈને, અસીં ડીં રાત જાગૌં તા.

સબંધેજી ગઠલ ઘડકી, જિજી તાંણાઈ ત ચીરાણી,
ટુકર ઈનજા સિરાઈને, અસીં ડીં રાત જાગૌં તા.

નં નિંધર વે નં ઉજાકો, ઈનીંજી આવ સોજાંખો,
નજર ‘જખ્મી’ વિછાઈને, અસીં ડીં રાત જાગૌં તા.

વાલજી હરશીભાઈ બડગા 'સનમ'

જન્મ-૦૪-૦૩-૧૯૭૦. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C.*સરનામુ,, -પ્લોટ નં.-૧૭૭, વોર્ડ નં.-બી, વિકાસ હાઉસીંગ સોસાયટી. (લુણંગ નગર) ભારત નગર, ગાંધીધામ કચ્છ-૩૭૦ ૨૪૦. *મૂર વતન-સાપેડા (તા.અંજાર)*ગાલબોલ-૯૯૦૯૮ ૮૩૯૦૦/૯૬૮૭૭ ૮૬૫૧૬. *વ્યવસાય-ગ્રાફિક્સ/પ્રિન્ટીંગ. *‘કુંડલા પોર્ટ ટ્રસ્ટ (લેબર યુનિયન એસોસિયેશન) પારાં સન્માન-૨૦૧૬. *સનમજા સોણા-(કચ્છી કાવ સંગ્રહ)-૨૦૧૭. *મધુર પળો’, (હસીન લમ્હે) પારાં ‘સંદેશો’ ટાઈટલ વિષયમેં બે નંબરજો સ્થાન-સન્માન. *‘કુંગના ગોલ્ડ’ (અંજાર-કચ્છ) પારાં સૂત્ર સ્લોગન સ્પર્ધામેં પ્રથમ-૨૦૦૯. *‘ધ વ્હાઈટ ઈગલ્સ સ્કૂલ’(દેવપર-યજ્ઞ) પારાં સંસ્કાર સરિતા ગઝલ સ્પર્ધા પારાં સન્માન-૨૦૧૭. *અનેક સામાયિકમેં પ્રસિદ્ધ થીંધા કચ્છી કાવ-લેખ. *આકાશવાણી-ભુજજા માન્ય કવિ. શોખ-લેખન, વાંચન, રેડિયો સુણાણું, નયેં માડૂઅસેં ભાઈબંધી, સેવા.

મોત અચે

મૂકે જાઘ મેભૂભજી અચે,
મૂજો હીયું રાત-ડીં તો સિકે.
ઘરઘ ઊનું ડિનેં મોભતજો,
વરી જખમ બ્યો તો પચે.
અધા, હી પીડા સેન નં થીએ,
માંયલો મિંજાઈ મિંજ તો ઘસે.
ફગણજી ફોરમ કીં પિઈ ફોરે,
સે ગાલ ટારી ફુલ કે પુછે.
કોયલજો ફૂલ..ફૂલ..રાગનેં,
મોરલેજો મલ્હારતો ખુચે.
ઝિરમિર ઝિરમર મીં વસેં નેં,
આંજી જાઘ હીયેં તી પુસે.
તું જટ અચ મૂજા જિંધજાની.
જોબન તેં મચ ઓબારેંજા મચેં.
કિતરા જુલમ ધુનિયાં કેં મૂતેં.
કાં તું અચેં, કાં મોત અચે.
તો વિગર મિડે લગેતો સુઝુ,
તોકે નેરેલા અખિયું ત્યું લુછેં.

હેમશીલા માહેશ્વરી 'શીલ'

જન્મ-૦૩-૦૧-૧૯૭૨. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-મહાવિદ્યાલય મિંગ્લા વાણિજ્યજ્ઞ સ્નાતક. રાયગઢ (કોંકણ-મુંબઈ) *સરનામું-જગદીશ કાંતીલાલ શાલ. C/O. ગૂંજન હેન્ડીક્રફ્ટ, મેઈન બજાર, માતાના મઢ. તા. નખત્રાણા-કચ્છ-૩૭૦ ૬૨૫. *ગ્રાલબોલ-૯૯૧૩૩ ૧૪૮૭૮.

*શોખ-વાંચન, લેખન. *e-mail - hema.shah.03.hs@gmail.com

*ગદ્ય પદ્ય બોંઈં ક્ષેત્રમેં સક્રિય. *‘મારા સ્મરણો’ નાલે પિંઢજો બ્લોગ. *પ્રતિલિપિ’, ‘માતૃભારતી’, નેં ‘સ્ટોરીમિરર’ જડી ઓનલાઈન એપ્સતેં કાવ્ય નેં વાર્તાઉં પ્રકાશિત થીંધ્યું રેંત્યું. *દિવ્યભાસ્કર, મુંબઈ સમાચાર, કચ્છમિત્ર, મેં કૃતિયું પ્રકાશિત. *‘સ્યાલી’, ‘વાંસળી’, ‘મોરપિચ્છ’ હિની બ્લોગેં તેં સાહિત્ય પોસ્ટ થીંધો રેતો. *તોફાની તાંડવ’ નાં જે ગૃપ પારાં પ્રકાશિત સચુકત ગઝલ સંગ્રહ ‘સંગિની’ મેં સામેલ. *રાજકોટજી ‘વામા’ સંસ્થા પારાં પ્રકાશિત સચુકત ગઝલ સંગ્રહ ‘સ્વને શોધું શબ્દમાં’ મેં સામેલ. *ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી પારાં ૧૫ નું ૨૦ સદી સુધીન્યું નારી રત્ન (કવયત્રિણેં) કે પૂર્ણીધો ટેરવે ઉચ્ચું આકાશ’મેં સામેલ-૨૦૧૮.

મૂંજો મન

સજણ તોજે સંગ કે લુછે મૂંજો મન,
અખિયું મીંચી છડ્યું ત કેં મૂંકે પાવન
નોં ખંઢમેં વિઠા કચ્છી વાટ તા નેરી,
અચી આપાઢી બીજ કર પ્રેમ શકન.

તપી તિડકે કચ્છધરાજો કઢી વિધેં સા
હાંણેં અમીધારા વસે ત જ ઠરે જોબન
મુંધ તેં જ અચેં મીંયડા ભરાજે ભંઢાર
અત્ર ધન અસાંકે ત તોકે ખીર નેં ખન.

નાં વગા નીલા તોરણ નેં ડીઝેં જી હાર,
ગાલ્યું મિડે મનજ્યું સોંણે પકવાન પન.

રે’મ કર માલક તોકે હુંએં જિજ્ઞા જુવાર.
ગજવીજસેં અચીજેં ‘શીલ’જી સોગન

રામ કવિ

જન્મ-૧૯૭૬. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-પ્રાથમિક. *સરનામું- વવાર, તા.
મુન્દ્રા-કચ્છ-૩૭૦ ૪૧૦. *ગ્રાવબોલ-૯૫૩૭૦ ૫૬૪૫૦.

સવેયા

એંસી મિલ્યા કેકે લખું મિલ્યા, કોય વ્યા સલિયારા સઠ ચાલીમે.
પારકીયું કરે વ્યા પિંઢજ્યું, કો ઘો કરે વ્યા ધલાલીમે.
નામી ખેતર, નીલીછમ વાડીયું, વ્યા નર્મદાજી નાલીમે,
'રામ' ચે હાંણે આરામ કીં થીધો?, ખેડૂએજે ઘર ખાલીમે.

* * * *

ટાવર, પાવરજા થંભલા, કિઈક વડા રોડ વિચમે,
પાવર પ્લાન ભન્યા પોડા, કિઈક કંપનીયું આવ્યું કચ્છમે.
રેલવાઈ પટા રોક્યાં જમીનું, પ્યા જુકો પૂરવ-પચ્છમે.
'રામ' કીં ખેડૂ કે આરામ થીંધો, લિન મોંઘવારી જે 'મચમે.

જયેશ રામજીભાઈ ભાનુશાલી 'જયુ'

જન્મ-૦૭-૧૦-૧૯૭૮. (ભાચુંડા) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૮ ધોરણ.

* સરનામું-૩૦૪, નીલગગન એપાર્ટમેન્ટ. ચાણોદ કોલોની, વાપી-૩૯૬ ૧૯૫. *ગ્રાલબોલ-૯૯૨૫૪ ૭૩૨૭૩/૯૩૭૪૪ ૭૩૨૭૩.

e-mail-shaktiroadways17@gmail.com. *‘ઊજાકો’

(કવ્ય સંગ્રહ)-૨૦૦૪.(કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી ત્રીં શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા (મુંભઈ) પારાં પુરસ્કૃત) *‘અખિયું’ (કવ્ય સંગ્રહ)-

૨૦૦૭. (કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી ત્રીં શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા (મુંભઈ) પારાં પુરસ્કૃત) *ક્રાંતિગુરુ શ્યામજી કૃષ્ણ વર્મા (કચ્છી ભાવાનુવાદ, મૂળ લેખક શ્રી વિષ્ણુ પંડ્યા)-

૨૦૧૨. (કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી ત્રીં શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા (મુંભઈ) પારાં પુરસ્કૃત) *મુંભઈ-મહારાષ્ટ્રમે થીંધા હરેક કચ્છી મુશાયરેમે સ્થાન.

ઉજારે ઉજારે

(ગઝલ)

અંધરજે ચંધરજે ઊજારે ઊજારે,
અસીં પોખ્યા કણ, સુજારે સુજારે.

ઘણું માંણ્યા હીં અસીં મીં જા મોસમ,
વડરકે પનેતેં ઉતારે ઉતારે.

સચા કિત ઠપાસીં ? વપાસીં હમેશાં,
વ્યાસીં જિડાં પણ વિચારી વિચારે.

ધિલડી બચીકિ નં ભાષા ક બાસા,
અસીં કાવ ક્યાસીં મઠારે મઠારે.

પુરેતાર પીડામેં પગ પગ પખેરા,
ટુબી ડીજ તારુ સંભારે સંભારે.

ગાયત્રી કમલકાન્ત મજીઠીયા

જન્મ-૨૫-૦૩-૧૯૭૯. (સાંયરા, કોઠારા-અબડાસા) *શૈક્ષણિક
યોગ્યતા-B.A.B.Ad. M.A.M.Ad. (English) *સેવા-ઉચ્ચ
પ્રાથમિક અંગ્રેજી શિક્ષિકા. *સરનામું-બિપીન એમ. જોબનપુત્રા, ૬૨-
સહજાનંદ પાર્ક, વિજય નગર, યોગેશ્વર ચોકડી પાસે. અંજાર-કચ્છ-
૩૭૦ ૧૧૦. *ગાલબોલ-૭૫૬૭૫ ૮૫૮૯૬.

છડ

ખોટા જિકર કુટેજો છડ,
શાંતિ જે આકાશકે અડ.

ગુટાજો કુલા હીયેમેં હેકલો,
અચી કરીધો કેર નેર સડ.

લમી મુસાફરીમેં નડંધી તોકે,
ભેરી મં કરીજ હેડી લડ.

છણણું જરૂર તોકે જ પોંધો,
બેલા કરે ખોધ મં તું ખડ.

વિનાય મં જીવતર હી ખોટે પુછિયા,
માડૂજો અવતાર મિલે મડ.

જિગર ફરાદીવાલા

જન્મ-૧૭-૧૧-૧૯૮૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-ડી ફાર્મ. *સરનામું-
ડી-૧૩૦, ઓધવ એવન્યુ-૨. મુન્ના રિલોકેશન સાર્દટ. ભુજ-કચ્છ-
૩૭૦ ૦૦૧. ગ્રાલબોલ-૯૯૨૫૩ ૫૧૧૧૯ .

e-meil-jigarrajgor85@hmail.com *શોખ-સર્જન, વાંચન,
લેખન.

તકડ તકડમેં

જિંધગીજ ચોપડી રિઈ કોરી તકડ તકડમેં,
જિન રીતેં થિઈ વિએ ચુલ હોરી, તકડ તકડમેં !

કેનીક આઘત નં પણ, લાચાર થઈનેં,
કેનીક કરેતો માડૂ ચોરી, તકડ તકડમેં !

નિવરાંત નાંય મૂકે ભુલ કેંજ આય સે ચાં,
બોલાંતો આઉં તેમેં સોરી, તકડ તકડમેં.

હડી કરેં વધઈ વી છોરેં જે ધિલજી ધકધક ?
એડો કુરો ચેં કનમેં છોરી, તકડ તકડમેં ?

ઓખા અચેંતા ઈનકે સુલજાયાંણાં, ઓ 'જિગરા'!
૧ઉમજી વિએતા ડોરા બોરી, તકડ તકડમેં !

દીપક નંદા

જન્મ-૦૭-૦૪-૧૯૮૬. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૮ ધોરણ. *સરનામું-
408/19 Charkop Vdhya cha ltd, Before best
depot, Sce 4 charkop-Kandivali (W), MUMBAI-400
06, *ગ્રાવબોલ-૯૯૮૭૯ ૯૮૯૯૭. *શોખ-વાંચન, લેખન,
ઈતિહાસ.

ગાલ કર

ફંધલ કે ખિલાય સર્ગે ત ગાલ કર,
કેંકલા અખ છિલાય સર્ગે ત ગાલ કર.

ડીણ ઑખો મહણ મોત ભરાભર,
કેલ ભલાઈ ભુલાઈ સર્ગે ત ગાલ કર.

મિટી વિત્રે મર મિટી જીરે કેંજી સતપત,
અજાણેંજી કંધ લાય સર્ગે ત ગાલ કર.

મોત કુરો મારીંધો, જુકો મરેંતા ઉનતેં,
જલજલેનું મોર જલે સર્ગે ત ગાલ કર.

ખુધાસેં મિલણતાં સાવ આય સોખો,
પિંઢકે પિંઢનું મિલાય સર્ગે ત ગાલ કર.

વિરમભાઈ કે.ગઢવી 'વીર'

જન્મ-૨૭-૪-૧૯૯૦. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A (ગુજરાતી)
*સરનામું-બાડા. તા.માંડવી-કરછ. *ગાલબોલ-૯૬૮૭૧ ૮૯૬૫૨.
*સેવા-પ્રાથમિક શિક્ષક. *શોખ-લેખન, કરછી, ગુજરાતી લેખન શૈલી-
પદ્ય. e-mail-gadhaviviram27@gmail.com

પ્રદૂષણ

પુગો પ્રદૂષણ પુડમેં, જિત તિત ઈનકે વાસ,
માડૂએકે માંધા વિધેં, નેં ચોપા મોંઆ ચોપાસ.

મચ્છર, ગટર નેં કચરો, ડાગધર પુજેં નં પાર,
છત કરીયેં ત્યું વસંધીયું, ચો ફેર લાલાકાર.

ઝાડ કપે લિન જગત મ્યા, વઢ્યો મં પિંઢજો પગ,
ડુકાર ફણ ફફડાઈંધો, આખર પાંજે વંગ.

નિરા-નિમરા રોંણકે, કયોં પિંઢ કે સડ,
રોંધા પારકી આશતેં, ત બરો જોરીંધો લડ.

પ્રદૂષણજે લિન રાંકાશ કે, કઢેલા થીઓ તૈયાર,
'વિરમ' સમજો ગાલ કે, ત ઉકરી પુજંધા પાર.

દેવાનંદ આર. ગઢવી.

જન્મ-૧૩-૦૯-૧૯૩૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૭, ગુજરાતી.
*સરનામું-કરોડિયા નાના, પો. કરોડિયા મોટા, વાપા-માંડવી. તા.
અબડાસો-૩૭૦ ૪૫૦. *ગ્રાવબોલ-૮૩૫૬૯ ૩૩૪૭૫. *સેવા-
નિવૃત્ત-સાલિત્ય. *કચ્છ જે કૃષિ વિજ્ઞાન કેન્દ્રજી કૃષિ વિષયક સલાહકાર
સમિતિજા ઉન સમય પૂરતા સભ્ય. *રાજ્ય એગ્રી. ઓનજ સમિતિમે
ખેડૂ સભ્ય તરીકે. *આકાશવાણી ભુજતા સને ૧૯૭૮નું ૨૦૦૦
દરમ્યાન ૫૦નું વધુ કચ્છીભાષામે વાર્તાલાપ પ્રસારિત. *આકાશવાણી ભુજતા ગ્રામીણ
કાર્યક્રમ સમિતિજા સલાહકાર સભ્ય તરીકે. *જુનાગઢ કૃષિ યુનિવર્સિટી ખાતે આયોજિત ત્રે
ડીએજે પશુપાલન શિબિરમે કચ્છજા ચાર પશુપાલક પૈકી પશુપાલનજી ચર્ચા વિચારણા ને
લિકડે ડીજે પ્રવાસમે રાજ્યજી ગાય, ભેંસ ઓલાદજી પશુ સંવર્ધક કેન્દ્ર તીં અથ ઉછેર કેન્દ્રજી
મુલાકાત. *જિલ્લા પંચાયત પારાં આયોજિત કણ્ટિક રાજ્યજા ખેડૂએ ભેરો ૧૫ ડીં ઈનીજે
ફાર્મજી મુલાકાત ને વિચારેજો આદાન પ્રદાન પારાં કચ્છ ને સોરાષ્ટ્રજે છ જિલ્લેમે ૨૫ ખેડૂને
ખેતી વિષયક અધિકારી ભેરો પ્રવાસી સભ્ય તરીકે. *રાજીવ ગાંધી જે શાસન દરમ્યાન દિલ્હી
ખાતે આયોજિત ભારત ભરજે ખેડૂલા કિસાન મેળેમે કચ્છજા ૧૨ ખેડૂતે ભેરો ગિનેલી
મુલાકાત. *કચ્છી સાલિત્ય અકાદમીજે ઉપક્રમે વી.આર.ટી.આઈ (મડઈ) ખાતે આયોજિત
સેમિનારમે ‘રાઘવજો ભાષા કર્મ-રૂઢિપ્રયોગ-ચવડું’ તેં નિબંધ વાંચન. *‘કચ્છી રૂઢિપ્રયોગ’
નાલે લગભગ ૭૫૦૦ જિતરા રૂઢિપ્રયોગજે ગ્રંથજો ટૂંક સમોમે પ્રકાશન.

કવિ રાઘવજો ભાષાકર્મ

(રૂઢિપ્રયોગ-ચોવડું)

રાઘવ કચ્છી ભાષાજો લિકડો જભરે ગજેજો કવિ હુઓ, ઈ નિશંક ગાલ
આય. કચ્છી ભાષામે બ્યા પણ ખાસા કવિ થિઈ બ્યા ઝેં, પણ! હીંયેમે ઉતરી વિએ
નેં ગલોલીજે ઘા વારેજી સોંસરી નિકરી વિએ એડી ચોટવારી વાણીજે પાસેકે ન્યારીધે
રાઘવજે પાણડેમે બે કેંજો ૫ પગ નં પય. ઈ ચેમે હરકત નાંય. નેં ઈતરે જ કચ્છી
ભાષાજા સમર્થ સાલિત્યકાર કારાણી ભાષા રાઘવકે કચ્છીભાષાજો સિદ્ધહસ્ત શબ્દ
સ્વામી થિઈ ઓરખ નેં અંજલી ડિનાં અયાં.

પાંજે સંપર્કજી બિઈયે ભાષાએ મિંજનું ગુજરાતીમે અખો એડો કવિ આય
જુકો રાઘવસે જૂંઅરી મિલાંયં. અખેજી રચનાએમે પણ તર ગામઠી ભાષા નેં ભેરો
દણ્ટ, રૂઢિપ્રયોગ નેં ચવડેજો ભરપૂર ઉપયોગ કરેમે આયો આય. અખેજી રચનાએમે
દણ્ટજો પ્રાધાન્ય આય. જડે રાઘવજી રચનાઉં રૂઢિપ્રયોગસે બડકીયું ઝેં. બોય

અંધશ્રદ્ધા ને પાખંઢ તો ઘા કરીયેંતા. ને કદાચ ઈન કારણો જ બોંઈજી વાણી વેઘક થિઈ હુએ.

જેસુધી રૂઢિપ્રયોગકે સબંધ આય તો સુધી રાઘવ જેડો વડી માત્રામેં ને ચોટદાર રૂઢિપ્રયોગંજો ઉપયોગ બે કેંજી રચનાઓમેં નં હૂંધો.

રાઘવજી રચનાઓમેં કેમેં લિકડો, કેમેં બ, ત કેમેં ચાર ઈ ઘણાખરી રચનાઓમેં રૂઢિપ્રયોગ ઐ ને કિતરાક દષ્ટાંટ પણ ખરા જ, ‘ખેતા બાવની’ પુસ્તકજો પર (બાવન) કવિતમેં ૧૨૫ નું ૧૫૦ રૂઢિપ્રયોગ ઐ. ને ઈતરા જ બે પુસ્તક ‘સંતા સંત દર્પણ’ મેં પણ.

હાંણો પાં રાઘવજી રચનાઓમેં કચ્છી રૂઢિપ્રયોગજી ચોટ ન્યાર્યું;
લિન રચનામેં રાઘવ રૂઢિપ્રયોગ રૂપી ફટાકડેંજી સજી સર વિછોડેં આયં એડો લગે.

**‘ઢિબરજ્યું ઢારે બુજે, ડોસલા વ્યારે બુજે,
મિંજા હથ મારે બુજે, કડેં કીં નં મુંજેંતા.
વખત વિચારે બુજે, આડી અખ ન્યારે બુજે,
ગિડી ટેક ટારે બુજે, સમો જોકે સુજેંતા.
વેવલા વિટારે બુજે, ઓંટાગોંટા વારે બુજે,
બૂટા બ્યા બારે બુજે, ધરમનું નં ધિજેંતા.
‘રાઘવ’ ચે તોયં ચેંતા, બાવા કીં નં બુજેંતા,
બાવાતાં બિઈયું એડીયું બ સો ગાલિયું બુજેંતા.**

લિની અઠ લીટીયેમેં અઠ-નોં રૂઢિપ્રયોગ ઐ. ‘ઢિબરજ્યું ઢારે બુજે’-ઈતરે ઠગાઈ કરે પૈસા ક માલ ગિની ગિનણું. ‘ડોસલા વ્યારણા’-બરબાદ કરે છડણું. ‘હથ મારણું’-ચાલાકી કરે સેરે ગિનણું. ‘આડી અખ ન્યારણું’-બદનજરસેં ન્યારણું. કચ્છીમેં બ્યો ‘મિલી અખ કરે ન્યારણું’ પ્રયોગ આય. ઈનજો અર્થ બ્યો કો નં ડિસે તીં ન્યારણું એડો થીએ. ‘સમો સુઝણું’-સમય સૂચક થીણું. ‘બૂટા બારણા’ ઈતરે આપસમેં વેડ-ઝગડો કરાયાણું ને બિઈયું બ સો ગાલિયું બુજણીયું ઈ પણ રૂઢિપ્રયોગ લેખાજે, બ સો ઈતરે અસંખ્યનેં વડે જથ્થેમેં.

હાંણોં બ્યો લિકડો વજનવારો રૂઢિપ્રયોગ આય એડી રચનાઓં કે ન્યારીયું. પાખંઢી સાધુઓંજો સમર્થક ઉમાડીયો સાધુઓંજા વખાણ કરે પક્ષ તાંણેતો તેર ખેતો ખાંટ ચેંતો,

‘ડિઠા ડિઠા મૂં તોજા, સંત સાધ સારી રીતે,
તાત્રી પેટે ઐ મૂંજા જિરા જિરા જાણીતા.
સુવિદ્યાજા વેરી સત શાસ્ત્રનું સવાસો ગજ,
લમાં તોયં લુવરેકે વિલાલા વખાણીતા.
અંધે અજાણેમં ધાક મારી ધૂતીં વિઠા,
ધોરે બિપોરેજો કરીં, ધરમકે ધૂડુ ધાણીતા.
વિચાડા કમાઈ રત રેડે રાત-ડીં સે ખર,
ખાયને ખુટાય મૂંઢા મોજ મજા માણીતા.

ઈનીમેં, ‘ધાક મારણું’, ‘ધોરે બિપોરેજો’, નેં ‘રત રેડણું’, ઈ રૂઢિપ્રયોગ સમજાજેં એડાં ઐ. હિનમેં લિકડો રૂઢીપ્રયોગ થોડી ચર્ચા મકેતો. ‘તાત્રી પેટે જાનણું- ઈ રૂઢિપ્રયોગ થ્યો, અર્થ થીએ. કો માડૂજો સ્વભાવ, ખાસિયત નેં ઢબ, હાલચાલ કે પૂરી રીતેં જાણણું.

હિન પ્રયોગમેં ‘તાત્રી’, ‘પેટો’ બ શબ્દ સામેલ ઐ. ‘તાત્રી’ ઈતરે લંબાઈ, ‘પેટો’ ઈતરે પહોળાઈ, વણકરજી ભાષાજો શબ્દ આય, હિન્દીમેં ‘તાના બાના’ શબ્દ આય. પાં વટે પણ તાણાવાણા આય, નેં ‘તાણાવાણા મિલાયણા’ રૂઢિપ્રયોગ પ આય. કો માડૂ ખાસો નં વે નેં કો વખાણ કરે ત પણ ચોં જ ઈનકે આઉં તાત્રી પેટેં સુઝણાંતો, માડૂ ખાસો નાંયં.

હિતે મૂકે કચ્છી ભાષા રૂઢિપ્રયોગમેં કિતરી બડકી આય ઈ વતાયણું આય. હિન રૂઢિપ્રયોગ તીં બ્યા કિતરાક પર્યાય ઐ. ઈ ન્યારીયું.

૧. તાત્રી પેટેં સુઝણણું.
૨. નસાનસ જાણણું.
૩. પગજી પેનીનું મથેજી ચૂટી તેં જાણણું.
૪. રગું લેખેલ હૂંણું.
૫. હથેં-વેથેં ભરલ હુંણું.
૬. પે ડાડેકે સુઝણણું.
૭. પેઢિયું કુછાય ડીંણું.

હાંણે કુરો ખપે? હિતરા પર્યાય લિકડે રૂઢિપ્રયોગજા બિઈ કો ભાષામેં હૂંધા? હાંણે બ્યો પ્રયોગ ન્યારીયું;

કો રતોમતો માડૂ વે, ત કચ્છીમેં ઉનલા ‘મઉંજો ગડોડો’, જેડો વાક્ય પ્રયોગ થીએતો. હિતે કવિ લિખેતાક ‘ખાય ખાય ^૧સુણાં એડા મઉં જે ગડોડે જેડા’, ^૨પસમ ડિસો ત મખ તિરકી વિએ અહતા’. મખ તિરકી વિએ એડા અડ ઈ શક્ય નાંયં કો જ મખ તાં કાય મથા પ તિરકે નં. પ ઉપમા તરીકે ઈનજી પરકાષ્ટા વતાયલા કવિકે ઈ પ્રયોજેજી છૂટ વે. પણ ગડોડો બે કિતેજો નં નેં મઉંજો લિખેજો કારણ ઈ આય ક; જમાનેં મોર હિતે પાણીજ્યું નિફૂં વઈ નિકર્યું તે, જેસેં નીરોછમ ઘા ઉગી નિકરંધો હો, જેસેં ગડોડા હમેશાં મતારા ભન્યા રોંધા વા. ઈતરે ઈ ચોવાણું આય, નેં ઈ ગામ રાઘવજે ગામનું જિજો છોટો પ નાંય.

રાઘવજી રચના પ્રથમ વખત આંઉં કિશોર અવસ્થાજો હોસેં તેર વજે ભગતજે મોંઆ સુણોલ. મુંભઈમેં ઈ અચીંધા વા તેર પ ઈ અસાં વટે ખમંધા વા, નેં કાઠરે વિએજો થીએ તેર પણ અસાંજો ઈની વટે વિએજો થીંધો હો.

જુકો જિન બાબતમેં પ્રવિણ વે ઉનકે ઉનજી સમજ વે, બ્યો કુરો સમજે ઈ ચેલા રાઘવજી હિકડી રચનાજો અવાર નવાર વજો ભગત હવાલો ડીંધા વા.

**‘પીંઝારો પ્રવીણ હુવે, પિઝણજી બાબતમેં,
કુરો સમજે ઈ કતણવારેજે કમમેં?’.**

બિઈ દષ્ટાંટવારી રચના જેમેં પાખંઢીએં કે ટપોરેમેં આયો આય, કુલખણજી ટેવ પિઈ વિએ ઈ છુટી નં સગે. એડો મર્મ આય.

રચના આય;

**‘વંશી જિત વજે તિત હલી હેંણ સામું અચે,
ઘનઘોરમેં મલાર ભંધ રે નં મોરજો.
કુતો કુતેકે ડિસે ત ભિબે રે નં ભસેધાડ,
ધન નંધણકેંજો ડિસેં ત, ચિત રે નં ચોરેંજો.
ખેતર ખરેમેં ડિસેં નીલો ચરો નજરેં ત,
બૂથ બ જરૂર ભરીં, ઈ ઢબ મિણી ઢોરેંજો.
રાઘવ ચે વિષયેંનું સયંમીં સુસાધુ ભચેં,
ભાકી ભરોસો નં હિની હુચ હરામખોરેંજો.**

રાઘવજી રચના ‘ખેતો ખાંટ ચે તેંકે માર જોડો મુનજો’, ઈ પ્રખ્યાત આય,

પાખંઢીએ કે લણેલા રાઘવજે લથમેં હમેશાં જોડો હુંધો. કેરક લગે જ લઠ ઉગામીંધો હુંધો, પણ હેડીયું રચનાઉં ન્યારીધે ઈ પાખંઢીએ કે તાં રાઘવ કોવાડેજા ઘા કરે તો ઈ લગે.

સ્વ. સાક્ષરશ્રી શિવાજીભાઈ બારોટ જે મોંઆ પણ રાઘવજીયું રચનાઉં ચર્ચા-વક્તવ્યમેં સુણેલા મિલેં.

લાણેં બિઈ રચના નેં ઈનીજે રૂઢિપ્રયોગેં તેં અચોં, હિનમેં ઉમાડીયો ચેતો;

‘મોં સંભારે નેં કુછ હુંઈ ^૧વિગોય મં વિચારેં કે,

જીયં વિઠો સુણાં તીંય ગફ ખ્યો સટીયેં.

અંધારેમેં સકરકે ખ્યો તય મિઠી લગે,

અસેમસેં વિઠા તાંય રામ કે તા રટીયેં.

તોજે ઘરેં અગા સુધી ત્રિકાણ તાં નાંયં કે તો,

બિઈ પરેં તેંજા તું ઓસડ ખ્યો વટીયેં.

ઉમાડીયો ચે, ^૨ખિટ ઘણખરેંજીતાં ખય,

ભાર્કી ર્યા તેંતેં કો તો હુંઈ કૂડ પિટીયેં?

હિન રચનામેં ‘ગફ સટણા’, ઈતરે કૂડ પિટણું. ‘અસેમસેં વિઠા તાંયં’- રાજીપે અથવા કુરાજીપે રામજો નાં તા ગિનેંતા, પોય ‘ખટ ખણણી’-ઈતરે હરાન પરેશાન કરણું. ‘ઓસડ વટણું’-ઈતરે બોધપાઠ મિલે અંડો ઉપાય કેણું. નેં ‘તોજે ઘરેં અગા ત્રિકાણ નાંય કે, -ઈન રૂઢિપ્રયોગજી વિગતમેં ઉતરે જેડો આય. ‘ચિક નાંયં કે’, ક કેડી ચિક કે? એડી રીતેં પણ વપરાજેતો, ‘ત્રિકાણ’ નેં ‘ચિક’ શબ્દજો અર્થ, હિકડો જ થીએતો. મોર જેની પ્રસંગસર ગામડેમેં સમુલ જિમાણ થીંધા વા તેર જિમીનેં લથ ઘુતેલા તીં વાસણ ઘુતેલા પાણી ખુલેમેં હારઢોર થીંધો હો, જેજો થોડે પટમેં ભરાવો થિઈ ‘ચિક’ ઈતરે ગારેવારો પાણી જમા થીંધો હો. ઈતે ‘ત્રિકાણ’ પણ થીએ, ઈન અર્થમેં ચોવાજે જ, તોજે ઘરેં અગા ‘ત્રિકાણ’ તાં નાંયં કે, પ્રસંગ કરે માડૂએકે જિમાડે નાંય. કમાલજો આય રૂઢિપ્રયોગ આય. રૂઢિપ્રયોગજી ઈ જ ખૂબી આય, રૂઢિપ્રયોગ કીં સમજી વિચારીનેં નતો કુછાજે ક, લિખાજે, સચોટ અભિવ્યક્તિજે ધબાણમેં કો ડાય માડૂજે મોંઆ હી પ્રયોગ છણેતો, નેં ઈનકે સુણંધલજે ચિતમેં ચોટી રેતો, ઈતરે ઈ લોકસમુહમેં રૂઢ થીએતો.

લાંણે ફિરી જેમેં પંજખન રૂઢિપ્રયોગ એં, એડી બધાવટ નેરીયું.

‘ઘરેં અચેં અખીં લૂઈ, તરેં જુડે રબ ડૂઈ,
કારી વિઠી કડાકા કરેતી, રોજ ઈન રસોડે.
મરેં એડી ભુખ તરેં ચુન ભૂંસીં મુન મથે,
તુમા ખણી ત્રુટા અચેં, મોત ખ્યા ફરોડે.
બુજેં નં કાં જાણેં તાંયં, તાંણી વિઠા ત્રુટે સુધી,
ઘાણી ખ્યા ઘણેં કે, ચડાય ડીતા ઘરોડે.
સિડી મિટી મખેનેં કો, આયો તતાં અંધા થીએં,
ઘોડા ઘોડ કરે છડીં, હલોં ત ચે, હલોડે.

હિનમેં ‘અખીં લૂઈ અચાણું/‘રત અચાણું-ઈતરે અથાગ મેનત પોંણી. ‘કારી કડાકા કેંણી’-ઈતરે ભુખ મરેજી હાલત. ‘ત્રુટે તેં સુધી તાણાંણું’-ઈતરે પરિસ્થિતિ વિણસી વિએ તેંસુધી જિઘ કેંણી. ‘ઘરોડે ચડાય છડાણું’-ઈતરે ઉપાધીએંમેં વિજી છડાણું, નેં ‘હલોં ત ચે હલોં રે’-ઈતરે સમજ વિગર હા મેં હા કેંણી. રાઘવ કવિતા શાસ્ત્રજો સારો જ્ઞાતા હૂંધો, ઈ ઈનજી રચનાએં મથા લગે. ઈનીજી રચનાએંમેં ડૂઆ, ચોંપાઈ, કુંડલિયા, કવિત નેં બ્યા પણા ઘણે પ્રકાર એં. હિકડેજી કેંણી નેં નિશાન બે તેં રખાણું. હીં ન્યારીયું ત અભિધા નેં લક્ષણાજો જ પ્રકાર થ્યો, એડી હિકડી રચના આય, જેમેં ગરુડ કે ડિસી ટીટોડી અભમેં ઉચું ઉડેજી રીસ કરેતી, જેતેં કટાક્ષ આય. તેમેં ત્રે-ચાર બડકા રૂઢિપ્રયોગ પણા એં.

‘ગડડજી ગતિ ન્યારે ટીટોડી મં ટેગું હણા,
ગાંઢી તોકે ગમ નાંયં, પિંઢજે બીં ^૧પરેં જી.
ગગનમેં ગુમી ઉતાં વતન અર્ચીધો વરી,
સુજંધી નં તોકે ગિલી રન ઘરેં જી.
ઉનીજા આકાશમેં ઉચાં નેં અગેરા પંધ,
થકી વિચ થીનીયેં તું જરેંજી નં થરેં જી.
‘રાઘવ’ ચે, ડાપ મિંજા વેનીયેં ડાકજે પુડ,
વામ પોય વડી થિઈ પોંધી સો ^૨પુરેં જી.

ઈનમેં ‘ટેગું હણી રોંણું’-ઈતરે વ્યર્થ પ્રયત્ન કેંણા, ‘સેરી નં સુજાણી’-ઈતરે ડિસ નં સુજાણી, ‘જરેં જી નં થરેંજી થીંણી’-ઈતરે કિતજો નં રોંણું. ‘ડાક જે પુડ વિઝાણું’-ઈતરે નિપટ ભ્રષ્ટ થીંણું-કો પ અફસોસ નં કંધો, એડા મિડે અર્થ ઈન

પ્રયોગમાં એ. નેં હીં પણ ડાકજો પુડે ઇ મામુલી વસ્તુ લેખાજે, જુકો વિએ તેંજો અફસોસ નં થીએ. કોક વ્યક્તિ દુઃસાહસ કંધો હુએ તેર ચોવાજે ક; ‘ઈ કરીયેતો પ વેનેં ડાકજે પુડે’. ઇનજે પયયિ જોડા બ્યા બ બડકા રૂઢિપ્રયોગ કચ્છીમેં એ. લિકડો આય ‘વેનેં ચંધરમા જે ડાય પડખે’, નેં બ્યો આય ‘જંતર વજાઈંધો વેનેં’, ટકોરા બંધ ત્રોય પ્રયોગ લિકડે જ અર્થમેં એ.

કિતરેંક રૂઢિપ્રયોગ નેં ચવકેં પાછળ કિસા હુએંતા, નેં ઇની કિસેંજ મિણીકિ ખબર નં પણ વે, એડે કિતરેંક રૂઢિપ્રયોગજે કિસેંજ પોણા ચર્ચા કિઈ. એડે વધુ લિકડે રૂઢિપ્રયોગવારી રચના નેં વિગતું ન્યારીયું.

રચના આય;

ભિરામણકે ભેડકો નેં પછોટ્ટે પેડો એડો,

આયો કલજુગ રિઢ રિઈ તડેં ખરજી.

ખેતોખાંટ ચે, રે ધરમ નં ભિલકુલ,

કાં તાં ઇની કુતેંજા નરોજ ર્યા ભરજી.

લિકડો પ્રયોગ આય ‘રિઢ ખરજી પોંણી’-જેંજો શબ્દાર્થ આય, રિઢ મંઢી અથવા માંધી થીણી, નેં રૂઢિપ્રયોગજો અર્થ આય, ‘કમ ફિટી પોંણું’. બ્યો પ્રયોગ આય ‘નરોજ ભરજી રોંણાં’-જેંજો લક્ષ્યાર્થ આય, ઇનજા ડીં ભરજી ર્યા એ, ઇ મરે વારો થ્યો આય. નેં કિસો લિન પ્રકારજો આય, લિકડો જુલ્મીનેં દુરાચારી રાજા હો, ઉનજે નગરમેં નગર શેઠ અથવા એડે પ્રતિષ્ઠિત વ્યક્તિ જે છોકરેજા વીંયાં થીંએ નેં નોં ઘરેં અચે, તેર પ્રથમ ઉપભોગ રાજા કરે, નેં ઇન રીવાજ કે ‘નવરોજ’ નાં ડિનેમેં આયો હો, ઇન જંગલી રીવાજમેં લૂંઈતાં મિણીજો ઉકરંધો જ હો, પણ લાચર હુઆ, લિકડે નગર શેઠજે છોકરેજા વીંયાં થ્યો તેર ઇ નોંબત આવઈ નેં ઇની ઘાટ ઘડ્યો, નવવધૂજે વેશમેં પિંઢ વ્યો નેં રાજા આયો તેર છુરી પુરાય ડિને. નેં રાજાજા રામ રમી વ્યા. નેં ‘નવરોજ’જો અપભ્રંશ નરોજ થ્યો.

રાઘવ કવિતાજો હી મિડે શ્રમ પાખંઢજી પાડ કહેલાય કેં આંયં. લિતે ઇ ગાલ પ વિચાર મહેતી જ પાખંઢલા કરે જિતરા પાખંઢી જવાબદાર એ, ઇનીજી દોડ ઠિપેજી રાઘવ ચેતો;

‘રડતાં ઉનીકિ જુકો ખમાઈ ખારાઈ વિઠા,

બોડ ઇની ^૧આખૂએનું પેં નતા વિરચી’.

ને બે ઠેકાણે લિકડી કડીમેં ચેતો ક;
‘છાભાસતાં ઉનીકિ જેજે ઘરેં ઈ પોસાઈયેતા’,
 વરી ઈં પ ચેતો ક;

‘ખેતો ખાંટ ચે થ્યો ઉલી અંધારો નં ત.
કન જલે પુછેં નં જ અયો કિન રનજા’.

રૂઢિપ્રયોગ ઈ ભાષાજો શણગાર આય, પોય કાવ હોય, લેખ હોય, ક;
 બોલચાલ વે, ઈનજે વપરાસમેં જિર્કી ચોણું વે સે, ટુંકમેં માર્મિક નેં અસરકારક રીતેં
 ચિઈ સજાજે. નેં રાઘવજી કવિતાજી તાં રૂઢિપ્રયોગ વિગર કલ્પના પ નં થીએ.
 ખાતરી કેંણી વે ત, રાઘવજી નોં ગુજરાતી રચનાઈ ‘ખેતા બાવની’ પુસ્તકજે છલે
 પનેં છાપલ ઐ. વિષય પાખંઢતેં પ્રહારજો આય. પણ રૂઢિપ્રયોગ વિગર લસીયું લગેં
 નેં લગે જ ઊ રાઘવ જ નાંયં.

હિતે બિઈ ગાલ કરેજો પ મન થીએતો. રૂઢિપ્રયોગજો ઉપયોગ ગામડેજો
 ઓછો ભણેલો ક અભણ માડૂ કરેતો, ઈતરો ભણેલો અથવા સુધરેલ કચ્છી નતો કરે.
 નેં ઈ પણ ગાલ ભેરી આય ક; રૂઢિપ્રયોગ કીં પાઠ્યપુસ્તક મિંજા ક; ઈની પુસ્તકેં
 મિંજાનું નતા સિખાજે. નિંઢપણનું ઈ છૂટસેં વપરાંધા હૂએં એડો ગામ અથવા
 સમાજજો વાતાવરણ હૂએ ત જ રેકોઢે અચે.

રાઘવજીયુરચનાઈ બેમિસાલ ઐ. ઈ ગાલ ચે લા ઉર્દૂજે મહાન કવિ ગાલિબજો
 લિકડો શેર જાધ અચેતો.

है सुखनवर इस जहाँमें और भी बहुत अच्छे।
कहते है की गालिबका अंदाजे बयां कुछ और है।।

નવાઈજી ગાલ ઈ આય ક; હી શેર ગાલિબ પિંઢ રચેં અયં, કો પિંઢ જ ચે
 ક, આંઉં એડો બેમિશાલ ઐયાં. ગાલિબ હિતે **‘કહતે હૈ’** માડૂ ચેતા, ઈ ચિઈ નેં
 પિંઢતાં ભધ ટરે વિધેં. ઈ જ ગાલ લિકડે કચ્છી રૂઢિપ્રયોગમેં ચાં ત રાઘવજી ‘વાટતા
 કો નાંય વટાણું □

ધનજી ભાનુશાલી 'કડક બંગાલી'

જન્મ-૦૭-૦૬-૧૯૩૭. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.A.L.L.B.
 *સરનામું-૧૦, એસ.ટી. સોસાયટી, સંતોષી માતાજી મંદિર સામે,
 ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાવબોલ : ૯૩૨૭૬ ૫૭૯૩૦. *સેવા-
 વકીલાત. *યુ.રા.મા.વા.વ્ય.કોપો. (એસ.ટી) મેં ડૅપુ મેનેજર,
 ડી.ટી.એસ.ડી. ડી.ટી.ઓ. (ડિવીઝનલ ટ્રાફિક ઓફિસર) નિવૃત્ત. *હાલ-
 વકીલાત. *સર્જન-વ્રજ ગજકંઠ ભેરો 'મૈત્રી' નાલેજે મેગેઝીનજો
 પ્રકાશન. *કચ્છી સાહિત્ય સભા'જા માધવ જોશી 'અશ્ક' નેં વ્રજ ગજકંઠ ભેરા રિઈનેં
 સ્થાપક. મિડે ૧૧ પુસ્તકેજો પ્રકાશન થ્યો. જેમેં ૪ પુસ્તક કચ્છી નવલિકા સંગ્રહ. નેં ૬
 ગુજરાતી પુસ્તકેજો પ્રકાશન. *કચ્છી પ્રકાશનેમેં 'ખારી ખારી ખન', 'ઢોરવાળો', 'મિઠો
 મિઠો નિમ', 'કોસો કોસો સી', 'કચ્છજા મીરાં જેઠીબા'. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી
 (ગાંધીનગર) પારાં 'ખારી ખારી ખન' છલેં ડો વરેંજો શ્રેષ્ઠ પુસ્તક-૧૯૯૨. *ભાર્કી મિડે
 કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં કમિક શ્રેષ્ઠ પુસ્તક પસંદગી. *મુંભઈનું 'સારસ્વત મહાસ્થાન'
 પારાં નેં 'સંસ્કૃતિ સંસ્થા પારાં સન્માન. *સ્વામી પ્રિયપુરુષોત્તમદાસજી મણિનગર (અમદાવાદ)
 ગાદી સંસ્થાન પારાં સન્માન. *કચ્છી સાહિત્ય સભા' જો 'સાહિત્ય રત્ન' એવોર્ડ. *સાંધ્યદીપ-
 ભુજ પારાં સન્માન. *કચ્છી હસ્તલિખિત ગ્રંથ પ્રતિયોગિતામેં ડો. જયંત ખત્રી પારાં એવોર્ડ.
 *વી.આર.ટી.આઈ પારાં દ્વિદશાબ્દી મહોત્સવ ટાંણે સન્માન. *આર.આર. કોલેજજા ભૂતપૂર્વ
 વિદ્યાર્થી મંડળ પારાં કચ્છી-ગુજરાતી સાહિત્યમેં પ્રદાન ભઘલ 'કચ્છી સાહિત્ય રત્ન' સન્માન.
 *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી (ગાંધી નગર) પારા વરેં ૨૦૧૫જો માનનીય મુખ્ય મંત્રીશ્રી
 વિજય રૂપાણીજી જે હથા ગોરવ એવોર્ડ. *'કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી' જે સહયોગસેં પંજ
 સેમીનારજો આયોજન. *તરૂણ મિત્ર મંડળ' ભુજ પારાં 'તરૂણ' નાં જો પખવાડિક. તીં
 લાલન કોલેજ પારાં 'ઓજસ' નાં જે અંકજો પ્રકાશન. *ભારતીય સેવા મંડળ' મેં ડો વરેં તેં
 મંત્રી પદતેં. *આકાશવાણી-ભુજજા માન્ય કવિ. *કચ્છ ઇતિહાસ પરિષદ-ભુજ, 'કચ્છી
 સાહિત્ય મંડળ'-ભુજ.જા સભ્ય.

થપે પે થપો

ગાલમેં કીં માલ નં હો, ત પ ચંપાભેણ નેં મમીભેણ વિચ ગાલ વધી પિઈ,
 સે ઈતરે તેં ક; બીં વિચ અબોલા થિઈ વ્યા. ગામવારેં તીં બેં પણા સમજાયમેં કીં પ
 કસર નં રખ્યોં, પણા ગાલજો છે નતે આયો. નેં બિઈ રીતેં ન્યારીયું ત, ગાલમેં કીં
 માલ પ નં હો.

અસાંજો ગામ હીં તાં સંપ વારો આય, પણા કેનીક કેનીક નં જેડી ગાલ

મિંજા ગાલજો ગાલાતરો કરે વિજેતા, સે પ ઈતરી જ સચી ગાલ આય. ગામમેં ગામપંચાયતજ ચૂંટણી હેવર થિઈ તેજ ગાલ અંગત ગાલ લુઈ. એડીયે અંગત ગાલીયે મ્યાં હેડો હોબાડો થિઈ વેંધો તેજો કેકે સપનું પ આયો નં હો.

ત અસાંજે ગામજ ગાલ કરીયાં, જિલ્લેજ વિચોવિચ અસાંજો ગામ આયો આય. ગામમેં પંજ ક હજારજ વસ્તી ખરી. ખેતીવાડી પ ગચ જ ખાસી લુઈ. નેં નર્બદાજ નેરસેં ત્રે ત્રે પાક ગિનેમેં અર્ચીધા વા. ખેતીમેં કસ વધંધો વ્યો તે જોસે બે ગામજ ખેડૂ હિડાં રેલા પણા આયા વા. ગામમેં મિડેં નાતું લુઈયું, નેં ગામજ સરપંચ મેઘજ શા પ ૭૫ વરેંજ વા. પણા ઈનીજ કમ કરેજ રીત એડી લુઈ ક; કોય પ ગામવારો મેઘજ બાપાજો વંગ કઢંધો નં હો, નેં કેકે કારી રાતજો કમ પેં ત મેઘજબાપા હાજર જ વેં. વરી ગામજ નિંઢા વડા કજિયા-કંકાસ પ પિંઢજ મેડેં જ ઉકેલી છડીધા વા, સે પ મિણીકિ રાજપો થીએ તીં. મેઘજબાપાજ બોય ગુડા ડુખેલા મંઢાણા તેર ડાકતરેં ચ્યો જ ગુરેંમેં ઘસારો આય, ઓપરેશન કેંણું પોંધો. નેં ઓપરેશનજો ખચ સાડા ત્રે લખ રૂપિયા વતાયમેં આયો. નેં ગામવારા હેડી રકમ ખરચેલા તૈયાર પ થ્યા. પણા અસાંજે તાલુકા મથક તેં અસાંજે ગામજ મિઠુભા કરે નં ભા રોંધા વા, સે પ ગુરેંજો ઓપરેશન કરાચોં હોં. પ પીડામેં કીંય ફેર નં પ્યો હો. ઈતરો નં પ ઈનીજ બોય ગુડા વિકરી પ્યા વા, નેં ઘોડીસેં હલેજો વારો અચી વ્યો હો.

લિન રીતેં મિઠુભા ગુરેંજો ઓપરેશન પુઠિયા લાચાર થિઈ વ્યા વા, સે ન્યારે મિઠુભા ઓપરેશન કરાયજો મંઢે વાયોં. પોયતાં મેઘજ બાપા ડીયાંડી જાણે પથારીવશ થીંધા ઈં ડિસાંધો હો, ઈતરે બાપાજે સર્ગેવાલેં નેં સારેં માડૂએં ચ્યો જ એં હાંણો ગામજ પંચાત છડે ડ્યો. ઈ ભલેં હાણો બ્યો કો સંભારે, નેં મેઘજબાપા રાજનામું ડિઈ છડ્યોં. લિન કારણે ગામજ ચૂંટણીલા તાલુકા પંચાયત મિંજા લુકમ થ્યો.

ચૂંટણીજો જાહેરનામું બાર પ્યો. ગામવારા ભેરા થ્યા નેં નિકી ક્યોં ક; હાંણો પાંજે ગામમેં કોય બાઈમાડૂ સરપંચ ભને ત ઠીક રોંધો. ગામમેં ચચાઈ થિઈયું નેં છેવટેં નિકી થ્યો ક, હેવરજ ચૂંટણીમેં બાઈમાડૂ સરપંચ થીએ એડો નિકી કરેમેં આયો.

અસાંજે ગામમેં ઉજળિયાત કોમજ ગચ ઘર વા. તીં બિઈયું કોમું પ

લુઈયું. તેમં ચંપાભેણ નેં મમીભેણ સરપંચ ભનેલા ફોરમ ભયોં. ઈતરો જ નં પ બિઈયું ચાર બાઈયું પણ સરપંચ ભનેલા મેધાનમેં આવઈયું. હિન રીતેં મિડે છ બાઈયું સરપંચ ભનેલા તૈયાર થિઈ વિઈયું. મિણી બાઈયેં પિંઢ પિંઢજો પ્રચાર શરૂ ક્યોં. નેં ગામમેં પંચાયતજી ચૂંટણી સિવા બિઈ કીં પ ચર્ચા જ નં થીંધી લુઈ. એડી પરિસ્થિતી લુઈ.

ઈન વિચ ચંપાભેણ નેં મમીભેણ વિચ ચૂંટણીજે કારણ લિકડે-બે મેં ચિડભિડ થિઈ, ગાલ લિકડેધમ અગીયા વધી વિઈ. પોય તાં ગામવારા સરચાયલા વિચમેં ખ્યા. એડે માલોલમેં વિચલો મારા કહેજો મિણી વિચાર ક્યોં. પ ઊ ચેં નં ક; ‘આઉં મરાં પ તોજી રન કરીયાં’ એડી પરિસ્થિતિ ઉભી થિઈ.

ડીં મથા ડીં ગુજરંધા ર્યા, એડીયું ગાલીયું વધુનેં વધુ અફવાએજો જોર કરે વિઈયું, તેમેં લિકડો ડીં, એડો થ્યો ક; ચંપાભેણજે ઘરતેં કોક બ-ચાર પાંચણા ઘા કેં. પાંચણેજો અવાજ સુણી ઘરજા મિડે બારા નિકરી આયા. પ કોય પ ડિઠમેં આયો નં, ઈતરે ચંપાભેણ મનમેં ગંઢ વારે ગિડોં ક, હી મમીભેણ જ કરાયોં અયોં. ઈ તાં અધરાતજો મમીભેણજે ઘરેં વિચી ઠપકો ડિનેલા તૈયાર થ્યા. પણ ! ઘરવારેં ચ્યોં ક; રાતજે ભાગમેં વિચણું ઠીક નં રોંધો....સવારજો ગાલ.

બે ડીં વેલી પિરોજો ચંપાભેણ ત પુગા મમીભેણ જે ઘરેં, નેં અધરાતજો પાંચણા ફિગાયજી ગાલ ક્યોં. મમીભેણ ત ધરમજા સોં ખણી ચ્યોં ક; બાઈ હી કમ મૂંક મૂંજા માડૂ નાંચ ક્યોં. પ મમીભેણજો ખુલાસો ચંપાભેણજે મન ઉતયોં નં. ઈતરે વેંધે વેંધે ચંપાભેણ ધમકી ડીંધા વ્યા ક; ત હાણેં તું પ જાગંધી રોજ.

હીં કંધે ગાલ વધી પિઈ, નેં બોઈ ભરજા ‘વાલીડા’ જાગંધા થિઈ વ્યા. પણ કો એડો પ્રસંગ આયો નં, ઈતરે ગામજા ધનભાગ મચી બોઈભર નિરાંત થિઈ. પણ! એડી નિરાંત ચંપાભેણ કે સીંભાંધી નં લુઈ. કીંક એડી કરેલા મડધા વા ક; ‘આઉં મરાં પ તોજી રન કરીયાં’ વારી યુક્તિ સાર્થક કેલા લગી વ્યા.

ગામડે ગામમેં મત ડિનેલાય એ.વી.એમ જેડા સાધન થોડા વેં! ઉતે તાં રબરસ્ટેમ્પજો થપ્પો લગાયનેં મત ડિનેમેં અચીંધો હો. સવારનું જ બાઈયું-માડૂ લિકડી જ કતારમેં ગોઠવાંધા વા, મતદાન કરેજો શરૂ થિઈ વ્યો હો. નેં લગભગ ડો

ખન વગા હુંધા નેં રમજૂ કોલી ^૧સ્તભિનું લલ્યો અર્ચીધો હો, પુછા કંધે ખબર પિઈ
ક શિકાર કંધે ગોલી પિંઢ કે જ લગી વિઈ હુઈ. મતદાન કરેલા કતારમેં ઉભલ માડૂએં
ડિઠોં તેં સઈ ઉન કુરા ઘોડુંધા ભગા નેં સારવાર કરેલા મંઢજી ર્યા.

જડે બે કુરા મતદાન મથકજી ફરજમેં ત્રે જોણા વા સે રમજૂજે ઘર કુરા
કુરો આય સે ન્યારણ પ વ્યા. ચંપાભેણ પ મતદાન મથકજે પાછલે બાયણે અંધર
અચી સ્લીપું ભેરીયું કરે છોયં છ ઉમેઘવારતેં થપો લગાય ડિનાં નેં મતપેટીમેં વિજ
છડ્યોં, નેં પાછળનું બારા નિકરી વ્યા. પ કી ભન્યો નાયં તેડો ડેખાવ કરીધી બેં
ભેરો ઈ પ રમજૂજે ઘરેં ગામવારેં ભેરા વ્યા.

બ કલાક પુઠિયા મિડે વીંખાજી વ્યા. નેં પિંઢ પિંઢજે કમમેં પિઈ વ્યા.
ચૂંટણી કરાયવારા પણ પાછા અચી વ્યા, જાણે કી જ ભન્યો નં વે તીં. ફિરીસેં
પિંઢજે કમમેં જુપી ર્યા. પણ મતદાનજી સ્લીપું ઓછીયું થિઈયું ક, વધારે સે કેજે
મનમેં ગાલ આવઈ જ નં, ઈતરે કમકાજ તાં નિરાંતેં લલંધો જ હો.

રાતોરાત મતદાનજી પેટીયું તાલુકે પુજી વિઈયું. બે ડીં તાલુકેજી ઓફિસમેં
મતગણતરી શરૂ થિઈ, તડેં મતદાનજે આંકડેમેં થોડો ફેરફાર અર્ચીધો ડિસાણું,
પણ! ‘તેરી ભી ચૂપ, મેરીભી ચૂપ’, જી રીતેં ઈ ગાલ આડી નં આવઈ, ગણતરીજે
અંતે ઉમેઘવાર રામઈભેણ બ મતે ચૂંટાયેલા જાહેર થ્યા. નેં ગામમેં રામઈભેણ
સરપંચ ચૂંટાણાં ઈ સુણી ગામવારેં કે પ નવાઈ લગી, પણ ચૂંટણીમેં ભનેવારો જ
વે ઈ રામઈભેણ સરપંચ તરીકે ચૂંટાયેલા જાહેર થ્યા.

બે કુરા, ચંપાભેણ રચડઉતરમેં પિઈ વ્યા ક; હીં કી થ્યો, પિંઢ જે હથેં
સ્લિપ તેં થપ્પા લગાયોં હોં, નેં પિંઢ ચોકસ રીતેં ચૂંટાજી વ્યા વા. કીં ક પિંઢ
સ્લીપતેં થપ્પા લગાયોં નેં ચંપાભેણ બ મતસેં જીત્યા જ કીં? પિંઢ ડો સ્લીપેંતેં
થપા લગાયોં વોં નેં ઈ ડો થપ્પેં મિજનું પંજ થપેંતેં પિંઢજે નાલે થપા લગાયોં હોં,
ત પિંઢ ત્રે થપા લગાયોં વેં ત, ત્રે મતસેં પિંઢ જીતી સગંધા વા. ઈ નિકી જ હો,
પણ! હિતેતાં ચંપાભેણ પિંઢજે પગેં જ પિંઢજે હથેં કોઆડી હયોં, નેં ઈનજો ઘા
પિંઢકે જ આડો આયો, ઈ ગાલજી સમજ ચંપાભેણકે થિઈ તડેં રામઈભેણજે
સન્માનમેં વિજય સરઘસ નિકર્યો હો. પ હી ગાલ ચંપાભેણ કેકે ચિઈ સગે તીં નં
વા, કોઆડીજો ઘા મારીધલ કે પિંઢજે જ પગતેં લગો. □

કનજ મહેશરી 'રિપીયો'

જન્મ-૨૩/૦૩/૧૯૪૦. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-મેટ્રીક. *સરનામું- ૧૫૦, ગણેશ નગર, ગાંધીધામ કચ્છ-૩૭૦ ૨૧૦. ગ્લાવબોલ- ૯૪૨૬૭ ૮૯૬૭૦/૭૯૮૪૯ ૯૫૬૨૯. *સર્જન- 'ધનજી બાપુનો અક્ષર દેલ'-(ગુજરાતી)-૧૯૯૮. *'સદ્ગુરુ પ્રસાદ'-(ગુજરાતી)- ૨૦૧૪. *'આત્મવિકાસની પથયાત્રા'-૨૦૧૫. *'હનુમાન કથા'-(કચ્છી ગદ્ય-પદ્ય)-૨૦૧૩. *'મહાભારતજા પાત્ર'-(કચ્છી-ગુજરાતી) કંકયપરંપરા-૨૦૧૪ *ડૉ. ભીમરાવ આંબેડકર-૨૦૧૫(ગુજરાતી) *લાગણી-૨૦૧૬. (કચ્છી ટૂંકી વાર્તા) *સિદ્ધિ-સુવર્ણચંદ્રક-(ગુજરાત ઇતિહાસ પરિષદ-જયપુર)-૨૦૦૮. *રોપ્યચંદ્રક-(સૌરાષ્ટ્ર-કચ્છ ઇતિહાસ પરિષદ-પોરબંદર)-૨૦૧૪. *રોપ્યચંદ્રક-(ગુજરાત ઇતિહાસ પરિષદ-કચ્છ)-૨૦૧૪ *પ્રથમ કક્ષાનું નિબંધ-(જેન સાહિત્ય સેમિનાર-બેંગ્લોર)-૨૦૧૪ * નિબંધ વાંચન- 'ઉપનિષદમાં અદ્વૈતવાદ'-(સાહિત્ય અકાદમી (સં)ગાંધીનગર)-૨૦૧૮. *'દેવચંદ્રજી ચોવીસી' મહિલા કોલેજ (હિંમતનગર) (વાસુપૂજ્ય સ્વામી સ્તવનનો ભાવાનુવાદ)-૨૦૧૮.

શ્રમજો જનમ

અઘ રાત તઈ જાઓ હો, બે ડીં પરદેશ વિએજો રેમાન જલણું હો. ચિંધો હિકડી ગ્લાવજી હુઈ ક કપડા-લતા સિરાણાં અજા ભાકી વા. રાતજા ત્રે વજી વ્યા તોય ધોસ્તારેજે મેળાવે મિંજા નિવરા નં થીયાણું.

ધવાખાનું તાં બ હમ્મેલા ખાલી કરે છડે વેં. છેલા બ ડીં થ્યા નિંઢો-વડો ઓપરેશન કરેજો પ ભંધ કરે છડે વેં. નં કરે નારાયણ નેં રેમાન મેં વિકે પુઠિયા ધરધી કે કીક થિઈ અચે ત, સંભારે કેર?. વી વરેજી ડાકતરી સેવામેં પેલવેલો અજ જ ધવાખાનું ભંધ કરેજો વખત આયો હો.

બ્યો ડીં સવાપોર સિજ ચડી આયો ઈતરો મોડો ઉથીયાણું. પલંગતેં પાસા ફેરેં પે. ઉભાકીયું અચણ મંઢાણીયું હુઈયું. આરસ મોડીંધિ ઈ ઉભો થ્યો. ડનણ-પાણી પતાયં. ઈતરેમેં રસોડે મિંજા લખમીજો અવાજ આયો. 'સીરાણ તૈયાર આય'. નેં સીરાણ પોય તાં ઈગિયારો વજી વ્યા. બિપોરજો બ વર્ગેં ઘરાનું નિકરી

ચાર વર્ગે એરપોટર્તે પુજણું હો.

કપડેજ પેટી સિરાયજી ભાકી હુઈ, માતર બ-અઢઈ કલાકજો સમો હથમેં હો. ઈતરેમેં તાં...! ઈસ્પતાલ મિંજા ખબર આવઈ ક; પંજ-છ ઘરધી આયા ઝેં. ઝેં નીચેં અચો તા ક; ઈનીકે ના ચાં. નર્સ ચેં;

ડાકતર ખારો થ્યો, ઈનમેં મૂકે કુરો પુછણું હોય? તોકે ખબર આય. આઉં બ હમા પરદેશ વિઆતો. મિણી કે ચિઈ ડે. નર્સ કે ડાકતર ભુછડે હાલ કેં.

કપડેં લતેંજો નેં બિઈ ચીજેંજો ખડકલો નજર સામે પ્યો હો. ઘડિયાલજો કાંટોતાં ધ્રોડંધો જ હો.

કુરો ખણા નેં કુરો રખાં! ઈન મુંજ વિચ અઘચરે જેડા હાલ વા. નેં એડે ટાણેં વરી પાછો નર્સ ધ્રોડીનેં આવઈ, સાહેબ...! સુવાવડજો કેસ આય. મૂં ઈનીકે ચ્યો ક; ડાકતર સાહેબ અજ નં મિલંધા, બારા ઝેં! પણ ! ઘરધીબાઈ સમજે નતી.

ડાકતર ચ્યો; ‘નાં કુરો આય?’

‘સોનલ ભગવાન સોલંકી! નર્સ ચેં,

નાં સુણંધે જ ડાગતર હાધાફલૂસ વિએલા તૈયાર થિઈ વ્યો. પગઠિયા ઉતરંધે મનમેં વિચાર થ્યો જ ઘરધી કે મનમેં સંતોષ થીએ તેંવા વિઆણું મુંજ ફરજ આય. નેં જનરલ ઈસ્પતાલમેં વિએજો ચિઈ આઉં વરી અચીંધો સેં.

સોનલ ગરીભડી બાઈ હુઈ. ઈ ઈસ્પતાલમેં સાફ-સફાઈજો કમકાજ કરીંધલ પ ઈમાનધાર હુઈ. સોનલ જે વીયાં કે ડો વરેં થિઈ વ્યા વા. પ! ખોરો ભરાણું નં હો. નેં સોનલજી ધવા પ ડાગતર જ ક્યોં હોં, જેંસે સોનલજો ખોરો ભરાણું હો.

ડાકતર તપાસ્યોં, બચો ઊંધો હો, કુધરતી સુવાવડ થીએ તીં નં હુઈ.

ડાકતર ચ્યોં; ઓપરેશન વિગર સુવાવડ થીણી શક્ય નાયં. નેં મૂકે હેવર જ પરદેશ વિએજો આય. ઓપરેશન કરીયાં ત એરપોટર્તે પુજ સગાં તીં નૈયાં.

‘સમજ્યાસીં સાહેભ..! અસાં રાંક નેં ગરીભડા ઐયું નેં!. અસાં વટે બ-ચાર હજાર વેં ત !

સોનલ અટકી રિઈ.

જિરાવાર ખમીનેં ચેં; આઉં તાં આંકે જ ઓરખાં સાહેભ! આંજે હથેં જ..હિન ધુનિયાં મેં...

સોનલજી જિભાન અચકાણી...

બોય ધણી ધણીયાંણી જે અખિયેંમેં વીર આવઈ.

ડાગતર થરોરી વ્યો, જિભકે લકવો થિઈ વ્યો..વે તીં મડસડ ઈન વટા કુછાણું.
આઉં જાણાંતો! પણ મુંજી હાલત..?

ડાકતરજી માણસાઈ જાગઈ.

ઓપરેશનજી તૈયારી થિઈ, ઓપરેશનજો છેલો ટાંકો મારે નસકિ સોનલ સોંપીધે ઈ ભગો ઘરેં ત લૂગાડેજો લડો નેં ખાલી પેટી સામે ડંધ કઢી ખિલી રૂયા વા. જીં તીં આડા-અવરા કપડા પેટીમેં ભરેં, પટેવારો પેટી નીચેં ગાડીમેં રખેં, તેર બિપોરજા અઢઈ વગા વા. રેમાન ઉપડી નં વિએ તેંલા ડ્રાઈવર કે ઈન ગાડીજી સ્પીડ વધારેજો ચેં;

સાહેભ...! સોનલ પાછળ હડા હેરાન કુલા થ્યા? ડ્રાઈવર ચેં;

ધના સુણ; પૈસેટકેજો સવાલ નં હો, સોનલ કે મૂં મથે વિશ્વાસ, ભરોંસો નેં લાગણી હુઈ. ઈનકે ઈં હો જ મૂંજે હથા કેલ ધવાજો પરિણામ હો. અજ આઉં રેમાન ચુકી વિઆ ત પ ધોંખો નાખં, કુલા ક; સોનલજો બચેજો જનમ ઈ મૂંજે શ્રમજો જનમ હો. ગાડી ટાયરેંસેં રોડ પથરીંધી ભગી વિઈતે. □

નિર્મલાબહેન મોતીલાલ ત્રિપાઠી ‘નિર્મલ’

જન્મ-૧૪-૦૨-૧૯૪૨. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-શાળાંત, જુનિયર પી.ટી.સી. *સરનામું- સી-૪, તારાત્મા બંગલોઝ, ‘નિર્મલશાંતિ’, યક્ષ મંદિર પાછળ, માધાપર-કચ્છ. *સેવા-શિક્ષિકા (નિવૃત્ત) *ગ્રાલબોલ : ૯૪૨૯૮ ૯૭૧૭૧. *શોખ-સંગીત, સાહિત્ય, વાંચન-લેખન, રાસ-ગરબા. ભરત-ગૃંથણ. *પ્રકાશિત પુસ્તક-કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ ‘૨૬ રહજા કુલડા’. *‘ત્રિદલ’. (ગુજરાતી-સંયુક્ત) *આકાશવાણી ભુજના માન્ય

કવિ. *આકાશવાણી ભુજ તા કચ્છી, ગુજરાતી, હિન્દી, વાર્તા ત્રી શૈક્ષણિક ત્રી સામાજિક વાર્તાલાપ પ્રસારણ. *કચ્છમિત્ર ‘ધિલજ્યું ગાલિયું’, ‘ચીંગાર’ મેં પ્રકાશિત રચનાઉં. *‘હલો સર્જકો મિલો’ અંતર્ગત ‘રંગભૂમિના ૨૬’ નિબંધ વાંચન, ત્રી પુરસ્કાર પ્રાપ્ય. *સભ્ય-‘સાંધ્યદીપ’, ‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ’.

ભાષાજો ભાવ

અજય નેં ઈલા લિકડી જ સોસાયટીમેં ર્યાતે, ઈ ચિઈ સગાજે ક, બોઈં ઘરેં વિચ પંથ પ ઓછો હો નેં સંબંધ પ સારા વા. અજય નેં ઈલાતાં નિંદપણજા ભીરૂ, બાલાપણજ્યું રાંધૂ નેં સનાસુના ઝગડા, ડખા કઈંધે કઈંધે પ્રાથમિક અભ્યાસ પૂરો થ્યો, સિજ તાં રોજ ઉગે નેં રોજ ઉલે, અજયજી સાઈકલજી ઘંટડી સુણીનેં ઈલા હરુંભરૂં ઘરબારા અચે. ઈ હમેશાં અજય કે ‘જય’ ચિઈનેં કુછાય.

પ...! હેવર ત્રે-ચાર ડીં થ્યા, અજય સમૂરો ડિસાણું નતે, અજતાં અજય કે મિલાણું જ આય, મનસેં પકો પરીયાણ કરેનેં ઈલા ઈનજે ઘરેં પુગી.

જ્ય..ઘરેં આયદ્ધ?

ઈલાજો સડ સુણી અજય ઘરવાજે વટ આયો.

અ..રે...! ઈલા! અજ વાટ ભુલી વિઈયેં કુરો?

આઉં તાં કીંચ નાયં ભુલી પ! તૂં જરૂર ભુલી વ્યો ઐયેં! આઉં તોંકે ભુલી સગાં!

લિકડી પ્રવૃત્તિમેં ફથો અઈયાં, ટેમ નતો મિલે!

કુરો? કેડી પ્રવૃત્તિ? કરીયેંતો સેતાં મૂકે ચો;

વડો જગન આદર્યો આય, કચ્છીભાષા ઘરોઘર સિખાયલા જોમથ કરીયાંતો,
કચ્છી! ઈ વરી કિન પખીજો નાં આય?

ઈલા, ઈ પખી નાયં; ઈ તાં પાંજી વતનજી માતૃભાષા આય., ‘બોલેમેં
મિઠી, નેં સુણંધે થીએ ખુશી’ કચ્છી ભાષાજે વિકાસ નેં સંવર્ધનલા ઘણો નામી-
અનામી વિદ્વાન કમકાજ છડે રાત-ડીં ન્યારે વિગર મેનત કરીયેંતા. કચ્છી સાહિત્ય
અકાદમી પારાં ચોપડીએંજો પ્રકાશન પ થિઈ ર્યો આય. સેમિનાર તીં મુશાયરા પ
થીએંતા. જ્ઞાનવર્ધક સભાઉં ભરાજેં ત્યું, કચ્છીભાષામેં લિખંધલ વાંચીંધલ ભા-
ભેનરેં કે માન-અકરામ મિલેંતા, વરી આકાશવાણી-ભુજ તા કચ્છી કાર્યક્રમ પ
પ્રસારીત થીએંતા. તીં કચ્છીભાષામેં વિદ્યાર્થીએંકે ભણાયલા શિક્ષકેં કે પ કચ્છીભાષા
સિખાયમેં અચેતી. એંડા ઘણો ભા-ભેનરેં તાલિમભવનમેં શિખેલા અચેંતા. કુલા
ક; ભણાઈંધલ જ કચ્છીભાષાનું અજાણા લુવેં ત; ભણંધલ અગિયા કીં વધે?
અજય મૂકે પ કચ્છી બોલંધે કિડાં અચેતી? સમજી સગાં પણ બોલી ક લિખી નતી સગાં.

અરે! તું કુલાય ચિંધા કરીયેં તી. હીં ^૧ટાંકાબારી ન્યાર, ઈસોઈસ ચોપડીએંસેં
ભરઈ આય. કચ્છી સાહિત્ય અકાદમીજે મુખપત્ર ‘ચીંગાર’ જેડા અંક વાંચેજી ટેવ
રખનીયેં ત લિખંધે નેં વાંચીંધે સિખી રોનીયેં. પોય તોજો તાં ઈલાડી વટ વટ પોંધો.

ઘરમેં કેંકે વાંધો નં હો. જોડી જમે તેમેં મિણીજો રાજીપો હો. હિકડો ડીં
અજય જે ઘરેં બોય ગાલીયેંમેં મશગુલ હોઆ, અજયજી નિંઢી ભેંણ નીલા
અચીનેં ઈલાકે ઉકોંઢસેં ચેં, ‘ભાભી કીં અયો?’

આઉં તાં તોજી જેડલ થિઈસેં ‘ભાભી’ કિડાંનું થિઈશેં.

થ્યા નં ત થીંધા. નીલા છણકો કંધે ચેં,

ભલે મુંજ ચાગલા નિણાંનબા.

પોયતાં અજય નેં ઈલા વીંયાંજે પ્રવિત્ર બંધનમેં બધાણાં, ઈલા સાવરેં
આવઈ, ઈનલા અજયજો ઘર કિડાં નોલો હો! સાવરા ક માર્દતર કીં ફેર નં લગો.

નિઢડી નિણાંન તાં સજો ડીં ઇન પુઠિયા જ ફિરઈ પે. મોકો સારે અજય ઇલાકે ચેં;
તું ‘જાણ-સુજાણ’જી પરીક્ષાજી તૈયારી કર. તું પાસ થિઈ તજજા તરીકે સેવા
ડીંનીયેં તેર મૂકે બોરો જ રાજપો થીંધો, મૂંજી કચ્છી રાગિણી...

ઇલા કિડાંક ફિરેલા હલબો?

હલાજે...! એં ચો ઇતે.

બોય આબુ અંબાજી દર્શન કરેજો નિકી ક્યાં.

વરંધે ટ્રેનમેં બારીવારીએં બોઈ સીટેં તેં ચાધર વિછાય પગ લમા કરે હિકડી
બાઈમાડૂ આડી પિઈ હુઈ.

ઇલા ચાધર હટાય વિઠી ત બાઈ ચેં; ‘યહોં હમારા આદમી આનેવાલા
હૈ’ અજય અચા અંદર આપો નં હો,

‘આયેગા જબ દેખા જાયેગા’ ઇલા ચાધર હટાઈ વિઈ રિઈ. બોઈંજી તડવડ ચાલુ હુઈ.

અજય અંધર અચીંધે નેં જ સારે ગિડેં, પરબારો પુછે! કુરો આય?
મથાકુટ કેડી કરીયેંતી! કચ્છીમેં ગાલબોલ કરીંધા ડિસી સામેવારા સવાલ ક્યોં એં
‘કચ્છી અયો?’

હા...! અજય ચેં;

હીં ભેંણ, સબંધમેં કુરો થીએ?

ઇલા ચેં; ભેંણ એં હિન્દી બોલેનેં મુકે ધિજાય છડ્યોં. મિડેં બોરો ખિલ્યા, નેં
પોયતાં એડા ગાલિયેંએં લગા ક ઇ સંબંધ ભની વ્યા. મોબાઈલ નિમરજી લેતી-
ડેતી થિઈ, હિકડેં-બેજે ઘરેં અચે-વિએજો આમંત્રણ ડેવાણું. જરૂર અચીજા..જરૂર
અચીજા...એડો જોર થ્યો. મિડેં ખિલીકુડી ઘરેં પુગા.

એકાંત મિલંધે જ અજય હિકડો ડીં ઇલાકે પુછેં ‘ઇલા તું ખાસા સમાચાર
કડેં સુણાઈનીયેં? ઇલા લજ્જમણીજે છોડવારેજી સરમાંધે ચે; કો...તકડ આય, નેં
મથો નીચેં ઢારે ઉભી રિઈ.□

બાબુભાઈ શંકરભાઈ ગોર

જન્મ તા-૨૮-૧૦-૧૯૪૨. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-નોન મેટ્રીક.
*સરનામું-૬૫-ભાનુશાલી નગર, 'કર્મભૂમિ' એપાર્ટમેન્ટ સામે, ભુજ-
મુન્દ્રા રોડ, ભુજ-૬૨૭-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-(૦૨૮૩૨)
૨૩૧૮૬૧/૯૪૨૭૪ ૦૭૪૩૨. *સેવા-મહારાવશ્રી વિજયરાજજી
સાર્વજનિક પુસ્તકાલય-ભુજ ખાતે ગ્રંથપાલ તરીકે ૨૫ વર્ષ. *પૂ.
નરેશમુનિ 'આનંદ' પારાં વ્યસન મુક્તિ અભિયાનસેં સલાહ લૂંધે તત્કાલિન

ગુજરાત રાજ્ય વિધાનસભાજી અધ્યક્ષ પારાં સન્માન પત્ર નેં મેમોન્ટો, *શ્રી મહાલક્ષ્મી ધામ-
ભુજ પારાં 'ગુરૂ ગરિમા' એવોર્ડ. *શ્રી સંસ્કાર ભારતી-ભુજ પારાં 'ગુરૂ વંદના' એવોર્ડ.
*સ્ટુડન્ટ જનરલ નર્સીંગ 'સ્નેહ સ્પર્શ' અંકમેં વખતો વખત સાલિત્ય ડિને ભઘલ સન્માન નેં
પ્રમાણ પત્ર. *શ્રી 'ઈન્દીરા ક્લબ' ભુજ પારાં સન્માન. *કચ્છી સાલિત્ય કલા સંઘ' પારાં
પ્રમાણપત્ર. *કચ્છમિત્ર 'ધિલજ્યું ગ્રાલિયું' રજત જયંતિ પારાં સન્માન નેં અભિવાદન.
*અભિયાન, મંગલ મંદિર, (અમદાવાદ) 'કચ્છ રચના', 'સ્ત્રી' સામાયિકે પારાં સન્માન.
* 'સિનીયર સીટિઝન કાઉન્સિલ'-ભુજ પારાં સાલિત્ય સર્જન ભઘલ વિશિષ્ટ સન્માન.
*કચ્છમિત્ર મેં 'સ્વીકાર સમાલોચના' કટાર લેખક તરીકે સેવા કાર્યરત. *આકાશવાણી-ભુજ
જા માન્ય કવિ. *સ્વ.શ્રી રામસિંહજી રાઠોડ સ્થાપિત 'કચ્છ સાંસ્કૃતિક ફાઉન્ડેશન' જે મંત્રી
પદે સેવા કાર્યરત. *સ્વ.શ્રી રામસિંહજી રાઠોડ સ્મૃતિ ગ્રંથ મેં સહ સંપાદક તરીકે સેવા.
*કચ્છી સાલિત્ય અકાદમી (ગાંધી નગર)જા સેમિનાર સંયોજક. *'અખરેંજો ઉજારો' (વાર્તા
સંગ્રહ). 'અક્ષર યાત્રા (ગુજરાતી) વાર્તા સંગ્રહ. *વિજયરાજજી પુસ્તકાલય પારાં રાજ્યકક્ષાજી
મંત્રીશ્રી વાસણભાઈ આલિરજે હથેં સન્માન. *સાલિત્ય નેં સાંસ્કૃતિક પારિતોષિકમેં નિર્ણાયક
તરીકે સેવા. *સાલિત્ય સંશોધન ક્ષેત્રે ગૌરવશાળી પ્રદાન ભઘલ ગુજરાતજે વિવેચકે ગિનેલી
નોંધ. *કચ્છ યુનિવર્સિટી સ્થાપિત-'કચ્છી ચેર' જા પ્રથમ ડાયરેક્ટર-વરે-૨૦૧૦.

પ્રાયશ્ચિત

દ્રાઈવર પંકજજી મગજ છિટકી પ્યો, ઈન ખારમેં નેં ખારમેં લિવર ધબાયું,
બસ વધારે ગતિમેં પિઈ. તાં તાં ખડ અર્ચીધે બસ એડી ઉછડફ ક, બસજે કેરિયર
મથે પેલ ખારકેંજ્યું ગૂંણીયું ઠકા પટતેં પિઈયું. કંડકટર બસ ઉભીયારેલા ઘંટી
વજાવેં. દ્રાઈવર રડ વિજંધે ચેં, લિકડો તાં ખારકું ખણેજી લાંચ ગિડે, નેં વરી બસકે
વાટજે વિચમેં ઉભીયારે.

જેં છડીયેંજ્યું ગૂંણીયું હુઈયું ઈ કંડકટર ભેરા નીચેં ઉતયા. નેં કીં પ

ગાલબોલ વિગર ગૂંણું કેરિયર મથે ચડાય ડિનો.

બસ ડીપેમેં પુજી વિઈ.

છિટકલ દ્રાઈવર સ્ટેશન ઈન્ચાર્જ સાહેબકે ચેં, હિન કંડકટર ભેરો મૂકે
લાઈનમેં નં હવાયજી વિનંતી કરીયાંતો.

કંડકટર ચુપ થિઈ સુયં પે.

ઈન કીં પ ખોટો નં કેં વેં. ઈ મનોમન ભગવાનજો સ્મરણ કંધો ઉભો હો.
દ્રાઈવરકે શંકા હુઈ ક; છડિયેં વટા ખારકું મુક્ત ગિનીને ગૂંણું ખયં આયં.

દ્રાઈવર ઘરેં પુણો ત ઈનજી ઘરવારી ગાલ કેં; આઈ અકિ દિપિન ડિનેલા
આવઈ હુઈસેં તેર નિંઢી (ધી) ખારકું ડિસી વાંધો કેં; ઈતરે ઈનલા ખારકું ગિની
થોડીયું ક ખારકું કંડકટર કે પ ડિનીયું.

દ્રાઈવરજો અહમ્ તેં ઘા થ્યો વે તીં ઈ કુસમુસી ર્યો.

થોડેં ડીયેં પોય દ્રાઈવર જિજો કમાયજી લાલચમેં ડેપો અધિકારી તીં
ખાતેમેં જાણ કરે વિગર મસ્કત હલ્યો વ્યો. ને ઈ કંધે હિકડો વરે પ નિકરી વ્યો.
મસ્કતજી કંપનીસેં દ્રાઈવરકે જુકો શરતેંજો પાલન ક્યો ખપે ઉની શરતેંજો ઉલંધન
કંધે ઉતાનું ઈનકે રજા ડિનેમેં આવઈ.

હાંણો દ્રાઈવરજી મુછેલી જિજી વધી વિઈ. ખાધેજા પ વાંધા ખ્યા. કુટુંમ
પ ભારી હેરાન હેરાન થિઈ વ્યો. ઘણો ઘોડધક કેં પ કિતે કમધંધો મિલી સગ્યો નં.
વેરા વેર ઈનજી ચિંધા વધંધી વિઈ.

ઘરવારી ઈનકે ચેં;

સુણોતા!, પાં વટા જિકીં પાપ થ્યો વે સે, પ ઈનજો પ્રાયશ્ચિત કરીયું ત ભગવાનજી
દયા થીએ. તેની એં કન્ડકટરસેં જુકો વર્તન ક્યોં તેંજી પ માફી મગી ગિનો.

ઘરવારીજી હી ગાલ ઈનકે સીંભાણી, મનમેં કિઈક વિચાર આયા, કધાચ કંડકટર

વેરજો ભઘલો ગિને ત? છતાં પ જ તીં કરે, લિકડો ડીં કંડકટર જે ઘરેં પુજી વ્યો.

દ્રાઈવરકે પિંઢજે ઘરેં અચીંધે ડિસી કંડકટર રાજી રાજી થિઈ વ્યો, ઘરવારેં કે પ અજાવ રાજીપો થ્યો. ઘણે ગાલિયું થિઈયું. મિડે ભેરા થિઈ ચાપ-પાણી પીધોં.

લિત હેડો લાગણીવારો વર્તન ડિસી દ્રાઈવરજી અખિયેં મ્યાં રૂંગા સિરી ખ્યા, ઈન ચેં, યાર મૂંકે માફ કરે ડે. આઉં તોજી માફી મહેલા આયો ઝૈયાં. ઉન ડીં આઉં તોસેં જુકો ક્યોં તેંજી સજા મૂંકે મિલી વિઈ, મૂંકે માફ કર યાર

દ્રાઈવરજી બોય લથ પિંઢજે લથમેં ગિનંધે કંડકટર ચેં; અરે ભા કેડી ગાલ કરીયેં તો. આઉં તાં લમેશાં આંકે પૂજ્ય મજ્યો આય. આઉં એડો કહેં વિચાર્યોં પ નાંય. મૂંકે જિરા પ માઠો નાંય લગો ઈ ગાલ આંજે મનમિંજા કઢી વિજજા.

મૂંજો ખાસો કમ નેં ખાસો વર્તન ડિસી બઢતી મિલઈ આય. આઉં કંડકટર નિઈયાં, સવારે જ આઉં ખાતેમેં દરખાસ્ત કરીંધોસેં જ તોકે ઝપાટે નોંકરીતેં પાછો ગિની ગિનેં.

દ્રાઈવરજી અખિયેંમેં ફિરી રેચ પ્રસરી આયો, કંડકટર બખ વિજી ગિડેં, પોય તાં ઘણે ગાલિયું થિઈયું. નેં દ્રાઈવર રજા ગિડેં.

થોડે ડીયેં પોય દ્રાઈવર કે નોંકરીજી નિમણૂંકજો લેખીત ઑડર આયો. કુટંમ રાજી રાજી થિઈ વ્યો.

દ્રાઈવરજી છોકરી ખૂણેમેં વિઈ ‘હાં પસ્તાવો વિપુલ ઝરણુ-સ્વર્ગથી ઉતર્યું છે, પાપી તેમાં ફૂંકી દિઈને, પૂણ્યાણી બને છે’. વહેસારા ગાઈ પકો કેં તે. □

સરોજચંદ્ર ગૌરીશંકર ગૌર ‘સરોજ’

જન્મ-૧૪-૧૨-૧૯૪૨. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.Sc., B.Ed. *સેવા-માધ્યમિક શિક્ષક, હાલ-નિવૃત્ત. *સરનામું : એ-૧૫, ઓધવ એવન્યુ-૧, પ્રમુખસ્વામી નગર. *શોખ-સાહિત્ય વાંચન/સર્જન/લેખન, ચિત્ર, સંગીત (શ્રવણ) આકાશવાણી ભુજતા વિજ્ઞાન વિષયક વાર્તાલાપ પ્રસારણ. આકાશવાણી માન્ય કવિ. ‘ધિલજ્યું ગાલિયું’, ‘કુંજલજી કુણકાર’, ‘ચીંગાર’ મેં પ્રકાશિત વાર્તા/લેખ/કવિતા. ‘સાંધ્યદીપ’, કચ્છી

સાહિત્ય મંડળ-ભુજ’ જા સભ્ય.

આખરી ખ્વાઈશ

ઈશુ નેં ઈભુજી ધોસ્તી નિંઢપણનું જા હુઈ, બોય કચ્છજે લિકડે સેરમેં રોંધા વા, બોઈજ્યું સેરીયું અલગ અલગ હુઈયું પણ ઈભુજે ઘરજો પુઠલો ધરવાજો ઈશુજે ઘર કુરા નેં ધરવાજે કે સામેં પોંધો હો, ઈની બોઈ ઘરજે વિચમેં વડો ચોક વો, નેં ચોકજે વિચમેં લિકડો નિમજો ઝાડ વો, નેં તેંજે ફિરંધે ખાસો કરે ભનાયેલ સિરમીટજો ઓટો હો, ઈશુ નેં ઈભુજી ^૧માઉ નેં બિઈયું ફરિયેજ્યું બાઈયું સાંજ ટાંણો નિવરિયું થીયેં તેર લિતે મેડાવો કરીયેં. નેં શેરીજે બેં છોકરેં ભેરા ઈશુ નેં ઈભુ પણ રમે. બોઈ કુટંમ વિચ સારા સંબંધ, નિશાળ મેં પ ભેરા જ દાખલ થ્યા નેં હાઈસ્કૂલમેં મેટ્રીક પાસ કર્યો તેસુંધી ભેરા નેં ભેરા જ વા. નેં અગિયા ભણેલા વડે સેરજી કોલેજમેં પ ભેરા નેં ભેરા જ વ્યા.

ઈન સમોતે ભારતજી આઝાદીજી લડાઈ પરાકાષ્ટા તેં પુજી વિઈ હુઈ, છેવટે પનરો ઓગસ્ટ ઉનઈ સો સણતાલી(૧૫/૦૮/૧૯૪૭)મેં ભારત આઝાદ થ્યો પણ! દેશજા ભાગલા પિઈ વ્યા. દેશજે ત્રે ટુકરેં મ્યાનું મુસ્લિમ બહુમતીવારા ભાગ પૂર્વ પાકિસ્તાન નેં પશ્ચિમ પાકિસ્તાન ભન્યા. જડે ભાકીજો હિંદુ બહુમતીવારો ભાગ હિન્દુસ્તાન ભન્યો. પ્રદેશ ભેરા પ્રજાજા પણ ભાગલા પિઈ વ્યા. દેશજે ત્રે ટુકરેં મ્યાનું લઘુમતી પ્રજા બહુમતી હુઈ ઉન કુરા વિએલા હિજરત કે, પ્રજામેં ગેર

સમજણ ને આંધાધૂંધી ફેલાજી વિઈ. ઈનમેં જાન-માલજી નં પૂરજે એડી નુકશાની પણ થિઈ.

ઈભુજો પરિવાર પણ બેં મુસ્લિમ પરિવારેં ભેરો પાકિસ્તાન વિએલા તૈયાર થ્યો. ઈભુ કે વતન કચ્છ નેં ઈશુ જેડે ભાઈબંધ કે છડે નેં પાકિસ્તાન વિઆણું નં હો. પણાકોય પ ઈનજી ગાલ સુયં નં, નેં વિએ ટાંણે બોય ભાઈબંધ સોં ખયોં ક; પાંજી હિન ભાઈબંધીમેં ધરમ, નાત-જાત નેં દેશ-કાડ કડે આડો નેં અચે. બખ વિજી મિલ્યા, નેં ઢિઢકાર રુનાં, નેં હિકડેં બેં કે કાગર પતર લિખેજો વાયધો કરે માન માન છૂટા થ્યા.

વેંધે વેંધે ઈભુજો અધા પિંઢજે ઘર-મકાનજી સાર-સંભાર રખેજી જભાભધારી ઈશુજે અધા કે સોંપેં, જ કડેંક પાછો અચાજે ત કમ અચે.

હરેં હરેં ભારત નેં પાકિસ્તાનમેં બોઈં કુરા વાતાવરણ શાંત થ્યો. પ્રજા પણ સ્થિર થઈ. પણ વતન છડેજો દુખતાં ભુલાંધો ભુલાજે, નેં ખાસો વખત પ લગી વિએ. બોઈં ભાઈબંધ જે વિચમેં કાગર વેવાર ચાલુ હો, નેં કડેંક ફોનસેં પ ગાલ થિઈ વિઠે.

હિતે ઈશુ કોલેજ પાસ કરે સિરકારી નોકરીમેં લગો, ત ઉત ઈભુ પણ કોલેજ પાસ કરે બાપાજે ધંધેમેં લગી વ્યો. ઉમરલાયક થીંધે બોય ભાઈબંધ પોણીનેં સંસારમેં પિઈ વ્યા. સમય વેંધે બોઈંજા માઈતર પણ ગુજરી વ્યા. નેં હરેંહરેં બોઈં વિચ કાગર વેવાર તીં ફોન વેવાર પણ ભંધ થિઈ વ્યો. ઈશુજી નોકરી પૂરી થિઈ વિઈ હુઈ, નેં ઈ હાંણે સાવ નિવૃત્ત થિઈ વ્યો, પણ ઉતે કરાંચીમેં ઈભુજો ધંધો અચા ચાલુ હો.

ઘણેં વખત પોઆ, હિકડો ડીં ઈશુકે ઈભુજો ફોન આયો, ‘ઈશુ...ઈશુ...’ ચોંધે ઈભુ રૂઈ વ્યો. હિતરો તાં ઈ મડસડ કુછી સગ્યો ક, ‘હિકડે આંતકી હુમલેમેં મુંજો સજો કુટુંમ અચી વ્યો’, કોય નં ભચ્યો, કરાંચીજે હિકડ મોલમેં મિડે ખરીધી કેલા વ્યા વા નેં આંતકી હુમલેમેં ઘણે માડૂ મરી વ્યા, તેં ભેરો ઈનજો કુટુંમ પ અચી

વ્યો. પિંઢ ધુકાનતેં હો ઈતરે ભચ્યો, ઈશુકે પ બોરો જ ડુખ લગો, ઈશુ ઈભુકે શાંત રખેજી કોશિશ કે, નેં હાણો હિન્દુસ્તાન અચી કચ્છમેં અચેજી સલા હિનેં, ઈનકે પ થ્યો ક હાણો હિતે આઉં હેકલો રિઈનેં કુરો કરીયાં? નેં હું પ વતનમેં અચાણું આય, નેં પાકિસ્તાન કુરા સિરો પ નાંય કેણું. હી મૂજી આખરી ખ્વાઈશ આય. હિતાનું ભારતજી નાગરિકતા મિલે એડી કોશિશ કરીયાંતો. ઘંધો-ધાપો સમેટેમેં નેં વિસા કઢાયમેં ટેમતાં લગંધો, પ! જેર થીંધો તેર તોંકે ફોનસેં જાણ કરીયાંતો, નેં બિઈયું પ ઘણે ગાલીયું થિઈયું.

ઈન ગાલ કે ખાસો એડો સમો નિકરી વ્યો. નેં હિકડો ડીં ઈભુજો ફોન આયો ક, ઈ મેંણે પોય કરાંચીનું મુંભઈ વેમાનમેં નેં મુંભઈનું ગાંધીધામ ટ્રેનમેં થિઈ કચ્છ અચાંતો, ઈન સમય નેં તારીખજી નોંધ કરાય, હાંણેતાં ઈભુ અચેવારો આય ઈ સમજી ઈશુ ઈનજે મકાન કે રીનોવેશન કરાઈ નેં સગવડવારો ભનાય છડે.

ઈભુજે અચેજો ડીં પુજી આયો, ઈશુ ઈભુ લા સ્વાગતજી તૈયારી પ કરે રખેં વે. નેં કાર ખણીનેં ગાંધીધામ પુજી વ્યો. ગાડી નિમર, બોગી નેં સીટ નિમર તીં બોઈ ભાઈબંધેજી હેવરજી ફોટા હિકડે બેં વટ હોઆ. ઈતરે ઓરખંધે વાર નેં લગી. નેં છુટા થે પુઠિયા અજ પેલીયાર મિલેવારા વા. જેડી ટ્રેન પ્લેટફાર્મતેં અચી પુગી નેં ઈશુ તેરઈ ડબે વટ પુજી આયો, ડબેજી બારી મ્યાનું ઈન ઈભુકે ડિસી પ ગિડે, નેં નિસાઈ રડ કે, ઈ...ભુ...તકડ મં કજ આઉં ડબેમેં અચાંતો, ગડધી ઓછી થીંધે ઈ ડબેમેં ચડી વ્યો. બોય ભાઈબંધ બખ વિજી મિલ્યા. નેં બિનીજ્યું અખિયું ભરજી આવઈયું, ઈભુજો સામાન ઈશુ કારમેં ગોઠવેં, ઈભુકે મૂરમેં વ્યારે ગાડી ઘર કુરા ઘોડાય છડે.

ઈશુજે ઘરમેં ઈભુજો ભવ્ય સ્વાગત થ્યો, કો જ ઈભુ હેકલો થિઈ ર્યો હો તેંજો મિણીકિ એશાસ હો, પરવારેનેં બોય ભાઈબંધ ભેરા વિઈ નેં ખાધો. નેં ઈશુ ઈભુકે ઈનજે જુનેં ઘર કુરા કોઠે વ્યો, નેં બોય રાજીયાણા થ્યા, લગભગ અધસદી પેલાજી સંભારણા વરી તાજ થ્યા. ઈભુ ચેં ભા...હાણેં મૂકે હી ગામ છડેનેં કિડાં

નાયં વિઝણું, વતનજી મિટીમેં ધક્કન થીણું આય, અદ્દા મૂંજી ખ્વાઈશ પૂરી કરે.

આરામ કરે સાંજજો વરી બોય ભાઈબંધ ફિરેલા નિકર્યા. ઈભુ પિંઢજે જુનેં ગામ કે ન્યારે રાજયાણું થિઈ વ્યો, નઈયું વાટું-સિડકું, નાં નાં છોબંધ મકાન, સુધરેલ્યું ભાજરું, તીં સેર બારજા નાં બાગ-બગીચા, તરા ન્યારીનેં ઈભુ બોરો જ રાજી થ્યો, નેં રાતજો પ બોય ભાઈબંધ ભેરા વિઈનેં ખાધાં. નેં બોઈ વિચ ધિલભર ર્યાણું થિઈયું. બે ડીં લિકડે કાર્યક્રમમેં ભેરો વિઝેજી સભન કરે ઈશુ લ્યાનું છુટો થિઈ પિંઢજે ઘરેં વ્યો.

બે ડીં ઈશુ વાટ ન્યારીંધો હો ક, ઈશુ અચીંધો.

પ હી કુરો? હી કેડી ઘડઘડાટી થીએતી?

-નેં ઘરતી હડે વારેજી કીં ઉછડેતી? હી ધૂડેજા ઘોંટા આકાશમેં ક્યાનું? ચોફેરનું રાડેરાડ?

કુરો ઘરતીકંપ!?

ઈન મિણીકિ ઘર મિંજા હેયા હેયા મેધાનમેં અચી વિઝેજ્યું રડીયું કેં; નેં ઈભુજે ઘર કુરા ઘોડ્યો પણ! હી કુરો? ઈભુજો ઘરતાં મલબેજો ઢિગ થિઈ પ્યો હો. ઈશુ વટા રાડ નિકરી વિઈ...ઈભુ..ઈભુ..'

પણ! સુણેલા ક, જભાભ ડિનેલા ઈભુ કિડાં હો!

નેં ઈભુજી આખરી ખ્વાલીશ હીં પૂરી થીંધી એડી ખબર નં હુઈ.

પ! હી ડીં હો છવીસમી જાન્યુઆરી બ હાજર લિકડો. □

નારાયણ જોશી 'કારાયલ'

જન્મ : ૩૦-૦૧-૧૯૪૩. *સરનામું- 'ગંગા' મણિનગર-૩. નખત્રાણા-૩૭૦ ૬૧૫. ગાલબોલ-૯૯૭૯૩ ૨૬૩૧૮. *પ્રકાશન- 'ધિલજ્યું ગાલ્યું'-(કચ્છીમાં મિણીયાં અવલ્ વાર્તા સંગ્રહ)-૧૯૮૮. (૨) 'વતનજ્યું ગાલિયું'-૧૯૮૮. (૩) 'કચ્છી પાઠાવલિ'-૧,-૫૦૦૦૦-પ્રતેનું મથે.(૪) કચ્છી પાઠાવલિ-૨, ૨૦૦૦૦ પ્રતેનું મથે. *ગાંધી વચન અમરત-(ભાષાન્તર)-૨૦૧૪. *સ્થાપક : 'કચ્છી સાહિત્ય ક્લાસંઘ', ને 'કચ્છી જાણ સુજાણ' પરીક્ષા-૧૯૯૯. *શ્રેષ્ઠ શિક્ષક રાજ્ય પારિતોષિક-૧૯૮૯. *શ્રેષ્ઠ શિક્ષક રાષ્ટ્રીય પારિતોષિક-૧૯૯૧. *આકાશવાણી ભુજ, સલાહકાર સભ્ય, ૧૯૯૫-૯૭. *આકાશવાણી અમદાવાદ, સલાહકાર સભ્ય-૧૯૯૫-૨૦૦૦. *'અચો સિખોં કચ્છી' આકાશવાણી ભુજ જે કાર્યક્રમલા અવલ ૧૦ પાઠેજો સર્જન-સંચાલન-૨૦૧૩. *પુરસ્કાર- *ભારતીય સંસ્કૃતિ ફાઉન્ડેશન-ભુજ ગોલ્ડ મેડલ-૨૦૦૨. *શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા પુરસ્કાર-૨૦૦૫. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી-ગાંધીનગર, ગૌરવ પુરસ્કાર-૨૦૦૯. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી-ગાંધીનગર. માર્ગદર્શક મંડળજા સભ્ય-૨૦૧૮ નું. * તમામ પ્રકાશનેકે શ્રેષ્ઠ પુસ્તકજો પુરસ્કાર પ્રાપ્ત.

અણુંસરો આતમ

તતલ ધરાતેં પગ રખણ ડુખ્યો હુવો, જીવ માતર તાભાન થિઈ છાઈંજે આસરે છાવરીનેં પ્યા હુવા, હરેં હરેં ડીં જિરાક વાઉં વેંધે કામાયજી મનઠાર ૧ સુરક આવઈ, તેં ભરો જ ચોફેર ચેતનજો સંચલા થીંણ લગો.

ચાય ઢુક પી નેં ગાભુભા ગંધી કુલેતેં ક્યોં, લઠ ખણધરેક નેં થ્યા ડખણા રવાના. હું તાં પિંઢેકે પ ખબર નું હુઈ ક કિડાં વિચાતો, નું કુલા વિચાતો!

આધાપેંજો મારલ મન ઈનીંકિ કિડાં કિત જંપણ ડિનેં તે? પગ ગોઠનું બાર, વડે રોડજે મૂરોમૂર આવલ આઈ ભિટ જે થાનક તેં કોઠી વ્યા!

થાનતેં મથો નમાય, બારલે ભરાં આવલ નિમજે ઓટેતેં અચી વિઠા. નયં નયં વડેં ઉઘોગેંજી આવ પુઠિયા હેવર હેવર જ ઠયલ વડી રૂપારી સિડક તા અચવિઅ કંઘલ ગાડીએંજી ૨ હેડ તા ઈનીંજી મીટ ફિરી વરઈ, નેં પોય થોડેક છેટે આવલ ફેકટરીજે ભૂંગેરે મિંજા ધધકધલ ધૂએંતેં ઠેરઈ, નેં મનોમન ઈનીંજે હીયેં તેં કારાઈ ફિરી વરઈ.

‘પાસી....! ‘ભો....પાસી....’

ઈનીજ નજર સામે પે ડાડેજ પાસીજ ખેડ ને જાવજલાલીજ ચુટા ચિતર તરવરણ લગા. હાંણે કામાય વા અતાલો થિઈ ઘુમરીયું ડીણ લગો હો, હયા તાં જેઠજા પાછલા ડીં હુવા, પ ‘જેઠી મીં નેં પુણેઠીજો પુતર’ કે જે ઘરેં! ઈ મનોમન હિરખ્યા.

રૂપારે ^૧મધીલ ^૨મોડસેં ઓપંધલ વર-લાડે, વિજજે સબાકેં સબાકેં ઉજારો કરે ધરાજો રૂપ ન્યારે તેકે માલામાલ કરણ ગજ ગજનેં કોલ ડિનેં તે! વાલીડે કે ડિસી ^૩અતાલી થેલ ધરા ફેરી ફેરીનેં હિરસઈ તે.

**‘વસ વલા વસ મેવલા, રીસ છડેનેં વસ,
જગમેં તોજો જથ, કાયમ રોંધો કીં ભલા (લો. સાહિત્ય)**

વાલીડેજા વસણજા વેસ ડિસી નિમજે ઓટેતેં વિઠલ આણસરે ગાભૂભા મિંજા જાણે મનોમન ધરાજો પુતર આરસ મોડીનેં ઉભો થ્યો, પોખજા સિતરનેં બિજ બારા સિરાંય, હંજ પખી જેડે રૂપારેં ઢગેં કે ખાણ ડિઈ રાણે કે રીજાયલા થેં;

**‘વસ વસ વલા મેવલા, અમિયલ ઓડો અચ,
રાણા! તોજ રીસજ્યું, થીએં ગાલીયું ગચ’.**

**વસ વસ વલા મેવલા! ધરતીજા ધણી,
મહિપત મુગટ મણી તો જેડો તૂં લેકલો’ (લોકસાહિત્ય)**

‘પાસી.....!’, વીચારેં મિંજા જાણલ ગાભૂભા નીસાકો વિધોં, ઈનીજ નજર ધૂંએંસેં ધધકંધલ ભૂંગરે તેં ખુચી રિઈ હુઈ.

હાણેં અભ સજો જાણે લેઠ ઉતરી આયો હો, વિછોડા સઈ-સઈ તાભાન થેલ કારાયલ મોર વડેં સામૂં ન્યારે નેં આખાડા કેંણ લગા.

**‘મોરલીયેજા મોરલી, મિઠડા કરે મવાર,
સયા આસક સેણજા, તાડા કરીં તવાર.**

૧-લાલ ઝાંયવાળી ખાસ પ્રકારની પાઘડી. ૨.લગ્ન સમયે વર-કન્યાને પહેરાવાતું ખાસ પ્રકારનું આભૂષણ. ૩-ઉત્સુક.

કરીયે ત્યું કુણકારી, કોયલડીયું પણ કોડસે'. (લોકસાહિત્ય)

મથે અસલ કચ્છી પાઘ, ધોરી સનીં મુછ, કક-ભૂતાનેવારો અછો ખમીસ નેં તેંતે ભજરિયાં કોટ, સૂરવાલ નેં કસી બઘલ ભેઠ, કુલેંતેં સોનેરી કોરવારી ડેસી સાલ, કરે ^૧કુરમજ બૂટજો પેરવેસ કાયમ પેરીંધલ ગાભૂભા જીયણજી સત ડાયકા વટાય ચુકા હુવા. પેઢીયા પેઢીજી ખેડૂ, ઘરજો વડો ગિરાસ નેં ખેડૂજી મરમી! પાસી કે સારીંધલ ગાભૂભા હાંણેં ડખણૂં ન્યારેજો જ ટાયોં, અખિયું પૂરે નેં ધિલકે થાધારણજી ક્યોં ત, સમૂરો સુતા સૂર જાગી પ્યા. 'પોખ્યા મથા ઉગેં' તેડી પિંજી એકર પાસી, રખાપી ખાપી વારેંજી જારી-વિજારી, ધલાલેંજી આંટાકેરા, લાલચૂં નેં અછાવાના, સમજોં ત ધમકી નેં નિકાં સમજાવટ! પ ગાભુભા કેકેય ધાધ નતે ડિનોં. જિમીનેંલા કાવાધાવા કંધલ ધલાલ નેં ખાપી વારેંજી લથ હેઠા પોંધે નેઠ ફેકટરી ઠાયલા અતાલો માલક પિંઢ ગાભૂભાજે પુતર મનુભાકે જારી વિજી ગિડેં તડેંતા લથ જ થિઈ વિઈ!

લિકડે ડીં જી ગાલ, સવારો-સવારો ફેકટરીજો માલક નેં મનુભા બેઠકતેં પુગા નેં ગિનંધલ ગાભુભા વટે ગાલ રખેં! નેં મનુભા તેકે ડોગો ઘુણાયં હામી ભયોં. લિકડો નેં લિકડો પિંઢ જેડો પુતર હામી ભરીંધો વે તિત પે કુછે ત કુછે પ કુરો ભલા? રાંક નજરેં બાપુ માઠમૂઠ જ ર્યા.

ગાભુભા સાહેભ કુછો, આંજો મોં વેરી, લિખમીજી ટિકો ડીંણ આયા ઐ, લિકડે એકરજી લખ રૂપિયા ફેકટરી ડીંધી. લાલચૂ નજરેં ગાભુભા જે મોં કે ન્યારેનેં ગાલ મંઢી નેં ક્યાસ કઢણ લગો, ગાભુભા હ્યા માઠામૂઠ હુવા.

'બ લખ!', મૂર સાઉકારજી મુરક ન્યારે મેનેજર બોલી ડિનેં, મેનેજરજી બોલી સુણીં ગડમથલમેં છણી પેલ ગાભુભા કે ડેસત્રો ડખણા થિઈ પ્યા, જાણો મા જી બોલી બોલાંધી વે, તેડો ડખીયો લગો!

'ત્રે લખ....!', હઈયો? હાંણેંતાં લથ થીએતી, ગાભુભા સાહેભ....., મેનેજર જે બોલેલ રૂપિયેજો ઢિગ ડિસી ગાભુભા મનોમન રતાપીરા થીયંણ લગા હુઆ, ઈનીંજી મોંજી ભાવ જે કિવી હલ્યાતે..!

'ચાર લખ....!', હઈયો હાંણેંતાં નેવેં મથેજી પાણી મોભઈયેં ચડેંતા બાપુ....!

૧. પકાવેલા ચામડાની. ૨-ખપત. ૩-અવઢવ, મુંઝવણ. ૪-અસહ્ય પીડા છતી થવી.

કાયમી ડુકારને કરવરે વરે વારે હિન મુલકજી ઘરા ઉપજે કુરો? રકમજો વ્યાજ તાં સાચો!, માલામાલ થિઈ વેંધા સાયભ, હીતાં ડેસ વિડેસેં પધરી વડી ફેકટરી આય, ઈતરે હિઈ સગે ભાકીં તાં ઐં મિડે બુજેતા! ઘરમિંજા, જિમીન નાયં વિકણંણી તેડા ખબર આયા, વડી મા પિંઢ લવીચલીને બેઠકતેં પુણા નેં ઓં, ગાભુ જિમીન મા જે ધાવણ જેડે ઘાઈસેં ઉછરીનેં પાં વડા થ્યા ઐયું, પાસી પાંજે પુરખેજી ઉમાણ આય, ઘરતી મા કે છે મં ડીજ ભલા બાવા!

હાંણે રાત નખતરેં ફિટી વેંધી, તેડો લગંધે મેનેજર મનુભાકે સામું ન્યારે મોં ફિટાયં. ‘વડી બા, આંજા અડ ^૧સુટક ઐં, કુલા ચિંધા કર્યોતા, હલો આઉં આંકે ઘરમેં છડે અચાં!, ઈ ચોંધે ચોંધે મનુભા ઉભા થીયાણ વ્યાતે તેકે લથજે ^૨હોરેસેં વ્યારે માતજી ઘર ડીયાં રવાના થ્યા, પ! ગાભુભા કે ટકોર કર્યો.

‘ગાભુ...રૂપિયા લથજો મેલ આય, લિખમીનેં નાણેજે ફરક કે સમજ, રૂપિયા અજ ઐં નેં કાલ નેં, થાપ મં ખણજ ભલા! ગાલ લથ મિંજા વિજેતી તેડો હિસી મેનેજર ગાભુભાકે સામું ન્યારે પિંઢજ્યું પારાઈયું કેં, ‘હાણેં તાં છે અચી વ્યો, ગાભુભા સાહેભ! આંજો મન રાજી થીંધો વે ત હી ર્યા કંપનીજા મોભી ફેકટરીજા માલક તેકે આઉં સવા બ કરોડલા સમજાય સગાં તીં અઈયાં, નેં નિકાં ત આંજી મરજી...મૂંજો મઓ ત હી મોકો વિચાય જેડો નાયં ભલા..!’ મેનેજર છેલા ઉડાં વિધેં.

મનુભા કે કરોડપતી થીણું હો, ઈતરે ઈની બાપુકે આનાબાના હિઈ સમજાયજી કર્યો, થાધારે ભેરી કીંક ધૂધી-ધાંધલ નેં સમજાવટ કરે પે જે લથમેં સૂધી જલાય સાટાકરાર તેં સઈ કરાય ગિડોં. પેલો ગાભુભા કે નેં પોય સાટાકરાર કે ઓમકેલ નજરેં ન્યારે માલક નેં મેનેજર બોય મુરક્યા. પ ગાભુભા ત કરૂંણાં ઓરાંટજી વ્યા હુઆ.

વિચારેંમેં વિચાઈ વિચલ ગાભુભા કે નિમજે ઓટેતેં આવે ખાસો ટેમ થિઈ ચુકો હો, ઈતરે ઈ પાછા કરોરેમેં અચી મનકે મારીંધે વિચાર્યોં...! ‘હાણેં કો કારી કમ લગેતીં નાયં, પાંજા ચલણ ચુકી વઈ વટાય વિઈ, હાણેં તાં પાસી વોંણાં અણૂસરા ડી ગુધારણાં સે ભાયલ વ્યો કુરો!...

—નેં ઈનીજી નજર પાછી વિગી પાસીજે સીનેં તેં ખુતલ ધૂંવેં સેં ધધકધંલ ભૂંગરેં તેં વિગી ખુતી, નેં અભમેં ન્યાર્યોં ત વડર પ વિગર વસેં વીંખજી ર્યા વા. □

પ્રભુલાલ ટાટારીયા ‘ધુફારી’

જન્મ-૨૦-૧૨-૧૯૪૩.(જન્મ-મંડળ-કચ્છ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-
મેટ્રિક (૧૯૬૨). *સરનામું-૪૬-બી. ‘રાધા નિવાસ’, શિવકૃપા નગર,
ભુજ-માંડવી હાઈવે, હોન્ડા શો રૂમની પાછળ, ભુજ-કચ્છ-૩૭૦
૦૦૧. (પુના-‘જી’, ૧૧૦૧, મોન્ટ્રેટ ટ્રોપેઝ સોસાયટી, હારમોની
સોસાયટી સામે, વાકડ-પુણે-૪૧૧ ૦૫૭.) *ગ્રાલબોલ-૦૮૮૬૦૧
૩૨૧૩૨. *સેવા-૧૯૬૮-૨૦૦૫૬ તેં મે. *ખીમજી રામદાસ-મરકત

ઓમાન (સલ્તન ઓફ ઓમાન). *સભ્ય- *સાંધ્યદીપ, હાસ્ય કલબ, ગઝલ ગરિમા, ભુજ
સિનિયર સિટીઝન કલબ. કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ. શોખ-પેઈન્ટીંગ, ઝ્વાસ એનથ્રોપિન્ગ,
ફોટોગ્રાફી. એકર્ટીન્ગ, સાહિત્ય સર્જન. સર્જન-ગુજરાતી ત્રીં કચ્છીભાષામાં. પ્રકાશિત પુસ્તક
‘ઊર્મિનો સાગર’-૨૦૦૪. *ઈ-મેઈલ : dhufari@gmail.com. Blog :
dhufari.wordpress.com & kachchhi.wordpress.com

જનક કુરો જભાભ કે ?

મેંણંજો છેલો અઠવાડિયો હો. ઈતરે કમ ગય હો, તેંમેં અધૂરેમેં પૂરો
પિંઢજે કાકાઈ ભા જે વીયામેં વેલ મદદનિશ કપીલજો કમ પ ઈનકે કરેજો હો ઈન
કારણ જનક થકીનેં ગુડ થિઈ રૂયો હો. સાંજજો ચાર વર્ગે હોફિસજી ચાય પીધે
પોંઆ ઈનજી નજર સામલી ભિત મથે રખલ ઘડિયાલ મથે આંટા ફેરા કંધી રિઈ
ક, કરેં પંજ વજેં નેં આઉં ઘર ભેરો થિઈ વિઆ.

એડે જ હિકડ ડીં સિંજા ટાણેં જનક ઘરેં આયો તરેં ઈનજો પુતર પુનિત
સુતો હો. નેં સોફેતેં લમાં ટેંગા કરે હેમાંગી ઈનજી માનીતી ઈન્ગલીશ ચોપડી વાયેં
તે, સે ડિસી જનક મનોમન ચેં;

‘હિનકે આય કીં ચિંધા? કેડી મોજસેં ‘ફેમિના’ વાંચેતી.

ઝબ્રીફેશ સોફેવટ રખીનેં નેકટાઈ ઢીલી કંધે સોફેતેં ઈ ફસ કંધો વિઈ રૂયો.
પોય લમાં ટેંગા કરે મથો ઢારે અખિયું મૂંચે છરેં. ત પાણી ડીધે હેમાંગી ચેં;

‘તું હથ પગ ધૂઈ ગિન ત, પાણ મોલમેં વિગી અચોં, ..ચાય ભનાઈયાં નં...?’

‘હા...પ તોકે મોલ મિંજા ગિનણું કુરો આય..? અજ નેં વિગો ત નેં હલે?. મોં ફિટાય જનક પુછેં;

હેમાંગી કીં પ જભાભ વારે વિગર રસોડેમેં ચાય ભનાયલા હલઈ વિઈ.
જિરા વાર રિઈનેં ચાય નેં ખારી ભિરૂટ ખણી આવઈ પોય ચેં;

‘ખાસ ત ઘે નેં થોડક મસાલા ગિનાણા ઝેં, નેં વરંધે સાગપન ગિનાણા ઝેં, કો હર તું હોફિસતા અચેંતો તરે થકલ લગેંતો? કમ જિજ્ઞે આય હોફિસમેં?’

‘હા..ઊ કપીલ ઈનજે કાકાઈ ભા જે લગન મેં વ્યો આય. ઈતરે ઈનજે ભાગજો કમ પ મૂકે કરેજો વેતો. ચાય પીંધે પીંધે જનક ચેં.

‘ત તોજે બે મદદનિશજી માડણી કરે ગિન નં..’

‘હોફિસમેં હર ઈ જ રામાયણ હલેતી. માડૂ ઓછા ઝેં કોક બ ડીયેલા ત કોક અંઠે ડીયેલા રજામેં વ્યા ઝેં. મોં ફિટાઈંધો જનક ચેં.

‘તું હલેં ત આઉં મુંજ બાઈકતેં ભાઝાર હેકલી વિગી અચાં. તું જિરા પુનિતજી ન્યાર કજ. જ ઈ નિંધર મિંજા જાગે ત બોનીવિટા ભનાય ડીજ, પોય ઈ ચેં ત મેગી ભનાય ડીજ’. ઈ ચિઈ હેમાંગી ઠલા વાસણ ખણી રસોડેમેં વિઈ. પોય હિકડી કૂથરી નેં પૈસેંજો પાકીટ ખણી બાર આવઈ નેં ચેં;

‘આઉં વિગાતી, તું જિરા પુનિતજો...’

‘હા..હા..આઉં પુનિતજી ન્યાર કંધોસેં, તું તોજે વિગ. હેમાંગીજી ગાલ કપીંધે જનક ચેં, નેં પોય પુનિતજે પડખેમેં લમાયં ત થાકેડેસેં ઈનજી અખ ભેરી થિઈ વિઈ.

હેમાંગી ભાજાર મિંજા ઘરેં આવઈ ત પે-પુતર બોય સુતા વા. ઈ ડિસી હેમાંગી મુરકઈ, પોય હરેં કરે પુનિતકે ઉથીયારે બોનીવિટા પીરાય નેં સોસાયટીજે

ભગીચેમેં કોઠે વિઈ. કલાક વાર રિઈમેં પાછી આવઈ, ત જનક અગા સુતો હો. પુનિતકે રસોડેજે ઓટેતેં લેશન કરેલા વેરાયં નેં પિંઢ રસોઈ કમમેં પિઈ. રસોઈ થિઈ વિઈ નેં જનક કે ઉઘીયારેં.

‘જનક નોં વગા હલ જિમી િન..’

‘હે...! નોં વજ વ્યા?. ખબર જ નં પિઈ, ખાસો થ્યો તું થારી પિરસ આઈ નાયાણીમેં વિગી અચાં.’ થિઈ જનક ઉથ્યો.

ત્રોય ભેરા વિઈ વીઆર ક્યોં. પુનિત કાર્ટુનજી ચોપડી વાંચેં તે, હેમાંગી રસોડેજી સાફસૂદી કેં તે, નેં જનક ટી.વી જ ચેનલ ફિરાયંતે. રસોડેજે કમ પતાય હેમાંગી બારા આવઈ ત ચોપડી પુનિતજે ખોરેમેં પિઈ હુઈ, નેં ઈ સુમી ર્યો હો. ચોપડી પાસે રખી પુનિત કે પલંગ તેં સુમારેં, નેં પિંઢ લમાયં ત સુમી રિઈ. બ ચાર સમાચારેંજી ચેનલું ન્યારે જનક પિંઢજે રૂમમેં આયો ત હેમાંગી ઘોરારીંધી હુઈ.

જનક હેમાંગીજે પડખે સુતો, બિપોરજી નિંધર પોઆ ઈ જાગંધો જ પ્યો હો. હેમાંગી કે ન્યારે ઈન વિચારેં ક; ઈ હિકડો ડીં મૂંજી ઓફિસમેં વિગે ત ખબર પે ક, કિતરી મથાકુટ નેં કિતરે કમજે ભારણમેં ઐયાં. જ ઘરજે મિંધરમેં ઉભલ કાનુડો મૂકે પુછે ક, મડ મડ જનક તું મડે સે ડીયાં. ત ચાં જ, હિકડે ડીંલા મુંજી નેં હેમાંગીજી કાયાજી અઘલભઘલ કરે ડે. હિન વિચારતેં જનક કે પોય ખિલ પ આવઈ, નેં ઈ સુમી ર્યો.

બે ડીં જનકજી ઓચીંધી અખ ખુલી વિઈ. ત હેમાંગી ઈનજી કાયામેં હલઈ વિઈ નેં ઈ હેમાંગીજી કાયામેં જટપટ વિછાણ છડેં. બ્રુસ કરે રસોડેમેં અચી પિંઢ ચાય ભનાયં સે પીંધેં. નેં બ્રેડજી પીસ હેમાંગીલા પ રખેં. ચાય ઢકેનેં રખી ડિનેં, પોય બટાટા પૌવાં ભનાયં નેં ડબેમેં વિજીનેં પુનિતકે ઉઘીયારે ઈનકે બ્રસ કરાય વેંજરે નિશાળ હલાયં. બોર્નવીટા વારો દૂધ નેં સેકલ બ્રેડ મથે મુરબો લગાય નાસ્તો કરાયં, નાસ્તેજો ડબો નિશાળજે થેલેમેં વિજી પુનિતકે બાઈકસેં નિશાળ છડે આયો.

જનક ઘરેં અચી હેમાંગીકે ઉથીયારેં ત ઈ નાયણીમેં વિઈ, ઈન વિછાણ સરખો કે, હેમાંગીલા લુગડા, મોજા, રૂમાલ, ટાઈ પલંગતેં રખી થધી ચાય ઓવનમેં કોસી કે, નેં અડારીમેં ભટાટા પૌવાં જિમણજી ટેબલતેં રખેં. હેમાંગી સીરાણ કરે ગિરેં ત બ્રીફકેસ જલાયં, મિટી ડિઈ બાયણો તેં છડે આયો. પોય ઈ આંટા ફેરા કંધી મિનીકે ખીર ડિનેં નેં પારલ કુતેકે ભિસ્કીટ ડિનેં, કુતેજો વેજાર નેં હરડ્રાયરસેં ઈનજા વાર સુકાયં. પોય ખાસ ઈનલા રખલ બ્રસ ઈનજે લમેં વારેંતેં ફિરાયં ત કુતો નેં મિની ઈની પિંઢ પિંઢજી રખલ ગાધીતેં વિઈ રૂયા.

હં..હાણેં...વેજી ગિના ચિઈ જનક નાયણીમેં વ્યો નેં હરેં હરેં લુગડા ઉતારે. નેં અખિયું ભંધ કરે હેમાંગીજી કાયાતેં હથ ફેરણ લગો, ઈનજે હથ ફેરેસેં ઈનકે કોક અલગ જાતજો અનુભવ થ્યો તે, જેજી મોજ માણમેં ખ્યો હો. ત રૂમજી ઘડિયાલમેં નોં જા ટકોરા થ્યા, ત ઈનજી સમાધી ભંગ ચિઈ વિઈ.

અરે...! રસોઈ કરેજી તાં અજા ભાકીં આય. જટપટ ફૂવારે નીચેં નાઈ ગિરેં, નેં ટૂવાલ વીટિ બારા આયો, અડ ઉંગી લૂગડા પેરેં વારમેં ડંધીયો ફિરાયં, રસોડેમેં આયો. સાગ મોરે, વિઘાર કે, ફૂકરમેં ડાર ભાંતજા બરા રખી ફૂકર ચડાયં. માનીએલા અટો બધી માનીયું વટે ગિરેં, ફૂકર ઈરે તેસુધી મિડે મસાલા વિજી ગ્રાઈન્ડરસેં ચટણી વટે, ફૂકર ખોલે ડાર જડે નેં વિઘાર કે, વટે રખલ ચાર માનીયું સેકે હેમાંગી લા ટિપીન ભરેં ત તાં ઘંટી સુણાણીં ઈ ઘોંઘી ટિપીન ખાણી પુજાઈંધલ માડૂકે ડિનેલા વિઈ.

ફિજજે બાયણો તેં અજ કરેજે કમેંજી નોંધ કે, પેસેંજી પાકીટ કઢી બાર આયો, નેં એ. ટી. એમ મિંજા પેસા કઢી પોય લાઈટ નેં ટેલિફોનજો બીલ ચુકાયં. ભાજાર મિંજા ભિસ્કૂટજા પેકેટ ગિરેં નેં વરંધે કરિયાણોવારે કે લિસ્ટ ડિઈ સાંજજો ડિઈ વિજેજો ચેં, અજ નિશાળમેં માઈતરેં કે માસ્તરેંસેં મિલેજો હો. સે મિલી પુનિતકે ઘરેં કોઠે આયો. ફટાફટ વટેલીયું માનીયું સેકે પુનિત માની ખેણ વિઠો. પુનિતકે રસોડેજે ઓટેતેં લેશન કરેલા વેરાયં. ડીસું વોશરમેં વિધેં. મિશીન મિંજા

કઢલ લૂગડા સુકાયલા ડ્રાયરમેં વિધે. કાલ ધુવાણા વા ઈ લુગડા આઉં ધોબી કે ડિઈ અચાં, પુનિતકે ચિઈ ઈ ઘરબારા નિકર્યો. ત સામેનું મંદિરકે અચીંધી ડિસી ઈ બોરો રાજીયાણું થ્યો.

‘હાય..હેમાંગી..’ મંદિરા ચેં ત બાઈક ઉભી રખી મંદિરકે બખ વિજેજો મનસૂબો કે, ઈનકે થ્યો જ હેમાંગી ઈનકે બખ વિજે ત? ઈં વિચારેં પ ઈન બખ વિજેજો મઢે વારેં. નેં હિડાં-હુડાંજ્યું ગાલિયું કરે છૂટા પ્યા. ધોબી કે લુગડા ડિઈ જનક ધરવાજો ખોલે ઘરમેં આયો. ત પુનિત ચોપડી વાંચીંધિ વાંચીંધિ સુમી ર્યો હો. ઈનકે પલંગ તેં સુમારે પિંઢ જિરા લેટેજો વિચાર કેં ત જાઘ આયો જ અજ કમવારી નાંય અચેવારી. ઈતરે ઘરમેં બૂવાર-સૂવાર નેં પોતા કરેજો ભાકી હો. ઈન નાંયણીજો નડ ટિપકેતો ઈન ગાલ લા સોસાયટીજી ઓફિસમેં વિઝાણું ખપંધો, ટેલિફોનતેં કાં નેં મિલેં નેં ધાધ ડીયે. એડો પુપડાટ કંધો ચપલ પેરે ઓફિસમેં વ્યો.

પટેવારો ચેં; સેક્રેટરીજી બાઈક લિસકી વિઈ ઈતરે ઈ ત ઈસ્પટાલમેં આય, સે સુણીનેં ૧૫િલો ડાયો કરે જનક ઘરેં આયો, નેં જટપટ બોઆર નેં પોતા પતાયં, ભસ! હાણેં ઘણેં થ્યો. ચિઈ ઈન પલંગતેં લમાયં. અચા હિકડો જોંકો મડ આયો હુંધો. તાં ઘરજી ઘંટી વગી. જટ ઘોડીનેં ધરવાજો ખોલેં ત કરિયાણેવારો રાશન ખણી આયો હો. સે ઈન રસોડેજે ઓટેતેં રખાયં નેં માલ લેખે ન્યારે નેં પૈસા ડિઈ રવાનું કે, વરી જિરાવાર સુમેજો વિચાર કેંતે ત ફિરી ઘરજી ઘંટી વગી, ધરવાજો ખોલેં ત હેમાંગી ઓફિસતા અચી વિઈ હુઈ.

કેડી રિઈ ઓફિસજી કમગીરી, ઈં પુછેજી જનકકે ઉકોંઢ ચિઈ. પ હેમાંગી કહેં ઈનકે એડો પુછેં નાંયે, ભેરી ખારી બિસ્કૂટ ખણી અચી હેમાંગી કે ડિનેં.

‘કી ગાલ ચિઈ બોરો રાજીપો થ્યો આય...’ ચાય પીંધિ પીંધિ જનક પુછેં.

મું ત અજ નાણાવટી સાહેબકે ચોખો ચિઈ ડિનું ક, આઉં મુંજો કમ કંધોસેં, કપીલજો કમ આઉં કુલા કરીયાં? મૂકે મૂંજે કમજો પગાર મિલેતો ઈતરે કાં મૂકે મદદમેં માડૂ ડ્યો, કાં મુંજી ડો ડીયેંજી રજા મંજૂર કર્યો.. ‘હેમાંગી ભેફિકર ચિઈ ચેં.

‘તું નાણાવટી સાહેબકે હીં ચે! પોયદ્ર? જનકકે નવાઈ લગી ઈતરે પુછે.

‘હા..ઈની મુકે ચ્યો; મિસ્ટર માંડલિયા, રજાજો હર રોણ ડ્યો. આંકે સવારે મદદનિશ મિલી વેંધો.

અડે...વાહ...! બોરો રાજ્યાણું થિઈ જનક ચેં.

‘હાણેં વા...વા.. પોય જજ હલ અજ સાંજજો ફિલમ ન્યારે અચોં તેર તું નેં પુનિત જપાટે તૈયાર થિઈ વિઓ, હેમાંગી ટીવીજ ચેનલ ફિરાઈધી ચેં.

ફિલમ ન્યારે બાર અચીનેં ઈનીજ માનીતી હોટલમેં વીયાડ ક્યોં, પોય છોટે સુધી ગાડીમેં ગુમણ વ્યા. ઘરેં આયા તરેં જનક ડિંઈ પુનિત પુઠલી સીટતેં સુમી ર્યો આય. ઈનકે કોઠે પલંગતેં સુમારેં, પોય બોય શરીરસુખ માણે સુમી ર્યા. અઘરાતજો નાંયણી વિઅણ જનક વ્યો તરેં ઈનકે વિચાર આયો ક; હેમાંગી કેડી ખિલીનેં મિડે ઘરજા કમ કરેતી!. સે ઈનજ કાયામેં અચે પોઆ હિકડે જ ડીમેં ઈનકે સમજાજ વ્યો. નાંયણી મ્યા અચી વિછાણમેં વિઠે વિઠે જ અરધાસ કેં હે...! કાનુડા ! તું ત અંતરયામી ઝેંયેં. કાલ મુંજ અરધાસ સુણી અસાંજ કાયાજ અધલ ભધલ કરે ડિનેં, ત મુકે બોધપાઠ મિલી વ્યો. હાંણે પાછી અસાંજ કયા અસાંકે પાછી ડે!

ત તાં, આકાશવાણી થિઈ.

‘કાલ રાતજો તું જુકો કામકિડા કે તેસેં તોંકે ઓધાન રિઈ વ્યો આય, ઈતરે સુવાવડ નં થીએ તાં લગણ હાંણે કીં નં થિઈ સગે.

‘ઓહ...! નો...ઓહ! નો...!...’ હેબતાજનેં હથપણ પછાડીધે જનક ચેં, નેં ઈનજ અખ ખુલી વિઈ, ત ઠામુકો હેમાંગી પુછે

જનક કુરો થ્યોદ્ર?

જનક કુરો જભાભ ડે...?□

નવીનભાઈ ત્રિપાઠી ‘અલ્પ’

જન્મ તા. ૦૭-૦૫-૧૯૪૫. વતન-ભુજ. *સરનામું : ડી-૫, અરિહંત નગર, ભુજ કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. *દ્રગાલબોલ-૯૮૨૫૭ ૬૫૬૬૨. *સાહિત્ય ક્ષેત્રે-‘સાહિત્ય સભા-કચ્છ’ જી સ્થાપના.-૧૯૬૯. *સલિયારા પ્રકાશન-‘અનામિકા’, ‘અભિસારિકા’-કાવ્ય સંગ્રહ. (ગુજરાતે) ‘મેઘધનુષ’ વાર્તા સંગ્રહ (ગુજરાતી) *‘ઉન્મેષ’-નવલિકા સંગ્રહ. (ગુજરાતી) *‘અક્ષરિકા’ હાઈકુ સંગ્રહ. (ગુજરાતી). ‘આકાશિકા’-કાવ્ય સંગ્રહ. (ગુજરાતી) ને ‘પરિચય પોથી’ જો પ્રકાશન. *વ્યક્તિગત-‘હું છું ને’ (કાવ્ય સંગ્રહ) ‘ત્રિભેટો’ પ્રથમ, દ્વિતીય, તૃતીય અવૃત્તિ. ‘તિરાહા’ વાર્તા સંગ્રહ) (હિન્દી) અનુવાદ (સાક્ષરશ્રી જયંતિભાઈ જોશી ‘શબાબ’જી) ‘અવઢવ’-વાર્તા સંગ્રહ. (ગુજરાતી)-૨૦૧૮. શિક્ષણ ક્ષેત્રે-સને ૧૯૮૬ મેં ગુજરાત રાજ્ય સરકારશ્રી ને સને ૧૯૮૯મે ‘શ્રેષ્ઠ શિક્ષક તરેકે નેશનલ એવોર્ડ પ્રાપ્ય. *જિજ્ઞાસુ તરિકે કચ્છીભાષામાં રચનાઈ જુકો ‘ચીંગાર’, તી કચ્છમિત્ર ‘ધિલજ્યું ગાલિયું’ મેં પ્રકાશિત થીંધ્યું રેં ત્યું. *સાંધ્યદીપ-ખજાનચી. *‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ’ સભ્ય.

અધોઅધ

‘અધા! મૂંજે પેલે પગારજે રાજીપેમેં ગિનો, હી મિઠો મોં....નેં ડ્યો આશીર્વાદ...!’

આશીર્વાદ ! પુતર ! ઈ તાં ભરોભર પણ હિન કવરમેં વરી કુરો આય?

‘અધા.., આંલા કરેનેં નઉ કોટ સિભાયલા બાઈ કેનૂંણી ચોંધી હુઈ નં!, બાઈ બોરી રાજી થીંધી.

ઈ ચિઈનેં પૈસેંજો કવર ટેબલતેં રખીનેં પુતર બિઈ કરઈમેં હલ્યો વ્યો.

કિતરેક વખતનું ખાલી રોંધલ ખુરસી સામું ન્યારે નેં ઈન પુછેં!

ગિની ગિના?

બારી મિંજા લિકડો પતંગિયો ઉડંધો આયો નેં ખુરસીજે હથે મથે વિઈ ર્યો,

નેં જાણે ઊ જ લેકેવારો મિઠો સડ સુણાણું,

‘ગિનાજે...ગિનાજે.....ગિની ગિનો...’

પણ! હિકડી શરતે..!

શરત...!

કિંઈ શરત?

ભો...શરત, ઈ ક હિન પૈસે મિંજા પાંજો અધોઅધ.

ઈ સે કુરો? આઉં સમજ્યોસેં નં!

સમજાઈયાં...ન્યાર્યો..., પુતરજી નોકરી નં હુઈ તૈર આઉં ઈનકે આનું વિકાયનં
ખીયા ખરચીજા રૂપિયા ડીંધી હુઈસેં, પણ...પણ....છેલે કિતરેક
વખતનું...સમજી વ્યા નં...!

ઓ..હો, તરેં આઉં પણ સચો ચાં !

આઉં પણ તોકે ખબર નં પે તી પુતરકે મોબાઈલ, નેં કપડેલા પૈસા ડીંધો
હોસેં!

નેં હૅવર થોડે વખતનું આઉં પ ઈનકે પૈસા નાંચ ડિનાં....

ત...મૂંજે ભાગજી અધોઅધ રકમ ઈનકે ડિઈ ડીંયાં ત તોકે અધોઅધજો
સંતોષ સચવાજી વિચે નં!

નેં ઈન પૈસેજો કવર ટેબલતેં રખી ડિનેં.

કિતરેક વખતનું ખાલી ખાલી રોંધલ ઈનીજ્યું અખિયું ભિજાણીયું.

નેં ઊ પતંગિયો ઉડંધો ઉડંધો પાછો આયો.

કવરતેં વિઠો નેં તરેં ઉડી વ્યો!□

કનુભાઈ દેવશંકર જોશી

જન્મ-૦૫-૦૩-૧૯૪૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા- M.A., B.Ed.

કોવિદ. *સેવા-હાયર સેકન્ડરી હાઈસ્કૂલમેં આચાર્ય. (૨૦ વરેં)

*હાઈસ્કૂલમેં ભાષા શિક્ષક ૧૮ વરેં. *પુસ્તક પ્રકાશન ૪ પુસ્તક લેખન.

*સાંઘ્યદીપ પારાં ૭ પુસ્તક પ્રકાશન. *પ્રસ્તાવના લેખન-૩ કાવ્ય

સંગ્રહ. તીં ૨-નવલિકા સંગ્રહ. સાહિત્ય સંસ્થાએમેં સેવા-‘સાંઘ્યદીપ-

પ્રમુખ. *વાર્તા વિહાર-ઉપપ્રમુખ. *હાસ્ય કલબ-મંત્રી. *સાહિત્ય

સભા-પરામર્શક. *ઈતિહાસ પરિષદ-મંત્રી. *કચ્છી સાહિત્ય સભા નેં કચ્છી સાહિત્ય મંડળજા

સભ્ય. *સારસ્વત સમાજ મુખપત્ર (મુંભઈ)જા સંપાદક. *આલર’ સામાયિકજા સંપાદક-

પ્રકાશક. *કાર્યક્રમ સંચાલક-ઉદ્દ્યોષક. *કચ્છી સાહિત્ય એકેદમી (ગાંધીનગર) કચ્છી-

ગુજરાતી સેમિનારજા સંયોજક. *કચ્છમિત્ર, દિવ્યભાસ્કર, આજકાલ, કચ્છ શ્રુતિ (અમદાવાદ)

મેં પ્રકાશિત વાર્તા, કવિતા, લેખ. *આકાશવાણીજા માન્ય કવિ. *કચ્છ-કચ્છીયત નેં કચ્છજા

રાજ્યકક્ષાજે વ્યાપ/વિકાસજા જ્યોર્તિધર.

રૂડકી

ડીયારીજા ધાંધલ ધમાલવારા ડીં હોઆ. સેરજા તીં આજુબાજુજે ગામડેંજા માડૂ અચી પુગા વા. ડીયારીજી ખરીધી લાય. ઈતરે ભુજજો બસ ટેશન માડૂએનું ઉભરાંધો હો. ઘકામૂકી નેં હુલજે કારણ જાણેકર મેડો થિઈ ર્થો હો, હિન ડખે વિચમેં ‘ઈન્કવારી’ વટજે ઓટે નીચેં સત-અઠ મેંણોજો કોક માસૂમ બારજો રણું કોક મુસાફર કે સુણોમેં આયો. ઊ રંભોરાડ કરે વિધેં.

‘અરે..ભા ! હી કેંજો બચો (બાર) રૂએતો! ? હી થધે પટમેં છોરેકે સુમારાજે ? સી કેડો પેતો ? આય કેંજો હી બચો ?

તમાસે કે તેડા નં વેં, માડૂ ભેરા થિઈ વ્યા,

કોક ભેંણા કુછ્યા :

‘પિરભુ પણા કેડો આય ! મૂં જેડીજો ખોરો ખાલી રખે...નેં જેકે બાર હિનેં ઊ હીં ફિગાય તા ડીયેં ? કેડો કુલ જેડો આય.

તાં તાં અપ-ટૂ-ડેટ ડિસાંધી યુવતી અખિયેતેં ગોગલ્સ સરખા કરીંધી કુછઈ;
'હંદી બેદરકાર માતા જી ઘરપકડ કિઈ ખપે'.

છોરા જાણ્યે રખે..નેં પોય હીં.... ?

મથેતેં ટોપી સરખી કરે, અખિયેતેં હથજી છાજલી કરે નેં પોય લિકડો
બાપા ખોંખારો ખાઈનેં કુછયો

'હી મિડે સેરજે છોરેં છોરીયેંજ્યું રાંધું ઐ, ઈનીજા પાપ ઐ.સાંચવાજેં નં ત પોય
હીં પાપજા પોટલા જિતતિત ફિગાઈયેં...નેં!'

બાપા કે ખંગ આવઈ, વધુ કુછી નં સગ્યા, ખંગ સેં ઈનીજી ટોપી આડી થિઈ વિઈ.

ઈતરેમેં બસ ટેસનમેં ભીખ મહલ જોઆણા ભિખારણા રૂડકી અચી પુગી, માડૂએં
જે ટોરેકે હટાઈંધી બાંકડે નીચેં રૂઈ રૂઈનેં નિસાવ થિઈ વેંધલ બચેકે પિંઢજી છાતીતેં
લગાય ડિનેં. બચો ચસ..ચસ કંધો ધાતેલા મંઢાણું, નેં રૂનેજો ભંધ.

રૂડકી માડૂએં જે ઘેરે સામું ન્યારીંધે છણાકો કંધી કુછઈ;

'તરેં..કુરો! કીં ગાલીયું કરેજો ટેમ આય? છોરો ભુખ્યો આય, રૂએતો ઈ ડિસજે
નતો?

જેજો વે તેંજો પ આય તાં માડૂજો બચો ક નં?

'તરેં કુરો...!'

માડૂ મિડે ભોંઠપજો ભાર ખણી લિડાં હુડાં થિઈ વ્યા. □

નેણશી મીઠિયા

જન્મ-૧૧-૧૦-૧૯૪૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C. (જૂની)
 *સરનામું-૬-શિવમ્', ખોડિયાર કૃપા, રો-હાઉસીંગ, ભાનુશાલી
 સેવા સમાજની વાડી સામે, જ્યેષ્ઠનગર-ભુજ-૩૭૦ ૦૦૧ *ગ્રાવબોલ-
 ૯૪૦૯૪ ૯૮૨૩૬. *સેવા-એસ. ટી. ક્લાર્ક નિવૃત્ત. *શોખ-
 વાંચન, લેખન, પ્રવાસ. *ઈતિહાસ પરિષદના પૂર્વ મંત્રી-૨૦૦૪.

*ઈતિહાસ પરિષદ કચ્છ, ગુજરાત, સૌરાષ્ટ્રના આજીવન સભ્ય. *કચ્છી
 ભાનુશાલી સેવા સમાજ ટ્રસ્ટ-ભુજ જે કુમાર ને કન્યા છાત્રાલય શિક્ષણ સમિતિના આજીવન
 ટ્રસ્ટી. *પ્રકાશન-‘ઈતિહાસની આરસીમાં કચ્છ’. (ગુજરાતી)-૨૦૦૪. *‘રૂયાણાજી રંગત’
 લલિત નિબંધ(કચ્છી)-૨૦૦૯. *‘હરિહર પરંપરામાં નિરોણા ભાનુશાલી દ્વારો’ (ગુજરાતી)-
 ૨૦૧૪. *‘રૂયાણાજી રંગત’ કે કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં વરે ૨૦૦૯ને શ્રેષ્ઠ
 પુસ્તક. *આકાશવાણી ભુજના માન્ય કવિ. *ગઝલ ગરિમા’, કચ્છી સાહિત્ય મંડળના
 સભ્ય.

ચિકલીને ચીંદ્ર..ચીં.

હરજ થોડે ટેમ મોંઘ જિરકલી(ચકલી) ડીં ઊજવેમેં આયો વો, આંઉં
 નિંદો હોસેં તેર વારંવાર જિરકલીજો ગુજરાતી ગીત સુણાયમેં અચીંધો હો. ઈ જાધ
 અચી વ્યો, મૂંજી બાઈ નેં દાદી મૂંક પટતેં હથારી ખોડાયને પોય બોલંધા વા નેં મૂંક
 રમાઈંધા વા.

‘ચકી ચોખા ખાડે છે, ને પિતર પગલા મારે છે.

ચકી ગઈ ધોવા, ને ચકો બેઠો રોવા.

રોઈ રોઈ થાકો, ઈ ચકાનો કાકો’.

ઈ જ જિરકલીજો ગીત મૂં મૂંજે અચેંકે વડા કઈંધે કિઈંવાર સુણાયો આય.
 અગિયા તાં ગારો-મિટી લિંભાણવારા ઘર વા, ઈતરે ભિતમેં બારી રખેમેં અચીંધી
 હુઈ, નેં પોય જરેં સવારજો ખોલ્યું નેં ઘાઈંજા ડાણા, ચોખા, મુક, જોઆર, ક
 બાજરજા દાણા ફિગાઈંયું ત તેરઈં જિરકલીયું ચીં..ચીં..કનીયું અચી પુજેં, હિકડો

લિકડો ડાણું ખણીમેં ઉડી વિએ, પાછીયું પુજી પ અચે. જિરકલીજો ચીં ચીં અવાજ ભારી સુઠો લગે, નેં મિણી કે વણે પ ખરો. બારી મથે ઉચીં મિટીજો મટજો અધભાગ જે તરિયેજો હેંસો ટિંગાયો પ હો. તેમેં પાણી ભયોં ખ્યો વે. તેમેં ચુંજ બોડીન્યું મિણી મથે છંઢા પ ઉડાઈન્યું વેં, ઉ જુકો મજા હુઈ ઈ હાંણે કિત ડિસજેતી. ઊ ભેંણીયું-ભુંગા નેં લિંભણવારા ઘર કિડાં ઐદ્દ ?.

વિશ્વચકલી ડીં (વિશ્વચકલી દિવસ) ઐ મઝાયોં તા પણ! ઉન વખતમેં પણ જિરકલીયેં કે ડાણું-પાણી મિલંધા જ વા, નેં જિરકલીયું નચંધીયું કુડંધીયું ચીં ચીં કનીયું ગીત ગેનીયું મસ્તીમેં હિડાંહુડાં ઉડનીયું રોંન્યું હુઈયું.

ખાલી જિરકલીયું જ નં, પ અણિયાતાં ઘર વડા વા, અજણવારા વા, તડેં અડણમેં સવારજો કબૂડા પણ ચુણેલા અચે, નેં ધૂ ધૂ કંધા વેં તેર નિઢેં છોરેં કે પ મોજ અચી વિએ નેં ઈનીજા ચારા કઢીંધા વા, ઈતરે માડૂજ જાતકે પખીએંતેં પ્રેમ ઉન ડીં નું જ આય.

ઉનારેમેં ગરમીજી મુંધમેં પખીએંકે પાણી-ચુણું મિલી રે તેંલા કરે માનવ જ્યોત સંસ્થાઈ જેડીયું ‘ચકલી ઘર’, પાણીજા ફુંઢા ડિઈ માનવતાજો કમ કરેતી, જેકે વખાણ્યો ખપે, કધર કિઈ ખપે, હાણેંતાં પાંજા મકાન પણ પેલા વારેજી નાંચ રૂયા, ઉચેં છતવારે મકાનમેં મારો ભનાયમેં પ તકલીફ પે, તડેં પખીએંકે ઘર ડીણા ઈ જીવ દયાપ્રેમીએંજો ધર્મ આય. □

ડૉ. ધીરજ દેવકાબહેન નાગશી છેડા (ડૉ. ધીરજ છેડા)

જન્મ-૨૬-૦૩-૧૯૪૬ (બિદડા-માંડવી-કચ્છ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-
M.B.B.S. *સરનામું-A-1, Guruprasad, V.N Purva Marg.
Chunabhathi, SION, Mumbai-400 022 *ગાલબોલ-
૯૯૨૦૧ ૯૬૯૧૨. *શોખ-વાંચન, પ્રવાસ, *સેવા-(કચ્છ સંદર્ભે)
બિદડા, ભોજાય, ભચાઉ (વાગડ) સર્વોદય ટ્રસ્ટ ભેરો સંલગ્ન. *ગોધરા
ગ્રામ વિકાસ ક્ષેત્રે સેવા. *વી. આર. ટી. આઈ. ભેરો તબીબ ક્ષેત્રમાં

નિયમિત કાર્યરત.

કચ્છી કાવ-‘વ્રજ ગજકંધ’જી ખેડ

વીયારોક વરેં થ્યા હૂંધા, ‘કચ્છમિત્ર’જી ઓફિસમાં ‘અધા’ (લીલાધર ગડા)સેં સેં મિલેજી સભન કિઈ હુઈ નેં ઉતે વ્રજ ગજકંધ મિલી વ્યા. સાદો-સીધો માસ્તર, ઈન માડૂજી છાપ મુંતેં એડી પિઈ ક; હિન માડૂ કે મા સરસ્વતીજી આશીર્વાદ મિલ્યા એં એડો લગો નેં હિન અભિમાન વિગરજે માડૂસેં મૂંજો કો ગાલબોલો નાયં થ્યો ઈં ચાં ત કીં વડે, એં જ ચો?

અજ પિંગળ જે છંદશાસ્ત્ર કે જાણંધલ કિતરા? હી માડૂ બાબાણી બોલી કે ધિલમેં રમાઈં આયં. આઉં માતર ‘વ્રજ’ભાજે ^૧‘કાવ ખેતર’ જે ખેડાણ ભધલ વિખાંતો.

અજજ તારીખમેં કચ્છી તાં ઠીક પ ગુજરાતીમેં ગઝલજો પ્રભાવ ખાસો એડો વધી ર્યો આય. તીં હાઈકુ, તાન્કા, પ અવાર નવાર હિસાજેં વિદા, ગીત નેં અછાંદસ રચનાઉં પ વિખાજેં ત્યું. ‘પછી શામળિયોજી બોલિયાં’ જેડા સંવાદ ગીત પ વિખાજેંતા.

ગુજરાતીમેં જ નં મોજે સગું પ, ‘વ્રજ’ ભા કચ્છીમેં એડો પાકે સર્જન હિનાં. કારાણી બાપાજી ચાય-છાયજો સંવાદ તાં હર કચ્છી માતર કે આય જ.

‘અસી જગ પ્રવાસી’મેં કવિ હંજસેં ગાલ કરેતો, કવિ કે વિચાર અચેતો ક,
‘કાછેજી રિણ કંધી હંજ કે કી લગી વિઈ ખાસી?’.

હંજ ઉવાચ : ‘સજ પ્રથમી વતન અસાંજો, અસી જગ પ્રવાસી’,

નેં કચ્છી માહૂલા ‘સચી માણસાઈ જિત વે, તિત મેરામણ તો ડોલે’.

કચ્છી માહૂ કામણગારી મિઠડી બોલી બોલે’. હિત ડિસાજે તો
ક; ‘વ્રજ’ ભા કે પિંઢજી મા બોલીલા કિતરો પ્રેમ આય.

કવિ માત્રામેળ નેં ગણમેળ બોઈ છંદકે જુધેં જુધેં પ્રકારમેં લિખ્યાં અયાં.
માત્રામેળ છંદમેં, કવિત, દૂઆ, કુંડલિયા, કીર્તન જેડા પ્રકાર આવરેમેં આયા ઝેં.

કવિત : જીયણજે હિન જંગમેં સદા રોજ રહમેં,

પાડોસીસેં પ્રેમ રખી નાતો નિભાઈજા.

કુંડલિયો : છાયો ખાસો અંધરનેં માહૂજી નાંચ ભકા,

અવતારી અવની મથે અર્ચીધલ હાંણો થકા.

‘યદા યદા હી ધર્મસ્ય’ વારા કિરસનભા પ થકા ઝેં.

બે હિકડે કુંડલિયેજો વિષય આય ‘પારિયો’

‘કખ, કંઠા નેં કકરા, નેં પટ ભલેં આટારિયો,

આય ગંજેજી સાન, પધરજો હી પારિયો’.

જેર અવતારી પ થકા તેર પારિયેજી પાંકે કુરો ચિંધા!.

દૂએજો હિકડો નિમુનું ન્યારીયું;

‘સમજો ત ઈતરો કઢો, સાગર મ્યાનું સાર,

પિંઢ ખારો, ડેતો તાયં મિઠડી મીં જી ધાર.

કેડો સચોટ સાર આય, સાવ સાધી ભાષામેં.

કવિ ગણમેળ છંદમેં તોટક, ભુજંગી છંદમેં રચનાઉં ક્યાં અયાં.

ભુજંગી જે હિકડે સોનેટજે અંતમેં લિખેંતા ક;

‘ભલેં કે અચેંતા અસોસાર હીલા,
લુચેંજા ^૧ડુજેંતા મિઠીયાર ખીલા’.

કુધરતજે વર્ણનમેં કવિ ગીત, રાસ, અછાંદસમેં રચનાઉં ડિનાં અયોં. કચ્છી માડૂ
મીં લા નં લિખે?

‘મીં સેં જર કુધરત છિલકઈ, મોગમ મોગમ’,
તેર ‘કુટી તે જિત લુખજી ધાણી, ઉત અજ આય થધકજી લાણી’. હિતે જભરો
શ્લેસ પ આય. મીં જે ડીઝેંજો બ્યો હિકડો કાવ,

‘છંઢા કિરેંતા ઝિરમિર ઝિરમિર,
ભોમ ફરેતી મંધર મંધર.
ગજણ ગજેતી ગમ્મર ગમ્મર.

વર્ણાનુપ્રાસ નજર સામે સજો ચિતર
અચી વિએતો, ફક્ત સતરો અખર ભેરા કરેનેં
હાઈકુ ક તેરો અખરસેં તાન્કા થીએં નતા,
હાઈકુજો ધાખલો ન્યારીયું;

પગલા ચરેં
ડામરજી સિફક
કારો કારો ઘા

કિતરી વેદના આય ત..

સુકે કુંઠેતેં
વરસાદજો સોણું
નિંધર કરે.

વરસાદજા સપના ન્યારેજી ગાલ આય. એડી જ હિકડી હાઈકુજી અદભુત

કલ્પના...

વડર કર
ઘેટેજા ટોરા
અભમે ચરે

તાન્કા : વડરજી છાઈમે,
વિઠા ઉનારેજા ડી
પિંઢકે જ પિંઢજો
કિતરો તપ લગેતો!

તાન્કાજી પરિભાષા : તેરો અખરજો કાવ ચોવાજે તાન્કા.

હી થિઈ મસ્તી..પ પોય લિખેતા ક;
‘અંતર મિંજા પ્રગટે સે જ કવિતા’. (હી પ તાન્કા આય)
કવિજે લિકડે લઘુકાવ્યમેં પ તાન્કાજો બંધ આયો આય.

લઘુકાવ્ય : વાંચડીયો ચડે
ત-પિંઢ ભેરો બેંકે ખણે (માડૂ કુરો કરે?)
માડૂ ચડે ત પિંઢ ભેરો બેંકે નડે.

તેરો અખરતાં થ્યા જ. પ ‘ચડે’ મથે શ્લેશજો કેડો પ્રભાવ આયો આય.
મુકે થીએતો ક હાણો, થોડીયું ગજકંઘજ્યું ગઝલું ન્યારીયું.

‘કવિ ‘અવાડો’, ‘પિરૂલી’, કેડા કેડા વિષય ખણીને ચોટદાર ગઝલું
લિખ્યાં અયાં સે તાજૂબજી ગાલ આય.

‘પિરૂલી’ કાવજો લિકડો શેર ન્યારીયું.
‘નં વો કો ધિલજો ધરિયાવ બેલી,
ઘેરાણીને પાછી વરી વિઈ પિરૂલી’.

લિકડી ગઝલમેં ઉપમા અલંકારજી મોલકતા ન્યાર્યો,
'જમારેંજો નાતો : 'તું કોરી કિટ ભુકી કંઠૂજ,
નેં આંઉં બિજલ ચોખા'.....ક્યા બાત હૈ ।

અંગ્રેજી ભાષામેં લિકડી ચોપડી 'સિક્રેટ' જ્યું કરોઁ નકલું વિકાણીયું ઐ.,
નેં અઆ વેંચાણ ચાલુ આય.

હિન ચોપડીજો સાર ઈનીજી લિકડી ગઝલમેં અચી વિને.

'સુણોજી ગાલ ચાંતો, સુણી ગિન કનોકન,
સબંધેજો ચુંણું હી ચુણી ગિન કનોકન.

છિલોછિલ ભરઈ આય કુધરતજી કૂપલી,
ખણાજે ઈતરો તું ખણી ગિન કનોકન.

ખણંધી આવડણું ખપે...ભા...!
ભગવાન કિતે આય ?, 'વસાંતો', ગઝલમેં ભગવાન ચેંતા..

'વે જ ધિલ સચો, કરે રોજ દર્શન,
આંઉં કાળજી કિભરમેં વસાંતો'.

હી માડૂ સાવ સીધો સાધો આય, જિતરો બઝકો સર્જન કેં આયં તેં સામેં
ખપે તિતરી કધર પાં કિઈ નાંચ ક્યાસી.

'કધર કેર કેંજી કરેતો હિતે અજ,
ભોછપજી ભરી નેં વધાઈ ધુબોખન'.

છેલે મક્તાજે શેરમેં ઈ લિખેંતા ક;

'જગતજા હિસી હાલ ગજકંધ ડુખાણા,
ગઝલમેં ભયોં માણસાઈ ધુબોખન'.

ખરેખર સજી જમાર કીક નેં કીક તકલીફું આવઈયું ઐ..

**‘વજેતી જોરસેં નોભત મુઠાસી,
અર્થીધી કો વડી આફત મુઠાસી’.**

કો એડો કી થ્યો?

**‘વરી વિઈ આપ વિંગી હથજી રેખા,
રખે પાછી ફિરે કિસ્મત મુઠાસી’.**

મડ મડ ગાડી ઢેકાણેં આવઈ હુંધી નેં તૈર ઈ....

લેખજી મર્યાદા જે કારણ છેલે ‘વ્રજ ગજકંધ’ જેડો સરલ સર્જક હડી ખૂમારી
વતાયતો, સે લિખીનેં હી લેખ પૂરો કરીયાંતો.

**‘અગર રંગ મે’ફલ જ અધવિચ ઉથી વિઈ,
ગઝલ ગાઈધાસી કિભરમેં અસાંજ’..**

નેં....જેર ક્યામત જે ડી હિસાબ કેણુ પોંધો તડેંતાં.... ‘ગઝલ ગાઈધાસી
કિભરનું બારા નિકરી’ હિસાબનું બારા ભાવ છુટી વ્યો આય.

‘વ્રજ’ભા જે જભરેં કટાક્ષલા આખો લેખ ખપે...નેં ઈ મુંજે ગજેબારજી
ગાલ આય.

હી કમ કરેલા માધૂબાપાકે થેલો ખુતતેં દિગાયનેં જુપણું ખપે. પ
રવિભા ક, ડો. વિશન નાગડા કે કી નં ચોવાજે. કુલા ક; ઊ બાબાણી
બોલીલા જુપ્યા પ્યા ઝે. □

પી. જી. સોની 'દાસ'

જન્મ-૧૯૪૬. *શૈક્ષણિક લાયકાત-નોન મેટ્રીક. *સરનામું- 'પાર્થ' શેરી નં.-૧. પ્રમુખ સ્વામી નગર, ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. ગાલબોલ-૯૯૭૯૬ ૭૨૪૦૭. સેવા-આરોગ્ય ખાતો-હાલ નિવૃત્ત. *શોખ-વાંચન, લેખન. સમર્થ સાહિત્યકર્તાઓ સાહિત્ય ને લોકસાહિત્યને વાંચન-ચંન, ગૌ સેવા, સંત સમાગમ, દેશ ભક્તિ. *આચમન' (ગુજરાતી-કચ્છી) કાવ્ય સંગ્રહ અકાદમી પારાં પુરસ્કૃત.

કવિએ કથા વાંચાયો

લિકડે કવિકે નિવરે વિઠે વિચાર આયો ક; પાં મિડે ભેરા થિઈ નેં ગરૂડ પુરાણ વાંચાયું. પિતરૂએ ભેરો પાંજો પ ઉધાર થિઈ વેંધો. છાલ મોક્ષ મિલે. મિણી કવિએ કે હી વિચાર ખાસો લગો, ગાલ સીભાણી. બહુમતિએ નિકી થ્યો ક; ગરૂડ પુરાણ જરૂર વાંચાયું. પોય ત કથાકાર મારાજ કે મિલીને ચર્ચાઉં-ગાલબોલ ક્યાં, મારાજ તાં રાજ રાજ થ્યા ક, સોખન કવિ ભેરા થિઈનેં કથા વાંચાઈયેતા ઈતરે ડાન-ડખણા પ સવારી મિલંધી. વાર-તારીખ-તિથ નિકી થિઈ. ગામજ જ નિવૃત્ત મારાજ વા. ઈતરે આધે-પીધેજી ચિંધા નં હુઈ, મારાજ પિંઢજે ઘરાનું ખાઈ-પી અચે, નેં પોય અચી કરે ટેમસર 'સેટી' (વ્યાસપીઠ) તેં વિઈ રેં.

કથા વાંચેજી શરૂઆતમેં જ મારાજ ચ્યો; આઉં કથા વાંચીયાં તેનું મોર એં મિડે કવિ લિકડી લિકડી કવિતા સુણાયો. કવિ તાં રાજ થ્યા, વારે પિરમાણે કવિતા મંઢ્યા વાંચેલા. વાંચીનેં વરી પાછો કવિતાજો વિસ્તારસેં વિવરણ કર્યે. સોખન કવિ વા. ત્રે ડીયેજી કથા નેં કથાજો ટેમ લિકડો વો. રોજ ૩૦-૩૫ કવિ વિસ્તારસેં કવિતાગાન કરીયે. કથાજો સમય તાં કવિતા સુણોમેં જ પૂરો થિઈ વ્યો તે. કથા રિઈ લિકડે પાસે ! ત્રે ડીએમેં કવિએ મારાજ કે કથા વાંચેજો ટેમ નં ડિનાં ! ત્રે ડી તાં ઈ જ પૂરા થિઈ વ્યા. મારાજ તાં મિંજાઈમિંજ કુસમુસી ર્યા.

-નેં ત્રે ડી મારાજ કથાજી પૂણાહુતિ કંધે હથ જોડે ચ્યો રામરામ..ભાયા..! લગભગ કવિ તાં પિંઢપિંઢજી રચના સુણાયનેં થધમેં સિરાય ગિડાં, સતરંગી

ખણેવારા થોડા કવિ વિઠા વા. તરેં મારાજ હરેં હરેં ચ્યો; ‘કવિરાજ! હાંણે ડખણા
ડચો!...ત આઉં ગિના રજા..

કવિ તાં મંઢાણા લિકડે-બે કે સામું ન્યારેલા !

મારાજ..! પાં તાં મિડે લિકડા ચોવાજો, એં કથા વાંચ્યો તા, અસીં કવિતાઉં વાંચીયું
તા, ‘નાઈની પાસે નાઈ ના લે ઉતરાઈ, આપણે ઘંધાભાઈ’.

તરેં મારાજ કવિએં કે છાભાસી ડિનોં.

વા..વા..કવિરાજ ! ચોણું પે ભલા! આંજી સમજ, આંજો ભાવ.

નાં..નાં..સાવ નિપટ ઈ જ તાં નં હલે! કીંક તાં મારાજ કે ડીણું જ ખપે.
પોય ચર્યા-વિચારણા કંધે કવિએં મારાજ કે ડખણામેં પોથીતેં મિણી પિંઢપિંઢજો
કવિતા સંગ્રહ (ચોપડી) રખી સંકલ્પ વારાઈધે ચ્યો; મારાજ ! અસાંજી સંપત
લિતરી, હી ચોપડીયું મિડે આંજીયું. હિની મિણી ચોપડીએં તેં કિમત લખઈ આય.
નેં અસીં જુકો લિકડી લિકડી કવિતા સુણાઈ સે પ આંજી.

મારાજ વટ તાં સો ખન ચોપડીયું ભેરીયું થિઈ વિઈયું. મારાજજી તાં
વાંચા ભંધ થિઈ વિઈ, મડ મડ અટકંધે અટકંધે ચ્યો; હિની થોથેં કે આઉં કુરો
કરીયાં? હી આંજીયું અમુલખ લેખ્યોતા એડીયું ચોપડીયું પેસા ખર્ચાનેં ગિનંધો કેર?

તરેં ઠાવકો મોં રખી લિકડો કવિ ચેં; ‘મારાજ હિની ગ્રંથે કે એં વાંચીંધા
વિઠા ત આંજો ખરાભ ટેમ સુખરૂપ ગુજરી વેંધો’.

તેં છતાં લિકડી ગાલ બિઈ કરીયાં ક; હિની ગ્રંથેં કે ગંગામેં કરેં મં પધરાઈજા.
કુલા ક; વાણીજો પ્રવાલ નેં ગંગાજો પ્રવાલ ભેરો થીંધો ત ભયંકર ઉથલપાથલ
થીંધી. હિન ગાલ મથે અસાંજા પિતરૂ પ નારાજ થીંધા, અસાંજે પિતરૂએં કે મોજા
નેં મિલે. નેં અસાં મથા ભાર હલકો નેં થીએ.

મારાજ છાભાસી ડિનોં, વા...કવિરાજ...વાલ..ચોણું પે ભલા..!
નેં મારજે કે કથાજે પાત્રેમેં અચીધલ ભાવ ‘અસાંતે તુરમાન થ્યા એડા મિણીતેં
થીજા’, જો ખોટો ઠયો.

મારાજ ! પોથી કે પગેં લગેજો ભુલી વ્યા, નેં હયાં હલંધા થ્યા. □

કિશોર શાહ (સંગોઈ)

જન્મ-૨૭-૧૨-૧૯૪૭. *મૂર ગામ-બેરાચા. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા- ફર્સ્ટ ઈયર કોમર્સ. *સરનામું-તેજ કિરણ, ૫-માળે, ફ્લેટ નં. ૧, આશીર્વાદ, એ. આર. એ. ૧૪, નવરોજ હિલ રોડ નં. ૫, ડોંગરી, મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૯ *(કચ્છ-અરિહંત સોસાયટી, વર્ધમાન નગર, ભૂજેડી, કચ્છ. ૩૭૦ ૦૨૦. *ગ્રાલબોલ-૯૮૨૦૯ ૪૪૪૦૬. *કચ્છ-૯૬૩૮૧ ૧૩૫૭૨.

e-mal-kishorshah9999@gmail.com. *પ્રકાશિત પુસ્તક-‘તત્પુરુષ’

અશોક વાજપેયી જે કાવ્ય સંગ્રહજો અનુવાદ (ગુજરાતી) *‘અંશ-ટ્રેમાં આથમતો સૂર્ય’- કાવ્ય સંગ્રહ (ગુજરાતી) *જળ પર હસ્તાક્ષર’ ઓશોજે હાઈકુ આસ્વાદજો અનુવાદ (ગુજરાતી) *‘ગીત મુકેશ’ મુકેશજે ગીતજો સંપાદન (ગુજરાતી) *‘શ્રાવકની આલોપણા’ જેન ધાર્મિક પુસ્તકજી (નંઈ) રજુઆત (પુસ્તક નં ઈ-બુક) (ગુજરાતી) *સંજીરામાં ધરબાયેલ પીડા’ મણિલાલ ગાલાજે કાવ્ય સંગ્રહજો કચ્છી અનુવાદ (પુસ્તક નં ઈ-બુક) *ધરીયે વટે પારું ખણાધલ માડું’ ધ્રુવ ભટ્ટ કૃત સમુદ્રાંતિકે નવલકથાજો કચ્છી અનુવાદ (પુસ્તક નં ઈ-બુક) (કચ્છી) *ગીત તલત’ તલત મહેમુદ ગાતે આપ અંડા શ્રેષ્ઠ ગીતજો સંપાદન (ગુજરાતી)* ‘ખોવાયેલો નાદ’ પેરેબલ્સનો સંગ્રહ (ગુજરાતી) *ઑડિયો કેસેટસ-ગુજરાત જે જાણીતે કવિઓજે અવાજમે ઈનીજી જ કૃતિઓજે પઠનજ્યું લગભગ ૫૦ ઑડિયો કેસેટ્. *કચ્છજા કવિ દુલેરાય કારાણીજે અવાજમે ઈનીજીજ કૃતિઓજે પઠનજ્યું ઑડિયો કેસેટ્. *ભારતજ્યું વિખ્યાત વ્યક્તિઓ જે જીવન-ચરિત્રજી ગુજરાતીમે ઑડિયો કેસેટ્. *ભારતજી વિખ્યાત વ્યક્તિઓજે જીવન-ચરિત્રજી મરાઠીમે ઑડિયો કેસેટ્. *ભારતજા વિખ્યાત વ્યક્તિઓજે જીવન-ચરિત્રજી હિન્દીમે ઑડિયો કેસેટ્. *કોલમ-મુંબઈ સમાચાર સામાહિકમે ઓશોજો અનુવાદ, ‘મીરા-વાણી-રામરતન ધન પાપો, ‘જળ પર હસ્તાક્ષર.’ *કચ્છમિત્ર બુધવારજી પરાગ પૂર્તિમે ફિલ્મ વિષયજી કોલમ ‘ફિલ્મી ફ્લેશ બેક’. *ફિલ્મ-કચ્છમે પેલી વેરા ત્રે શોર્ટ અંગ્રેજી ફિલ્મજો નિર્માણ, લેખન-પટકથા લેખન-દિગ્દર્શન. *કચ્છમે પેલી વેરા શોર્ટ ગુજરાતી આર્ટ ફિલ્મ ‘રમત’જો નિર્માણ : લેખન-પટકથા લેખન-દિગ્દર્શન. *ફિલ્મ મેકીંગ વર્કશોપ-કચ્છમે પેલી વેરા બેસીક ફિલ્મ મેકીંગ વર્કશોપ. *નાટક-મૌલિક કચ્છી નાટક ‘છંડાછેડી’જો લેખન-દિગ્દર્શન-મેચન

‘તુલસી ઈસ સંસાર મેં.....’

‘તુલસી ઈસ સંસાર મેં ભાત ભાત કે લોગ’. હી ગાલ કોય પ જુગમેં સાર્થક આય ઈ મનાજે. તેમેં અજજે જુગમેં ત ખાસ. જીયાણાજી વાટમેં કિતરાય માડૂ મિલ્યા. ઈનીનું વધુ અનુભવ મિલ્યા. નેં કિતરા અનુભવ રમુજી પ વેંતા. અજ ઈન રમુજી ગાલ કે કલ્પનાજો થોડો રહ ચડાય આં વટ રખાંતો.

અસાંજી ધોસ્તારેંજી ટીમ ઈતરે આંઉં, અરવિંદ, ધીરજ, અશોક નેં બકો. હી બકો કોય જન્મમેં ‘પ્રશ્નોત્તરા’ સમાજમેં જન્મ્યો લૂંધો જેસેં ઈનકે સતત પ્રશ્ન પુછે જી ટેવ. ‘ભાત ભાત કે લોગ’ એડે હિન સંસારમેં લિકડી વેરા અસાંકે ખબર પિઈ ક લિકડે કવિ લોન્ડ્રી ખોલે આંયં! કવિ નેં લોન્ડ્રી?. હી તાં નવાઈ જી ગાલ હુઈ. અસાંજી મંડળીમેં ચર્ચા હલઈ જ બકે કે કિડાંનું ખબર પિઈ ક કવિ ‘ધિલ’ ધૂતેજી લોન્ડ્રી ખોલે આંયં? ઈ ‘ધિલ’ કે ધૂઈનેં ચંધરજે સાય ઉજારે જેડા ભનાય કેતો.

હાંણેં અસાંકે સોઆંણ લગી ક, ‘ધિલ’ ધૂતેજી લોન્ડ્રી હોય ખરી? પણ ગંભીર ચર્ચા પોઆ લાયપાય નિકી થ્યો ક, હિન કલજુગમેં હી શક્ય આય. નેં હી કમ કોય કવિ જ કરે સગે. કારણ ક. ‘જ્યાં ન પહોંચે રવિ, ત્યાં પહોંચે કવિ’, ઊ કવિ અસાં મિણ્ણિકે ઓરખંધા વા. ઈતરે અસીં મિડે બકે કે લોન્ડ્રીજી વિગત પુછેલા હલાયજો નિકી ક્યો. બકો તાં ઈન્કવારી કાઉન્ટર જેડો તેરેં તૈયાર થિઈ વ્યો. અસીં બકે જે ખીચેમેં મોબાઈલ ફોનજો રેકોડર ઓન કરે કવિ વટ હલાયો. કવિ નેં બકે વિચ થેલ ગાલબોલ હિતે પેશ આય.

બકો : રામ રામ સાહેબ!

કવિ : રામ રામ. બોલો સાહેબ કુરો સેવા કરીયાં?

બકો : સાહેબ મૂકે કીક જાણાણું-પુછાણું હો.

કવિ : વદો, કુરો જાણાણું આય ?

- બકો :** સાહેબ, આંજી હી ‘ધિલ’ ધૂતેજી લોન્ડ્રી બારેમેં જાણણું હો.
- કવિ :** હા..હા..ચોંધો સે. ચોકસ ચોંધોસેં, જગતમેં મિણી પ્રકારેં જ્યું લોન્ડ્રીયું
ઐ. હિતે ‘ધિલ’ ધૂઈનેં ધોરાક્કિ, અછાભિડીંગ કરે ડિનેમેં અચીધા.
- બકો :** સાહેબ..એકમજે ચંધર જેડા ક, પૂનમજે?
- કવિ :** હેડા વાહિયાત સવાલ નં પુછો, ચંધર ઈતરે ચંધર સમજ્યા?
- બકો :** પણ સાહેબ ચંધર ભેરી ઉમાસ પ જોડેલી હોયતી.
- કવિ :** ઉમાસ ભલેં હોય, પ ચંધર તાં સદા ધોરો જ હોયતો.
- બકો :** સાહેબ, ઐ કેંજા ધિલ ધૂતાંનાં ખરા?
- કવિ :** નેર ભા, હી નઉં નઉં ધંધો આય, નેં તેમેં ઐ પેલા ગિરાક અયો.
આંજો ધિલ મુક્ત મેં ધૂઈ ડીંધોસેં.
- બકો :** મુક્તમેં કુલા?
- કવિ :** પેલે ગિરાકજો ધિલ ધૂતે પોઆ ‘માઉથ પબ્લીસીટી’ કરે ઈતરે બ્યા
ગિરાક પ મિલેં.
- બકો :** સાહેબ, ત તાં ઐ આંજો ધિલ ધૂઈનેં ચંધર જેડો ધોરોક્કિ ભનાયાં હૂનાં.
- કવિ :** કેડા વાહીયાત સવાલ પુછોતા? ઐ કડેં હજામે કે પિંઢજી હજામત કંધે
હિઠોં અયો? નેં ભેલ વારેકે પિંઢજી ભનાયેલ ભેલ ખાઈધે ન્યાર્યા અયાં?
- બકો :** ના.
- કવિ :** ત પોય, આંઉં મૂંજો ધિલ લોન્ડ્રીમેં કુલા ધૂઆં? ઈનલા કરે ત મૂકે
ગિરાક જ ખપેં, ઈનીજો જ ધિલ ધૂઆજે સમજ્યા?
- બકો :** થોડી થોડી સમજ પેં તી. જીં સંશોધક પ્રાણીએં તેં પ્રયોગ કરીયેં તા
ભસ ! એડી જ ગાલ લગેતી.
- કવિ :** મનુષ્ય પણ હિકડો પ્રાણી (જિનાવર) જ આય.

બકો : ઇતરે ઐ મૂંતે જિનાવર સમજી પ્રયોગ કરીધા?

કવિ : ના, પ્રાણી સમજી નં. માડૂ સમજીને આંજો ધિલ ધૂંધોસે, આંજો ધિલજી મિડે ધાગ કઢી ડીધોસે, ને ધોરોફિક, ચોખોચટ ભનાય ડીધોસે.

બકો : ધાગ તાં ચંધર મેં પણ ઐ, ઇનજો કુરો? મૂંજે ધિલમેં ચંધર જેડા ધાગ રિઈ વિએ ત?

કવિ : ઇનકે ફિરી ધૂંધાસી, ને પોય સૂરજ જેડો ભનાયજી લોન્દ્રી ખોલાણી આય ઇતરે પેલે ગિરાક જે નાતે આકે ફિરી પેલો મોંકો મિલંધો.

બકો : સાલેભ, ધિલ ધૂતેમેં ક્યો ડીટરજન્ટ વાપરીધા? ને ઇનસેં ધિલકે નુકશાન નં થીએ તેંજી ગેરંટી ડીધા?

કવિ : ડીટરજન્ટ તાં લુગડા ધૂતેલા વપરાજે, ધિલ ધૂતેલા ડીટરજન્ટ નં વપરાજે, ધિલ બોરી નાજુક ચીજ આય.

બકો : ત કુરો વાપરીધા? એડી કિઈ ચીજ વાપરીધા ક, ધિલકે હાની નં થીએ.

કવિ : ઇ ચિંધા મં ક્યો, મૂં વટ શબ્દ નેં પંક્તિઉં નાલેજો ડીટરજન્ટ આય ઇ વાપરીધો સેં.

બકો : એડો ડીટરજન્ટ મૂં કડેં સો નાયં.

કવિ : ઇ હિન લોન્દ્રીજી વિશેષતા આય. હિન ‘ધિલ’ ધૂતેજે ધંધેમેં પ મૂંજી લાઈન બેં કનાં લમી હુંધી.

બકો : હી ગાલ સમજ નં પિઈ.

કવિ : ન્યાર્યો, કવિએંજી જમાત મેં બોરી સ્પર્ધા-તાંણખેંચ આય. મિણકિ પિંઢજી લાઈન બેંજી લાઈન કનાં લમી કેંણી આય. નેં રખાણી આય. મૂંજી લાઈન લંમી રખેલા મૂંકે પ ખાસી મેનત કિઈ ખપંધી, કિતરેંક કવિએંકે હાંસીયેમેં ધકેલાણાં પોંધા. કિતરેંક કવિએંકે ટેકો ડીણું પોંધો. ઇતરે હિન ધિલ ધૂતેજી લાઈન પેલી વારજી હુંધે મૂંજી લાઈન હમેશાં લમી જ રોંધી સમજેં!

બકો : થોડો થોડો, લાઈન સાંચવેજી ગાલ ત પેલી વેરા સુઈ.

કવિ : મુંજો પ્રિન્સિપલ આય ક આઉં, મૂંજી લાઈનનું વડી લાઈન કેકે થેલા ડીયાં નતો. ઈનમેં બેકે તકલીફ થીએતી. સાહિત્યજી ધુનિયાંમેં હી રાંધ જુની આય. અકે ખબર નં પોંધી, કવિ થીંધા ત ખબર પોંધી.

બકો : ઠીક આય. હાંણે શબ્દ નેં પંક્તિએં વારે ડીટરજન્ટજી ગાલ કર્યો. ક, ઈ કિન રીતેં વાપરીંધા?

કવિ : હા..મુઘેજી ગાલ મથે આયા, ન્યાર્યો, પેલા ત મૂંકે આંજો ધિલ ધૂતેજો આય. આંજો ધિલ કોય વોશીંગ મિશીનમેં નં વિજાજે, ઈનકે ત સંભારે સંભારે ધૂણું પે સમજ્યા?

બકો : હા..હા. થોડો થોડો, અઆ વિગતવાર સમજાયો.

કવિ : આંજો ધિલ ધૂતેલા પેલા ત અકે મૂંજ્યું સો કવિતાઉં સુણાણીયું પોન્યું.

બકો : સો કવિતાઉં સુણાણીયું પોન્યું? ઈ ત બોરીયું ચોવાજેં.

કવિ : ના, હિનકે પ્રાથમિક ધોવાણ ચોવાજે, પોય અકે મૂંજી સંગીતબદ્ધ કરેલા ગીત સુણાણાં પોંધા. જેસેં આંજો ધિલ સંગીત જે સુરેમેં મઢાજી નેં લયબદ્ધ ભનંધો વેંધો.

બકો : વાહ..બ્હોત ખૂબ, દુબારા...દુબારા..

કવિ : જ એં ‘દુબારા’ ચોંધા ત આખી પ્રક્રિયા ફિરીનું કરેમેં અચીંધી.

બકો : હિતરીજ પ્રક્રિયા નંદ્ર? ઈનસેં ધિલ ધૂવાજીનેં ચંધર જેડો થિઈ રોંધો?

કવિ : અડે ભા, એં ત ભારી તકડા, હી ત કુરો વોશીંગ મિશીન આય ક, ચોક્કસ સમયતેં કપડા ધૂઆજી નેં બાર અચેં. હી ત ધિલ આય ધિલ! પોય વરી બિઈ પ્રોસેસ ફી (મુક્ત)મેં કેંણી પે.

બકો : ફી મેં ?

કવિ : હા..ફી મેં.

બકો : બે પ્રોસેસમેં કુરો હૂંધો?

કવિ : મુંનું જુકો ટુંકી લાઈન વારા અથવા લાઈન વિગરજા અકવિ ઝેં, તેંજ્યું બ હજાર રચનાઉં ઈનીજે મોંઝેં સુણાંઈંધાસીં.

બકો : બ હજાર અકવિઝેંજે મોંઝેં ! હી તાં અત્યાચાર ચોવાજે.

કવિ : ન્યાયોં; લુગડેં તેં પેલ ધાગ કઢેલા ધોબી ધુકા મારે, લુગડા છીપર મથે પછાડે, વોશીંગ મિશીનમેં ચકર ચકર ફિરાય, તેર ધાગ નિકરેં. હિતે ત માત્ર કન જ વાપરેજા, કવિ તાં કનજા ભુખ્યા હોંય.

બકો : ગાલ સચી ભલા! કવિ કે કન મિલેં ત ભયો ભયો, પ! બ હજાર અકવિઝેં સુણાણાં ! જિરા વધૂ નતો લગે.

કવિ : મું બ હજાર જિતરા અકવિ પેધા ક્યા ઝેં. ઈનીકિ પ કો સુણો એડો ન્યાય મિલાણું ખપે ક નં?

બકો : ત ઈની કવિઝેં કુરો મિલંધો?

કવિ : ઈનીકિ મૂંજી લોન્ડ્રીજ ફરેન્યાઈંજ મિલંધી, આઉં ભારતભરમેં લોન્ડ્રીઉં ખોલીંધોસેં.

બકો : આંજો પ્રોજેક્ટ તાં ‘મેઈક ઈન ઈન્ડીયા’ જેડો આય. ત હલો આઉં તૈયાર ઝેંયાં.

કવિ : મૂંકે ત ખાતરી જ હુઈ ક, ઝેં તૈયાર થીંધા.

બકો : આકે ખાતરી કિઈ રીતેં થિઈ?

કવિ : આઉં શબરી જેડો ઝેંયાં, શબરી પ જીં બેર ચખે ચખેનેં રામ કે હિનેં વેં તીં આઉં પ મનમેં જ બેર ચખે ગિનાંતો, નેં ઝેં રામ વટ પુજંધા.

બકો : ઈતરે! ‘રામ બોલો ભઈ રામ’ થિઈ વેંધોસેં? ક ‘રામ નામ સત્ય હે’ થિઈ વેંધોસેં?

કવિ : ઘિજો નં, એડો કીં પ નેં થીએ, આંમેં રામ વસંધો. ઝેં ત શબ્દ કે જલે રખોતા, ઈં મં કર્યો, શબ્દજે સાર કે જલ્યો.

બકો : ત ઠીક! પ અસકિ શબ્દમેં સમજ નં પે કવિરાજ!

કવિ : વાલ ! ઝેં મૂકે કવિરાજ ય્યો. મૂજી લાઈન (રેખા) વધૂ લમીં કરે ડિનોં. આકે પેસીયલ ટ્રીટમેન્ટ ડીધાસીં.

બકો : જેડી આંજી મરજી. પણ મિડે ફી ભલા.

કવિ : ઝેં અમદાવાદજી અયોં?

બકો : આકે સમજ કીં પિઈ? હાંણો લિકડી ગાલ પાં નિકી કરીયું, આંઉં આંજો પેલો ગિરાક, ઝેં પ આંજો ધિલ ધૂતોં નયોં. છતાં મૂજો ધિલ ધૂતેજી ચેલેન્જ ગિનોંતા, મૂં મથે પ્રયોગ કર્યો તા, ઈનજી ભઘલી ઝેં મૂકે કુરો ડીધા?

કવિ : લિતરીયું મિડે કવિતાઉં મુક્ત સુણાયું ઈ કીં ઓછો આય?

બકો : સચી ગાલ, ચો કરે અચાં?

કવિ : હિન રવિવારજો પેલી એપ્રિલ આય. રવિવારજો આંજો ધિલ ધૂઈ ચંધર જેડો ભનાયજો કાર્યક્રમ રખોં.

બકો : ભલેં

બકે અચીનેં ટેપરકોર્ડર ઓન કેં, અસીં હી મિડે ગાલ સુઈ, ધિબ થિઈ ર્યાસીં, રસિક ચેં, આઉં કવિ નઈયાં પણ લિકડે જોખમ તરીકે ફરેન્ચાઈઝી જરૂર ગિનંધોસેં. અસીં ઈનજી હિંમત તેં ઓરગોર થિઈ વ્યાસીં.

હાણેં લોન્ડ્રી કેડી હલેતી સે ન્યારેજો આય. જગત સજેજી મીટ ઈનતેં અટકી રિઈ આય. જગત કે ઈં પ ન્યારણું આય ક; કવિ પિંઢ મથે પ્રયોગ કરેતો ક નં?

મિઠા..ભાવર ! ધિલ ધૂઈને ફરેન્ચાઈઝ ખપે ત અસાંજો સંપર્ક કરીજા. ઉન કવિ કે અસીં ઓરખોંતા ઈતરે આંજો કમ આસાન થિઈ વેંધો, માત્ર આકે અસાંજી તીં ઉન કવિજ્યું કવિતાઉં સુણાણીયું પોન્યું. □

કમલા નરેન્દ્ર ઠક્કર

જન્મ-૨૮-૦૬-૧૯૪૬. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A.B.Ad.
(ગુજરાતી) *સંસ્કૃત ભૂષણ. *હિન્દી કોવિદ. *સરનામું-૩૨-બી-
૨. 'નિરાંત' ભુજ-૬૨૭-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-૯૪૨૬૯
૭૩૧૨૨. *સેવા-વી.ડી હાઈસ્કૂલમેં સ્થાનિક સમિતિમેં ટ્રસ્ટી. -મંત્રી.
*પી.સી. મહેતા હાઈસ્કૂલમેં ૩૦ વરે તેં શિક્ષક. મહર્ષી ડી. ટી. હાઈસ્કૂલ
મેં ત્રણ ટુકરે કન્યા વિદ્યાલયમેં શિક્ષિકા. કોલેજ કક્ષાએં એલ. આર

તરીકે નેં સ્કૂલ કક્ષાએં સરપંચ તરીકે. *સાહિત્ય, લેખન, વાંચન, રમત ગમતમેં વિશેષ રુચી.
*ગુજરાતી, હિન્દી, સંસ્કૃત નેં ગણિતમેં જિજ્ઞે રસ. *કોલેજ કક્ષાએં ડીબેટ નિબંધ વક્તૃત્વ
સ્પર્ધામેં નિમર હાંસલ. *આકાશવાણી પારાં કચ્છી, ગુજરાતીમેં સાહિત્યિક વાર્તાવાપંજો
પ્રસારણ. *વાર્તા વિહાર-ભુજ પારાં સંયુક્ત પ્રકાશિત 'રજનીગંધા' (વાર્તા સંગ્રહ)મેં વાર્તા
પ્રસિદ્ધ. *ભુજ લાયોનેસ ક્લબ, લોહાણા મહિલા મંડળ, ઈંદિરા ક્લબ, પી. પી એસ. સી.
વીમેન ફેડરેશન મિણીમેં કારોબારી સભ્ય-સક્રિય કાર્યકર. *સફળ સંચાલક. “*બેટી બચાવો
બેટી પઢાવો” નિબંધ સ્પર્ધામેં દ્વિતીય સ્થાને વિજેતા.

સમાજજી ધુસ્મણ

કુરિવાજ નેં ધર્તીંગ (અંધશ્રદ્ધા)

હર સમાજજીયું પિંઢપિંઢજીયું આઉગીયું રૂઢિયું નેં પ્રણાલિકાઉં હોંય ત્યું,
કો પરંપરાગત હોંયત્યું ત કો ડેખાડેખીનેં બેં કિઈ કારણેસર વિચમેં ધુસી વિએ ત્યું
ક, ધુસાડે ડિનેમેં અચેંત્યું. ખાસા રીતરિવાજ સમાજકે ટિકાયમેં નેં ઈનજી સંસ્કૃતિ
કે ઉચું ખણી અચેમેં આધાર રૂપ સાબીત થીએંતા. જડે ભેદભાવજી નીતિવારે
લોકસમુહજી અસરસેં સમાજમેં ^૧તુડા પિઈ વિએતા નેં ‘હું’ ક ‘આઉં’ પણેજીયું
ભિતું ઉભીયું થિઈ વિએત્યું. નેં સમાજજી સંસ્કૃતિ મથે ઈ ‘સુરે’ જડો સાબીત
થીએંતો. તેર સમાજજી સખરાઈ; સાલખાઈ મથે વડી અસર પેતી. નેં સમાજજો
તર હૈયા વિઈ રેતો. નેં સમાજ સમાજ ન રોંધે હોદ્દો, પદ્, પેસેજી લાયમેં આખાડો
(કુસ્તીજો મેદાન) ભની વિએતો.

કુરિવાજ સમાજજી એડા ધુસ્મણ એં ક, પાં ઈનીકે સમજોં વિઠા તાંય
ડેખાડેખીજો અનુકરણ કરીયું તા નેં તેંજે મૂરમેં સમાજજી હલઈ અર્ચીધલ

પ્રણાલિકાએકે જવાબદાર લેખિયું તા, નેં ઈં લિક્કડી પ્રથા, રીત, રિવાજ, ચીલો જોં શબ્દેકે અનુસરંધા રોંતા. પાંજો કો અર્થ ખરો? ‘ચીલો ચાંતરી’ વેંધલ કે વાટ નં ચડાય સગોં. કુરો સાંપ્રત સમય અચા ભૂતકાળજો અનુકરણ નતો કરે? પાં ક, સમાજ સુધયોં ઈન ગાલ કે ટેકો ડીંધલ અચા કિતરા ભ્રમમેં એં.

ધી કે લક્ષ્મી ચોંધલ પુઠ ફેરે ન્યારીયેં ત કિતરેક સમયનું મોર ધીયડી કે ડૂધ પીંધી કરે છડેજો રિવાજ પ્રચલિત હો. જન્મધે જ ઈનકે ડૂધમેં ડુબાડેનેં મારે છડમેં અચીંધી હુઈ. ઈન પાછડજો કારણ કુરો હો? જીવકે જન્મણું નેં મારણું કેંજેક હથમેં વે ત! પકે હી અધિકાર કેં ડિનું? નેં અજ પ કુરો પાં આધુનિક ટેકનોલોજીસેં ઈનજો અનુકરણ નતા કરીયું? અરે...! પાં તાં જન્મનું મોર જ ઈનકે મારે વિજોંતા. પાં તાં ઉનીનું પ વ્યારીં, ઈશ્વરગત થીંધલ કોય પ ક્રિયામેં ફેરફાર કરેજો પકે અધિકાર ખરો?

ઉન સમયમેં બ્યો લિક્કડો રિવાજ બાર (બાળ) લગ્નજો હો, છોકરો છોકરી ઉમરલાયક થીએં તેનું મોર ઈનીજો સગપણ-લગ્ન કરે છડમેં અચીંધા વા. હી પ્રથા નિંદે વડે તીં ઉજળિયાત સમાજમેં પ હો. છોકરે છોકરીજી વીંયાં જેડી ઉમરનું મોર ‘આણા-પીયાણા’ જે બાને સાવરે-માઈતરેં અચ વિચ ચાલુ થિઈ વેંધી હુઈ. પોય ઉમર થીંધે છોકરે છોકરી કે કિતરાક પ્રકૃતિજન્ય ધર્મ ક અકસ્માત જેડી ઘટનાએસેં ખોડખાંપણ તીં મરણ સુધીજા ધાખલા ભની વેંધા વા. નેં જમાર સજી પસ્તાવેજો વારો ક, ‘બ્યો ઘર’ ક, ‘વિધવા વિવાહ’ જેડી લાચારી સ્વીકારે નેં સંસાર શરૂ કેણું પોંધો હો. નેં જીવન ભર ‘વિચાડી’ ક વિચાડો’ થિઈ જીવણું પોંધો હો. હેંડે બાળ લગ્નેં કે તિલાંજલી ડિનેલા કિતરેંક જોમથ ક્યોં, જેંજી લમી નામાવલી ભની સગે.

ભૂતકાળ નેં સાંપ્રત સમયમેં કો દૂષણજો સમાજમેં સરખો જ પ્રભાવ ર્યો વે ત ઈં આય ‘ડેજ’. ડેજજો દૂષણ સમાજલા જભરો જેર આય. અકસ્માત નેં આપઘાત જેડીયું ઘટનાઉં હિન મિંજા ઉપજેત્યું. ધી કે ‘ડૂધપીંધી’ કરે પાછળ લિક્કડો હી પ કારણ હો ઈં સમાજજે માનસમેં સોંસરો ઉતરેલો હો. નેં લગભગ થિઈ સગાજેં ઈતરીયેં મિણી જ્ઞાતિએંજે માનસ મિંજ અજ પ ક અચા પ લોકમાનસમેં ખુતો ખ્યો આય. હિનસેં જિતરી હાની થીએતી તિતરી બે દૂષણસેં નં થીંધી હુંધી

ઈં ચિઈ સગાજે.

જનમાનસમેં ઘુસી વેલ શકન-અપશકનજ્યું માન્યતાઈ સમાજજે પારિવારીક જોડાણ ક, ‘વસુધૈવ કુટુંબકમ્’ સમાજજી સંઘરૂપ કડીએં કે ત્રોડે વિજેજો કમ કરીયેત્યું. તેર સમાજ સમાજ નં રોંધે વ્યક્તિગત મામલો ભની વિએતો, નેં ઉનજો રેલો કોર્ટ-કચેરી, કેસ-કવાલેં તેં પુજી વિએતો.

ઘરભંગ (વિધવા) થેલ સ્ત્રીકે સહારો ડિનેજો વે તેર પાં ઈનજો સામું અચણું/મિલણું અપશકન ગણીયુંતા કુલા? જેજે સહારે પુઠિયા ઈ રૂપારી હુઈ ક, જે પુઠિયા ઈ જિંદગી અર્પણ કરે છડે વેં, એડી પરિસ્થિતિમેં ઈનજો ઘરજો માડૂ વેંધો ર્યો, ત કુલા ઈનજી સંવેદના કે પાં ટેકો નં ડિઈ સગોં. કુલા શકન-અપશકન જેડી પાઈયે વિગરજી બાબતેં તેં પાં ઈન ગાલકે નિકી કરે સગોં. ‘નં જાણા ભાવી’. એડીઈ બાબતું સમાજમેં જભરો દૂષણ એં. હી બાબત શિક્ષિત સમાજ મિંજા પ નિકરઈ નાંય.

લજ કઢણી જરૂરી ક નં? પરંપરાગત લોક સમાજમેં હલઈ અર્ચીધલ હી પ્રથા હરેં હરેં નાબૂદ થીંધી અચેતી. પણ અજા ઘણે જુનવાણી વિચારસરણી વારા ઈં મએતા ક, હાંણે મર્યાદા જેડો કીં ર્યો નાંય. મૂકે ઈં ચેજો મન થીએતો ક, કુરો લજ/અંધર કઢણું જ જનસમાજજી મર્યાદા આય? નેં મર્યાદાજે બેં અનેક પ્રકાર મથે કેંજી દષ્ટિ કુલા નતી પે. માત્ર સ્ત્રીજ મર્યાદાજે કૂંઢારેમેં અચે? માડૂકે કુરો કીં પ નં લગે? હી સવાલ જભરો આય તીં પાઈએજો પ આય. ખેર ? હિન બાબત સાંપ્રત સમયમેં થોડા ઘણાં સુધારા થીંધા અચેંતા. પ નાબૂદ થીંધો ભાસે નતો. નેં હૂં ન્યારીયું ત ‘લજ કઢણી’ ઈનજો ઘટત પોરો હલેતો. કોં જ પશ્ચિમજી સંસ્કૃતિજી ડેખાડેખીસેં પાં હિરખોં, પાંજા બચા-બાર ઈનજો અનુકરણ કરીયેં ત પ પાં રાજ્યાણા થીયું. હી ડેખાડેખીવારો ધર્મ ભારી ખતરાનાક આય. જુકો આર્થિક નેં પરિવારજી એકતામેં સુંઢલેમેં પૂરલ નાગ જેડો ખતરનાક સાબીત થીએતી.

વડેં વડેં સેરેમેં હી પ્રથા નાબૂદ થીંધી વિએતી. પ કચ્છમેં અજા હી પ્રથા અમુક જ્ઞાતિએંમેં આય. તેંમેં પ વિચરંધી જાતિએંમેં વધારે ડિસજેતી. હિન પ્રથાકે સ્વીકારણી ક. તિલાંજલી ડીંણી ઈ દરેક સમાજજી પિંઢપિંઢજી સંસ્કૃતિ સમજનેં અનુસરેં. પાકે હી ફેસલો ઉન જ્ઞાતિ મથે જ છડ્યો ખપે. □

હરિદાસ કે ઠક્કર

જન્મ-૨૬-૦૧૧૯૪૮. (મસ્કા-કચ્છ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C.-
૧૯૭૭. *સરનામું-ગણેશ નિવાસ, સત્યનારાયણ મંદિર જે મુરમે. એસ. ટી
બસ સ્ટેન્ડ સામે. મસ્કા-માંડવી-કચ્છ-૩૭૦ ૪૬૫. *ગાલબોલ-૯૯૨૪૯
૯૭૨૨૬. *સેવા-(ઓફિસ સુપ્રિ. ડી. મા.શાળા) નિવૃત્ત. *પ્રકાશિત લેખ-
'કચ્છ કલામ', 'વીરડો', 'પથિક', 'સુરભિ', 'ધિલજ્યું ગાલિયું', 'કચ્છશ્રુતિ',
'કચ્છ અપેણ', 'વોલાણા પ્રકાશ', 'ચીંગાર', 'રઘુવંશી પરિવાર', 'વિરપુર
વાતા', મેં પ્રકાશિત લેખ. આકાશવાણી ભુજના માન્ય કવિ. આકાશવાણી

ભુજ તા ૪૦ નું વધારે વાતલાપણે પ્રસારણ.

વધાવો

ઓડે સબંધીએમેં વીંયાં વા, ઘરજા મિડે વીંયાં માણેલા અતાલા વા.
કંકોત્રીજી વાટ નેરાંધી લુઈ.

આંઉં હોફીસનું ઘરેં આયો સેં, નેં વધાઈ મિલઈ ક, કંકોત્રી અચી વિઈ
આય. ટપાલી બત્રી રૂપિયા ગિની વ્યો આય.

બત્રી રૂપિયા? મુંજ રડ નિકરી વિઈ....કુરેજ?

-નેં પોય કંકોત્રી નેરઈ ત, ઈન મથે ચાર રૂપિયેંજી ટિકિટ લગેલી લુઈ, મથે
Book Post છાપેલો હો. ત પોય બત્રી રૂપિયા કુરેજ?

બે ડીં ટપાલીકે પુછ્યો, ત, ટપાલી ચેં; ન્યાપો; આંજી કંકોત્રીજો કવર
ગુંધસેં બીડેલો આય-પેક કરેલો આય. નેં ભંધ કવરજી ટપાલજો પોસ્ટજો દર
આય ડો ગ્રામજા પંજ રૂપિયા, આંજી કંકોત્રીજો વજન આય બત્રી ગ્રામ, ઈતરે તેં
મથે વી રૂપિયેંજી ટિકિટ ખપે. તેં મ્યા ચાર રૂપિયેંજી ટિકિટ ચોડેલી આય, ઈ બાદ
કંધે સોરો રૂપિયા ઓછેંજી ટિકિટ આય, નેં તેંજો ડબલ ચાર્જ વસૂલેજો પોસ્ટજો
નિયમ આય. ઈતરે થ્યા બત્રી રૂપિયા, ભરાભર નેં! ચોંધે ટપાલી હલંધો થિઈ વ્યો.
તેંકે અટકાઈધે મું અ્યો; પણ! હીતાં બુકપોસ્ટ આય નેં? તેંજો ચાર્જ ચાર રૂપિયા
જ વે...

‘...કવર બીડેલો વે ત બુકપોસ્ટજો ભાવ નં લગે. ભંધ કવરજો ‘ભાવ’ લગે.

આંઉં ધિબ થિઈ રૂયો સેં, વીંયાં મેં વધાવો (ચાંદલો) મંઢાયજા એકાવન રૂપિયા
અલગ રખ્યા વા. તેં મ્યા બત્રી તાં હલ્યા વ્યા.

હિતરા ડીં આંઉં GST મેં મુંજ્યો પ્યો હોસેં. અજ વરી હિકડી મુંજમેં વધારો
થ્યો. □

જયન્તી બેઠી ‘શબાબ’

જન્મ-૦૨-૦૨-૧૯૪૯. (કાંદીવલી-મુંબઈ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા- B.A. (સંસ્કૃત-ગુજરાતી) M.A. (સંસ્કૃત અર્ધમાગધી) બીં મેં યુનિ. મેં પ્રથમ. *સરનામું- ‘હેરમ્બ નિલય’ ૩૫-સી, બી, ભાનુશાલી નગર, ભુજ-૬૨૬-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-૦૨૮૩૨-૨૩૪૪૪-૯૪૨૭૭ ૧૯૨૮૮. *કચ્છી અલ્પવિકસિત ભાષા હુંધે, તીં બંધારણિય માન્યતા ભાડીં હુંધે જે કારણ ઉચ્ચરિત માધ્યમજે અનન્ય યોગદાનમેં

આકાશવાણી ભુજ ખાતે વાર્તાવાપ, નાટક, સંગીત, હિની મિણીજે પ્રસારણમેં વડો યોગદાન તીં આયોજન, નિર્માણ, પ્રસ્તુતિ નેં પ્રશાસન અધિકારી તરીકેં સાડા બત્રી વરેં મિંજ ઓગણત્રી વરેંજ સુદીર્ઘ સેવા. *કચ્છી લેખન પાસે મથે અજુ તૈં, જેંજ ભૂમિકા ‘કચ્છીના મક્કા’ તરીકેં ગણના થીએતી તેડા કચ્છ નેં બૃહદ કચ્છજો હિકડો માત્ર અખબાર ‘કચ્છમિત્ર’ મેં ‘ધિલજ ગાલિયું’ મેં સાડા ત્રે ડાયકેનું વધુ સમય સંપાદન તીં નિજ યોગદાન. ‘ધિલજ ગાલિયું’ કોલમજ રજતજયંતી નિમિતેં ૧૦૮ ગદ્ય સજકેંજો યોગદાન ભધલ સન્માન. *સાડા ત્રે સો નું ૫ વધુ લેખ, જુધેં જુધેં વિષયેં મથે લેખ નેં જુધેં જુધેં સામાયિકેં પ્રકાશિત. *બહુભાષી કવિ સમેલનમેં સંચાલક તરીકેં ચાર દાયકેંજ બતરા Book of Records મેં સ્થાન મિલી સગે. ધિલજ ગાલિયેંજો ઉલ્લેખ Enclyopedia Britanica જો હિન્દી આવૃત્તિ ‘ભારત કોશ’ મેં પણ થ્યો. કિતરેંક પ્રસંગેજ ગ્રાલ : ૧.) કચ્છમેં ડુકાર વિસ્તારજ મુલાકાતેં તત્ સમયજ વડા પ્રધાન રાજવ ગાંધી ભેરો ઉન વિસ્તારજ કચ્છી, હિન્દી નેં અંગ્રેજમેં ભાષાન્તર કરેજ કમગીરી. (૨. અસ્મિતા પર્વ ૧૪ મેં કચ્છીભાષા મથે વિશેષ વ્યાખ્યાન, મહુઆ ખાતે પૂ. મોરારી બાપુજ ઉપસ્થિતિમેં. (૩. ‘કચ્છી કવિતાજો ઈન્દ્રધનુષ’ હિન વિષય મથે ગુજરાતી વિશ્વકોશ ટ્રસ્ટ અમદાવાદ ખાતે સ્વ. સાક્ષર ધીરુભાઈ ઠાકર તીં ડો. કુમારપાડ દેસાઈ નેં બેં સાહિત્યકારેંજ ઉપસ્થિતિમેં વક્તવ્ય નેં સન્માન. *આકાશવાણી ભુજ પારાં આમંત્રિતેંજ હાજરીમેં આયોજિત કચ્છી કવિતા ‘ઈંધરલક’ સર્વગ્રાહી સંતર્પક પ્રવચન હિકડે વિશેષ પરિસંવાદમેં. *અખિલ ભારતીય સર્વભાષા કવિ સંમેલનમેં આકાશવાણી દિલ્હી પારાં આયોજિત કાર્યક્રમજે સંચાલક તરીકેં. *કચ્છી ઉપરાંત ગુજરાતી, હિન્દી, સંસ્કૃત, અર્ધમાગધી, મરાઠી, સિંધી ઉર્દૂ નેં અંગ્રેજજો ભાષાજ્ઞાન. *રેડિયો મુલાકાત કલા, અવૈધિક શિક્ષણ વિદ્યા, રમત-ગમત, સિવાયજે પ્રસંગેમેં લાઈવ રનીંગ કોમેન્ટ્રીજ કલા. *સ્વ. મહારાવશ્રી મદનસિંહજ સાહેબ નેં મ.કું. હિંમતસિંહજ સાહેબજ કચ્છીમેં રેડિયો મુલાકાત. *૧૯૭૬નું માન્ય નાટ્ય કલાકાર નેં ૧૯૭૮નું માન્ય કચ્છી-ગુજરાતી કવિ. સાહિત્ય મૂડી : *‘શબ્દ ખંડિયેર’ (ગુ. સા. અ. પુરસ્કૃત દ્વિભાષીય કાવ્ય સંગ્રહ). ‘૧૦૮ કવિતાઉ’. ૨-કાવ્ય સંગ્રહ. ૬-સંપાદિત કાવ્ય સંગ્રહ. ‘પાંદડી’, ‘આથમતા સૂરજના અજવાળા’, ‘વૃક્ષ ટલુકે મૌનમાં’. નેં ‘ભૂકંપજ ભીડા’, ઈન ઉપરીયાંત ‘અક્ષરિકા’, ‘આકાશિકા’, પંજ સંપાદિત નિબંધ સંગ્રહ, ‘મધલાર’, નેં ‘પિરભજ પિરસાધી’, ‘મંગલ ઘટ નેં જ્યોતિ કલશ’, પ્રેરણા (ગુજરાતીમેં) ‘વંશભાસ્કર હિકડો અવલોકન’ પરિચય (પૂર્વ સાંસદ પુષ્પદાનજ ગઢવી ભેરો સંપાદન) ‘વરદાન’ નિબંધ સંગ્રહ, ‘આખાણી અજભ અનુભવજ’ (આધ્યાત્મિક નવલકથાજો કચ્છીમેં અનુવાદ) મિડે મિલીનેં ૨૦ (વી) ખન જિતરા પુસ્તક ઉપરિયાંત સાડા ત્રે સોનું ૫ વધુ લેખ (કચ્છી-ગુજરાતીમેં)

કિતરક ઉદ્દેશનિય પદ : *સ્વ. રામસિંહજી રાઠોડ સુવર્ણપદક લા કચ્છી સાહિત્યકારેજી પસંદગી સમિતિજા સભ્ય. *ક.સા.અ.નું મોર રાજ્ય સરકાર પારાં ત્રિદિવસિય સમિતિના અધ્યક્ષ. *રાજ્ય સરકાર પારાં કચ્છીભાષાજા નિષ્ણાંત તરીકે પસંદગી. ***ખાસ સન્માન પદક :** *કચ્છજા છેવા રાજવી શ્રી મદનસિંહજી જે હથે 'જયલિન્દ' રૌપ્ય કોરીસેં કચ્છી કવિ તરીકે સન્માન. *વરેજી શ્રેષ્ઠ કચ્છી કવિતાજો મનુભાઈ ગાંધી પારિતોષિક નેં સમગ્ર પ્રદાનલા ડો. જયંત ખત્રી સ્મારક પુરસ્કાર. *સ્વ દુલેરાય કારાણી શતાબ્દિ વરેજો સમિતિ દ્વારા કચ્છી સાહિત્ય સેવા ભધલ રૌપ્ય પદક. *સ્વામિનારાયણ સંસ્થાન મણિનગરજા આચાર્ય પુરુષોત્તમ પ્રિયદાસજી જે હથે સન્માન નેં રૌપ્ય પદક, નેં બિઈયાર રોકડ પુરસ્કાર. 'ધિલજી ગાલિયુ' રજત જયંતિ વરેજો 'કચ્છ રચના' દ્વારા મહામાત્ર વરદરાજ પંડિત જે હથાં સન્માન નેં સુરખાબ પ્રતિક અર્પણ. *પ્રમિલા કુરવા ફાઉન્ડેશન અમદાવાદ પારાં રાજ્ય સ્તરિય કચ્છી કાવ્ય સ્પર્ધામેં પ્રથમ ક્રમાંક ભધલ રોકડ પુરસ્કાર. *કચ્છીભાષાજો સમગ્ર પ્રદાન ભધલ શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા એવોર્ડ. *કચ્છીભાષાજો વિકાસલા શ્રી ગુરુ ગરિમા એવોર્ડ. *અખિલ ભારતીય સાહિત્ય પરિષદજો અધિવેશનમેં શ્રીલક્ષ્મીકાંત શર્મા (ભોપાલ મધ્યપ્રદેશજા સાંસ્કૃતિક નેં જનસંપર્ક મંત્રી) જે હથે ન્યાસજા અધ્યક્ષ ડો. બળવંત જાનીજી હાજરીમેં કચ્છીભાષાજો યોગદાનલા સન્માન. *અસ્મિતા પર્વ-૧૪ મેં પૂ. મોરારી બાપુ જે હથે સન્માન. *આકાશવાણી ભુજ, પ્રસારણ સેવા સુવર્ણજયંતી વરેં જે અંતર્ગત અભિવાદન, અધિક મહાનિર્દેશક આકાશવાણી જે હથે. *કચ્છી સાહિત્ય સભા, ભુજ પારાં કચ્છીભાષાજો સમગ્ર યોગદાન ભધલ 'કચ્છી સાહિત્ય રત્ન' પુરસ્કાર નેં પ્રમાણપત્ર. *ગુજરાત કલા પ્રતિષ્ઠાન સુરત પારાં દશાબ્દિ વરેં નિમિતેં કલા(સાહિત્ય) ક્ષેત્રેં સાહિત્ય રત્ન' એવોર્ડ. *ઉપરિયાંત ગુજરાતી તીં હિન્દીમેં પ્રદાન ભધલ ૫ પુરસ્કાર નેં એવોર્ડ.

કૃષ્ણાર્પણમસ્તુ!

વતનલાલ સેવાનિવૃત્ત સરકારી અધિકારી હૂવા, ઈનીજા ઘરવારા માસ્તરીયાણી લેજો હિકડી સરકારી નીશાળમેં નોકરીતેં હૂવા, નેં નોકરીજા અગ્રા ખાસા ત્રે-ચાર વરે ભાકીં હૂવા. કુધરતજો કેણું ક પોય અકઈ પિઈ હોય તીં ઈનીકિ સરખ્વસ (વધારેજા) ગણી નેં ઈનીકિ પિંઢજો લગભગ વતન જેડે રાઈયાંગનું સોખન કિલોમીટર પર્યાજી હિકડી એડી નિશાળમેં ભધલાયમેં આયા ક; જુકો મિંજોત ગોઠ હુંધે નેં દૂધ ડઈ સાગભાજી ખાસા મિલેં ૫, અગ્રાઈ સગ્રાઈ ટાંણે સો ખન કિલોમીટરજો ઘેરેમેં ઉઠવેઘ ક પોય જોલાછાપ ડાગધર સિવા કોય નં જ મિલે એડી પરિસ્થિતિ હુંઈ.

કુટુંબ પરિવારજે સમય સંજોગેકે ધ્યાનમેં રખી વતનલાલ નેં ઈનીજા ઘરવારા નેં છુટેકે ઉન ગામડે ફરજતેં હાજર થ્યા, બ્યો કોય ઈલાજ નં જ હો.

નિશાળનું કિલોમિટરખન પર્યાં હિકડો સાધો નેં તાયં ભાવ જાગે એડે રમણિય વાતાવરણમેં હિકડો શિવ મિંધર હો, ઉતે બોય માડૂ સાંજ ટાંણે વિએ નેં ઉત બારા રખલ હિકડી પિતરજી બાલધી મ્યાં પડખે પેયલ લોટો પાણીજો ભરી શિવતેં નામી નિત ડીં પ્રાર્થના કરી, હિકડી જ અરધાસ કરીયેં જ, અસાંકે અસાંજે મૂર થાનતેં, કુટુંબ ભેરો કરી ડે.

મથેવારેતેં આશા રખોં ત ચમત્કાર અજ પ ભનેંતા, તીં જિત ત્રે વરેતાં ઓછમેં ઓછો રોંણું ખપે નેં તેં પોઆ પ પાંજે મડલ થાનતેં ભધલી નં જ મિલે, અડખે પડખે જિત ખાલી હૂવેં તિત મિલે નેં તેં પોઆ ઉત બ વરેંનું મોંધ ભધલીલા અરજ પ નં ડિઈ સગોં, એડે નિયમેં નેં પરિસ્થિતિ વિચ પ વતનલાલજી ઘરવારી ઘર રખૂબાઈજી ભધલી થિઈ નેં સે પ ઈનીજે મૂર થાનતેં! ઈનીજી ભધલી બારેંમેંણે જ થિઈ હૂઈ ઈતરે ઈ ત રાજ્યાંણા વા.

મનમેં કૃતજ્ઞતાજો ભાવ ખણી ઘરરખૂબાઈ નિશાળ મ્યાં ભધલીજે ઓડર પિરમાણે જે થાનતેં ફરજતેં હાજર થીંણા છૂટા થ્યા, તડેં ઈન સાંજજો ભગવાન શિવજે ઉન ડેવરે જલ નામેલા થોડા વેલા જ પુજી વ્યા, ઈનીંજા ધણી વતનલાલ પ ભેરા જ હૂઆ, ઈ બોય માડૂ ઉત રખલ ઉન પિતરજી બાલધી મ્યાં પડખે રખલ લોટો પાણીજો ભયોં નેં, મિંધરજો સેવક પુજી આખો નેં ચેં, ‘હી પાણી જલાભિષેકજો નાંય, હીતાં હિતે મિંધરમેં સક્ષાઈ પોઆ ફટો ફેર્યુતા તેંલા કઢી રખલ આય’.

બ્યો કો પાણી ઓડીપાખડમેં હૂઓ નં ઈતરે મનોમન જલધારી મ્યાં ટિપકંધલ જલજે ટીપેતેં ધ્યાન ધરી માનસ પૂજા કરી બોય જોંણાં ઘરેં આયા, નેં બે ડીં તાં ઉતાનું રવાના થિઈ પિંઢજે મૂર થાન તેં અચી નિશાળમેં ફરજતેં હાજર પ થિઈ વ્યા. સજે કરસીકુટુંબમેં આનંદમંગલ થિઈ ર્યો.

બે ડીં જ આતવાર હો, હિકડે કો સગેજે ઘરેં ભાગવતજી કથા હલઈતે,

વતનલાલ નેં ઘરરખૂબાઈ ઈ સુણેલા વ્યા, ઉત મારાજ કથાજી વિચમેં લિકડો ધાખલો ટાંક્યોં જ ભગવાન કે પ કેરક વિરચીનેં, કંટાડીનેં પ ભગતજી કમ કયા ખપેંતા, નેં સે પ ખૂબ હૈયા! મારાજ ચ્યોં; લિકીયાર નારદજી ફિરંધે ફિરંધે લિકડે નિંઢે ગામ-ગોઠ પુગા. ગોઠમેં લિકડી જૈફ વઈજીબાઈ રોંધી વી, ભગતીજો પ્રભાવ હો ક, જિકીં હો સે પ ઈન નારદજી કે ડિસી ગિરેં ઈન ગજેસંપત નારદજીજો પૂજન કરેનેં પુછેં જ હે...! મહર્ષિ એરો કો ^૧સવલો ઉપાય વતાયો જ જીયણ-મયાણજી હિન ઘાણી મ્યાં છુટાં નેં વૈકુંઠમેં વાસ થીએ.

નારદજી કે હિન ડૂસીજી જૈફ વયતેં ડયા આવઈ હૂએ ક, ઈનજી ભાવભરઈ પૂજા સેં ઈ તુસમાન થ્યા હૂએ, જિકીં હોય સે,..પ! ઈની ડૂસી કે વાટ વતાયોં જ ન્યાર ડૂસી! જિજો કીં કરેજો નાયં, જિકીં કીં કમ કર્યુ સે મિરેં જ કૃષ્ણાર્પણ કેણું, ઈતરે પાકે ઈન કમજે પાપ-પુન મ્યાં છુટકારો મિલે. હિરખ સોસ, લાભાલાભ નેં ખટ-હારજો ભાવ છુટંધે મિરેં જ કર્મફલ ઈશ્વરકે અર્પણ કરેસેં મુક્તિજી દ્વાર ખુલી વિએતા, નેં વૈકુંઠમેં વાસ થીએ.

ડૂસી ભાવ ભર્યા પ્રણામ કેં, નારદજી ઈનકે ‘મનોકામના પૂર્ણા ભવતુ’ એરો આશીર્વાદ હિઈ ઉતાનું રવાના થિઈ વ્યા. ડૂસી ત ઉનજ પલ નેં ઘડીનું મહર્ષિ નારદજી વતાડલ વાટતેં હલેજો ચાલૂ કેં, જિકીં કીં કમ કરે સે મિરેં ‘કૃષ્ણાર્પણ’ કરીંધી અચે, બ્યો ત ઠીક પ અડણજો કચરો બોઆરી ઉકેરેતેં ફિગાય તરેં પણ ‘કૃષ્ણાર્પણમસ્તુ’ ઈ મનોમન ચોણ લગી.

વૈકુંઠમેં જિત લક્ષ્મી-નારાયણ વિઠા હૂવે નેં સિદ્ધ, ગંધર્વ, યક્ષ, કિન્નર, સ્તુતિમગ્ન વેં, એરે વૈકુંઠમેં ઓચંધો કચરો પોણ લગો, પ્રભુકે થ્યો જ હી કુરો થ્યો? ઈનીં ધ્યાન લગાય ન્યાયોં ત ડિસાણું જ હી તાં ડૂસીજી કમગીરી આય નેં તેંજે મૂરમેં નારદજી જી સલા આય.

ઈનીંતાં નારદ કે કોઠાઈનેં ધમકાયોં, નેં ચ્યોં જ ઈ વિચીનેં ડૂસી કે હિન વાટતા કેં ^૨લોચેં પાછી વારે, નં ત સજે વૈકુંઠજી ડિત નેં પ્રત વેંધી રોંધી. નારદજી

વરી ઉન ડૂસી વટે વ્યા, ઈની ખૂભ સમજાયોં, પ! ડૂસી ટરીનેં લિકડીજી બ્યા નં થ્યા. ડૂસીજે હિન લઠાગ્રહસેં ખારા થિઈ નારદજી ઈનીકે લિકડી થપણા લણી છડ્યોં. નેં ઉનજ પલ ડૂસી કુછઈ, ‘કૃષ્ણાર્પણમસ્તુ’ ઈતરે નારદજીજી લણાલ થપણા લગી હરિકે, નેં હરિતાં ઉનજ પલ ડૂસીજી મનોકામના પૂરી કરીધે ઈનકે મુક્તિ તીં વેંકુંઠવાસ પ ડિનોં !

કથા મ્યાં પાછા વરંધે ઘરરખૂબાઈ પિંઢજે ઘણી વતનલાલ કે હરેં કરી નેં પુછેં! ‘પાંતે જુકો ભોલેનાથજી કિરપા ઉતરઈ નેં પાં ટાંણેંનું મોંધ જ ભધલી પામી ઘરભેરા થ્યાસું, તેં પોઆ એડો ત કોય ^૧ગુજ નઈ વે નેં!

વતનલાલ ફક્ત ઈતરો જ ચ્યોં, ‘ઉનજી લીલાકે પાં સમજી સગો એડી બુદ્ધિ પ પાકે ઊ ડે ત જ સચ સમજાજે, ભાકઈં ભાવ સચો હૂવે ત દ્રવ્યજી શુદ્ધિ અશુદ્ધિ નિકી કરીંધલ પાંણ કેર? શિવજીતેં પાં જુકો નિત નામ્યો તે સે જલ પ, ખબર નં પિઈ તેસુધી તાં પાંજે મન ચોખો જ હો, કોય કિન મનસાસેં ઈ ઉત કઢી રખેં આય તેંજી પાકે કીં ખબર પે? ભુલચુકમેં જિકીં અપરાધ ક અવિનય થ્યો હૂવે સે પ શિવાર્પણ કેંણું, ક્ષમા યાચના કેંણી ઈ જ તાં જવજો કર્તવ્ય આય, ભાર્કી તાં જોગી મછંદરનાથજી ચેલા સમર્થ યોગીરાજ ગોરખનાથજી ચ્યોં નોં;

‘જલ રે ચઢાવું ગરવા, નહિ જલ ચોખ્યા,

એ રે જલ મછલે, વટાળ્યાં જી રામ!

સેવા મારી માની લેજો, સ્વામી રે સૂંઢાળા,

ગણપતિ દેવા ખોલો મારા રૂદિયાના તાળાં જી રામ’. □

અરવિંદ દયારામ રાજગોર

જન્મ-૧૨/૦૬/૧૯૫૦. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.Com, *સરનામું-૧-શંકર જ્યોત, પ્લોટ નં.-૨૫૬, આર.એન.નારકર રોડ. ઘાટકોપર (પૂર્વ) મુંબઈ-૪૦૦ ૦૭૭. *ગ્રાવબોલ-૯૯૮૭૯ ૬૫૭૯૮ *સર્જન-મુંબઈનું પ્રકાશિત થીંધલ 'જનશક્તિ' જી સામાસિક પૂર્તિમેં કચ્છ વિશેજી કોલમ 'પાંજો કચ્છ'જો લમેં ટેમ તેં સંપાદન. *૧૯૮૫મેં સમકાલિન સામાસિકજી 'જનસત્તા, 'લોકસત્તા' પૂર્તિમેં કચ્છીભાષાજ્યું

ચોવકું લમેં ગારે તેં પ્રકાશિત. *૨૦૦૪-૫ મેં મુંબઈ સમાચાર સામાસિકજી પૂર્તિમેં કચ્છી ચોવકું ગુજરાતી ભાવાર્થ સોંત પ્રગટ થિઈયું. *જ્ઞાતિજે મુખપત્ર 'સંસ્કાર જ્યોત' જા ઈ ઘણો વરેં તેં સહતંત્રી. *૨૦૦૯મેં 'કચ્છી ચોવકું' લેખમારાજે લેખેકે સંકલિત કરે કચ્છી-ગુજરાતી (દ્વિભાષિય) મેં પુસ્તક પ્રકાશન થયો. *ફિરી ૨૦૧૧મેં ઈનજી જે નેં આવૃત્તિ પ્રકાશિત કરેમેં આવઈ. *ત્રિઈ આવૃત્તિ મેં વધારે ચોવકુંજો સમાવેશ કરે ૨૦૧૭મેં ઈનજી નાલે પુસ્તક પ્રકાશન કરેમેં આયો. 'કચ્છી કવિતાઓંજો પુસ્તક 'નાતો' પ્રેસમેં.

કવિરાજ નેં લોકસાહિત્યકાર શ્રીજીવરામ અજરામર રાજગુરુ(રાજગોર) જી જન્મ સાર્થશતાબ્દી ટાંણે.

કચ્છજા માનકારી સાહિત્યકાર શ્રી દુલેરાય કારાણી જેકે ગુજરાતજા પેલા લોકસાહિત્યકાર ચ્યોં અયોં ઈ જીવરામ અજરામર ગોર જી ડેઢસોમી જન્મ ડીં તેં પાં ઈનીકે જાધ કરીયું.

કવિરાજશ્રી જીવરામજીજો જન્મ ભુજમેં અજાણી પરિવારમેં સંવત ૧૯૨૩ જે અસૂ મેંણે જી ઊજારી સાતમ નેં મંગળવારજો ઈતરે સાતમેં નોરતે થયો. ઈનીજો અઘાજો નાં અજરામલ નેં માતાજીજો નાં જથુભાઈ હો.

ભુજમેં સાતમી તેં, ભણીનેં અમદાવાદજી ટ્રેનીંગ કોલેજમેં દાખલ થયા. ઈન જ કોલેજમેં ભણેધલ વિધાર્થીઓં કે કવિતા સિખાયલા કવિવર દલપતરામ ડાહ્યાભાઈ અર્ચીધા વા, નેં ઈનીસેં ખાસો નાતો બધાણું.

કવિરાજા પોતરા સ્વ. ચીમનલાલ શ્રીધરપ્રસાદ મૂંઢે ઘણેવેરા ચ્યો નોં ક ;
કવિરાજ જીવરામજી દલપતરામજે ઘરેં રિઈનેં ભાણ્યા વા. જેસેં કવિ નાનાલાલભાઈસેં
પણા ઈનીજો ભાઈબંધીજો નાતો લો. કવિવર દલપતરામ પ ભુજજી વૃજભાષા પાઠશાળામેં
ભાણ્યા વા. ઈતરે ઈનીજો ભુજસેં
નાતો લેખાજે.

અમદાવાદ મેં
જીવરામજી
રચનાજો ઊનું
ઈનીજા કાવ ઈન
દર્પણ', 'વિજ્ઞાન
'બુદ્ધિપ્રકાશ',
'માસિક સાર
'માસિક મજાલ',
'ગુજરાતી',
'પ્રજામિત્ર', જેડેં અઠવાડિક સામાયિકેમેં પ્રકાશિત થીંધા વા.

કવિરાજ
પિંગળમેં કવિતાજી
અભ્યાસ ક્યાં.
વખતમેં 'સૌરાષ્ટ્ર
વિલસ',
'કાવ્યકમળાકર',
સંગ્રહ', 'ચન્દ્ર',
માસિકેમેં તીં
'હિન્દુસ્તાન',

કવિરાજ પિંઢ કચ્છી સંવત ૧૯૫૬મેં આપાઢી બીજજો 'સરસ્વતી શૃંગાર'
નાલે જો માસિકજો પ્રકાશન ક્યો. ઈનમેં કચ્છી-ગુજરાતી સાહિત્યકારેંજા લેખ પ્રકાશિત
થીંધા વા. કચ્છી કાવ કે પ ઈનમેં સ્થાન લો.

સજે હિન્દુસ્તાનજા વેદ ધર્મ સંસ્કૃત નેં વેદ ભાષાજા સર્વોપરી આચાર્ય શ્રીમન
આદિશંકરાચાર્ય આદિપીઠ (મુખ્ય ગાદી), મૈશુર સ્ટેટ શૃંગેરીમઠજા જગદ્ગુરુ શંકરાચાર્ય
શ્રીમન સચ્ચિદાનંદ શિવામિનવ નૃસિંહભારતી સ્વામી કવિરાજશ્રી રચિત 'શ્રીશંકર
યશમાલિકા' નાલેજો ઉત્તમ હિન્દી કાવ પુસ્તકતેં પિંઢજો રાજપો વતાઈ નેં ઈનામ ડિનો.
'કવિરાજશ્રી' ઈલકાબ (મોર છાપવારી સનદસેં) ડિનો. ઉન વખતમેં કોય પ કચ્છી
ગુજરાતી કવિએકે હી ઈલકાબ મિલ્યો નું હુઓ.

ઉન વખતજે ‘ગુજરાતી’ જે ડીયારી અંકમાં ઈનીજ અચેલ્યું ઐતિહાસિક જનકથાઉં ને સંશોધન કરે ને છાપેલા પુસ્તક ‘વાર્તા વિનોદ’, ‘ભગવત પિંગળ’, ‘કાવ્ય કળાધર’, એડા કિંઈક પુસ્તકેસં ગુજરાતી વાંચકે મેં કવિ પ્રખ્યાત થ્યા વા. ‘વીસમી સદી’ મેં પૃથ્વીરાજ રાઠોડ ને ચાંપાદે રાણી (જામ) ‘લાખો ધૂરાણો’, ‘રાવ અચળદાસ’, ને ‘ઉમાદે સાંખલા’ જેડી રચનાઉં વાંચીને સાહિત્ય રસિકે મેં કવિરાજલા ખાસો ભાવ પેધા થ્યો હો.

કવિરાજ મુંભઈમેં આયા તડેં કચ્છ લાવારજા નાતીલા મિલીને ‘રાજગોર મિત્ર મંડળ’ પારાં ઈનીકે સોનજો ચાંદ ને માનપત્ર ડિનેમેં આયો હો.

હિન્દીમેં ૫ કવિરાજ શ્રી જીવરામભાઈ જો ઈતરો પ્રભુત્વ વો ક; કલકતા જે ‘ભારતમિત્ર’જા તંત્રી કવિરાજજા વખાણ કરીધે લિખ્યો

‘યદી યહ કવિતા બમ્બઈ કે ‘ગુજરાતી’ અખબારમેં ગુજરાતી હરફોમેં છપી ન હતી તો હમે તો કયા મગર હિન્દી કાવ્યજ્ઞાતા બડા વિદ્વાનમી યહ એક ગુજરાતી કવિ મહાશયકી બનાઈ હુઈ કવિતા હૈ એસા નહિં કહ શકતા’.

કવિશ્રી જ્યું વૃજભાષાજી કિતરીક કવિતાઉં ‘મુંભઈ સમાચાર’મેં છાપાણીયું તં મથા બાકીપુર પટણાનું નિકરંધલ ‘પાટલીપુત્ર’ છાપેજા તંત્રી શ્રીજયસ્વાલ બેરિસ્ટર ઈની કવિતાએજા અખરા અખર છાપેને ‘ગુજરાતમેં વૃજભાષા’ નાલેજો મથાડો ડિઈ ને બ અગ્રલેખ લિખીને કવિજે કવિત્વ શક્તિ ને વિદ્રતાજા વખાણ લિખ્યો હો.

રાજકવિશ્રી જીવરામ અજરામર રાજગુરુ રાગ ધનાશ્રીમેં ‘વલો વતન આય કચ્છ અસાંજો’, કચ્છી રાષ્ટ્રગીતજી રચના ક્યોં હો.

તા. ૨૭-૦૫-૧૯૧૭જો ‘કચ્છના કવિરાજશ્રી જીવરામ અજરામર રાજગુરુજી સત્કાર યોજના ‘પર્સ ફંડ’ જી સમિતિ વતી શેઠ ખીમજી હીરજી કાયાણી જે.પી જે પ્રમુખ પદેં સભા થિઈ હુઈ. તડેં સભાજી શરૂઆતમેં કચ્છ અંજારજા પંડિત બૃહસ્પતિ પ્રસાદ લાધારામ કવિ કચ્છી ભાષાજા કિતરાક ગીત ગાઈ સુણાયોં હો. તડેં પેલીયાર ઈનીજો કચ્છી રાષ્ટ્રીયગીત ૫ ગાઈ સુણાયોં હો. ઈન સભામેં રાષ્ટ્રગીતજી જોરધાર અસર થિઈ ક,

કવિરાજજી વા..વા.. થિઈ વિઈ.

અજ ઈનીજો સાહિત્ય લુપ્ત થિઈ વ્યો આય. ઈનીજી ૧૫૦મી જન્મ જયંતિ જે અવસરતે ઈનીજો જિતરો સાહિત્ય મિલી સગે ઈન ડિસમેં કમ કયો ખપે. જ ઈ કમ થીએ ત જરૂર થોડો ઘણું સાહિત્ય મિલી સગે. ‘મુંભઈ સમાચાર’ મેં ઈનીજા લેખ આયા તે, અજ ૫ મુંભઈ સમાચાર ચાલુ આય ઈતરે ઈની વટાનું ઈનીજે લેખેજી પ્રતું મિલી સગે, કોક જુના સાહિત્ય પ્રેમી ભાવરેં વટ ૫ ‘ગુજરાતી’ નેં ‘વીસમી સદી’જા અંક લુંધા ત ઉતાનું ૫ ઈનીજો સાહિત્ય મિલી સગે.

કવિરાજશ્રી જે સાહિત્યજી કધર કરેલા મુંભઈમેં ફંડ જી કાર્યવાહી પૂરી થીએ તેં પેલા જ ૫૦ વરેંજી નિંદી ઉમરમેં સંવત ૧૯૭૩જે અધિક-ભદ્રેજી ઉજારી ઈંગીયારસ નેં શુક્રવારજો તા. ૨૮/૦૮/૧૯૧૭મેં ઈ ધુનિયાં છડે વ્યા. ઈનીજે વિએસેં કચ્છી-ગુજરાતી નેં હિન્દી સાહિત્ય જગતકે વડી ખોટ પિઈ.

છેલે ઈનીજે જન્મજી સાર્ધ શતાબ્દી વરેમેં ઈનીજો સાહિત્ય મિલે નેં કચ્છજે ઘરોઘર પુજે તેંલા પાં કમ કરીયું, ત કચ્છી સાહિત્યજી વડી સેવા થીંધી. □

મહનકુમાર અંજારિયા ‘જવાબ’

જન્મ-૧૪-૦૫-૧૯૫૧. શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A.B.Ad.

*સરનામું-૩૮-બી, પ્રસાદી પ્લોટ, સંસ્કાર નગર, ભુજ કચ્છ-૩૭૦૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-૯૯૭૮૭ ૩૫૭૩૬. *૪૦ વર્ષજો સાહિત્ય સર્જન.

*૭ પુસ્તકજો પ્રકાશન. * સાહિત્ય અકાદમીજા પારિતોષિક ૩ વેરા પ્રાપ્ત. *સાહિત્યજો વિવિધ નિડારે નિડારે સ્તર તેં ૩૫ જિતરા એવોર્ડ્સ, ચંદ્રક, નેં વિજેતા પુરસ્કાર મિલ્યા. *આકાશવાણીજો અધિકારી પદતેં

સેવા. *રેડિયો કાર્યક્રમ ઘણો જ લોકચાહના પ્રાપ્ત કર્યો. *સાહિત્ય યાત્રામેં મસ્કત (ઓમાન)જી મુલાકત પ નિશીભ થિઈ. *વક્તવ્ય, મુશાયરા, સાંસ્કૃતિક ઉપક્રમેમેં સક્રિય. *જ્યોતિષમેં વિશેષ રુચી. *વિવિધ સંસ્થાએસેં સવગ્ર નેં સક્રિય. *મુંબઈજો અખબાર ‘કચ્છ તરંગ’ જા મુખ્ય સંપાદક.

માજો મોં

રજતજા અધા ચિતરકાર હુવા. ઈની રજતજી મા જી હિકડી તસવીર બનાયાં વાં.

-નેં હાણોં તાં નાયં રૂયા અધા ક, નાયં રિઈ મિઠડી મા!.

રજત સતખન વરેંજો હો તેર જ ઈ અનાથ ભની વ્યો હો.! કાકાજે ઘરેં રોંધો હુવો. રજતજી મા જી ઊ તસવીર પિંઢ ભેરી જ રખંધો હો. નેરે ઝિનેનેં રૂંગા સારી ઝિને!.

હિકડો ડીં નીશાળમેં તોફાની છોકરો નટુ રજત વટાનું તસવીર જટી ઝિંડે!. રજત બોરા જ કાલાવાલા કેં પ નટુ તસવીર કે હિકડે હથમેં રખીને બે હથસેં નીચાનું લાઈટરસેં ઘુખાયં.

રજત રડીયું વિજંધો રૂયો, નટુ ખિલંધો રૂયો!, નેં તસવીર બરંધી રિઈ.

રજત ન્યારેં ક, આગજે ભડકેમેં મા જી તસવીર નીચાનું ઠેઠ મથે તેં નટુ

બારે વિધે. નેં તેં છતાં મા જો ખિલંધો મોં તાં ખિલંધો જ ડિસાંધો ર્યો! છેવટે સુધી
તસવીરમેં ચિતરલ મા જો મોં મુરકંધો જ ર્યો.

નટુકે રજત હી ગાલ કે..! નટુ! તું ભલેં જુલમ કે, પણ! આખર મુંજ
માજો મોં ખોલંધો જ રિઈનેં સિખાઈંધો વ્યો ક, ‘લિકડો ચિતર પણ છેવટે સુધી
ખિલંધા રે જ પ્રેરણા ડેતો!’ તરેં પાં તા જીરા માડૂ!

ખિલંધા રોં.

તોજો ગુનો...માફ..!

નટુ રૂઈ પ્યો, નેં માફી મડે.

-પ ! મા જ તસવીર હાંણો રજત જે મનમિંધરમેં.□

કૃષ્ણકાંત કાનજીભાઈ ભાટિયા ‘કાન્ત’

જન્મ-૧૮-૧૧-૧૯૫૧. * જન્મ સ્થળ-કોટડા (રોહા) શૈક્ષણિક યોગ્યતા-P.T.C. (૧૯૭૫) સરનામું-સત્યમ વિલા, પ્લોટ નં. ૧૫૫/૨, સંસ્કર નગર-ભુજ-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાવબોલ-૯૯૦૯૦ ૭૧૫૮૮.

*સેવા-શિક્ષક (નિવૃત્ત) *સામાજિક સેવા. *સાહિત્ય પ્રદાન-કચ્છી, ગુજરાતી, હિન્દી-વાર્તા, કાવ્ય લેખન. પ્રકાશન-નેહું છું’ કાવ્ય સંગ્રહ. (ગુજરાતી) (પ્રેસમાં) *સાહિત્યક સિદ્ધિ-‘સાહિત્ય સંકુલ’ (મુદ્રા)

પારાં ૧૯૭૮ મે વાર્તા સ્પર્ધામાં ‘બૂટની જોડ’ પ્રથમ ક્રમમાં. *કચ્છ જિલ્લા નવોદિત કવિ-લેખક મંડળ (ગાંધીધામ) પારાં આયોજિત વાર્તા સ્પર્ધામાં ‘માની’ વાર્તા કે પ્રથમ ક્રમ. *સ્વબળ માસિક (મુંબઈ) પારાં કચ્છી કાવ્ય સ્પર્ધામાં ‘વખત’ કાવ્ય કે દ્વિતીય ક્રમ. *‘અભિનવ સાહિત્ય સંસ્થા’ (સુરત) પારાં ૨૦૧૬માં યોજાયેલ રાજ્ય કક્ષાએ અછાંદસ કાવ્ય સ્પર્ધામાં તૃતીય પારિતોષિક. *શોખ-વાંચન, લેખન, અભિનય, ગાયન, વાદન, જ્યોતિષ. આકાશવાણી માન્ય કવિ. ‘સાંધ્યદીપ’-ભુજ-મંત્રી. *કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ-સભ્ય.

પ્રવેશોત્સવ

રમાભેણુ પરેશ કે ચ્યો; અજ તોકે પંજ વરે પૂરા થ્યા નેં છઠો ડિસાણું.
કાલ નિશાળજા વડા માસ્તર ચોંધા વા ક; સોમવારજો પ્રવેશોત્સવ આય, ગામજો
છોરેં કે ઢોલ વજાઈધે વાજતે-ગાજતે નિશાળમેં દાખલ કેણા ઐ.

હી સુણી પરેશ નચેલા મંઢાણું,

ઉલથે નવીનભાઈ ઘરેં આયા, તડેં રમાભેણુ ઈનીકે ચ્યો; ‘અજ તાં
આંજા કુંવર મોજમેં અચી વ્યા ઐ’.

કુરો આય?; નવનીતભાઈ પુછ્યો!

તેની ચોંધા વા નં, પપ્પા ! તું પંજ વરેંજો થી ઈતરે તોકે નિશાળમેં વેરાઈ ડીયોં
પરેશ ચેં; પુછો મમ્મી કે અજ મુકે પંજ વરેં મથે ત્રે ડી થઈ વ્યા.

નવનીતભાઈ ઉભા થ્યા, નેં ડાયરીમેં ન્યાર્યો;

પરેશ ઈન ગાલમેં સચો હો.

બે ડી ગામજે છોકરેં કે શિણગારેલ ગડેમેં વ્યારે, ઢોલ, શરણાઈ જે સુરેંસેં સામેયો કરે નિશાળમેં કોઢે આયા. નિશાળજી બાલીકાએં ઈનીજે કિપારતેં કુમકુમજો ટિકો ક્યોં, નેં મિઠો મોં પ કરાયોં. ભાષણ થ્યા. મિણીકે નિશાળમેં દાખલ કરેમેં આયા. પરેશ માઠ થિઈનેં ન્યારીધો જ ર્યો. ઈનજે મનકે જિજી ખબર તાં નં પિઈ, પાણ! ઈ રાજી રાજી થિઈ વ્યો, નેં ઈનકે મજા અચી વિઈ.

બે ડી પરેશ હેકલો જ નિશાળ વ્યો. ઈ અજ નિશાળજે ધરવાજેમેં કોતકસેં પગ રખેં! ઈ ન્યારેનેં છોરા મિડે ધમાચકડી મચાયોં, વડા સાહેબ માસ્તરેં ભેરા ઓફિસમેં વિઠા વા. હિકડે ધોરણજી છોરા ધરવાજે વટ વિડંધા વા. ઈનીજે અડખે પડખે સત-અઠ છોરા કીકીયારીયું કંધા વા. કેકે છુટાયજી પરવા નં હુઈ.

કિતરી વાર થિઈ બાઘે વારેજીં કુરો ઉભો અઈયેં?, પાણી ભરે અચેજો વ્યો, નતો સુણાજે!

હિકડા માસ્તર છોકરેંકે ડારો ડિનોં પે, થોડાક છોકરા પ્રાર્થના ખંઢમેં વિઈ ર્યા વા. પ્રાર્થના ચાલુ થીએ તેનું મોર માસ્તર ઉભા થિઈ ચેતાયોં ક; ‘ડીયાંડી નિશાળજો વાતાવરણ ભિગડંધો વિએતો!. હી આઈ કો પ રીતેં હલાય નેં ણિના’. અજ મૂં વટ આંજ્યું ઘણે ફરિયાદું આવેયું ઝેં.

‘રઘુડો, નાથીયેજો બુશકોટ ફાડે વિધેં, રતુડેજી નોટ ચોરાજી વિઈ, શામલેજો મથો ફાટી પ્યોં. નિશાળજી ભિતતેં જીં તીં કોલસેસેં કોક ચિતરામણ કરે વ્યો.

જીં તીં પ્રાર્થના પૂરી થિઈ, હા..હા...નેં, હૂ..હૂ..કરીંધા છોરા પિંઢ પિંઢજે વર્ગમેં વિઠા. પરેશ પણ વિઠો, સજો ડી નિશાળમેં ધમાલ કરીંધા ર્યા. માસ્તર મિડે ઓફિસ રૂમમેં ચાય-પાણી નાસ્તો ક્યોં. નેં પ્રવેશોત્સવ લિખેમેં વ્યસ્ત ર્યા.

સાંજજો રજા પિઈ, પરેશ ઘરેં આયો, રાતજો વિછાણમેં પ્યો પ! ઈનકે નિંધર નં આવઈ. ત સોણેમેં ચિતર ડિસણ લગા. શિણગારેલા ગડા, ઢોલ શરણાઈજી અવાજ, વિડંધા છોરા, વડે માસ્તરજો પનજે ડૂચેસેં ભરેલો મોં, ઈ નિંધરમેં ભકભક કેણ લગો.

એ...રઘુડા...’, નાથીયા..., રમલા...બાઘા...’

રમાભેણ જાગી વ્યા, ઈની પરેશ કે ઉથીયાર્યો;

પરેશ બેટા! કુરો થીએતો?

પરેશજ્યું આકડવીકડ અખીયું, પગરસેં ભિજેલો ભુત ન્યારે મા ધ્રિજ વિઈ.

પરેશ અખ ખોલેં, નેં રમા કે બખ વિજ ગિડેં, ઈનજ અખિયેંમેં રૂંગા વા.

રમાભેણ ઈનજે મથેતેં હથ ફિરાયોં.

‘પરેશ...બેટા..પરેશ !

પરેશ રૂંધે જભાભ વારેં... ‘મમ્મી મુંકે નિશાળ નાયં વિઝણું. □

લાલજી મેવાડા 'સ્વપ્ન'

જન્મ-૪/૪/૧૯૫૨.(હાલાપર, માંડવી-કચ્છ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-
૭ ગુજરાતી . *સરનામું-૩૩-શ્રીવાલરામ ઍપાર્ટમેન્ટ, ન્યુબિલી
ગ્રાઉન્ડ, ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧.*ગાલબોલ-૮૧૪૧૭ ૭૭૫૯૦/
૮૩૨૦૩૧૩૭૩૧.

e-mail-laljimevada33@gmail.com *શોખ-કાવ્ય.કલા.

પ્રવાસ. *સર્જન-વાઈક્રંત કાવ્ય સંગ્રહ-૧૯૯૩. *સબધ સૌનજી ખાણ'

કચ્છીભાષામાં અનેકાર્થી, એકાક્ષરી, સમાનાર્થી શબ્દોએ કાવ્યાત્મક સંગ્રહ. પ્રકાશન-૨૦૦૩.

*'સબધજી સુરમ'(શબ્દની સુગંધ)-૨૦૧૨. *'આવ નેં એવી' કાવ્ય સંગ્રહ.-૨૦૧૪.

*'ધિલજી ધરી'-નિબંધ સંગ્રહ-૨૦૧૬. *'પિરૂલી પ્રધાનજી' ભાગ-૧. પુસ્તક સ્વરૂપે-

૨૦૧૭. (કચ્છી 'પિરૂલી' (ઉખાણા)એ ગુજરાતીમાં વિવરણ.) *પ્રાપ્ય પુરસ્કાર-મુન્દ્રા

સાહિત્યસંકુલ આયોજિત કચ્છી વાર્તા સ્પર્ધામાં કચ્છી લઘુવાર્તા 'ડુકાર', કે બ્યો ઈનામ

'જ્યાપાકન'ચંદ્રક. *પગદંડી (મુંબઈ) આયોજિત ભારતીય લઘુવાર્તા સ્પર્ધામાં 'સુખાજો

પુતર' કે આશ્વાસન ઈનામ. *સ્વબળ-માસિક (મુંબઈ) આયોજિત કાવ્ય સ્પર્ધામાં 'અસાંજો

કચ્છ' કે પ્રથમ ઈનામ. *કચ્છ સંસ્કૃતિ દર્શન-ભુજ પારાં 'સબધ સૌનજી ખાણ' કે સુવર્ણ

પદક-૨૦૦૩. *શ્રીમતી તારામતી વિસનજી ગાલા (મુંબઈ) આયોજિત સાહિત્ય કલા

પુરસ્કાર-૨૦૦૪. *સબધ સૌનજી ખાણ' કે નખત્રાણા 'સાહિત્ય કલા સંઘ' પારાં સન્માન

ને મોમેન્ટો અર્પણ.-૨૦૦૪. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી વર્ષ ૨૦૦૫એ 'સબધ સૌનજી

ખાણ' શ્રેષ્ઠ પુસ્તક. *કચ્છમિત્રજી 'ધિલજી ગાલિયું' રજત જયંતિ ટાણે -૧૯૮૦ નું

૨૦૦૫ તેં જે યોગદાન ભઘલ સન્માન નેં મોમેન્ટો અર્પણ. *ભુજ મણિનગર (અમદાવાદ)

સ્વામીનારાયણ ગાદી સંસ્થાન પારાં દરબાર ગઢ (ભુજ) મંદિરજે સુવર્ણ મહોત્સવ ટાંણે

ગાદી અધ્યક્ષ શ્રી પ્રિયપુરુષોત્તમદાસજી મહારાજજે હથેં સન્માન, સાહિત્ય સંપૂર્ણ નેં પુરસ્કાર-

૨૦૧૨. *કવિશ્રી 'વ્રજ ગજકંઠ' હિરક જયંતી' વરેં કે અનુલક્ષી ૨૦૧૪એ સબધજી

સુરમ' (વ્યાકરણ) કે એવોર્ડ. *વિવેકગ્રામ (મડઈ) પારાં દ્વિદશાબ્દી મહોત્સવ ટાંણે સન્માન

નેં મોમેન્ટો અર્પણ-૨૦૧૫. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી વરેં ૨૦૧૬એ 'ગૌરવ એવોર્ડ'

(મુખ્ય મંત્રીશ્રી વિજયભાઈ રૂપાણીજી જે હથેં) આકાશવાણી-ભુજના માન્ય કવિ. *વડોદરાનું

પ્રસિદ્ધ થીંધલ કચ્છ અર્પણ' મેં 'કહેવત કથા' નાલે કોલમ ૨૦૧૪નું હર તેં ચાલુ. *કચ્છી

લોકસાહિત્ય 'પિરૂલી' (ઉખાણા) તેં કચ્છમિત્રજી 'પરાગ' પૂર્તિમેં 'પિરૂલી પ્રધાનજી' નાલે

અઢઈ વરેં તેં કોલમ સ્વરૂપે લેખન. *શ્રી બિદડા સર્વોદય ટ્રસ્ટ નેં વિજય એપીલેક્સી કેર

સેન્ટર અંતર્ગત ફીટ, વાઈ નિવારણ અભિયાન મેં ભવાઈ શૈલીજે કચ્છી ગીતજો ફિલ્મકાન.

*કચ્છીભાષાજે પ્રસાર પ્રચારલા કચ્છી સજકેજી ૧૨ નિઃશુલ્ક વેબ સાઈડ ભનાય તેંજો

સંચાલન. *સ્થાપક- 'કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ'.

*વેબવિશ્વ-laljimevadaswapna.wordpress.com

શબ્દ, અર્થ ને ભાવ

આઉં લિકડે વેરા વેડ (કબિયો) મથે લિખેલા વિકોસેં તે, નેં મૂકે બારા હુલ
ધીએતો એડો ભાસ થ્યો, આઉં ઉધીનેં ડેલી બાર પગ રખ્યો ત ત્રે જોઆણીયાં
પિંઢમેં બધા તે.

મૂં સેજેં પુછ્યો; એં કેર અયો?

ઈની મિંજા લિકડે જોઆણીયે મૂકે ચેં; આઉં ‘શબ્દ’ એયાં, હી ‘અર્થ’ આય, નેં
હી ‘ભાવ’ આય.

મૂં વટા અનાયાસેં હથ જોડાઈ વ્યા.

મૂં પુછ્યો પણ! બજો કુલા તા?

ઈની મિંજા લિકડે જોઆણીયે મૂકે સામે પુછે’ મિંઠા...! એં કેર અયો?

લેખક એયાં, મૂં ટૂંકો જભાભ વાયો.

શબ્દ અર્થ નેં ભાવ પિંઢમેં પુપડાટ ક્યો. આય તાં હી પાંસેં જ પનારો રખંધલ,
ઈતરે પાંજી ગાલ કે ઈ ભરાભર સમજી સગંધો. ગાલ કરેમેં વાંધો નાયં.

-નેં ઠામુકો શબ્દ તો કરે; ન્યાર્યો; આઉં લિનીકે ચાંતો ક; મૂં વિગર અર્થ નેં ભાવજો
અસ્તિત્વ નિકામું આય.

એં કુરો ચોતા? ઈન મૂકે સામે ન્યારીધે ચે;

મૂં ર્યો; તોજી ગાલ સચી, પણ! અર્થ જેર સામલેકે સમજજેતો તેર ઈ શબ્દ થિઈ
બાર નિકરેતો, ઈ નં ભુલ્યો ખપે.

શબ્દ જિરા ઢીલો થિઈ ર્યો,

પ! ભાવ તાં અસાં ભેરો નિપટ નિકામું આય નં! વરી ઈન ચેં,

નં...નં..! મૂંચ્યો; ભાવ જેર જાગે તેર અર્થ નેં શબ્દ રૂપે બાર અચેતો.

શબ્દ કે લગો જ આય તાં હી પણ કોક મથેજો ફિરેલો.

પ! હિન ચર્ચા મથા અર્થ નેં ભાવ બોય ટેકેમેં થિઈ ર્યા.

અર્થ ચેં; શબ્દ ખાલી સામલે કે સુણાંજે તો, ભાકીં અર્થતાં ઉ સમજે સે ભાયલ કરેતો.

ઈતરે હું ન્યારીયું ત કિત કિત શબ્દ જ નિકામું સાબીત થીએતો; અર્થનેં ભાવ બોય ભેરા કુછ્યા.

શબ્દજો મોં ચડી વ્યો.

એડો નાયં ભા; શબ્દજી પણ ભારી ઉપયોગિતા આય, કિતે ક્યો શબ્દ વાપરણું ઈ જ ખૂબી આય,

સુણા; પગ, ટાંટિયા નેં ચરણજો લિકડો જ અર્થ ‘પગ’ થીએતો, પણ! તોજે મૂંજે પગેલા ‘પગ’ શબ્દ વાપરાજે, પૂજનિય વ્યક્તિલા ‘ચરણ’ જેડો શબ્દ વાપરાજે, જરેં સજો ડીં રત પીંધલ માડૂજેં પગેં કે ટાંટિયા ચોવાજેં.

અર્થ નેં ભાવ કન જલે કભુલ ક્યોં.

શબ્દ જિરા મુરક્યો.

ભાવ કે; લગો જ શબ્દ નેં અર્થ લિકડા થિઈ વ્યા.

નેં-ભાવ કુરા એસારો કંધે શબ્દ નેં અર્થ ચ્યોં; હિનજો તાં કીં અર્થ જ નાયં નં!

નં..નં મિઠા...એડો નાયં; હું ન્યારીયું ત; ભાવ જ ખાસ આય, મૂંચ્યો,

શબ્દ નેં અર્થ બોય મોં ફિટાયોં;

ઈનીકિ થ્યો જ; હીં શબ્દ દોલનું પ નિકામું આય. હીતાં બોય પુડ પ્યો વજાય તો.

મું ચ્યો; શબ્દ બોલાજે, અર્થ નિકરે. પણ! ભાવ તાં કિન રીતેં બોલ્યા, કિન

સમોતે બોલ્યા તે મથે આધાર રખેતો.

શબ્દ ને અર્થ ચ્યો; ઈ સમજાણુ નં.

એ માઠો મં લગાઈજા, મૂંજો આશય શબ્દ ને અર્થજા કુવખાણ કેણા ને, ભાવજા વખાણ કેણા એડો નાચં.

ભરાભર...! પણ! ધાખલો ડિઈને સમજાયો ત ખબર પે નં, શબ્દ ને અર્થ ચ્યો.

દાખલા તરીકે; એ પિંઢમે જિગરજાન ધોસ્તાર અયો; એ એડા ધોસ્તાર અયો ક, એ પિંઢમે લિકડે બે સામે અપશબ્દ કુણોતા, પ અકિ કેકે માઠો નતો લગે, પ એ જેર વિડી પ્યા, પોય ઈ જ અપશબ્દજો ભાવ આંજે ખૂન-ખરાભેજ ક્રિયા તે પુજ સગેતો.

પુજ સગેતો ક નં?

ભો...ભો...સચી ગાલ આય! ત્રોઈ ડોગો ધુણાયો.

શબ્દ ઉજ આય, અર્થ પ ઉજ આય, પ ભાવ ભઘલી વ્યો.

શબ્દ ચે, ત પોય અસાં ત્રોઈ મિંજા શ્રેષ્ઠ કેર ?

મૂં ચ્યો ભા...! હિનમે કો લિકડો શ્રેષ્ઠ નં ચિઈ સગાજે, એ ત્રોય શ્રેષ્ઠ અયો, જીં ઘી, મખણ ને છાયલા દૂધજી જરૂરત આય, ને વરી ઈની ત્રોઈલા છાયજી જરૂરત આય, ભસ તીં જો તીં, એ ત્રોય લિકડે બે જા પૂરક અયો. શ્રેષ્ઠતાજો વાદ છડ્યો.

પ! લિકડી ગાલ હિત આઈ જરૂર ચોંધો સેં ક; અકિ ત્રોઈ કે ધ્યાનમે રખી, જુકો સર્જક લેખન કાર્ય કંધો તેજ્યું કૃતિયું જગવિખ્યાત થીનીયું, ઈનમે બ મત ને.

ઈ ત્રોય રાજ્યાણા થીંધા પુઠ વાર્યો,, ને આઈ પણ અધૂરો છડલ વેડજે લેખકે પૂરો કેલા ઘરમે હલ્યો વ્યોસેં.□

કાન્તિલાલ વિસનજી ગોર (ડૉ. કાન્તિ ગોર 'કારણ')

જન્મ-૧૩-૦૬-૧૯૫૩, (મસ્કા-માંડવી-કચ્છ) *સરનામું- 'સુદર્શન' એન.આર.આઈ સોસાયટી, શ્રીજી નગર, આર.ટી.ઓ એરિયા, (ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧, *ગાલબોલ-(૦૨૮૩૨) ૨૪૦૫૨૭, ૯૪૨૬૨ ૩૮૭૨૭, ૯૮૭ ૯૫ ૬૫૭૨૭ *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A (ગુજરાતી) M.A (સંસ્કૃત), M.Ad. Phd (શિક્ષણ)Phd જા માર્ગદર્શક. *શૈક્ષણિક અનુભવ-પ્રાથમિક શાળામાં શિક્ષક ને આચાર્ય (૫ વરે) માધ્યમિક શાળામાં

શિક્ષક (૯ વરે), B.Ad ને M.Ad કક્ષાએ અધ્યાપક (૨૪ વરે. (તેમ) ૬ વરે પ્રાચાર્ય કચ્છ યુનિવર્સિટીના શિક્ષણ વિભાગના પ્રથમ ડીન(૫ વરે), પ્રથમ કુલપતિ (૩ વરે) શિક્ષણ ક્ષેત્રે ૪૯નું વધુ વરેજો અનુભવ. *સંશોધન માર્ગદર્શન, લેખન-M.Ad જે ૮૦ નું વધારે વિદ્યાર્થીઓ સંશોધન શોધ નિબંધવા માર્ગદર્શન, Phd જા ૧૭ વિદ્યાર્થી ઈનીજે માર્ગદર્શનને Phd થ્યા. ૫૦ નું વધારે સંશોધન લેખ. *સેમિનાર, કાર્યક્રમ-રાજ્ય, રાષ્ટ્રિય ને આંતરરાષ્ટ્રિય શૈક્ષણિક કાર્યશિબિર, સેમિનાર ને તાલીમ વર્ગને નિષ્ણાત, સંચાલક તરફિજો અનુભવ. *આકાશવાણી કાર્યક્રમ-આકાશવાણી જે નાટકોના માન્ય કલાકાર, આકાશવાણીતા ૧૪-કચ્છી નાટક, ૧૬ ગુજરાતી નાટક, ૧૦ -સંસ્કૃત નાટક, ૩૨-વાર્તાવાપ, ૨-ચર્ચાસભા, ૩-વિશિષ્ટ વ્યક્તિએજ મુલાકાત. આકાશવાણીજે ત્રે કાર્યક્રમેજા સંયોજક, *આકાશવાણીતા કચ્છીભાષા શિક્ષણ જે ૧૦ પાટોજે પ્રસારણ. *પુસ્તક પ્રકાશન-સંસ્કૃતમાં નાટક સંગ્રહ 'સાગર'. ગુજરાતીમાં ૧ નવલકથા 'લક્ષ્યવેધ' નાટ્યસંગ્રહ (૨) 'અભિવ્યક્તિનો ઉત્સવ', એકાંકિત સંગ્રહ. (૩) 'રંગ એક રૂપ અનેક', (૪) વ્યક્ત અભિવ્યક્ત, (૫) સત્યનો શોખનાદ. *કચ્છી કાવ્ય કંડિકાઓનો રસાસ્વાદ- 'ટીપેમેં મેરામણ'. *નિબંધ સંગ્રહ- (૬) 'ગગન ગિર્વાણ ગિરાનું', (૭) અખંડ દીવાનાં અજવાળાં. (૮) માતૃભાષામાં લેખન વિચાર. *ગુજરાતીમાં સલલેખન- 'તીર્થ પરિચય', * 'રામચરણ ધૂલિ ધન્યા ધ્રુવડી' શૈક્ષણિક પુસ્તકોજો સલલેખન, (૧૧ (૮) ગુજરાતી ધોરણ-૮, ૧૨, સંસ્કૃત ધોરણ ૯, ૧૩ સંસ્કૃત ૧૪ ધોરણ ૧૨, ૧૫ જીવનલક્ષી પ્રવૃત્તિ. ૧૬, સંસ્કૃતજો અભિનવ અધ્યાપન, ૧૭, સૂક્ષ્મ અધ્યાપન સેતુ અધ્યાપન, *કચ્છીમાં નાટ્યસંગ્રહ-(૧૭) મનજો મંચ, નિબંધ સંગ્રહ: (૧૮) 'કચ્છી ભાષાજો કોવત', લિન્દીમેં કચ્છી ભાષા-સાહિત્ય એવં વિકાસ અન્ય લેખન સાંપ્રત, ગતિશીલશિક્ષણ. *કચ્છમિત્રજા કટારલેખક, ૫૦૦નું વધારે લેખ, 'જીવનશિક્ષણ', 'શબ્દસૃષ્ટિ', 'ફાર્બસ સાહિત્ય સભા', 'મંગલમંદિર', 'શિક્ષણજ્યોત', માધ્યમિક શિક્ષણ ને પરીક્ષણ, 'ગણિતદર્શન', 'પારિજાત', 'કુંજલજી કુણકાર', 'વિવેકગ્રામ', 'કચ્છશ્રુતિ ને બે સામયિકેં લેખન. * 'કચ્છનો સર્વાંગી ઈતિહાસ' ગ્રંથજી પરામર્શન સમિતિ જે અધ્યક્ષ તરફિ કમગીરી ને ઈનમેં બ પ્રકરણોજો લેખન. *સંપાદન-કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી જે મુખપત્ર 'ચીંગાર' જે મુખ્ય સંપાદક તરફિ ડૉ વરેનું કાર્યરત. *રંગમંચજી પ્રવૃત્તિયું-૨૯નું વધારે જુની રંગભૂમિજે નાટકેં મુખ્ય ભૂમિકા ને અભિનય, ૨૨ નું વધારે એકાંકી નાટકોજો દિગ્દર્શન ને અભિનય, પિંઢજે લિખેવેં ૭ દ્વિઅંકી નાટકોજો દિગ્દર્શન, ત્રી અભિનયને મંચન. *પારિતોષિક-ગુજરાતી નાટક 'સંબંધ' કે પ્રસારભારતીજો રાષ્ટ્રિય પારિતોષિક. *કચ્છી નાટક સંગ્રહ 'મનજો મંચ' કે શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા કલા

સાહિત્ય પુરસ્કાર, *રાજ્ય યુવક મહોત્સવમાં રજૂ થેલ નાટક 'તરસ' કે રાજ્ય પુરસ્કાર.
*કાઠિયાવાડ પોસ્ટ ટેલિગ્રાફ 'પર્સન ઓફ ધ યર' પુરસ્કાર. *મંગલમંદિર સામયિકમાં શ્રેષ્ઠ લેખ
પુરસ્કાર. *નરેશ મુનિ આનંદ પ્રેરિત નિબંધ સ્પર્ધામાં પ્રથમ પુરસ્કાર.

કામાંધજા કરતૂત (કચ્છી રહસ્ય નાટિકા)

(શેઠ માણેકચંદજી ઘર)

- રમા :** સુવર્ણા વઉ, સુણોતા? કુરો કર્યોતા?
- સુવર્ણા :** બ સવાલજા જભાભ ભેરા કીં ડીયાં? જ સુણંધી નં વાં ત સુણોતા ઈન ગાલજો જભાભ કીં ડીયાં? નેં જ સુણંધી વાં ત સુણોતા ઈં પુછોજો કીં અર્થ નાંય.
- રમા :** હાંણોં ડેઢડાઈ મં થી નેં થોં કુરો કરીએંતી ?
- સુવર્ણા :** મમ્મી, નાસ્તો ભનાઈઆંતી. થોડો તૈયાર પ્યો વે ત કમ અચે. હવેરેં અવિનાશ નેં ઈનજા પપ્પા અર્ચીધા. નેં રસોઈવારા મારાજ રજા તેં એં, સાંજીજી રસોઈ ભનાયેલા મોડા અર્ચીધા. નેં અવિનાશ કે મારાજજો ભનાયેલો નાસ્તો આડે નતો. ઈતરે આઉ નાસ્તો ભનાઈયાંતી.
- રમા :** વઉ, એં તાં સાવ ભુલકણાં અયો. અજ પાકે પાર્ટીમિં વિએજો આય. દલીચંદશેઠ કીં જેડી તેડી આસામી નાંય, કિરોડપતિ પાર્ટી આય. ઈતરે ઈનજા પાર્ટીમિં જીં તીં નં વિઆજે. ભરોભર તૈયાર થિઈનેં નં વિઝુ ત આંજે સોરેજો ખરાભ લગે.
- સુવર્ણા :** હા, સે જરા ખાસા કપડા પેરીનેં વેબો, બ્યો કુરો? નેં પાં કિતે કોય ઠેકાણોં ખરાભ કપડા પેરીનેં વિઓતા? નેં વેવાર પ જરા છુટેં હથેં કરેજો બ્યો કુરો?

રમા : વઉ બેટા, અકિ નં સમજાજે તેમેં આંજો કી વંગ નાંય, આંજે માઈતરેંજે ઘરેં કડે હંડા વડા પ્રસંગ આયા જ નં વેં. સે અકિ સમજ નં પે જ વડે માડૂએજી પાર્ટીમેં કી વિઆજે, નેં કુરો કેજો વે. હાંણે સુણો; નેં સમજ ગિનો જ પકિ જિતરા ભનેં તિતરા ધાગીના પેરીનેં વિએજો આય, હાંણે કમ કે છડ્યો, નેં તૈયાર થેલા મંઢજો. સાંજ જા પંજ તાં વજેંતા.

સુવર્ણા : ભલેં તી. પ મમ્મી, મૂંજા ધાગીનાં તાં આંગીયા પ્યા ઐ.

રમા : મૂંકે ખબર આય, નેં નાસ્તો ભનાયજી જરૂર નાંય, અવિનાશ નેં ઈનજા પપ્પા તાં મોડેનું સીધા પાર્ટી મેં જ અચીંધા, પાકે થોડી વારમેં નિકરણું આય.

સુવર્ણા : સે મૂંકે કી વાર નેં લગે. આઉં તાં લિખ વારમેં તૈયાર થિઈ વેંધીયા, મૂંકે મૂંજા ધાગીનાં તાં ડ્યો. પ અકિ મૂનું જિજી વાર લગંધી. હિકડી ગાલ તાં ચોણી પોંધી જ આંજ ઉમર વધેતી, તીં તીં ઐ વધારે જોવાણ થીંધા વિઓતા. નેં અકિ તૈયાર થે મેં પ જિજી વાર લગેતી ચોણું ખપે. આંજ જોવાણઈકે, સાંચવ્યાં અયાં.

રમા : વઉ, રેલા ડ્યો, બોરી મખણ પાલીસ ખાસી નં ચોવાજે. આં વારેજ આઉં આડસુ નેંયાં, કમ કરીઉં ત ભુખ પ ખાસી લગે, નેં શરીર પ ખાસો રે. હી ગિન તોજો ધાગીનેંજો બોક્સ, પ હી કુરો? મૂંજે ધાગીનેંજો બોક્સમેં મૂંજો હાર કી નાંય? અજ ઉગેજો તાં રખ્યો વો. સુવર્ણા, તોકે કી સંભરેતો?

સુવર્ણા : સાસુમા, મૂંજા નેં આંજા ધાગીના સંભારીનેં ઐ જ રખોતા. વાર-તેવારેં, ખાસે પ્રસંગેં ઐ જ મૂંકે ડ્યોતા. મૂંકે તાં ખબર પ નાંય જ ઐ કિતે રખોતા. જરા શાંતિસેં, ધ્યાનસેં, ચાંવત રખીનેં ન્યાર્યાં જિતે ઐ. બોક્સ રખોતા ઈતરેમેં જ હાર પ પ્યો હુંધો.

- રમા :** અરે મિણી ઠેકાણે નેરી ગિડોં તું તાં સાવ અજાણી વેં એડો મં કર. તું તાં કરે મૂંજે રૂમમેં આવઈ નં વેં ઈ ગાલ કરીએંતી.
- સુવર્ણ :** સાસુમા, એં પિંઢ ચોંધાવા જ હાર ઉગેમેં ડિઠાં વાં. નેં આંઉં તાં કાલ સાંજ પુઠિયા આંજે રૂમમેં આવઈ જ નઈયાં. આંકિ કુરો મૂં મથે વેમ આય ?
- રમા :** કેડી ગાલ તી કરીએં? તોતેં વરી કેડો વેમ? પ હાર વ્યો કિતે? કમવારી અજ આવઈ નાંય. મારાજ પ મોડા અચેવારા એં. હાર ઉગેજો તાં મૂં ડિઠો વો.
- સુવર્ણ :** ગાલ તાં સચી આય. ભાર્કી રૂયા પાં બ.
- રમા :** અવિનાશ નેં તોજા પપ્પા હોફીસ હલ્યા વ્યા એં. નેં ઘરવારા થોડા ચોરઈ કે વારા એં.
- સુવર્ણ :** સાસુમા, પપ્પા કે ફોન કરીને પુછી ગિનો, એડો પ ભને, જ ઈ હારકે ડિઠાં વેં નેં કિતક સાચવી નેં રખી ડિના વેં. પુછેમેં કુરો વાંધો આય ?
- રમા :** હા, હા ફોન કરીઆંતી. હૂં તાં આંઉં પિંઢ મૂંજે હથેં તિજોરીમેં રખ્યો વો. પ પુછી ગિનાતી. (ફોન લગાયતી) રમા બોલાંતી. આંજે શેઠ કે ફોન ડ્યો. એં મૂંજો હાર ડિઠાં અયાં? હા..હા..ઉ જ હાર, સચે હીરેં વારો, એં નાંય ડિઠાં? મૂંકે તાં ઈ જ આંઉં કિતક ભુલી વિઈ હુંનીયાં નેં એં કિતક સાચવીને રખી ડિનાં હુંના. ભલેં આંઉં ગોતીયાંતી. નેં નં મિલંધો ત પોલિસ કે ફરિયાદ પ લખાઈ ડીનીયાં. અરે, ફરિયાદ તાં કેંણી જ ખપે. મૂંજા અધા મૂંકે હી હાર ડિના વાં, પનરો વરેં મોંધ, તેની હારજી કિમત ઉદ લખ વી. અજજે ભાવજી તાં ગાલ જ છડી ડ્યો. હા..હા, મિડે બિલનેં કાગરિયા સાચવેલા એં. મૂંજે અધાજો કમ ભારી ચોક્સાઈ વારો વો. (ફોન રખેતી) ઈનીકે પ કી ખબર નાંય

સુવર્ણ : સાંજજા છ વજેતા. પાર્ટીમિં કડેં પુજબો?

રમા : પાર્ટીમિં નં વેબો ત હલંધો. હાર મિલ્યો ખપે. આંઉ પોલીસ કે ફોન કરીઆંતી. (ફોન લગાયતી) હલ્લો, ઈન્સપેક્ટર, આંઉ રમા બોલાંતી. હા, રમા મર્ચન્ટ, હા..હા..ઊ જ, મૂંજો હીરેજો હાર ચોરાઈ વ્યો આય. હા..હા, બોરો જ મોંધો આય.. હા, હા, ઐ મૂંજો ઘર તાં ડિઠાં જ અયાં. હા..જપાટે અચી વિઓ. (ફોન રખેતી)

સુવર્ણ : હા હી ભરોભર થ્યો. ઈન્સપેક્ટર અચીનેં આકે થોડા સવાલ કંધા ત આકે હાર કિતે રખ્યાં અયાં સે જાધ અચી વેંધો.

રમા : તોજો મથલો માડ ખાલી લગેતો. મૂંકે કુરો પુછંધો? આંઉ તાં હાર છેલે કડેં ડિઠો વો, નેં કિતે રખ્યો વો સે ચિઈ ડીંધીયા, હાર તાં ઈનકે ગોતેજો આય.

સુવર્ણ : છેલે હાર કડેં પેર્યાં વા, હાર કડેં ડિઠાં વાં, એડા સવાલ તાં થીંધા જ.

રમા : આંઉ તાં મિડેં ચિઈ ડીંધીયા, પ હેડેં સવાલેંસે હાર થોડો મિલી વિએ વારો આય?

સુવર્ણ : ગાલ સચી આય, આંજ તાં પૂજા કરીનેં લખમી માતાજી દર્શન કરેજી આધત આય. પ ઐ મિંધરમેં દર્શન કરેલા કુલા નતા વિઓ?.

રમા : મિંધરમેં કુલા વિએજો?

સુવર્ણ : માતાજીજી દર્શન કેલા.

રમા : જેજે ઘરમેં માતાજી નં વેં સે મિંધરજી ગડધીમેં દર્શન કરેલા વિએ.

- સુવર્ણ :** ઈતરે ?
- રમા :** તું તોજે ઘરમે લખમી માતાજી કે ડિઠે નાંય ઈતરે તોકે ખબર નં પે.
- સુવર્ણ :** સાસુમા, મૂકે સમજ પે એડી ગાલ ક્યો.
- રમા :** પાંજે ઘરમે લખમીમાતા હાજરાહજૂર નતા વસે?
- સુવર્ણ :** ઓય મા ! એ ઈન લખમીજી ગાલ ક્યોતા ?
અરરરરર...આંઉં તાં મિંધરમે માતાજીજી મૂર્તિ વે તી તેંજી ગાલ કરીઆંતી.
- રમા :** ઈ મૂર્તિ તાં પાયણેંજી પ વે, આંઉં તાં ઘરજી લખમીજી ગાલ કરીઆંતી. ઘરમે લખમી હાજરાહજૂર વેં ત પોય બારા કુલા વિઝણું?
- સુવર્ણ :** સાસુમા, હાણેં મૂકે આંજી ગાલ સમજાણી. આંજા વિચાર હેડા ઉચાં એ સે તાં મૂકે કડે લગો નં વો.
- રમા :** મૂકે તોજી ગાલ નં સમજાણી ? તું કુરો સમજઈ એંયે ?
- સુવર્ણ :** મૂકે અજ ખબર પિઈ જ અકિ મૂં મથે હેડો માન આય.
- રમા :** ઈનમેં તોજી ગાલ કિતે આવઈ ?
- સુવર્ણ :** એ હેવરજો જ ચ્યાં ક, ઘરમેં સાક્ષાત લખમીજો વાસ આય ઈતરે મિંધરમેં કુલા વિઝણું ?
- રમા :** ઈનમેં તોજી ગાલ કિતે આવઈ ?
- સુવર્ણ :** ઈ તાં આંઉં સમજી જ વિના અસાંજે ઘરમેં મિડે વડેકે ઘરજી લખમી જ ચેં.
- રમા :** ડફોડ, મૂંજો નાં કુરો આય ?

સુવર્ણા : રમા ભેંણ

રમા : રમાજો અર્થ કુરો થીએ?

સુવર્ણા : લખમી

રમા : પાંજે ઘરજી તિજોરીમેં કુરો આય?

સુવર્ણા : રૂપિયા, સોનજા ધાગીના સોનજા ભિરફૂટ ને....

રમા : ઈ મિડે લખમીજો રૂપ નાંય?

સુવર્ણા : આય નં? ઈ મિડે લખમીજો જ રૂપ આય.

રમા : ત હાંણે તોજી અકલમેં આયો જ આઉં કુલા ચાંતી જ ઘરમેં લખમીજો વાસ આય

સુવર્ણા : પ સાસુમા આઉં તાં ઈ સમજઈ જ...(ડોરબેલ વજેતી)

રમા : વિઝ હાંણે ધરવાજો ખોલ. વડી આવઈ ઘરજી લખમી ભનેવારી.

(સુવર્ણા ધરવાજો ખોલેતી. ઈન્સપેક્ટર ઘરમેં ધાખલ થીએતો.)

ઈન્સપેક્ટર : કીં અયો ? રમાભેંણ.

રમા : હલ્યા ઈન્સપેક્ટર, અકિ તાં મૂંજો નાં પ જાધ આય.

ઈન્સપેક્ટર : અસીં પોલીસવારા, હિક્યાર મિલ્યા વોં ત કરેં નં ભુલોં.

સુવર્ણા : હેં..સાસુમા, ઝેં ઈન્સપેક્ટર સાહેબ કે કરેં મિલ્યા વા? ઝેં કુરો જેલમેં વા?

ઈન્સપેક્ટર : વેરી ફની , આંજા વઉં તાં ભારી મરકરા ઝેં,

રમા : હેં..ત..પાં મુઘેજી ગાલ તેં અચીબો?

ઈન્સપેક્ટર : અરે આંજો મુઘો ગોતી ડિનેલા તાં આઉં આયો ઝેંયાં.

સુવર્ણા : ઈન્સપેક્ટર, મૂંજી ગાલજો એ જભાભ નં ડિના. સાસુમા કે એ કહે ને કિતે મિલ્યા વા?

ઈન્સપેક્ટર : અરે ભેણ, સાસુમા મથે વેમ મં કર્યો. ઈ તાં અસાંજે, પોલીસવારે જે લિકડે કાર્યક્રમમેં આયા વા, નેં અસાંજે છોકરેં કે ઈનામ ડિઈનેં છાભાસી ડિનોં વો.

રમા : હાંણો મૂંજો કમ શરૂ કંધા?

ઈન્સપેક્ટર : ઈ તાં આંઉ શરૂ કરી છડ્યો આય.

સુવર્ણા : વા, આંઉ 'સેરલોક હોમ્સ'જી વાર્તાઉ વાંચઈયું એં, ત હાણેં એં તા નિરીક્ષણ કરીનેં ચિઈ ડીંધા જ હાર કિતે આય?

ઈન્સપેક્ટર : મૂંકે લગે તો જ એં ચોર નતા લગો. પ કીં ચોવાજે નં. અસીં પોલીસવાર મિણી કે ગુનેગાર સમજીનેં જ તપાસ કરીયું. મૂંકે ચો જ સાસુમાજો હાર કેડો વો?

સુવર્ણા : હાર તાં બોરો જ લાટ વો.

ઈન્સપેક્ટર : ઈ હાર એં છેલે કેર ડિઠાં વા?

સુવર્ણા : સાસુમા, બારો ડીં મથે ઈ હાર પેર્યાં વાં, તેર ડિઠો વો. સચી ગાલ આય નં, સાસુમા?

ઈન્સપેક્ટર : રમાભેણ, એં હાર છેલે કહેં નેર્યાં વાં?

રમા : મૂંજી તાં ઉગેમેં લખમીજીજી પૂજા કરેજી આધત આય, તેર હાર નેર્યો વો.

ઈન્સપેક્ટર : લગભગ કિતરેં વર્ગે એં હાર, આઈ મીન, લખમીદેવીજી દર્શન ક્યાં વા?

રમા : ઉગેજો લગભગ સાડા છ થ્યા વા.

ઈન્સપેક્ટર : ખાસો ચોવાજે. એ ડી જી શરૂઆત લાટ કર્યોતા.

રમા : પ હાર વ્યો. હાણે આઉ કુરો કંઘીયા?

સુવર્ણ : સાસુમા, બે ધાગીનેજા દર્શન કળા. ઈ પ લખમીજીજો સ્વરૂપ જ ચોવાજે.

રમા : ચીબાવલી, ચુપ કર હાણે, તુંતાં હેઢાઈ એંયે. તોજી હી લિપલિપ સુણીને હી ઈન્સપેક્ટર હારકે ભૂલીને તોજો જ અભ્યાસ શરૂ કરી છડીધા.

ઈન્સપેક્ટર : એડો અભ્યાસ કરીયું પ્યા ત અસાકે પાગલખાનેમે વિગણું ખપે. પ હાણે શેઠ કેર અચીધા?

શેઠ : અરે ! ઈન્સપેક્ટર, આંજી હકલ થીએ ત જમરાજા કે પ અચણું ખપે પ આઉ તાં માડૂ એંયાં.

સુવર્ણ : ઈન્સપેક્ટર, સુણેમે તાં એડો આયો આય જ જમરાજા અચે ને કુંકે ક ખણી વિએ પોય જ પોલીસવારા. અચે. ઈ સચી ગાલ આય?

શેઠ : વા, સુવર્ણ વઉ, વા, એ તાં બોરા જ સ્માર્ટ અયો.

રમા : નેં ઈ બોરી સ્માર્ટજી ધી, નેં એ પણ પ્રસંગજી ગંભીરતા તાં નેયો! જેર નેયો તેર ઠઠા મસ્કરી.

ઈન્સપેક્ટર : શેઠ, આંજે વીંયાં કે કિતરો ટેમ થયો?

શેઠ : બાવી વરેં કઢ્યા. ઈનકે હારસે કીં સંબંધ નાંય.

ઈન્સપેક્ટર : નાં નાં ઈતાં આંકે અભિનંદન ડિનેજો મન થઈ વ્યો.

શેઠ : અભિનંદન ડિનેજો કારણ?

ઈન્સપેક્ટર : બાઈ વરેં થિઈ વ્યા તોંય આંકે પરિવાર તેં પ્રેમ આય આંજે

સુખી સંસાર જીવનલા અકિ અભિનંદન.

રમા : કો આંજો લગ્નજીવન તુટેજી તૈયારીમેં આય, ક તુટી વ્યો આય?

સુવર્ણ : સાસુમા, એડો પુછાજે જ નં, પોલીસવારેં કે લગ્નજીવન જેડો કીં વે જ નં.

ઈન્સપેક્ટર : શેઠ, એ કિડાનું અચોતા?

શેઠ : મૂંજી હોફીસતા.

ઈન્સપેક્ટર : એ હાર કે છંલે કરેં કિડાં વા?

શેઠ : જાધ નતો અચે. આઉં તાં રમાજી પૂજા પતે પોય નિકરી વેંધો વાં તો.

ઈન્સપેક્ટર : રમાભેંણ કુરેજી પૂજા કરીએંતા?

શેઠ : ઈનકે હારજી ચોરઈ સેં કુરો સંબંધ આય?

ઈન્સપેક્ટર : શેઠ, બેકે જુકો ગાલીયું નિકામીયું લગેં સે કેરક અસાકિ કમ અચે.

શેઠ : સે મૂંજો ઈન મથે બોરો ધ્યાન નતો વે. ઈ તાં અગરબત્તી પેટાય, આખે ઘરમેં પિઈ ફિરે, નેં તિજોરી મ્યાનું ધાગીના કહે, ઈનીજી પ પૂજા કરે.

ઈન્સપેક્ટર : ઈ તિજોરીજી ચાવી કિતે રખેંતા.

શેઠ : ઈ તાં ઈનકે ખબર, આઉં ઈન ગાલ તેં ધ્યાન નતો ડીયાં

સુવર્ણ : સે મૂંજે સોરેજી કે હી મિરે કુલા પુછોંતા? ઈનીકિ ધાગીનેંજી જરૂર પે ત સાસુમા કે ચેં ત મિલી વિએ.

ઈન્સપેક્ટર : પ શેઠ, તિજોરીમેં રખેલી બિઈ ચીજેંલા પ અકિ ચાવીજી જરૂર તાં પે ક નં?

- શેઠ :** હિન તિજોરીમાં સ્ત્રીધન જ રખેમાં અચેતો.
- ઈન્સપેક્ટર :** પ અકિ ખબર તાં હુંધી જ ચાવી કિતે રેતી. એ તાં બિઝનેશમેન અયો. આંજી નજર મ્યાંનું કોય ચીજ છુટે નં.
- શેઠ :** ભા, હંડો વડો બિઝનેશ હવાઈયાંતો ત ધ્યાનમેં તાં મિડ વે.
- અવિનાશ :** (અર્થીધિ) મૂંજે પપ્પા કે ધ્યાનમેં નં વે એડો કીં હુંઈ જ નં સગે, કો પપ્પા?
- શેઠ :** પુતર, રેલા ડે નં.
- ઈન્સપેક્ટર :** અવિનાશભાઈ, એં કુરો ક્યોંતા?
- અવિનાશ :** હંવરતાં આં સામે ઉભો એંયાં
- ઈન્સપેક્ટર :** અકિ કેર ખબર પિઈ જ હાર ચોરાઈ વ્યો આય?
- અવિનાશ :** કિન હારજી ગાલ ક્યોંતા? કુરો ગાલ આય?
- રમા :** પુતર, મૂંજો હાર મિલે નતો.
- અવિનાશ :** હારતાં એં પિંઢ જ તિજોરીમેં રખોંતા, નેં એં પિંઢ જ સાંચવ્યો તા.
- રમા :** હા, પ ઉગેજો પૂજા કરીનેં આંઉં હાર ઈનજે બોક્સમેં રખ્યો વો.
- ઈન્સપેક્ટર :** પ એં બોક્સ કે તિજોરીમેં રખ્યાં વાં?
- રમા :** મૂંજી બોક્સ કે તિજોરીમેં રખેજી આઘત આય, પ ભરોભર સંભરે નતો.
- શેઠ :** રમા, હંવર ન્યારે તેર બોક્સ તિજોરીમેં વો?
- રમા :** હા.
- ઈન્સપેક્ટર :** નેં બોક્સ ખોલ્યાં તેર ખાલી વો, ભરોભર?

- સુવર્ણા :** વાલ ઈન્સપેક્ટર, એ તાં ‘સેરલોક હોમ્સ’ અયો.
- ઈન્સપેક્ટર :** ઈ મૂકે સાબીત કરેજો ભાર્કી આય.
- રમા :** ડફોડ, આંઉ જ ય્યો વો જ હાર મિલે નતો. પોય બોક્સ ખાલી વો સેતાં કોય પ ચિઈ સગે.
- ઈન્સપેક્ટર :** અવિનાશભાઈ, ઉગેજો એ ઘરાનૂંકર નિકર્યા વા?
- અવિનાશ :** મૂંજી ફેક્ટરી બોરી પર્યા આય, મૂકે વેલો પુજણું વો, ઈતરે આંઉ ઉગેજો છ વગેનું મોર નિકરી વ્યો વો.
- રમા :** (શેઠકે ચેંતી) એ તાં અજ થોડા મોડા નિકર્યા વા. આકિ સંભરે તો આંઉ હાર કિતે રખ્યો વો?
- શેઠ :** તું પૂજા કંધી વેં તેર આંઉ તોકે ડિસ્ટર્બ નતો કરીઆં. આંઉ તાં તૈયાર થિઈનેં હલ્યો વ્યો વો. ઘડિયાલ તાં નેયો નં વો.
- રમા :** મૂકે સમજાજે નતો. જ હાર હવામેં અલોપ થિઈ વ્યો ક, કુરો થ્યો?
- ઈન્સપેક્ટર :** કોય પ ચીજ અલોપ નં થીએ. પાં ગોતી ગિનબો.
- સુવર્ણા :** હા, હા, ઈન્સપેક્ટર, આકિ જ ગોતેજો આય, ઈનમેં અસાંનું કી નં થીંધો.
- ઈન્સપેક્ટર :** અવિનાશભાઈ, એ રોજ હિન ટાંણે ઘરેં અચોતા?
- અવિનાશ :** ના રે ના, અજ પ અચે વારો નં વો. દલીચંદશેઠજી પાર્ટીમેં સીધો વિએ વારો વો. પ આંઉ પપ્પા કે બપોરેં ઈ જ ફોન ક્યો ત પપ્પા કોયક અગત્યજી મિટિંગમેં રોકાયેલા એ એડો જાણેલા મિલ્યો.
- ઈન્સપેક્ટર :** એ બિપોરેં કિતરેં વગેં ફોન ક્યાં વા?

અવિનાશ : બપોરે બ વર્ગે.

ઈન્સપેક્ટર ડ્ર : પોય કુરો થ્યો?

અવિનાશ : હેવરજો ફોન ક્યો ત ખબર પિઈ જ પપ્પા ઘરેં વ્યા ઝેં. ઈતરે ઘરેં આયોસેં.

ઈન્સપેક્ટર : ઝેં કુલા ફોન ક્યાં વાં?

અવિનાશ : દલીચંદ શેઠજી પાર્ટીમિં ભેરા વિઓ તેંલા ક્યો વો.

ઈન્સપેક્ટર : ભલેં અજ હાણેં મૂકે કીં નાંય પુછણું.

રમા : પ મૂંજે હારજો કુરો થ્યો?

ઈન્સપેક્ટર : હિકડો ડીં વાટ નેયો. અજ પાર્ટીમિં વિઓ. કાલ મિડે ખબર પિઈ રોંધી. હાર મિલી વેંધો.

(બે ડીં ઉગેજો ટેમ, સીન-૨, શેઠજો ઘર, બેઠકખંડ, મિડે વિઠા ઝેં,
ઈન્સપેક્ટર અચેતો)

ઈન્સપેક્ટર : કીં અયો મિડે? કાલ પાર્ટીમિં મજા આવઈ?

શેઠ : હી ઝેં કુરો મંઢ્યાં અયાં? અસકિ મિણીકિ ઘરેં હાજર રેજો ફોન કરીનેં ઝેં કુરો સાબીત કેલા મહોતા?

ઈન્સપેક્ટર : શેઠ, ખારા મં થીઓ. શાંત થીઓ. આંઉં તાં અકિ મધધ કેલા મહોતો.

સુવર્ણા : કાલ સાસુમાજો હાર નં મિલ્યો ત અકિ બોલાયા. ઝેં અસાંસેં સવાલ-જભાભ ક્યાં. નોકર-ચાકર તાં શેઠાણી હાર ડિઠાંવા તેનું મોંધ જ રજા તેં વા. રસોઈ કંધલ મારાજ મોડા આયા વા ત ઝેં ઈનકે પ મિલંધા વ્યા વા. હાંણે કુરો રિઈ વ્યો આય, જુકો ઝેં મિણીકિ ઘરેં હાજર રેજો લુકમ કરીનેં હિતે વેરાય

વિઠા અયો.

ઈન્સપેક્ટર : સુવર્ણાભેણ, સુવર્ણ વિએ ત સુંદરી નારાજ થિઈ વિએ ઈ મૂકે
ખબર આય, પ આંઉ કી પ પુછપરછ કેલા નાંય આયો. મૂકે
પેલા થોડી ચાય પીણી આય.

શેઠ : ચાય પીણી આય તેમેં કીં પ વાંધો નાંય. લિકડેજી ભઘલી બ કોપ
ચાય પીઓ. પ મિણીકિ હિતે ભેરા વેરાય વિઠેજો કુરો કારણ
આય?

ઈન્સપેક્ટર : શેઠ, નારાજ મં થીઓ. આંઉ તાં હાર ડિનેલા આયો ઐયાં

રમા : ઈન્સપેક્ટર, મજાકજી પ લિકડી હુધ વેતી. ઐ હાર નં ગોતી
સગો ત કીં અસું આં વિરુધ ફરિયાધ નાંયં કે વારા. હાંણે હી
નાટક ભંધ કર્યો.

ઈન્સપેક્ટર : રમાભેણ, હાર મૂં ભેરો જ આય. નેં ઐ ફરિયાધ નં કંધા ત
આંઉ કંધો હાર જે ચોર સામે.

અવિનાશ : ઈન્સપેક્ટર, ઐ લિકડા જભાભધાર અધિકારી અયો. અકિ
નતો લગે જ અકિ થોડો વિચારીનેં બોલણું ખપે.

ઈન્સપેક્ટર : અવિનાશભાઈ, મૂકે જભાભધારી સિખાયજી કોશિશ મં કર્યો.
હારજી ચોરઈજો ભેદ ઉકેલાઈ વ્યો આય.

શેઠ : છાભાસ ઈન્સપેક્ટર, આંજી કાબેલિયત જા વખાણ સુયા વા.
અજ તાં અનુભવ કરીઆંતો. સમજાઈ વ્યો જ ઐંકેડા ગાખીદસ
અયો. હાંણે ગાલ કર્યો હારજો ચોર કેર આય નેં હાર કિતે આય?

ઈન્સપેક્ટર : શેઠ, અકિ મિડે જ ખબર આય. જાણતગેલા નં ભનો.

અવિનાશ : ઈન્સપેક્ટર, ચોર કે ઐં ગોત્યોતા. મૂંજા પપ્પા નતા ગોતીઐ.
મૂંજે પપ્પા તેં આક્ષેપ મં કર્યો.

- શેઠ :** ઈન્સપેક્ટર, હાર વતાયો નેં ઘડમથે વિગરજી ગાલિયું મં ક્યો.
- ઈન્સપેક્ટર :** શેઠ, હી ર્યો હાર, નેં રમાભેણ એં પ નેરીનેં ખાતરી ક્યો.
- રમા :** હાર તાં મૂંજો જ આય. પ અકે કિતાનું મિલ્યો?
- ઈન્સપેક્ટર :** શેઠ, અકે કીં ચોણું આય?
- અવિનાશ :** ફિરી પાછો એં બકવાસ ચાલુ ક્યાં?
- શેઠ :** નેર, ઈન્સપેક્ટર, હાર તોકે ગમે ત્યાંનું મિલ્યો વે, ઈ સાબીત કરેજી તોજી ફરજ આય. મૂકે પુછેજી જરૂર નાંય.
- ઈન્સપેક્ટર :** મૂકે ઈ વો જ હી ગાલ હિતે નં થીએ ત ખાસો.
- અવિનાશ :** ઈન્સપેક્ટર, હાર અસાંજો આય. એં મિણીજે વિચમેં જ ગાલ ક્યો.
- રમા :** ગાલમેં મોંણ વિધે વગર ચોખી ગાલ ક્યો.
- ઈન્સપેક્ટર :** ત સુણો; બ્યો કુરો થીએ. હી હાર આંજા પતિદેવ, ઈતરેક અવિનાશજા પપ્પા, ઈનીજી ગલ્ફિન્ડ નેં ઈનીજી સેક્ટરી મિસ નિલમ કે ભેટ ડિનોં વોં, નિલમ વટા મૂકે હાર મિલ્યો આય.
- શેઠ :** હાર ગમે ત્યાંનું મિલ્યો વે. તેંસે મૂકે કુરો, ઈ ચોરઈ કરેંવે, કરાંય વે. તેમેં આઉં કુરો કરીઆં?
- ઈન્સપેક્ટર :** શેઠ, મિસ નિલમ અસાંજી પોલીસ કસ્ટડીમેં આય નેં મિડે કબુલ કરી ગિડેં આયં.
- શેઠ :** પાણ!
- ઈન્સપેક્ટર :** પાણ બાણ કીં નં, આઉં અકે ચોરઈ જે ગુનેમેં એરેસ્ટ કરીઆંતો.
- સુવર્ણા :** ઈન્સપેક્ટર, અકે કી ખબર પિઈ જ હાર નિલમ શિયા આય?

ઈન્સપેક્ટર : અવિનાશ ભાઈ ચ્યોં વો જ ઈ પેલીવાર ફોન ક્યોં ત ગાલ નં થિઈ, ઈનીકે ચે મેં આયો જ શેઠ મિટિંગમેં વ્યસ્ત ઝેં.

અવિનાશ : પણ તેસેં કુરો થ્યો?

ઈન્સપેક્ટર : મૂકે વિચાર આયો જ શેઠ પિંઢજે પુતરજો ફોન પ એટેન્ડ નં કરી સર્ગે, એડી સે કેડી અગત્યજી મિટિંગ હુંધી.

સુવર્ણા : પોય કુરો થ્યો?

ઈન્સપેક્ટર : તપાસ કિઈ ત ખબર પિઈ જ, તેર કોય મિટિંગ નં હુઈ, પ શેઠ હોફિસમેં વા નેં ઈનીગિયા મિસ નિલમ હેકલા જ વા.

શેઠ : એડી તપાસ ઝેં કીં કરી સર્ગો? નેં આકે એડી તપાસ કેજો કોય રાઈટ નાંય.

ઈન્સપેક્ટર : મૂકે રાઈટ હોય, આંજા મિસિસ રમાબેન હારજી મૂકે તપાસ સોંપ્યો અયોં.

રમા : હા..ઈ ગાલ પ સચી આય. પોય ઝેં કુરો ક્યાં?

ઈન્સપેક્ટર : આઉ નિલમ પુઠિયા મુંજા માડૂ લગાઈ ડિનાં. નેં રાતજો શેઠ નિલમ કે હોટેલ હેપી નાઈટમેં મિલ્યા. મૂંજો વેમ પકો થ્યો.

સુવર્ણા : વાહ ઝેં તાં સચઈ ‘સેરલોકલોમ્સ’ અયો.

શેઠ : હી મિડે ખોટો આય, ભનાવટ આય.

રમા : પ હી હાર અસલી આય. ઈન્સપેક્ટર, આકે હી હાર કિતાનું મિલ્યો?

ઈન્સપેક્ટર : વેરી સિમ્પલ, શેઠજી આફિસજો લિકડો માડૂ અગાઉ ચોરઈ જે લિકડે ગુનેમેં જલાણું વો. તેકે નિલમ ગિયા હવાયો નેં ઊ ચેં જ મૂકે શેઠ હવાયો અયોં નેં ચ્યોં અયોં જ હાર મૂકે ડિઈ ડ્યો. શેઠ જે ઘરેં મથાકૂટ થિઈ આય. બ-ચાર ડી રિઈનેં શેઠ હાર આકે

પાછો ડિઈ ડીંધા.

રમા : હોફિસજો માડૂ કુલા હલાયાં?

સુવર્ણ : ત જ નિલમ કે ભરોંસો વે જ શેઠ જ ઈનકે હલાયાં અયાં.

ઈન્સપેક્ટર : નેં વરી હાર શેઠ ડિનાં વાં સે તાં નિલમને ઈનજે શેઠ કે જ ખબર વી. તેંસેં નિલમ પણ ભરોંસો કરે.

સુવર્ણ : મારપિટ વિગર ગુનેગાર કે જલેજો હી લાટ ધાખલો આય. પ નિલમ કડેં હિતે આવઈ નાંય ત ઈ હાર કીં ચોરેં હુનેં?

અવિનાશ : તોકે હેડી પંચાત કેજી કીં જરૂર નાંયં?

ઈન્સપેક્ટર : શેઠ, ઐં હાર કિતરે વગેં ખયાં વાં?

શેઠ : ઈન્સપેક્ટર, ઐં હાણેં લિમિટનું બાર વિઓતા.

અવિનાશ : ઈન્સપેક્ટર, હી આક્ષેપ અકિ ઓખો અચીંધો.

ઈન્સપેક્ટર : નિલમ હુયં હેવર પોલીસ કસ્ટડીમેં આય, નેં મિડે કબુલ કરી ગિરેં આય. ઈ લિખી ડિનેં આય જ શેઠ સે મૂજા સુવાલા સબંધ વા. નેં શેઠ ઈનકે હાર ભેટ તરીકે ડિનાં વાં.

સુવર્ણ : ઈન્સપેક્ટર, મૂજા સોરો તાં બોરા હોશિયાર ઐં, નઈ હાર નિલમકે ડિઈ ડિનાં વાં, ત હી કીં મથાકુટ નં થિઈ વી, નેં કેંકે ખબર પ નં પિઈ વી.

અવિનાશ : સુવર્ણ, તોકે સુધ આય તું કુરો કુછેંતી?

ઈન્સપેક્ટર : નિલમ ઈ હાર હિકડી પાર્ટીમેં રમાભેંણ પેયાં વાં સે ડિં વે. એડો હાર હાણેં ભને તીં નાંય નેં એડા હીરા પ હાણેં મિલેં તી નેં. નિલમ કે ઈ જ હાર ખપંધો વો.

સુવર્ણ : ભાકીં તાં એડીયું કિઈક ચીજું નિલમ કે મિલઈયું હુનીયું. પાકે

કુરો ખબર.

અવિનાશ : સુવર્ણા, હાણો તું માર ખેનીયે.

ઈન્સપેક્ટર : શેઠ, હાંણે અકિ કીં ચોણું આય ? અવિનાશભાઈ હાણો કુરો કીં સાબીત કરેજો ભાકીં રેતો?

શેઠ : નાં પણ ઈનમેં એડો આય જ...

રમા : કુરો એડો આય? હિન ગઢે-ગઢપણમેં હેડા લિકરા કંધે અકિ શરમ નં આવઈ?

સુવર્ણા : સાસુમા, ઝેં પ કમાલ ક્યો તા. લિકરેજી ખબર પે ત શરમ અચે. ખબર નં પે ત કુલા શરમાજે?

અવિનાશ : તું કુરો ચેલા મહેતી?

સુવર્ણા : નેયો. ઝેં હેડો કંધા પ વો. પ જેસઈ જલાજો નં તેસઈ અકિ શરમાયજી જરૂર કુરો આય?

અવિનાશ : તું મૂકે એડો સમજેતી?

સુવર્ણા : સમજેજી ગાલ જ નાંય. લૂઈ તાં હિકડો જ આય ક નં? મૂંજી સાસુમા પ અજ તેં મૂંજે સોરે કે ભગવાન રામ જેડા નં સમજેધા વા?

ઈન્સપેક્ટર : ત રમાભેણ, આંજી ફરિયાદજે આધારતેં આઉં શેઠજી ઘરપકડ કરીઆંતો.

રમા : એડી કીં જરૂર નાંય. મૂંજી ફરિયાદ આઉં પાછી ખેંચીયાંતી.

સુવર્ણા : સાસુમા, ભારતીય નારીજી હિન ઉદારતા જે કારણ સેં જ માડૂ લાગે સારી વિએતા.

અવિનાશ : સુવર્ણા, તોવારો લવારો ભંધ કર.

ઈન્સપેક્ટર : સુવર્ણાભેણ સચો ચેંતા. ઘરવારી માફ કરી ડીધી ઈન કારણ

સેં જ માડૂ બેવફા ભનંધા વેંતા.

રમા : ઈન્સપેક્ટર, ભારતીય નારીજો મન અકિ નેં સમજાજે.

શેઠ : રમા, તું દેવી એં. અજ તું મૂકે ભચાઈ ગિરે આય.

સુવર્ણા : પપ્પાજી, લિકડી શરત આઉં મૂંજી સાસુમા વતી રખાંતી.

શેઠ : ચો વઉ બેટા, કુરો ચેંતી?

સુવર્ણા : નિલમ કે નોકરી મ્યાનું છૂટી કજા નેં હાણેનું એં ઘરનું બાર નિકરંધા તેર મૂંજા સાસુમા આંજા ખીસા ચેક કંધા નેં પોય અકિ બાર નિકરેલા મિલંધો.

રમા : બોરી વાયડી મં થી, હા..હાણેં આંજી હોફિસમેં એં કોય પ બાઈ કે નોકરીમેં નેં રખો.

સુવર્ણા : નાં નાં સાસુમા, ઈનમેંતાં તમામ સ્ત્રી જાતજો અપમાન થીએ. (શેઠ કે ચેતી.) પ અસીં આંજી હોફિસમેં ઓચીંધા ચેકિંગલા અચીબો. ઈનકે ‘સરપ્રાઈઝ’ વિઝિટ ચોવાજે.

ઈન્સપેક્ટર : ગમે તીં ક્યોં ‘વાંનરો ગઢો થીએ તાંય ગુલાંટ નં ભુલે’.

અવિનાશ : ઈન્સપેક્ટર, અંઈ કુરો ચ્યાં?

ઈન્સપેક્ટર : અરે, અવિનાશભાઈ, અકિ કીં ચોવાજે? રમાભેંણ, અજતાં એં શેઠ કે ભચાય ગિડાં અયાં. પ હાણેં સાવચેત રોજા, બોરી ઉદારતા પ ખાસી નં. ભગવાન મિણી કે સદ્બુદ્ધિ ડે, ભલેં તડેં આઉં રજા ગિનાં.

સુવર્ણા : નેં ઈ બુદ્ધિ આં જોડી જોરદાર નેં ધારદાર ડે. ભલે અચીજા ઈન્સપેક્ટર, થેંક્યુ □

ડૉ. ગુલાબ દેડિયા.

જન્મ-૦૨-૧૨-૧૯૫૪. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A.B.ED., Ph.D.*સરનામું-૧૮/૬૪,મનીષ કાવેરી, મનીષ નગર, ૪-બંગલા, અંધેરી પશ્ચિમ, મુંબઈ ૪૦૦ ૦૫૩. *ગ્રાલબોલ-૯૮૨૦૬ ૧૧૮૫૨.

*સેવા-નિવૃત્ત. *‘અણોસાર’ કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ-ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી પારાં પુરસ્કૃત. *‘રાંધ’ કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં પુરસ્કૃત.

*‘સુગંધ પર્વ’ નિબંધ (ગુજરાતી)-કલા ગુર્જરી પારાં પુરસ્કૃત. *‘સુગંધ પર્વ બિઈ આવૃત્તિ. *‘ઓસરીમાં તડકો’ નિબંધ (ગુજરાતી)-મહારાષ્ટ્ર-ગુજરાતી સાહિત્ય અકાદમી પારાં પુરસ્કૃત. *‘ઓસરીમાં તડકો’ બિઆવૃત્તિ. *‘ગદનો આનંદ’ (ગુજરાતી) સ્વામી આનંદજી સાહિત્ય તેં મહાનિબંધ. *લેખન નેં સંપાદન-‘ઝાડ મારા જાત ભાઈ’, *‘પીડ પરાઈ જાણે રે’, ‘પૂ. ગોમતીભાઈ’. ક.વી.ઓ.દે. જેન સ્કૂલ ગ્રંથ. ‘જેન સાહિત્ય સમારોહ ગુરછ (બે ભેરો) *‘પગદંડી નેં ‘સંકલ્પ’ માસિકજી પૂર્વ તંત્રી.

નેઢૂ

ઈ સુકાંધો વ્યો તે, ઈ સુકાઈ વ્યો હો, ઈનકે મિંજોમિંજ કીડ લગો હો. આખો નેં આખો ઉભો નેં ઉભો ઈ જોગી ઝાડ નીલો રડ વિચાય ગિરેં વે. અગિયા પુઠિયા બ્યા ઝાડ તાં નીરાછમ વા. ઈ ઝાડ પન વિગરજો, રસ વિગરજો થિઈ વ્યો હો. રુગા સુકા થુડ, ડારીયું હાડપિંજર વારેજી રિઈ વ્યા વા.

અચીંધલ, વેંધલ વાટાડૂ ન્યાર ક્યોં તે. કેંક કે કોતક થ્યો તે. ત કેંકે ક અરેરાટી થિઈ તે, કેંક કે ખાર વ્યા તે, કોક વિચારેં તે, હી બોખો હટે ત જગેં થીએ.

લિકડો નીરોછમ ઝાડ, ડાડીયું ઝુલાઈંધો તોરમેં નેં તોરમેં સુણાઈ ડિનેં, ‘હાંણો હિતે ખુચીનેં ઉભેજ જરૂર કુરો આય? કિઈ માયા આય? તોજીયું વસંતુંતાં હલ્યું વિઈયું. અસાકે તો વટ ઉભો રોંધે શરમ અચેતી.

તેર હી ઝાડ હીંધેં કે ઠાયનેં ચેં; મુંકે ભાન આય, અકે ભલેં નતો ડિસાજે, પ આઉં વાટ ન્યારીયાંતો. લિકડે કાગડે નેં કાગડી જે મારેમેં ઈનાં ઝેં. ઈ બચા થીંધા. પખ અચીંધા તેંજ વાટ ન્યારીયાંતો. તેં સુધી આઉં અડીખમ નેઢૂ થિઈ ઉભો રોંધો પોય...□

ડૉ. વિશ્વ નાગડા

જન્મ-૧૨-૦૮-૧૯૫૫ *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.B.B.S.

*સરનામું-Cosmo House, Near kalikund Jain Temple, Santacruz, (east) Mumbai-400 055 . *ગ્રાવબોલ-98204

56899 *પ્રકાશન- ‘સોજાંખો’ (કાવ્ય સંગ્રહ)-૧૯૯૧. *‘મી’

(કાવ્ય સંગ્રહ)-૧૯૯૬. *‘સાઓ’ (કાવ્ય સંગ્રહ)-૨૦૦૨. *‘કુંજલ (લગ્નગીત) વિશેષાંક-૨૦૦૭. *‘કચ્છી પારંપરિક બાલગીત-હાલેણાં-

૨૦૦૮. *‘સોજાંખો-૧૯૯૨, મી’,-સાઓ’-૨૦૦૮ મેં કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પુરસ્કૃત.

*ડૉ. મનુભાઈ પાંધી સંસ્મૃતિ-ભુજ પારાં સન્માન-૧૯૯૨. *સોમૈયા કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં સન્માન-૨૦૦૬. *શ્રી ગુરુગરિમા પ્રતિષ્ઠાન એવોર્ડ (મહાલક્ષ્મી સેવા ટ્રસ્ટ-ભુજ)-

૨૦૧૦. *કચ્છી યુવક સંઘ પારાં પદ્મપૂર્તિ ઉજવણી-૨૦૧૫. *ગોકુલા સાહિત્ય એવોર્ડ (ગોકુલા ટ્રસ્ટ)ભુજ-૨૦૧૬. *કચ્છી સાહિત્ય સભા પારાં ‘સાહિત્ય રત્ન’ એવોર્ડ-૨૦૧૬. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી (ગાંધીનગર) પારાં ‘ગૌરવ એવોર્ડ’-૨૦૧૧. ‘કચ્છ યુવક સંઘ પારાં

‘ડોલરિયો દેશ’ ડોક્યુમેન્ટ્રી Yoy tube-૨૦૧૬

લોકભાષાજી લાક્ષણિકતા

લોકભાષાજી સંસ્કાર ‘બોક’

કચ્છીમેં ‘સુરમ’, ‘સુરંભ’, ‘વાસ’, ‘બુસકાર’ ઈ મિડે જ ‘સુગંધ’ જા પચાય ઔ. પણ કોય ચે જ, ‘ભાગ ભારી બોકે તો! ત પાં ઉન ‘બોક’ જે ભાવસેં કેડા છિલી વિગો? ભાષા માત્ર એડી કોક બોક સેં છિલછિલંધી વેતી. ઈ બોક આય લોકસંસ્કારેજી, ભાષા પિંઢમેં ભરલ સંસ્કારિતાજી!.

સંસ્કારિતા ઈ ભાષાજી શોભા આય. ભાષાજો છુગો-કલંગી આય. વિચારેજી સુઠી ગૂંથણીસેં ભાષા શોભે ઈનમેં કો નવાઈ નાય. નવાઈ ત તેર ચોવાજે જેર ભાષાજો પોત પિંઢજ ઉચું વે. એડે ગુણેસેં છિલકાજે, સુભાવમેં વે સે ત પિનંઈ શોભી ઉથીએ!!

પાંક પાંજી ગાલ કેણી આય લોકભાષાજી સંસ્કારિતાજી, કોય પણ ગૂંથણી વિગરજે મૂર પોતજ પસમાઈજી, કચ્છી વાણીજે ઉની ભાવલાલિત્ય સભર લાખેણે બોલેજી, શબ્દ પ્રયોગજી જિની ભાષાજે ભગીચેકે સંસ્કારિતાસેં બોક્યાં

અયાં.

સંસ્કારિતાજી ગાલ ત શાસ્ત્ર કરીયેં, ઊ જ ગાલ જેર ભાષા મિંજા કોક આઉગી બોક ભની પિરગટ થિઈ તૈર વાખાણોજો મન નં થીએ? ભાષાજે ઉની અનામી ઘડવેયેં તેં કુલભાન નં થિઈ વિચાજે?

સંવેદના : સંસ્કારિતાજો પાઈયો

કચ્છીમેં ‘કુલ’ ચોં ત કોય પણ અર્થ કુલ-ગુલ જે ભાવમેં સમજેં, પ ઈન મિંજા અર્ચીધલ બોક ઈનકે કોક બ્યો જ અર્થ ડેરાય ત? નવજાત નિંદડો બાલકો વે, બચલો વે, કો ખાસ માંધાઈ થિઈ અચે ત લોકપરંપરામેં ઉપાય તરીકેં ઉનકે ‘ડંભ-સેક ડિનેમેં અચે. ડંભ ત ડંભ જ આય, પ લોકવાણીમેં ઉન ડંભકે ‘કુલ’ ચેંતા કો જ ડંભ નેં વેરી નિંદડે-કચડે કુલ જેડે બચે કે? ના..ના..! લોકભાષા હિતે પિંઢજો સ્વરૂપ ભઘલાઈનેં મનોવૈજ્ઞાનિક ભની વિચેતી. જેડો બચો સૂંવાલો આય ઉપચારજે બોલેમેં પ તેડી જ સૂવાલપ-ઋજુતા ખણી અચેતી. રૂક્ષ ડંભકે નોં નાં ડે તી. ‘કુલ’ જે મિંજા સંવેદનશીલતાજી બોક અચેતી.

લાખેણી લાક્ષણિકતા :

જીં કુલ હરેં હરેં ખિલેતીં બચો પ વડો થીએ. વડે જી માંધાઈલા ઉપચાર ત ઊ જ ડંભજો, લોકે તપાયનેં ડેવાજે સે. હાંણો ઉનકે ‘કુલ’ નં પ ‘થધો’ થિઈ લોકભાષા વરી પિંઢજે શબ્દ-ઈલમજો પિરચો વતાયં.

હિકડો તા માડૂ ધરધ જે ડુખમેં બરેતો, મથા ઉનકે ‘ડંભ’ ડીયું ત ધરધી જે ધરધમેં બ્યો પ વધારો થીએ. ડંભજો નાં જ અભરો! લોક કે ખબર આય જ ધરધજો ઉપાય ત ડંભ જ આય, ચેંતા નં ‘ડંભ્યો’ ડુખ ટરે!’, પ ઉપાયજો નાં સુણી ધરધ ધ્રિજી વિચે સે કીં હલે? હિતે લોકવાણી સમજણજો સંસ્કારિતાજો જાઘૂ ખણી આવઈ. ધરધ બારે નેં ઉપચાર ઠારે. ઠારે તેંજો નાં ‘થધો’, ડિસજે ડંભ પ જુકો ધરધલા આય થંભ સે ‘થધો’, ડંભ કે ડિસી જુકો ધ્રિનું તેસેં ‘થધો નાં સુણી રાજી થ્યો. અઝા ઉપચારજી અસર થીએ તેનું મોર ‘શબ્દોચારજો ઈલમ માડૂકે ‘થધો’ કરી છડે.

‘ડંભ ઈ માનવજાતલા જ નં પ પ્રાણીમાત્રલા આશીર્વાદ આય. જુકો

માડુંકે ડંભેને ‘થધા’ ડેવાજે ત ચોપેલા? ઊ જ થધા! ચોપો આય ત કુરો થ્યો. આય ત પિંઢજો નં? પિંઢજેકે ‘ડંભ’ નં ‘થધો’ ડેવાજે. માનવજાતકે વલા કરીધલ લોકભાષા જિનાવરેંકે ^૧ડુબલ્યા કીં કરે?

શબ્દજી ડિત ‘ટાંઢે’ મેં દેવત્વ

સંસ્કારિતાજી ઉચેં ઉચાં દર્શન કેણા વેં ત લલો ‘ટાંઢે’ યા. પાયાંણકે પીર થીંધે ત પાં ડિસોં તા પ ટાંઢેકે ડેવતા-દેવતાં થીંધે નરીયું તેર સમજાજે જ વાણી વિવેક કુરો ચીજ આય, ભાષાજી સંસ્કારિતા કેંકે ચેંતા?

જયરે-સિલંગધલ કોલસે લા કચ્છી શબ્દ આય ‘ટાંઢો’, પ મૂરેં ‘ટાંઢો’ પિંઢ ત અગ્નિ-દેવતા જ. જુકો લોક અગ્નિકે દેવ કરી પૂજંધા વેં ઊ ઉનકે ‘ટાંઢો’ કીં ચેં? શબ્દ ઉજાસ થિઈનેં પિરગટ થ્યો. લોકબોલી ‘ટાંઢે’કે ચુલ મિંજા ખણી યોગ્ય થાનતેં પધરાયં, ઉનકે માનકારી-પવિતર શબ્દરૂપ ડિનેં ‘ડેવતા’. ‘ટાંઢો’ બારે નેં ડેવતા? ઉખા ડીયેં રધો પચાઈનેં જયાણમેં ઉજાસ પાથરીયેં.

વધણી : મનોવૈજ્ઞાનિકતાજો વકલ (નિમુનું)

નિઢરો બાર-ગભર માકે ધાઈનેં ધ્રય-તૃમ થીએ તેંજ ખાતરી કરાય, ધાતે પોયજી લિડકી, લિડકી ત પિત્ત-વાયુજો લખણ-માંધાઈજી નિશાની, જરેં બચેકે અચેતી સે ત પરિતૃમ ધ્રો જ વધાઈ, તેંકે ભલા લિડકી ચોવાજે? લોકભાષા ઈન લિડકીકે નઈં ઓરખાણ ડિનેં ‘વધણી-વધવધણી’. બચો ધાય નેં ધ્રય, ડીંધાણી (ઉત્તરોત્તર) ઈનજી ઓજરી વડી થીએ, જં જિજો ધાય તીં જિજો વધે. જેંસેં વધાજે સે ‘વધણી’. ગાલ ત ઊ જ રિઈ પણ મુલ વધી વ્યો. મા જો-માયતરેંજો ધ્રા વો સે રાજપો-ઉમેધ બની વૃદ્ધિ પામ્યો.

વધણી જે વંશજી આય ‘ઓગરાઈ-ઓડકાર. વરેંકે અચે સે ઉગરાઈ પ બચેકે અચે સે ઠલી ઉગરાઈ નં વે. ધાય ઉન બચેકે ધ્રો થીએ, ધ્રો જ છડી પોકારે સે ઉગરાઈ. ઉન ઉગરાઈકે લોકવાણી મેં ‘સંથડીયું’ ચેંતા. સંથડી લિકડી ને સૃથડીયું ‘સેહત’જો કચ્છી રૂપ આય સેંથ. સેંથ સ્વાસ્થય લા અચણી ખપે સે પરિતૃપ્તિજી નિશાની, લાલિત્યવાચક ‘સંથડી’ ભાષાજી હી સંસ્કારિતા લોકજીવન લા સ્વાસ્થય વર્ધક ખરી ક નં?

‘પ્રાણ’ ‘સંસ્કારિતા’ને મૂર્છિત.

નિઢે બારકે ઘરે છડી મા મુલ તેં વિએ, પ ઘરે જિન કુલકે છરે વેં ઉનમેં જ ઉનજો જીવ-ઉનજો પ્રાણ પ્યો વે. બચો ભલેં નં વે પ ધાવણજો ટેમ થીએ નેં છાતી મિંજા વાત્સલ્યજી ધાર છુટે, લોકવાણી ઈનકે ‘પ્રાણ આયા’ ચેતા. સ્થૂળમેં સૂક્ષ્મ કે ડિઠેનેં લોકવાણી ધાવણકે ‘પ્રાણ’ ચેં. મા જે જીવ મિંજા ઉટી નિકરંધલ વાત્સલ્યજી ધારકે બ્યો કુરો ચેં?

ભગવાન મહાવીર કે ચંડકોસીયે (નાગ) દંશ ડિનેં નેં આંગૂઠે મિંજા ખીરજી ધાર કુટઈ, કો જ ઉનીજે લૂઈમેં વાત્સલ્ય-કરૂણાજી ધોધ વુડ્યા તે. મા જી ધાવણ પ એડો જ કોક જાધૂ આય જેકે લોકવાણી ‘પ્રાણ’જો નાં ડિઈ પોંખેતી.

વાર્ધક્યજી અખોટ વીયરી : ‘ખીર જિજો આય’

હિલી મિલી રોણું નેં વિરાઈનેં ખોણું ઈ લોકજીયણજો મંતર પરસ્પરાવલંબન ઈ ગ્રામ્ય સંસ્કૃતિજો પાઈયો અજ અઈ મૂકે ડ્યો ત સવારે આઈ આંકે ડીયાં-ડે-ગિન હલે જ પિઈ.

કેરક અડી ભને જ પાડોસ મિંજા કો અચીનેં ચે જ, ઢુક ખીર ત ડ્યો! ઘરે મેંમાણ આયા ઐ, ચાય કઢણી આય, કુધરતેં તેર ઘરમેં ખીર વાપરાજી વ્યો વે, સિલક નં વે હાણેં? ના ત ચોંણી જ પે, પ ચોંણું કી? નાંય ચોં ત મડધલ કે માઠો લગે, ઉનકે જ નં પ પાંજી ડિનેજી ભાવના કે પ માઠો લગે. એડે ધરમસંકટ જે ટાંણેં પાં જડજો, પાંજો મન જડજે, લોકવાણી પણ જડાણી હુંધી નેં જરેં સંસ્કારિતાજો મખણ લથો હુંધો તરેં જ બોલ બાર આયા હુંધા ‘ખીર ત જિજો આય’, ઈની શબ્દજો રુગો અરથ ગિનોં ત ‘ખીર વધારે આય’, પણ લોકજીયણમેં માડૂ વિચ હિકડો વાણીનું વડો સંસ્કારિતાજો સેતુ વે તો. પુછંધલ નેં જભાભ ડીંધલ બિની વિચ વાણીજો ઊ વ્યાપ આય જુકો થોડે કે જિજો કરી સગે, નાંય તેકે ભાવનાસેં ભરી સગે. ભાષાગરિમા ગુજો કમ કરે, મડધલ હકીકતજી મુછેલી સમજી વિએ. શબ્દજે નકાર કે નં અંધરજે હકાર કે ખિલીને ખીંકારે, શબ્દેનું પાર પુજી સાનમેં સમજે સે સંસ્કારિતા. ‘ખીર નાંય’ ચે મેં સંસ્કાર ઝાંખા થ્યા નેં, જિજો ચિઈ ભાવના ખટી વિઈ. ‘નાંય’ સે ખીર ડિનેજી ભાવના સેં સવારે જ જિજો ચિઈ

સંસ્કારિતાકે છિલાય છડીધો.

મડધલકે કુરો મિલ્યો? તાયં કિડાં ઊ વયોં આય ઠલો! જિત જીયાણ આય ભાષા સંસ્કારિકતા ભયોં ! કેર ચે માડૂ માડૂ વિચ અનુસંધાન શબ્દેજો વેતો? શબ્દ ત કિંજે વેતા, ખરો રસાયણ ત સંસ્કારેજો વેતો. નકાર કે લકારમેં ભધલાયલજો કમ સંસ્કાર જ કરી સર્ગો. ઓછો વે પ મનમેં નં વે. વાર્ધક્ય સંસ્કારિતાજો મૂર આય નેં લોકભાષા ઉન મૂરકે પોસેતી ત જ ‘ખીર જિજો આય’.

‘સિંજા વધાયણી’ : વાર્ધક્ય જા વલાર

સંધ્યા ટાંણેં ઢરંધલ અંધારે કે ન્યાલ કરીંધલ ઉન નિંઢડી ડીવડી-બત્તી કે કચ્છીમેં ‘સિંજા’ ચેતા. જેડો કર ડીં સજેજો ઉજાસ ભેરો કરે વિનધે વિનધે ‘સંધ્યા’ માડૂએકે સુખડીમેં ડીંધી નં વિઈ વે.

સુતે ટાંણે ડીયા-બત્તી ઉજાયણા પેં, હાંણે ઉજાસ ત કેવેંજો ડિનલ તેંકે વરી ઉજાઈંધલ પાં કેરે? લોકવાણી ચેં, ‘સિંજા વધાયો-વધાયો’ અભોઈયું મુંજ પેં. સુતે ટાંણેં બત્તી વધારાજે કીં? પાણ મોઘમજો મરમ સમજે ઊ હઈંયા સિંજા ઉજાય છડે. રુગો બાર વો સે હાંણે અંધર પ વ્યો, ઊજાસ વધ્યો ક નં? સજે ડીં ધંધો કરી ઉલથે ધુકાન કે ભંધ કરાજે તેંજો ભાવ ‘ધુકાન વધાયો’ આરતી કરે વધાવો ગાઈ મિંધરજા દ્વાર ભંધ કરાજે તેંજો ભાવ ‘ધુકાન ભંધ થિઈ વિઈ જ અશુભતા કે કેડી ટિપાઈ વ્યો.

‘ઉજાસ’ ક ભંધ કે જ કિરીયા કે વાર્ધક્ય જ વાટ તેં ખાણી વિઝી અભિવ્યક્તિ કે રચનાત્મક પરિણામ ડીંધલ ભાષાજે હિન ગુણજા ગુણ કીં ગેંણા?

‘અશુભ મિંજા શુભજી શોભા : સંસ્કારિકતાજો જાધૂ

કેંજે ઘરેં વ્યા વોં, નેં બાંયણો તેં તાડાઠોક વે-તાડો લગલ વે ત સામાન્ય માડૂ થિઈ ડે, ‘તાડો લગલ આય’, કંપની ઉથી વિઈ વે ક પરિવાર લડે વ્યો વે, લાડાણું કરે વ્યો વે, તેર લગે સે તાડો, લોકવાણી ઈનકે એડો અશુભ શબ્દેસેં કીં વધાય?

લોકજી વિવેક બુદ્ધિ ચે હી તાડો નં પ રખારો-રક્ષા કરીંધલ રખવારો. કોક બાર વ્યો વે ત તાડેજો કમ ઘરજી રિખ્યા કરે જો જ નં?

તાડો ત ઊ જ આય લો જો, પણ વાણીજા સંસ્કાર ઈનકે સોન બનાઈયે
તા, નિકાં 'તાડે' કે 'રખારો' થેજો માન ક્યાનું મિલે? શબ્દ શોભેતાં સે કી ઠલેં
અરથસે જ નં! ઉનીં શબ્દેજી પુઠમેં ઉચાં સંસ્કાર ઐ, જુકો ઉનીકે કુલે ચડાઈયેતા.

‘નીયાંણી : નેલ જી સરવાણી.

કુટુંબજી ધી કે કચ્છીમેં નીયાંણી ચેંતા. નીંલ-નેં વારી, ‘ની’ મિંજા પેધા
થીંધલ સ્નેહમયી’ સે નીયાંણી. કુલજી કન્યાજા માન ત ન્યાર્યો?

લિકડી બાઈ-નીયાંણી સારેં-માઠે પ્રસંગે માઈતરેંજે ગામ વિએ નેં કિતે કો
માઈતરેં જે કુટુંમવારો કો સગો જ નં વે તેર ઉન બાઈજી પુછા કેર કરે? સંભાર કેર
ગિને? નીયાંણીકે માઈતરેં જા માન કેર ડે? ઈન પ્રશ્નજો જભાભ ડેતો કચ્છીજો
સંસ્કાર મડ્યો, નેં ભાવનાએંસેં જડ્યો સોન જેડો શબ્દ ‘રાજનીયાંણી’, ‘રાજ’
ઈતરે ‘ગંજો, નેં જુકો ગંજે સજેજી નીયાંણી-પ્રિય-વલી આય સે ‘રાજનીયાંણી’
જેંજા સગા વેં ઊ ત ઉનીજી જ નીયાંણી પણ ! જેંજો કોય નાયં ઊ ત રાજ
સજેજી વલી! સ્થૂળ જો ભકા કુરો? પ સૂક્ષ્મ વટે ત વડા વલાર પ્યા જ ઐ.
ગરીભડો અરથ જેર સંસ્કારસેં ન્યાલ થીએ તેર પોય કીં ચે જેડો રે?

‘વસુધૈવ કુટુંબકમ્’ જો અરથ પંડિતેં આ પિંઢજો લૂંધો, લોકવાણી વટે ત
હી લિકડો જ શબ્દ આય ‘રાજનીયાંણી’ નેં પોય આય મૌન!

‘આઈ’-સસકે ‘મા’ સડાઈંધલ સંસ્કારિતા.

ભાષાજી સંસ્કારિતા જા ડરસણ રુગા ઘરનુંબાર ક, સમાજમેં જ નં વેં,
ઘરમેં ત મિણીયાં મોર વે, કડેક આદર વ્યક્ત કરેલા ક કેરક ઔચિત્યભાવના કે
આબર ડિનેલા નેં કેરક વરી. માન-મરજાધ કે સંભારે લા શબ્દ સંસ્કાર સદ્ગુણતાસેં
મડાજેંતા.

જી પાં ‘કુડડેવી’ કે ‘આઈ-આઈ મા’ ચોંતા તીં લોક પરંપરામેં સસકે
‘આઈ’ ચોવાજે તો, સસ કે ‘માતાતુલ્ય’ લેખેજી સંસ્કારિતાજો જ ઈ પરિણામ
આય. સસ-નોં, સસ-વઉ જે સબંધેકે સુધારેલા ‘પરિસંવાદ’ કરીંધલ આધુનિકતા
કે કેર ચોંધો જ સસમેં ‘આઈ’ ડિસંધલ ઈ વાણી જ ઈનજો સચો રસાયાણ આય.

બચા-પુતર : સોરેજો શબ્દ જાધૂ

નોં (પુત્રવધૂ) કે ‘બચા-પુતર’ જો સંબોધન કરીંધલ ભાષાજી માન ડિનેજી ભાવના ત નેર્યો? ‘બચા’ પ્રેમ-લાગણીજો શબ્દરૂપ ને ‘પુતર’ માનને પિંઢપણેજો સ્પર્શ. ઈ બોય ભાવ ભિરેં તેર જ ‘સીયાજીજાઈ’ (વીયાંઈજી ધી) ‘પિંઢજી થીએ.

એડો જાધૂ કીં પિનઈં નતો થીએ? જેર મૂરમેં સંસ્કારિતા વે તેર જ શબ્દજા પૂંપર (કૂંપળ) કુટેતા. બચા-પુતરમેં વડીલ પાણું નં પ ‘વડલા’પાણું પ્રગટ થીએતો.

શબ્દાતીત સંસ્કારિતા :

એડો પ નાયં જ બોલાજે તડેં જ સંસ્કારિતા છતી થીએ. મૌનકે પ વાચા કિડાં નતી વે? પર્યાનું સોરેકે અચીંધા ડિસી પિંઢજે અવાજકે મિઠો કરી છડીંધલ ક પગજી ચાલકે થાધારીંધલ વઉ શબ્દેં વિગર પણ કડીં સંસ્કારિતા પ્રગટ કરે સગેતી! વડેલા આદર વતાયલા વાણીકે શબ્દજો મોથાજ નતો થીણું પે.

મા બોલી : સંસ્કાર જનની

બોલી ત મા આય. મા કીં પિંઢજે બચલેકે કોરી માની ખારાય?મોણ જરૂર વિજે, ત વરી કડેક લિખ ચોપડ પણ ડે. ખપ પેં ત ઉન ચ્યા ગુંધણ કિડાં નાંય? ભાકીં ત રુગો ખેણ-પીણમેં જ નં વે, ખારાય પીરાયજી પ રીત વે, જુકો મા નું થીએ સે કીં મિણીનું થીએ? કિતેક માનસ કે થાધારે ત કિતક માજા કે સંભારે, સંસ્કારિતા જા કડા કડા સોંજ કરેતી લોકભાષા! વડેક માન ડે ત નિંઢેકે વરી ખોરે ખણી હીયંજો થાન ડે, માબોલી આય મા, બચલેં લા ત ઊ જાન ડે.

કખ છૂતેં : ધ્રા જી ધવા

સર્પદંશકે ભયાનક સમંજધલ લોકકે ખબર જ આય જ, ‘સપ નતો મારે ડપ મારેતો’, સપ વિગડે તેર સપ કનાં ડપજી ધવા પેલી કિઈ ખપે. સર્પદંશજા મંત્ર વેંતા. પ ડપ કે ટારેજો કો મંત્ર? કો જાધૂ? મા બોલી કે ચોં કિતાક કો લજી અચ. સર્પદંશજો મૂર આય સપજો નાં. સપજો નાલો ભુછડો. લોકવાણી શબ્દકે વટીનેં કે ધવા હાજર. ‘સપ’જો કે ‘કખ’ નેં દંશજો કે ‘છૂણું’. કુરો ચ્યો ત ચે; ‘કખ છૂતેં’. સપજો નાં ન ર્યો. ત ‘ડપ’ ભજી વ્યો. પરિસ્થિતિજી ગંભીરતા જ નં રિઈ, અધ

ભીમારી ઉતે જ લઈ વિઈ. ‘કખ’ નં સમજાજે તેંકે ચેં; ‘જવાંખ રોડ વિઈ’, ચિચરમેં જવાંખ વે નેં જિરા રોડ પે તેંસેં કુરો થ્યો? સપ કે ‘કખ’ ચેં ક ‘જવાંખ’ ચેં પ અભરેજો નાં નં ગિનેં સે નં જ ગિનેં. હી આય લોકજો શબ્દ જાધૂ.

માજા સંસ્કારિતાજો બ્યો નાલો.

સ્થૂળકાય વ્યક્તિકે કચ્છીમેં ‘ધભો’ ચેંતા, ઊ વ્યક્તિ કોય માનકારી માયતર વે ક ગામજો કો શેઠ વે ત? ઉનીકે લોકવાણી કેડેં શબ્દેસેં નિવાજે? ‘ઊ ભરલ શરીરવારા ઝેં સે શેઠ’. ઈં ચે તાંને ક્ષોભકે ટારેલા ભાષા પિંઢજો કેડો ઉર્ધ્વાકરણ કરેતી? સ્થૂળતા ત ઊ જ રેતી પ મોઘમ સેં કેડી ઢકજી વિએતી. નેં ઔચિત્યકે કેડો માન મિલેતો.

ગાલ ગાલમેં ફેર પેતો. અધપ-આયનાં સેં ચોવાજે ત કોય ગાલજો કેકે માઠો નં લગે વાણીજો કમ પ્રત્યાયનજો ખરો પ પ્રત્યાયન (Commu મેં Catun)જો પરિણામ સબંધેજે સંયોજનજો જ હૂએ ઈં જરૂરી આય.

માનકારી વાણી : સંસ્કારિતાજા રડ કિતરા?

માનકારી-મોભી માડૂ ક સાધુ સંત અચેં તેંકે ‘પધાર્યા’ ચોંધલ પરદેશ વિઅધલકે ‘સધાર્યા’ ચિઈ શુભ શકન કરાઈધલ ક, નિંઢો બચો સુમે તેંકે ‘પોંઢચો આય’ ચિઈ અછા અછા વાનાં કરીધલ ભાષાજી સંસ્કારિતા સાંઘાડે ઉતરલ નાયં?

મોતજો માન રખંધલ સંસ્કારિતા

મોત-મૃત્યુ ઈતરે જીયાણજો અંતિમ વેસા. જન્મકે ખિલીનેં ખીંકારીધલ માડૂ મોતજે નાં કનાં કેડો હરોરી પે તો! સપ જો ડપ આય તીં મોતજો પ ડપ-ધ્રા વડો આય. મોત નાલેજો ચિઠ લા મલમ ભનાયજો કમ ડુખ્યો આય-ઓખો આય. લોકવાણી તેંજી પ ધવા લધેં આય. કેંજા ક સગા મરી વ્યા વેં ત ‘મરી વ્યા’ ચોં ત અખરે. પ ‘પાછા થ્યા’ ચોં ત મોતજી અધપ રિઈ વિએ. ‘પાછા થ્યા’મેં અર્થ પ કેડો આય. જિતાનું આયા વા ઉતે વ્યા. મરી વ્યા કનાં પાછા થ્યાજી ભાષામેં જુકો સંસ્કારિતાજી બોંક આય સે ત જીવનદર્શન મિંજા આવઈ આય!

મોત લા બ્યા પ શબ્દ ઝેં, ‘ગુજરી વ્યા’, ‘ગુજરે વ્યા’, ‘મરી વ્યા’, મેં ભાવજો અભાવ આય. ‘ગુજરી વ્યા’ મેં ગરિમા આય.

મોત કે માન ડીધલ બ્યા પ અના સખર પ્રયોગ એ, સાધુ-સંત લા ‘મરી વ્યા’, ‘પાછા થ્યા’ ક ‘ગુજરી વ્યા’ નં ચોવાજે. ઉતે વરી ‘ડેવ થિઈ વ્યા’, ‘રામશરણ’ પામ્યા. ક ‘કાલ કરી વ્યા’ ઈ થિઈ નેં એડે મૃત્યુ કે ‘ઓચ્છવ’ ચે મેં આયો આય. મૃત્યુ ઈ કાલ-કાળજો ધરમ આય. તેંકે અનુસરીનેં આત્મા ડઈનું મુક્ત થીયે તેં જોડો બ્યો ઓચ્છવ ક્યો?

જીવન સંજીવની સંસ્કારિતા :

હિકડી મા લા સંતાનજી સિક ઈ વડેમેં વડી ઉમેધ આય, પેટમેં (ગર્ભમેં) વર્ધધલ બચેજા કિઈક સોણા ન્યારીધલ મા લા પેટમેં જ ગર્ભજો મૃત્યુ પામાણું ઈ વજ્રઘાત જોડી ઘટના આય. મા કે ઈનજી ખબર પે ત અનર્થ સરજાજે. લોકજો વાણી વિવેક એડી પલકે કીં સંભારે તો સે ન્યાર્યો. ‘બચો સજીવન થિઈ વ્યો’, ઈ શબ્દ એડે ટાંણે જૅર ઉચ્ચારાજેતો તેર મા કે ડુખ પચાયજો બર મિલી વિગેતો, બચો મરી વ્યો આય પણ હિતે હકીકતકે ઉથલાયને ભાષા પિંઢજો ધરમ સંભારે તી, વાણી ઔષધજો કમ કરેતી, ઘા લગેં તેનું મોર મલમ ખણી લાજર વે ઊ ભાષા ઊ જ મા-બોલી.

મિઠડી લેર :

નિષેધજે નકાર નેં પોઝિટિવિટી જે પ્રસ્થાનજી આધુનિક વિચારધારાજો હી આય પારંપરિક દર્શન, હી ભાવ ભાષા ગરિમા પરિવર્તનજો પ્રવાહમેં હરેં હરેં ગરી રિઈ આય, પણ ઈનજે અંશરૂપ હી શબ્દ અજ પણ કચ્છીમેં વિદ્યમાન એ. જુકો સેરી સભ્યતા જે વિચ ગ્રામ્ય જીવનજી હી મિઠડી લેર પોંકે છિબે ત કેડો લગે?

લાંણે હી બોક આંજી

ભાષાજો ભગીચો બોકે તો. ઉન મિંજા ચુંઢલ થોડા શબ્દકુલ આંજી પરખલા પધરા ક્યા એ. છિલાઈધલ છાબડી છિલાયાં અયાં. લાણેં એં બોક કે બુકી નેં સવાઈ કર્યો. □

દિલીપ આચાર્ય 'દિલકથ'

જન્મ તા. - ૨૫-૧૧-૧૦૫૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C. *સરનામું-
ઓરિયન્ટ કોલોની પાસે, ૨, ઈન્દિરા નગર, ભુજ કચ્છ-૩૭૦
૦૦૧) *ગ્રાલબોલ-૯૯૨૫૪ ૨૬૯૮૮/૮૫૩૦૭ ૧૬૦૪૬.

*સાહિત્ય ક્ષેત્રે ૪૦ વરેનું સેવા ને સંપર્ક. લેખન પ્રવૃત્તિ-કચ્છી/ગુજરાતી/
હિન્દી. કાવ્ય, વાર્તા, લઘુકથા, નિબંધ મિડે. *વિવિધ ક્ષેત્રે સાહિત્ય
સેવા-૧૯૮૦નું 'કાવ્ય લેખક મંડળ' (ગાંધીધામ)મેં મંત્રી. *‘આરાધના

સાહિત્ય સંસ્થા-મંત્રી. *નેશનલ ફોરમ સંસ્થા-મંત્રી. *ગીતાંજલી સંસ્થા’-મંત્રી. લેખક-કવિ
નવોદિત સંઘ (અમદાવાદ) જા કચ્છજા પ્રતિનિધિ. *આકાશવાણી-ભુજ જા માન્ય કવિ-
લેખક. *સાહિત્ય સભા(ભુજ) જા સહ મંત્રી. *ગુજરાતી વાર્તા ઉત્સવ ૨૦૦૯મેં વાર્તા પસંદગી
ને પ્રકાશિત. *કાવ્ય સંગ્રહ ‘ધ્યારકે ફૂલ’જો સંપાદન, *ધિલગ્યું ગાલિયું’, ‘કુંજલજી કુણકાર’,
‘ચીંગાર’ મેં પ્રકાશિત કાવ્ય, લેખ, વાર્તા. *માનદ સંપાદક-‘આશાપુરા ન્યોત’, ચીફ બ્યુરો’,
‘બ્રહ્મ ટાઈમ્સ’, ‘ઈતિહાસ પરિસદ’મેં મંત્રી તરીકે સેવા. ‘આજકાલ’ અખબારમેં સાક્ષરજન
પરિચય’મેં ‘રાધેશ્યામ શર્મા, પ્રા સૂર્યકાન્ત ભટ્ટ પરિચય લિખ્યો, ‘સંપર્ક સેતુ’ (બૃહદ કચ્છજો
સર્જકેજી) ડીરેક્ટરી જા સંપાદક, ‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ’ જા સભ્ય.

રતજી સગાઈ

લિકડે ગામમેં લિકડો અડો કુટુંમ રોંધો હો, જેજે પરિવારમેં મા-પે ને પુતર
ત્રે જેણા વા. મા-પે વિચાડા પુતરકે ભણાય ગણાય વડો ક્યો, નેં ઈનજા વીયાં પ
ક્યો, પ પુતરતાં નોખો રેલા હલ્યો વ્યો, નોંકરીજી ગાઈમેં ઈનકે મા-પેજી પુછગાછા
કરેજો વખત પ નતે મિલ્યો, થોડેક વખત પુઠિયા ઈનજે ઘરેં પુતરજો જનમ થ્યો,
સજે ગોઠમેં મિઠાઈ વિરાણી, પ મા-પે જાધ નં આયા.

પોતરો અજકાલ કંધે વડો થિઈ વ્યો, ડાડા ડાડી કે પ મિલેજી હોંશ થિઈ,
ઈ મિલેલા આયા, સજે ઘરમેં આનંદ ફિરી વયો, પોતરો પ સજો ડી ડાડા ડાડા
કરીંધો ઈનીકે છડીંધો નં હો.

પ! હી ઈનજે મમ્મી પપ્પાકે જચ્યો નતે.

લિકડી વેરા કુટુંમ ફિરેલા વ્યો તે, નેં અકસ્માત થ્યો, જેમે મમ્મી કે નેં
પુતરકે ભારી લગ્નો, ઈતરે રતજી ખપત પિઈ, નિંદે ગોઠમેં તરઈ ખબર પિઈ વિઈ.

ગોઠવારા પણ ધવાખાને ખબર કઢેલા આયા. હિડાં ઘણે માડૂએજે લૂંદજે ગુપજી તપાસ થિઈ પ કેંજો પ લાગુ નં પ્યો. હિડાં ડાડા-ડાડી પ ધોડંધા પુજી આયા, ઈનીકે પ થ્યો જ લૂંદ હૈયા જુડી વિને ત ખાસો. ઘણે પ્રયત્ન કંધે પ તાડમ નં લગો.

પ ડાડો તેરઈ લૂંદ ડિનેલા તૈયાર થિઈ વ્યો, નેં કમ પ આયો, મિડે રાજ્યાણાં પ થ્યા. પ અન્ના હિકડી સમસ્યા ઈ ઉભી રિઈ ક; નોં કે લૂંદ કેર કે? હી વડો સવાલ મિણીકિ મુંજાય વિધં.

પ ! ડાડી ધોડીનેં ડાકટર વટ વિઈ, નેં સાહેભ...! મુંજો લૂંદ કમ અચીંધો જ, ઈ પ ઓરત આય નેં આઉં પ ઓરત ઐયાં, પોય ઈ મુંજી નોં આય. ઐ મુંજો લૂંદ ગિનો નેં હિકડી ઓરતકે જીવતદાન ડ્યો.

ડાકટરતાં લાધાફૂસ મિડે કાર્યવાહી ક્યાં, નેં ભગવાન પ ઈનીકે જશ ડિનેં, મા-પુતર હિન દુખ મિંજા બાર આયા. ડાડા-ડાડીતાં મિડે નિરાનિમરા થિઈ ર્યા, તેંજો રાજપેજી ભરી ખણી ગામ હલ્યા વ્યા. હિડાં બાઈ પ હરેં હરેં ભરાભર થિઈ વિઈ.

હિકડો ડીં ઈન બાઈજા માર્હતર ઈનકે મિલેલા આયા, નેં ગાલ મથા ગાલ નિકરઈ તેર ઈનજી મા ચેં જ, બાઈ..! સુખર તોકે તોજી સસજો લૂંદ કમ આયો, બે કેંજો લાગૂ જ નતે પ્યો. મિડે વિચાડા ઘણેં ધોડ્યા.

હી સુણંધે નેં નોં તાં વિચાડી ધિબ થિઈ રિઈ, ઈનકે ધોંખો થ્યો, અરે..રે...મું હિની ડોસલેં કે નં સુઆતો. ઈ તેરઈ ગોઠ મિંજા ઘરેં કોઠાય ગિડે, બખ વિજીનેં નિસાઈ રૂની.

મથેતેં હથ ફેરીંધી સસ ચેં; પુતર ઓરતજો ધર્મ આય ઓરત કે સાંચવેજો, તું મુંજી નોં પોય ઐયેં, પેલો હિકડી ઓરત ઐયેં, નેં ઓરત પુઠિયા સસ-સોરો, પતિ-છોકરા મિડે જીરા ઐ, હિકડી ઓરત જીરી હુંધી ત જગત જીરો હુંધો, પુતર...! રૂ મં. આઉં તાં નિમિત માત્ર ઐયાં, જુકો થ્યો સે ભગવાનજી કૃપા આય.

મડ મડ બખ વિછટઈ, પોય તાં નોં સસ-સોરેજી સેવા કેલા ભેરા રોંણાજી ગાલ મથે મિડે રાજ્યાણાં એડા થ્યા ક; મુંધજો પેલો મીં સચરાચરો થ્યો. □

દીપક હિંમતવાલજી શેઠિયા ‘ચિંતન’

જન્મ-૦૪-૦૬-૧૯૫૭ (ભુજ-કચ્છ) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-H.S.C
તેં મકરાણા (રાજસ્થાન) B.Com (ઓનર્સ)-રાજસ્થાન યુનિવર્સિટી
જયપુર (રાજસ્થાન) *૧૯૭૭ મેં હિન્દી માધ્યમ. *L.L.B (રૂપે)
ગુજરાત યુનિવર્સિટી (અમદાવાદ) *સર્ટિફિકેટ ઈન ડિઝાઇનર મેનેજમેન્ટ
કચ્છ (D.M) યુનિવર્સિટી-ભુજ. *સરનામું-પ્લોટ નં. ૪૨/૧
‘ચિંતનદીપ’ ભાનુશાલી નગર, મુન્દ્રા રોડ, ‘વિકાસદીપ’ એપાર્ટમેન્ટ
પાસે, ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧. સેવા-ગુજરાત મેરી ટાઇમબોર્ડ મિંજા ૨૦૧૫મેં નિવૃત્ત.
*ગાલબોલ-૯૮૭૯૧ ૨૧૩૨૧. *શોખ-લેખન, વાંચન. કાર્ટૂન. *કચ્છીભાષામેં ગઝલ. વાર્તાઓ
સર્જન. કચ્છમિત્ર ‘ધિલજીંડું ગાલિયું’, ચીંગાર’, ‘કુંજલજી કુણકાર’મેં પ્રકાશિત. કિંઈક સમાચાર
પત્રમેં ઈનીજા દ્દશચિત્ર (કાર્ટૂન) પ્રકાશિત થીએંતા. અનેક કચ્છી મુશાયરમેં સામેલ. *ગુજરાતી
તીં હિન્દીમેં ૫ સર્જન. *કચ્છમિત્રજી સાપ્તાહિક ‘સુરખાબ’ પૂર્તિજે રજત જયંતિ વરે
૨૦૦૫મેં સન્માનિત એવોર્ડ. *કચ્છી સાહિત્ય સભા પારાં વરે ૨૦૦૫/૦૬ મેં ‘સર્જનજન્યું
સિડકું’ શ્રેણી અંતર્ગત વાર્તા સ્પર્ધામેં પ્રથમ સ્થાન. *પ. પૂ. નરેશમુનિ ‘આનંદ’ પારાં વ્યસન
મુક્તિ અભિયાનમેં દ્દશચિત્રમેં એવોર્ડ-૨૦૦૯. *આકાશવાણી-ભુજજા માન્ય કવિ. *કચ્છી
સાહિત્ય મંડળ-ભુજ’ જા સભ્ય.

હાથી સેં કુસ્તી (એતિહાસિક વાર્તા)

ઈ.સ. ૧૬૭૭ જે વરેજી ગાલ આય. ડખણ ભારતજા બ રાજ્ય, હિકડો
ગોવડકોન્ડા ત બ્યો વિજાપુર, બોય બાદશાહી રાજ.

ગોવડકોન્ડામેં બાદશા કુતુબશાજો વિજાપુરજે રાજાસેં કીં ૫ અણબનાવ
થિઈ વ્યો. બોય રાજાએજી ધુસ્મનાવટ વેરાવેર વધંધી વિઈ, નેં હિકડો ડીં એડો થ્યો
ક, લડાઈ જેડો વાતાવરણ ઉભો થિઈ વ્યો.

ઉન વખતમેં મહારાષ્ટ્રમેં છત્રપતિ શિવાજી મહારાજજી રાજગાધીજી
સ્થાપના થિઈતે નેં અજા ત્યો ક ચોથો વરે હલંધો હો.

ગોવડકોન્ડા જે બાદશા શિવાજી મહારાજ વટે દૂત હલાય નેં અરધાસ કેં
ક, એં અસાં વિચ સમાધાન કરાય ડ્યો.

શિવાજી હિન ગાલનું બોરા રાજી થ્યા. ઉની વિજાપુરજે રાજા કે સમજાયો,
થોડો વખતતાં ઈન હા-નાં કે, પ પોય કભૂલ થ્યો.

હિત શિવાજી મહારાજ રાજજે કમકાજનું નિવરા નં થિઈ સગંધા વા,
ઈતરે નિકરી સગ્યા નં. ઈની પિંઢજે સલાહકાર રઘુનાથ કે ગોવડકોન્ડા હલાયો, નં
બ્યા સરદાર ભેરા ડિનોં.

હિકડે ડી જી ગાલ આય. બાદશાજે મોલાત કે સામે હિકડે જભરે મેધાનમેં
શિવાજી મહારાજજી સરદાર મિડે ભેરા થિઈ નં વિઠાવા. તેર બાદશા હયાં નિકરંધે
ઈનીકે ચેં; ‘આજાં શિવાજી મહારાજ તાં બોરા તાકાતવારા એં નેં?’. ઈની જેડો
બ્યો કો રાજમેં આય ખરો?

તડે રઘુનાથ જભાભ વારેં; ‘અસાંજે માડૂએમેં ઈ કીં ન્યારેજો જ નં વે. રૈયતજી
કિતરા ક માડૂતાં હાથી જિતરી તાકાતવારા એં. બાદશા તાં હી સુણંધે વિચારેંજે
ચકરમેં પિઈ બ્યો; ‘હાથી જિતરી તાકાત વારા ઈતરે?

રઘુનાથ ચેં; જેમેં હાથી જિતરી તાકાત વે, તેં કે અસીં ‘હાથ બડિયો’ ચોંતા.
બાદશા ચેં; ‘તડેતા આંજા માડૂ હાથી સેં પ લડી સગેં ખરા ક નં?
રઘુનાથ ચેં; ભો..ભો..અકે હી નવાઈ લગંધી, પ હી ગાલ સોરો આના સચી
આય. અસાંજા કિતરાક માડૂતાં હાથીજી પણ પરવા કરીયેં એડા નેં.

બાદશા ચ્યોં; ત તાં હી નવાઈજી ગાલ ચોવાજે, પ આઉં તાં ‘ડિસાં ત વિસાં’,
રૂભડે હેડે વીર પુરૂષકે વતાયો તડે આઉં મજીયાં.

રઘુનાથ ચેં; ‘ભલેં તડેં. આંજી હી પ મુરાધ પુરી કરે વતાઈધાસીં’.

હિત હી ગાલ પૂરી થિઈ.

રઘુનાથ પંત હિકડે માડૂ ભેરો શિવાજી મહારાજ કે હી સંદેશો ચિઈ હલાયં, શિવાજી
મહારાજ સંદેશો વાંચે નેં ગાલ મનમેં સમજી વ્યા, નેં રૈયત જે માડૂ કે હાથીસેં કુસ્તી
કરેજી મંજુરી હલાયોં.

બ ડીં વ્યા, નેં ત્રે ડીં સાંજ ટાંણે મોલાત જે બારા લેકાલેક નોભત નેં
નગારા વજણ મંઢાણાં. પ્રજાજ માડૂ મિડે સમજ વ્યા ક; અજ કીક નવાજુની
થીંધી. ઢંઢેરો પિટાણું. ઉભે ઉભે નોભત વજાઈંધે વડેસરા ચોણ મંઢાણું સુણો;
અજ લાથી નેં માડૂ વિચ કુસ્તીજો ખેલ રમાંધો, મોલાત જે મેધાનમેં મિણીકે
પધારેજો બાદશાજો આમંત્રણ આય. હીં રાંધ ત્રિસ્ના ટાંણે રમાંધી.

માડૂ મિણીકે અજાઈ નવાઈ લગી. માડૂ નેં લાથીજ કુસ્તીજ ગાલ કરેં કે
સુઈ નેં લુઈ.

સાંજજો મેધાનમેં માડૂએંજ ભીડ લગી, જિરાવારમેં તાં સજો મેધાન
ખીચોખીચ ભરાજ વ્યો. મિડે માડૂ લાથી નેં માડૂજ કુસ્તી ન્યારેલા ઉકોંઢી વિઠા વા.

-નેં જિરાવાર પોઆ બાદશા પણ સિંહાસનતેં વિઠા.

ખેલજે મેધાનમેં વડા વડા નેં ભારી થંભલા ડટયોં હોં, તીં તેંકે જાડેં રસેંસેં બધી
રખ્યોં હોં. નેં લિકડે વડે ખીલેમેં લાથી કે બધી રખ્યોં હોં. જેડો બાદશાજો લુકમ થ્યો
નેં તેં ભેરો જ સિપાઈ લાથીકે રસે મિંજા છુટો કે, જોરાતો, જભરો કાયા ડુલાઈંધો
લાથી કીકીયારી કે, સુંઢેકે ઉલારીંધો નેં પાછલે પગેં સેં ધુડુ ઉડાંઈંધો સજે મેધાનમેં ફિરી
વયોં, વિઠલ કિઈકે લયાં ભજ વિએજો મન થ્યો.

જિરા વારતાં માડૂએંમેં ગુણગુણાટ થ્યો ક; હિન લાથીસેં માડૂજ મોત આય.
લાથીસેં કરેં માડૂ પુજ સજો ખરો?. હી ગાલ પકે તાં વિસેમેં નતી અચે. ચયોં લૂંધો
હી માડૂ જુકો ઈનકે લેડો સુજ્યો, કેર આય જુકો કુમોતેં મરેલા મડેતો!.

-તાં તાં વિઠલ માડૂએંજે ઘેરે મિંજા લિકડો માડૂ મેધાનમેં ભેફિકરાઈ સેં
હલ્યો અચીંધો ડિઠોં. ઠીંગૂજ જેડો બાંધો, પ કસાયેલ અડલઠ, પુખતી છાતી
ધમણ વારેજ હલઈ પે. સવરે હથમેં ખુલી તરવાર નેં અવરે હથમેં રૂમાલ વીંટલો
હો.

માડૂએં ધિલજા ધબકારા ભંધ થીંધા અનુભવ્યોં. પ વરી ઈં પ થ્યો જ હી

લાથી સેં કીં કુસ્તી કરે સંધો? પ જોઆણજે મોં મથે જિરા પ ધ્રા જેડો નં ડિસાણું.
 ઈ તાં હરેં હરેં ભેફિકરો થિઈ અગીયા પગ ભરીંધો મેધાન જે વિચ ઉભલ લાથી
 સામું ઉભી ર્યો. નેં બાદશા કે સિલામ પ કે, તેં પોંઆ રઘુનાથ પંત કે પ સિલામ
 કે, તીં વિઠલ મિણીકે વંદન કે. માડૂ મિડે લિન ઈંગૂજ કે ન્યારીંધા ર્યા.

ઉન વખતમેં મહારાષ્ટ્રમેં ત્રે ભડવીર વા, લિકડા વા શિવાજી પિંઢ. બ્યા વા
 તાનાજી, જુકો સિંહગઢજી લડાઈમેં શહીદ થિઈ વ્યા, નેં ત્યા વા પેશાજી કંક. અજ
 લાથી સામું લોલા પેશાજી કંક પિંઢ મેધાનમેં ઉતર્યા વા.

જેડો બાદશા મલાવતકે એસારો કે, તેં ભેરો જ માવત લાથી કે અંકુશ મારેં,
 નેં લાથી સૂંઢ ઉવારીંધો ચીંચીયારું કધો પેશાજી કંક કુરા આયો, પ પેશાજી જિરા પ
 ધ્રા રખે વિગર સટ કાઢીંધા એડી ટિપ લગાયોં ક; લાથી જે મૂરોમૂર અચી પ્યા. નેં
 ચમકંધી ખુલી તલવાર કે ડિસી લાથી જિરાક જંજક્યો. બોઈંજ્યું અખિયું મિલઈયું.
 માવત લાથી કે બે અંકુશ જો ઠકા કરાયં, તેં ભેરો લાથી સૂંઢ ઉવારે સટ કે નેં સૂંઢસેં
 પેશાજી કે જલેલા જાપટ હયેં પ પેશાજીતાં પલજો વેસલો કરે વિગર હી દાવ
 ગુસાય વ્યા. પ લાગ સારીંધિ વિજજે સપાટે વારેજીં લાથીતેં તરવારજા ઉપરા ઉપરી
 બ ઘા ક્યોં, વરી મથા માવત લાથી કે અંકુશ હયં, લાથી તેં સઉં અગલા પગ ઉચાં
 કરે કીકીયારી કે, માવત પટતેં પોંધે પોંધે કાયા સંભારે ગિડે. ઈ ઘણેં સમોં તેં હલ્યો.
 કોય કેકે નમી ડિનેં નતે. ન્યારીંધલેમેં નવાઈજો ભાવ દિરી વયો. પેશાજી લાથીજી
 કાયા મથે ઘણેં તરવારજા ઘા ક્યોં. લાથીજી કાયા મિંજા રતછાણ નિકરી પ્યા. લૂઈ
 કો ભિટ મથા પાણી વચ તીં વોંણ લગો. લાથી વડીયું સૂંઢ ઉવારેં, પ પેશાજી
 કિનીલોયેં સૂંઢજી પકડમેં ન આયા. ઘમસાણ લડાઈ લુઈ, પટમેં નિંઢો બાર સુમી
 રે એડીયું ખડું થિઈ રિઈયું, પ કોય કેકે મચક ડે નતો. લાંણો કુરો થીંધો? પ
 નેરીંધલતાં પૂતરે વારેજીં જિજ્યા મથે વિઠા વા. લાંણો લાથી ભૂરાંટો થિઈ પેશાજી
 સામું આયો, માડૂએજી રડ નિકરી વિઈ ક; પેશાજી વ્યો. નેં લાથી જેડો સૂંઢસેં
 પેશાજી કે ઝપટમેં ગિડે તેં સઉં પેશાજી સૂંઢમેં ઊંધા લટકી એડી છિલાંગ લગાયો ક
 પટતેં અચી પ્યા, નેં માડૂ હિરખજ્યું કીકીયારું ક્યોં. નેં વિજજે જબકારેજીં લાથીતેં

ઉપરાઉપરી તરવારજા ઘા ક્યો. જે મિંજા લિકડો ઘા ઈનજી કાયાનું સુંઢકે અલગ કરે છડે. રતજો ફૂવારો છુટો, નેં લાથી પટતેં છણી પ્યો. મેધાન ધૂડજે ગોંટસેં ઝાંખો થિઈ વ્યો. પ તાડીયેંસેં સજો મેધાન ગજણ મંઢાણું. કિતરાક માડૂ પિંઢજી બેઠક છડે મેધાનમેં યેશાજીકે અખ વિજી ચોટી ર્યા. નેં કિતરાક તાં પિંઢકે પેરેલા ધાગીના યેશાજી મથા ગોરેલા મંઢાણા.

રઘુનાથ પંત પ મેધાન કુરા ઘોડેજી ઈચ્છા કે રોકે નં સગ્યા, સટ કઢીધા ઈ યેશાજી કે અખ વિજી ગિડોં.

કુતુભશા પ ખુશ થિઈ વ્યો, નેં રાજી થીંધો પંજ લજારજી આવક વારો ગામ ઈનીકિ ભેટ ડિનેજી જાહેરાત કેં.

પ યેશાજી તાં સ્વામીભક્ત તીં દેશભક્ત માડૂ વા, ઈની કુતુભશા કે લથ જોડે હી ભેટ નં સ્વીકારેજી ઈચ્છા વ્યક્ત ક્યોં.

માડૂએં ડિનલ ધાગીના પ પાછા વાયોં, નેં મિણીકે વંદન કરે, લાથીજી કાયા વટ ગૂડા ખોડેં પ્રાયશ્ચિત ક્યોં.

હડી હુઈ તેનીજી સ્વામીભક્તિ નેં દેશભક્તિજી ધરોહર. □

ડૉ. રમેશ ભટ્ટ ‘રશ્મિ’

જન્મ તા : ૨૩/૦૨/૧૯૬૦, *મૂર ગોઠ ઘડાની, હાલ-નખત્રાણા.
 *સરનામું - ‘કેકરવ’ ઉમિયાધામ, શ્રી અરવિંદ માર્ગ, નવાવાસ,
 નખત્રાણા-૬૪૭-૩૭૦ ૬૧૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-ગુજરાતી વિષયમેં
 M.A.P.H.D. P.T.C. P.H.D ‘ગુલાબદાસ બ્રોકરની વાર્તાઓનું
 રૂપવિધાન’. *ગાલબોલ-૯૪૨૭૨ ૩૫૯૪૧ *સેવા-
 શિક્ષક.(નખત્રાણા) *પ્રગટ પુસ્તક (૧) ‘સીરાણી’ ગઝલ સંગ્રહ-
 ૧૯૮૬. (૨) ‘લંબજો ટાંઢો’ -વાર્તા સંગ્રહ-૧૯૮૮, પુરસ્કૃત. (૩.) ‘સબધ પિરભ’-
 વાર્તા સંગ્રહ. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી શિષ્ટ પ્રકાશન-૨૦૦૭. (૪) ‘પિરભજી પિરસાધી’
 (ચિંતન) પૂ. નરેશમુનિ ‘આનંદ’ જા પપુપણ પ્રવચન-૨૦૦૯. (૫) ‘ગીતાંજલી’ (અનુવાદ)-
 ૨૦૧૪, ગુરુદેવ ટાગોરજીનું કવિતાઉં, (૬) ‘આંજ નાં’ ગઝલ સંગ્રહ-૨૦૧૮. (૭)
 ‘ઉઝ્યા કંધા’-વાર્તા સંગ્રહ.-૨૧૧૮. ગુજરાતીમેં ૨૨ પુસ્તક શિક્ષણ વિષયક. *આકાશવાણી
 તા ૧૫૦નું વધુ કચ્છી કાર્યક્રમ પ્રસારિત. *અયો કચ્છી સિખોં શ્રેણીમેં ૧૦ પાઠજો લેખન-
 પ્રસારણ ૨૦૧૫ મેં. *કચ્છી ઑડિયો-વીડિયો કેસેટ.

મોં મુઠો

કુછમેં ઓતાડ નેં તકડો. છિરપ બોરી, મુંભઈનું સાંભાઈ કરે, કાગર ટુકરી
 લિખી ઉસ્યો ડુબઈ. ગઈધરેં, સુતારેં, મેરાઈયેં નેં મજૂરેંજો રસોડો ઈતરે સંભારેં ક,
 હિતે માયાશંકર મારાજ ભેરી રસોઈ કરીંધો હો. ઈતરે વિધારમેં મિરચી-મીઠો,
 મસાલો મિડેં હિસાભેં કરે, નેં કર રોજ અન્નકૂટ ખેંધા હોં તીં મિઠાઈ, ફરસાણ,
 ડાર-સાગ, ભાંત ભનાય, ઈ કલા ડુબઈમેં કમ આવઈ, ખાઈ પી નેં મતારો થ્યો,
 મથા કારી મજૂરઈ નેં ઘો-સિએ જેડો પગર છ ખેપું વારેં નેં ભાજર મ્યાં ઉકરી નેં
 ઘરેંવારી તીં બ નોંડેં ત્રે ધીયરું નેં ડોયતરેં-પોતરેંજે હથેં-પગેં સોન મડે છડેં. ગિરવી
 રખલ ખેતર છોડાયં નેં ચબૂતરેજો અઘાજે નાલે ચડાવો હિઈ પુરખેંજી પેડી કેં,
 ડુબઈનું આયો નેં ગુડ તેં મખીયું વરેં તીં ઘોસ્તારેં ઘેરોંટો ક્યોં, કીં છિન્યોં, કીં
 મજ્યોં, કીં રાજપે, પ ! પામ્યા મિડેં, ઓ..વાંઢાય પ બ ગુણી બાજર હલાયં.

નાલો માવજી હીરા...પે ડાડેજી નીરી ઘુઈજા નયજે કંધે બ ખેતર, નયજે

મિઠે તરમેં છ મેંણા જોઆર-છાછટિયો પોખેં, ચેલ ચેલ ચરો થીએ નેં વઢી ણિને, માજન મુંભઈ રે, ઈતરે વાર-પિરભ, ગિરોંણ, કો મેણૂં-પેંણૂં ધરમ હરહીલે પે, માવે વટ અજડ બ વોડા નેં રેંકડો, બાયંણ બધે જેડો રસ્સો, ટુટલ જોતર, ભુચલ રાસ, બ આંટા ધૂઈજા કરે, હિકડે હથમેં ઢગેંજી રાસ બે હથમેં ચંગ વજાઈંધો, સીમ જાગાઈંધો, વાટકે વલપ પીરાઈંધો, વાડીયેં કે વેંજારીંધો હલ્યો અચે માવો.

ઈ બોય ખેતર ‘વા મ્યાં વિજ’ (પવનચક્કી) ભાઈંધલ કે નજરમેં વા. આનાં ઢગ ડિનેજો લારો કમ નેં લગો ઈતરે મૂરમેં ભિટતેં પવનચક્કી પિઈ, તેંજો ચૂંચાટ ધૂઈજી વાઈંપ કરેનેં અલગારી માવો પવનચક્કી જે ત્રીં પીંખડેં કે મનભરે ન્યારેં, ત્રોય વારા ફિરંધી મથે હેઠ, મથે હેઠ અચેં નેં વિએ..નેં ઈ વા મિંજા વિજ ભનેં!. અભણ માવો વિચારે...મથો ઘુમી વિએ, ‘કારોમોંસ’ ચિઈ નેં મુઠ જિતરી અકકલ કે ફાંફોડેં છાંછોડેં વિગર ભંધ કરી છડે નેં ખણે ચંગ, સુગી સીમમેં વા જી લેરખી નેં પવન ચક્કી જે પીંખડેં ભેરો માવો ગાય....

**‘એ ફિમતડીજા ફાલકા (પીંખડા) તું ઘુમણ છડી રે,
તું ઘુમણ છડી રે, તું ચમકે ચુમણ છડી રે....એ...**

નેં નીરી ધૂઈજી થધીયું મિઠીયું લેરખીયું માવેજી અખિયેં જે પડે કે સોંણે જી સૂઈ સેં સિભી છડીયેં...રાતજો કેરેંક રોજડા અચેં...પ! માલ લાય જ, ધૂઈ હુઈ, વરી ઘિજણાં રોજડા ઘા મેં ઘાઈં પ કરી? નેં ઈ તારેં મડઈ રાત ન્યારીધે માવો સુમી રોંધો હો.

હિકીયાર માતાજી જી જાતરમેં મુંભીયાર આયા વા. ઈ કોઠે વ્યા મુંભઈ, ઉતે ઈ ચંગ વજાયં, જિભજી ભૂંગરી ભનાય નેં સા ણિને, રોકે છડે નેં લો જી કાયા જે ચંગજો ત્રામેંજો તાર કેડી ખબર આતમા મિંજા સુર કંઢે, ક...જિકીં હોય...પ મુંભઈમેં ચંગ હલી પ્યો, જેડો નિકા તેડો, લાલજી શેઠ કે ચેં; શેઠ ધૂઈજા ખેતર વતાયો નેં કિતક શ્રાણ વઠો, ધૂઈમેં ડાણા વિઠા હૂંધા, નેં લાલજી શેઠ સચઈં મુંભઈમેં વઢલ ધુઈ વતાયો, ઢાઈંવર કે પુછી પુછી નઈં મુંભઈમેં પોખલ ધૂઈ કર ઈનકે સુઅણી વિઈ હોય ઈ લોરૂં ડિનેં નેં સાવરેં હલાય ધી માર્તરેં અચે નેં અધા

ખીંકારે તીં માવે ઘૂઈ કે ચુમી ડિનેં..નેં ડોઘો ઉચું કેં, ‘પવનચક્કી કિતે?’ ઈતાં કચ્છમેં...’ હલ કચ્છ મૂંજો કચ્છ મિઠો કચ્છ’ જી તવાર માવે જો મથો ધામ કે ફિરાય વિધેં, પ! નેઠ કચ્છ પુગો. ઘરે નં વ્યો, નય વટે વ્યો, હી કુરો? મૂંજો ખેતર...ઘૂઈ, રોજડા...? પવનચક્કી...કિડાં વ્યા?. લાટમાટ બંગલો ભની વ્યો હો ઉતે, સા ખણે વિગર સટ કઢેં ગોઠમેં, ભાજારમેં વ્યો, ગ્રામપંચાયતમેં તલાટી કેંકે લોહો વિઢે...માવજી કે ન્યારે હકલ કેં...‘માવજી...બેંકમેં ડ્રાફ આયો હો પવનચક્કી વારી કંપનીજો...!

ધુબંધે હથ ડ્રાફ્ટ ગિડેં, જીવ બારે નેં મટાંય. લાલજી શેઠ જ માવે કે મુંભઈ છડીનેં કચ્છમેં આયા તડેં અઘાબાપા, જીબોબાપા કરે ધારાસભ્ય વટે આખર જુરી-ભુરી પ્યા, માવેજી બોય ખેતર વિકાજી વ્યા, ‘હાણેં ગોઠજો પાણી હરામ’, એડી આકરી બાધા ગિની નેં ડુબઈ વ્યો, ઉતાનું રૂપિયા ખાસા બુવારે આયો નેં પવનચક્કી વારેં સામે કેસ ખટી પ વ્યો. વરી બેંડ ખેડાયં, જેસીબી સેં મિટી વલાંય, નય જા મિઠા તર નેં ત્રિમલ પાણી જિમીન કે ફિરી જયરી કરી વિધોં. ધારાસભ્ય કે હથેં કરલ હીયેં વગી, ‘ટાંકી’ પિઈ નેં છણ્યા ખાટલે તેં, ધવાધૂરી, પૂછાગાછા, ડોરાધાગા, લખ ઉપાય ક્યોં પ કાયા મેં સુરો પ્યો સે પ્યો, નય જી મિઠી જિમીન વિકેજો પાપ કાયાજો કસ કઢી વિધેં, નેં આખર....! રસોઈજો કારીઘર માવો મયાશંકર મારાજ ભેરીયું ડેઢ સો જિતરીયું કથાઉં કરેનેં પુત્ર નેં પૈસા બોય કમાણું, તેમેં વરી ડુબઈ તાં થેલો ભરે ડિનેં સે ધાર !

ગોઠ કે ચોફેર ડાખેંક ગાઉએમેં અઢઈ સો ખણ પવનચક્કીયું હુઈયું, તેંતેં માડૂ, હોફીસર વ્યા ત્યા નં...નં તાયં બ ક સો માડૂ કમ તેં વા. ઉનીલાય રસોડો ભનાય નેં માવો મોં મિઠો થિઈનેં મિણીકે સોં ડિઈ નેં સો રૂપિયા થારીજા ગિનીનેં જિમાડેંતો.

ઈ જ નય જા મિઠા કંધા, ત્રિમલ ધ્રયલ કપરું, નીરી ઘૂઈ સેં મોરલ ખેતર, રોજડેં જે પળેં જા ઓઠા, નેં પુઠિયા ધારાસભ્યજો ફોટો, હેં...માવો ચયોં ત નાયં થિઈ ર્યો નં?...’ હિનીંતાં ખેતરજ્યું પાડૂં કઢયોં તેંજો ફોટો....’ તલાટી ડાડમેં નેં

પિરાછત કરીધે ઢીલો ઢીલો કુછ્યો ...ધુબ્યો નેં ધિનું તે....

માવે કાંભ વારેં, મુછ કે વટ ડિનેં, નેં ખેતરકે ચોફેર આણ ડિનેં..નેં
ખાટલેજી ઈસતેં લથ પછાઈ નેં ચેં; ભાઈ...ઈનીં તાં વાટ વતાયોં, હિની ખેતરેં
મ્યા, પવનચક્કી વારેં કે હટાયજી...’ તલાટી પ બારાંજો બારાં નેં મિંજારાજો
મિંજારા હો, હાંણો ઈન કે પ ‘કભુલ’ કરે નેં પાપ મિંજા છુટણું હો ક કુરો સે..ચે...’
ગાલ સચી માવા; ‘નેં ભાઈ આઈ પ...’

‘ભો...ભો...’ મૂંજ ઈનીંકે સોંઢાયા વા, મૂંકે સોસ હો’. તેની આંજી કાનીં કમ કે
તે....ભાઈ..’

‘પ! આઉં થીયાંતો ‘મોં મુઠો’, ન્યાર હી પિંજા હજાર તોજા તોકે પાછા....’

‘નં....નં..ભાઈ...બ્યો ચબૂતરો ભનારાયો...અબોલ પખી ચુણંધા...ધુવા ડીધા ત
પાપ વેંધો બરી...’

નેં તલાટી ગજયેંજો ઓડર ડિનેં....માવેજે અધાજે ચબૂતરેજે મૂરમેં
તલાટી ચબૂતરો ભનાયં. કાસુ ચેં; પાંજા આનાં...પાંજે ગોઠમેં વાવરાણાં, કાસુ
કટાક્ષમેં ચેતો ક, તલાટી કમાણું પ પાંજે ગોઠ મ્યાં નેં વાવરેં પ હિતે, ભસ..ઈ પલ
નેં ડીં નં આયો ગોઠમેં માવો નં આયો તલાટી...ઉત જ મિઠી નય જે પુસલ કંધમેં
હિરખજા રૂંગા હારેં નેં બોય..ઈતરે ક ધારાસભ્ય નેં તલાટી રખે છુટી વ્યા.....કારણ
ક; માવે ખયં ચંગ...સુર વુડંધા થ્યા...નયજા કંધા હોંકારો ડીયાંણ લગા, નીરી ધ્રુઈ
‘હરેં હરેં’ ચેં...રોજડા હાંણો...ચબૂતરા પખીચેં સેં રોજ ઓગનેંતા...નિકાં ઈન
ગોઠમેં ઈતરીતાં વસંધી પ નં હુઈ.□

રામજી જે. જોશી 'રામ'

જન્મ તા. ૧૨/૦૪/૧૯૬૦. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-P.T.C. *સરનામું
-વિરાણી વડી, તા. નખત્રાણા-ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૬૬૪.

*ગાલબોલ-૭૫૭૩૦ ૩૭૬૬૪. *કચ્છી પ્રકાશન : ૧.) 'કાગર કારાયલ
જે નાં' (કાગર વેવારજો અવલ પ્રકાશન) *સાહિત્ય અકાદમી
ગાંધીનગર તર્ફ ૨૦૦૬મેં શ્રેષ્ઠ પુસ્તક શ્રેણીમેં પસંદગી.

*આકાશવાણી ભુજ, કચ્છમિત્ર સામાસિક પૂર્તિ 'ધિલજ્યું ગાલિયું',
કુંજલજી કુણકાર', 'ચીંગાર', જે માધ્યમસેં કચ્છી સાહિત્યજી સેવા. * સભ્ય-કચ્છી સાહિત્ય
ક્લા સંઘ, કચ્છી સાહિત્ય મંડળ. *અર્ચીધલ પ્રકાશન : ૧.) 'વાટ હલંધે' વાર્તા સંગ્રહ. ૨.)
'મન મિંધરમેં' (વાર્તા સંગ્રહ) ૩.) 'હિંધજિંધ' (નાટિકા સંગ્રહ) *સેવા-આચાર્ય, પે સેન્ટર
નિશાળ-વિરાણી. પ્રા. શિક્ષણ ઉપરીયાંત, સામાન્ય ચૂંટણીઉં, કચ્છી ભાષા તાલિમ વર્ગ,
વસ્તી ગણતરી જેડી રાષ્ટ્રિય કમગીરીમેં 'માસ્ટર ટ્રેનર' સેવાઉં. * અન્ય -જિલ્લા શિ.તા. ભવન-
ભુજ કચ્છ. પ્રાયોજિત કચ્છજે પ્રા. શિક્ષકજે નિબંધ લેખનમેં જિલ્લાકક્ષાએં તૃતીય-૧૯૯૯.

સમજણજો સોજો

ગામડીયે ગોઠજે સયં વિચમેં જુની ભેંણીજી ઑસરીમેં વિઈ કુંકુમા ધાઈ
સોજારીયેતા, ભુતકે બારે વિજે તેડી લુખ વિછટઈતે. પણ! મા ગેનાચોં નતે.
પિંઢજે કમમેં મામૂર હુઆ. ઈનીજે ધિલ-ધિમાગમેં અતિ ઉપાધીએંજા ભાવ છતા
થ્યા તે.

તેસૂંધે અઠેં વરેંજો ઠણક છોકરો, વધેલી હજામત, વીંખલવાર, મેલડી
ચંઢી, બોતાનજે ઠેકાણેં વિગરજો બુસ્કોટ, કુલ્ફી ચૂસીંધો ચૂસીંધો ગિલા કરેતો.

‘ડાડી’, મૂકે અજ સ્લેટ ખપંધી, ઝિની ડ્યો નેં!’

કુંકુમા પોતરે સામે ન્યારીંધા રૂયા, ધાઈજો તસ હથમેં જ હો, પોતરેજી બોલછા
સુણી માસ્ટરજો નીયાંપો સંભચોં.

‘પિન્ટૂકે સ્લેટ પેન ગુરાય ડીજા, ઠલેં હથેં નિશાળ નં હલાચોં’. પણ! મેડ ખાય

તડેને? અછત ભુછી આય.

હું તાં આકાયમેં માતર ત્રે જેણા-પિંઢ, જોઆણ પુતર મનું, નેં તેંજો પુતર ‘પિન્દુ’, પોતરો ઘોડીયેમેં લુડંધો હો, તેંની ડેસાવર મિંજાનું હિત વનતમેં કુઠી આયો તેંની વટા અજ તૈં કંડી ખબર કુર લગત લગી આય સે મનુ કીં કમધંધો કરે નતો, હરામ પેટ પ્યો આય. ગોઠમેં સારે-સખરેં માડૂએસેં નં જેડી ગાલતા ઉધારો વેડ-કજિયો કરે મુડસાઈ ડેખાડે ખરચી ખુટે ત ઘર મિંજા ઠાં-ઠિકર, ચીજ-વસ્ત હથ ચડેસે પરબારો વિકણી અચે નેં ઢુક છંઢો-પાણી ગિની રાજપાઠમેં અચી તાભાન કરે છડે. જનેતા કંકુમા માડૂ ભનેજો બોધ ડીયેં ત ધમકીયુંડે.

‘આઉં આપઘાત કંધોસેં’, મૂકે જીયણ નતો ખપે, હાંણોતાં ઈતરી હથ તેં માજા છડે આય ક; કડેક કડેક જનેતાતેં હથ ઉપાડીધેં પ વાર નતો કરે. તય મા આય, ‘પેટ પ્યો સપ પાણ મિઠો લગે’. આયખે જે આખરી ડીયેમેં પુતર નેં પોતરેં કે પારેજી જભાભધારી અચી પિઈ હુઈ.

મોંઘારતજો માપ નાયં, ખપતજો પાર નાયં, ક્યાંકનું કીંક પેંધા કરેનેં ઘર-વેવારજો ગડો રૂડે, વરી પ કીંક ખુટે, કુની કડાકા કરે જ પિઈ, તસજો તર તેરેં પધ્ધરો, સારો ડીં ગોઠજે વથાણમેં છોણ-બુઆરજે કમમેં ટેમ કઢી અધ માપ ધાઈ સોજરેજો સાઈયો ક્યોં તે.

‘ડાડી’ અજ સ્લેટ નેં ગિની ડ્યો ત ઉગેજો નિશાળ નેં વિઆ!’, પિન્દુજી હી તવાર ડાડીજે કનેં પોંધે વરી પ ઝબકી વ્યા, પોતરેંકે ઊ જ ગાલ ભૂલાયલા સરચાઈધે કમ વાવડ્યોં.

‘ડાઓ પુતર’, વિઆતાં કોઠલે હેઠનું સુપ ખણી અચ’. હથ મિંજા કુલદીજી કાની ઘા કંધો ઘોડંધો સુપ ખણી ડાડીજે મોં કે અગિયા રખી નેં રાંધમેં ચડી વ્યો.

કંકુમા ધાઈજો તસ ગુણપાટ મથે ઉથલાઈધે ઢિગલી ક્યોં, કાનીવારે સુપસેં ચાર મુઠું ધાઈજો ‘મોતાર’ ક્યોં, હેઠ સોય કરે પોય સુપજે તરમેં ભચલ ચિપટી

આટાર લિકડે ભરા ઠલાયો, સોજારલ ધાઈ વરી પ ચુપમેં ગિની ઉપરસો ક્યો.
સનીયું કકરીયું-કણીયું તરમેં ભચંધે લિકડે કુરા છંદી છડ્યો, મિડે ધાઈ સોજારીધે
સોજારીધે વિચારેજા ઉથલ મકડા ઘેરે ગિડો, મનેંમન જગ કિરતાર વટ અંતરમનસેં
અરધાસ ક્યો;

‘ખલક સજે કે ઑખી મિંજા ઉકારીધલ દયાડુ ભગવાન, જં ધાઈમેં સનીયું
કકરીયું, ફોંતરા, કુટ-કચરો સોજારાજેતો ભરોભર તીં જો તીં મૂંજે મનુજે ધિલ-
ધીમાગમેં વિઠલ અપલખણેજો સોજરો કરાયનેં જિયાણજી સઈ વાટ તેં ચડાઈ જ,
ભલા!

નિમજી ડારતેં બધલ ફૂંદમેં જિરકલીયું પાણીમેં ચુંજ લણી લણી કિલવિલ
કરી કંકુમાજી વિચારતંધ કે તોડ્યો, તે સૂંધે તાં પિન્ટુ અચી નેં ચેં;

‘મા...! મૂંકે ભુખ લગી આય, માની?...’

મિઠી મિઠી બોલછામેં પોતરેકે ધિલાસો ડિનોં, સોજારલ ધાઈજો તસ ઉખણતેં
ટેરીધે પિન્ટુજી આંગરી જલી થ્યા રવાના ગિરનીતેં.

કંકુમા પિંઢ કીક સમજણાં થ્યા હંધા તેની ઈનીજા વીયાં થ્યા હૂઆ, ઘરજો
માડૂ ‘નંગોભોપો’, જે નાં સેં સજે પાંચાડેમેં સેંધ ઉભી કેં વેં, પણ! કંકુમા કે
ઘરમજે નાલે ધણીજો લાલોચાલોનેં વેવાર પસંધ નં હો, કમ ફૂડા નેં વડપજો વેવાર,
નેપે માડૂ થીએ ખોઆર’. ડોસલકે કાવાધી ભીમારી લાગૂ પિઈ. વડી ધી મુલાંબાઈ
નેં પએ વરેંજો મનુડો પટસેં ગાલિયું કેંધો હો. તેની નંગોભોપો વડે ઘરેં ઉસ્યા. તેની
વટા કંકુમા લા આફતજી વડર ઘેરાણાં.

પે વિગર જે વીયાકે વડો કરેમેં ઘોરે ડીજા તારા ડિઠોં, પારકા ઢેડા કરી
વેંઢારી વડા ક્યો. ખેતર-ઠામ અડાણેં રખી મુલાબાઈ કે સાવરેં વોરાયોં નેં પુતર મનુ
માની પેધા કરેલા મુંભઈ ધંધમેં લગી વ્યો. અવલમેં ઉત છૂટક છૂટક મજૂરી કેં, પણ
ડી વેંધે આપ આવડતજે બરસેં ફિલમ ટોકીઝમેં વાઈપ કંધે મેનેજરજી ^૧પાયરીતેં

પુગો. શરૂમેં ત હર વરે એકાંધીવાર વતન ગોઠ અચી જનેતા કુંમાજી પુછાગાછા કરે.

‘બાઈ તોકે હરદ્વારજી જાતરા કરાઈધોસેં, તેડા ધિવાસા ડે, કુંમા મુરકીનેં જવાભ વારીયેં. ‘પુતર મૂંલા હિતે જ તીરથધામ આય!’, જીયાણો ગડો રૂડે, વેવાર સાંચવાજે તેંલા ખપે તિતરો જોગ કરી પાઉં કરમભોમકાતેં પુજી વિને.

માનીયું પેધા કરેલા ડેસાવર વેયલ મનુ ખાંખતસેં-જોમથસેં ^૧જૂંભી રૂયો, પૈસેટકે થોડો નીરો થ્યો ત ઈનજી અખ તિડી વિઈ, વતન ગોઠમેં વિધવા જનેતા આય ઈન ગાલકે કર નગૂણો થિઈ વિસારે છડેં.

જોઆણ જમાણ મનુજી ઓરખાણ ફિલમ ટોકીઝમેં ભેલપૂરી વિકણધલ ભૈયેજીસેં થિઈ, ભૈયેજી જોઆણ ધી મીનાજે મોહમેં અંધોભિત મનુ મરજાદાજો લીંગો ચાંતરી વ્યો. ‘મન જાણો પાપ’ નેં મા જાણો બાપ’ પિંઢજી આભડકે સાંચવેલા મીનાજા માઈતર કેં પણ લોએં મનુકે જમાઈ ભનાયેલા ગાલ રખ્યોં, ઘડિયા લગન ગિનાણા, હિક-બેંકે ફૂલહાર પેરાયનેં સંસાર રથ જોડ્યોં.

અવલમેં ત મીના કે પ્રાપ્ત કરેનેં પિંઢકે ધનભાગ સમજંધલ મનુકે સરગ ખાસ છેટો નાયં તેડો ભાવ જાચ્યો તે, ડી અચીધિ બોઈજે પ્રેમજે પ્રતિક જેડો પુતર ‘પિન્ડુ’જો જન્મ થ્યો. ‘ભેરા રેં ત ભાણ પ ભૂટકેં, બિપોરેંજો માની ખાધેલા ઘરે આયો તડેં ઘોડિયેમેં પિન્ડુ કે લોડા હિઈ સુમારેજી હણતકડ હુઈ, મુક્કર ટેમ પ્રમાણે અજ માની તૈયાર નં હુઈ, મનુ લિખ નારાજ થિઈ નેં પુછેં;

‘સે કુલા? અજ માનીજો આરો કી નાયં થ્યો?’.

‘પિન્ડુકે ઓચંધા ઝાડા-ઉલટી થ્યા, ઈતરે ધવાખાને વિઈ હુઈસેં’, મીના ખુલાસો કેં.

હૈયો, નં જેડી ગાલતા બોય માડૂએં વિચ મથાકુટ થિઈ પિઈ, મીના પિંઢજે અધાકે ફોન મથે રૂંધે રૂંધે રાવ હિનેં, લિખવારમેં ભેલવારો ભૈયો હણમાર કરીધો ઘરેં અચી પુગો.

‘મીના, ખણ ટપડ, હલો ઘરેં, હિન બારાતુ સેં પાંજા સંબંધ થ્યા પૂરા!’,

મીનાજે અઘાજી ઝેંકારવારી ગાલ સુણી મનુ કિરોધમેં અચી ફરગતી લિખી ડિનેં,
મીના પણ અઘાજે ફેંસલેકે આબર ડિનેં, ઘર-ઘાગીના, ટપડટારીજી સૂટકેશ ભરી
અઘાભેરી રવાની થિઈ વિઈ.

ઘડી પલમેં કલ્પના નં કરી સગે તેડો પલટો અચીધે મનુજો કિરોધ ઉતયો,
પોય પછતાવો થ્યો, ‘ભિતસેં ભિત, ત્રાટીસેં ત્રાટી!’.

થોડેં ડીયેમેં જ મનુકે વાવડ થ્યા જ મીના હિકડે બીજવરજે ઘર મંઢે વિઈ
રિઈ આય, પિંઢજે નિંઢે પુતર પિન્ટુ કે સાંચવેધારા કિત આરો હો, તેની વટા
મનુલા પરડેસજા ચુંણું-પાણી પૂરા થ્યા. પુતરકે કૂદી જનમભોમકા પુજી આયો.
ગય વરેં પોય જોઆણ પુતર કે ખી-ખેર ડિસી કુંકુમા ભારી હિરખમેં અચી વ્યા,
પ પુતર ભેરો નિઢડો બાર ડિસી જનેતાકે અચરજ થ્યો.

મનુ ચોખવટ કે, ‘માફ કેજ બાઈ’, સમોજી તાસીર પિરમાણે ઉત અચાનક વીયાં
કેણાં પ્યા, પણ ઈનજી મા હલઈ વિઈ, જેડા તકધીર !’.

‘નાણેં કનાં વ્યાજ વલો આયનેં!’ આયખે જે આખરી ડીયેમેં પેટજો
પુતર મનુનેં અસલાઅસલ મનુજી અણસાર વારો પોતરો ‘પિન્ટુ’ પ્રાપ્ત થીધે મા
વિગરજે બારકે વેંઢારેજી જભાભધારી મિઠી થિઈ લગી.

મનુજે જીયણજા મુલતાની પાણી વઈ વ્યા વા, હિતે કમધંધે વિગર સારો
ડીં હિત-હુત રુલંધલ મનુ ગોઠ સજેકે તપાય ગિરેં વેં,

કુંકુમાજો હીયું બરી રિખ થિઈ રૂયો હો, મનેમન વિચારીયેં તા જ, આયખેજી
કિન કમેણીજે હિસાભેં હંવર આકરી કસોટીજા ડીંયડા ઉગેં ઉલેંતા?, નેં ઈનીજો
મન મિંધરજી છબીમેં જોવાણઈજો સમોજા હી ચિતર છતા થ્યા.

તેની મનુજા અઘા હયાત વા. ઈનીજો ડેખાવ ડિતવારો નંગેભોપેજે નાં સેં
સજે પાંચાડેમેં પધરા, ગરજુ કે અક્કલ નં વે, જીયણ ગાડી ઘાંચ મિંજ પિઈ વિઈ,
ત તેજે ઉકારલા માડૂ નંગેભોપે વટ અખા પુછાયલા પુજેં.

ગોઠજે વાપંભરા જભર જોરાતો ડુંગર, હિતે ચારીયાણેવારે મથલે પધરજે સયં વિચમેં જરજી છાઈં હેઠ ‘જાગરત ડેવ’ જી મૂરતિ થાપીત કેલ આય. જાર મથે કિસમ કિસમજે રંગજા નેજા ફિરકંધા ડિસાજે, નેં ભરાભર સામે જગનકુંઢજે પેઢલેતેં અગરબત્તીએંજી ફોર પ્રસરે.

નંગાભોપા જિકીં આલડા-સૂલડા વાવડીયેં સે સિરધારેં પૂર્ણ કરીધે કાયધો થીયે ત જાગરત ડેવ નેં તેંજા પૂજારી નંગેભોપેકે જસ જુડે, ત વરી તિલભાર પણ ફરક નં પે ત ‘જેડા વિઘાતાજા લેખ’, કરમેં આધીન ફલ, ધરમાત્માજી બોલછામેં માડૂએં કે સરચાઈયેં, કંકુબાઈ કે હી મિડે તાલખેલ જિરાય સીંભાજે નં, ઘરજે માડૂકે સમજાયજે સુરમેં ચ્યોં પ હોં; ‘સુણોતા!’, કુલા કલરજા ખેતર ખેડ્યોતા?. મીઠિજા ભત અચીંધા ભલા!’.

‘તોંકે ખબર નં પે’, માડૂએંકે ધરમજો નાતો બધાજેતો નેં, પાંજે બચલેંજી ગંધી માનીજી તાંણા ટરેતી?’.

બોયં માડૂએં વિચ હેડીયું ગાલિયું થીંધ્યું રેં, નંગભોપો સચી પધરી ગાલ કે ગેનારીએં નં, કંકુબાઈ મિંજાઈં મિંજા કુસમુસી રે, અચીંધલ ડીં ઓખીજા હંધા એડો વેમ પે. નેં કંકુમાજી ધારણા સચી પિઈ, ઘરજે માડૂકે ઘાસણીજી ભીમારી લાગુ પિઈ, ધી મુલબાઈ નેં પુતર મનુ પટસેં ગાલિયું કંધા હુવા. તેની નંગાબાપાજો હિન અવનિ મથે ડાણું-પાણી પૂરા થ્યા, નેં ઈ હલ્યા વ્યા...!

ભોપેજે ચાલકેં મિંજા ગુણગુણ થ્યો જ ભારી થ્યો જ, ભોપેજો નામખો સેન નં કરેવારા નુગરા નેં અડખે પડખે માડૂએં મેલી વિદ્યા જે બરસેં ભોપે કે મુઠ હયોં સે ભારી લગી. બેં જ્યું ભીમારીયું ભોપે જોખમ ખેડે પિંઢતેં ખયં, ભુતજો ભાર વધી વ્યો. ઈનીજે હલે પોય અજ ડીં તેં કેંની પણ નજરેં નાયં ચડ્યા.

-અતીતજ્યું હી ગાલિયું જાધ પોંધે કંકુમાજે અખિયેમેં શ્રાણ-ભધરો વુડણ લગા. ડુરી પેલ હીયું ધામ રખી ગિરનીતા અટેજો તસ ખણી રસોડેમેં રખ્યાં, મુઠખન કાઠીયું ચુલમેં ખડક્યોં, બરતો પેટાઈ તાવડી ચડાયોં, ચુલતેં કૂંઢેમેં અટો

બધીંધે બધીંધે આગમણજે બાપણકે ચુલમેં ઠેલીંધે તાવડીજી કોરમેં મીટ મંઢ્યોં.

તપલ તાવડીજી કોરતેં ટોઢેજ્યું સનીયું ટિમકીયું ટિમટિમ કેંણ મંઢાણીયું.
'તવી ખિલેતી' સે ન્યારી રખે કોક મેંમાણજી આવ થીએ, તેડો વિચારીંધે મોં તેં
ચમક અચી વિઈ. પિન્ટુ નિમજી છાઈં લેઠ ઘોસ્તારેં ભેરો રાંધ કુંધો માની વારી
તવાર વિસરી વ્યો હો. 'ટેંજી કમેણી નં ઘડીજી કુરસઘ નં' મનુ અજ બિપોરેંજી
માનીલા ઘરેં અચી ડેલીજી છાઈંમેં વિઠો, અગૂણેં કનાં અજ જિરા દોણીમેં હો, સે
ન્યારે મા ઑંકરમેં અચી વ્યા.

તેસુંધી તાં, કંકુમા ગાડીજો ભૂંભાટ સુયોં, ચુલતેં ચડલ માનીવારી તવી લેઠ
ઉતારી રસોડે મિંજાનું બાર આયા, પિંઢજી ધી મુલબાઈ નેં જમાઈ કે આવલ ડિસી
હિરખ-શોકજો ભાવસેં અખિયું પુસઈયું. હીયું ભરજી આયો, હિતાનું સાવરેં ડેસાવર
વિએ પોય ગચ વરેં પુઠિયા ધી જમાઈ મિલેલા આયા વા.

મેંમાણકે ખીંકાર્યોં;

'બાઈ અસાંકે વાવડ અઈં જ ભા મનુ ચયોં ભેતાલ થિઈં ર્યો આય, આંતેં હથ
ઉપાડેતોં!, મુલબાઈ ચેં;

ગાલકે આબર ડીંધે જમાઈ કુછ્યા.

ભો...ભો...પેટજા પુતર પાપંણ પચેં પોય ધીરું પાણ પુતર લેખાજેં નં?

મુલબાઈ મૂર ગાલકે અગિયા વધાઈંધે ફેંસલો સુણાયોં.

'બાઈ તોંકે હાંણેં આજીવન અસાં ભેરો રેલા હલેજો આય, તોજી થેલી સિરાઈ
ગિન...!

'સે...કો...? બાઈ સવાલ કેં.

ત મુલાંભેંણ ખુલાસો કેં; 'તોજો વડપણ પારી, ભનંધી તેડી સેવા કંધાસીં, તેંલા
જ સાંજજો વરંધેજી તોજી ટિકિટ ગિનીનેં જ આયા અયું. હાંણે તું ના કરીયેં ત

મૂંજ સોં ઔ', કુંકુમા કીય જભાભ વારીયેં તેનું મોંધ મનુજે ધિલ મિંજ સાચાચજે
ડિત પ્રગટ થ્યો.

‘બાઈ, મૂંકે તું માફ કર, હાંણેં મૂંજ્યું પણ અખિયું ઉપટાણીયું ઔ, આઉં
કોલ ડીયાં તો ક; અજ વટા તોંકે છે નેં ડીયાં’.

‘સારો ડીં રાજાપાઠમેં રોંણું, કમધંધો કીં નં કોંણું, નં ત જનેતા જે હીયેંમેં ભાય
બરેતી તેંકે કીં ઠારીનેં?

કુંકુમા પિંઢજે પુતરકે ધિલજ સચી પધરી બરતરા સુણાંયોં.

‘બાઈ, આઉં કોલ વટાં પાંજી સીમજી પવનચક્રી તેં ચોંકીધારજી નોકરીમેં વિઆતો,
અજ ગાલ પકી થિઈ આય. એતભાર રખ, મનુ પિંઢજે ઈરાધો પિરગટ કેં.

નોકરી ટિકાયણી લૂંધી ત ! સૂકી થિઈ રોંણું પોંધો, મુલાભેંણ પણ ભા કે ચેતાયોં.

મનુજે ધિલ ધિમાગ તેં વિઠલ સખરાઈજે આતમરાગ જાગી ખ્યો. મા નેં ભેંણ-
ભેણેયે કે હથ જોડે નેં ચેં;

‘આઉં કોલ ડીયાંતો જ; અજ વટા ચોરઈ-ઢારીઈ નેં છંઢે-પાણીજે
બંધાણતા હથપાણી ણિનાંતો, મૂંનું ભેજાર થિઈ નેં બાઈ કિતે નેં વિએ!. મૂંજ ગાલ
નઈ રખોં ત પુતર પિન્ડુજ સોં ઔ.

માજી અખિયેંમેં પરતાવેજ રુંગા ન્યારી કુંકુમા જંજકી ર્યા.

ધાઈ મિંજા કુટ-કચરો, ફોંતરા-કકરા સોજારણાં તીં જો તીં મનુ જે મનમેં લિકલ
આરસ, બંધાણ, કજિયો-કુસોજાઈ નેં કમચોરઈજા અપલખણ ટ્યાં નેં ‘સમજણજો
સોજરો થ્યો, તેસેં કુંકુમા કુધરતજી કિરપાકે વખાણ્યોં.

ગચ વરેં પોય ધી-જમાઈ ઘરેં પગલા ખ્યા, નેં મનુજી અખ ખુલઈ તેસેં
કુંકુમા કે હીયેંમેં રાજપો થ્યો નેં લપઈજા ઉઘોંણ ચડ્યા. □

નરેન્દ્ર હીરજી ગોર 'સાગર'

જન્મ-૦૮-૦૬-૧૯૬૦ (વતન કોઠારા). શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.COM.

*સરનામું-સી-૧૧૨, મુન્ના રિલોકેશન સાર્દડ. ભુજ-૩૨૬-૩૭૦

૦૦૧. ઈ-મેઈલ-narendragor@gmail.com *ગ્રાલબોલ-

૯૪૨૮૨ ૨૦૪૭૨. *શોખ. ખગોળ, કાવ્ય સાહિત્ય, વાંચન.

*છોકરો જે સ્વ વિકાસ જે પ્રયત્નમાં સહભાગી. *ખગોળ ક્ષેત્રે ૨૮ વરેનું

સક્રિય. *ખગોળ સંમેલન, વર્તમાન પાત્ર, ચેનલ પારાં ખગોળ પ્રચારજો

કાર્ય. *ગોળિય ઘટના ટાંણે લોકસમુદ કે પ્રત્યક્ષ નિદર્શન, *રણ ઉત્સવમાં છેલ્લાં ૧૦ વર્ષનું

આકાશ દર્શનજો કાર્યક્રમ પારાં દેશ-વિદેશજો પ્રવાસીઓમાં કચ્છજો એસ્ટ્રો ટુરિઝમજી નેં ડિસ.

પારસજો સ્પર્શ

નાલો પારસ ગોસ્વામી, ઉમર ૨૨-૨૫ વરે, કમ કમ્પાઉન્ડર. સ્વભાવ
હસમુખ નેં મિલનસાર,

અંકે થીંધો જ ઈનમાં નઉં કુરો આય ?

નઉં હાંણે અચેતો

૧૮ ફેબ્રુઆરી રવિવારજી સાંજનું મૂકે બરો આયો, લર્મી મુસાફરી, રાતજી
રૂપાણ, વિલમાં ખુલો મથો, થધક ચોટી રિઈ, બરો એણે આયો ક ઉતરેજો નાલો નં
ગિને, સોમવારનું જ ભુજજા નામી ડાકટરજી ધવા ચાલુ કરે વિધી, પણ બે ડી
પણ ખાસ કી ફરક પ્યો નં મંગળવારજો ત ૧૦૫ તેં પુજી વ્યો, ઈતરે ઈમરજન્સી
કેસ તરીકે હોસ્પીટલમાં દાખલ થ્યોસેં.

મંગલવારજી રાત,

બુધવાર નેં...ગુરુવાર..

તાવ મચક ડીંધો નં હો.

હોસ્પીટલજા એમ. ડી. ડાક્ટરેજો અંગત ધ્યાન નેં સલા-મસલત...

‘અઈ ચોંધા હી ત ઐ આંજી વારત મંઢ્યાં !

હિનમાં પારસ કિડાં ?

ગુરુવારજી સાંજજે તાવ હો ૧૦૪જી પાસે. મતી કમ નં કરીંધી હુઈ, હિતરા બાટલા, ઈંજક્શન, ધવાઈ છતાં તાવ ઉતરંધો નં હો, તાવ ઉતરે ઈતરેલા પાણીજી પોતા પણ ચાલુ કરે વિધોં હોં. કદાચ અમદાવાદ કેસ કે રિક્કર કરેમેં અચે અંડા અણસાર લગંધા વા.

તેર ગોલમટોળ મોં વારે છોકરેજી એન્ટ્રી થિઈ,

‘બા ! અઈં પોતા ચાલુ રખો, મૂરમેં થધે પાણીજે નળ આય, ઈ પાણી વાપરીજા, નેં થોડી થોડી વારમેં ભધલાય અચીજા. આઈ.સી.યુ. વોઈ મિંજાનું પેડ ગિની આયો, કાકા કે અમદાવાદ નાયં ખણી વિઝણા. હિંડાં જ ઠીક થિઈ વિઝધા.

બા ! ઝેં પોતા ભંધ મં કરીજા.

હિકડે સા બોલંધો, પારસ મુંજે મથેતેં પ્રેમસેં હથ ફિરાયલા મંઢાણું. ઈનજે હથમેં આત્મીયતા હુઈ, પિંઢપણેજે ભાવ હો.

મુંજી ઘરવારી રસીલા પારસજી સૂચનાજે અમલ ચાલુકેં, થોડી થોડી વાર રિઈ રિઈ પોતા રખંધી આવઈ.

પારસલા કરે આઈ હેકલો થોડો હોસેં!

ઈ ત ફટાફટ આયો હો તીં હલ્યો વ્યો, પણ ઈનજે ધ્યાન ત મું મથે જ હો. રૂમ નં-એસ-૩, વટાનું પસાર થીએ તોંય નજર વિજે.

‘બા ! પોતા ચાલુ રખો, થધો પાણી ખણી આયા? હરઈં તાવ ઉતરી વેંધો નેરીજા..!

કોય મિલણ આયો વે, નેં રસીલા ઈનીસેં ગાલીયું કંધી વે, ત તેરઈં પારસ જો અવાજ અચે, ‘બા...આ..આ..., ગાલિયું નં કરો, પોતા રખો!

મિણીજી પ્રાર્થના, ડાકટરેંજી મેનત, નેં ખાસ ત પારસજી જિંધ વટે તાવકે નમણું પ્યો! પારસ થમોમિટર ખણી આયો, રાજ થિઈ નેં ચેં...હાશ...હાંણો ૧૦૦ તઈં પુજી આયો આય, ‘બા ! પાકે ઈનકે ૧૦૦નું અગિયા વધેલા નાંય ડીણું.

સજી રાત રસીલા થધે પાણીજા પોતા ચાલુ રખેં, ઈનજા હથ ફોગરજી પ્યા, પણ હી ત જાણો અસ્તિત્વજી લડાઈ હુઈ.

વેલી પિરોજો પાછો પારસ આયો. તાવ માપેને વિજયી અવાજસેં ચેં;
'પાંજો અમદાવાદજો ધકો ભચી વ્યો!!'. ઈનજો અવાજમેં પિંઢપણોજો ભાવ
છિલકાંધો હો.

પોય ત ઈનજી ડ્યુટી ભઘલંધી રિઈ, પણ ઈનજી ડિનલ હિંમત નેં
લાગણી સતત ઈનજી હાજરીજો એસાસ કરાઈંધી રિઈ.

હિકડો ડીં ઈ પાછો આયો, 'કાકા, કાલ ત આંકે રજા મિલી વેંધી!
આઉં ચ્યો' પણ ! પારસ કાલ ત તોજી ડ્યુટી નં દૂંધી!
થોડી વાર પોઆ, ઈંજો ઈ જ રોજજો જાણીતે લેકસેં ચેં; 'કાકા, કાલ પ, આઉં
હિડાં દૂંધોસેં, આંકે ખિલંધે ખિલંધે વિદાય ડીંધોસેં'.

અજ જરેં ડાકટર ચેં ક, ભસ અજ આંકે ડિસ્ચાર્જ કરીબો, તેર મૂંકે ત
હાશ થિઈ, પારસ પણ ઈતરો જ ખુશ થ્યો.

ડિસ્ચાર્જ વાટ ન્યારીંધો આઉં પારસજા વિચાર કરેંધો હોસેં, કોય પ વ્યક્તિ જરેં
પિંઢજી ફરજ (કમ) ભેરો પિંઢજો ધિલકે સંધે તેર પિંઢજો કમજો સંતોષ ત ઈનકે
મિલે જ તો, પણ ! પાંજો પિંઢજો પણ માનવતા મથે એતભાર મજબૂત થીએતો.

હિકડો ડીં પારસ કે આઉં ચ્યો જ બેટા! તોજો કારણો અસાંકે ઘણો હિંમત
નેં હીંપાંધાણ મિલ્યા.

ઈ ત સહજતા સેં ચેં; 'ઈ ત મૂંજી ફરજ મેં અચે'. ઈનમેં કીં આભાર
મજેજો થોડો હોય?

પારસજો સ્પર્શસેં લો પણ સોન ભનેતો એડી કાલ્પનિક ગાલિયું ત ઘણો સુઈયું એં,
પણ ! પારસજો સ્પર્શસેં માંધો માડૂ સજો થીએતો ઈ જાત અનુભવ ક્યો. ભગવાન
ઈનકે ઈનજી પ્રગતિમેં સહાયતા કરે.

'ઓ...હલો..બા! આંજી વિસા અચી વિઈ આય, ધવાઈયું જમા કરાય
અચો નેં હિસાભ પણ કરાય અચો.

એ...હલો...મૂરજો અવાજ મૂંજી વિચાર વારતા કે તોડેં નેં આઉં ઘરેં વિએજી
તેયારીમેં પ્યો સેં.□

ગૌતમભાઈ શાન્તિલાલ જોશી

જન્મ તા. ૧૯-૧૦-૧૯૬૦ (વિજયાદશમી). *શૈક્ષણિક યોગ્યતા- B.A (ગુજરાતી) *સરનામું- ૪૩૦, જુની રાવલવાડી. વ્યાયામશાળાની પાછળ. ભુજ-૬૨૭-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-૯૪૨૮૨ ૨૦૩૪૦. *e-mail-gautamjoshi@gmail.com *web : gautamjoshikbnn.wordpress.com. *સર્જન- કચ્છી ભાષામાં ૧૯૭૯નું લેખન કાર્ય અજ તે. *કચ્છી ભાષામાં પેલવેલી નવલકથા, પ્રવાસ વર્ણન, નિબંધ સંગ્રહ નેં ધાર્મિક સાહિત્યજો પ્રકાશન. *હવે તે ૨૫ પુસ્તક પ્રકાશિત. ૨-પુસ્તક ગુજરાતી પ્રકાશિત. ત્રી નવલકથા ‘ભેંકાર ભોમકા’, ‘ઈંધરલક’ (પ્રવાસ વર્ણન) કે ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી પારાં એવોર્ડ. *રામાયણ, નિબંધ સંગ્રહ, નેં નવલકથા કે કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં પુરસ્કૃત, *૨૦૧૩જો કચ્છી સાહિત્ય ‘ગૌરવ એવોર્ડ’, રાજ્ય સરકાર પારાં પ્રાપ્ત. મુંભઈ પ્રેસ કાઉન્સીલ તરફાં ૨૦૦૭મેં ‘કચ્છી સાહિત્ય એવોર્ડ’ *N.K.T. થાણાવાલા ટ્રસ્ટ (મુંભઈ) તરફાં ‘કચ્છી સાહિત્ય રત્ન’ એવોર્ડ. શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા (મુંભઈ) ૨૦૦૯જો લાર્ડક ટાઈમ એચીવમેન્ટ એવોર્ડ. ‘કચ્છ ઉમંગ’ ૨૦૧૨ કચ્છ ગૌરવ એવોર્ડ. ભગવતીધામ (ભુજ) પારાં ૨૦૧૩જો ‘ગુરુ ગૌરવ’ એવોર્ડ. કચ્છી સાહિત્ય સભા(ભુજ) તરફાં ‘સાહિત્ય રત્ન’ એવોર્ડ. *આકાશવાણી ભુજજા માન્ય કવિ. ‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ’-ભુજજા સભ્ય.

સુલેમાન

પ્રભુલાલ શેઠ કિઈ વરેનું વ્યાજવટેજો ધંધો કરીયેં, નેં ભેરાભેર રાજજી કચેરીમેં લેણીયાત ભનલ ગરીભ માફૂજ જામીન પ પેં, નેં ઉનજા રૂપિયા ધરબારમેં ભરી પિંઢ વ્યાજ ણિને.

લિકડો ડીં પ્રભુલાલ શેઠ કચેરી મ્યાનું કમકાજ પતાય ઘરેં વેંધા વા તેર ગામજે વથાણમેં લિકડે ગરીભ મુસલમાનજી ગોં નેં વાછડો (ગાભો) લીલામ થીંધા વા. પિંજ-ત્રી જે માફૂંજે ઘેરે વિચ શેઠ અચી ઉભા. નેં ન્યાર્યો ત લાટ નિમરી ગોં નેં ઈન જેડો જ ગાભો, પણ! ણિનેવારા કાસાઈ વા. પિંજ, સઠ, સિંતેર,..ભાવ અગીયા વધંધા વ્યા. ગોં વારે મુસલમાન જેં મથે લિકડો ઘા, લિકડી લાગણી બિઈ

ગોં ડીયાંજી હીંયારી ડિસાંધી હુઈ. પ્રભુલાલ શેઠ કે ઊ મુસલમાન ભરોભર સુઝાણંધો હો. પ્રભુલાલ અચે ભેરો ઊ મુસલમાન જિરા જિરા વાર રિઈનેં પ્રભુલાલ કુરા ન્યારે ગિનંધો હો.

પ્રભુલાલ શેઠ નેં ઉન મુસલમાનજી નજર લિકડી થિઈ. પ્રભુલાલ શેઠ જી અનુભવી અખિયું ગોં વારે મુસલમાનજે ધિલમેં રમંધી ગાલ ઉકેલે ગિડાં. નેં પ્રભુલાલ શેઠ હથ ઉચું કરે સડ ડિનો ‘ડેઠ સો’.....!

લીલામીમેં પ્રભુલાલ કુઈંધે, સોંપો પિઈ વ્યો. મિડે આગાપાછા થીંણ લગા. તેર ઊ મુસલમાન ગોં નેં ગાભેકે પાઢીંધો પ્રભુલાલ વટ આયો નેં હથ જોડે ચોંણ લગો.

‘શેઠ આઉં મૂજે ગામજો ઐયાં. મૂજો નાં સુલેમાન!. મૂજે છોરેંજી હી ગોં ભારી ચાગલી આય. મૂજી ઘરવારી પ ગોં કે ખારાય વિગર ખાય નતી.

‘દૂધ કે તી?

‘જી! માઈતર, ટકોટક ચાર શેર..અરે! મૂજો નિંદો રમજુ પ ડોઈ ગિનેતો! જિરા પ પગ નતી ખણો. બોરી જ સિવધી આય. અસાંજે ઘરજી ત લિખમી આય લિખમી...માઈતર ઐં ડેઠ સો ચોંતા પ ઓછા ડીંધા તોયં હલંધો. પણ ! અજ જડેં ભુખ મરેજા ડીં આયા ઐં ઈતરે વિકણાંતો, નિકાં હિન લિખમી કે આઉં નં વિકણાં શેઠ !. આંજે ઘરમેં લીલાલેર કરાઈંધી મૂજી ગોં! નેં વરી અસાંકે ન્યારણી હુંધી તેર ન્યારી વેંધાસીં...!

લિખવાર મેં પ્રભુલાલ શેઠ સુલેમાનજો ધિલ વાંચે ગિડોં. સુલેમાનકે છુરેંજી જરૂરત હુઈ ઈતરે સોંધો ડેઠ સો મેં પતી વ્યો. નેં સુલેમાન ગોં-ગાભે કે પાઢીંધો પ્રભુલાલ શેઠ પોઆ હલી નિકર્યો. અગિયા વેંધે લિકડો માડૂ સુલેમાન કે અટકાયનેં ચેં; ‘આઉં બ સો રૂપિયા ડીયાંતો’.

પ્રભુલાલ શેઠ પાઉં વરી ન્યાર્યો, સુલેમાનજો ધિલમેં લાલચ ઘુસઈ નં!

ઈતરે ઊ માડૂ અગિયા કુછયો ! ‘સવા બ સો ડીયાં?’.

સુલેમાન ખિલ્લો તોર ચેં; અરે !પંજ સો ડયો તોંય હાણેં મૂંઝે ન્યાયપ્રિય માડૂ વટા નાથં ગિનણી. મૂંઝે ગોં જીરી રખણી આય, રોજ ન્યારણી આય! મારી નાથં વિજણી.

હલંધે..હલંધે સુલેમાન પ્રભુલાલ કે ચેં; ‘માઈતર ! ઝેં ભરાભર મોકેતેં પુગા. હી કાંસાઈ મૂં વટાનું નિકાં મૂંજી લિખમી જભરજસ્તી ગિની ગિડોં હોં! શેઠ! ભારી ડુખી ઝેંયાં. નિકા મૂંજે ઘરજી લિખમી કે આઉં લીલામ નં કરીયાં!.

શેઠ! મૂંજી લિખમી કે નીરીકડબ બોરી આડેતી. કડબનું ખીર પ બોરો કરેતી...નેં હા! શેઠ ચરાઈધલ કે ચોજા ગોં કે મારે નં!. ભારી ડાઈ આય મૂંજી ગોં.

શેઠ ઘરેં પુગા નેં મનોમન વિચાર ક્યોં ક, મિડે માડૂ સુલેમાન જેડા વિચાર કરીધા વેં ત? પાક નેં નેક મુસલમાનજી છાપ શેઠજે મનમેં છપાજી વિઈ.

પ્રભુલાલ શેઠ, સુલેમાન કે ડેઢ સો રૂપિયા ડિનોં, સુલેમાન ભારી મને લિકડી વાર ગોં મથે નજર ફિરાયં....પોય ગોં જ નિડીમેં બયોડો વિજી રુનું. રૂંધે રૂંધે ઈન શેઠ સામે હથ જોડીંધો મુન નીચી કરે હલ્યો વ્યો.

સુલેમાન ગરીબ ખેડૂ હો. મથે વરે ખરાભ વેંધા વા. વ્યાજેં ગિનલ પેસેં મથે સુલેમાનજી જિંઘગી હલઈ તે. તેમેં લિકડો ડીં સુલેમાનજી મા સુલેમાન કે વેરાય ચેં; ‘પુતર! નોં મેંણા પેટમેં રખ્યો, નિંઢેનું વડો ક્યો, પેંણાય ડિનું...! હાણેં મૂંજી છેલી ઈચ્છા આય ક; મૂંજી કાયા હલેતી તેં તેં, તું મૂંઝે હજ કરાય ડે.

સુલેમાન મા જ પેલી નેં છેલી ઈચ્છા સુણી ગિડેં. પ ! ઘરમેં ખાધેજા વાંધા! ઈ મિડે કેણું કી? તોર સુલેમાનકે પ્રભુલાલ જાધ આયા. નેં સુલેમાન જ અખમેં લિકડી ચમક અચી વિઈ. મા જ છેલી ઈચ્છા હજ-શરીફ કરેજી આય. આઉં પૂંજીપતિ નેયાં, તાયં પૂરી કરીંધો સેં. પ્રભુલાલ શેઠ વ્યાજવટેમેં લિકડે નિમરજો પકો શેઠ આય. પણા! હીયાંરીવારો શેઠ આય. ઈ મૂંજી લાગણી કે

સમજંધો...! નેં સુલેમાન પુગો પ્રભુલાલ શેઠજી ડેલી તેં.

‘અરે! સુલેમાન હલ્યો..હલ્યો! કુરો ગોં કે ન્યારે ગિરે?’

‘ભો! ગોં કે ન્યારે ગિરે’. પ સુલેમાન વછાડીમેં હથ વિધેં. પ્રભુલાલ શેઠજી અખ ફિરઈ.

‘ભરોભર...ત..અગિયા...કુછ!

‘શેઠ! મુંજ મા ચેંતા ક; મુંકે હજશરીફજી જાત્રા કરાય...’

‘વા..વા..ઈ તાં ભારી ખાસી રાલ આય.

‘પણ! શેઠ મૂં વટે છુટા નેં..’

‘ત..આઉં કુરો કરીયાં...?’

‘શેઠ...વ્યાજ મથે ડ્યો ત..મા કે હજ કરાય અચાં...’

‘સુલેમાન...! મિણી કનાં મૂંજો વ્યાજ આકરો વે તો, નેં મૂંજ ઓઘરાણી પ રાજશાહી હુવેતી!..સે તોકે ખબર આય નં?’

‘શેઠ! ઘરમેં વે વરેં જો વી કીલો ગુડ પ્યો આય, નેં એં ઉધાર ડ્યો તેં મિંજાનું મા હજ કરી અચીંધી...’

‘કિતરે ટેમમેં પાછા ડીને?’

‘ત્રે વરેં...?’

‘સુલેમાન ! હજજો નાલો પ્યો આય ઈતરે વ્યાજ નેં ગિના સુણ;

સુલેમાનકે ખપેં તિતરા દિડલા ડ્યો!, જામીનજી જરૂર નાયં, નેક આય, છુટા વખતતેં ચુકાય વેંધો.

સુલેમાન પ્રભુલાલ શેઠ વટા નાંણા ગિની મા કે હજ કરાયં..મા હજ કરે પાછા આયા નેં પ્યા માંધા. લિગરી માંધાઈ પુઠ નં છડેં. મા કે આખર માંધાઈ ખણી વિઈ. સુલેમાન મથે અભ ફાટો. હિકડો આકરો વરે, બ્યો હજ વિએલા ગિનલ છુટા. મથાનું મા ગુજરી વ્યા. સુલેમાન ખફણજો મેડતાં કરે ગિરેં પ ચાલીસમેંમેં સમાજ

કે ખારાયલા રૂપિયા નં વા...

ઉતાં ભારી મન ખણી પુગો પ્રભુલાલ શેઠ જે ઘરે...

‘કો ! સુલેમાન...’ વરી કુરો આય?’

‘શેઠ...શેઠ...’, મા ગુજારે વ્યા..!

‘અરે! ભારી થિઈ...! માંધા વા?’

‘ભો! હજનું આયા તૈરનું માંધા વા...શેઠ !.

‘બોલ...સુલેમાન બોલ, ગુટાજ મં!’.

‘શેઠ ! મા જો ચારીયો કેણુ આય!’.

‘કિતરા ખપેંતા?’

‘પંજ, સત, જિર્કી ડ્યો સે...’

‘પંજ ટકા! હાંણો વ્યાજ ગિનંધોસે...!’

‘મંજૂર આય..’

સુલેમાન શેઠ વટાનું છુટા ગિની માડીજો ચારીયો ખારાયં નેં પોય ઈમાનધારીનું ખેતી મથે ધ્યાન ડિનેં. અલમસ્ત ઢગેંજી જોડ ઈનકે મધધ કેં, બારેં મેંણેમેં તાં સુલેમાનજે ખેતરમેં શેરડીજો પાક ઝોલા ખેંધો હો. હિન સાલ પ્રભુલાલ શેઠજો મિડે કરજ ચુકાય ડિનેજી મનમેં ગડમથલ હલઈ પે. ઈં ઈં બરમેં ખેતીમેં લગો પ્યો હો. પણ! માડૂજો ધાર્યો થીએ નતો, હિકડી રાત કોક ધુરમણ સુલેમાનજે નીરે ખેતરકે ધુખાય વિધોં. બોય ઢગા પ ધૂં ધૂં કંધા ધુખી વ્યા. સુલેમાન મથે અભ ફાટો. ઈંતાં પોક વિજી રુનું, નેં ચયોં થિઈ રડીયું વિધેં વિઠે, કુલાય ક, મિડે રાંધ ખેતરજી હુઈ.

સુલેમાન મથો જલે વિઠો હો. તૈર મિરીયાં સુલેમાનજી ઘરવારી હિંમત રખંધે, આશ્વાસન ડીધે ચેં; ‘ચાંતી! પ્રભુલાલ શેઠ કે પાંજી ગાલ કયોં. મારોં કીંક મારા નિકરંધો, અજ ત્રે વરે થ્યા હજ શરીફજા છુટા નેં ચારીયેજા છુટા ડિનેજો વખત થ્યો આય...

સુલેમાન ભારી ધિલ ખણી મિરીયાંજી ગાલ મઝી પ્રભુલાલ શેઠ વટ વ્યો.

પ્રભુલાલ શેઠ પર્યાનું જ સુલેમાન કે ડિસી રડ વિધોં.

છુટા ખપે? ટાંણે આવે!, છુટે વિગર હિકડો પણ અગિયા મં ભરીજ.

સુલેમાન ધરવાજે વટે પોક વિજંધો વિઈ ર્યો. પ્રભુલાલ શેઠ ઉન વટે આયા પ બારાનું ખારા નેં મિંજાનું મિઠા નરમ સ્વભાવજા પ્રભુલાલ શેઠ સુલેમાનજે કુલેં તેં હથ રખંધે ચ્યોં;

‘કુરો થ્યો? છુટેજો મેડ નાયં થ્યો?’

‘....સુલેમાન રૂંધે રૂંધે થકો પોય મથો ઉચું કરે ચેં; ‘શેઠ..! આંજા છુટા ઉપરાંત બ વરેં તઈ ખ્યાં ઈતરી શેલડી પ પકે હુઈ. ઈ ચોંધે સુલેમાન જે અખિયેમેં ખારાપાણી ટિપકી આયા.

પણ કુરો! શેઠ ચ્યોં.

રૂંધે રૂંધે સુલેમાન ચેં; ‘શેઠ કેંક મૂંજે શેલડીજે પાક કે ધુખાય છડ્યો. તેં ભેરા બોય ઢગા પ બરીનેં ખાક થિઈ વ્યા.

પ્રભુલાલ શેઠ ચોપડો ખયોં. સુલેમાનજે ખાતેમેં વ્યાજ સોંત પિચોતેર હજાર રૂપિયેજો હિસાભ વતાઈધે ચ્યોં; કર અંગૂઠો, છુટા મિડ મિલ્યા. અરે ! ચર્યા તો જેડા મુસલમાન ઈમાનધાર એં, ઈતરેતાં હી ધરા કાયમ આય. આઈ તાં તોજે ધિલમેં ગોં લિખમીતેં ખ્યાર ડિસી રાજી એયાં. રિઈ ગાલ છુટેજી, ત ત્રે વરેમેં તોજી ગોં મ્યાનું આઈ ઘણેં કમાણું સેં. મૂંજી આવક મેં ભરતક આવઈ. ઉન આવક મ્યાનું આઈ તોજો ભાગ કઢીંધો હો સેં. સે થ્યા અજ જમા, નેં તો કે બ ઢગા મૂં વતી ડીયાંતો, ખેડ કર, બ વરેંજી બાજર આઈ ભરી ડીયાંતો.

સુલેમાન મથો નમાઈંધો, શેઠ ડિનલ બ મતારા ઢગા પાઢીંધો ખેતરતેં પુગો, નેં વરી સુલેમાન બ વરેમેં પ નામી ખેડૂ થિઈ ર્યો.□

અરવિંદ સોમૈયા

જન્મ : ૧૨-૦૫-૧૯૬૧. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-S.S.C. *સરનામું- જલારામ સ્વીટ માર્ટ, નખત્રાણા મેઈન બઝાર, નખત્રાણા-કચ્છ- ૩૭૦ ૬૧૫. *સંપર્ક-૯૯૧૩૪ ૦૪૦૪૪. *કચ્છી તીં ગુજરાતી રચનાઉં કચ્છ તીં કચ્છ બારજે નિંદે વડે ચારીખન છાપેં-ચોપડીયેંમેં પ્રકાશિત. જેંમેં પથિક, પગદંડી, સ્વબળ, મુંભઈ સમાચાર, કચ્છ વિકાસ, કચ્છ શક્તિ, સખી, સુવાસ, કુંજલજી કુણકાર, કચ્છ અર્પણ, કચ્છ ગુર્જરી, કલ્યાણ, કચ્છમિત્ર, સંદેશ, દિવ્યભાસ્કર, તીં ગુજરાતજે નામી સામાયિક ‘અખંડ આનંદ’ મેં પણ લેખ છપાંધા રેંતા, ‘આજકાલ’ છાપેમેં બારો મેંણા ‘અક્ષરાયન’ નાલે કોલમ લેખન. ઘણો મિડે સાહિત્યિક હરિકાઈમેં કૃતિયું ૧ નું ૩ નિમરતેં વિજેતા થિઈયું ઝેં.. *ગુજરાતી કાવ્ય સંગ્રહ ‘પ્રદક્ષિણા’ -૨૦૧૨.

પાણી

પ્રતાપસંગ પિંઢજો રોજજો કમ પૂરો કરે અડણમેં વિઠો હો, મનમેં કોક ઊનાં વિચાર વા, તેડેકમેં પ્રતાપસંગજો ભાઈબંધ અભેસંગ અચી પૂગો નેં પ્રતાપસંગજી વિચારમારા કે તોડીધે ચેં; યાર...! પ્રતાપસંગ, મૂંજી ભુલ નં થીંધી વે ત આઈ પાંજે ગોઠજે પાણી જે સંકટજે બારેમેં જ વિચાર્યોતા?. મૂંજી ગાલ સચી આય ક નં?

હા..’ યાર! અભેસંગ તોજો અનુમાન સોરો આના સચો આય, કાલનું જ આઈ ભગવાન ભોરેનાથ તેં તપ કેજો વિચાર ક્યો આય, ભગવાન ભોરોનાથતાં ડેવેજો ડેવ ચોવાજેંતો, કુરો ઈ પાંજે ગોઠજો ઈતરો કમ નઈ કરીયેં? સે મૂંકે કિડાં મૂંલા કીં મડણું આય ? હી તાં ગોઠજે ભલેજી ગાલ આય, હી જીયણ પ કિઈક શક્યતાએંસેં ભરલ વરદાન આય.

-નેં પોયતાં પ્રતાપસંગ બે જ ડીં પિંઢજે નિર્ણયજો અમલ કેંણ નિકરી વ્યા.

લિકડો ડીં, બ્યો ડીં, ત્યો ડીં, ચોથો ડીં, ઈ કરીધે નેં અજ ભરાભર પાંચમેં ડીં ભગવાન ભોરોનાથ પ્રતાપસંગતેં પ્રસન્ન થ્યા, નેં ચ્યો; જ મડ મડ પ્રતાપસંગ મડ તોંકે વરદાન ડીંયાં તો, તેર પ્રતાપસંગ ચ્યો; હે...ભોરોનાથ! અસાંજે ગંજેમેં

પાણીજો બોરો જ ડુખ આપ, માડૂએજી ભેરઈભેર પશુ-પખી પણ પાણી વિગર ઉગ મરેતા, ઐ, કિરપા કરે અસાંજો પાણીજો ડુખ દૂર કરે ડ્યો.

તથાસ્તુ! પ્રતાપસંગ,

ભોરોનાથ ય્યાં; ‘જાઓ પ્રતાપસંગ; ‘ગાંવકે પાસ એક બડા પીપલકા પેડ દે, ઉનકે પાસમેં આપકો બહોત સારા પાની મિલેગા’, પર યુનો; જબ વહીં પાની નિકલે તબ પહલે વો પાનીમેંસેં એક લોટા પાની ‘ઝરણેશ્વર કે મંદિરમેં જાકે અભિષેક કર આના’, આપકે ગાંવમેં પાનીકા ડૂખ દૂર હો જાયગા’.

હી સુણી પ્રતાપસંગજે અંતરમેં અરબી સમુંધર હિલોડા ઝિનાણ લગો.

નેં....પોયતાં હી સમાચાર સચેં સમાચારજીં સજે ગંજમેં ખોટી અફવા વારેજી ફેલાજી વ્યા. પાણી જુડંધો એડી આશાનું જ મિણીજી અખમેં હિરખજા પાણી અચી વ્યા. નેં બે ડીં જ પ્રતાપસંગ ગોઠજે માડૂએકે ભેરા કરે મૂરત નેરાયનેં એકાદશી જે શુભ ડીં શુભ ચોઘડીયે ઝાડ હેઠ ખોધેજો કમ ચાલુ ક્યોં, અજ ભરાભર ઇંચીયારમેં ડીં ઉન ઠેકાણેં નીરે નાઈયર જેડો મિઠે પાણીજો ઝરણું કુટી નિકર્યો, નેં થોડીવારમેં ત ઉત પાણી પાણી થિઈ વ્યો.

પ અઠવાડિયો જ થ્યો હુંધો હિન ગાલ કે, નેં તરાજો પાણી ઘટણ લગો, નેં થોડેં ઘણેં ડીયેંતાં ઉ તરાજો તરિયો પ ડિસજી ર્યો, ગામવારા ઉત ફિરી ખોધકમ ક્યોં પ પાણી ઇંનજો પાણી નં વતાંય, પાણીજી ભધલે ઊ તરા મિંજા રુગી મિટી જ નિકરણ લગી, નેં ગામવારેં જે મન મ્યાં નિસાકા...ગામમેં પાછો પાણીજો કિકડાટ ચાલુ થિઈ વ્યો. રાજીપેજી રાંધ રમંધલ ગામવારા વરી મુસીભતજે માંઢવે હેઠ અચી વ્યા.

હિકડે ડીં જી ગાલ, પ્રતાપસંગ અડણમેં ઢૂનણી ઢારે વિચારેમેં વિઠા વા. તિડાં જ, મા..મા..હલતાં પાંજે પાંચેકે કીક થિઈ વ્યો આય, મા..મા..ન્યારતાં ખરી, પાંચો કુહધો ભંધ થિઈ વ્યો આય, સડમેં સિગડી જેડો તા ડિસી પાંચેજી મા ભેરો પ્રતાપસંગ પ ઘોડુંધો કરઈમેં વ્યો, પાંચેકે ડિસી ઇનીકે કેસજી ગંભીરતાજો ખ્યાલ અચી વ્યો, બિઈ જ પલમેં ઇ ગામજે હરિ વેઘકે ઘરેં કોઠે આયો, પાંચેજી

નાડ ડિસી હરિ વૈધ ઈનજી સારવાર કેંણ લગા, થોડી વાર થિઈ ત પાંચેકે વાચા આવઈ, નેં ઈ પાણી પાણી કેંણ લગો, પ ગામમેં પાણી કિતે હો, જુકો ઘરમેં વે? ઘરમેં મિણીજે મોતેં ચિંધાજી ચિતર ચોખા નેં ચટ ડિસજી ર્યા, પાંચો અઆ પાણ પાણી પાણી કેં તે. પાંચેજી ભેંણ પંજ ગાઉ છેટે પાણી ભરેલા વિઈ હુઈ પ ઈનજી અચેજી પ કોય નાં નિશાન અઆ ડિસાણાં નતે. પાંચેજી હાલત ડિસી પ્રતાપસંગજી અખિયેમેં પ પાણી અચી વ્યા. પ ઊ પાણી પીધેલા પ પાંચો હાંણે કિત રોકાણું હો, હા..પાણી..પાણી પોકારીધો પાંચો હિન ધુનિયા મિંજી નિકરી ચુકો હો.

‘પ મા આઉં ઈં પુછંધો હોસેં ક; પાં રૂઓં તેરતાં પાંજી અખિયેમેં પાણી અચેતા પ જરે પાં ખિલોંતા તેર પ પાંજી અખિયેમેં પાણી કુલા અચેતા? શરૂઆતમેં કેલ સવાલ મૂં ફિરી પાછો મા કે ક્યો.

હા...પુતર! આઉં તોકે ઈજ ગાલ કિઈતે, પાણી મિલેજી ખુસીમેં ઊ ગામવારા ઈતરાતાં રાજ્યાણા થિઈ વ્યા ક; ભગવાન ભારોનાથ પાણી પિરગટે તેર પેલો ઝરણેશ્વર જે મિંધરમેં ઊ પાણીસેં અભિષેક કરેજી ગાલ ક્યોં વોં સે ગાલ ગામવારા ભુલી વ્યા, પુતર! માડૂજી ઈ કમનિસીભી આય ક; જરેં ભિત ભુલે તરેં જ ઈનીકે ભૂતકાડ જાધ અચેતો’, નેં માડૂ જ દુખજો દસ્તાવેજ નેરે ત ઈનકે ખબર પેં ક; ઈનજી ‘ચતુરડિસા’ મેં ભુલેંજી ભુંગા કેંજી ઐ ?, હા...પુતર! વડે ભાગજી દુખ માડૂ કે પિંઢજી ભુલ જે કારણે જ ભોગવણાં પેંતા.

—નેં પોયતાં ઉન ભુલજે પ્રતાપેં ભગવાન ભોરોનાથ પ્રતાપસંગકે શિરાપ ડિનોં ક; ‘વિઓ જરેં જરેંનું આકે દુખ પોંધો તરેં તા આંજી અખિયેમેં પાણી પિરગટ થીંધો, પ! જરે કોય ખુશી ક આનંધજે ટેમમેં ઐ પેટ દુખી અચે ઈતરો ખિલંધા તેર પ આંજી અખિયેમેં પાણી પ્રગટ થીંધો.

નેં...પુતર!, ડીં નં, મેંણા નં, વરે નં, કિઈ જુગ થિઈ વ્યા હિન ગાલકે, ‘અજ પાતાર પાણી ખુટંધા વિએતા, નેં અખમેં પાણી વધંધા વિએતા.

—નેં આનંધ પિંઢજી પેલો નિમર આવલ વાર્તા સુણાય પિંઢજે થાનતેં વિઈ ર્યો. □

શિવજી આર. મોઢ. ‘શિવ’

જન્મ-૦૩-૧૨-૧૯૬૨. શૈક્ષણિક યોગ્યતા-H.S.C.Com. tally-
Erp-9. *સરનામું - પ્લોટ નં, ૩૧-બી, સર્વે નં, ૧૮૦, એશ્વર્યા
નગર નાકે જે મૂરમેં, નર્ડ વાસ, પો-માધાપર (કચ્છ)-૩૭૦ ૦૨૦.

*ગાલબોલ-૯૯૭૯૪ ૯૨૮૦૬. *ભારતીય ટપાલ ખાતેમેં સેવા,
હાલ-નિવૃત્ત. ગાયત્રી શક્તિપીઠ (માધાપર)મેં ટ્રસ્ટી. ડૉ. આર.કે.
ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટી. *વ્યસનમુક્તિ અભિયાન પારાં ઓડિયો-વિડિયો
પ્રવચન. *આકાશવાણી ભુજજા માન્ય કવિ. *‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ’ જા સભ્ય.
*કચ્છમિત્ર ‘ધિલજ્યું ગાલિયું’, ‘ચીંગાર’, ‘કચ્છ અર્પણ’, ‘કચ્છ રચના’, ‘કુંજલજી કુણકાર’,
‘ઝાલર’, (સાંધ્યદીપ-ભુજ)મિણીમેં વાર્તા-લેખ પ્રકાશિત. *સંપાદન-‘અખરંજો ઉજારો’
બાબુલાલ ગોર ભેરો સંપાદન’ કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી સેમિનાર-૨૦૧૧ મેં ‘દુલેરાય
કારાણી’ સેમિનારજા સંયોજક. ‘ડાડા મેકરણ’ જે ભજનેમેં સુફીવાદ તેં, ૨૦૧૭મેં ‘મહાત્મા
નિરંજન’ જો ‘જીવન કવન’ નેં ૨૦૧૧ મેં કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં ‘હરિ સાહેબજી
હકલ’ પારાં નિબંધ વાંચન. ૨૦૦૫-૬જો સાહિત્ય સભા પારાં શ્રેષ્ઠ વાંચન ભધલ મોમેન્ટો.
*૨૦૦૫જો કચ્છમિત્ર રજત જ્યોતિ પારાં મોમેન્ટો. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં ‘સાંભાઈ’
વાર્તા સંગ્રહકે ૨૦૦૦જો શ્રેષ્ઠ પુસ્તક. *કચ્છીભાષાજો પ્રસાર-પ્રચારજો ૨૦૧૦જો માનપત્ર.
*૨૦૦૯મેં ભારતીય સંસ્કૃતિ ફાઉન્ડેશન પારાં સર્ટી. *૨૦૧૫મેં ‘ધ વાઈટ ઈગલ્સ સ્કૂલ’
(દેવપર) પારાં પ્રમાણ પત્ર. *૨૦૧૬-૧૭ BALDEAGLEBED મુખ્યાલય ૭૫ (સ્વતંત્ર)
પારાં જવાનુંકે ૨૦૧૬નું ૨૦૧૭ તેં કચ્છી ભાષા કાર્યશાળામેં પ્રશિક્ષક તરીકેજી સેવા ભધલ
પ્રસંશા પત્ર નેં મોમેન્ટો. *‘પાવન પજા પુરાણ’ ૩૧ જિતરીયું કથાઝંજો વાંચન. જેમેં ૫
કચ્છી ભાષામેં કથાઈ. *કચ્છી સર્જકજો પુસ્તકમેં પુસ્તક વિશે આલેખન. *અનેક કાર્યક્રમ
સંચાલન તરીકે સેવા. *૨૦૧૭જો ‘ભગવતીધામ-ભુજ પારાં ‘ગુરુગૌરવ’ એવોર્ડ. *સાક્ષરનો
સાક્ષાતકાર’ રાધેશ્યામ શર્મા વોલ્યુમ ૧૯ મેં નોંધ. *રિટાયર્ડ પોસ્ટ માસ્ટર (માધાપર) વર્ગ-
૨જા અધિકારી. *ભારતીય પોસ્ટલ એમ્પોઈઝન યુનિયન વર્ગ-૩ જા ખજાનચી. *પોસ્ટલ
રિકીપેશન કલબ ભુજજા સેક્રેટરી. *પશ્ચિમ કચ્છ જ્ઞાતિ મંડળજા સેક્રેટરી. *પશ્ચિમ કચ્છ
જાગૃત મંડળજા પ્રેસિડેન્ટ. *‘સાંભાઈ’ વાર્તા સંગ્રહ-૨૦૦૦. *‘પિયાવો’ વાર્તા સંગ્રહ-
૨૦૧૦. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં શ્રેષ્ઠ પુસ્તક પસંદગી. *સહ કવીનર કચ્છ જિલ્લા
પેન્શન એસોસિએશન (ટપાલ વિભાગ).

આમેજી પોખ

આપાઢ મેંણેજી કારીભમ રાત હુઈ, કામાયમેં વિજળ સેલા પ્યા વિઠે. ત કડેક કન ફાડે વિજે એડા ગજણજી ગુડગુડાટ ધુબાય છંડીધા વા. મંઢો મીં ખાંગો થિઈ તુટી પે જી તૈયારી કરે ર્યો વો. કુધરતજી અલીચાર માલે કે ભાસ્યા નં. મંજે મથે વિઠે વિઠે ગુડાકુજો ડબો ખોલે ભૂંગરી ભરેનેં સુતરકે કંકાટીયેતેં સોંજે રખી કડેક ઘસે, ચોમાસેજી થઘક કર કડે નેં કફ કે લગી વિઈ વે એડો લગંધો હો. કંકાટીયે મથે ઘસીંધે હથ થકી ર્યો વે તેડો લગંધો હો, થોડો વેસા ખણી લિકડો લમું ઘસરકો કે, જિરાક ચકમક જરઈ નેં કફ મથે પિઈ, ફૂંક ડિઈ ઈન પેટાંય નેં કફ ભૂંગરી મથે જલે હરેં હરેં ધમ મારીંધો વ્યો, નેં મોં મિંજ ગોટે વારેજી વિચારેંજી વડર કઢીંધો ર્યો.

મંઢો મીં તુટી પ્યો, માલો મીં સેં ભચેલા આમેં જે ઝાડ હેક વિઠો. લિકડો આમું કિતરો ઘર કે ન્યાલ કરે ડિનેં નેં, સજે સેડતેં આમેંજો ભગીચો ભનાયલા રોપા તીં ખડું પ તૈયાર કરે છડીયાં ત કીં?

મીંયાંમી કારી સજી રાત વઠી. ભાંખ ઉટી, કુકડ કુછયો, ડાડુવારી મિસીધ મિંજા હાડુ મીંયાં બાંગ ડિનોં, ત ભરત મા'રાજ પ દાકર મિંધરજી આરતીજી તૈયારી કરે શંખ ખણી ફૂંક્યોં.

માલે કે લગો ક; ભગવાન કિરશનજો શંખ ખણી મા'ભારતજે યુધ્ધજો બિજ પોખ્યોં, તીં આઉં પ હિન શંખજી સાખે મુંજે પરિવારજી આભાધીલા પગરજો શંખ ફૂંકી છડીયાં.

નિંઢડો ગોઠ, ચાર પંજ વીંધા જિમીન, વરે જી કડેક મેરભાની થીએ ત કુધરત પ કડેક રીસાજે ત મડ બ છેડા ભેરા થીએ. ભણેજો સોણું ખણી નિકરેલ માલે કે અધધવિચ નિશાળ છડાય બાપા ભેરો, ખેડમેં લગી વ્યો. નેં પગરવાય પુઠિયા કડેં પ માલો નં નેરેં.

થોડી જિજી નિશાળ વ્યો હો, ઈતરે ઈની પંજ વીંંગમેં થોડી જિજી ખેતી કરેજો મન થીંધો વો. લિકડો ડીં મૂરજે શેરમેં વ્યો નેં ઈનકે પરમારભા ખેતીવાડીજી અધિકારી મિલી વ્યા. માલે કે સમજાયોં, માલા તું, ડિસવારી ખેતી કર, ખાસા ઝાડ

વિજ, જિમીન કે ખાસી ખેડ કરે બનાય. આમેંજી કલમું સિરકાર વટા મિલન્યું, નેં માલો મનમેં ગંઢ બધી ગિરેં ક; પરમાર સાહેબજો ચેજો સચો આય. લિક્કડો ડીં લાલેજી વાડીતેં બાગાયત અધિકારી આયા. સમજ ડિનોં, નેં પોખાણું આમેંજો ભગીચો.

જં ઈ પુતર વીરેજો જતન કરીંધો તીં જ માલો આમેંજો જતન કરીંધો હો. પિંઢ નિશાળ નં વિગી સચો તેંજો ધોંખો માલેજે મનમેં ઘુંટાણું પે, પ! પુતર વીરે કે જરૂર ભણાઈંધોસેં. એડી ઈન મનમેં ગંઢ વારે ગિરેં.

વીરે કે ગોઢજી નિશાળ મેં ભણાય પોઆ, સેરજી વડી સ્કૂલમેં ભણાયલા હલાયોં. હિડાં પેલે વેરેં ખાસો ફાલ ઉતયોં. ખર્ચાપાણી નિકરી આયા. બે વેરેં કુધરત વરી ફડો ડિને. કુમુંધજો મીં આમેંજે ફાલકે બારે વિધેં. ગોઢજે ખેડૂએકે માલે કે ચે જો મોંકો મિલ્યો. માડૂ કીં કરે ત રાવ ડેવાજે પ કુધરત જી રાવ કેંકે ડીંણી. માલો સાવ સુચુ થિઈ વ્યો હો. ઘરજા મિડે માલે ભેરા ભેઠ બધીને ઉભા ર્યા. આબર નેં મેનતમેં મિડે જુપી ર્યા. ડુખજા ડીં ઉંધેસેં કર્પીંધો આયો. વરી આપાઢ મેંણું આયો, માલકજી મેર થિઈ. બારોય મીં ખાંગા થિઈ વસણ લગા. નેં વરે ખાસો થ્યો. માલેજી મેનત ફડઈ, આમેં તેં મોર જા ઢિગ લગા, વીરો પ ભણંધે ભણંધે માલે ભેરો જ ઉભો ર્યો. પોખલ આમેંજો ખાસો ફાલ ઉતયોં. વીરેજી પ ભણતર અગીયા વધી રિઈ હુઈ. પરમાર સાહેબજી સલા ગિની લિક્કડો ડીં માલો ઈન્ટરવ્યુ ડિનેલા વ્યો, નેં પાસ થિઈ વ્યો. નેં સજે જલ્લેજો ભાગાયતી અધિકારી ભની વ્યો.

માલે કે અજાવ રાજીપો થ્યો. તીં માલેજો પગર વુડી નેં આમેં મેં ફિરી વયોં. માલેજે પગરજો ઋણ ઉતારેલા વીરો રાત ડીં લિક્કડા કરે છડેં. નેં મિણી ખેડૂ ભાવરેં કે સમજાય ક; એં આમેંજી પોખ કર્યો, આંજો પરિવાર તરી વેંધો, અજાઈ મેનત નેં કમજ ડિસ સેં સજે જલ્લેજા ખેતર કેસર કેરીયેંજે ઝાડસેં ડુલાણ લગા.

વીરે જોડા કિઈક કેસર આમાં પચી લિન ખેડૂ પરિવારમેં ફેરી ર્યા. લિક્કડો માલેજો આમેંજો ભગીચો કેક આમેંજા ભગીચા કે. તીં વીરે જોડા કેક કેસર આમાં લિન સમાજમેં પચણ લગા.

વલા ! વિખજી પોખ મં કર્યો, પોખ કર્યો ત આમેંજી, વીરો લિન સૂત્ર કે જીવનભર મંત્ર વારેજી આત્મસાત કરે ગિરેં. ▢

શ્રીમતી અલ્કાબહેન અનિલભાઈ જોશી

જન્મ તા. : ૨૭-૦૨-૧૯૬૨. *સરનામું-નિરોણા કચ્છ-૩૭૦
૦૦૧. *સંપર્ક-૯૯૭૯૯ ૦૪૧૦૮. *સેવા-નિરોણા પ્રા. કન્યા શાળામાં
આચાર્યા. *કચ્છી સાહિત્ય ક્લા સંઘજા મહિલા કારોબારી સભ્ય.
*આકાશવાણી ભુજ કેન્દ્ર મથા 'કચ્છીભાષા કાર્યક્રમમાં કચ્છી વાર્તાલાપ
પ્રસારિત. *આકાશવાણી માન્ય કવિ. *કચ્છમિત્ર 'ધિલજ્યુ ગાલિયું',
'કુંજલજી કુણકાર', ચીંગાર' મેં ઈનીજા આર્ટિકલ પ્રકાશિત.

ભલાઈજો ભાર

હમેમે છ ડીં તેં ભણાતર નેં વહીવટજે કમ મિંજા મથો ઉચું કરેજી વાર નં
હુએ, પણ ! અજ રવિવારજી રજા ઈતરે ભાકી રિઈવેલ નિંદાવડા કમ જપાટે લાય
ગિનેજો મનૈમન ^૧નેહો ક્યો, નિમજી ટારતેં વિઠલ કાગડે કાં...કાં..કરે મેંમાણજે
આવજી કર આણસાર ડિનેં.

કોય મેંમાણ અચે તેનું મોંધ ઘરકમ ટાંણેસર લાઈ ગિનેજી હણતકડમેં
નિતરોજ કનાં જિરા સવેર તાં હું પણ ઉથઈ હુઈસેં. વાસુજે અધા કે ટેમસર
ધુકાનતેં પુજેજો ઈતરે ઈ પિંઢજે નિતરોજ જે ટેવાર પ્રમાણે પૂજાપાઠ મિંજા
પરવારીનેં પલાંઈવારી રસોડમેં આસનતેં વિઠા, ઈનીકિ ઉગેજો સિરાણ ડિનું, નેરણકોઠે
થઘકાર કરે ઈતાં ધુકાનતેં ઉર્યા. થુડીવારમેં ધિંગડીયો ઉપટાણજો રેપડવા સુણંધે
મું રસોડેજી બારી મિંજા ઘરવાજે કુરા મીટ મંઢઈ, મૂંજી નિશાળમેં આઠમી ચોપડી
ભણંધલ ધીયડી અડણમેં અચી કુછઈ. 'બેન!, આંજા મેંમાણ ઝેં!. ગેસતેં કોસો
કરેલા રખલ ખીરજો ટોપ ધારેલા પ્લેટફોર્મતેં રખી ગેસકે ઉજાયલા બટન ભંધ કરી
આઉં રસોડે મિંજા બારાં આવઈસેં. જાં ન્યારીયાં ત, બ પુલીસવારા મૂંજે ઘરજી
ચાલીમેં અચી ઉભા ર્યા. મૂંકે ત ઘોંકી પિઈ, જ અગાડમેં જ હી પુલીસવારા ઘરેં
કુલા આયા હુંધા? ત પુલીસજી વરધીમેં જોઆણ-જમાણ બાઈ મૂરમેં અચી મૂંકે
પગે લગંધે ચેં;

‘બેન! મૂંકે ઓરખો નતા?’.

આઉં નીતા ઝૈયાં. આં વટ ભણઈ ઝૈયાં, નેં પિંઢ ભેરો આવલ ભાઈમાડૂ કે ચેં;
'એ..ય ! સુણોતા !, બેન કે પગેં લગો, મૂંજા ગુરુ ઝૈં.

આઉં નિધોખે ન્યાર્યો, તેર સુવાતી. 'અરે! લટઈ ! તું, નીતાડી ! તું તાં ઓરખાજે
નતી!. નેં હી કેર ઝૈં? મૂં ભાઈમાડૂ કુરા અખજો એસોરો કંધે ચ્યો. સવાલ ભેરો જ
ઈ લાજાડૂ મુરકઈ, નેં મથો નીચું ઢારે છડેં, ઈનજો હી લાજાવારે હાવભાવસેં આઉં
સમજી વિઈસેં.

-નેં પોયતાં ધીયડી થાડૂ વાસુજે અધાકે અચેજો નીયાંપો હલાયો, મેંમાણ કે
ખીકાર્યા, વ્યાર્યા, ચાય-પાણી પીવાણાં નેં હાલ-હવાલ ગિડા. મૂંકે ત ડેઢ ડાયકે
મોંધજ્યું હી ગાલિયું જાધ અચી વિઈયું.

ઉની ડીયેં મૂં હડમાસ્તર તરીકે મૂંજે સ્ટાપ કે નીશાળીયેંજી હાજરી સુધારણાંજો
જુંબેશકે ભાયલ કેલા જોમથ કરેજી સૂચના ડિની હુઈ, રજા પોઆ, ઉગે ઉલેજો
સમોમેં માઈતર ઘરેં હુઝેનેં ખાસ ગય ડીયેં તૈં, નિશાળ કે ટારો ડીંધલ નીશાળીયેજો
ઘરાઘર વિચી માઈતરકે મિલી નિતરોજ નિશાળ અચેલા પિંઢજો વીયાજી ચાંવત
રખેં તેંલા સમજાઈયેં. મૂંકે પણ હિન કમજો ઑંકર ઈતરે હિન જુંબેશમેં જોતરાજી
વિઈસેં.

હિકડો ડીં અગાડજો હેકતાર નિશાળ ઘુસાઈંધલ નીતુડી જે ઘરેં વિએજો
થ્યો. મૂંજે મનેમન વિચાર હલ્યા તે ક; અજ જે જુગમેં ધીયડી કે ભણાયજો ભારી
મહિમા લેખાજેતો, બોરી ખાસી ગાલ આય, પણ! ઈન ગાલ કે આબર કડેં
જુડંધો?, નિશાળનું સૂગ કડેં ટરંધી?. ધીયડી ભણો ત બ કુડ તારે, ગાલ પણ સચી
જ, ત પ ઘરાઘરજ્યું ધીયડીયું પારકીયું લેખાજેંત્યું. મંતરઈયું લેખાજેંત્યું. પોય
ભલેનેં ઊ નિંઢડી ગભૂડી હોય. કન્યા હૂએ પણ ઈનીસેં વેવાર ભધ-ભાવવારો
મંતર્યો ક; પરાયો જ હૂએતો! હી ઘર અધાજો, હી ઘર ઘણીજો, હી ઘર તાં વરી
પુતરજો પણ બાઈમાડૂજો પિંઢજો ઘર કિતે? અધાજો ઘરેં પરાઈ, પરાયે ઘર
પરાઈ, ઘણીજો ઘર પારકો, પરાયે ઘર વિએજો આય, હિકડી જ ગાલ સિખાયમેં
અચેતી, માઠ રોંણું, કીં પ કુછણું નં, નેં મિડે સેન કેંણું. ત પણ જીવતરજી સચી

સમજણલા ભણતરતાં ખપંધી જ નં.

ચોમલ ગાંઢે બાવરંજે વાડે વિચ આવલ છોણ મિટીસેં ઠાયલ ભુંગેવારે ફરીયેમેં પુજે ભેરો કુતેજો કૌવાટ કર્ને પ્યો, નેં આઉં વિચારતંધ મિંજા બાર આવઈસેં, સામેં જ નીતાડીજી વિધવા મા ઘડકી સિભેતે, આચાર વિગરજો ચેં ખન વરંજો નિઢડો બાર ઉગાડે અડ નેં પગ રુલ્યો તે, મૂકે અચીંધી ડિસંધે જ બાઈ સૂઈ-ડોરો રખંધે જ ઉભી થિઈ વિઈ.

‘આં...જા..વડા પગ..અચો બેન અચો...!’ ચોંધે આવકારો ડિનેં. મૂંચ્યો; ‘બાઈ! આંજી ધી નીતુ કે ભણેલા હલાયો, ભણેમેં હોશિયાર આય, હાંણે ત બ-ત્રે મેંણા ભણેજા ર્યા ઝેં. ઘરેં કુલા ઢોયોતા? બાઈ કે મૂં નીણાઈસેં સવાલ ક્યો. -નેં ઈની ડંજ ભરલ હીયેસેં ચ્યો; નીતુ કે નિશાળ તાં હલાઈયું પણ! ઈતરો ચોંધે ઈનીજી અખિયેં મ્યાનું શ્રાણ-ભધરો વોંણ લગા. મૂં પ ઈનીકિ દરો ડીધે ચ્યો; ‘કાલ વટા નિશાળતાં હલાયો, પાં મિણી ગાલીયેં પુજી વરંધાસીં! ઝેં ચિંધા મં કર્યો. પાંજે મુલકમેં ગોઠાગોઠ હડીયું જણાંવારીયું ખાનધાન બાઈયું હુનીયું જ, નેં કસોટીયું પણ ઈનીજીયું થીયેં! અછત નેં ઓખી કર ઈનીજે કિપારતેં જ લિખાણી આય. તય પ હેમથ હારચે વિગર ઘરજી સેવા ચાકરે કરીયેં ત્યું. હેકતાર હીંધારી વરસાઈયેં ત્યું નેં પિંઢકે કોય પ ઉમેધ નાયં, કુટંમ પરિવારજી સેવા લા જ કર મનખા ટે ધારણ ક્યોં અચોં. મૂકે જાધ પ્યો જ..ભગવાન કે જડેં પરથવી તેં અવતરેજો મન થીએ તડેં ‘મા’ જો રૂપ ગિની અચેંતા. મૂકે કિતરાય વિચાર ફિરી વર્ધા.

નીતુ ભણેમેં કાબલ હુઈ, ગચ ડીયેં તઈ નીશાળ કે ટારો ડીંધલ હિન ધીયડીજી મજબૂરી મૂં સઈ કરી ગિડી. નિતરોજ નિશાળ અચે નેં ભણોં તેંલા કરે હરહીલે આબર ડિની. ઈનજી ભણતરલા મા કે ડિનલ વાયધે પિરમાણે મું જં જં ધાર્યો હો ઈન પ્રમાણે થિઈ સગે ઈતરો ટેકો ડિનું. વેંધલ ડીયેંમેં ઉચું ગ્રેડ પ્રાપ્ત કરે પ્રાથમિક ભણતર પૂર્ણ થે પોઆ ગોઠ છડે વિઈ હુઈ.

ગાલબોલ મથા ખબર પિઈ જ નાતજી આબરસેં સેરજી હોસ્ટેલમેં રિઈ મન લગાયનેં ભણાઈ. છેલે બીં-ત્રીં વરેં પુલીસજે ભરતી કસોટી પાર કરેનેં પુલીસ

કોન્સટેબલ ભની વિઈ હુઈ. ભેરા ભણંધલ પુલીસવારેસેં સંસાર રથ જોડે ઠરીઠામ થિઈ, નેં ડ્યુટીમેં જોતરજી વિઈ. હિતે ધોરડેજે રણમેં ડ્યુટીજે હિસાભેં હિન પાંચાડેમેં અચેજો જોગ થ્યો ત ભેરેંભેર મૂકે પ મિલેજો ઑંકર પૂરો કેં, તેંજો મૂકે પ રાજીપો હો. ‘બેન કીં આંજો મિઠો મોં...! ‘આકે હિઈ કુર સગા હીંયારી સિવા’, મિઠાઈજો બોક્ષ મૂંજે હથમેં ડીધે ચેં.

‘નીયાંણીજો ભાર મૂંતે ચડે સે નં પોસાજે’. મૂંઈનજી લાગણીએકે સુઆતી, નેં નારાજ નં થીએ તેંલા મોં મિઠો કરાઈધે બોક્ષ મિંજા પેડેજો ટુક્કર ઈનકે સામું કરીયાં તેનું મોંધ જ ઈન સખરાઈ પધરી કંધે મૂકે સામું કેં’

‘બેન !, આંજો ગુણેજા કિતરા લેખા કરીયાં? જાથ કર્યો ઊ જીવતરજા ડાઢા ડીં, તેની એં જ હથ નં જલ્યોં હૂંધ ત અજ આઉં હિન વરધીમેં નં હુંધ. આઉં ધોઆ કરીયાં આકે જુકો આઉં.....ઈતરો કુછંધે ત, ઈનજો હીંયું ભરજી આયો. ધિલજા ભાવ ન્યારે નેં આઉં પ લાગણીવશ થિઈ સમજાયો.

‘પુતર! ઊ તાં મુંજી ફરજ હુઈ, નવાઈ નાયં કિઈ! સુય.

નં..નં...! બેન’ આંજા ગુણ આજીવન નેં વિસરેં, આઉં આંજી ભલાઈજો ભાર કીં ઉતારીયાં? નીતુ વરી...પિંઢજી સારમાણસાઈ પધરી કરીંધી રિઈ.

ત..! ન્યાર પુતર, હાણોં તોજી ડ્યુટી વફાદારીસેં કરે નેં કુટુંમ-પરિવાર માઈતર નેં પાંજે દેશજો નામખો વધારીનીયેં ત મુલા હરહીલે હિરખજી ગાલ લેખાંધી, સમજી ગિન ભાર ઉતર્યો ભસ..!

‘ભેશક...’ આકે વચન ડીયાંતી ભસ..! ચિઈ વરી પ રુની.

‘હલોં હાણોં હલંધાસી?. પાકે મોડો થીંધો ભલા, ઈનજો ઘરવારે જાથ કરાયં તડેં હુભ-હેતસેં હિલી-મિલી ‘અચીજા’ ચિઈ નેં રજા ગિડેં, વેંધે વેંધે પણ બોયમાડૂ હથ જોડે ‘જયશ્રીકૃષ્ણ’ ચોંધે અસાંજે ઘરાનું ઉર્યા.

ભવિષ્યમેં અગિયા વધેજો નીતુજે નિસીભમેં તડેં ભાયલ થ્યો. જડેં પિંઢ સંકલ્પ શક્તિસેં મેનત કેં, ભગવાન ઈનજા ભાગ બડકા કેં, તેમેં કેંકે નં કેંકે માધ્યમતાં ભનાયતો, તેમેં આઉં પણ સામેલ હુઈસેં. સે મૂંજે ભાગમેં લિખલ હુંધો. તેંજો રાજીપો હીંયેમેં રખી, અજ રવિવાર હો ઈતરે ઘરકમમેં લગી વિઈસેં. □

હસમુખ દયારામ અબોટી ‘ચંદન’

જન્મ-૧૯-૪-૧૯૬૪. (કોઠારા- કચ્છ, તા. અબડાસા.) શૈક્ષણિક યોગ્યતા-P.T.C. M.A.B.Ad. *સેવા-પ્રાથમિક શિક્ષક. *સરનામું - હરિ નગર-૧. ફોરેસ્ટ ઑફિસની બાજુમાં , નલિયા રોડ. માંડવી કચ્છ-૩૭૦ ૪૬૫. *ગાલબોલ-૯૪૨૮૫ ૬૭૯૦૦, ૯૦૯૯૯ ૨૦૭૧૪. e-mail-hasmukhaboti@gmail.com *પ્રકાશિત પુસ્તક-(૧) ‘દરિયાની વાટે વાટે’-પ્રથમ આવૃત્તિ-૨૦૧૨.(૨)

‘સાગરના સુસવાટા’-પ્રથમ આવૃત્તિ-ઓક્ટોબર, ૨૦૧૨. (૩) ‘હૃડિયો કોઠો’-પ્રથમ આવૃત્તિ-૨૦૧૩. (૪) ‘સાગરનો સાદ’ -પ્રથમ આવૃત્તિ-ઓગસ્ટ, ૨૦૧૬. *કચ્છી કાવ્ય સંગ્રહ-‘ધરિયાજા ભીડા’ કે કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં દ્વિતીય પારિતોષિક. *માંડવી રોટરી, લાયન્સ, જાયન્ટ્સ પારાં બ વેરા. *કલ્યાણ ફાઉન્ડેશન -મુંબઈ, ઘનશ્યામ મહારાજ સુવર્ણ મહોત્સવ-૨૦૧૨ ભુજ ખાતે વિશેષ બહુમાન. *નોકરી દરમિયાન વસ્તી ગણતરીમાં રાષ્ટ્રપતિ ચંદ્રક વિજેતા. ને હોમગાર્ડ ૧૯૯૧માં ૩૦૩ રાયફલ શૂટીંગમાં કચ્છ યુનિટમાં પ્રથમ શિલ્ડ. *શોખ-સંગીત, ચિત્ર નેં અવકાશ વિજ્ઞાન. *હાલજી સેવા-શ્રી ગોકુલદાસ બાંભડાઈ ગ્રુપ શાળા, માંડવી-કચ્છ. *સર્જન-ગદ્ય-પદ્ય, ૧૯૯૬-૯૭માં ‘કચ્છમિત્ર’ મેં કોલમ ‘સુર અને સાધક’ જેમાં ૧૫૧ હપ્તામાં કચ્છજા નામી-અનામી ભૂજનિક ત્રીં સુગમ સંગીતજા ક્લાકાર નેં શાસ્ત્રીય સંગીતજા ગાયક નેં વાદ્યકારેંજો પરિચય ડિનેમેં આપો. *૨૦૦૬નું અજ પર્યત (અઠ વરેં તેં) ‘કચ્છમિત્ર’મેં ‘દરિયાની વાટે’ કોલમ હલેતી. હિન વિષયજા કિતરાક લેખ અજ પણ ‘શબ્દસૂષ્ટિ’, ‘નવનીત સમર્પણ’ ‘કુમાર’, ‘સમીપે’, ‘તથાપી’, ‘બુદ્ધિ પ્રકાશ’, ‘પરબ’, ‘મંગલમંદિર’ મેં પ્રસિદ્ધ થીંધા રેંતા. ત્રીં આકાશવાણી-ભુજ તેં કચ્છી-ગુજરાતી વાર્તા-કવિતા ને વાર્તાલાપજો પણ પ્રસારણ થીંધો રેતો. *તા.૨૧-૦૪-૨૦૧૫ નું ઘણેં સમય તેં કચ્છમિત્રજી ‘જેડલ’ પૂર્તિમેં સ્ત્રી સર્જકેંજી કોલમ ‘અક્ષરદાત્રી’ ચાલુ હુઈ. *જી.સી.ઈ.આર.ટી ગાંધીનગર ને ડાયેટ ભુજજા રિસોર્સ પર્સન ને માસ્ટર ટ્રેનર તરીકે, ત્રીં શિક્ષણ તાલીમ મોડ્યુલર રચનામેં લેખન-સંપાદનજી ભૂમિકા રિઈ આપ.

ભાવીજો ફેસલો

સફરજો ઈગિયારમું ડી, સી જી વાસસે ભણકેલ હેણ ભજંધો વે તી વાંણ ભજેતો, ને ઈનજ રીતે ચંધર કર વડેં કે ખાઈ વેએવારો હુએ તી ધ્રાજા માર્યા વડર ચંધરજે મૂરમે અચીધે જ ભજંધા નજર ચડ્યા તે. કોસિયો વાવડો ફલાંગું ભરંધો વાંણકે ખણંધો વિએતો, સંથે તેં વિઠલ રવિલાલ, હરજી, રતનશી ને મોરાર વીયાડ પતાઈ પલાંઠીવારી ગાલીયેમે ચડ્યા એ. કો ડી નં કરલ એડીયું ગાલિયું અજ ઈનીજે વિચ હલ્યા કરીયેત્યું.

મોરાર ગાતલ ભજન પોય રવિલાલ સવાલ કે, ભાવિ ને નિશીભ વિચ કિત ફેર આય? તય હિકડી લીટીમે હિની બી જો ઉલ્લેખ કો થ્યો? મોરાર ખિલંધે ચે, ભો...! બી વિચ ઘચ ફેર આય. નિશીભ કે ઓરખણું સેલ પ ભાવિ કે ઓરખણું પાંજા કમ નં. નિશીભ ઈ કરમ ત્રે પ્રકારે મિંજ હિકડો, જેમે હી ભવ ક અગલે ભવેજા સંચિત કરમેજો ભોગ શરૂ થિઈ ચુક્યો હુવે. ઈ એ કરમેજે આધારિત ચિઈ સગો. ખેતરમે મુઠ ઘાઈ વિજો ઈતરે આંજી મેનત ભેરો નિશીભ નિકકી થીએ. ઘાઈ સો ટકા ઉગી નિકરંધો પોય જિજો ક ઓછો ઈ આંજા નિશીભ! પ ઘાઈ પૂરેપૂરો ઘરે પુજંધો ક નં ઈ આંજે ભાવિતે આધાર આય.

પિંઢકે જાગલ સવાલકે સમજેલા મોરારજી ગાલકે અટકાયલા રવિલાલ હથસે એસારો કરીધે કુજ્યો; ‘રાજા હરિશ્ચંદ્ર ને શિબિ રાજા ઈની તાં કરમ પણ ખાસા ક્યાં વાં તાય કુલાય ઈનીકે એડા ડી કઢણાં પ્યા.

રવિલાલ હરેકજો ભાવિ નિકી થેલ હુવેતો, ભાવિજે લીધે માડૂકે જીયણ જીયેલા આશરો મિલેતો, સમજે? તું જ ચો ક વાલીયો ને જેસલ ઈતરા પાપ ક્યાં તય કો પીર થિઈ ને પૂજાજેતા?

તાં તાં આલાતજી સંભાર ગિની પાછો ફિરલ નાખવો શામજી કુજ્યો; ‘કુરેજ્યું ગાલીયું હલેત્યું? રાત ઈનંઈ નં વેધી રે.

રવિલાલ પુછે; ‘માલમ’ ઉર્ધા અચીનેં વે, તું જ ચો વેલો ક; ‘નિશીભ નેં ભાવિ’,
બીં મિંજા કેર ^૧ચરીયાતો?

‘ભિણ્યાં ઈ તાં અઘરો સવાલ ક્યાં ભલા!. પ મૂકે ચો ક, પાંજો ભાવિ કુરો
આય?’

હરજી આંગરી ચિંધીધેં ચેં; ‘ઈ મોરાર કે પુછ’

મોરાર બીડી (ટીમરૂ) જે પનમેં જરધો વિજી બીરી વારીધે ચેં; ‘પાંજા ભાવિ તું
કિત નતો બુજે!’.

એ...એ..ખમ...ખમ, હેવર તું જ ચોંધો વેં નં ક, ભાવિ કેંકે ખબર નં હુએ. તકડો
ભની રવિલાલ પુછી ઊરેં.

‘ઈ મૂકે નં, નાખુવે કે પુછ’.

‘શામજી! મોરાર એડો કુલાય ચેતો?

શામજી માલમકે સાધુવારી ઘટના જાધ અચી વિઈ, ઈનકે સામે સજો દશ્ય હિસાણું.

** ** * ** * ** * ** * ** * ** *

શામજી, મોરાર નેં મોરારજો પુતર વેલો વાણતેં અચીંધા વા તરેં હિકડો અઘોરી
પંથજે બાવે ઈનીકિ અટકાઈધે પુછે, ‘કહાં જા રહે હો?’

વાચાર એડો મોરાર જભાભ હિનેં, ‘વાણ પર ગોસ કરવા જઈ રિયા હય બાબા!’.

‘નહીં તુમ ચાર દિન ઠેર જાઓ’.

‘કાં..,’ બાબા! એવું તે ક્યા હે?

હિકડે હથમેં ખપ્પર નેં બે હથમેં જલલ પાવડી કે ઈનીજે સામે વતારીંધે બોલ્યા;
‘તુમારે લીયે યલ સફર અચ્છા નહીં હે’.

મોરાર વેલેજો લથ જલે પિંઢ કુરા ખેંચીધે કુછયો; ‘મહાત્માજી! તમને અમે સીધો-બીધો ડઈયેં?’

સાધુ પગ પછાડીધે ચેં; ‘ક્યા તુમ મુજે સિફ સાધુ સમજ રખા હે’.

‘ના...ના..માફ કરો’, પગેં પિઈ ફિરી નાખુઓ કુછયો; ‘બાબા, હમકો આજ હી જાના પરેગા, નઈતર વડા નુકશાન હોઈ જાયેગા. હવે તમે હી બતાવ ક્યા કરેં?’.

‘દેખ બચ્ચા, બારવે દિનકો યદિ એક કાલા પંછી તુમારે નાવમેં બેઠે તો માનના કી અનહોની બનનેવાલી હે’. યહ બચેકો અછી તરહ સંમાલના’, ચોંધે પુઠ ફિરાયં ને ‘શુભમ્ કલ્યાણમસ્તુ’ ચિઈ સાધુ હિતાનું નિકરી વ્યો.શામજી નેં મોરાર ઈનકે ન્યારીધા જ ર્યા.

‘માલમ! હી મૂરતી હુઈ ક પોય...?’

‘કોક અગોચર શક્તિ જેડી લગી મુકે તાં, નાખવો કુછી હિતાનું વાંણતેં અચેલા રવાનું થિઈ વ્યો.

‘માલમ, કિન વિચારેમેં વિચાઈ વેં આયં?. ચોતા ભલા!. રતનશી છાંછોડીધે પુછેં, પોયતાં સજી ગાલ ઈન મિણીકિ ચેં, અધૂરી ગાલ વિચ ધભૂસે મ્યાનું ચાયજી કીટલી ખણી ફકીરો નેં વીરજી અચી પુગા. ગાલ પૂરી થીંધે વીરજી કુછયો; ‘હડીયું ગાલિયું સચીયું નેં વેં, ભાગ્યમેં હુંધો સે થીંધો’.

ચાય પી હરિ નેં ઠાકરસીં જાગંધા ર્યા. ભાકીંજા સઉ સુમેજ તૈયારી કરી ગિડાં. બે ડીં સવાર થિઈ. સિજ સેરો બધી આકાશ વરરાજાજી અધાસેં સાગરરૂપી ઘોડેતેં સવાર થ્યો. ફુલીકિમેં વાંણ જોતરાણું સઉ ખલાસી ચોખે આકાશ સામું ન્યારે રાજ્યાણા થિઈ ર્યા. વિઈ રાત થેલ ચચાંજી પણ કોય ગાલ કરે નતો. જાણે કી ગાલ જ નાયં થિઈ. સઉજ નજર વાંણજી ચોંકેર ફિરેતી. પખી જેડો કીં ડિસજે નતો. બિપોર ઈં જ થિઈ વ્યા. બિપોર પોયજે આકાશજે રાજમેં વડરીએકે જાણે ગુજી બાતમી મિલઈ વે તીં, જાં-સો-તીં ભેરીયું થીણ લખું. વડરીએકે ભેરીયું થેલ

ન્યારે આકાશ રાણીકિ ઈરખા થીણ લગી ક પોય પિંઢજો રાજ જટાજી વિએજો દ્રા લગો વે તીં ઈન પિંઢજા અણીવારા હથિયાર સજાય બાર નિકરી આવઈયું, નેં વડરીયેં ભેરો ઈન ઘમસાણ યુદ્ધ કે, ગજણડપી શંખ ફૂંકાણું વિજ તલવાર ખેંચી વડરીયેંજી લીરેલીરા ઉડાયેલા મંઢાણી, નેં પોય ધરિયાતેં પથરેલ સિજજે ફિરણેંજો રતોરડ જાણે વડરીયેંજી કાયા મ્યાનું નિકરલ રતભિન્યું ધારું વેં તીં પાણીડા રતુભડા ડિસજી ર્યા.

રાતજા નોં વગા, ખૂવેથંભ મથે વિઠલ ‘ઘે’ કે ન્યારે હરજી હરેનું કુછી ખ્યો, ‘ન્યારતાં માલમ હી કુરો આય?’

ઈનકે ન્યારે ચિંધામેં પેલ નાખવે મિણીકિ કુઠાઈ ચિઈ ડિનેં, ‘ન્યાર્યાં બેલીયા! પાં જેકે ડિસાસૂર પખી ચોંતા સે હી ‘ઘે’ વિઠો આય. હાણે ચેતંધા રોણું પોંધો. કાં તોફાન અચીંધો, નેં કાં નં ધારેલી આફત અચી ચડંધી.

વેલજી પખીકે અપલક નજરસેં ન્યારીંધો જ ર્યો. આકાશમેં વિજજા ચમકારા થીંણ લગા. થોડીવાર પોય વિઠલ પખી કેંકે નજરેં નં ચડ્યો. ઈ ઉડી વ્યો પ વિજ પિંઢજે ધીંગાણેજી હધ કે. નેં વારંવાર ખૂવે મથે ત્રાટકી રિઈ હુઈ. હી ન્યારીંધે નાખવે મિણીકિ કઠોડે નીચેં ભેરા કે નેં ચેં; ‘પાં મ્યાનું કોક વ્યક્તિજો હી વિજ ભોગ ગિનેલા મહેતી. જેસેં કરેનેં સજો વાંણા ડુબંધો, ઈતરે પાં હિકડો હિકડો ખૂવેકે છૂઈ પાછા અચી વિઓ. હરઈં ફેંસલો!.

પ, પેલા હુત વિએ કેર? મિડે મુંજાણા. કો અગીયા અચેલા તૈયાર નાયં. આખર નાખવે તૈયારી વતાયં, શામજી નાખવો જેડો વ્યો તેડો પાછો આયો. પોય રતનશી વ્યો, ઈન પોય હરજી, હરજી પોય ફકીરો, ઈં કંધે મિણીજો વારો અચી વ્યો. કેંકે પ કીં નં થ્યો. જુકો ખૂવેકે છૂઈ પાછા ફિરેં ઈતરે પુઠેરી વિજ અતિ ભયાનકરૂપ ધારણ કરે ખૂવે તેં અચી વેંધી હુઈ. મિણીકિ થીંધો હો ક; ‘હવરઈં પાં વ્યાર્સી!’ પ, બિઈ પલમેં હી અદૃશ્ય ચિઈ વેંધો હો. અચા પ ખૂવે વટ વિએમેં બ જેણા ભાકીં વા. ઈ વા નિંઢો વેલો, નેં ઈનજો પે મોરાર. ઈતરે નિંઢે છોરે કે ઉત કીં

છડણું એડો વિચાર શામજી માલમકે આયો પે. તિત મિણી હિકડે સડ ચ્યો. ‘જા વિજ ભોગ મડધી વે ત, હી વેલેકે પ હલાણું ખપે. નિયમ ઈતરે નિયમ. હાંણો મિડે કઠોડેમે ભરજી વ્યા.

આખર મોરાર ચે; ઈ ગાલ ભરાભર, હાંણો અસાંજે પે-પુતરજો સવાલ આકે સતાયતો નં? જા આકે વાંધો નં વે ત અસીં બોય ભેરા વિઓ. હરિ ચેં; ઈ કીં હલે?

‘કો નં ભને?. સવાલ અસાંજે પે પુતરેજો જા નં?દ્ર રતનશીં વિચમેં કુછયો; ‘પણ, તોજે વડે (ગુને) તોજો હી પુતર...!?’ ‘મૂં સિવાય ઈનજો કેર આય હિન ધુનિયાંમે? હી સુણી તેરેં વરેંજો વેલો ચેં; ‘ભાભા, આઈ આં ભેરો હલંધોસેં...હલો હાણો’....

મોરારજી આંગરી જાલે વેલેકે ખૂવે વટ અગિયા વેંધે ન્યારે ખલાસી ઘિજી વ્યા. જિત બીં જોણો ખૂવેકે છૂતાં. તાં...તાં..વિજજો તેજ લીસોટો થ્યો. જુકો પે-પુતર મથે નં, પ કઠોડેતેં ઉભલ મિણી ખલાસીયેં તેં પ્યો. નેં મિડે બરીનેં ખાક થિઈ વ્યા. વાંણ સજો ધુખેલા મંઢાણું.હી ડિસી મોરાર હેબતાઈ વ્યો. ઈન વેલેકે છાતી ભેરો ધાબી ચુમિયું ગિનંધો ર્યો. નેં મનોમન ઉન બાવેજી વાણી તીં ભાવિ નેં નિશીભવારી ગાલકે સંભારીંધો ર્યો.□

વાણવટેજા પારિભાષિક શબ્દ ને અર્થ :-

*કોસિયો-ડાણી ડિસજો વાવડો (વા) *સંથો-વાણજે અગિયાજો ભાગ-પ્લેટફાર્મ.
*ગોસ-સફર. *આલાત-સઢકે બધેજા રસા. *નાખવો-વાણજો ઉપરી-કેપ્ટન.
*માલમ-વાણજો હિસાભ-કિતાભ રખંધલ-ડિસ વતારીંધલ. *ભાભા-પે, બાપુજી.
*ડિસાસૂર-ડિસામેં વિઠલ અસૂર-રાક્ષસ. *ધભૂસો-મુસાફરેં-ખલાસીએકે વિઠેજી જિગ્યા. *ધે-કારે રડજો નિંઢો અપસુકનિયાર પખી.

શ્રીમતી રૂપલબહેન અધિન મહેતા

જન્મ-૧૯-૦૩-૧૯૬૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.Com. LL.B.

*સરનામું-૫૧૯, 'પૃથ્વી' ગાયત્રી મંદિર સામેજી ગલીમાં, વ્યાયામશાળા રોડ, ભુજ-૩૨૪-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલબોલ-૮૩૨૦૩ ૪૬૧૪૬/૯૮૭૯૬ ૧૨૨૫૩. સેવા-(ગવર્નમેન્ટ સર્વિસ)નિવૃત્ત. *શોખ-લેખન, (ગુજરાતી, હિન્દી, કચ્છી) વાંચન, પ્રવાસ, ચિત્રકામ. *પ્રકાશન- 'રજનીગંધા' વાર્તા સંગ્રહ (ગુજરાતી) 'વાર્તા વિહાર' જે સભ્ય ભેરો. *કાવ્ય નિર્ઝરી-૧/૨-કાવ્ય સંગ્રહ (ગુજરાતી) 'કાવ્ય નિર્ઝરી'-સભ્ય.

નિમજો ઝાડ

‘અધા...અધા...હી નિમજો ઝાડ કે કુરો કરીયેંતા ?

નિંદી પ્રતિષ્ઠા પિંડજો પે કે બાલસહજ પ્રશ્ન કેં.

ઈતરે ઈનજા અધા નિમ કુરા લોણું ફિરાઈધા કુછ્યા;

પુતર...! હાંણે માડૂ હિન નિમજો ઝાડકે બુલડોઝરસેં ૧થારે સોંત ઉખડે વિજંધા.

જવાબ સુણી પ્રતિષ્ઠા જિરાવાર તાં હેબતાજી વિઈ.

-નેં લાગણી ભરલ નજરસેં નિમ કુરા ન્યારણ લગી.

હી ગાલ સુણી પ્રતિષ્ઠાજી ડાડી પ બારા આયા નેં ઊ પ ન્યારેલા લગા.

રામનોમીજી રવાડીજા દર્શન કરેલા તૈયાર થીંધા છાયાભેંણ નિમ ફિગાયજી ગાલ સુણીનેં જભરો આંચકો અનુભવ્યો.

નિમ કુરા ન્યારીંધે ઈની અજબ પ્રકારજો ખાલીપો અનુભવણ લગા.

-નેં ઈનીકે થોડેં ડીયેં પેલાજી ગાલ જાધ અચી વિઈ.

મૂરવારા શાંતાભેંણ ચોંધા વા ક; ‘હિન નિમ ત રત પીધેં આય નં’, પન બોઆરે બોઆરે ડુખી ડુખી થિઈ વિઈ ઐયાં. અડે..હિન નિમ કે ત કપાઈ વિજણું ખપે. તેર ગાલ કે અધવિચ કપીધે પ્રતિષ્ઠાજા ડાડી શાંતાભેંણ ચ્યોં હોં ક; ‘છાયાભેંણ પનખર તાં હાંણોં હલઈ વિઈ’. ચૈતર વિઈ ર્યો. હાંણોં ત નિમ નાં વાઘા પેરીંધો. પાકે સજો મેંણું કચડા કચડા પન નેં કુલ ડીંધો..પાં કડૂઓ નિમ પીબો..! ઈનમેં કપાયજી ગાલ કરાજે જ નં. વરી નિમ મથે વેલી સિભૂજો ટોંકા કરીંધલ કબડે, કાગડા, નેં વિચાડીયું જિરકલીયું, નેં લસીયું લસીયું ખીસકોલીયું કિડાં વેન્યું! ?

‘ઓ..આંઈ હી કુરો સુણાંતી, નિમ કપાંધો, ઓચીંધો બુલડોઝરજો અવાજ સુણી શાંતાભેંણ ઘર મ્યાંનું બારા ધોંડ્યા. તાં તાં ઘરતીકંપજો આંચકો આયો વે તીં ઘણાણાટી થિઈ નેં બુલડોઝર કન ફાડે વિજે એડે અવાજ સોંત નિમ જે ઝાડસેં ભૂટકાંણું, મથે વિઠલ પખી કિલવિલ કંધા ઉડ્યા મિશીન નિમજે મૂર કે ભરાભર જલી ડિં. નેં...હરેં હરેં...ચડ...ચડ...ચડ કંધો નિમ પિંઢજી પાડૂ છડીંધો આયો...નેં પ્યો..નીચેં...

પખી નિમ તેં માતમ મઝાઈંધા ગોલ ગોલ ગુમણ લગા. નીરા પન સુકેં ભેરા ઉડણ લગા.. લિકડો અજાવ સન્નાટો પખડજી ર્યો.

ઝાડ કપાજી વ્યો.

મથે રોંધલ પખીયેંજા સિરનામા ભધલાજી વ્યા.

છાયાભેંણ સુનમુન થિઈ, અખિયેંજા ખૂણા ઉર્ગીંધા રામનોમીજી રથયાત્રામેં વિએજો મંઢે વાર્યો. □

કલાધર મુતવા

જન્મ-૦૬-૦૧-૧૯૬૭. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-મેટ્રિક *માતૃભાષા-સિંધી, *સરનામું-ગામ-પનાવારી, પોસ્ટ-ગોરેવલી. તા.ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૫૧૦. *ગ્રાલબોલ-૯૪૨૭૨ ૦૧૦૯૩. બિઈ ભષાએંગે જ્ઞાન-ઉર્દૂ, હિન્દી, અંગ્રેજી. ગુજરાતી. સેવા-સ્થાપક ને પ્રમુખ-‘બની સિંધુ સેવા સંઘ. *એક્ઝિક્યુટીવ મેમ્બર-‘કચ્છી સાહિત્ય કલા સંઘ (નખત્રાણા) ને પનાવારી કલા મંડળી’. *સભ્ય-સિંધી સલાહકાર બોર્ડ ૨૦૮નું સાહિત્ય અકાદમી. પ્રકાશિત પુસ્તક-‘મોતીયા ડાના’-(સિંધી) ટૂંકી વાર્તાઉં-૧૯૯૯. *‘ગીત મ્યુટવનજા’-(સિંધી)લોકકથા-૧૯૯૯. *‘લ્યુનમેં કુટું’ (સિંધી) ટૂંકી વાર્તાઉં-૨૦૦૩. *‘રણજા રંગ’ (સિંધી) નવલકથા-૨૦૦૬. *‘થિગટ’ (સિંધી) ટૂંકી વાર્તાઉં-૨૦૧૨. *‘ગુઝારતન’ (સિંધી) લોકસાહિત્ય-૨૦૧૨. *ભાષાંતર-‘ઘાટતો ઘૂઘાટ કરે’ (સિંધી-કચ્છી) મૂર લેખક શેખ અયાઝ-૨૦૦૫. *‘ગુલિસ્તાન ગેલીઝ હો રહા હૈ’ (સિંધી-ઉર્દૂ) ગોવિંદ ખીલવાણીજી નવલકથા-૨૦૧૧. *‘બુલંદીકી તરાફ’ (સિંધી-ઉર્દૂ) આત્મચરિત્ર (રેમબેકસા)-૨૦૧૧. *‘જવન ચેલ મધુબાન’ (સિંધી ટૂંકે) વારામણી કિશનજી ટૂંકી વાર્તાઉં-૨૦૧૨. *‘અખત પ્યાલો’ (સાહિત્ય અકાદમીલા-સિંધી) બુંદૂ ભટ્ટજી નવલકથા - ૨૦૧૮. *‘કચ્છી સિંધી પાઠાવલિ (કચ્છી-સિંધી)-૨૦૧૫. *માન-સન્માન-ગુજરાત સિંધી સાહિત્ય અકાદમી- ગાંધીનગર-૧૯૯૯, ‘મોતી ડાના’ કે બે ક્રમમેં પસંદગી. *કચ્છી સાહિત્ય અકાદમી પારાં ‘ઘાટતો ઘૂઘાટ કરે’ બે ક્રમમેં પસંદગી. -૨૦૦૫. *રાજસ્થાન સિંધી એકેડમી - જયપુર, ટૂંકી વાર્તા ‘થિગટ’ કે પ્રથમ ક્રમેં પસંદગી. *સંસ્મૃતિ માધવીજી ટૂંકી વાર્તા ‘દુષ્કન’ જી પ્રથમ ક્રમેં પસંદગી. *‘રત્ના મેગેઝિન પારાં ટૂંકી વાર્તા કે પ્રથમ ક્રમે પસંદગી. (આદિપુર) પુસ્તક “Gulistan galeez ho raha hai” પ્રથમ ક્રમે પસંદગી (ગુજરાત ઉર્દૂ સાહિત્ય અકાદમી-ગાંધીનગર) *દલિત સાહિત્ય પારાં સન્માનિત (દિલ્હી)-૨૦૧૧. *આઝાદ ટ્રસ્ટ-ગોરેવલી-૨૦૧૨. *પચ્છમ કચ્છ જિલ્લા રાષ્ટ્રભાષા પ્રચાર સમિતિ-ભુજ પારાં સન્માન-૨૦૧૬. *‘થીગડ’ કે રૂપિયા ૫૦,૦૦૦ જો N.C.P.S.C. (દિલ્હી) પુરસ્કાર. *‘થીગડ’ કે ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી પારાં બ્યો ઈનામ-૨૦૧૪. *‘શ્રી સ્વામિનારાયણ મણિનગર (અમદાવાદ) ગાદી સંસ્થાન પારાં સન્માન-મેમેન્ટો. *‘દલિત સાહિત્ય અકાદમી (દિલ્હી) પારાં સન્માન. *ગાંધી આઝાદ ટ્રસ્ટ (ગોરેવલી) પારાં સન્માન. *‘કચ્છી ડીસ્ટ્રીક્ટ રાષ્ટ્રભાષા પ્રચાર સમિતિ (ભુજ) પારાં સન્માન-૨૦૧૬. *આકાશવાણી-ભુજ માન્ય કવિ.

પરીક્ષા

‘હા...હા...હા.....દેખ પઈલોં વાળેરો બેટો જાવે પડિયો, કહેરો મેનત કરૂંગા, કમાન ખાઉંગા. મૈ કદી મોંગકે નહીં ખાઉંગા.

ભૂખો મરેગા ભૂખો, કેને ઊંધે રસ્તે ચડા દીયા બાપ ! દાદેરો મોંગવાવારો ઘંધો છોડકર અભી લગ ગીયા મજૂરી કરને.

ગોરખનાથ કે મજૂરી તેં વેંધે ડિસી નેં ઉનજે લિકડે જાતભાઈ બે સામે અખસેં ^૧મીંછ ડિઈનેં ખાર મિંજાની ચેં;

‘મડા નેં, ત નેર લાંણો લાલત ! બ્યો મિડે ત છુટો, કેં પિંઢજી છૂરી પ નં ડિની.

બોય ઉનતા મજૂરીયું કરે ર્યા વા, નેં ચાય ઢુક પી નેં કાવડું કુલેતેં રખી નેં ગોરખનાથજીયું ગાલિયું કઈંધા કઈંધા મહેલા વિચી ર્યા વા.

ગોરખનાથ ગામમેં ઉની બાબત થીંધલ હેડી ગાલિયેં તેં કહેં કન નં ડિનેં. હૂ પિંઢજે વિચારતેં કાયમ ર્યો.

હા...! અરેં કહેં ઉનકે ધિલમેં જરૂર થીંધો હો ક, સમાજ લિકડે કુરા નેં આઉં લેકલો બે કુરા. આખર કિતરેં કે મોં ડીંધોસેં? જિતરા માડૂ ઉતરીયું ગાલિયું. નેં ગારીયું. હા માડૂ ચિઈ વ્યા ઝેં ક, નયેં કમમેં હમેશાં રેરંઢકું અચીનીયું વેત્યું. જેજો મુડસાઈસેં મુકાભલો કઈંધે ત પિંઢઈ કોક રસ્તો નિકરી અચીંધો વેતો. ઊ પિંઢજ પિંઢકે હીયાંધાણા ડિઈ ર્યો હો.

હુનકે સમાજ મ્યાંની છૂકરી નં મિલઈ ત રાજસ્થાન વિચીનેં વણઝારેં મ્યાંની પેંણી આયો. હુનજો વંગ માતર ઈ વો ક; ઉનકે મડીનેં ખાધેવારી રીતનું નફરત હુઈ. હૂ હથસેં કમાયનેં ખાધેમેં મઝીધો હો.

હાંણોં ત ઉનકે બ છોકરા પ વા. જેકે ઊ નીશાળ પ હવાઈંધો હો. પિંઢ કે ભણેજો છોક વો પ ભણી નં સગ્યો. પ છોરેં કે ભણાયજો પકો વિચાર કરે ગિરેં વે. ભણાઈ પ્રત્યેજે પ્રેમજે કારણો ત હુનજી હિકડે માસ્તરસેં ધોસ્તી પ થિઈ વિઈ હુઈ.

સજો ડીં હિકડે કુણમીજી વાડીતેં મુલ-મજૂરી કરે, માની-ડૂંગરી જિતરો કમાયનેં નિવરાંત મિલે તેર વિગીનેં માસ્તર જે મકાન અગિયા અડણમેં ઉભલ નિમજી છાઈં મેં ઓટેતેં વે. માસ્તર કે પ ટેમ વે ત રૂયાણ કરેલા ઘરનું બારાં નિકરી અચે નેં કરિયેં ગાલિયું.

** * * * * *

કાફલો નિકી કરલ જિગા તેં પુગો, ત મિણી મિલી ગડોડેંતા ટપડટારી ઉતાર્યાં. નેં જિમીન તેં રખ્યાં. ગડોડા પ છૂટા થિઈ નેં અડખેપડખે ચરેલા નિકરી પ્યા. કુકડ પ છાઈેં મિજા છુટીનેં હિડાં હુડાં ફિરેલા મંઢાણા નેં કુતા ત કાફલે ભેગા હલી હલીનેં થકી પ્યા વા. અચીંધે ^૧સરત પગ લમાં કરેનેં જેરી બાવરેંજી છાઈંમેં સુમી ર્યા વા. બાઈમાડૂ બૂઆરીયું ખણીનેં પટ સાફ કરેલા મંઢાણીયું ત બાઈમાડૂ કુવાડીયું ખણીનેં ટારા વઢેલા નિકરી વ્યા.

હી વાદિયેંજો પનરો-વી ઘરેંજો સજો કાફલો હો. જુકો પિંઢકે લાલવાદી સડાઈંધા વા. હિન જાતિજો હિકડો બ્યો પ સમાજ હો, જુકો પિંઢકે ફુલવાદી સડાઈંધો હો. બોય સમાજ રિખડંધા ફિરંધા સમાજ હોઆ. અજ હિડાં ત કાલ હુડાં. ઘરોઘર મડીનેં પેટ ભરીયેં ઈ ઈનીજો ઘંધો.

હિન સમાજ કે કચ્છમેં અલગ અલગ વિસ્તારેંમેં અલગ અલગ નાં સેં ઓરખાવાજેંતા. કોક હિની કે મદારી ચેં, ત કોક ભિખારી, કોક ફૂચડા ચેં, ત કોક વરી પિનણાં નેં વાદી પ ચેં, ત કોક વરી ફકીર પ ચેં, હી રેલા એડી જિગ્યા પસંધ કરીયેં ક; જિતાની આજૂબાજૂ જે બ-ચાર ગામેમેં આરામસેં અચી-વિગી સગાજે.

સિભુજો ચાય ઢુક પી નેં મહેલા નિકરી પેં, પુઠિયા ઓતારે તેં નેં ગડોડેં તેં

નજર રખેલા હેંકાંધો-બ જોણાં રેં. હા..! જોઆણ છૂકરીયું ત જોસુંધી પેણી નં વિએ તે સુંધી ઊ ઓતારે તેં રેં, પેણે પુઢિયા ઉનીકે પ મહેજ છૂટ, તેસુંધી ઘરજો કમ કરીયેં નેં પિંઢજો ભરત ભરીયેં.

ગોરખનાથજો જનમ હિન પ્રકારજી કોક ઉભી કરલ વાંઢમેં થ્યો, ઊ વડો થીંધો વ્યો તે, હુનજી મા જા અરમાન પ વધંધા વ્યા તે. ‘વાછડો ડાડો કરશે તો, મ્હારો ચેલો સખી રહેગા, માંગવામાં હિનોતી આગે હોયગા’. હેડા અરમાન નેં આશા ભરલ બોલ ઉનજો મોં મ્યાં નિકરી વેંધા વા. ઉન ગોરખલા બ નિંઢીયું ઝોલીયું પ ભનાયોં. સે પ ભરત ભરલ ઝોલિયું. ગોરખ ચાર-પંજ મેંણેજો અચા થ્યો હુંધો ક; ઉનજી મા ઉનકે ઝોલીમેં વિજી, ઝોલી કુલેંતેં લટકાય નેં મહેલા નિકરી વેંધી હુઈ. પંજ-છ વરેંજો થ્યો ત પે ભેરો પ પિનેલા વેંધો હો. પે ઉનકે ન્યારેનેં રાજી થીંધો હો. હિકડે ડીં ઈનજે પે હિકડો કારો કિસ્તો (મહેજો વાટકો) હથમેં ડિઈનેં મહેજી રીતસર શરૂઆત કરાયોં, નેં મહેજી થૂડીક તાલીમ પ ડિનેં. નેર પુતર! મહે ટાંણે કિઈક ગાલિયું ધ્યાનમેં રખે જ્યું. જ તું મુસલમાન જે ઘરતેં વિનીનેં ઉભો રેં, ત ચોવાજે ‘ખુદા ખેર કરે’, ‘છાલ તોજા અચા ભચેં’, હાજીયાંણી અમાં ડે ફકીર કે અટેજી ચિપટી, બાઈ અદ્દા કંધો ત સુખીયાણી રોનીયેં. તોજ ચડંધી થીંધી, પુતરેં મ્યાં પાળા થીંધા બાઈ! ડે ફકીર કે અટો ડિઈ રાજી કર અમાં’.

નેં જ કેં હિન્ધુ જે ઘર વે ત; ‘ભગવાન આંજો ભલો કરે, માતાજી કલ્યાણ કરે, બાઈ નિસીભ વરેં, ડે ફકીર કે ઈશ્વરજે નાં તેં ડાન-પુત્ર કર.

પ ગોરખ કે પિની-મડી ખાધેવારી ગાલ નિંઢપણું જ મગજ મેં નં વેધી હુઈ. હૂ માડૂ માર્હતરેં કે પિનેનું ના નં કરી સગધો હો. પ ઉનજો મન હમેશાં ભણતર ડીયાં લગો પ્યો હુંધો હો. ઉનકે હમેશાં નિશાળજી આજુબાજુ વારેં ઘરેં મ્યાં પિનેમેં મજા અર્ચીધી હુઈ. નેં ઉતાનું જુકો જિતરો મિલંધો વો ઊ ખણીનેં ઝોડે રસ્તે તેં અચીનેં વિઈ રોંધો વો. જિતાની નિશાળીયા નિકરંધા વા. નેં નિશાળીયેં કે રીપેશ પે તેસુંધી વિઠો હુંધો હો. કડેં કડેં ત ઉનકે નિશાળીયેંસેં ગાલિયું કરેજો મન

થીંધો હો. લિકડે વેરા લિકડો છોકરો મસ્તીમાં ઈનકે પિંઢજી ટુટલ પાટીજો ટુકરો
 ડિનેં, નેં ભેગી પેન પ ડિનેં, ઉનજી ખુશીજો ત પાર નં રૂયો, હુનજી હડી ખુસી કે
 નેરેનેં બ્યો છોકરો હુનકે જુની ચોપડી ડિનેં. ઉન ડીં તાં ડિ બોરો રાજી થ્યો. ગામ
 મ્યાનું જુકો ખેરાત મિલઈ સે ખાણીનેં તકડો પાછો વરી આયો. નેં ભૂંગીમાં અચીનેં
 છોકરેં વટાંની જુડલ ચીજેં કે કોથરી મિંજાની બારા કઢી નેરેલા મંઢાણું. ઉનજી
 માજી હુનતેં નજર પિઈ. હુન જે હથમેં પાટી-પેન નેં ચોપડી ન્યારેનેં હુન કે ધિલમેં
 ધ્રા લગો નેં કીક ચિંધામેં પિઈ વિઈ.

‘પુતર ભાણીનેં કુરો કરીનેં?’ મહેજો સિખનેં ત સુખી રોનેં, અસાંમેં કેર
 ભાણ્યો આય? જુકો તું ભણેલા મહેતો? પુતર ભાણનેં ત કોય તોકે છૂકરી પ નેં ડે
 ! નેં કુંવારો રિઈ વેનેં. ભાણીનેં ^૧કધાખર પૈસા ત કમાઈનેં પ લોક તોકે નાત મ્યાનું
 કઢી છડીધા. પોય તોજી ઈ ભણતર કેડે કમજી? ડાગો થી પુતર નેં ઈ વિચાર છડે
 ડે. મા જી ગાલ સુણીનેં ગોરખનાથ મા કે કો જભાભ નં ડિનેં. પ રોજ ચુપાચુપ
 ચોપડીયેજા પનાં ઉથલાઈધો રોંધો હો.

હરેં હરેં ગોરખનાથજી હિન ચાલચલગતજી ખબર ઉનજે સજે સમાજકે
 પિઈ. મિડે ઈનકે ઈ નેરીંધા વા જાણે હુન વટાની કો વડો અપરાધ થિઈ વ્યો વે.

મા કે ડીં-રાત હુનકે પેણાયજી ચિંધા સતાઈધી રોંધી હુઈ. હિડાં હુડાં
 પુછાઈ કરે નેં આખર લિકડે ઘરવારા થોડાક રાજી થ્યા, જેમેં પ શરતું રખ્યો વોં,
 સમાજજી જુની રીત પ્રમાણે ગોરખ નેં હુનજે સજે કુટુંમ કે સાવરેં ભેગો રોંણું
 પોંધો નેં સાવરેં કે મડીનેં ખારાયણું પોંધો. સિભુજો વેલો ઉથી સસ-સોરે કે ચાય
 ભનાય પીયારણી પોંધી નેં સાવરેંજા ગડોડા સાંચવણા પોંધા.

ગોરખ ઈ મિડે નતે ઈચ્છયો, પ મા ઈગિયા મજબૂર હો, મા જો મન
 રખેલા કરેનેં થુડીક વીંયાંજી લાલચ લા કરે થોડોક તૈયાર થ્યો, હાંણે થોડોક મહેતેં પ
 ધ્યાન ડીંણ લગો, ઈ ઝોલી ખાણીનેં નિકરી વેંધો હો. જુકો કીં મિલંધો હો, સાંજજો
 પિંઢજે સોરેજી ભુંગી અગિયા રખી અચીંધો હો. કડે કડે ગંગાસેં ચાર અખિયું

મિલન્યું હુઈયું તેર ઈ ખુશ ખુશ થિઈ વેંધો હો. હરેં હરેં ગંગા હુનકે વણેલા મંઢાણી હુઈ, ગંગા પ રોજ ઠાવકા લૂગડા પેરે નેં ગોરખ જે અચેજ સાંજી તેં વાટ ન્યારીધી રોંધી હુઈ.

ભધરેજો ચંધર ડિસાણું ત નિયમ પ્રમાણે સજો સમાજ જુકો જિતે વો ઊ ઉતાનું નિકી કરલ જગ્યા તેં પુજી આયો, ભધરો નેં અસુ બ મેંણા હી હિંડાં રેં, હિતે હિકડો વડો તરા આય, ગડોરેં કુકડ નેં કુતેં લા પુખતો ખુલો પટ આય, વરસાદ ખાસી થીએ ત ઘા-પાણી ગુંધ થિઈ પેં. માડૂ ખેરાત પ ખાસી ડીયેં. સમાજજી લગન-વીંયાં નેં લડાઈ-ઝગડેજી નીયા હિતે થીએં. કોય પિંઢમેં નં બોલંધા વેં ત પતાવટું હિતે થીએં. નેં ભધરેજી બારસ તેં ^૧કુની થીએ. જેમેં સજો સમાજ ડાન ડે, નેં સચે ઘી મેં શીરો રંધાજે. મિડે ભેગા થિઈનેં જિમેં, ગોરખજી મા કે હૂંતાં સગાઈ થિઈ વિએજી પક હુઈ, પ ખબર નાંય કુલા મનમેં થોડોક ઘા પ વો. હુન વિચારેં ક જીં સગાઈ નિકી થિઈ વિએ ત અચીંધલ ભધરેમેં ગોરખજો વીંયાં કરે છડીબો, નેં ધિલજી અરમાન પૂરા કરંધાસીં. વીંયાં પુઠિયા ભલેં ગોરખ હિકડો વરે ભેગો રે ત રે નિકાં ભલેં અલગ થિઈ વિએ, ગોરખજી સગાઈલા વાર-વ્રત પ રખંધી હુઈ. હિકડે વેરા માનતા રખીનેં રણુજી પ વિચી આવઈ હુઈ.

વીંયાંમેં ડિનેલા ડેજીજી પ તૈયારી કરે છડેં વેં. બ્યો ભરત ભરલ પીરે કપડ મ્યા ઝોલીયું, થોડીયું ક ઘડકું, મુરલી, નેં કારો વાસીંગ રખેલા સૂંઢલો, મિડે તૈયાર હો. ઈની ચીજેજી સાફ સફાઈ કેંધે કડેંક હુનજે મોં મ્યાં લગનગીત વારા બોલ પ નિકરી વેંધા વા. ‘કેસરીયા બનડા હળવે હળવે હાલોને’, ક ‘સોક લાઈંધો મા જી ચુંધડી’. હિકડો ભલો ગડોડો નેં તાજી કુતો પ વેંઢારી રખેં વેં, હા માતર કારે વાસીંગજી કમી હુઈ, સે પ પૂરી કરે ડિનેજી ગોરખજે પે ખાંતરી ડિનેં વેં. સે ટાંણેતેં જરૂર કિતાકનું નેં કિતાકનું મેડ કરી ડીંધો એંડી હુનકે સિરધા હુઈ.

અજ પરિણામ અચેજો ડીં વો, ગોરખ જે ઘરેં માડૂએંજી અચ-વિચ લગી પિઈ હુઈ. સમાજજી સારા માડૂ રતા પટકા બંધીનેં અચી વ્યા વા. નેં ખાટલે તેં પાથરલ નઈ ઘડકિયેં તેં વિઠા હુકા પી ર્યા વા. મેંમાણેજી માનીજી તૈયારીલા

ગોરખજો પે સિભુ સઢે કુતા ગિની શિકાર કરેલા નિકરી વ્યો હો. જુકો હિકડો મતારો શીયાડ મારેને ખણી આયો હો. ગોરખજી મા જા પગ અજ જિમીનેતેનતે નતે ટિક્યા. ઘોડી ઘોડી ને મિડે કમ કરે રિઈ હુઈ.

‘વાછરા ડાડા તું મિડે સારો કજે, ને ઉકારે પાર કજે’, હુનજે ચપે મિજારા ધોઆવારા બોલ પિનઈ નિકરી વ્યા તે.

સાંજ ઘિઈ વીયાડ પતાય ને બોઈ પારોજ મેમાણ અચી વાછરે ડાડેજ ડેરીજે ઓટેતે ભેરા થ્યા. રાત અંધારી હુઈ, ડાડેજ છબી ઈગિયા ડીયો બરી ર્યો હો, થોડો વા પ લગી ર્યો હો, જેજે કરે ડીયેમે જ્યોત ભડકા ખાઈ રિઈ હુઈ. છતાં ઝીણી રોશની અંધકાર સામે પૂરી તાકાતસે લડે રિઈ હુઈ, માસ્તર સાહેબ કે પ ગોરખ ઘિઈ આયો હો, સે પ ટેમસર પુજ આયા વા.

હિતે અચેલ મિણી ભાવર-ભેનરેકે રામ રામ..

જં આં મિણીકે ખબર આય તીં ગોરખજો સજો પરિવાર અસાંજે સમાજ જે થીણ વારે સોરે ભેગો ર્યો આય. જિડાં જિડાં હૂ વ્યા ઉડાં ઉડાં હી પ ભેગા ર્યા, ભેગા હલ્યા, ગોરખ પ પિનેમે પૂરતો ધ્યાન ડિને જેજે અંધરો અંધર ઐ મિડે તપાસ રખ્યાં હૂંધા. ગંગા ને ગોરખજી પ હિકડે બે તે ધિલ આય. અજ હી સગપણ નિકી ઘિઈ વિએ ત ખાસો.

અસીં અચીધલ ભધરેમે ગોરખજો વીયાં કરેજ તૈયારી કરી ગિડી આય, ત અજજ તારીખમેં પ વીયાં કરેલા તૈયાર ઐયું. પ ખેર ! એડી તકડ પ સારી નાંચ. અચીધલ ભધરે લા તૈયાર ઐયું આશા આય ક; ઐ હી સગપણ ડિનેલા તૈયાર હોંધા.

ઘિઈને હિકડો માડૂ પિંઢજ ગાલ પૂરી કરેને વિઈ ર્યો, હી માડૂ ગોરખજો પરિવાર વતી બોલે ર્યો વો, મિણી માડૂએ તાડીયું વજાયાં ને પિંઢજે ટેકો જાહેર ક્યાં.

થોડીક વારલા ખામોસી રિઈ. મિણી માડૂએકે કનકે સામે વારેં કુરાજી શુભ સમાચાર સુણેલા તકડા વા. મિણી વિચાર્યો હાંણે સામે પાસે વારેં મ્યાં કોક ઉભો થીંધો નેં સગપણ દિનેજી ખાંતરી ડીંધો નેં પોય ઈન ખુશીમેં મિણીતેં રંડ છંઢાબો. મિઠો મોં થીંધો નેં સભા પૂરી થીંધી.

પ હી કુરો? નિયમ મુજબ ત બે પાસે વારેં મ્યાં પ કેં આગેવાન માડૂ કે ઉભો થેજો વો, પ અઝા ગંગા જે બાપા કે ઉભો થીંધો ડિસીનેં મિડે નવાઈ મેં પિઈ વ્યા.

‘અસાં આંજી ગાલ સુધાર્સી, આંજી ગાલ સચી આય ક ગોરખનાથ સજો વરે મડીનેં મૂકે ખારાએં, મડેબડે મેં ઠીક આય અટેજી ચિપટી છડાઈ અચેતો પ હિનમેં અઝા ઘણેં ખામીયું એં, હિન કે મૂરલી વજાઈંધે નતી અચે. નં નાગ કે રમાઈંધે અચેતો, નતો હથ ચાલાકીજા ખેલ જાણે, હી મિડે ગુણ અસાંજે માડૂમેં હૂણા જરૂરી એ. બિઈ ગાલ જુકો ખાસ મૂકે નતી વણે ઊ હી આય ક; હિનજો મન મેનત કરેનેં ખાધે ડીંયાં લગો પ્યો આય. મૂકે માફ કરીજા આંઉ હેડી માનસિકતા વારે છોકરે જે હથમેં મૂંજ ચાગલી ધી જો હથ સોંપે નતો સગાં, નેં હી માસ્તર.....

હુન બોલ અધૂરા છડે ડિનેં, નેં માસ્તર ડીંયાં ખાર ભરલ નજરસેં નરે નેં વિઈ રયો, હિન મથાની મિણી કે ખબર પિઈ ક, મામલો કિડાંનું અટક્યો આય. સજી સભાકે જાણે સપ સૂંધી વ્યો વો, મિડે માઠમેં હૂવા.

હલ ગોરખનાથ હલ હિનીજી નજરેંનેં વિચારેંમેં તૂં જિંધગીજી પરીક્ષામેં પાસ એંયેં, તોજા વિચાર નામી એં. ચોંધે માસ્તર ગોરખજી પુઠી ઠપરેં.

કાકા એં બોય ગોરખનાથજી ચિંધા મં કરજા. ગોરખ કે ઠરીઠામ કરેમેં આંઉ અકિ મૂંજ ભનંધી મિડે મદદ કરજોસેં. માસ્તર ગોરખજે માઈતરેંકે આશ્વાસન ડીંધે ચે;

માસ્તર જે બોલેં સેં ગોરખ કે આબર મિલ્યો, હૂ કભી ખુશી કભી ગમવારી હાલતમેં કેં ટાંણે માસ્તરજે ખિલંધલ મોં ડીંયાં નરે ર્યો હો, ત કેં ટાંણે માઈતરેં જે ઉતરલ ચેરે ડીંયાં નેરીંધો ર્યો. □

નીતા કિશોર જોશી

જન્મ-૧૨/૦૮/૧૯૬૭. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.A.M.A (ગુજરાતી)

*સરનામું-૩૩૩, જુની ઉમેદનગર, ગરબી ચોક-ભુજ કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧.

*ગ્રાલબોલ-‘સેવા-ભારતીય સંસ્કૃતિ ફાઉન્ડેશન-ભુજ-પ્રબંધક. *કચ્છ

યુનિવર્સિટીજ ‘કચ્છીચેર’જા રિસર્ચ આસિસ્ટન્ટ. *T.C.W.C.G. (સિવણ)

પરિક્ષા પાસ. *N.C.C. 'C' (ગ્રેડ પ્રમાણ પત્ર) *નારાયણ સરોવર પ્રતિભા

સન્માન. *કચ્છી સાહિત્ય કલા સંઘ પારાં પ્રમાણપત્ર. *રામસિંહજી રાઠોડ

‘સ્મૃતિ ગ્રંથ’ મેં સહ સંપાદક. * કચ્છ રચના ‘નારી ગૌરવ’ એવોર્ડ-૨૦૧૨. *‘કચ્છ શક્તિ’ નેં

‘ચિત્રલેખા’ જે સંયુક્ત ઉપક્રમે અખિલ ભારતીય નિબંધ ‘માતૃ પિતૃ વંદના’ સ્પર્ધામેં ચતુર્થ ક્રમે

વિજેતા-મોમેન્ટો-પુરસ્કાર પ્રાપ્ત. *પુષ્કણા જ્ઞાતિ પારાં ‘હરદ્વન મોલા’ ઘરદીવડી સન્માન.

* આકાશવાણી-ભુજ જા માન્ય કવયિત્રી-લેખિકા. કચ્છમિત્ર, વિવેકગ્રામ, ચીંગાર, કુંજલજી કુણકારમેં

તીં યુવાપ્રેમ નેં કલા વિમર્શ મેં પ લેખ પ્રકાશિત.

ભારતીય સંસ્કૃતિ દર્શન : કચ્છ

ભારતીય સંસ્કૃતિ દર્શન કચ્છ નાલેજો મ્યુઝિયમ ભુજ કચ્છમેં આવલ આય, નેં કચ્છજી લઘુપ્રતિકૃતિ, કચ્છજે હરેક પારસેક તીં સંસ્કૃતિકે આવરંધી હિત ન્યારેલા મિલેતી.

ભાષા, સાહિત્ય, વ્યાપાર-વાણિજ્ય, કલાકારીગરી, રેણીકિણી, વિજ્ઞાન-તત્ત્વજ્ઞાન, હિની મિણી સંસ્કૃતિજો ભવ્ય દર્શન ઈતરે ઈં ચોવાજે ક; ‘કાન્તમ્ કતુમા ચાક્ષુષમ્’.

કચ્છજી ધરતીતેં ખેર, બેરોડી, બાવરી, નેં કાંસ, તીં કંઢા ખરા, પ હિતે માડૂ સવાલખજા ઝેં, હજારેં વરેંજી જુની કલા-સંસ્કૃતિ સેં કચ્છડો શોભે ખ્યો. જગતમેં જોજો જોટો મિલાણું મુઝેલ આય, ઝેંડે કચ્છજી સંસ્કૃતિજા સચૂકલા દર્શન કેણા વેં ત ! હિન મુલકજી સંગ્રહાલય (મ્યુઝિયમ) ન્યાર્યા ખખેં. પૂનામેં રાજા લક્ષ્મજો મ્યુઝિયમ આય, તીં કચ્છમેં કચ્છી લોકસંસ્કૃતિજા વૈતાલિક સ્વ. રામસિંહજી રાઠોડ સ્થાપિત હી સંગ્રહાલય હિકડો અનોખો નજરાણું આય.

હી ભારતીય સંસ્કૃતિ દર્શન મ્યુઝિયમ કચ્છજી આંતરબાહ્ય ઓરખ કરાઈધો

સ્થળ આય. ગ્રામ્ય જીવન શૈલી, કલા નેં સંસ્કૃતિજી સંભાર સાચવણી તીં વિકાસલા સતત પ્રયત્નશીલ આય. કચ્છ પંથકજી પુરાતન કલાજી ઉત્કૃષ્ટ નિમુના ભેરા કરેનેં સ્વ. રામસિંહજી રહોડ એકલવીર ૧૯૮૦મેં હિન મ્યુઝિયમજી સ્થાપના ક્યોં. કચ્છમેં ૨૦૦૧ મેં ધરતીકંપ આયો. તેર હિન મ્યુઝિયમકે ખાસો એડો નુકશાન થ્યો. ધરતીકંપ પોય હિન મ્યુઝિયમજી મરામત કરાય નવસર્જન કરેમેં આયો. હિનમેં સુઆયોજિત પિકચર આર્ટ ગેલેરી, ટેકસ્ટાઈલ્સ, તીં લાયબ્રરી કે નઉં ઓપ ડિનેમેં આયો.

કપડ તીં ભરત કમ વિભાગમેં બોરા ખાસા અપ્રાપ્ય એડા રેશમીકમ. જરીકમ, તીં બાંધણીજી નમુના પણ રખેમેં આયા. કચ્છજી જુધી જુધી જાતિએંજી તીં જુધે જુધે પ્રદેશજી ભરતકમ પણ હિતે ન્યારેલા મિલેંતા. નબીજી જત, મુતવા, નોડે, તીં મેઘવાર જાતીજી ઘર શિણગાર વસ્તુ તીં પહેરવેશ સહિતજી નમુના, તેં ઉપરિયાંત ઘોડા, ઢગા, રામાયણજે ચિતરેંજી પ્રતિકૃતિ, ભાવનગરજી પ્રખ્યાત ચિત્રકાર ખોડીદાસ પરમારજે માર્ગદર્શન નીચેં તૈયાર થેલ રામાયણજી કમંગીરી ચિતર પણ મ્યુઝિયમજી ડેલી તેં શોભેંતા. તીં પિકચર આર્ટ ગેલેરીમેં કચ્છજે વિકાસમેં જુકો ફાડો ડિનોં અયોં તેં પૈકીજી કિતરાક મહાનુભાવ, સમર્થ સાહિત્યકારેંજી ફોટા પણ હિન મ્યુઝિયમજી શોભા વધારીયેંતા. મ્યુઝિયમજે પ્રવેશ દ્વારતેં પંડિતાઈજી પ્રતિકૃતિ રૂપેં સત પોપટજો તોરણ, તેં ઉપરાંત કચ્છજી સંસ્કૃતિજે શણગાર જેડા વહાણ, કચ્છજો નકશો, તરંધી મછલી, કચ્છભૂમિજી એમોનાઈટ, રબારી લીંપણજી ચિતર, ‘સા રે ગ મ પ ધ ની સા’જે સત સ્વરજો અસલી ભનાવટજો ઘંટ. (ખરકી) તેં ભેગી કર્ણા (કનજી) આકૃતિ નેં મૂરમેં સારંગ રાગ રખેમેં આયો આય. સારંગ રાગ કચ્છજી દેહાતી સંસ્કૃતિ રબારી જાતિજો રાગ ચોવાજે, ઈ જ્ઞાતિ વીંયાં(લગ્ન) તીં મરશિયા (મરણ) ટાંણે રાગજો ઉપયોગ કરીયેં, હી ઈનીજી વિશિષ્ટતા આયા ક; સુખ ડુખ જીવનમેં સમાન હુંણા ખપેં તીં, મ્યુઝિયમજો પ્રવેશદ્વાર ગુફાજે આકાર જેડો આય, તેંમેં સૂરજ, ચંધરજી પ્રતિક રખેમેં આયા ઐ. મ્યુઝિયમમેં પ્રવેશ કંધે જ, ‘ૐ’ શબ્દજો ધ્વની પ્રસારોંઈઘો ઘંટ (ખરકી) રખેમેં આયો આય. નેં સંસ્થાજો મંત્ર ‘છે’ ખાસ ધ્યાન ખેંચેતો. તીં સુલેમાન જુમાજી અસલી નોબત નેં જુનેં જમાનેંજો ‘જંધર’ (ઘંટી) પણ હિતે રખેમેં આયો આય. હિન મ્યુઝિયમજો ઉદ્ગાટન ગુજરાતી સાહિત્યજી જાણીતા

કવિ સ્વ.શ્રી ઉમાશંકર જોશી જે વરદ હસ્તે કરેમેં આયો હો. તીં ઈનીજે હથેં લિખલ તામ્રપત્ર પણા લિન મ્યુઝિયમમેં સાંચવેલો આય.

કચ્છીયતજી પહેચાન કરાઈંધા જિયોલોજીજા નકશા, ભૂસ્તરશાસ્ત્રજા પથ્થર-અશ્મિ અવશેષ પુરાતન પ્રજાજા પ્રતિક ઝેં, પ્રાચીન સમયજા ઠાં (વાસણ) જેડા કર અખમેં આંજેજી સોપરાદાની, શાલીજા ખડિયા, જુના લેટર પેડ. તાડપત્ર, તામ્રપત્ર, ભોજપત્ર, સ્ટીલજી વસ્તુ, જુધી જુધી કલમ (પેન) અજ જે કોમ્પ્યુટર યુગમેં ભવિષ્યજી પેઢીલા નજરાણું આય. નેં સ્ટીલજી વસ્તુ પણા લિતે રખેમેં આવઈ આય.

લિન ઝડપી જેટ યુગમેં ભાગ્યેંજ ન્યારેલા મિલેં તેડા મુશાફરીજા સાધન જેડા ક, ગડા, જુનેં જમાનેંજા સંગીતજા વાદ્ય, મોરચંગ, ભોરીંધો, સુરંધો, વાંસડી, જોડિયા પાવા, કાની સલિત લિતે સાંચવેલા ઝેં, કચ્છજા પ્રખ્યાત સુડી-ચાંકા તીં કુંભારી કમજા કલાત્મક જુના મિટીજા ઠાં-વાસણ, તેં મથે ચિતરકમ (પેઈન્ટીંગ) તીં ઢેબરિયા નેં રબારી જે વીંયાં જે વખતજે શિણગાર જેડા પોશાક નેં મોતીઝેંજા ધાગીના, ટોપી, સને બંધજી બાંધણી, ધાણેટી ભરત, સૂફભરત, કટાપભરત, રોગાન પ્રિન્ટ, જુના સિક્કા, ઢગા, ઘોડેંજા (પ્રાણીયેંજા) શિણગાર ન્યારીંધે કચ્છજી સંસ્કૃતિ તેં વારી વિઆજે. ઓવારણા ગિનેજો જરૂર મન થીએ, એડો મનઠાર હી મ્યુઝિયમ આય. નેં રાઘોડ પરિવારજે દેવસ્થાન તરીકે પૂજાંધા પાબુદાદાજો ભનાયેલ પડધો પ છટોકેદાર આય. તીં પછીતપાટી મોતીજી ૧૮નું ૨૦ ફૂટ લમીં દિવાલતેં રખેમેં આવઈ આય, સે ધ્યાનાકર્ષણ આય. નેં કમાંગરી ચિતર પ ન્યારે જેડા ઝેં.

કલા ભેરઈંભેર સાહિત્યજો સંગમ પ લિતે ન્યારેલા મિલેતો. લિતે કચ્છકે કેન્દ્રીત રખીનેં કોય પ વિષય મથે પી.એચ.ડી કરણી વે ત લિન મ્યુઝિયમજો ઘણેં વિદ્યાર્થી લાભ ગિનેંતા. બાજુમેં આવલ કચ્છ સંસ્કૃતિ દર્શન આર. આર. ટ્રસ્ટ મ્યુઝિયમ આય. તેમેં ‘કચ્છીયત કમઠાણ’ ભનાયમેં આયો આય. લિતે ગામડેજી રેંણીકિંણી જી પ માહિતી વતાયમેં આવઈ આય. લિતે ‘ગામજો ચોરો’, ‘કબૂતરો’ કાષ્ટકલાજા નયનરમ્ય પ્રતિક તરીકે ઓપેંતા, તીં અષ્ટકોણી હોજમેં જામલી રડજા કમળફૂલ થીએંતા. પથ્થર નેં સિરમીટજી સની ફૂલવેલજી ડીઝાઈન. નકશીવેલ ભેગી બાજુમેં જુનેં જમાનેંજી મૂર્તિ. રખેમેં આવઈ આય, તીં ધુકાણા, કુંભારજો

ચક, રબારી-મેઘવાર જાતિજા ભુંગા પણ ઔ. તીં રામસિંહ રાઠોડજી વડા ભા કેશરજીભા જી જાધમેં હિકડો વિભાગ ભનાયમેં આયો આય. જેમેં જનમનું મરણ તેં જ ચોરી સહિતજી મિટીજી વસ્તુ રખેમેં આવઈ આય. તીં હિતે વનસ્પતી મેં પણ અડારીયો, વાંસ, બોધમ, કોટડો, ગુગર, કેતકી કુંવાર, રગતરાયડો, ગરમારો, તુલસી, ચંદન, બિલિપત્ર જેડા ઔષધિય ઝાડ પ ન્યારેલા મિલેંતા.

સાહિત્યક્ષેત્રમેં કચ્છી, ગુજરાતી કવિએકે આશાપુરા ફાઉન્ડેશન જે સહયોગસેં સ્વ.શ્રી રામસિંહજી રાઠોડ પૂણ્ય સ્મૃતિમેં સુવર્ણચંદ્રક ડિનેમેં અર્ચીધો હો. જેમેં ઈ. સ. ૧૯૯૯જો સ્વ.શ્રી જીવરામ અજરામર ગોર, નેં સ્વ. દુલેરાય કારાણી કે મરણોત્તર ચંદ્રક ડિનેમેં આયો. ઈ.સ. ૨૦૦૦મેં શ્રી પ્રતાપરાય ત્રિવેદી નેં શ્રી પ્રિતમલાલ કવિ. ઈ.સ. ૨૦૦૧ મેં તેજપાલ ધારસી ‘તેજ’ નેં શ્રી ઉમિયાશંકર અજાણીકિ ડિનેમેં આયો. ઈ.સ. ૨૦૦૨મેં નારાણ જોશી ‘કારાયલ’ નેં ડૉ. ગૌતમશર્મા તીં ભાવનાભેંણ મહેતાકે અર્પણ કરેમેં આયો. ઈ.સ. ૨૦૦૩મેં લાલજી મેવાડા ‘સ્વાપ્ન’ નેં માવજીભાઈ સાવલા કે અર્પણ કરેમેં આયો હો.

ઈત્તર પ્રવૃત્તિમેં મોર સ્વ. શિવાજીભાઈ બારોટ ચારણી સાહિત્યજા નિઃશુલ્ક કલાસ હવાઈધા વા. તીં ધીરજીભાઈ સુથાર કાષ્ટકલાજો માર્ગદર્શન તીં પ્રેક્ટીકલ સિખાઈધા પ વા. શ્રી દિનેશભાઈ એલ. સોની ચિત્રકલાજા કલાસ હવાઈધા વા. તીં ભાવનાબહેન સુથાર મોતી કમજા કલાસ પ નિઃશુલ્ક હવાઈધા વા. કચ્છ યુનિવર્સિટીજી ‘કચ્છીચેર’ અંતર્ગત કચ્છી શબ્દકોશ ડો. કાન્તિ ગોર ‘કારણ’ જે વડપણ હેઠ હિકડી સમિતિજો નિર્ણય ગિનાણું જેજો કમ પ ચાલુ આય. કચ્છી સાહિત્ય અકાદમીજા પ્રમુખ શ્રી કીર્તિભાઈ ખત્રી તીં ઉપપ્રમુખ શ્રી જયંતિ જોશી ‘શબાબ’ જી નિમણુંક હિતે કરેમેં આવઈ જેજી સહભાગી હી સંસ્થા થિઈ, જેજો ગર્વ આય.

હાલ વર્તમાન સમયમેં મ્યુઝિયમ કે વિશેષ લોકચાલના મિલઈ આય. સ્થાનિક તીં વિદેશી તજજ્ઞ, વિદ્યાર્થી, લેખક, કલાકાર, મહાનુભાવ મુલાકાત ગિની રાજીપો વ્યક્ત ક્યોં અયોં. ઈની મિજાનું કિતરાક મહાનુભાવજા નાં લિખંધે ફાઉન્ડેશન કે રાજીપો થીએતો. *પ્રિયકાન્ત મણિયાર-૧૯૭૩. *મનુભાઈ પંચોળી ‘દર્શક’/બાબુભાઈ જગશીભાઈ પટેલ-૧૯૮૩. *હરીન્દ્ર દવે-૧૯૭૫. *રઘુવીર ચોધરી-૧૯૭૬. *માધવ રામાનુજ-૧૯૭૯. *રાજેન્દ્ર શાહ-૧૯૯૭. પ્રાગજી

ડોસા-૧૯૮૦. *સુરેશ દલાલ-૧૯૯૯. *સનત મહેતા-૧૯૮૨. *માધવસિંહ
સોલંકી-૧૯૮૨. *અમૃતલાલ યાજ્ઞિક-૧૯૮૨. *મધુરી કોટક-૧૯૮૫.
*અમૃતલાલ વેગડ-૧૯૮૬. *કુલીનચંદ્ર પી. યાજ્ઞિક (કુલપતિ, ઉત્તર ગુજરાત
યુનિવર્સિટી-પાટણ)-

૧ ૯ ૯ ૧ .

(પુ રા ત ર વ

પોરબંદર) -

જોશી (તંત્રી-

*ધીરુ પરીખ

૧ ૯ ૯ ૩ .

(અ ધ ય ક્ષ ,

ક મિશન) -

(પોસ્ટ માસ્ટર

૧ ૯ ૭ ૮ .

(મુ ભ ઈ) -

(અધ્યક્ષશ્રી ગુજરાત

એચ. પરમાર

અમદાવાદ) ૧૯૯૨. *Zarine Cooper (Deptt. of Archaeology, Deccan

College Pune)-1992. *Rodrig General (Chief of Army Staff)-1992.

*Minalini Vikram Sarabhai, Mallika V. Sarabhai-1993. *Sichartha

kak & Renuka shahane (Surabhi Privara)-1996. *મજીભાઈ એંકવાલા

(એંકરવાલા ગ્રુપ)-૧૯૯૫. *આણંદજી વીરજી શાહ (કલ્યાણજી આણંદજી)-

૧૯૯૫. *નવનીત શાહ (આશાપુરા ગ્રુપ ઓફ ઈન્ડસ્ટ્રીઝ-મુંબઈ)-૧૯૯૫.

*મધુ દંડવતે-૧૯૯૭. *જોરાવરસિંહ જાદવ (મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી, ગુજરાત લોકકલા

ફાઉન્ડેશન, અમદાવાદ) ૧૯૯૭.

*વિનોદ જોશી-

*મણિભાઈ વોરા ને બ્યા

સંશોધન મંડળ-

૧૯૯૧. *રમણલાલ

‘ઉદ્દેશ’)-૧૯૯૨.

(તંત્રી-‘કુમાર’)-

*હસમુખ શાહ

ગુજરાત ઈકોલોજી

૧૯૯૩. *આર. કે સૈયદ

જનરલ-અમદાવાદ)-

*જગદીશ ચાન્દ્ર જૈન

૧૯૮૦. *ધીરુભાઈ શાહ

વિધાન સભા) ૧૯૯૮. *પી.

(નિયામકશ્રી જીસીઈઆરટી-

હિન મ્યુઝિયમના પ્રમુખશ્રી ભારતેન્દુ પરમાર ને તેજા ધર્મપત્ની મિનાક્ષીબા
પરમાર તીં ટ્રસ્ટી મંડળ સતત પ્રગતીલા ધ્યાન રાખેલા. હિન મ્યુઝિયમ કે ન્યારેજો
સમો, સવારો ૧૦-૩૦નું ૧-૧૫ તૈં આય. તીં સાંજજો ૩-૦૦ વર્ગેનું ૬-૦૦
વર્ગે તૈં ખુલો હોયતો, તીં રવિવારજો ભંધ હોયતો. □

ભારતી ગોર

જન્મ-૨૯-૦૯-૧૯૬૮(નાગલપુર-માંડવી) *સરનામું-વૃંદાવન પાર્ક, માંડવી ભુજ હાઈ વે, માંડવી-૩૭૦ ૪૬૫. *સેવા-પ્રાથમિક શિક્ષિકા-શ્રી જેન નૂતન પ્રા. શાળા, (માંડવી)*ગ્રાલબોલ-૯૮૯૮૨ ૬૮૮૨૬. *મોરારીબાપુ પારાં 'ચિત્રકૂટ' એવોર્ડ.-૨૦૦૩. *ગુજરાત રાજ્ય શ્રેષ્ઠ શિક્ષક એવોર્ડ-૨૦૦૮. *આદર્શ આચાર્યા એવોર્ડ-૨૦૦૪. *વીસમી સદીનું ગૌરવ એવોર્ડ-૨૦૦૦. જાપન્ટ સાહેલી બેસ્ટ મંત્રી એવોર્ડ-૨૦૦૫. * શ્રીમતી તારામતી વિસનજી ગાલા (મુંબઈ) પુરસ્કાર-૨૦૦૫. *સર્જન-કચ્છી બારવાર્તા સંગ્રહ 'જાતરા'-૨૦૦૮. સાહિત્ય અકાદમી પારા પ્રથમ પુરસ્કાર-૨૦૦૯. *પારકી આશ સદા નિરાશ (ગુજરાતી) બાલવાર્તા સંગ્રહ-૨૦૧૩. *ગુજરાતી સાહિત્ય અકાદમીજો દ્વિતીય સ્થાને પુરસ્કૃત.-૨૦૧૪* 'પરમનો કાલુ'.-૨૦૧૪. 'ડૉ. હિપ્પોની હોસ્પિટલ' બારવાર્તા સંગ્રહ-૨૦૧૬. * 'પંખીઓની મહાસભા' (ગુજરાતી ને હિન્દી બાલનાટક સંગ્રહ)-૨૦૧૬. * કચ્છમિત્રમેં છેલે ૧૦ વરેનું 'કિલોલ' નાં જી કોલમજો લેખન-સંપાદન. *કુંજલ પાંજે કચ્છજી' (રેડિયો નાટ્ય શ્રેણી) મેં 'કુંજલ' જો પાત્ર. *આકાશવાણી-ભુજ જા માન્ય કવિ.

ભયો પિયકરી

(બાલ વાર્તા)

લિકડો વખત વેલી ઉગેજો કુકડ, કબૂતર, કોયલ નેં કાગડો તીં બ્યા કિતરાક પખી મેડાવો કરેનેં વિઠાવા, કોયલ મધ જેડી સીરીવારા ટૌકા કેં તે, કબૂતર નિડી કુલાયનેં તંભૂરેજા તાર મિલાય રૂયો હો, કુકડ, કૂક..ડે..કુક, કંધો ઉચીં નિડી કરે શરણાઈજા સુર છેડીંધો હો, હી મિડે સુણીનેં વડજી ડારતેં લોડા ખેંધલ વાનરો અચી પુગો. ઈન પુછે; અજકાલ એં મિડે બોરા રાજી રાજી ડિસજોતા, કુરો ગાલ આય? મિઠો ટૌકો કંધી કોયલ ચેં; તોંકે ખબર નાયાં! વનમેં વસંત આવઈ આય. અસીં મિડે વસંત કે પૂખેલા વિએજી તૈયારી કરીયુંતા.

વાનરો પુછેં; ઈ વસંત વરી કુરો આય? કેર આય?

ત શરણાઈજો સુર કઢીંધો કુકડ કુછયો; વસંત લિકડી ઋત આય. કુધરતજે નંય શિણગારજી રુત આય. આડેં તેં પૂંપર કુટેંતા. કુલ ફોરેંતા. કુધરતજે કણકણમેં નોં જોમ અચેતો.

વાનરો ચેં; ત તેમં એં મિડે કુરો કરેવારા અયો? તાં તાં ઝાડજી મથલી ટારતા
કાં..કાં..કરીંધો કાગડો આયો હેઠ નેં ચેં;

‘કાલ ઉગેજો વાયજે આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આય...ભયો પિચકારી...

કોયલ વાનરેકે સમજાઈંધી ચેં; મિડે જાતજાતનેં ભાત ભાતજા રડ ખણીનેં
અચીંધા, હિકડે બે કે રડ ઉડાયનેં વસંતજી મિણીકિ ખીર ડીંધા. પિચકારી ભરી
ભરીનેં રડજા ફૂવારા ઉડાઈંધા, નેં હી કાગડો વેંધો સે મિણીકિ કંકોતરી ડિઈ અચીંધો.
કાગડો તાં ફરર..કંધો ઉડ્યો, ઝાડ ઝાડ નેં ડાર ટારતેં ફિરી વયો, હલ્યો વિએ, સડ
વિજંધો વિએ, નેં મિણીકિ નોંતરીંધો વિએ.

‘કાલ ઉગેજો વાયજે આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આય...ભયો પિચકારી..’

કાગડેજો સડ સુણી, ધરા ધુબાઈંધો ધમ ધમ કંધો ધીંગો હાથી કુટંમ
કભીલે સીખેં અચી પુગો, મિડે ભેરા થિઈનેં તરા મિંજા સૂંઢસેં પાણી ભરીંધા
આયા. જેડો ફૂંઢીમેં ઠલાયાં ક કોસ છુટો. વડા વડા ફૂવારા ઉડ્યા. પાણી ઠલાઈંધા
વિએ નેં ગાઈંધા વિએ.

‘કાલ ઉગેજો વાયજે આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આય...ભયો પિચકારી..’

મિણીયાં મોંધ ખિલખિલાટ કંધી ખિસકોલી આવઈ, ખખરે મથાનું લાટમાટ
ભગવા કેસૂંજા ફુલ ખણીનેં વિધેં કુંઢીમેં નેં ઈ પ ગાતેલા મંઢજી રિઈ.

‘કાલ ઉગેજો વાયજે આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આય...ભયો પિચકારી..’

નિંઢા-વડા મિડે વનજા જર-જિનાવર, પખી તૈયારીમેં લગી વ્યા. કપા

જેડા ધોરા ધોરા ફિફ પતંગિયા હિડાનું હુડાં નેં હુડાનું હિડાં ઉડી ઉડી ઈ પ સજો
ભગીચો ફિરી વર્ષા. ગુલાબ, મોગરો, હજારી, રાતરાણી, ચંપો, ચમેલી, ઘંટીકુલ,
કાપ્યાર જેડા જાતજાતજા ૨૬ નેં ભાત-ભાતજી સુગંધ ભરલ ફુલેજો વડી ટુંગર
ખડકે છડ્યો, ઈ મિડે કુલ ખણંધા અચે નેં ગાઈધા અચે;

‘કાલ ઉગેજો વાયજો આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આપ...ભર્યો પિચકારી..’

લાથીજા બચલા ફુલેકે ચિચરીનેં ૨૬ તૈયાર ક્યો. પર્ગેસેં કુલ ચિચરીંધા વિએ
નેં ગાઈધા વિએ;

‘કાલ ઉગેજો વાયજો આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આપ...ભર્યો પિચકારી..’

ગોં, બકરી, ઘોડા, હેંણા, સસલા ઈ મિડે અચી પુગા, નેં રિંજકો, નિમ,
ગજર, બીટ નેં ઘા એડો મિડે ખણીખણીનેં પુગા નેં ગાતેલા મંઢાણા;

‘કાલ ઉગેજો વાયજો આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આપ...ભર્યો પિચકારી..’

હિની મિણકિ હેડી બઝકી તૈયારી કંધે હિકડો ઉઠ ડિંઠે, ઈન વિચારેં જ હી
મિડે ઘોડસટ કુરેજી આપ? અગા પુછેજો વિચાર કેંતે તાં તાં હૂ..પ..હૂ..પ..કંધો
વાનરો પુગો, ઈન ચેં, એ ઉઠ..ભા..! વસંતજી ખીર આપ, નેં ગાતેલા મંઢાણું;

‘કાલ ઉગેજો વાયજો આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આપ...ભર્યો પિચકારી..’

ઈ સુણીને ઉઠ કે ત સુજઈ કુચતરાઈ, ઈન વિચાર કેં ક; પાં ત એડે ૨૬સેં
રંડીબો ક હિતહુત લઈધલ પતંગિયેંજા પખ ચોટી રેં. ઘોડા નેં હેંણા હેડી ઘોડસટ
કરીયેંતા સે ઈનીજા હડા વિગર હણેં જુરી પેં. બિઈયાર હેડા ફતૂર કરીંધે ભુલી જ

વિગે. નેં હી ધોરા કપા જેડા નેં મખણ જેડા સુંવાલા સસલા ચૂંચી અખિયેસેં હી
તીં નેરીયેંતાસે ભરાભર આખણ આને ડીણું આપ. લિકડે જ રડસેં મિણીકે ડા કરે
ડીણા ઝેં. ઈં વિચારીંધો ઉઠ વડેસારા ગાંગર્યાં;

‘કાલ ઉગેજો વાપજે આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આપ...ભર્યો પિચકારી..’

હીં ગાંગરંધો ઉઠ લિકડે રીંછજી ગેરજમેં ગુસી વ્યો, જેડો ઘુસ્યો
ક; ઈનજી મુન ભૂટકાણી..ઓય..મા...ઈનજી રડ નિકરી વિઈ. સુણીને ગેરજવારો
રીંછ ઉથી પ્યો. લઠ ખણીનેં ઘોડ્યો ઉઠ પોઆ. ઈતરી વારમેં ત ઉઠ બરલ કારે
ઓઈલવારો ડબ્બો મોં મેં ખણીનેં ભગો અગિયા, નેં પુઠિયા લઠ ખણીને રીંછ,
ભજંધે ભજંધે ઓઈલ હારાણું ઉઠ પિંઢતેં ઈન મથા વિસક્યો નેં ભફ કંધો પ્યો
પટતેં, ઈનજા હડા જુરી પ્યા. ઓઈલ ઈનજી અખિયેમેં ઉડ્યો. કર અખિયેમેં
સોપરો આગ્યો આપ. નેં સજે અડતેં કારા કારા છાંભા થિઈ ર્યા. તેનુંણું ઈનજો
સજો અડ ઢંગધડે વિગરજો થિઈ ર્યો.

બે કુરા મિડે વનજા પથુ-પખી, પતંગિયા મિડે મિલીનેં હોરીજો તેવાર
હુભ નેં હેતસેં મચાયોં. અછા અછા કપા જેડા પતંગિયા રાજ્યાણા થિઈનેં
હિતહુત નચ્યા વિઠે. મિડે લિકડે બેં તેં પિચકારી ભરે ભરે રડ ઉડાંયાં તે. નેં ગાતોં
તે.... **‘કાલ ઉગેજો વાપજે આરે,**

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આપ...ભર્યો પિચકારી..’

રડ ભરે ભરે હોરી રમ્યા, ઝેં..ભરઈ પિચકારી...’ અછા બગ જેડા
પતંગિયા નિડારે નિડારે રડસેં રડાજી વ્યા નેં ફુલેમેં લિકી ર્યા. મિડે પખી પ ભાત
ભાતજે રડસેં રડાજી વ્યા નેં વડજી ટારતેં લોડા ખાધેલા મંઢજી ર્યા. સજો જંગલ
રડ નેં સુગંધસેં ફોરી હલ્યો. મિડે રાજી રાજી થીંધા ગાતેલા મંઢજી ર્યા’

‘કાલ ઉગેજો વાપજે આરે,

ધીંગે ધૂડબે વડલે હેઠ.

હોરી રમેજી આપ...ભર્યો પિચકારી..’ □

શ્રીમતી અરુણા અરુણા ઠક્કર ‘માધવી’

જન્મ-૦૨-૧૨-૧૯૬૮ *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૧૨-૧૯૮૫.

B.A. ૨૦૧૩-૨૦૧૫. *સરનામું- ‘મંગલ સ્મૃતિ’, ધાટિયા

ફળિયા, પલેલો માળ, ભુજ(કચ્છ) *સેવા-સચુકત પરિવારમેં

ગૃહિણી, *ગાલબોલ-(૦૨૮૩૨)૨૨૦૧૭૮, મો-૯૮૭૯૫

૩૯૧૭૮ *શોખ-લેખન, વાંચન, પ્રકૃતિ. *સર્જન-ગુજરાતી, હિન્દી,

કચ્છી, હાઈકુ, ગઝલ, કાવ્ય, વાર્તા, લઘુકથા, નિબંધ, નાટક, નવલકથા,

રેડિયો, ટેક, સાહિત્યજા લગભગ મિડે પ્રકાર. *પ્રકાશન-(૧) ‘ધૂમ્રસફર’ નવલકથા (ગુજરાતી)-

૨૦૧૧. (૨) ‘અરુણોદય’ હાઈકુ સંગ્રહ (ગુજરાતી)-૨૦૧૧. (૩) ‘મિઠાંસ’ હાઈકુ

સંગ્રહ (કચ્છી)-૨૦૧૩. (૪) ‘લક્ષ્મણરેખા’ લઘુકથા સંગ્રહ (ગુજરાતી)-૨૦૧૫. (૫)

‘યોગાનુયોગ’-વાર્તા સંગ્રહ (ગુજરાતી)-૨૦૧૬. (૬) ‘અસબાબ’ લઘુકાવ્ય સંગ્રહ

(ગુજરાતી) -૨૦૧૬. (૭) ‘મદ્દમ’ કાવ્ય સંગ્રહ (હિન્દી)-૨૦૧૭. (૮) ‘પલ’ હાઈકુ

સંગ્રહ (હિન્દી) -૨૦૧૭. (૯) ‘પ્રીત સે’ હાઈકુ સંગ્રહ (ગુજરાતી)-૨૦૧૭. *આકાશવાણી

માન્ય કવિ.

‘આંતકવાદી’

(નાટક)

(પાત્ર : નીમુભાભી, ઈનીજો ડેર, સલમા)

સલમા : (રડ વિજીને) નીમુ..નીમુ...નીમુ...ભાભી...

નીમુ : કુરો થ્યો?, હેડી હંફેંતી સે? સા ત ખણ.

સલમા : નીમુભાભી, અકે ખબર આય? એં સુઆં?!

નીમુ : કુરો? તું ચેં ત ખબર પે નં, મૂંકે ત ખબર આય ક, ‘ઈ’ અચેંતા.

સલમા : મે’ન્દ્રભા, અચેંતા સે તાં સજે ગોઠકે ખબર આય, ઈ નતી ચાં.

નીમુ : (ગાયતી) રાણું અચેંધો રાજમેં ભેણું, રાણું અચીંધો રાજમે, ફૂઈ
કુલેતી ફેરડે રાણા, રો નેં અજૂણી રાત...રાણું...

સલમા : નેર ત ! ટેસમેં પિઈ આય સે..!

ડેર : ભાભી, ભા જા ગીત હેવરનુંજ ગાયો તા. અના તોં પનરો ઈં જી વાર આય.

સલમા : ત પ સજે ગામકે ખબર આય ક, મે'ન્દ્રભા અચેતા.

ડેર : તો જોડા ગામમેં વિઠા ઝેં, તેસુધી સજે ગામકે મિડે ખબર મિલંધી રોંધી,
આઉં શરત લગાઈ સગાં ક, તું કીક સમાચાર ખણીનેં જ આવઈ ઝેયેં.

સલમા : હી ત ઝેડો આય ક, 'ચોર ચોરજી ખબર રખે'. અકે કુરો ખબર નતી વે?

ડેર : હા..હા...!તું જિરાક મુંજી ભાભીકે મોંણ વિજીનેં ગાલિયું સુણાય,
આઉં ગામમેં વિઝી અચાં.

સલમા : નેં પંચાત પ કઈંધા અચો.

ડેર : (જોરસેં) આઉં કુરો પંચાત કઈંધોસેં?ખ બાઈયું નેં ચાર ચોટલા ભેરા
થીયેં ત..ત પોય..! કો ભાભી સચી ગાલ અય ક, નં?

નીમુ : હા..ઈ સલમા કીક ચેલાય ત આવઈ આય પ ચે નતી.

ડેર : આઉં વિઆતો, પોય ચો જ ભલા..!

(ધરવાજો ભંધ થીએતો.)

સલમા : વ્યો..! હી તોજો ડેર આય ક, જમાધાર? સજે ગામજ્યું વ્યાધીયું કરેનેં
મિણી ઢેકાણે પુજી વિએતો.

નીમુ : ઈં નં ચોજેં, મુંજી ચિંધા કરેતો! હુયં હેકલી બાયડીતેં મિડે નજર રખી
વિઠા વેં. કેં સામું ખિલઈ?, કેં સામું બોલઈ?, કિડાં વિઈ?, કિડાંનું
આવઈ?, સલમા સચો ચોજ, આઉં સચઈં નજર વિજે જોડી ઝેયાં?

(ખિલી પેતી)

સલમા : તું ત દેસમેં પિઈ ઐયેં, તો કે ત કીં ચાં? જડેં તું હડી રાજી વેં ન તડેં ત...!

નીમુ : તડેં ત કુરો?. આઉં રાજી કડેં નતી વાં? મૂંજો ત નાલો જ ‘રાજી’ રખેવારા વા. અચા પ રખી ડ્યો...!

સલમા : તું રાજી અઈયેં નેં વેં તી. મૂનું જિજો કેર જાણોતો? કેર સમજોતો? તું ખિલેંતી....પ ઈ ખિલ પુઠિયા.....

નીમુ : હૈયો...હૈયો...નેર સલમા, મિણીજી જિંધગી સુખ નેં ડુખ સે ભરેલી જ વેતી. રૂઈનેં વિઈ રોંત કુરો થીએ?

સલમા : તોજા સુખડુખ આઉં મિડેં જાણાતી !. પેણે કે અચા અઠ જ ડીં થ્યા વા નેં મે’ન્દ્રભા ધરિયાપાર કમાયલા હલ્યા વ્યા.

નીમુ : અઠ ડીં? ઈનમેં ત ચાર ડીં આઉં રીવાજ પ્રમાણે માઈત્રેં વિઈ હુઈસેં. સચો ચાં, આઉં ત ઈનીકે સરખા નેર્યા પ નેં.

સલમા : એ..એડો સાવ નં ચો ભલા!, ચાર ડીં ત તું ઈની ભેરી જ હુઈયેં.

નીમુ : ઘરમેં મેંમાણ-મઈ, ઈનીજા મિલેવારા,, આઉં વીંયાંજી સાવ થકેલી... રાતજા વીયાં વા સે....ગોરમારાજ નં થકા પ આઉં થકી રિઈસેં. હાંણે તું મુઘેજી ગાલ કર નં?. કુરો ચોંધી હુઈયે?

સલમા : એ..હા..! આઉં ત ચેલાય કુરો અચાં નેં પોય હૈયો...હી પોલીસવારા પ કડેંક અંડા ઘોંટાળા કરીયેં તા નં!

નીમુ : કેર પોલીસવારા?

સલમા : હૂ કાબર ચિતરેં કપડેંવારા....હથમેં હડી હડી ભંધકું ખાણીનેં બારોખન જોણા આયા ઐ.

નીમુ : હેં....! ઈ મિડેં પાંજે ગામમેં આયા વા?

સલમા : હા....તું નઈ અઈયેં, સે તોકે ખબર નાયં, ભાકીં પાંજો ગામ બોડરતેં આય સે!.

નીમુ : હા....ઈ ગાલ પ સચી, પાંજો ગામ બોડરતેં આય સે ઈનીકે કીંક સમાચાર મિલ્યા હૂંધા. પ પાંજો ગામમેં મિડે ખાસા ઝેં ભલા...! નં મગજમારી...! નં મારામારી...!

સલમા : નેર, મિડે ડિસાજે ઝેંડા નં પ વેં નં, તું કડેક ભોરી લગેં નેં કડેક પકી.

(ધરવાજો ખુલેજો અવાજ)

ડેર : ભાભી...એ...ભાભી...!પખિચડીજી વાસ અચેતી, લગેતો ક, બરેતી.

સલમા : વાસ હેવર જ આવઈ?

નીમુ : એ...મા...! મરો...રે...મરો...સચઈ વાસ અચેતી! જિરાક નેરી ણિના.

(વાસણ ભૂટકાજેજો અવાજ)

ડેર : ભાભી હી ગાલિયું કરાઈધા ત ખિચડી ત કુતો...!

સલમા : હા...હા...કેક કે ત, ગાલીયેંસેં જ બારીધે આવડે.

ડેર : હાંણો ભાભી કે સમાચારા ડિઈ ડિનેં? ગામ કે સુધારેજી નેં અગિયા વધારેજી ગાલિયેંમેં કેડા અચી વ્યા વા.

સલમા : બ્યો કોક હો નં ત, અસાકે ગાલિયું કરેજી મજા જ નં અચે.

નીમુ : સલમા, હી કુરો ચોંધા વા? ઈ પ આય નં ‘રાજપે’ તેં રાજ નાયં, હૂ ગામજો ખાસો કરેતો...!

સલમા : ગામજો ખાસો કરેતો પ આય બોરો લાટ નં? ઈનજી નજર કેડી આય?

નીમુ : હા...ઈ ગાલેય આય...! નજર કેડી આય? નેં તું ચોં ત હાંણોં નિકર હયાં..પોય...

સલમા : આઉં આય નં સે ગામજે નાતે ભલેં તોજી નિણાંન થીયાં, નેં તું મૂંજી ભાભી થીયેં, પ ! તોજી અખતાનું આઉં મિડેં વાંચી સગાંતી...

નીમુ : નેર, બ અખર સિખઈયેં ત, અખ વાંચેલાય વિઈ રિઈયેં?

સલમા : અખરકે ગામમેં ખણી અચીંધલ જ, જલાજી વ્યો.

નીમુ : હેં..! કર જલાજી વ્યો? અખરવારો..?

સલમા : સજે ગામમેં અખરેંજો ઉજારો કરેલાય આયો હો નં!

નીમુ : મિણિકિ ભણાયતો, ગામકે ખાસો રખંધે સિખાયતો.

સલમા : ઈ..રાજીયે કે જ જલે વ્યા?...હેવર આઉં આવઈસેં તે તરેં પોલીસ ટેશનમેં..!

નીમુ : કુરો ? કુરો ગાલ કરીયેંતી? રાજીયેકે ? હેડો જોઆણ-જમાણ!
છ મેંણેસેં પાંજે ગામમેં આય, પ ગામજી સિકલ ભધલાય છડેં આય.

સલમા : હા...તરેં કુરો? હિન્દુ-મુસલમાન મિણીજે તેવારમેં અગિયા ઉભો રોંધો વો, પ હાંણે..ત..!

નીમુ : પ ઈનકે કુલાય જલ્યાં?ગામમેં મિણિકિ ભણાયતો, સફાઈ રખેજો સિખાયતો. બચેંકે રાંધું રમાયતો...કોય નાં નં ચ્યાં ક, હિનકે મં જલ્યો!

(ઘણેં માડૂ ભેરા થ્યા વેં એડો અવાજ)

સલમા : હલ ત..હલ ત...! જપાટે બારા..હેડો અવાજ થીએતો. ઈનકે ખણી વેંધાવેં એડો લગેતો...હલ ન્યારીયું.

(મિણીજો અવાજ)

સલમા : નેર...નેર, નીમુ વિચાડે કે, ખુલી જીપમેં વેરાયાં અયાં. નેં નેર ત, પાસેમેં જમ જેડા બ વિદા ઐ..નેર ત!

નીમુ : (હરેં હરેં) ન્યારીયાંતી સે, ઈનકે જ ન્યારીયાંતી. કરેં નાંય ન્યાર્યો

ઈન્કે!

ડેર : સલમા...અખરજો ઉજારો કરંધલ કેડો અંધાર કરે વિઠો આય.

નીમુ : કો ? કુરો કેં આય?

ડેર : (જોરસેં) ભાભી, હી ત વડો આંતકવાદી આય...આંતકવાદી.

નીમુ : હડો જોરસેં કુલાય બોલોતા?

ડેર : મિણીકિ ખબર પિઈ વિઈ આય. હાણો કેસેં ધ્રિજેજો?. ન્યાર્યો ત, પાં સામેં કેડો ન્યારેતો! જાણો પાં ગુનેગાર વોં.

સલમા : નેર ત! મિણીકિ લથ લલાય નેં ‘અચીજા’ કરેતો, જિરાય લગેતો ક, હી આંતકવાદી વે!

ડેર : ત કુરો! આંતકવાદી જે મથે સિહ વેં, નં કિપારતેં લિખેલો વે ક, ‘આઉં આંતકવાદી ઐયાં’. મિડે વડા વડા ઓફિસર આયા ઐ નેં ઈન્કે જલ્યાં.

નીમુ : પાંકે કીં ખબર પે? ગામ ત સજો ઈં જો ઈં નિકરી પ્યો આય, લગેતો એડો જ સજો ગામ જલાજી વ્યો આય.

સલમા : માડૂ કિડાં ઈં જ ઓરખાજેંતા? નીમુ, સચી ગાલ આય નં?

ડેર : આંકે મિણીકિ ઈતરે ત ચોંતા ક ખાસો ખાસો કરેનેં પુઠિયા નં પિઈ વિઆજે. વેસા કરેનું મોર સો વાર વિચાર કઈજે.

નીમુ : વિચારેજો ત ટેમ જ કિડાં ડિનેં?. ઈનજા કમ જ એડા.

સલમા : નીમુ, તું ભરાભર ઐયે નં? નેં ભા હાંણો તોજી ભાષણબાજી પૂરી થિઈ વે ત...

ડેર : વિઆતો...વિઆતો...ભસ..!

સલમા : હી તોજો ડેર આય નં, સે ડેરનું વધુ ત ડેઢ આય, ‘ડેઢડાવ’...

નીમુ : સલમા....

સલમા : ભલે બાઈ ભલે, પ નેર ત, રુગો હૂ ખરાભ નેં હી ખોટો, કરે વિઠો આય. ‘રાજયે’જ્યું ગાલીયું ખણી વિઈ ર્યો. પ ઈ કુરો? સજો ગામ ઈનજી જ ગાલિયું કરેતો, નેં અમા હલન્યું જ વિઠીયું. તું ન્યારી જ.

નીમુ : ન્યારીયાં તી જ. નેર ત ઈનજી અખિયેં તેં એડો નતો લગે..? ઈનજી નજર ત નેર. ઈનકે હિડાં જ કુલા ઉભીયારી ડિનાં અયાં? સરપંચ જીવામા મિડે કુરો ચેંતા? અમા કિડાનું નેરતો સે...

સલમા : હલ ત..! હુડાં વિઓ. નેર ત ગામ સજો જિમેલાય ક સુમેલાય રાજ નાયં.. મિડે હિડાં જ ઔ.

(પોલીસજી જીપજો અવાજ)

નીમુ : નેર ત..! ઈનકે ત સચઈ ખણી વિએતા....હાંણે!

સલમા : ઈ કુરો કોય કે પ જલે સગાજે? નેર ત જિરાય એડો લગેતો? મિણીજે ધિલમેં પ્રેમ સેં વસંધલ કુરો આંતકવાદી હુઈ સગે? તોંકે કુરો લગેતો નીમુ? કુરો હેંડો ભલોભોરો લગંધલ આંતકવાદી હુઈ સગે? ઈ કેંજો જીવ ગિની સગે? ઈન વટે કીં પ હથિયાર હુઈ સગે?

(બ્રેકગ્રાઉન્ડ મિંજા મિણીજો અવાજ)

નીમુ : (પિંઢ કે જ ચોંધી વે તીં) નતો લગે! ઈન વટ હથિયાર નાયં, ઈ કેંજો જીવ ગિની સગે? ઈનકે હથિયારજી કિડાં જરૂર આય? ઈ ત ઈ જ જીવ ગિની સગેતો. ઈ આંતકવાદી જ આય. ખાસો થ્યો ઈ જલાઈ વ્યો. અખિયેં સેં જ ખબર પોંધી હુઈ, પેલી નજરમેં જ ખબર પિઈ વિઈ, પોય ધિલ તેં વિઠો, નેં હાંણે ત...આઉં પિંઢ..મૂંજો મિડે ભુલી કરેનેં ખાસો થ્યો ક ઈ જલાજી વ્યો...હા...ઈ...આંતકવાદી જ હો....(ડુસ્કેંજો અવાજ)□

ઠક્કર કીર્તિભાઈ માધવજી

જન્મ-૦૬-૦૭-૧૯૬૯. (મઉ-મોટી) *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-
M.A.B.Ed (ગુજરાતી/હિન્દી). *સરનામું-ભાડઈ માધ્યમિક શાળા
(આચાર્યશ્રી). ભાડઈ, તા. માંડવી-કચ્છ. *ગાલબોલ-૯૮૭૯૬
૭૧૭૭૮. *શોખ-વાંચન, લેખન. *ગુજરાત સરકાર પારાં શ્રેષ્ઠ
આચાર્યજી એવોર્ડ-૨૦૧૭. પારિતોષિક- *ગોકુલા ફાઉન્ડેશન પારાં
'કર્મવીર' એવોર્ડ. *લોહાણા મહાપરિષદ પારાં અખિલ ભારત શ્રેષ્ઠ
રઘુવંશી યુવા પ્રતિભા એવોર્ડ-૨૦૧૮. *ભગવતીધામ-ભુજ પારાં
'ગુરુ ગરિમા' એવોર્ડ (નાટ્યક્ષેત્રે). * 'સેવા-ભાડઈ માધ્યમિક શાળા-આચાર્ય. *મડઈ તાલુકામાં
કચ્છ ભાજપ શિક્ષણ સેવજી ક્વિનર. *મડઈ તાલુકામાં રઘુવંશી સોસાયલ ગ્રુપજી પ્રમુખ.
*કચ્છ જિલ્લા આચાર્ય સંઘજી કારોબારી સભ્ય. *મડઈ તાલુકામાં લોહાણા મહાજનના કારોબારી
સભ્ય. *મઉ લોહાણા મહાજનજી મંત્રી. *મઉ નવરાત્રી મંડળજી ખજાનચી.

અધૂરો મિલણ

મુંભઈમાં રિઈને અભ્યાસ કંઘલ પરાગ કે બાઈજી કાગર મિલ્યો, લિખ્યો
હોં.. 'સવારે સાંજજી વી વરે પોઆ તોજી ભા કૌશલ અમેરીકાનું ઘરે અર્ચીધો, ઈતરો
વાંચીધે જ પરાગ ભૂતકાળજી જાંધેમાં સિરી પ્યો. પિંઢ ચાર વરેંજો હો નેં કૌશલ છ
વરેંજો હો. તરેં અધા ગુજરી વેંધે બાઈ નિંઢી ઉમરમેં વિધવા થિઈ વિઈ. પણ!
અમેરીકા રોંધલ પિંઢજે ધંધેવારા કાકા ઈનકે કીં તકલીફ ન પેલા ડિનો. કાકા કૌશલકે
અમેરીકા કોઢે વ્યા. ઈનકે ભણાયનેં પોય પિંઢજે ધંધેમેં લગાય છડ્યો. પિંઢ ગામજી
નિશાળમેં ભણ્યો, પોય કાકાજી સલા નેં મદદસેં જિજી અભ્યાસ કેલા મુંભઈ આયો.
હોસ્ટેલમેં રિઈને અભ્યાસ કરણ લગી વ્યો. પણ ખરાભ સોબત જે કારણ કાકાજી
હલાયેલ રૂપિયા અભ્યાસ કરેજે ભધલે સિનેમા, ધાડ નેં જુગાર જેડા મોજ-શોખમેં
પૂરા કેંતે. કાકા હિનકે નિયમિત પૈસા હલાયોં તે પણ ઈનજે આડે ખરચે જે કારણ ઈન
કે પૈસા પૂરા થ્યા જ નતે. જેજે કારણ પિંઢ હિકડી-બ વખત નિંઢી-વડી ચોરઈ પણ
કેં વેં. પણ! હી મિડે બાઈનું અજાણ હો. છેલે ભાઈબંધ વટા ઉધાર ણિની દેવાદાર
ભની વ્યો હો. નેં ભાઈબંધ કે વચન ડિનેં વેં ક; પિંઢ ગામ વેંધો, પોય મિડે ઉધાર
ચુકાય ઈંધો.

સવારે સાંજજી કૌશલ ઘરેં અચેતો, હી ખબર પોંધે પરાગ વિચારેં ક; અજ

જ સાંજજો ઘરેં વિએલા નિકરી પાં ત સવારે સાંજ તૈં ઘરેં પુજી વિઆ નેં કધાય બોય ભા ભેરા પ ઘરેં પુજો.

પરાગ મનોનમ વિચારેં ક; વી વી વરેં પુઠિયા આઉં કૌશલ કે ઓરબંધોસેં? નેં કૌશલ પ મૂકે ઓરબંધો ખરો? વરી વિચાર આયો ક; કૌશલ અમેરિકાનું અર્ચીધો ત પિંઢલા અમેરીકાનું કુરો ભેટ ગિની અર્ચીધો? મૂકે પાણ ઈન કે ઈમ્પોર્ટ ભેટ ડીણી ખપે લા..!

પિંઢ ખીચેમેં લથ વિધેં, પાણ! ખોટું ખરચેં પુઠિયા મડ ટિકિટ જિતરા રૂપિયા ભચ્યા વા. પરાગ કેડુખ થ્યો. પાણ! ભા કે મિલેજ ખુશીમેં ઈ જિરાવારમેં ડુખ ભુલી વ્યો.

પરાગ સાંજજી ટ્રેન પકડેં, ઈનજે ડબ્બેમેં પિંઢ ઉપરીયાંત ઈનજી સામેજી સીટ તેં લિકડી વ્યક્તિ વિઠી હુઈદ્ર. ઊ પૈસાદાર લગી તે. ઉન વટ સામાનમેં વિદેશજી વડિયું ત્રે પેટિયું હુઈયું. અધરાતજો ઊ માડૂ ઉભો થિઈ જાજરૂ કુરા વિઆણ લગો. પરાગ જે મનમેં ઓચંધો લિકડો વિચાર આયો, ઊ હરેં હરેં ઉન પુઠિયા વ્યો, ભરાભર ધરવાજે વટ પુગો તેર પરાગ ઉનકે ધકો મારેં નેં હલંધી ટ્રેનમેં બાર ફિગાય વિધેં. શાંત વાતાવરણમેં ઉનજી સની ચીસ ટ્રેનજે અવાજમેં ઘબાજી વિઈ. પરાગ અચીનેં પેટિયું ખોલે, પેટીમેં રોકડ રકમ નેં ચીજું નેરે ઉનકે લગો ક; હાંણેં પિંઢ ઉધાર ચુકાય સગંધો નેં ભા કે ભેટ પ ડિઈ સગંધો.

ટ્રેન મોડી થીંધે પરાગ રાતજો મોડો ઘરેં પુગો. ઘર વટ માડૂએંજો ઘેરો ઉભો લો. ઈ તાં કીં પ ગેનારે વિગર અંધર વ્યો, પ ! અંધર ન્યારેં ત ઈનજો ધિલ ઘબકારા ચુકી વ્યો, ધોરો કપડો ઉઢાડેલી લાશ ઓસરી વિચ પિઈ હુઈ, નેં મા ઉછકાટું વિજી રુની તે. ઈન પરાગ કે બખ વિજી રૂંધે રૂંધે ચેં. ‘તોજી નેં મૂંજી અખિયું વી વી વરેનું જૈલા સિક્યુંતે સે તોજે ભા કે ભગવાન ઝટે ગિરેં. હી કિડાંજો ન્યાય આય? પરાગ મિરેં સમજી વ્યો, પિંઢજે ભા જો મોં છેલીવાર ન્યારેલા કપડો ખોલેં ત ઈનકે કર કરંટ લગો વે તેડો જટકો મેસૂસ કે. ઈ બ પગ પાઉં હટી વ્યો.

હી તાં ઉજ જોઆણ આય જૈકે ઈન રાતજો ટ્રેન મિંજા ધકો મારેં હોંયં. ઈન રૂંધે રૂંધે ખફણ ઉઢે ગિરેં. □

રાજુલ સુરેશ ભાનુશાલી

જન્મ-૧૮ /૭/ ૧૯૭૨. *સરનામું-૧૧૫-૮, 'કૃષ્ણાદીપ',
ગારોડિયા નગર, ઘાટકોપર (ઈ)-૪૦૦ ૦૭૭. *ગ્રાવબોલ-૯૯૨૦૭
૭૭૬૨૫.

*e-mail-rajul.bhanushali187@gmail.com *પ્રકાશન-
'સંગતિ' તી 'ગઝલગઢ' નાલેજા બ સહિયારા ગઝલ સંગ્રહજો પ્રકાશન.
*વિવિધ સામયિકમેં કૃતિઓજો પ્રકાશન. છાલક', 'ગઝલવિશ્વ',
'કવિતા', 'વિશ્વમેળો' 'કુમાર', 'કવિલોક', 'ઉત્સવ', 'શબ્દસેતુ', 'અખંડ આનંદ', 'મમતા',
'લેખિની', 'અવસર', 'કપોળ સમાજ દર્પણ', 'તથાગત', 'મેરી સહેલી', મેગેઝિનમેં
કવિતા, વાર્તા, નેં નિબંધ પ્રકાશિત. *સંપાદન- 'આઝાદ કલમ', 'ટેવે ઉઝ્યું આકાશ', 'સ્ત્રીઆર્થ-
૨', 'અનુભૂતિના અક્ષર', 'લેખિનીના નિબંધો', 'દિવાલ પરના ચિત્રાંકનો', 'માઈક્રોસર્જન-
૧', 'માઈક્રોસર્જન-૨' જેડા કાવ્ય તી વાર્તા સંપાદનમેં હિન્દી કૃતિઓં પસંદગી. તી મીડ ડે,
નવગુજરાત, સમય, દિવ્યભાસ્કર, સર્વકાલિન, કચ્છ મિત્ર, મુંબઈ સમાચાર, જન્મભૂમિ
પ્રવાસી, નોબત, ગાંધીનગર સમાચાર પત્રમેં કવિતાજો આસ્વાદ, ઈન્ટરવ્યુ. *આસ્વાદ કોલમ
'પંખ' ઈ-સામયિકમેં, 'તમને મળ્યાનું યાદ', નામે નેં 'માનસી' નાલેજો સામયિકમેં 'કવિતાઈ'
નાલેજો આસ્વાદ કોલમજો લેખન ચાલુ. 'માઈક્રોસર્જન-૨' જે 'સર્જન' પરિવારજો સભ્ય
પારાં લિખાયમેં આવલ માઈક્રોક્રિક્શન વાર્તાજો પુસ્તક મેં સહસંપાદક તરીકેજો સેવા. તેં
ઉપરિયાંત 'સર્જન' નાલેજો માઈક્રોક્રિક્શનલા કમ કરીધલ ઈ-સામયિકજો કિતરેંક અંકેજો
સંપાદન. *પારિતોષિક-મુંબઈમેં 'પ્રગતિ મિત્ર મંડળ-બોરીવલી' પારાં હર વરેં આયોજીત
'કુ.મીના સુધાર કાવ્ય-વાર્તા સ્પર્ધા'મેં સફળતા. *૧૪, જાન્યુઆરી, ૨૦૧૪-કાવ્ય સ્પર્ધામેં
અછાંદસ 'સપનું' કે પ્રથમ પારિતોષિક. તી ૧૦, જાન્યુઆરી-૨૦૧૫-વાર્તા 'બળતરા' કે
ત્ર્યો પારિતોષિક નેં અછાંદસ 'જાણો' કે કન્સોલેશન પારિતોષિક. તી ત્રે વરે ૧૮, ડીસેમ્બર-
૨૦૧૫, ગઝલ 'કંડારી બેઠાં' કે પ્રથમ નેં વાર્તા 'ઓળખ' કે કન્સોલેશન ઈનામ. *મુંબઈનું
પ્રકાશિત થીંધા ત્રિમાસિક સામાયિક 'લેખિની'મેં ઓક્ટોબર ૨૦૧૫જો દીપોત્સવી અંકમેં
પ્રકાશિત થયેલ 'ગઝલ' મેં શ્રી મણિલાલ હ. પટેલ પારાં બેસ્ટ કાવ્ય કૃતિ તરીકે વરણી.
(પારિતોષિક શ્રી ધીરબેન પટેલના વરદ હસ્તે) *૨૦૧૭મેં ગુજરાતી ભાષા વિકાસ સંગઠન
(મુંબઈ) પારાં યોજાયેલ વાર્તા સ્પર્ધામેં વાર્તા 'ટેબલ' કે દ્વિતીય પારિતોષિક મિલ્યો. *વર્ષ
૨૦૧૮મેં જન્મભૂમિ જુથ નેં સાહિત્ય સાનિધ્ય પારાં યોજાયેલ 'અનોખી વાર્તા સ્પર્ધા'મેં
વાર્તા 'ટકોરા' કે દ્વિતીય પારિતોષિક. *ફિલ્મ ડીરેક્શન નેં સ્ક્રીપ્ટ રાઈટિંગ-વરે ૨૦૧૬મેં
અસીં કિતરીયું જેડું મિલીનેં દ્ર 'ઈન્ડિયા ફિલ્મ પ્રોજેક્ટ' મેં ભાગ ગિડો, નેં 'ગુડો' નાલેજો
શોર્ટ ફિલ્મ ભનાઈ. જેમેં સ્ક્રીપ્ટ લખઈ તી આસિસ્ટન્ટ ડિરેક્ટર તરીકે પણ કમ પ કયોદ્ર ફિલ્મ
'ગુડો' ટોટલ ૧૨૦૦ એન્ટ્રીઝ મિંગા ટોપ ૫૦મેં નેં અમેચ્યોર કેટેગરીમેં ટોપ ૨૦મેં આવઈ.
મધુર ભંડારકર, શ્રીરામ રાઘવન, નાગેશ કુકુનૂર ઈનમેં જ્યુરી તરીકે સેવા ડિનોં.

આકાશ મિંજા કર આગ વરસઈ તે.

રમીલા છાલજે છેડેસેં કાનુડેજે કિપાર તા પગર ઉઘેં.

જનમ્યો વો તેર કેડો ડૂધ જોડો અચ્છો વો.. નેં હાંણો..??

ઈન બાટલો કાનુડેકે ડિનેં.

સજો કંતાનસેં મઢે છડે વેં, તોંય પાણી ખાસો તપી વ્યો વો. કાને
બરફજે ગોલેવારે ડીયાં આંગર ચિંધેં.

પ ! કાલ જ ગિની ડિનું હો નં પુતર..’

રમીલા ચેં,

કાનું માઠ કરે વિઈ ર્યો.

રમીલા ટોપલેમેં નેરેં. અઝા બ-ચાર કાકડીયું વધઈયું હુઈયું. માની મડ નિકરંધી
વે તિત..! નિતરોજ પંજ રપિયેજો ગોલો કીં પોસાય!

અજ ઘણાખરી મિડે કાકડીયું વિકાઈ વિઈયું હુઈયું.

રોડજે સામલે કુરા વારે ઘરમેં મરણ થ્યો વો નેં ઘણો માડૂ ભેરા થ્યા વા.

છેવટ ભીડ મૃતકકે કોઠેનેં મસાણા ડીયાં રવાની થઈ.

પ! હી ટોપલેમેં એં ઈતરી પૂરી થીયેં એટલે ઘરભેરા..! રમીલા વિચારેં.

જિરાવાર થિઈ નેં સામેવારે ઘર મ્યાનું માડૂ નિકર્યા નેં બરફજી વડી પાટું બા’ર
રોડતેં ફિગાઈ વ્યા.

કાનેજી અખિયું ચમક્યું.

નેં ઊ ઘોડ કઢેં.

પ! નાં કાના....ઊ મુડધેજ્યું..!

રમીલાજી રડ નિડીમેં જ અટકી રિઈ.

કાનું બરફજો ટુકર ખાણીનેં ચૂસેલાય મંઢાણું ખ્યો વો.

રમીલાજી અખિયેંમેંથી કોસો કોસો પાણી ટિપકી ખ્યો.

પ! ભલા..

બરફ કે કીં ચોટી થોડો રે..!

ઊ બબડઈ.

મોતા કમલેશકુમાર મોતીવાલ (કમલેશ મોતા)

જન્મ-૨૮-૦૨-૧૯૭૩, *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A.B.ed (અંગ્રેજી સાહિત્ય) *સરનામું-‘સાવન’ જુનાવાસ. પો. મરકા. તા. માંડવી-કચ્છ. *e-mail-zeelkmota@gmail.com *ગાલબોલ-૯૮૨૫૭૬૭૩૬૦. સેવા-શૈક્ષણિક અધિકારી વર્ગ-૨ પ્રિન્સિપાલ. *રામપર ને ગુંદિયાળી સરકારી હાઈસ્કૂલ. *પ્રકાશન-‘કલરફૂલ કચ્છ’-૨૦૧૧. (વિમોચન તત્કાલિન મા.મુ. મંત્રીશ્રી નરેન્દ્ર મોદી સાહેબજી હથે) *આકાશવાણી-ભુજના માન્ય નાટ્ય કલાકર. *‘ગુજરાત પ્રવાસન નિગમ’ના માન્ય ગાઈડ. *ધો. ૭, પૂર્વ અંગ્રેજી પાઠ્યપુસ્તકના લેખક. *‘સ્ટેટ રિસોર્સ ગ્રુપ’ (ગાંધીનગર)ના પૂર્વ સભ્ય. *સફળ પ્રોગ્રામ સંચાલક.

કચ્છનો તાજ-વિજયવિલાસ

વડોદરા, ભાવનગર, ગોંડલ, જુનાગઢ, વાંકાનેર ને મડઈ-કચ્છ, હિનીં મિણી સેરેકે ભેરો કંધી કો સામાન્ય કડી ખરી?

કો...મથો ખનારેલા લગી વ્યા!

હી મિડે સેર રાજાશાહીજી અસલી છાપ જેડા મનદાર મહેલ ધરાઈયેતા. વડોદરામે લક્ષ્મીવિલાસ પેલેસ, ભાવનગરમે નીલમબાગ પેલેસ, ગોંડલમે નવલખા પેલેસ, જુનાગઢમે દરબાર હોલ, વાંકાનેરમે રણજીત વિલાસ પેલેસ, ને ‘લાસ્ટ બટ નોટ લીસ્ટ’ મડઈમે વિજય વિલાસ પેલેસ...હી વિજય વિલાસ પેલેસ હેં વરે પુઠિયા પણ ખાલી ઐતિહાસિક વારસો જલે નાંય રખે, ભેગો ભેગો પ્રવાસીએં કે પણ ખીકારી ર્યો આય. રાજા-મહારાજાએંજી રજવાડી લાઈફ સ્ટાઈલ, મોંઘીયું મોલાતું ને ઈનીજે રંગબેરંગી રીત-રીવાજજો પ્રજાકે હમેશાં આકર્ષણ ર્યો આય. ને હિકડી જિજ્ઞાસા પ રિઈ આય.

કચ્છડેમે જાડેજા-રાજવી વંશજી શરૂઆત રા’બાવા ખેંગારજી પેલાનું ઈ.સ. ૧૫૧૦ મેં થિઈ. મિડે થિઈ અયડો રા’બાવા ભેગા થિઈને ૪૫૦ વરે સુધી રાજ ક્યાં. તેમેંય છેલા રા’બાવા મદનસિંહજીતાં ખાલી ૮૪ ડી (૦૪-૦૩-

૧૯૪૮ નું ૦૧-૦૬-૧૦૪૮) સુધી રાજ કરે કચ્છ મુલક મા ભારતીજે ચરણે અર્પણ ક્યાં. મદનસિંહજી બાપુ (અધા) વિજયરાજજી ઈ.સ. ૧૯૧૭મેં લિન મોંઘી મોલાતજો પાઈયો વિધાં. નેં ડો વરેં પુઠિયા ઈ.સ. ૦૨-૦૭-૧૯૨૮ મેં હી કમ પૂરો થ્યો. રા'બાવા ઉદગાટન વખતેં જભરી ગોઠ રખ્યાં વાં. નેં અંગ્રેજ વાઈસરોય લોર્ડ ઈરવીન ખાસ હાજર ર્યા વા. નેં ઈન ઐતિહાસિક પ્રસંગજી તસ્વીર અના પ મહેલમેં પિઈ આય. સમયજી ગાડી કિતરી ફાસ ભજેતી..! ઈતરે જતાં કવિ ચેંતા ક; 'ચાર ડીજી ચાંધની, પોય અંધારી રાત'.

મૂરતાં કચ્છજી રાજધાની ભુજ. રાજાજી મહેલ, મ્યુઝિયમ, બાગ-બગીચા, મિડે ભુજમેં, ભુજજી હવા જિરા આકરી નેં મડઈજી હવા માઠી. લિકડે કુરા ધરિયો નેં બે કુરા નીરીયું છમ વાડીયું. ઈતરે મડઈસેં પંજ-છ કિ.મી. પર્યા કાઠડા ગામજો ગિરાસ રા'બાવાકે જચી વ્યો. નેં નિકી ક્યાં ક; લિંડાં જ ભનાઈબો વડી મોલાત. ઉન સમયમેં લિન મોલાતકે ભનાયલા વી લખજો ખર્ચ થ્યો હો.

હાંણો પાં ન્યારીયું વિજય વિલાસ પેલેસજે નિર્માણજી લિકડી જોરદાર એક્સ્કલુઝિવ સ્ટોરી.

ખેંગારજી બાવેજે સમયમેં જ વિજયરાજજી ધરિયા કિનારે વડે મહેલ ભેગો ભગીચો, ઈલેક્ટ્રીક પાવર હાઉસ, અમલધારેંલા ગેસ્ટ હાઉસ, ગૌ શાળા, ગેરજ, પોસ્ટ-તાર ઓફિસ નેં પકીયું સડકું ભનાયજો શરૂ કરે છડ્યો હો. ઈન બાંધકામ ભેગા પૂર્વ દિશામેં રતે પાંચણ જે થંભલેંવારો બાંધકામ પણ શરૂ થ્યો. હી કુરો આય? ગય માડૂ પુઈધા વા પણ વિજયરાજજી જભાભકે ટારીંધા વા. લિકડો ડીં કુંવર મદનસિંહજી વિજયવિલાસ આયા. વા. વિજયરાજજી ચ્યાં; કુંવર અજ સાંજજો પાં બોય ફિરેલા નિકરબો તેર લિકડી ખાસ ગાલ ચોંણી આય.

સાંજજો બોય ફિરેલા નિકર્યા, કુંવર મદનસિંહજી કે સત પંજ થીંધો હો ક; એડી કુરો ગાલ લૂંધી?

વિજયરાજજી ચ્યાં; કુંવર, સામે રતે પાંચણેવારો બાંધકામ કુલા ભનાઈયાંતો ખબર આય?

ના, બાવા..., મદનસિંહજી ચ્યાં.

ત ! સુણો; કુંવર...! હંસુધી પાંજે રાજવી પરિવારજી અંતિમવિધિ ભુજમેં છતરડીતેં થીંએતી. પણ ! મૂકે હી સ્થળ ભારી જ જચી વ્યો આય, નેં મૂંજી ઈચ્છા આય ક; હી પરંપરા તોડે મૂંજી અંતિમસંસ્કાર હિંડાં થીંએ. મૂકે આંજો વચન ખપે...કુંવર !

મદનસિંહજી અવાક થિઈ વ્યા. ઈ ગિરગિરા થિઈ ચ્યો; ‘બાવા..’ આંજી ઈચ્છા સર અખિયેતેં. નેં ઈન રીતેં વિજયરાજજી હિકડા રાજા જાડેજા વંશજા જેજા અંતિમસંસ્કાર પરંપરા તોડે છતરડીજે ભઘલે વિજયવિલાસમેં થ્યા.

હિંડાંજા જુના કર્મચારી પુનશીભાઈ ગઢવીજી ડાયરી પ્રમાણે ઈ.સ. ૧૯૨૦નું જ હી મેલ ભનાયજ્યું તૈયારીયું હલન્યું હુઈયું. પણ ! વિધિવત છાપાણા ઈ.સ. ૧૯૨૩, ૨૦ ફેબ્રુઆરી નેં વસંતપંચમીજે સુઠે ડીં. આર્કિટેક્ટ વા જયપુરજા માધવરાય નેં ઈજનેર છોટાલાલ સી. શેઠ. પાઈયો ભરીંધલ વા હરિરામ ઠક્કર ત ઓવરશીયર વા હિંમતલાલ ધોળકિયા, નેં મિસ્ત્રી વા બાલારામ.

ભાગ-ભગીચેજી જભાભધારી વનસ્પતી શાસ્ત્રી જયકૃષ્ણા ઈંદરજી કે નેં પ્લાન્ટેશનજો કમ નવસારીજે નાગરજી દેસાઈ કે ડિનેમેં આયો હો. મહેલજી જાડવણીજો કમ રાજ્યજે મુખ્ય ઈજનેર મહાપ્રસાદ દેસાઈ કે ડિનેમેં આયો હો. નેં ઈન ઉપરાંત જુકો રાત-ડીં નેરે વિગર મેલકે ખુબસુરત ભનાઈંધલ હજારું મજુરેંજો ત ઈતિહાસમેં કિડાં પ નાં નાંય. એડે હજારેં મજુરેંજી મેનત ૬૦ લખ કોરિયું ઈતરે લગભગ વી લખ રૂપિયેં જે ખર્ચનેં હિકડે ડાયકે કે પુઠિયા હી તૈયાર થ્યો...‘એક મહેલ હો સપનો કા’..

હિન્દુ-મુસ્લિમ નેં યુરોપિયન ત્રોઈં જે મિક્સ સ્થાપત્યવારો હી મેલ સતસો એકરમેં પથરાયેલો આય. હિકડે સમયમેં રાજડા ડેમ જો મિઠો પાણી જે જયકૃષ્ણા ઈંદરજીજી ચાંવતસેં આખો કેમ્પસ લીલોતરીસેં ભરપૂર હો. પણ ! સમયરૂપી કાળ નેં ધરિયાજો ક્ષાર હિન નીલોતરીકે કેન્સરવારેજી લાગુ પ્યા. નેં નિખોધ વરી વિઈ.

રાજા વે નેં ઉનકે શિકારજો શોખ નં વે ઈ ભને ખરો? અંધર દાખલ થીંધિ જ ઈ.સ. ૧૯૩૮મેં કચ્છમેં પેલી વખત ડિસાંધલ કાળિયારજો શિકાર વિજયરાજજીજા રજવાડી સ્વભાવજા દર્શન કરાયતો. ત મૂરમેં મદનસિંહજી મૈસુર

જે જંગલમાં જુકો વાઘજો શિકાર ક્યાં વાં. ઈ વાઘ મસાલા ભરે એડી રીતે રખ્યોં અયાં ક; પાં પેલી નજરેં ઘિજી વિઓ, દિવાનખંદજી અંધર ભારતજે પ્રખ્યાત ચિત્રકાર ડો. રવિ રાજા વર્માજી ચિતર એ, ઈન રંગકે અગા પ સમયજી લપડાક ઝાંખો નાંધે કરી સગઈ. ઉન વખતમેં ટેકનોલોજી નં વિઈ. સાધન ટાંચા વા. છતાં કમ નેદૂ વા. નેં હવર તાં હિતરી ટેકનોલોજી સાધન હૂંધે કમ બ-ચાર વરેં ખિખડી વિઓ. કારણ? ઉન વખતેં કમ ભેરી ભાવના જોડાયેલી હુઈ, નેં અજ આય ટકાવારીજો ટચ...!

ફ્રાંસ-બેલ્જિયમ નેં ઈંગલેન્ડ જે ફર્નિચરવારે દિવાન ખંદ નેં ભોજન ખંદ ન્યારી હાંણે પાં મથે હલું. લિફ્ટતાં ભંધ આય, પણ ! ગોલાઈ વારે દાઘરેતા ધરિયાજી થધી હવા, આજુબાજુજી નીલોતરી નેં ચાર ઝરુખા, કમાનું નેં નક્શીકમ ન્યારી મનજો મોરલો નચી ઉથીએ. રાજા કે હી સ્થળ હિતરો પ્રિય કી હો, ઈ ખબર પેતી. હડો હી અદ્ભૂત સૌંદર્ય મોડે મોડે સંજયલીલા ભણસારીનેં આમિરખાનજે ધિલમેં વસ્યો ખરો. ‘હમ દિલ દે ચુકે સનમ’ નેં ‘લગાન’ ફિલ્મજો શુટિંગ હિડાં થ્યો હો. ‘લગાન’મેં જુકો મંધિર વતાયાં અયાં ઈ તાં તમાચી પીરજી ધરગા આય. કુરો ફરક પેતો નાલે સેં... ?

તેકે પુઠિયા કચ્છી નિર્માતા જી ઈન્ડો અમેરીકન ફિલ્મ ‘હેરી ટ્રાઈસ ટુ મેરી’ જો શૂટિંગ પણ હિડાં થ્યો વો, ત મહાનાયક અમિતાભ બચ્ચન પણ ‘કચ્છ નહીં દેખા તો કુછ નહીં દેખા’, જી શૂટિંગમેં હિડાં આયા વા.

ઈ.સ. ૧૯૮૦મેં ઓશો રજનીશ નેં શિષ્ય અભિનેતા વિનોદ ખન્નાકે હી મેલ ઈતરો જયી વ્યો ક; હિડાં પીઠજો આશ્રમ ‘મુક્ત વિચાર કેન્દ્ર’ કે ભનાયજો નિકી ક્યાં વાં. પણ સામાજિક સંસ્થાઈ નેં અમુક માડૂએ જે વિરોધસેં હી પ્રોજેક્ટ રોંણા ડિનેમેં આયો.

હી પ્રોજેક્ટજો અમલ કરેમેં આયો હો ત હિન સ્થળજો જોરદાર વિકાસથ્યો હો, નેં ઈન્ટરનેશનલ ટુરિઝમ પોઈન્ટ ભની વ્યો હો. ઈ ઘણે મનીયેંતા. ત કોક વરી નૈતિકવાદી કચ્છ નૈતિકઅધ:પતન મ્યાંનું ભચી વ્યો ઈ સમજી હાશ અનુભવીયેંતા. સમય ગીયા પ કિતરેંક પ્રશ્નેજો જભાભ કિડાં વે તો... ? □

વિશ્રામ એમ. ગઢવી

જન્મ-૧૦-૦૨-૧૯૭૬ *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-P.T.C. M.A. (ગુજ.સાહિત્ય) *સરનામું-સનાતન નગર, મોટા લાખજા, તા. માંડવી-કચ્છ-૩૭૦ ૪૭૫. *ગાલબોલ-૯૮૭૯૧૧૬૬૨૭/૯૪૨૮૨ ૨૦૧૬૨ *સેવા-આચાર્ય શ્રીભીસરા પ્રા.શાળા (માંડવી) *લેખન-કચ્છી, ગુજરાતી. *સર્જન-‘કુધરતજો જાધૂ કચ્છ’-(પ્રવાસ વર્ણન) દ્વિતીય સ્થાને અકાદમી પુરસ્કૃત. *‘ચારણ ચોથો વેદ’(ચરિત્ર નિબંધ) *રાઘવ દર્પણ (કવિ રાઘવજો સમગ્ર સર્જન) સંશોધન ને સંકલન. *‘કચ્છરા (કાઠડા) (ગ્રામ સંશોધન) પુસ્તિકા ને સી.ડી. *‘બાડાયન’ બાડગામ ગાથા’ (ગુજરાતી) *લઘુકથા (ગુજરાતી) ક્ષેત્રે રોટરી સાહિત્યિક એવોર્ડ-૨૦૦૪. *શ્રીમતી તારામતી વિશનજી ગાલા સાહિત્ય કલા પુરસ્કાર (મુબઈ)-૨૦૧૦. *પૂર્વ સંપાદક - ‘વતનજો વાણી વિવેક’ વિભાગ’ (વિવેકગ્રામ) *કચ્છ સંસ્કાર સરિતા આયોજિત ‘કચ્છી નવલિકા સ્પર્ધા’ મેં પ્રથમ પારિતોષિક. *કચ્છી ભાષા શિક્ષક તાલિમ તજજ્ઞ. *કચ્છમિત્ર-માનદ્ પ્રતિનિધિ. *શ્રી કચ્છી સાહિત્ય કલા સંઘ. - ઉપપ્રમુખ *શ્રી કચ્છી સાહિત્ય સભા-કારોબારી સભ્ય. *અદાણી ‘ટેલેન્ટ હંટ’ પારાં શિદ્ધ વક્તૃત્વ પારિતોષિક. *આકાશવાણી ભુજજા માન્ય વાર્તાલાપકાર. *GCER-ગાંધીનગર ગઠિત SRG સભ્ય. *ધો. ૧ નું ૭ પાઠ્યપુસ્તકજા સમીક્ષક-૨૦૦૫-૭. *શૈક્ષણિક કાર્યક્રમમેં તાલીમ તજજ્ઞ ત્રીં શૈક્ષણિકક્ષેત્રે પ્રદાન ભધલ પૂ. મોરારિ બાપુ જે હયા વિશિષ્ટ સન્માન-૨૦૧૩. *જયન્ટ ગ્રુપ (માંડવી) વિશિષ્ટ સન્માન-૨૦૦૭. *શ્રી મોટા લાખજા વૈષ્ણવ સમાજ-ઉપપ્રમુખ.

અજનબી

પારિયેવારી છોરમેં માડૂજી લાશ પિઈ આય. સા સેં હમણાધમણ થીંધો કાસુ નાખુએકે ખબર ડિનેં, ‘કાલ પૂનમજી વડી ભરતી હુંઈ નં, ઈતરે ધરિયો ૧ખલે વિધેં હુંનેં’. રચ્છ કે જે વીંટિ કે ખુલીંધે ઈભલાઈયો ચેં. -કાસુ નેરતાં, નાડ ઉલેજેતી, નેં કાયા પ ઠરઈ નાંય, ઈભલા ચેં.

ઈભલા કે ધરિયાપીર જે ખોરેમેં ત્રી વરેં થ્યા, ધરિયાજા કિઈક કોતક પિંઢજી સગી અખિયેં ડિસી છડેં વેં. ભારી ઠરલ, હીંયાં ઉકલતવારો નેં ભોઈયું માડૂ નાડ નેં છાતીતેં હથ ફિરાઈંધે સરજન ડાકધર વાંગે ચિઈ ડિનેં, માડૂમેં સા આય, ૧-ભરતીમાં કિનારે આવતી ચીજ-વસ્તુ. ૨-માછલા પકડવાની જાળ. ૩-(નાડીના) ધબકાર.

ઉઝ-ભુજ ને ધરિયાજ્યું ખારિયું થપાટું ઢકરાઈ વિધાં અયાં, કાસુ ઘોડ કઢ સિરપંચ કે કોઠી અચ.

સિરપંચજી જીપડી ઘોડઈ, ટ્રીટમેન્ટ થીંધે સતેં કલાકેં ઉલથે ઉલથે માડૂ અખિયું ખોલેં, ^૧આઝીયું ડિઈ ખાધેજો મડે, બ્યા ચોઈ કલાક નિકરંધે તાં, ભારી ટેકેમેં અચીંધે પગ કરે વ્યો.

જિરાવાર લથ લલાઈધો...ભીંછરા જંઢૂડીયાવાર ખનારીંધો ત ઉતજ વરી કીંક વિચારીંધો હુએ તીં પિંઢમેં વિઝાજી વ્યો.

ભારી વિચીત્ર વર્તન ડિસી ગંજે કે ત તમાસો થિઈ ખ્યો, સિરપંચજી વાડીમેં ઝાડ હેઠારાજો એકલઢારીયો ઈ ઈનજો નઈ ઘર. હરેં હરેં જિભાન પ ખુલઈ, ગુણગુણકરે વિઠો, કુરો ચેતો સે રામ જાણો! પ બોલછાતા ઈતરો નિકી થ્યો જ હી પાંજે મુલકજો માડૂ નાંચ જ...પરભોમજો પ્રવાસી આય ઈતરો નિકી થ્યો. ઘડી ઘડી લથસેં આઝયું ડે, કીંક ચેલાય મડે પ સમજે કેર? ‘ગુંગેજી આઝીયું ગુંગેજી મા જ સમજે’, પ ! હિતતાં મા કિડાં હુઈ! જિમીન મા નેં અભ પે, નેં હાંણેં સિરપંચજે લથમેં રચુખાણાં!.

લગભગ સજો ગંજો અજનબી કે ન્યારેલા અચી વ્યો વો, કો ચે, ધરિયેમેં જાજ ટુટો નેં પાટિયો લથ વસૂ કરે છોરમેં ઉકરી પાર થ્યો હુંધો. ત વરી કોક ચે, ઈનસેં કીં હેરાછતી પ થિઈ હુએ, ‘હણેંવારે કનાં રખેવારો ઓડો આય ભા’, હિકડે ચેં, બે ચેં; ચયો તાં નતો જ લગે. ભો આ, આય તાં ડાવ. પિંજી છિઈ વરેંજો બેલી લગેતો, ઘરાવારી બાર-બચા પ હુંધા આ..વિચાડે માઈતરેં તેં કુરો વિતંધી હુંધી. ..એડે ઘરવારા તાં સોસ છડી ડિનાં હુંનાં. એડીયું તાં કિઈક ચચાઈ લલી પિઈયું. મિડે પિંઢ પિંઢજો મત રખ્યાં તે.

એકલઢારીયેમેં બ ઘડકીયું રખંધે સિરપંચ વાડીજે કમવારેકે વ્યાં. નેયો; હી માડૂ ધરિયાપીરજી ઉમાણ આય. પાકે સાંચવેજી આય. હાંણેં હી મેંમાણ નાંચ, પાંજે ઘરજો માડૂ આય. સાંયર ડિનેં અયં ઈતરે પાં ઈનકે ‘સાંયરો’ ચોંધાસીં.

સિરપંચજીયું હી મિડે ગાલિયું સાંયરો કન ચુસા કરે સુખંતે. કર મિડે સમજંધો વે તીં, વરી કીક ગુણગુણ કે, કીક ચેં તે..વરી હથ હલાયં, મથો ખનારેં, નેં અખ્યું ફિરાઈધે વરી વિચારેંજે ચકરાવે ચડ્યો, કુરો વિચારેં તે ? કેંકે ખબર !

મેંણેખન ડીંયેં, સાંયરો જિરા ઠા મેં આયો. ડાંતરી ખણી પિનઈં રિજકો વઢેલાય જુપી ર્યો, ઢગેં કે નીણ કે, પાણી પીરાંયં, સિરપંચજે મૂરમેં ખાટલે વટ પટમેં વિઈ ર્યો. ઈ હથજીયું બ આંગરીયું ચપેંતેં રખી બીડી મડે, બીડીજો ધમ મારીંધો ધૂંએકે નેરીંધો ર્યો. નેં...વરી વિચારેંજા ગોંટ ઉપડ્યા. થૂલ હિત હો પ સાંયરેજો મન ત કેડી ખબર કિન ભોમકા તેં ભટક્યો તે. કેં કે ખબર ?

સિરપંચ રેડિયેજો બટન ચાલુ કે, ગીત વગો નેં સાંયરો મથો ખનારીંધો ચમક્યો...ઓંચંધો કીક જાધ આયો હુએ તીં, જિરાવાર કન ચુસા કરે ગાયનેકે ભરોભર સુએં, નેં પોએ પિંઢ ગાતેલા મંઢાણું, જેડો પિંઢ અજનબી હો તેડો જ ઈનજો ગીત અજનબી. ગીતમેં સમજાણું કીં નતે, પ સાંયરેજો અસલી રક નેં હીંયેંજા તરંગ બારાં આયા તે, પિંજરેમેં પૂરલ બાબીડો ફ..ર..ર.. કંધો ઉડે તીં સાંયરે જે હીંયેંજો પીંજરેમેં પૂરલ ગીતજો બાબીડો ફ..ર..ર.. કંધે ઉડ્યો, સિરપંચકે રેડિયો માઠો કેણું પ્યો, વાડીમેં નીરજ કઢંધલ મુલે પ કોડારી છડે સાંયરેજો ગીત કુરા કન ચુસા ક્યાં. હિન ગીતજી રંગતમેં સાંયરો પિંઢજે વે વખત મિંજાનું બિઈયાર નિકર્યો હુએ એડો લગો તે. હિન અજનબી જે ગીતજા તાર ઈનજે ગુજરંધલ જમાને સેં જોડલ વા.

-નેં ગીત પૂરો કંધે સાંયરો હથ કે ઉચું કરે ચોકસ ડિસમેં આંગર ચિંધીધે વડે સડસેં કુછ્યો. ‘ધરિયા સુકેગા....હમ જાથેગા...હમ જાથેગા...નેં તેર સાંયરે જે નજર સામે ઉભો થીંધલ ચિતરજો પડછાઈયો અખિયેમેં ડિસાજી ર્યો.

ધરિયાપીરજો હી ફરજંદ કમમેં મુડી માગ નં ડે. પેટજો પુતર નાં કરે ડે પ સાંયરે જે મોં મિંજા કડેં નાં નં, કારી રાતજો હકલ થીએ, સાંયરા..! તેં ભેરો પગ ખુચેં, ઉગેમેં ચોપેકે નીંણનું કરે રાત તેં સાંયરો પાણી વારીંધો કિત ઘા કઢીંધો,

ચારીયો વઢીંધો, મથાવઢ વે ક, જુવાર ઉપાડેજો કમ, સાંયરો લાજરા હજૂર, નેં વઢાધારીજો બ્યો નાં સાંયરો, નિઢીં વડી કો ચીજ આડી-અવરી નં થીએ, અવરોંઢો માડૂ ક, જિનાવર અચે ત ટોડી હથમેં ખણી પુઠિયા થીએ, ઈનલા હી રોજ ડીયારી નેં રોજ પડવો, પ હું કરેં પ નં ! નેં મિંજરા કીં હોરી હૂંધી ત કેંકે ખબર? ક્યાનું કીં આયો? કુલાય આયો? કુરો ચેતો? કુરો ગાયતો? નેં અચા પ કુરો થીંધો? કેર કિડાં વેંધો તેંજી કીં જ ખબર નં! ભસ હિકડી અજનબી! સાંયરજી ડિનલ અજનબી.

સાંયરેજો કમ ડિસી ત ગંજેવારા કો ચેં, સિરપંચ આંજે અગલે જનમજા પુત્ર ચુકાયલા હી જીવ આયો આય ભલા! લેણેં-માડણેંજી ગાલ આય મિડે. નેં ગાલ પ સચી, ઘરિયેજી લેરીએં તેં અસવાર થિઈ નેં અચીંધલ હિન અજનબી કે કુધરત હિત કુલાય હલાયં?

કેરક વરી નિંઢે-વડે કમલાય સાંયરો ગંજેમેં લોરકો મારે..હલંધો વે ત કર લોડા ખેંધો વે તીં હલ્યો અચેદ્રહીં માઠમૂઠ મથો ખનારીંધો, અખિયું ફિરાઈંધો હલ્યો અચે. પ ગંજેજા છોરા ‘સાંયરા...સાંયરા કરે રડીયું કરીએં, તડેં વરી ગુણગુણ ચાલુ કરે નેં કેં જે ઘરેં રેડિયો વજંધો સુણે ઈતરે વરી સાંયરેજા તાર સંધાજેં, નેં પુજી વિએ પિંઢજે અજનબી ડેસમેં. ચિતજી પાટીમેં ચિતર ઉભો થીએ. નેં ગીત ગાતેજો ચાલુ કરે. તેં કે ડિસી છોરા વરી સાંયરા ડીસ્કો કર...સાંયરા...ડીસ્કો કર..ચોંધે વિચાઈયેં, નેં હિકડીવાર હિકડો મુંભીયાર ખૂંચેમેં નિંઢો રેડિયો વજાઈંધો સામું મિલ્યો ત પિંઢઈં ગાઈંધે નચણ લગો. નેં ગંજેજા છોરા ભેરા નચ્યા, સાંયરો કર પિંઢજી જિંધગીજો ‘ઓચ્છવ’ મનાઈંધો વે, નાચ પૂરો થીંધે વરી સાંયરો ચમક્યો...વરી કો પ જાધ કરીંધલજો સડ સુણી ગિડેં વેં તીં આંગરી ચોક્કસ ડિસમેં ચિંધીંને વડે સડસેં કુછ્યો. ‘દરિયા સુકેગા હમ જાયેગા’..હમ જાયેગા..!

લમી અણીયારી ડાડી, જંઢૂડીયા વાર, લોડા ખેંધલ હાથી જેડી ચાલ, કેરક બૂટ ત કેરક ઉગાડ પગો, કર દરવેશ નિકયો, બાઈમાડૂકે કડેં અખ ઉચીં કરે નં ન્યારે, હીં તાં ‘સાંયરો’ પિંઢમેં જ મસ્ત, કર મસ્ત ફકીરીજો જીયરો સ્વરૂપ નેરે

ગિનો. નેં હાંણે સાંયરો કિડાં પરાયો હો! સિરપંચ જે તાં કુટંમજો માડૂ કડૂણું ભની ચુકો હો. ૫ ગામજો ૫ ચાગલો હો, મિણી વણ્મિં વીયાં-પ્રસંગમેં જિમેલા વિએ જ, ઈનકે કો પિંઢજો નં તીં કો પારકો નં...ભસ..! સજે ગામજો સગો, નેં હીં કુંજો ૫ સગો નં. ભસ લિકડો અજનબી!

જભરો તાડ ભલા સાંયરો, લિકીયાર નાય બીં કંધે આવઈ..જિજી બોરી પુખતી નાયનેં છડવારો પાલર પાણી, ભલભલા તારુ ૫ હંમથ નં કરીએ, નેં સાંયરો ડિનેં ઠેક સેલા ડીંધો સામે કંધે તેં પુગો નેં ગંજો સજો ન્યારીંધો રિઈ ર્યો, પાણી ડિસીનેં તાં ભેતાલ ભની વિએ, કીંક વિઆયેલ કીમતી જિણસ પાછી મિલેવારી વે નેં રાજપો થીએ તીં સાંયરો મોજમેં અચી વિએ.

અઠ, ડો ડીં ગામમેં નં ડિસજે ત માડૂ પુછા કરીયે, માડૂ લકલ કરે હોટલતેં ચાય પીરાઈયે, નેં બ-ચાર જોણાતાં અસોસાર બ-પંજ રૂપિયા ખૂંચેમેં વિજી ડીયે.

લિકીયાર ૨૬મીં જાન્યુઆરી જે ડીં નિશાળીયા ભારત માતા..કી..જય..જા નારા કુછંધે કોડસેં પુનિદોમેં પેરે લેન બધા નિકર્યા, તરાજી પાર વટ સાંયરો ઈનીકિ ડિંકેં તડેં બચેં ભેરો પ્રભાતફેરીમેં ઈ ૫ ભિરી વ્યો નેં ઈન્કલાબ જિન્દાબાદજી નારા બોલંધો ર્યો. મિંધરજે ચોક તેં ભેરો હલ્યો નેં પોય ઓટેતેં ગૂમાટજી વિઈ ર્યો, ઈનજે ચિતપ્રદેશજી તાર કિતક જોડજી વ્યા વા. ઈ નારા ઈનજે અંધર ઉતરી વ્યા વા. નજર સામેં કીંક ચિતર ૫ ડિંકેં તે, ચિતમેં ઉતરી કોક ફોટૂ ક એકસરે કઢે ? કુલાય કઢે? સાંયરો બોરો ઊનું વિએ તેનું મોંધ બાવાજી મિંધરજો ઘંટ વજાયાં, નેં ઘંટજી તરંગ સાંયરે કે પાછો મિંધરતેં ખણી આયા..

ધરિયે વટ સતી મા જે મેડેમેં સિરપંચ બેં ભાઈબંધે ભેરો 'સાંયરે' કે કોઢે વ્યો હો, દર્શન કરે ધરિયા ડીંયાં આંટો મારેલા વ્યા તે, ધરિયાજીનું લેરીયું ડિસી સાંયરે જે મનમેં લેરું ઉપડયું, અજાવ પાણી ડિસી કર ધરિયાપીર લકલ કંધો વે તીં ધરિયે કે બખ વિજેલાય સાંયરો સટ કઢે...ગુડે ગુડે પાણી તઈં પુગો નેં સિરપંચજી નજર પિઈ, અડે ધ્રોણે..! સાંયરો વિએતો..નેં લક્યા માડૂ બખ વિજી પાણીનું પર્યા

ફિગાયાં. નેં ઉત સાંયરો ગીત ગાઈધો નચણ લગો, ‘ધરિયા સુકેગા...હમ જાયેગા...!’

સમોજો ચકર ફિરંધો ફિરંધો ત્રી વરેં પૂરા કેં, ધુનિયાં ગય ભધલી વિઈ હુઈ,
માડૂ પણ લિકડો નં ભધલ્યો હુએ ત લિકડો ‘સાંયરો’. ભસ...! ભધલેમેં ડાડી વારમેં
અછાસ આવઈ હુઈ, પ સાંયરેકે તેજ કિડાં પિઈ હુઈ!.

નેં લિકડો ડીં ભિંધરતેં ઘાઈજો ભરલ ખટારો સિરપંચજી વાડી તા રવાનું
થ્યો નેં પિઠિયા સાંયરો વિઈ ર્યો. કંઠેતેં પુગો, બ પગ અગિયા હલંધે પર્યાનું
સાંયરજો અછો અછો નીર નેં લેંડે કર સાંયરેકે હલક ક્યાં તે, તીં તકડા પગ
ભરેં..ચિતમેં વરી ગોંટ ઉપડ્યા, જં..જં ધરિયેકે ઓડો થીંધો વ્યોતે તીં તીં ધરિયે
સાંયરેજે ઘિલમેં ધરિયો ઉતરંધો વ્યો.

ધરિયે મિંજોતો થોડેક પર્યા નાંગરલ જાજકે ડિસી સાંયરો ભેતાલ
ભન્યો...હાંણેં ઈ પિંઢ વસૂ નં હો, મનતેં કાયાતેં કેંજોક કબજો વો, નેં ધરિયે પીરજો
ખોરમેં ડિનેં કેંક, ઘકૂડક..ઘકૂડક કંધો ધરિયેજો તાડે જાજ તઈ પુગો સે માડૂ અખિયેં
હિઠો...

જાજ કિડાંજો હો, કિડાં વ્યો તે? કેંકે ખબર? સાંયરજી ડિનલ અજનબી
કે સાંયર કોઠાયં ગિડેં.

હાંણે ઈ અજનબી કડેં પાછો અચે વારો નં હો. રિઈ ઈનજી આખાણી સે
પ અજનબી.... □

કૃપા આર. નાકર

જન્મ-૦૮-૦૬-૧૯૭૮. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-P.T.C.B.A*સરનામું- 60/61, B, આશાપુરા પાર્ક, રીલાયન્સ પ્રેટ્રોલ પંપ પાછળ, પ્રમુખ સ્વામી નગર, ભુજ-૬૨૭-૩૭૦ ૦૦૧. *ગ્રાલબોલ ૯૪૨૬૩ ૮૨૬૦૮. *સેવા-C.R.C. CO. ભુજ-4 (શિક્ષણ શાખા). *માન-સન્માન-‘બેસ્ટ C.R.C. તાલુકા એવોર્ડ. *બેસ્ટ C.R.C. જિલ્લા એવોર્ડ.

*G.I.E.T. અમદાવાદ પારાં બાળકિલ્મ નિર્માણમાં બેસ્ટ ડાયરેક્ટર એવોર્ડ. *ઈન્વરવીલ કલ્બ ઓફ ભુજ વોલ સીટી પારાં બેસ્ટ ટીચર એવોર્ડ. *‘શિક્ષણ જ્યોત’ (મુંબઈ), વિવેકગ્રામ (માંડવી) ‘ભરપો’, *સ્વામીનારાયણ સંદેશ (ભુજ) ‘જડલ (કચ્છમિત્ર-ભુજ) મેં પ્રકાશિત લેખ. *કચ્છમિત્રજી બુધવારજી પૂર્તિમેં કોલમીસ્ટ તરીકે સેવા. *આકાશવાણી ભુજજા માન્ય કવિ. *કચ્છી ભાષા ‘જાણ સુજાણ’જા ૧૧ કેન્દ્ર ખોલેજી સેવા. *G.I.E.T. મેં ૧૫ વરેનું બિનકચ્છી શિક્ષકે કચ્છીભાષા સિખેજી તાલીમ. *કચ્છજે ‘બાલ સાહિત્ય’ (વાર્તા-લેખ)જો સર્જન. *અખિલ કચ્છ રાજગોર મહિલા મંડળ-મહામંત્રી. *આર.ટી.ઓ રાજગોર મહિલા મંડળ-ટ્રસ્ટી. *પ્રેરણા મહિલા મંડળ-ભુજ-કારોબારી સભ્ય. *૨૦ વરેનું પ્રોફેશનલ ઍકર. *વિવિધ સંસ્થાઓમેં મોટીવેશન સ્પીચજી સેવા. *જિલ્લા નેં તાલુકા લેવલે નિર્ણાય તરીકે સેવા. *તાલીમ ડીધલ માસ્ટર તરીકે રાજ્યકક્ષાએં તજજ્ઞ. *બાયસેગ (ગાંધીનગર) મેં ગણિત વિષયમેં તજજ્ઞ. *જિલ્લા શિક્ષણ નેં તાલીમ ભવન (ભુજ) પારાં કચ્છજે શિક્ષકે ૨૦ વરેનું તાલીમ સેવા.

ધોસ્તારેંજી ધોસ્તી

(બાળવાર્તા)

રામપુર નાં જો લિકડો ગામ હો, ઈનમેં રમેશ, રામી, ગીતા, સુરેશ હી મિડે છોરા રોજ નિશાળ પોય ગંજેજે તરાતે રમેલા વિએ, મિણીજે ઘરેં ટેલીવિઝન નં વા. ઈતરે ગામડેજે મનોરંજનલાય પિંઢજે ભાઈબંધ-ધોસ્તાર ભેરા રમેં, રામી જે મામાજો પુતર જેજી જનમ ભોમકા મુંભઈ હુઈ, પણ ત્રેઈવરેંનું રામપુરમેં ફઈજે ઘરેં અચ-વિઝ વી, મુંભઈનું અચેં ઈતરે ગામમેં ચીચીવાડીમેં વિએ, રમલેકાકાજી વાડીમેં ઘુસી વિએ, કડેક વરી ભગીચેમેં પ રમેં, બોરી રોનક અચે, તેર મિણીજીયું કીકીયારીયું નસાનસમેં પસરી વિએ.

લિકડે ડીજી ગાલ આય, રામીજે મામાજો પુતર છગન મિણી ભેગો તરાજી પારતેં રમ્યો તે, તડેં મુંભઈજ્યું વડીયું વડીયું ગાલીયું કેં તે, નેં બેં મિણીકે પિંઢ તુચ્છ સમજંધો હો. રામી ચેં હી મિડે પાંજા ધોસ્તાર ઝેં, તું હીં મં કર, પાંણા હુકમ કરીંધાસીં ત પિનઈ મિડે અચી વેંધા, ઈતરા મિડે સમજૂ નેં ડા ઝેં. છોરા મિડે સમજી વ્યા ક; છગન હવામેં ઉડેતો, ઈનકે લાગ અચે ઈતરે નીચેં ખણી અચોં, તડેં સુરેશ ઢોલ પિટીનેં સડ ફિરાંય ક, પાંણા ઘોડેજી રેસ રખું, છગન કે ઘોડો બોરો લાટ હકલીંધે આયો તે, છગન સડ સુણંધે ચેં, મુંકે રેસમેં રોંણુ આય. સુરેશ ચેં ઘોડો અસીં ખણી અચીબો, તોકે ચડી વતાયજો, નેં હકલેજો, છગન ચેં ઈનમેં વડી ગાલ કુરો આય? બે ડીં સાંજજો પાછા મિડે ભેરા થ્યા, છગનસેં મિડે છોરા આડોંડાઈ કરીંધા વા, ઈ રામી કે ખબર હુઈ. રામી ઘણેં સમજાયં પાણા છગન નં મચ્યો. છોરા મિડે પુજી આયા વા.

છગન ચેં; ઘોડો ગિની આયા?

છોરા ચ્યોં; હા..

છગન : વતાયો કિડાં ર્યો?

છોરા ‘તીતીઘોડો વતાયોં, નેં ચ્યો જ મૂંજા ભા તું તોજી કલા હિનતેં વતાય.

છગન તાં ‘ધિબ’ થિઈ ર્યો. તીતીઘોડેતેં કીં વ્યાજે?

છોરા મિડે મનમેં નેં મનમેં મુરકણા લગા.

છોરા ચ્યો, કુલા નં વ્યાજે? ઘોડો તાં આય જ. તું નિસીભવારો અઈયેં તોલા ઘોડો ખણી આયા અઈયું.

હી...ઘોડો? છગનજ્યું અખિયું ફાટી રિઈયું.

તોલાય તાં ઘોડો ખણી આયા અઈયું! રામપુરમેં હી કેડા ઘોડા ઝેં?

મુંકે તાં કીં પ સમજણ નતી પે, છગનજો મિડે અભિમાન ઉતરી વ્યો. ઝેં

મિડે મૂં કનાં વધુ હોંશિયાર અયો, ઈનમેં બ મત નાંય. હી ગાલ સુણી મિડે છોરા ખિલી પ્યા નેં રામી ચેં હેડા ભાઈબંધ-ધોસ્તાર તો ભેરા હૂંધા ત તોજો વાર પ વિંગો નાંય થે વારો. નેં હાંણો કરેં પ ખોટી ખોટી વડાઈ હિની મિણી આ નં ખણજે. છગન ચેં મૂંજ ભુલ થિઈ વિઈ. હેડેં ધોસ્તારેં કે ઓરખેમેં આઉં ચાંતરી વ્યોસેં. અજ મિણીકિ પિંઢજા હુંણોજો એસાસ થ્યો.

પાંણ મિણીતેં મા સરસ્વતીજી કૃપા થીએ પાંણ હમેશાં મિલંધા રોં. આઉં મુંભઈ વેંધોસેં ઉત આં મિણીજ્યું પ્યાર મોભતજ્યું ગાલીયું કરીંધોસેં. આં વિગર હાંણો હિકડો મેંણુ પ મડ નિકરંધો, આંજી મિણીજી જાધ બોરી જ અચીંધી, મુંભઈ મિડે અચીજા, આઉં આકે મુંભઈ દર્શન કરાઈંધોસેં. બ્યો અજ અકે હિકડા ખાસા સમાચાર ઈ ડીંયાંતો નેં જાહેર કરીયાંતો ક; અજનું એં મુંજા જિગરજાન ધોસ્તાર અયો. આકે આઉં કરેં પ નેં ભુલાં. નેં એં મિડે પ મૂકે નેં ભુલો એડી ખાત્રી આય. મુંજો ખોટો અભિમાન ઉતારેમેં એં મદદ ક્યાં અયાં. ઈ આઉં કરેં પ નેં ભુલાં. અજ પિંઢજેં નેં પારકેંજી પરખ થિઈ વિઈ.

એં મિડે જડેં સીમમેં બકરા ચારીંધા હુંધા, બપોરજો ટાણું હુંધો, તરાજી પારતેં જાડ હેઠ રમંધા હુંધા ઈ મૂકે બોરો સંભરંધો.

ભલેં તડેં આઉં વિઆતો, ખાસીયું ગાલીયું કેંણીયું પ ધોસ્તારેં વટ વડાઈ નં કેંણી ઈ આં વટા શિખીનેં વિઆતો.

ભલેં...મિલબો...અલવિદા મિલબો, સબ્બાખેર. □

જોશી ચેતનાબહેન સંદીપભાઈ

જન્મ-૦૫-૦૫-૧૯૭૮. શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A.P.T.C *સરનામું-
G-૧૦, ઓધવપાર્ક-૩, પ્રમુખસ્વામી નગર-ભુજ-કચ્છ-૩૭૦ ૦૦૧.
સેવા-આચાર્યશ્રી કોટડા (ચક્ર) પ્રા. શાળા. *ગ્રાવબોલ-૯૯૭૯૮
૪૬૫૮૮. શોખ-લેખન, સંગીત, વાંચન, રમતગમત. *કચ્છી સાહિત્ય
ક્લા સંઘ, *ગઝલ ગરિમા, *કાવ્ય નિર્ઝરી, *વાર્તા વિહાર, *કચ્છી
સાહિત્ય મંડળ-ભુજ, જા સભ્ય.

જાડી માની

અજ્ઞ હિન નિંદે ગામજો વાતાવરણ કીક અલગ લગંધો હો, મિણી માફૂએજે
મનમેં રાજીપો હો, અજ્ઞ હિકડી ગરીભડી મા જો છોકરો ગામનું બાર ભણેલા
વિએવારો હો, અજા તેં કોય ગામ છડેનેં બાર ભણેલા વ્યો નં હો, ઈતરે ગામવારા
મિડે રાજ વા ક; પાંજે ગોઠજો નાં રોશન કરીંધો.

સજો ગામ ઈનકે છડેલા ગામ બાર ચોકડી તેં આપો હો, એડા ઈન ગામજા
માફૂ મિઠા વા.

હાંણો ત મનુ રોજ ભણેલા વિઅણ લગો.

થોડા ડીં થ્યા ત મનુ ઈનજી મા કે ચેં;

‘મા તોજી માની જુકો તું ટિફિનમેં વિજી ડીંચેતી સે બોરી જાડી હોયતી,
મિડે છોકરેંજ્યું માનીયું સની સનીયું હુએંત્યું. સે મૂકે ઈનસેં શરમ અચેતી...મા’.

મનુજી મા પોય સની માની ભનાયજી કોશિશ કે, પ મનુ કે સંતોષ નં થ્યો
સે નં જ થ્યો. ઈ કંધે નેં, મનુ ભણીગણીનેં સેરમેં જ નોકરી કરેલા લગો, પોય
ગાડી, લાડી નેં બંગલો મિડે થિઈ ર્યો. પ મનુજી મા ઈ જ રિઈ, ઈનકે પિંઢજો
ગામ છડેજો મન નતે થ્યો. ઈ આયખો હેકલી ગુજારણ લગી.

મનુ ત ઉડાં સેરજી ચમકમેં વિજાજી વ્યો, મનુજી વહુ પણ બોરી

ફેશનેબલ..! સે હોટલ ને પાર્ટીમાં જ રચઈપચઈ રોંધી હુઈ. હિકડો ડી ઓફિસમેં
મનુજી તબિયત ફિટઈ, મનુ બેભાન થિઈ વ્યો, ઓફિસવારા જ ઈનકે હોસ્પિટલ
પોજાયોં. મનુજી વલુ નેં મનુજી મા કે ખબર પોંધે જ ઘોડન્યું આવ્યું. ધવાધારુ
ભરાભર થ્યા. મનુ ભરાભર પ થિઈ ર્યો...નેં ઘરેં પ પુજી આયો.

અજ મનુજી મા જ રસોઈ ભનાયં વેં, મિડે જિમેલા વિદા, મનુ માની
ખેંધે ખેંધે રુનેલા લગો, મનુજી મા કે ઘાસ્કો પ્યો, ઈ ચેં; ‘કુરો આય પુતર?, સચો
ચો, તોકે મૂંજા સોં ઝેં, સચો ચોં કુરો થ્યો?

મનુજે ધિલમેં ઘણે વરેં થ્યા ધબાયેલ ગાલ નિકરઈ, મા...મૂં વટ મિડે
આય, સુખજી માની આય....પ...! મા...ઈન રૂંગા ઉંગે, મૂંકે ઊ જાડી માની જાધ
અચેતી.

મિડે મિલ્યો પ તોજી માનીજો સ્વાદ અચા નાંયં મિલ્યો.

મનુ ડુસકેં ચડ્યો.

ઈનજી ઘરવારી પણ રૂનેલા લગી, નેં પોય ઈનજી મા પણ રૂણ લગી. મિડે હરેં હરેં
ડુસકા ધિલમેં ધબાય છડ્યોં.

—નેં થોડા ડી રિઈનેં ત્રોય જોણા પિંઢજે ગામ રે લા ભજી વ્યા. □

રમેશ રોશિયા ‘રોશન’

જન્મ-૨૮-૦૩-૧૯૭૯. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-B.A./P.T.C.

*સરનામું-દેવપર (ગઢ) તા. માંડવી-કચ્છ-૩૭૦ ૪૪૫. *e-id-

rameshroshiya@gmail.com. *ગ્રાલબોલ-૯૪૨૯૨ ૯૭૧૪૩/

૯૯૭૯૫ ૨૫૮૧૫ * સેવા-શ્રી જેસરવાંડ પ્રાથમિક શાળા-શિક્ષક.

*લેખન-સર્જન-ગુજરાતી, કચ્છીભાષામાં વાર્તા, નિબંધ, કાવ્ય મિડે.

*કચ્છમિત્ર દૈનિક માનદ્ પ્રતિનિધિ (પત્રકાર) *રાજ્યસભાજી સાંસદ

શંભુનાથજી ટુંડિયાની પસંદગીસે ‘ગુજરાતજી માન. મુખ્યમંત્રીશ્રી વિજયભાઈ રૂપાણીજી જે લથે.-ઝાંઝરકા (તા. ધોળકા) ખાતે સર્વગુણ ‘શ્રેષ્ઠ શિક્ષક’ પુરસ્કાર. *અમેરિકા ખાતે રોંધલ ગુજરાતીજી જાણીતા સર્જક મધુ રાય પ્રેરક ‘મમતા’ વાર્તા માસિક આયોજિત આંતરરાષ્ટ્રિય વાર્તા સ્પર્ધામાં ‘અંધારું અજવાળું’ વાર્તા કે પ્રથમ પુરસ્કાર. *કચ્છી ભાષામાં યોગદંધી વાર્તા સ્પર્ધામાં ‘વતર’, ‘નીયાંપો’, ‘તાંણ’, ‘ઉજાગો’, તી ગુજરાતીમાં ‘રાણારાઈ’ ને ‘ઝાલરનો ઝણકાર’ વાર્તા ઉપરસ્કૃત.

ઈંધરલઢ

સાંજ ટાંણું થીંધે અંધારો થ્યો તે, અભમેં કારા વડર નેં વરી કડેંક કડેંક ખિવણ ખિવઈ તે. વાઈં ડિસમેં ચંધરજી હાજરી પ હુઈ. બારી ત નિત ભંધ જ રોંધી હુઈ. અંધારે કે લિખવાર ન્યારીંધે ન્યારીંધે વિચાર આયો, ટેબલ વટ પુજી સજે ડીં જો હિસાભ કરેલા પેન ખણી નાઈટ લેમ્પજે ઉજારે લિખેજો ચાલુ ક્યો.

અચીજા...! મિટી જિભાનજો મિઠડો સડ અચા પ કનેમેં વગો પે. ઓચંધી હીંયિમેં સની સની ઝિણઝિણાટી થિઈ, નેં જિરાવાર પોય અટકી રિઈ. વડે બંગલેજે ખૂણમેં મૂંજો નિવણિલો રૂમ હો. ઈતરે હિત ખાસી મોકર હુઈ, મૂંકે હિતે મોજ અચે. સજે રૂમમેં મનકે સીંભાઈંધલ સુરમ પથરાણી હુઈ એડો લગો. મૂંકે ત અચા પ ઈ સમજમેં નતે આયો ક; હેડો કીં હુઈ સગે. કોય ઈતરી હંધેં કીં જાઘ અચે. ઈ અખિયેં સામેં નં હંધે છતાં પ મનમેં કુલા અચ-વિચ કરે ઈ જ ખબર નતે પિઈ. કીંક ત જરૂર આય જ, જુકો મનકે ભાસેતો. નેં રાત થીએ તેર કટાડો પ કરેતો. બ્યા

નં કરીયેં એંડા કમ ભાયલ કરીધલ હી ભંધો અજ પિંઢ કો સજણજી હિકડી સિકારી
નજરસેં ઘાયલ કરે રૂયો આય.

સજે ડીં જી મુસાફરી, રિખડપટી નેં ભુખેં પેટ હિત-હુત ફિરણું જાણેં
નિતજો લેવા થિઈ રૂયો હો. કિતરીયુંક આધતું, જાણેં ^૧લાવી થિઈ રિઈયું હુઈયું.
ચિંધા ક ફિકરતાં કીં નં હુઈ તોંય પ કોક હિન કાયા મથે લાવી હુએ એંડો જ લગો
તે, લેકલો રોંણું નેં કો હુવે તોંય કીં નં કુછણું, વરી સુઝ હુવે ત મન કે ભાસે પ ખરી.
ભલે કમજો ઢિગ વે, પ મનમેં એંડો લગે ક, કોક હરેં હરેં અચીનેં કન વટે ચિઈ વિએ
તો ક, કીં અયો?

લાંણે ત હી કીં અયો જી? હી સવાલ જ કનેંજી પાપડીયેંમેં ગુમંધો વે તો.
હી લાંણે કીં પુછેલા કરે નં પ હીયેંજી હુભલા કરે જરૂરી હુઓ. જાણેં હિન કાયા જે
લૂંઆરે લૂંઆરેમેં હી વેંણ સમાજ વ્યો હો.

અખિયેંમેં રીતસર ઘેન ચડ્યો હો, મનમેં ત અના પ મુંજારો હો, હીયેંમેં
અકડામણ લગીતે, જિરા વાર વિચાર આયા પોય એંડો પ લગો ‘ભુખ લગી
હુંધી’, વરી થ્યો જ સજે ડીં કીં નાંય ખાધો ત લાંણેં કીં પ નાંય ખેંણું.

જિરાવાર પલંગતેં લમું થિઈ પ્યો હોસેં. મગજમેં જુકો વિચાર આયા ઈની
વિચારેંમેં એંડો લગો ક; હિતે આઉં લેકલો ત નઈયાં, કોક ત આપ જ! સજે ડીં જો
થાકેડો હો ઈતરે નિંધર કડેં અચી વિઈ સે પ ભાન નં રિઈ.

ઘરિયાજે કંધે ઉન ભેરો લીસાલીસા કંકાટિયા નેં છીપલા ચુંઢે ઢિગલો કરે
ઘરિયાજી ભિજેલી આટાર મિંજા હિકડો મસ્ત મજાજો નિઢડો-સટૂકડો બંગલો
ભનાયો. કોક પારખુ હિતે અચીનેં ચેં ક; વા..હ ! ‘ક્યા કલાકૃતિ હે..’

બંગલો ભનાય ઈનકે ય્યો જ, નેર નેર પાંજો ઘર હેડો ભનાઈબો. ઈનજો
મોં નિરાશા વતાયેં તે ક; ઈનકે કટાડો અચેતો. છાતી મથા સિરકેલી ઓઢણી કે
સરખો કરીધે ઈન પાણીજી બોટલ મિંજા બ ઢુક ભરેં.

કચ્છી બાંધણી જે અસલ ડ્રેસમેં ઈ હિન્દી ફિલ્મજી હીરોઈન લગંધી હુઈ.
હિંડાં...! સુણોતી...! તો કે હિતે ધરિયાજે કંઠે કુરો લગોતો?

કુરો ઈતરે ! ઈન ચેં.

ચોખો ચાં ત ધરિયાજી ખારાંસજી અસર ક ભેજ? ‘ધરિયાજી લેરેં કે
લગત લગી આય’. આઉં મજાક કંધો ખિલજી તિક ડિની.

ઓચંધો જ ધરિયા મિંજા હિકડી વડી મોજેજી લેર આવઈ નેં વા જે
લીસોંટે કે ખણી આવઈ. જિરા વારમેં ત વરી મિડે જી હો તીં જે તીં થિઈ ર્યો.
ઈ અચા પ ઉતે જ ઉભી ઉભી ન્યારેંતે. ઈનકે લગો હુંધો ક, હી હંડી વડી લેર
ઓચંધી આવઈ કિડાંનું? નિંધર ઉડંધે ન્યાર્યોં ત પિરોજા પંજ વગા વા.

સિજા ઉગંધે જ અગલે ડીં જે વાયધે કે જાધ કરીધે જપાટે જપાટે સિરાય
જેડી ગાડી બાર કઢીયાં ત અભ મિંજાનું સનાં સનાં છંઢા વસણ લગા. સીટ મથે
વિઠોસેં તડેં જાધ આયો ક, ટેબલેટ ત ટેબલ મથે જ ભુલાજી વ્યો. વિઈ હલઈ,
હાંણો પાછો નાચં વરાણું. કાર સ્ટાર્ટ કરેનું મોર મોબાઈલમેં મેસેજ સેન્ડ કરે સીટતેં
રખી ડિનું. કાર ચાલુ કરે આઉં ઘરનું બાર નિકરી વ્યોસેં. ગોલાઈ વરંધે સામે જે
ચોકવારી આંટી મથે નજર પિઈ નેં ધિલ મિંજાનું ખિલ નિકરી વિઈ. કિજલ ભની
ઠની ઉભી હુઈ. મું કાર અટકાઈ, ઈન ધરવાજો ખોલેં, સીટ મથે પેલ મોબાઈલ
હટાય ખિલજી તિક ડીંધી ‘ગુડ મોર્નિંગ કે’, કિજલ ગાડીમેં આવઈ ઈનજી જાણ
થિઈ વે તીં ડીડીએલજે ફિલ્મજો ગીત ચાલુ થિઈ વ્યો. ‘તુજે દેખા તો યે જાના
સનમ’...ઈ ગીત સુણીં મુરકંધે અખિયેં કે નમાય છડેં.

-અરે વા..હ..! અજ ત માય ડિયર મેકઅપ કરે વિગર જ મસ્ત લગોતી
હો..કુરો ગાલ આય કિજલ અજ ભારી ખિલું ખિલું થિઈ રિઈયેં એયેં?

ડીં પ ચે વિગર મુરકંધે મું કુરા નેરાણ લગી, ન્યારીધે ન્યારીધે ઈ પિંઢજે વડેં
નેં કારેં વારેંમેં આંગરીયું ફિરાયં ત ગાડીમેં શેમ્પુજી સુગંધ પ્રસરજી રિઈ. મૂંકે ઈ
અજાઈ ભાસઈ. ઓચંધો જ અખ ઝબકઈ, સામેનું અચીંધલ ગાડીજી લાઈટ

અજિયેમેં નેં હોર્ન કનેં પ્યો. અસીં બોય ઘણું સમો તેં ચુપચાપ ર્યાસીં.

છેવટે મૂકે ચોંણું ખખ્યો,

-કિંજલ, ચો હાંણે કિત હલજો? પાંજી ફેવરિટ હિલગાર્ડન ટેકરી?

કંઘ આડો કરીંધે ઇ ન્યારેં ખરી પ કીં કુછઈ નં, ઇતરે મૂંકે વરી પુછણું પ્યો.

-નેરે કિજલ, અજ પાકે પાંજે મૂર ઠેકાણું નં હલાણું વે ત બ્યો પ હિકડો ઓપ્સન
આય. જ તું ચેં ત આંઉં ચાં.

મૂંજી ગાલ સુણંધજ કિજલ ચે, પાંણ અજ કુધરતી ઢેકાણેં હલોં, ઉતે નઉં સિખણ-જાણેલા મિલે....માણેલા પ મિલે.

-અરે..કિજલ અજતાં બોરી ખાસી ગાલ કે, અજતાં તોકે ભાસે એડે
ઢેકાણેં હલોં. જૈસેં ઉત હીંયું ખોલેનેં ગાલીયું થીઅેં. જિત સુઝ વે, તો જડો ભેરુ
ભેરો વે, કીં અડચણ નં વે.

પ્ર! ઉતે પાં હેમખેમ રિઈ સગબો? ગાલ કર્પીંધી ચિંધાળે સ્વરમેં કછઈ.

-તું ચિંધા, ફિકર મં કર, આંઉં તો ભેરો ઐયાં પોય કરો આય?

-ત પાં અજ માતા મોરી તેં હલોં.

મીં જી મઘભરઈ મોસમ વિચ કાર સુખકારવારી પકી વાટ મથે હલઈ. હિડાં હુડાં કુરો
આય એડી વરસાધી ^૧બઈ વિચ ગાડી ધ્રોઈ પે.

અગિયા આંટી તેં પાણીજો છેલો અર્ચીધે આંઉં કાર કે ભ્રેક કિઈ, ગેર ભધલાઈંધે લથ કિજલજે લથકે છિબ્યો. હીંયિંમેં લિકડી સની જિણાજિણાટી નિકરી વિઈ. કિજલ જિલંધે પિંઢજો લથ હટાય ગિરું.

કિજલ અજતાં હિન મીં જી ધારસેં મનભરે ભિજણું આપ. નેં સે પ તો
ભેરો. જિયણજી હી અમલખ ડીં જાધ રોંધા, ન્યાર હાંણે ત નિપટ ઓડા અચી

વ્યા ઝેંયું. પંજ કિલોમીટર પર્યા આય માતા મોરીજો થાનક.

કિજલ પાકીટ મ્યાનું ચીંગમ કઢી નોંજ ધારસેં પેકીંગ ખોલીધે સામેં કેં;
'ભલેં..ભલેં..પ હાં હી મુખવાસ હવાયો.

અસીં બોય ચીંગમ ચબણ લગાસીં, મોં મેં રખંધે જ ચીંગમજો સ્વાદ
સીંભાણું. મસ્ત મજાજો સ્વાદ હો. કિજલ મૂંજ મિટકે ન્યારીધે ખિલઈ. હિનજ
હિન ખિલમેં મૂંકે ખુલકજ ઝલક ડિસાણી.

ભરોભર ડો વગેં, ઉત પુગાસીં. પર્યાનું નજર વિજંધે ખાસો ખાલી પટ
ડિસાણું. મીં ભંધ થિઈ વ્યો હો, પ અન્ના પાણી વુડ્યો પે. મૂં કાર હિકડી વડી
જારજ છાઈમેં પાર્ક કરે, અસીં બોય ઉતર્યાસીં. ઈંધરલજ આડમેં નીલીછમ મોરી
ડિસી ખિલજ તિક નિકરી વિઈ. ગસ છડે ઉગલ ઘા તેં બોય જોણા મૂરોમૂર ઘસાંધા
હલ્યાસીં. ચોફેર નજર કિઈ ત મેંધાન ખુલો હો. મોરી તેં ચડધે આંઉં મિંધર કુરા
હથજો લોંકો કંધે મિંધરજ દર્શન કરેજો સંકેત ક્યો.

-ના, આંઉં પગથિયેં વટ ઉભી ઝેંયાં, ઝેં દર્શન કરે અચો, કિજલ દૂપડો
સરખો કંધી વોટરબેગ ઓટેતેં રખંધે વિઠી.

જ્ય માતાજી...જ્ય માતાજી...કંધો દર્શન કરે આંઉં ઝપાટે પાછો આયોસેં.
બોય પિરસાધી ખેંધે અગિયા વધ્યાસીં. જિરા પાછળ રોંધે ઈન તકડી ચાલસેં મૂંકે
રસંધે મૂંજે પંજમેં પિંઢજો પંજો પુરાઈધે જિરા ધબાયં, મૂંકે અજાવ સીંભાણું,
થોડોક પંધ કર્પીધે અસીં બોય હિકડેકેકાણે વિઠાસીં.

અખિયેંજ પડર ઢારીધે કિજલ મૂંજે કુલેંતેં પિંઢજો મથો ઢારે વિધેં. ઈનજ
નજર કરેં સામઈ ત કરેં ક પુઠિયા ફિરઈ પે. નકજ કોયણી મ્યાનું નિકરલ કોસી
કોસી હવા સીંભાણી પે.

-ઈન ચેં, હિતે અચેજ ઉમેધ અજ પૂરી થિઈ. મૂંકે ઈનકે બખ વિજેજો
મન થ્યો. મૂં મૂંજે જવકે મડસડ જલે રખ્યો, તાંય પ સવરો હથ ઈનજે કંધતેં

રખંધે ચ્યો.

-કિજલ, હાંણેં કીક સમજ! પાં બ વરેનું હીં લિકી લિકી મિલોંતા. કડેક લિકડે ઠેકાણેં ત કડેક બે ઠેકાણેં મૂં તોકે મોર પ ચિઈ ડિનું આય ક, આંઉં તોતેં કુલભાન ઐયાં, તું મૂકે અજાઈ ખાસી લગેંતી...લગેંતી નેં લગેંતી..!

કિજલ કીં નં કુછઈ, ઈન અખિયું મીચી છડેં.
મૂકે ચોણું પ્યો ક; પાં હિતે ખાસો પટ ન્યારેલા નાંય આયાસીં..હો..તું નિપટ ચુપાચુપ રેં સે કીં હલે?

હિતે અસાં બીં સિવા કો પ ડિસાણું નતે, તોંય પ ઈ કુલા મુંઝઈતે ઈ સમજાણું નતે. મૂકે મનોમન ખાર વ્યા. ઈતરો છેટો મુસાફરી કરે આયા ઐયું ત કીક ખાસિયું ગાલિયું કેલા, કીક સુણેલા. પ ! હીતાં કુલાય કુછે નતી.

અભમેં કારા વડર ઘોડ્યા પે. કડેં વસી પેં તેંજો કો નિકી નં હો. મૂં વોટરબેગ કિજલ કે સામે કંધે પાણી પીધેજો વિવેક ક્યો.

ઈન મોન તોડીધે ચે; હડો ચ્યો છતાં ઐં કુલા નતા સમજો. ન્યાર્યો, આંઉં આંજે નાં જો જાપ જપીયાંતી. આંઉં ત આંજી ઐયાં, નેં જિંધગીભર આંજી રોંધીસેં, પ મૂંજ્યું વડીયું બ ભેંણું વિઠીયું ઐં તેસુધી પાંજો કીં પ થે વારો નાંય, નેં અગા ઐડી પાંજી વઈ પ વેંધી નાંય રિઈ. કીક તાં સમજણું પેં ક નં? ઈન સામું સવાલ કરે જવાભ પ ડિઈ ડિનેં.

મૂં વટા સનું નિસાકો નિકરી વ્યો. ઈનજી ગાલ સુણી મૂકે પ લગો ક, વડીયું ભેંણું વિઠિયું વેં તેસીં નિંઢી કે કો કીં સાવરેં હલાય?

નેર કીંજલ! તોજી ગાલ પ સચી જ આય. તેં છતાં કિજલ પાકે ઈ પ જાઘ રખાણી પેં ક મૂકે ચોઈ વરેં ત થિઈ વ્યા. ભાણ્યોસેંતે તેસીં તાં આઉં મિણી સગેંવાલેંકે ચ્યો તે ક; ભણાતર ચાલુ આય. ભણીનેં નોકરી મિલે પોય વીંયાં. હાંણે મૂકે નોકરી પ મિલી વિઈ આય, ઈતરે હાંણે કીક નિછેડો કરણું જ પોંધો.

કિજલ જેડો પિંઢજે પગેં કુરા લથ કેં તેડો જ ઈનજ્યું આગરીયું મૂંજે
પગજે તરીયેં કે છિબઈયું, મૂંઝે ગિલગિલીયાં થ્યા.

ઈ મુરકઈ !

મું ચ્યો, એ..ય..કિજલ મસ્તી છડ!

કિજલ ઝપાટે ઉભી થિઈ વિઈ. ઈનકે જાણ ત લુઈ જ આંઉં છિટકાં ઈતરે કેંજો પ
નં રાં. તોંય આંઉં ઈનજો લથ જલે મું કુરા ખેંચીધે વેરાયો. ઈનજી લસીલસી મિટ
મથે લથ ફિરાઈધે ઈનકે મું કુરા જિરા વધારે ખેંચઈ, ઈન કંધ લલાઈધે ચેં, વરી હરઈ
તેની વાંગઈ લલી નિકરંધા, લિતે પોય મૂંજો કેર? આંકિ ત અગિયા પ થિઈ ડિનું
આય ક; મૂંઝે હેડો કીં ભાસે નતો, પાંજા વીંયાં થે પાંઆ આંઉં સજી આંજી અઈયાં
પ હેવર નં. જાધ કર્યો સીયારો, માવઠે જે મીં મેં ઈંધરલઠ ડિસી ઐં ચ્યોં ક, પાં
અજ લિત મજા માણીયું...! જાધ આય? મૂંજી તેર પ ઈ જ ગાલ લુઈ નેં અજ
પ ઈ જ ગાલ આય. હાણેં ત કીં ક સમજ પેં ક નં. લલો..હાણેં પાં લલબો.

કિજલ જપાટે ઉથી રવાની થિઈ ક, આઉં રસી વ્યોસેં પ એડો લગો ક,
ઈંધરલઠજે ફૂંઢારેમેં અસીં બોય અચી વ્યા ઐંયું. □

રંજનબા જિતુભા જાડેજા

જન્મ-૨૦-૧૧-૧૯૮૧. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-૮ ધોરણ (મુંબઈ)

*સરનામું-(વડવા કાયાં) હાલે-આદિપુર, સેક્ટર-૨-બી. કોલેજ રોડ.

*ગાલબોલ-૯૯૭૮૫ ૬૦૦૭૦. *શોખ : સર્જન, પઠન. કચ્છી-ગુજરાતીમાં વાર્તા-કવિતાજો સર્જન. અનુવાદ, ઓડિયો દ્વારા વાર્તા પઠન. *પ્રકાશિત પુસ્તક : ‘જાગૃતતા ક્ષત્રિય સમાજની’ (નિઃશુલ્ક નિજવિતરણ) ‘સ્વામી લીલાશાના ચમત્કાર’ (પ્રકાશન લા હથમેં)

*કચ્છી-ગુજરાતી વાસ્તવિકતા તેં આધારિત વાર્તાઉં. *‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ-ભુજ’ જા સભ્ય.

કુલ ને પ્રફૂલ

મૂંજો નાં પ્રફૂલ આય, અજ મૂકે સ્કૂલમેં રજા આય. અસાંજે અડણમેં લિકડો નિંદો કુલેજો ભગીયો આય. મૂંજ મમ્મી હિની કે પાણી ડીંધી વે તર આઉં પ ભેરો વિઆ, લિકડે વેરા પાણી ડીંધે મૂંજ નજર લિકડી કચી કલી મથે પિઈ, આઉં મમ્મી કે પુછ્યો;

‘મમ્મી હી ભંધ કો આય?

‘બેટા..! ઈ કલી સિજ ઉગંધો તરેં ખુલંધી, નેં પોય ઈન મિંજા કુલજો સચોરૂપ બાર અર્ચીધો.

તું સવારજો વેલો સ્કૂલમેં વિએતો નં, ઈતરે તોંકે હિન ભંધ કલીજે બારેમેં ખબર નાંયં. આઉં લિકડે છોડકે હથ લગાયો.

મમ્મી ચેં; બેટા ! ઈનકે હથ મં લગાય, તોંજ આંગરીજે ભારસેં ઈ લરી પોંધો.

‘પ! મમ્મી, મૂંજ આંગરીમેં કીં ઈતરો વજન નાંયં, ક હી ટાર નમી વિએ!

‘બેટા ! તોંજ આંગરીમેં ભલેં વજન નાંય પ! હી રોપો અગા નિંદો આય. ઈનજ ઉમર તો વારેજં નિંદી આય.

મૂંકે કીં સમજણ નં પિઈ.

પણ! મૂંજ નજર પોય લિકડે કુલેજે કૂંઢેતેં પિઈ, આઉં ઉત વ્યોસેં ત, કુલ મથે
લિકડો માફડો વિઠો હો, મૂં પેન્સીલજી અણીસેં ઈનકે હટાયજી કોશિશ કિઈ વિઠે; પ!
સે ડિસી મૂંજ મમ્મી ચેં;

પુતર પેન્સીલસજી અણીસેં રોપે કે નુકસાન થીંધો, ઈનતેં ખરોચ અચી વેંધી.

પ! મમ્મી આઉં ઈનજી મદદસેં માફડો હટાઈયાં તો.

‘સોરી...બેટા...’ મૂંકે લગો ક તું છોડ કે જદા પુજાઈયેંતો. પાં જ ઈનજો ધ્યાન નં
રખબો ત હી રડ રડજો નજારો કીં ન્યારે સગબો? ઈ ચોંધે ઈ ઘરમેં હલઈ વિઈ,
પુઠિયા પુઠિયા આઉં પ હલ્યો વ્યોસેં.

મમ્મી ગલેરીમેં કુલેજે કૂંઢેજી જિઆ ભધલાયં તે, આઉં મમ્મીકિ પુછ્યો; હીં કુલા
કરીયેંતી?

‘પુતર! હિનકે અજાવ તિડકો લગંધો હો, જિજે તિડકેસેં હી કરમાઈ પ વિઝે. હી
નિંઢડો આય, ઈનનું વધારે તપ સેન નં થીએ. હલ...બેટા! હાંણે તું નાઈ ણિન.

ના..! આઉં હેવર નેં નાઈયાં!. થોડીક વાર હિત વિઠો ઐયાં.

પ ! જપાટે ઘરમેં અચી વેજ, ઈ ચોંધી પિંઢ ઘરમેં હલઈ વિઈ, નેં કમકાજમેં પિઈ વિઈ.

મૂં ગલેરીમેં રખલ ઉન કુંઢેજે કુલકે સામઉં ન્યાર્યો ત! ઈ મું સામઉં
ખિલેતો એડો લગો. મૂંકે ઈનકે સામે ગાલીયું કેજો મન થ્યો. મૂં ચ્યો; ભા...કુલ..’
મૂંજો નાં પ્રફૂલ આય, આઉં નિંઢો ભરાભર! પણ ! તોલા કરે કીંક જુદો જ
વિચારીયાં તો. જેસીં તેં, તોજી નિંધર પૂરી નં થીએ, સિજ પ નં ઉગે, તેસૂધી તું
આરામસેં સુતો હોંયતો. પ આઉં ત સિજ ઉગે તેનું મોંધ જ સ્કૂલમેં પુજી વિઆતો,
આઉં તોંકે છિબાં ત મૂંજ મમ્મી રાડારાડ કરે; એ....ય....હથ મં લગાય, ઈ નિંઢો
આય, તોજી આંગરી જે વજનસેં લરી પોંધો, પ! મૂંકે પ વિચાર અચે ક; આઉં પ
કિતરો નિંઢો ઐયાં, નેં સ્કૂલબેગ કિતરી ભારી આય? આઉં તોંકે મૂંજ સ્કૂલજી
બેગ વતાઈયાં! ન્યારતાં ચોપડીયું કિતરીયું એં? મૂં વટા નતીયું ઉપડેં! સુણ મું
લિકડો ડીં ટારતા પેન્સીલજી અણીસેં તોજે પનતેં વિઠેલ માફડે કે હટાયો ત મૂંકે
લપણ મિલઈ, કુલા ખબર આય! તું નિંઢો ઐયેં તેલા, જડેં આઉં મૂંજ સ્કૂલનું

પાછો અચાં તડેં આઈ મૂંજ બૂટ-મોજ ઉતારીધિ અખિયેંમેં રૂંગા અચી વિએ, છ કલાક તેં બૂટ-મોજ ગરમી કરીયેં, પગમેં છાલા પિઈ અયેં, તોંય મૂંજ મમ્મી મૂકે રોજ બૂટ-મોજ પેરાય નેં સ્કૂલ લલાય, કુલા ક આઈ કુલ નેયાં, નેં તોંકે તિડકો લગે ત મૂંજ મમ્મી તોંજ જિયા ભઘલી છડે, કો ક, તું તિડકો સેન નં કરે સગેં, નેં આઈ સ્કૂલનું પાછો અચાં તેર ધમબિપોર વેં, નિંદો તાં આઈ પ ઝોંયાં, તોંય તિડકો સેન કેંશું પેતો.

કુલ...સુણ ! બિઈ ગાલ ચાં. ડી ઉલેનેં સૂર્યનારાયણ તપ ઓછો કરે વિજેં, નેં થધી થધી લવા લેરાજે, તું તાં ભગીચેમેં શ્વાસ ગિની ગિને, પ સાંજજે સમોમેં આઈ ટયુશન વિઆ, કુલા ક આઈ કુલ નઈયાં પ્રફૂલ ઝેયાં. અચીધિ અચીધિ સાડા સતખન વજ વિએ, તડેં તું તાં ફિરી આરામ કેલા મંદજ રેં, મૂકે ત મમ્મી ફિરી ગૃલેશન કરાયલા વેરાય ડે. છાલ...આઈ પ પ્રફૂલ નં હોશેં...ત....!

તોંજ સંભાર ત સૂર્યનારાયણ રખેં, કુધરત રખે, નેં મૂંજ મમ્મી પણ ! તું ત હર સીઝન મેં મિણી ભેરો રિઈ સગેં, નેં ખિલી સગેં. મૂકે ત મમ્મી વેકેશનમેં પણ સમરકેપમેં લલાય ડે. ઉડાંજ મેડમ ઘણેં ખાસા ઝેં. મૂકે થીએ જ મૂંજ મમ્મી પણ સમરકેમ્પમેં ભેરી આવઈ હુઈ ત? આઈ પ મમ્મી ભેરો રમી સગાં, કુલ તું લિન બાગજો કુલ ઝેયેં, નેં આઈ પ લિન ઘરજો કુલ અઈયાં. મમ્મીજો કુલ, પણ ! જિતરો સુખી તું ઝેયેં તિતરો આઈ નઈયાં.

પુઠિયા ઉભી ઈનજ મમ્મી ચેં;

બેટા...! હી નિયમ પાંજ ઘડેલા નેં,

પ..મમ્મી! આઈ જિકી કુલકે ચ્યો સે મૂંતેં વિતઈ આય.

પ્રફૂલ મનમેં પુપડાટ કેં,

પણ...! જિતરો સુખી કુલ આય ઈતરો સુખી પ્રફૂલ નાયં. □

ડૉ. પૂજા ભરત જોશી

જન્મ-૨૩-૦૧-૧૯૮૪, *સરનામું-જેસર ચોક, મુન્દ્રા-કચ્છ-૩૭૦૩૮૫. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-M.A.(સંસ્કૃત) M.Ed. PH.d.M.A. in Sanskrit, M.A. in Gujarati, M.Ed. ph.d (Education) *ગ્રાવબોલ-૯૯૧૩૬ ૮૮૫૪૩/૯૮૨૫૦ ૮૪૪૬૮. *સેવા-શિક્ષકશ્રી (ઉચ્ચતર માધ્યમિક વિભાગ) શ્રી સી. કે. એમ. કન્યાવિદ્યાલય-મુન્દ્રા. *શોખ-લેખન, ગાયન, વાંચન. સામાજિક પ્રવૃત્તિ- *સર્જન- ‘કચ્છ જિલ્લેજે સરહદી નેં ધરિયાઈ વિસ્તારજો શૈક્ષણિક પરિસ્થિતિજો અભ્યાસ’ હિન વિષય મધે વિવેકગ્રામ પ્રકાશન પારાં સરહદી કચ્છનું પ્રાથમિક શિક્ષણ (ગુજરાતી) *વિવેકગ્રામમેં કેળવે તે કેળવણી નાલે કટાર લેખન. *શિક્ષણસુધા’ સામાયિકમેં શિક્ષણ વિષય કે લગંધા પ્રકાશિત લેખ. *‘કચ્છમિત્ર’, ‘કચ્છ પત્રિકા’, ‘કચ્છ ઉમંગ’, તીં બેં વર્તમાનપત્રમેં પ્રકાશિત લેખ. આકાશવાણી-ભુજ તેં પ્રસારિત વાર્તાવાપ. *કચ્છી સાહિત્ય મંડળ’-ભુજ જા સભ્ય.

સાજનજો ઘર

સોરઈ સદીજી ગાલ આય. મુન્દ્રા સેરજી પેલવેલી ખીલી ખોડાણીં નેં ભુખી નયજે કંધે મનમોહનરાયજો મિંધર ભન્યો. તેં મથાનું મનમોહનજો થ્યો ‘મુન’ નેં ‘રાય’ જો થ્યો ‘રા’ =મુનરા, મુનધરા ક મુન્દ્રા એડો નાલો ત પુ કિયાનું પ્યો. થોડાક ભાટિયા, ખારુઆ નેં ખત્રી તીં ભ્રામણેજા ઘર.

ડીયારીજો ડીં, નેં મંગળા આરતીજો સમો, શરદઋતુજી મિઠડી સવારજો ધરિયા મથાનું સેવારા ડીંધો વા, મિંધરજો સભાખંઢમેં ભજન ગેંધલ બાઈમાડૂએંજો સમૂહજી વિચોવિચ ઉભેલી ગંગા વારેંજી લટેકે રાંધ કરાઈંધી હુઈ. અના વે વરેં તેં, દેવસેના જ મિંધરમેં ભજન ગાઈંધી હુઈ. મિંધરજી સ્થાપના થિઈ તડેંનું ડીયારીજો ડીંયેંમેં હમેશાં દેવસેના જ ભજન ગાય. પણ! હેવર હેવર ઈનજો અવાજ નેં કંઠજી ફરીયાધું અચેલા મંઢાણીયું હુઈયું. મિંધરજા સંચાલક ભેરા થિઈ હિન વરેં દેવસેનાજો સ્થાન ગંગાકે ડિનો હોં. ગંગા અઘપ વારેં, અખિયું ભંધ કરે ભજન ચાલુ કેં, ઈનજો

મિઠે કંઠ મિંજા નિકરંધલ સુરજ જમાવટ મિણીજા હીયાં હલબલાય છડે, મિણી
હિન નઈ ગાઈકાકે સ્વીકારે ગિડોં, તીં મિડે ભગત ડુલણ લગા.

પ! અચાનક ઉચું અવાજ સુણંધે મિડે ચોકી વ્યા.

બાજુજે ઘર મિંજા હામોનિયમ ભેરો સુર મિલાઈંધી દેવસેના ગાતેલા
મંઢાણી હુઈ. નેં ઈનજે અવાજ મેં ગંગાજો અવાજ ઘબાજી વ્યો. પિંઢજી ગાયકીજા
સુર ત્રુટંધે ગંગા ભારી મુંજાણી. મડસડ ઈન હી સવારજે ભજનજો કાર્યક્રમ પૂરો કેં.

તેની ડીયારીજો સમો હો, મિંધરમેં સાંય નેં પોઢણજા ભજન ગાવાંધા
હોઆ. તેર પ દેવસેના ઈનજે ભજનેમેં ખલેલ વિધેં, જૈસેં હિકડી ચોટ ગંગા કે
હયાનું ભજી છુટેજો મન થ્યો. મિંધરજા પૂજારી પૂરણદાસ ગંગાજે કુલે હથ રખી
ઈનકે ધિલાસો ડીંધે દેવસેનાકે સમજાયજી જભાભધારી ખયોં.

દેવસેનાજી ભેંણજે છોકરે ધનજી સેં ગંગાજે મનજી ગંઢ અણખ્યાલી
બંધાણી હુઈ. ધનજી જી મા ગંગા કે પસંધ નતે કેં, નેં ધનજી નોખો ઘર વસાંય
સગે તીં નં હો. તેમેં બોઈંજા વીંયાં ઠેલાંધા જ વ્યાતે. નેં મિંધરમેં પ દેવસેનાજે
સ્થાનેં ગંગા ગાતેં તે સે પ દેવસેના કે ખુચ્યો તે.

ગંગા નેં ધનજી દેવસેનાજે ઘર વટાનું વટાંણા તેર ધનજી ગંગાકે ચેં જ
આઉં માસી કે મિલી અચાં નેં સમજાઈંધો પ અચાં. પ! ગંગા ચેં ક; પૂરણદાસ
વિએવારા ઐ. ઈનકે સમજાય છડીંધા.

પૂજારી પૂરણદાસ દેવસેનાજે ઘરેં વ્યા. દેવસેના સમજી વિઈ ક પૂજારી
કુલા આયા ઐ. ઈનજી પરખ દેવસેના કે અચી વિઈ. શરૂઆત કીં કેણી ઈનજી
અસમંજસમેં પૂજારીજો મૌન તોડીંધે દેવસેના ચેં; અજ જિકીં થ્યો તેંજી કીં પ
શરમ મૂકે નતી અચે, આઉં ચાયચિંધે હી ખલેલ કિઈ આય નેં અના પ કરેવારી
અઈયાં.

પૂજારી તાં અણધાર્યો હી જભાભ સુણંધે નિડીમેં કીં ફસજી રૂયો વે નેં
કઢીંધા વેં તીં ખોંખારો ખાઘોં. નેં કીં ચે લા વ્યાતે પણ! તેંસૂધી તાં દેવસેના ચેં;

જિરા વિચાર કર્યો!

વી વી વરેનું આઉં જ મિંધરમેં ઝ્યાંતી. મૂંજ સજી જિંધગી ભગવાન સામેં
ગેંધે બરચી છડઈ. ભગવાન કે જ મૂંજો પતિ-નાથ સમજઈ ઝેંયાં. મૂંકે મોરનું
ચેતવણી ડિને વિગર છુટી કરેમેં આવઈ આય. ઝેં પિંઢ પાણ લાંણે વડા થ્યા. ઝેં
પ ભરાભર પૂજા નતા કર્યો. મૂંકે ત થારમેં લિકડો કાગર લલાય ડિનાં. જિનમેં
લિખેલો હો ક; આંજી સેવાજે કધ્ધર કરેનેં અકિ નિવૃત્ત કરીયુંતા. આંઉં નિકી ક્યો
આય ક; મૂંજે ઘરમેં ત આંઉં ગેંધીસ જ, મૂંકે કેર રોકેતો ન્યારીયાં?
પૂરણાદાસ ધબ ધિઈ ર્યા ‘જેડી પ્રભુજી ઈચ્છા’ ચિઈ હ્યાનું નિકરી વ્યા.

તિન ડીં પ દેવસેનાજી ખુચ વિચ ગંગા મડસડ ભજન પૂરા કે. જેડા
ભજન પૂરા થ્યા ક; દેવસેનાજે સજે શરીર મિંજા ધુજારી છુટી વિઈ. અખિયું
બરઈયું નેં સુનમુન બારી મ્યાનું મિંધર કે ન્યારેં વિઠેં.

અધ ખુલ્યો બાયાણું ખુલ્યો, નેં ધનજી અંધર આયો.

‘માસી અકિ કુરો થ્યો આય? કો હેડા ઊંધા હલોંતા? પ માસી ત સાવ સુનમુન
પૂતરે વારેજી ખોડાજી વિઈ હુઈ.

‘માસી હાં..ણેં ગેંધા ત...હામોંનિયમ બારા ફિગાઈંધોસેં, નેં બારી કે પાટિયા જડાય
છડીંધોસેં.

છો..રા....તોજો ઘર વે તીં ચેંતો. ધ્યાન રખજ, હી ઘર તોકે જ ડિનેવારી અઈયાં.
વિલ રદ કરે વિજંધીસ.

ધનજી પાછો હટ્યો, કુલાક, માસીજે ઘરમેં ગંગા ભેરો પેંણીનેં રોંણું હો. ઈ જ તાં
ઈનજો ઈરાધો હો.

પિંઢજી મા ત ગંગા કે ઘરમેં અચેલા પ ડિનેવારી નાંય.

છેલે, પોઢણજા ભજન ગાવાજી વ્યા. મિડે ભગત પણ મિડે હરેં હરેં ઘરેં વ્યા.
દેવસેના કે ઈ જ સેંસો ઠોલા હયંતે ક, પિંઢ હર વરેં કેડો ભગવાનજે મૂરમેં વિચી
ભજન ગેંધી હુઈ. નેં હિન વરેં મિંધર મિંજાનું ફિગાજી વિઈ.

ડીયારી જે ડીં ખાધેપીધે વિગરજી દેવસેના પથારી મિંજા મડસડ ઉથઈ.
ઉમાસજો અંધારો હૃદયમેં ઘુસી વ્યો વે એડો ભાસ્યો. ઈન ભેંણકે કોઠાયં, નેં વેઘ
કે પ કોઠાયં, નબડાઈજો કારણ વતાય વેઘ લલ્યો વ્યો, પણ દેવસેના સમજી વિઈ
ક; હાણેં હિન પથારી મિંજા ઉભી નં થિઈ સગંધી.

મૂંજા ભગવાન! મૂંજો મિંધર મિડે વ્યો.

હાણે આંઉં કીં જીરી રિઈ સગાં?

પૂરણદાસકે કોઠાયનેં માફી મડી, ભુલ કભૂલ કેં,

ધનજી નેં ગંગા કે પ બોલાયં, નેં ઉપટઢક થીનીયું અજિયેં ઈન ચેં;

ધનજી....

કો...માસી...બા..

આંઉં વીલ નઈ ભઘલાઈયાં, અજનું મૂંજે કંઠનેં મિલકતજી વારસદાર ગંગા આય,
આંઉં મિડે ઈનકે સોંપીયાંતી.

‘ગંગા’ ધી મૂંકે હિકડો ભજન સુણાય

કયો ભજન સુણાણું આય માસી?

‘કરલે શિંગાર, ચતુર અલબેલી નાર, સાજન કે ઘર જાના હોગા’.

ગંગા સુરીલે અવાજમેં ગાતેતેં, સુણંધે સુણંધે દેવસેનાજો મોં તેજસેં દેદિપ્યમાન
ભન્યો. ગંગાજો ભજન પૂરો થ્યો.

ડીયારીજી રાતજા બારો વગા નેં ટમટમંધે ડીયેજી જ્યોત ભેરો એકકાર
થિઈ, દેવસેના ઈનજો સાજનજો ઘર વિગેલા. પવનજો ઝોકો આયો નેં દેવસેનાજ્યું
અજિયું બારી મિંજા મિંધરજો શિખરતેં સ્થિર થિઈ વિઈયું. □

વસંતગિરિ એમ. ગોસ્વામી

જન્મ-૧૮-૦૬-૧૯૬૬. *શૈક્ષણિક યોગ્યતા-ડીપ્લોમા ઈલેક્ટ્રીક ઈન્જિનિયરીંગ, સેવા-L.I.C. મેમ્બર ઓફ ધ ચેરમેન્સ ક્લબ ફોર એજન્ટ. *સરનામું-‘શ્રી શિવંશ’ બચત સેવા કેન્દ્ર, રામાણી માર્કેટ, વથાણ ચોક, નખત્રાણા-કચ્છ-૩૭૦ ૬૬૫. *ગ્રાલબોલ-(૦૨૮૩૫) ૨૨૩૬૯૯. મો.-૯૮૨૫૭ ૫૮૧૦૧/૯૪૨૮૮ ૧૯૨૦૧. શોખ-વાંચન, લેખન, પ્રવાસ. *આકાશવાણી ભુજના માન્ય વાર્તાલાપકાર. *કચ્છમિત્રમેં ૧૯૯૫મેં પક્ષીવિદ્ શ્રી તિવારી જી કૉલમ ‘પરિશિલન’જા અનુવાદક.

ઈલમજી લઠ

જંગલ ખાતેજો વડો સાહેભ રેંજ ફોરેસ્ટ હોફિસર ઓજા સાહેભજી જીપ નર્સરીજે ઝાંપે વટ ઉભી રિઈ, નેં સિધીક હાધાફલૂઘૂ ઘોડીનેં સાહેભકે સિલામ ભરે આવકાર હિનેં. સાહેભલા ખાટલો ઢારે મથે ખાસી ભરત ભરલ ધડકી વિછાય હિનેં. સાહેભ વઠા, નેં ઈન મટ મિંજા ભરે પાણીજો વ્લાસ હિનેં. સાહેભ બ વ્લાસ પાણી પી વ્યા. સાહેભ કે ફીજજે પાણી કનાં હિન પાણીજી થધક સીંભાણી. ઓજા સાહેભ હૂં પ સિધીક મથે રાજી વા. કુલાય નં વેં! રખાલ વિસ્તારજન્યું મિડે રખાલું કનાં નર્સરીમેં સિધીકજે ગુગરજે રોપેંજો વેંદાર કીં અલગ જ હો.

ગુગરજે રોપેં કે હિન સાલ ‘તીડ’જે આક્રમણસેં ભચાયલા મિણી રોપેં મથે ખાસ પ્રકારજી જતરીજો માંઢવો કરેમેં આયો હો, જેમેં લગભગ સો ટકા રોપેંજો વેંદાર સફળ થિઈ વ્યો હો, હજરેંજી સંખ્યામેં ‘ઘા નીલા ગુલઝાર’ વારેજી વાસરેજી પછેડી ભેરા લારોલાર લુડંધા વા. નેં ભારી નેંણાઠારો નજારો લગંધો હો, અજાયો આનંધ સાહેભજે હીંયિમેં સમાંધો નં હો. સાહેભજો હી રાજીપો સિધીકલા રોજંદાર મિંજા કાયમી પગારધાર તરીકેં સિરકારી ચોકીદાર તરીકેં કાયમી થિઈ વ્યો.

સિધીકજે ગામમેં ઈદગોર વટ સજો ગામ ભેરો થ્યો આય, સિધીકજે સ્વાગતલા. સિધીક અજ હજ કરે ગામ પાઉં વર્યો હો. સજો ગામ સિધીકકે

ખીંકારેલા પુજી આયો હો, સિધીક હાંણેં સિધીક નાંયં ર્યો, સાહેભ થિઈ વ્યો
આય. હા..જી...! સાહેભ..સાહેભ...

‘હીલો કયોં ત વસીલો થીએ’ નેકીજો કમ કરીયું ત જરૂર વસીલો થીએ.
સિધીક જે હથકે મિડે મિઠીયું ડીયેંતા, નેં તેર સિધીકજે ચિતમેં ભૂતકાળજો ચિતર
ઉપસી આયો, હિકડે પુઠિયા બ્યો ઈં ડૂંગરીજે પુડ વારેજીં વખતજો પુડ ખુલંધો
આયો, નેં ડૂંગા...વુડી નિક્યા.....પ ! હીતાંં હિરખજા વા.

હાજી સાહેભ...ધરેં અયો ક નં? હરજી વાલજીયાણીજા હી સબધ
બિપોરેંજી મિઠી નિંધર મિંજા જાગ્યાંં, અમીજાન જડેં ત્રોઈં ભાઈબંધેલા ખીરજી
‘આપૂકી ચાયજો કરસીયો નેં રિકાબી રખેં નેં સિધીક જે ચે સેં ઝમઝમજો પાણી
નેં ખજૂરજો પૂંકેટ ગરેં ખણી વિએલા ન્યાજજો ડિનેં, રિકાબીજે ચાયજે ધૂએં ભેરો
સિધીક પ વિચારેંમેં સિરી વ્યો. અજજો પકો નિમાજનેં ઈરલામજા પંજપાઈયા
રોજા, નિમાજ, જકાત, હજ, નેં કલમેંજો પાલન કરીંધલ કે પિંઢજે રાંકાસ જડેં
જીવનજો ચિતર જાધ અચી વ્યો.

હરજી વાલજીયાણી, રામુંરબારી, નેં સિધીક ત્રોય જિગરજાન ભાઈબંધ,
નિત સિભૂજો હરજીજી વાડીજે ઝાંપે વટ નિમજી છાંંપે નીચેં અચૂક ભેરા થીએં.
તડેં પાં નિકી ચિઈ સગોં ક, હેવર સિભૂજો ભરાભર અઠ વગા હુંધા, રામેજે
વગાન્યું રિઢુનેં પોઈયું હરજીજી વાડીજી કૂંઢી મિંજા પાણી પીએં, નેં અડખે પડખે
પખડેં, સીરાણ પીઆજે, ત્રે પાંચણા રખી કડે કફસેં બરતો જાગાય, કાઠીએંમેં સા
અચે, મચ બરે નેં ડૂગે ખીરવારી ચાય રામું તતલ ટોપલીકે હથસેં જ ઉતારે, નેં ત્રોય
ભાઈબંધ તાંસરી ભરે ચાય પીએં. નેં લગેં કમતેં, સિજ વારેજીં કમ થીએ. સિજ
થકે તેર પિંઢ થકેં.

સિધીકકે અજ ઈલમજી લઠ લઘી, ઈનજે મિંજલેકે સૂકી સંગીતજી રંગતજે
સુરેંજી સુરતા લગી વિઈ. હોલો ખડકેલી કાલર મથે વિઈ ‘સાંઈં તેરી કુધરત’
રટણ-ગુણગુણાટ કરે તેં ભેરો ઈનજો માલ્યલો મિંજાઈં મિંજ જડાજે. કમી-

કસભીજો ભાગ કઠી નેં પોય પિંઢ ભોગવે, પશુ-પંખી પ પામેં, જૈસેં હી વાડી
વનમેં પ ઉપવન સાબીત થિઈ. છાય-દૂધ કરેં વેપાર નં કરે. તોય ઘરમેં કુબેરજો
ભંઢાર છિલકેં ખ્યા. વાતાજે રાજકુમાર વારેજી ‘ડીં જો નં વધે ઈતરો રાતજો વધે’,

ત્રોય ભાઈબંધ ભેરા થીએં તરેં, અધ્યાત્મજો અભમેં અલખજો અમલજી
ગાલ ભેરા ઉરેં. વિચારીયેં ક અભ કેંજે ટેકેસેં ઉભો આય ? અલખજો ટેકો ગોતેજી
ગાલ ભેરા અભજો વિચારેંમેં વિચાજી પેં, હી અભ હર પલ નાં નાં રડરૂપ નેં સિભૂ
સાંજજો ભધલંધો નજારો કોતક પેંધા કરે. ભસ ! અભ જ ઈનીજો આશરો હો.
કમકાજ પ અભકે ન્યારે સમયજી પરખતેં છડીયેં નેં કરીયેં, ઈ જ ઈનીજો હોકાયંત્ર
ક ઘડિયાલ હો. ઈન મથે જ ઉલન નેં ઉગણજો આધરા હો.

રામુ વિગર પાણીએં તાંસરી કે એડી માંજે ક આરીસે વારેજી પિંઢજો મોં
ડિસજી રે. પાણી ભચાયજી હી કલા કોય ભલેં રામે વટા સિખે, તીં લિકડા લિકડી
રિઢ કે ભારી ઓરખે નેં તેંજે ફરડેં કે તેરઈ સુઆતે ગિને, પાકે ત મિડે રિઢું સરખીયું
લગેં. ગિંધલા જલે જલે ઉનજી મા (પોં) વટ ધારાયલા ખણી વિએ પાકે સુધ નં
પે. કરેં બકરીયેં, રિઢેં-ફરડેંસેં ગાલ્યું કરે, હું ન્યારીયું ત ઈનજો કુટંમ પ ઈ જ હો.
ઈનજી લિકડી ડચકારીસેં સજો વગ કતારબંધ હલણ મંઢજે, જીં કો રેલ ગાડી
છુટઈ. પિંઢ પ કરેં મોર ત કરેં પુઠિયા લારોલાર હલે. પિંઢ કરેં નિશાળ વ્યો નં હો,
અંગૂઠા છાપ. પ નિવગલી રાતજો ભજનજી સરવાણી છુટે તેર ઈનજી જાધાશક્તિજો
ખ્યાલ અચે. નેં રામજીજ્યું આંગરીયું સંતાર મથે ફિરેં તેર ભાવ નેં વાણીજો ભેરપો
સુઆણું લગેંનેં મનકે થીએ જ મા સરસ્વતી સાક્ષાત પધાર્યા એં. પોય રામેમેં રામ
સમાજે તેર ભજનજી ફોડ કરે નેં મનોમન વડો કલાકાર ભની વિએ, એડા લિકડે
પુઠીયા બ્યો, ત્રેયો..ઈ ભજનેંજી સંગર સંધાંધી વિએ, પાકે વિચાર થીએં ક, હી
અભણ માડૂ હિતરો મિડે કીં જાધ રખેં હૂંનેં ? રાત ખુટે પ રામજો નાં નં ખુટે.
ગુગરજો ઘૂપ હરેં હરેં ખિવે, તેંકે વા ગિડકાય નેં સુરમ સજે પટમેં પખજી રે.

સિધીક કાઠિયું વિકણો, નેં ગુગર ચુંઢેજો કમ કરે, રામુ ઈનકે સમજાય જ
હી કમ છડે રે, ગુગરજો જાડ કે ડાંતરા હણીં પેટ પારણું પાં આકાય વારેજી કમ નં

વેં. પ સિધીક વટે બ્યો કો ઉપાય નં હો. ખિવંધલ ગુગરજે ધૂંએં કે શરીરમેં ઉતારે. હથ જોડે નેં અઘ્ત્રા કે સંભારે ક, મૌલા રેમ કરીજ.

રામુ પાણીજી ભધક લઠમેં ટિંગાઈધો પે પંધમેં, વગ સજો પુઠિયા પુઠિયા સિરકે.

સિધીક ડુંગરજે દખાણેભર ‘ઓપરેશન ગુગર’ ઈતરે ગુગરજે વાણેં કે ડાંતરા હણી હણી ખપા મારે, હી પ લિકડી ગુગર પેધા કરેજી કલા આય, જુકો જોંકે તેંકે હાંસલ નતી વે, જોજો ઈનમેં હથ વિઠલ વે ઉજ હી કમ કરે સગે. ડાંતરેતેં અમુક જાતજો રસાયણ ચડાયમેં અચેતો. જોંકે મલીધો ચેં તેર સિધીક ભારી ઘોડધકમેં વે, તેર ઈનકે ઈભલા કુંભાર જાધ અચે, ઈભલાજે વાડે મ્યાં ગડોડેજો મુતર ખણી અચે, તેં ભેરો મોરધૂંથો, નેં ફિટકડી ભેરી ડાંતરેકે તપાય નેં હી તેંમેં બોડે, જોંસેં હી રસ ડાંતરેજે પનેતેં કાયમ ચડી વિઝે, હી ભારી ઑખો કમ આય. પોય ઝાડજે અમૂક જ ઠેકાણેં કાપા મારેમેં અચેં બે ત્રે ડી રસ જિવી નેં ગંઢો થિઈ ર.

સાંજજો વરે તેર રોજ વિચાર કરે ક; હિનકે છોડેડ્યું ત કેણું કુરો? હૂં ત જંગલખાતેવારેંજો ચોંકીપેરો પ ખરો, પ તેં વિચ હી કમ કેણું ખપે, એડેમેં લિકડો ડી જંગલ ખાતેવારેંજી જીપ ડિસાણી, ઈ ધિનું, રખે ઓઝા સાહેભ મુકે જોલમેં વિજી છડીયેં!. ઈ લિકડે વેડેજી પુઠભર લિકી ર્યો. ઓઝા સાહેભ ભેરો દેસર કોલી પ હો, ઈનકે જંગલજી પગ પગજી ખબર. ઈતરે સાહેભ ઈનકે ભેરો કોઠચોં હુનોં. ઈ વેડે પાછડ વિચારીધો હો. પ એડો કી નં હો...દેસર ત ઈનકે ડિસી ગિડેં નેં સામેનું હકલ કરે બોલાયં.

સિધીક મુરમેં વેંધેજ ઓઝા સાહેભ ચ્યોં; તોંકે ખબર આય ક; હિન કુરા રખાલમેં ભારી નુકશાન થ્યો આય.

સિધીક હથ જોડીધે ધિજી ધિજી ચેં; સાહેભ આઉં ઈન કુરા વ્યો પ નેંયાં. સિધીકજી ગાલ સાહેભકે સચી લગી. નેં અજજો ડી ત કુધરત ખાસ જ ભનાયં વેં, નિકા હી મિડે થીએ? નીયાંપો સુખજો હોય ક ડુખજો, માલિક જુકો પ ડીડે સે કી

પિંઢ ડિનણ નતો અચે. કેકે ક, નિમિત્ત ભયાતો.

ઓઝા સાહેભ સિધીકકે વ્યોં, અસાંજી નરસીજે ગુગરજે રોપેકે વેંઢારેલા નેં ચોકીલા માડૂજી જરૂરત આય. તું અચીનેં? તું અસાંજે ગોઠમેં રેંતો આઉં તોકે ભરાભર ઓરખાંતો, મુંકે તો જેડે માડૂજી જરૂરત આય. તું સવારેનું જ અચી વિઝ. તો તેં વડી જભાભધારી આય નેં તો મથે મુંજો મધાર આય.

વખત વેંધે સિધીક રખાલજો કમ ધિલસેં કે ક ઈ સરકરજો કાયમી કર્મચારી થિઈ વ્યો. નેં ઈતરા રૂપિયા ભેરા કેં ક; અમીના ભેરો હજનેં ઉમરો પ કરે આયો. કેકે ક સાહેભ ચોંધલ પિંઢકે અજ હાજી સાહેભ માડૂ ચોંણ મંઢાણાં.

ખટ મથે વિઠે વિઠે ઈનકે હિકડો ડીં વિચાર આયો ક, હીં મલીધો ભનાય ડાંતરે તેં ચાડેજો કસબ હાંણેં કેં કે પ સિખાયાણું નં. કુલા ક, ગુગર જે ઝાડજો તેંસે નિખામ નિકરી વિઝેતો, રામેજી ગાલ ઈનકે અજ ગડ વિઠી. ઝાડતાં જીવન આય, પિંઢ કુલ, કળ ડીયેં નેં ઔષધી પ ડીયેં. ઈતરે ‘છોડમેં રણછોડ’ જેડો સૂત્ર શાસ્ત્રમેં ડિનલ આય. વરી ઈનીકે સંત જેડી ઉપમા પ ડિનલ આય. નેં માડૂલા અમૃત જેડો ઓફસીઝન પ ડીયેં.

ઈનજી નજર છનોડતેં ટિંગલ ડાંતરે તેં પિઈ, ઈન ઉથી ડાંતરો ખયેં, નેં વમમ્યા ઘા કેં, ડાંતરો લફંધો લફંધો તરાજે પાણીમેં ઊનું હલ્યો વ્યો. પ સિધીકજી ઝાડ પ્રત્યેજી લાગણીકે તીં જનસમાજ કે જાગાઈંધો વ્યો. □

વિશાલ છગનલાલ સુથાર ‘કુશ’

જન્મ-૩૦-૦૫-૧૯૯૫ *શૈક્ષણિક યોગ્યતા- BE Civil * સરનામું-
પ્લોટ નં, ૬૦/સી. નીલકંઠ નગર-૧. ભુજ-મુન્દ્રા રોડ, ભુજ-કચ્છ-
૩૭૦ ૦૦૧ *ગ્રાલબોલ-૮૩૪૭૯ ૦૯૯૮૫. શોખ-વાંચન, લેખન,
રમતગમત, પ્રવાસ. *કચ્છમિત્ર ‘યુવાભૂમિ’ ને ‘ધિલજ્ઞ્યું ગ્રાલિયું’ મેં
પ્રગટ થીંધા કચ્છી-ગુજરાતી લેખ, વાર્તા.

ગૌતમ બુદ્ધ

જદે ભારતીય વર્ચસ્વ અધોપતનજે આરે અચી ર્યો હો, તદે ઈનીજી દુર્દશાકે ન્યારે વિશ્વમેં નિડારા નિડારા તથ્ય ચર્ચામેં વા, અંદે ડીયેમેં લિકડી અંડી કાંતીજો અવરતણ થ્યો, નેં ઈ મહાન કાંતિ બ્યો કોય નં, પણ! ઈ વા ભગવાન બુદ્ધ, નેં હિન્દુ દેવ-દેવતાઓજો હિતરા અવતાર થ્યા, જેમેં લિકડો અવતાર ઈતરે ભગવાન બુદ્ધ.

ભગવાન બુદ્ધજો જન્મ ઈ.સ. પૂર્વે ૫૬૩ મેં નેપાળજે લુમ્બીની ગામમેં થ્યો હો. ઈનીજે પિતાજો નાં શુદ્ધોદ્ધન નેં માતાજો નાં મહામાયા હો. ઈનીજી માતાજે અવસાન પોય ઈનીજી માસી ગૌતમી, ગૌતમજે નિંદપણજો ઉછેર ક્યો.

ગૌતમબુદ્ધજો નિંદપણજો નાં સિદ્ધાર્થ હો. નેં ગૌતમબુદ્ધ નિંદપણજો જ ઈનીજે પિતાવારેજી ન્યાયપ્રિય, સિદ્ધાંતવાદી નેં શિસ્તમેં મગેવારા હોઆ.

લિકડો ડી ઈનીજે નગરમેં લિકડો ગરીબ માડૂ, લિકડો મૃત માડૂ, નેં લિકડો દરિદ્ર માડૂ ન્યારેનેં ઈની સંસાર ત્યાગ કરેજો મનોમન નિકી ક્યો. તેર ઈનીજી ઉમર ૨૯ વરેજી હુઈ. ઈની જ્ઞાનજી પ્રાપ્તિવા અતડીયાત ઘર છડેજો નિકી ક્યો, નેં ઘર છડે નિકરી વ્યા.

ગૌતમબુદ્ધ છ વરે તઈં હિડાંનું હુડાં નેં હુડાંનું હિડાં ફિરંધા ર્યા. નેં લિકડો ડી ઈનીકે લિકડા અવારકલામ નામક સન્યાસીસેં ભેટો થિઈ વ્યો. નેં ઉની ઈનીકે ધ્યાનયોગ શિખાયો.

ગયા વટે પિપર ઈતરેક; બૌદ્ધવૃક્ષ નીચે જ્ઞાન પ્રાપ્તિવા વિદ્યા, જુકો હેવર પ ઈ જિજ્ઞા મોજૂદ આય, ને ૧૯ ડી જી તપસ્યા પોય ઈનીકે જ્ઞાનજી પ્રાપ્તિ થિઈ.

જ્ઞાન પ્રાપ્તિ પોય સિદ્ધાર્થ મિંજા ગૌતમ તરીકેં ઓરખાણા, બૌદ્ધગ્રંથમેં જ્ઞાન પ્રાપ્તિકે ‘નિર્વાણ’ ચેતા. બુદ્ધજો અર્થ ‘બુદ્ધ વ્યક્તિ’ જુકો સત્યજો પ્રલણ કેં વે.

ગૌતમબુદ્ધ જ્ઞાન પ્રાપ્તિ પોય પેલો ઉપદેશ વારાણસીજે મૂરમેં ‘સારનાથ’ મેં પંજ બ્રાહ્મણોં કે ડિનોં. હિન પ્રક્રિયાકે બૌદ્ધગ્રંથમેં ‘ધર્મચક્રપર્વતન’ ચેતા. ગૌતમબુદ્ધ ‘બૌદ્ધ સંઘ’જી સ્થાપના સારનાથ ખાતે કર્યોં. ગૌતમબુદ્ધજો જીવનજે મુખ્ય પાત્રમેં ઈનીજા શિષ્ય આનંદ, મિણીયાં શિક્ષિત શિષ્ય કશ્યપ નેં ઈનીજે સારથી જો નાં ‘ચત્રા’, નેં ઘોડેજો ના ‘કંઘક’ હો.

લિકડો વેરા ભગવાન બુદ્ધ લિકડે ગામમેં ધર્મસભાકે સંબોધન કંધા વા, તેર ઉતે ઘણેં માડૂ પિંઢેજ્યું સમસ્યાઈ અણીનેં આયા વા. તેર મિણીજ્યું સમસ્યાઅંજો યોગ્ય જવાબ નેં રસ્તો વતાય ઈની મિણીકે રાજી કર્યાં વાં. હી ગાલ ગામ બાર વિઠલ લિકડો ગરીભ માડૂ ન્યારેં પે ક; હી મિડે ડુખ અણી અંધર વિએતા પણ! રાજી રાજી થીંધા બાર અચેતા, એડો કી? હી ન્યારે ઉન વિચારેં ક; આઉં પણ મૂંજી સમસ્યા ઈની વટ રજૂ કરીયાં. નેં ઈ બુદ્ધ વટે પુજી વ્યો. મિડે માડૂ લાઈનમેં વારાકિરતી પિંઢપિંઢેજ્યું સમસ્યાઈ સુણાયોં, ઈન મિણીયાં મોંધ મહાત્મા બુદ્ધકે પ્રણામ કેં, નેં ચે; ‘ભગવાન! હિન ગામમેં લગભગ મિડે માડૂ ખુશ એ, નેં સમૃદ્ધ પણ એ, પણ! આઉં જ કી ગરીભ એંયાં ?

હી સુણી ભગવાન ખિલંધે ચ્યો; ‘તું ગરીભ નેં નિર્ધન ઈતરે એંયેં ક; તું અજ ડીં તૈં, કેકે પ કી ડિને નાયં’. હી સુણીનેં ઈનકે નવાઈ લગી ઈન ચે; પ્રભુ! આઉં તાં ગરીભ એંયાં, મૂકેતાં ટકતેં ખાધેજા પ વાંધા એ, આઉં ભીખ મડીનેં પેટ ભરીયાં તો.

ભગવાન તાં હી મિડે સુણી રૂયા વા, ઈની ચ્યો; તું વડો અજ્ઞાની માડૂ એંયેં, બેં કે ડિનેલા ભગવાન તોકે ઘણે મિડે ડિનેં આયં.

સુણ; મિણીયાં પેલો તાં...

***મુસ્કાન :** જેસેં તું માડૂએંમેં લિકડી આશા પેંધા કરે સગેંતો.

***મો :** જેસેં તું માડૂએ વટ બ મિઠીયું ગાલીયું પ કરે સર્ગેતો, ઇનીજી પ્રશંસા પ કરે સર્ગેતો.

***બ હથ :** જેસેં તું બેં કે મદદ કરે સર્ગેતો.

ભગવાન જેકે હી ત્રે વસ્તુ ડિનેં વેં, ઊ માડૂ નિર્ધન ક, ગરીબ નં વે. નિર્ધનતાજો વિચાર માડૂજે મનમેં લોયતો, નેં ઇ માત્ર નેં માત્ર હકડો ભ્રમ લોયતો.

હી સુણી ઉન માડૂ જે મોં મથે પ્રસન્નતા અચી વિઈ, નેં ઇ ભગવાનજો આભાર મઝીધો સુખમય જીવન પસાર કેણ લગો.

ભગવાન ગૌતમ બુદ્ધ ઇનીજે જીવન દરમ્યાન પિંઢજા ઉપદેશ તાર્કિત નેં આધ્યાત્મિક રીતેં ડિનેજો પસન ક્યોં. નેં ઇન સમો થીંધા પશુબલીજો વિરોધ પ ઇની જ ક્યોં.

ભગવાન
સ્થાપન ક્યોં, જુકો
વડો ધર્મ આય. નેં
બોદ્ધધર્મજો મુખ્ય ગ્રંથ

ભગવાન
હિકડી એડી ઘટના
સંયોગ આય.

*વૈશાખ સુદ પૂનમ
ડીં 'જ્ઞાન પ્રાપ્તિ,
જેસેં ઇન ડીં કે
ઓરખેમેં અચેતો.

બુદ્ધ 'બૌદ્ધધર્મ'
ધુનિયામેં ત્રે નિમરજો
'ત્રિપિટક' ઇ
આય.

બુદ્ધજે જીવનકાળજી
આય જેજો અલગ જ

જે ડીં જન્મ, ઇનજ
ઇનજ ડીં દેલ ત્યાગ.
'બુદ્ધપૂણિમા' તરીકે

બુદ્ધ ઇતરે જુકો વ્રજાંગ લૂંધો, જેજો હથ દુ-રીતમેં કડેં નં વ્યો વે. જેજો પગ અશુભ ડિસ કુરા કડેં ગતિ નં કેં લુંનેં જેજ્યું અખિયું બે પ્રત્યે સદા પ્રેમજી દષ્ટિસેં ન્યાયોં લુનોં ઇ વ્યક્તિ ઇતરે બુદ્ધ.

ભગવાન ગૌતમ બુદ્ધજા છેલા શબ્દ વા,

*માડૂ કે પિંઢજો પથદર્શક પિંઢ કે જ ભન્યો ખપે.

છેલે ૮૩ વરેજી ઉમરમેં લગભગ ઈ.સ. ૪૮૩ વરેં પૂર્વે ઉત્તર પ્રદેશજે
પાવા જિલ્લેજે કુશી નગરમેં ઈની અંતિમશ્વાસ ગિડોં.

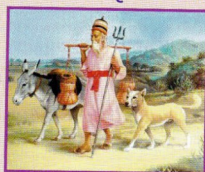
હિન્દુ દેવ-દેવતાએજા હિતરા અવતાર થ્યા, જેમેં હિકડો અવતાર ઈતરે
ભગવાન બુદ્ધ.
ભગવાન બુદ્ધ પિંઢજે જવનકાળ દરમ્યાન ઘણેં ઉપદેશ ડિનોં. જેજો કિતરોક સાર
હિન પ્રમાણે આય.

- * નફરત નફરતસેં નં પ પ્રેમસેં ખતમ થીએતી, હી શાશ્વત સત્ય આય.
 - * પાં જેડો વીચારીયુંતા એડા ભની વિઓતા, જં મિણભત્તી અગ્નિ વગર પ્રગટ નં
થિઈ સગે, તેડી રીતેં માડૂ આધ્યાત્મિક જવન વગર જવી નં સગે.
 - * સ્વાસ્થ્ય મિણીયા વડો ઉપહાર આય.
 - * સંતોષનું વડો કો ધન નાંય.
 - * વફાદારી ઈજ વડો સંબંધ આય.
 - * ત્રે ચીજું એડીયું એ, જુકો કરેં લિકાઈયું રિઈ સગેં નતીયું, સૂરજ, ચંદ્ર, સત્ય.
 - * પિંઢજે ઉદ્ધારલા પિંઢકે જ કાર્ય કેણુ. બે મથે નિભર નં રોણું.
 - * આં વટ જિકીં કીં પ આય, તેમેં વધારો કરે બેં કે વતાયજી જરૂરત નાંય.
 - * આઉં કડે પ ઈ નતો ન્યારીયાં ક, કુરો ગુજરી ચુકો આય, આઉં હમેશાં ઈજ
ન્યારીયાંતો ક; કુરો કરેજો ભાકી આય?
 - * ભલેં એં ગમે તિતરા ખાસા નેં પવિત્ર વિચાર બોલો, પણ! જેસુધી એં ઈનકે
જવનમેં નં ઉતાર્યો, તેસુધી ઈનજો કીં અર્થ નાંય.
 - * મનુષ્ય ઈ જન્મનું નં પ કર્મસેં શુદ્ધ હોયતો.
 - * જવન મિલણું ઈ તાં ભાગ્યજી ગાલ હોયતી.
 - * મૃત્યુ થીણું ઈ તાં સમયજી ગાલ આય.
 - * જરો રોણું ઈ તાં ખાસેં કર્મેજી ગાલ આય.
 - * સજી ધુનિયામેં ઈતરો અંધારો નાંય જુકો મીણભત્તીજે પ્રકાશકે ફિકો કરે સગે.
 - * હજારું બુદ્ધ જતે કનાં ખાસો ઈ આય ક, એં આંજ જાત કે જતે ગિનોં, પોય
ધુનિયાંજી
- કોય પ તાકાત આકે નેં રોકે સગે. હેડા સુવાણજડીત સુવાક્ય પાં પાંજે જવનમેં
ઉતારીયું ત સચી બુદ્ધપૂર્ણિમા ઉજવઈ લેખાંધી. □

કચ્છી સાહિત્યના પૂર્વસૂરીશ્રી
કોટો સૌજન્ય-કચ્છ સંસ્કૃતિ ફાઉન્ડેશન, ભુજ.

પ.પૂ. ભામૈદેવશ્રી

પ.પૂ. દાદા મેકરણ

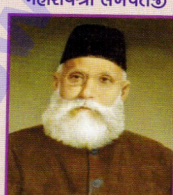
મહારાવશ્રી લખપતજી

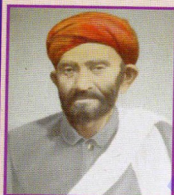
દાજી મહમદ અદ્યારખ્યા શિવજી

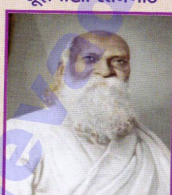
સૂઢીયાણી રતનબાઈ

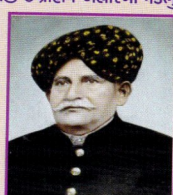
દાજી ઈબ્રાહીમ અદ્યારખા મકબુલ

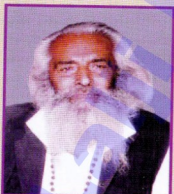
કરીમાલી નાનજીયાણી

શિવજી દેવશી મઢડાવાળા

દુલેરાજ કારાણી

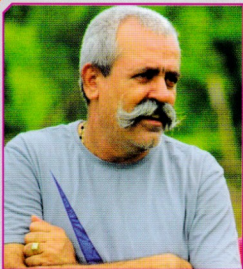
પ્રાણગિરિ ગોસ્વામી

કવિ અનંદ તુરિયા

કવિ દયારામ નાકર 'મંગલ'

હિરખજી ગાલ

શતેષુ જાયતે સુરઃ સહસ્રેષુ ચ પંડિત ।
વક્તા દશસહસ્રેષુ દાતા ભવતિ વા ન વા ॥

‘પિરૂલી પ્રધાનજી’જે માધ્યમનું સાહિત્યિકયાત્રાજો પરિચય માનનીય શ્રી જગદીશભાઈ ગોરીસેં થ્યો, નેં ઇ પરિચય વ્યક્તિગત નં રોંધે સમષ્ટિગત ભની વ્યો.

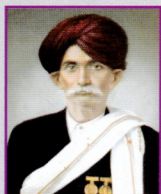
જેજે ફલસ્વરૂપ ‘વાણીજી વતર’જો

અવતરણ પાંજે હથમેં આય.

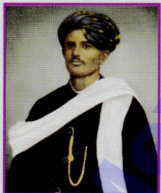
કચ્છીસાહિત્યલા કરે કો પણ સુઠો કમ થીંધો વે ઇ એં કર્યો, જેમેં મૂંજો પૂરો ટેકો રોંધો, એડી હાર્દિક ભાવના વતાયોં તેર અસાકિ કચ્છી સાહિત્ય મંડળમેં રજૂ થીંધલ કૃતિએંજો સંપાદિત પુસ્તક તૈયાર કરેલા બર મિલ્યો, જેંજો પૂરો જશ ઇનીકે ડીધે ‘કચ્છી સાહિત્ય મંડળ’ અજાવ પોરસાજેતો.

રૂબરૂ તીં ફોન મારફત હર વખત સર્જકેંજી કૃતિએંજી માહિતી તીં કેંકે પ નારાજ નં કરીજા એડી હાર્દિક ભાવવારી ગાલતાં વે જ.

એડે માતૃભાષા પ્રેમી ચાહકકે પૂંખીંધે શબ્દ ટૂંકા પેં.

જીવરામ અજરામર ગોર

કવિ રાઘવ

કવિ નિરંજન

(લાલજી મેવાડા)

લાલજી મેવાડા ‘સ્વપ્ન’
(કચ્છીસાહિત્ય મંડળ)

978-93-5311-477-0

978-93-5311-477-0